

અનુમોહન અને સૂચના

શ્રી અચલગચ્છ શ્વેતામ્બર મૂર્તિપૂજક જૈન સંઘ
દિગ્રસે દાખવેલા ઓદાર્યભર્યા સહકારથી
જ્ઞાનખાતાની રકમમાંથી આ ગ્રન્થ પ્રકાશિત
કરેલ છે. ગૃહસ્થે રકમ ચૂકવ્યા વિના આ ગ્રન્થની
માલિકી કરવી નહીં.

ટ્રસ્ટી મંડળ

શ્રીમેરુતુઙ્ગસૂરિનિરચિત શ્રીનામ્નાકરાજાચરિતમ્

શ્રીચિન્તામણિપાર્શ્વનાથાય નમઃ

શ્રીધર્મનાયાયનમઃ

શ્રીગૌતમગણધરાય નમઃ

અચલગચ્છેશ જઙ્ગમયુગપ્રધાન - આર્યરક્ષિત - જયસિંહ - મહેન્દ્રપ્રમ - મેરુતજ્ઞ - ધર્મમૂર્તિ - કલ્યાણ - ગૌતમ - ગુણસૂરિય્યો નમો નમઃ

શ્રી મેરુતુઙ્ગસૂરિનિરચિતમ્

॥ શ્રી નામ્નાકરાજ ચરિતમ્ ॥

પ્રિયદ્રુપા - અચલગાર્હાણિપતિ પ. પૂ. આ. ભ. શ્રીગુણસાગરસૂરીશ્વરજી મ. સા.

મેરુણાઘાતા - વપસ્વી પ. પૂ. મુનિશ્રી ચારિત્રચરિતસાગરજી મ. સા.

સંકલનકર્તા - પ. પૂ. મુનિસાજશ્રી સર્વોદયસાગરજી મ. સા.

સંપાદક - પ. પૂ. મુનિશ્રી ઉદયચરિતસાગરજી મ. સા.

પ્રવ્ય સહાયક :- શ્રી દિગ્રસ અચલગારજ જેન સંઘ

પ્રકાશક - શ્રી ચારિત્રચરિત ફાઉન્ડેશન ચેરિટેબલ ટ્રસ્ટ

પ્રાપ્તિસ્થાન :- ૧) ધીરજ દામજી ગંગર રમેશ એપાર્ટમેન્ટ અહિલ્યાભાગ સામે ચરઈ યાગુના પીન નં. ૪૦૦ ૬૦૧ ફોન નં. ૫૩૪ ૮૬૯૦

૨) સોમચંદ ભાગુજી લાલકા મુંબઈ ગલી અમલનેર. પીન - ૪૧૫ ૪૦૧ ફોન ૦૨૪૮૧ - ૨૨૮૬૮

કિંમત રૂ. ૧૦૧/-

“ઉદયો ભવતુ સર્વેષામ્”

પુસ્તક ક્રમાંક: ૩૦૧

विक्रिञ्चितात् प्राष्ट कथनम्

इदानीं मानमायालोभमोहादिविकरालविकारबहुले साधुजनविगतिं सर्वलोकभयङ्करेऽस्मिन्स्वसर्पिणीकाले विश्वस्मिन् विभवे प्रायः सर्वे जना भोगोपभोगरताः स्वार्थपराः सत्तां धनमेव च जीवनसर्वस्वम् मन्यमाना अपहृतधर्मसर्वस्वा इव संदृश्यन्ते ।

ते स्वार्थसाधयितुं धनान्यजयितुं सत्तां चाधिगन्तुं स्वप्राणान्यविविगणय्य सुकृतकारकं विधिमागमुत्पुल्य च सर्वथा निन्द्यतेन मार्गेणैव प्रयतमानाः साहसिका विलोक्यन्ते । स्वजीवनमनीतिपथारूढं सह च त्रिदधति । कुटुम्बस्य समाजस्य च शान्तिमेव समूलघातं ऋन्ति । अन्ते च नरकतिर्यगादि दुर्गतिं प्राप्नुवन्ति ।

पुराऽस्माकं भारतदेशः ऋषियुनीनां बुद्धमहावीरादिमहापुरुषाणां च सकलजनकल्याणकारिभिः सुचरितैः पृथिव्यां सर्वमानवानामादर्शभूतोऽभवत् । इदानीमस्मिन् देशे सर्वत्र हिंसाजुतचौर्यपरदारगमनबलात्कारादिशान्तिनिषिद्धकर्मस्येव बहुशः प्रवृत्तिरल्लोक्यते । जनाः पापात् न जुगुप्सन्ते । भित्त्या भाषितुं न लज्जन्ते परदारेषु पापबुद्धिं भजन्ते । बलात्कारं कुर्वन्ति । मनुष्यवधमपि लाघवेन विदधति । तमेव पुरुषार्थगणयन्ति । मातापितरावमन्यन्ते । एतत्सर्वमवलोक्य महात्मनां चेतासि दुःखेन दन्द्यन्ते । नीतेः संस्कृतेऽप्येव सर्वथा विनष्टप्रायत्वात् अराजकत्वात्तत्वेदानीं देशो घोरं विप्लवं सम्प्राप्तः अस्ति । अस्यापानीव विपरीतायां भीषणायामवस्थायां किंकरतव्यतामूढजन्तूनां मनःशान्त्यर्थं सदाचरणमीशभक्तिः सद्गुणसंवर्धनं धनार्जनस्य शास्त्रशुद्धमार्गदर्शनं चेति नितरामावश्यकानि सन्ति । तेषां ज्ञानार्थमिदानीं सर्वलोकताऽहिंसादितत्त्वानामवगाहनमाचरणं च कल्याणकारकं मनःशान्तिकरं च भवति । अतः निषिद्धाचरणेन कथं दुर्दशा भवति । विहिताचरणेन च कथमभ्युदयो भवति एतत्सम्यक्तया ज्ञातुं तदनुसारं जीवित्वा च स्वजीवनं निर्मलं शुद्धं निरामयं च चिकीर्षुभिः सर्वैरनः श्रीमेरुतुङ्गसूरिभिः रचितं श्रीनाभाकरचितमवश्यमध्यातव्यम् । तस्मात् ग्रन्थात् ।

निषिद्धाचरणेन कथं दुर्दशा भवति ? विहिताचरणेन च कथमभ्युदयो भवति ? इति सम्यक्तया विज्ञायते । जैनधर्मे शत्रुज्ययतीर्थयात्रायाः परमं फलं वध्यते । अनीतिमार्गेणार्जितस्य धनस्य देवद्वयस्य च व्यवहारोपयोगेन कथं दिने दिने अधोगतिर्मवति ? दुःखपरम्परा सम्प्राप्यते । महत्पापं जायते । तेन दुर्गतिरनुभूयते । एतत्तत्त्वं तदनुसारेण धर्मस्य नीतेऽप्येव जीवनीपयोगीति तत्त्वानि श्रीमेरुतुङ्गसूरिभिर्जनानुग्रहाय नाभाकरचिते नाम ग्रन्थे कथारूपेण परिणामकारितया ग्रथितानि सन्ति । सुधीभिस्तानि तत्त्वानि तस्मात् ग्रन्थदेवावसेयानि, इति जनहितवाञ्छया सकलरूपं निवेदयामि । ये सामान्यरूपेण संस्कृतं जानन्ति संस्कृतभाषामध्येतुं चाभिलषन्ति तेषां कृते ग्रन्थस्यादावेव श्लोकरूपेण चरित्रं मुद्रितमस्ति । ये व संस्कृतं विशेषतो न जानन्ति परं कथाः पिपठिषन्ति । तेषां कृते संस्कृतभाषायामन्यविवरणस्पर्लार्थकथनपूर्वकं मराठी-हिन्दी-गुजराती-आङ्गलभाषास्वनुवादेऽपि प्रदत्तोऽस्ति । अतः स्वजीवनमुद्दिशीषुभिः सर्वैर्महानुभावैश्चरितमिदं सम्यहं पठित्वा तदनुसारमाचरणं विधाय च स्वजीवनं सफलीकर्तव्यम् अस्माकमपि ग्रन्थमुद्रणपरिश्रमः सफलो विधेयः । इत्याकाङ्क्षन्ते-

गुनि उदयरत्नसागरः ।

विषयानुक्रमः श्लोकसंख्या पत्रकम्

- १) देवाधिदेवीर्यकार श्रीशान्तिनाथजिनचरित्रम्
- २) देवाधिदेवीर्यकार श्रीकुन्धुनाथचरित्रम्
- ३) देवाधिदेवीर्यकार श्रीपार्वनाथजिनचरित्रम्
- ४) श्री भरतचक्रचरित्रम्
- ५) श्री मधवाचक्रचरित्रम्
- ६) श्री जयचक्रचरित्रम्
- ७) श्री हरिषेणचक्रिकथानकम्
- ८) श्री उदयनराजर्विकथानकम्
- ९) श्री हालिककथानकम्
- १०) श्री नन्दमणिकारकथानकम्
- ११) श्री कुमारपालपूजाकथानकम्
- १२) कुलिकुण्डतीर्थ-उत्पत्तिकथानकम्
- १३) क्रोडोपरि सुरविप्र कथानकम्
- १४) मानोपरि उज्जितकुमारकथानकम्
- १५) प्रायोपरि पापबुद्धिकथानकम्
- १६) लोभोपरि श्री सागरश्रेष्ठीकथानकम्

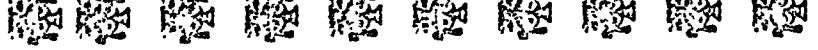
- १७) न्यायोपरि श्री यशोवर्मनृपकथानकम्
- १८) धर्मोपरि श्री धर्मराजकथानकम्
- १९) कठोरवचनोपरि जननीपुत्रकथानकम्
- २०) सत्योपरि जगत्सिंहकथानकम्
- २१) सन्तोषोपरि श्री विद्यापतिनृपकथानकम्
- २२) सामायिकव्रतोपरि केसरीचोरकथानकम्
- २३) प्रतिक्रमणोपरि सज्जनदंडनायककथानकम्
- २४) धान्यसंग्रहोपरि तिलकश्रेष्ठीकथानकम्
- २५) सुवर्णसंग्रहकारनन्दराजकथानकम्
- २६) सन्तोषोपरि अभयकुमारकथानकम्
- २७) सामायिकव्रतोपरि चंद्रवर्तनृपकथानकम्
- २८) जिनवचनभावनायां दृढप्रहरीकथानकम्
- २९) सत्यव्रतव्रणोपरि कालिकाचार्यकथानकम्
- ३०) सुविनेयानां मोक्षदायित्वे चंडरुद्राचार्यकथानकम्
- ३१) क्षुधापरिषहे हस्तिमित्रकथानकम्
- ३२) तृणपरिषहे धर्मशर्ममुनिकथानकम्
- ३३) शीतपरिषहे साधु चतुष्ककथानकम्

- ३४) उष्णपरिषहे अरहन्नकमुनिकथानकम्
 ३५) दंशमशकपरिषहे श्रमणभद्रमुनिकथानकम्
 ३६) नैवेधिकीपरिषहे कुरुदत्तमहर्षिकथानकम्
 ३७) शय्यापरिषहे सोमदत्तसोमदेवहर्षिकथानकम्
 ३८) आक्रोशपरिषहे क्षपकथानकम्
 ३९) श्री अर्जुनमाल्यार्षिकथानकम्
 ४०) तृणस्पर्शपरिषहे भद्रमहर्षिकथानकम्
 ४१) पृथ्वीचन्द्रगुणसागरप्रबन्धः
 ४२) समभावोपरिदमदन्तराजर्षिकथानकम्
 ४३) श्री वीरप्रभुपूर्वभातृपितृसम्बन्धः
 ४४) श्री द्विमुखराजर्षिकथानकम्
 ४५) श्री क्षुल्लकमुनिकथानकम्
 ४६) श्री सुव्रतमहर्षिकथानकम्
 ४७) कुरगडुमहर्षिप्रबन्धः कथानकम्
 ४८) श्री इलाचीपुत्रकथानकम्
 ४९) श्री चिलातीपुत्रकथानकम्
 ५०) श्री निनदेवर्षिकथानकम्

- ५१) श्री षण्मित्रर्षिकथानकम्
 ५२) श्री संयतराजर्षिकथानकम्
 ५३) श्री अनायीमुनिकथानकम्
 ५४) श्री अणिकापुत्रर्षिकथानकम्
 ५५) श्री धर्मरुचिकथानकम्
 ५६) श्री चतुर्महर्षिकथानकम्
 ५७) श्री देविलासुतर्षिकथानकम्
 ५८) श्री धन्यमहर्षिकथानकम्
 ५९) श्री शीतलाचार्यकथानकम्
 ६०) श्री अवन्तिसुकुमालर्षिकथानकम्
 ६१) कार्तिकश्रेष्ठीकथानकम्
 ६२) महेश्वरदत्तकथानकम्
 ६३) श्री नागदत्तश्रेष्ठिकथानकम्
 ६४) निमित्तकथकमुनिकथानकम्
 ६५) श्री मानर्षिडकथानकम्
 ६६) लोभापिंडे सुव्रतमुनिकथानकम्
 ६७) सुकोशलमुनिकथानकम्

शुद्धि पत्रक

पाना नंबर	लाईन नंबर	अशुद्ध	शुद्ध
2	2	युष्माक	युष्माकं
7	7	ब्राह्मणाः	ब्राह्मणाः
9	6	प्रत्यङ्गालाभरणनि	प्रत्यङ्गारत्नाभरणानि
16	11	तमन	तेमनी
17	13	असङ्ख्यनि	असङ्ख्यानि
19	छेल्ली	अष्टापदपवति	शत्रुंजयपवति
20	1	प्रियालद्रोः	प्रियालद्रोः
20	1	प्रियालद्रुतलं	प्रियालुद्रुतलं
20	4	अष्टापतपवतिऽधिरूप	शत्रुंजयपवतिऽधिरूप
21	5	पद्मतीर्थम्	महातीर्थम्
22	4	पद्मशतयोजनं	पद्मशतयोजनानि
22	4	दशयोजन पृथुल	दशयोजनानि पृथुल
26	12	तत्तीर्थं	तत्तीर्थं
43	6	तच्चार्जितम्	तच्चार्जितं
62	श्लोक नं. 63	निधानार्थ	निधानार्थ
66	3	तीर्णेन्	तस्मिन्
66	6	कुसुमपुरे	काञ्चनपुरे
72	5	सानदर्शीमः	सप्तदर्शीमः
74	छेल्ली थी चीणी	अनन्तं	अनन्तरं

भीमेस्तुङ्गसृशिविरचित भिन्नाप्राकराणाकृतम्

19	8	सन्वेहः	सन्वेहः
86	14	पूर्ववृत्तान्तं	पूर्ववृत्तान्तं
108	13	क्षेत्रेण	क्षेत्रेण
149	12	नवम्	नवम्
158	1	विशातां	विशातां
189	4	येषां	येषां
190	5	दुर्गप्रवेशनियं	दुर्गप्रवेशनियं
192	2	तीर्थहत्यानिकरणार्थम्	तीर्थहत्यानिकरणार्थम्
193	7	अनन्तरं	अनन्तरं
203	1	शक्रस्तवेन	शक्रस्तवेन
203	3	अवीवृधत्	अवीवृधत्
208	1	विधिं	विधिं
216	9	जड्यो ते	जड्यो ते
221	5	नाभकस्य	नाभकस्य
229	16	नाभिकराजं	नाभिकराजं
237	2	पुष्पवृष्टिः	पुष्पवृष्टिः
237	3	पुष्टवृष्टिः	पुष्टवृष्टिः
240	6	वृणुम्	वृणु
241	4	परतु	परतु
242	6	नाकिक्लृप्तं	नाकिक्लृप्तं
255	1	आलितसकलापः	आलितसकलापः

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

॥ નમોનમઃ ગોયમગુરુશ્રી ગુણસાગર સૂર્યે ॥

॥ અનુમોદામો વરામ્ - ભગ્નામો વરામ્ ॥

તાકાત કે સત્તા-યા પ્રસિદ્ધિ માટેની આપણી નજર વધુમાં વધુ ક્યાં સુધી ? વિશ્વવિભેતા ચેમ્પીયન કે જગતની મહાસત્તાના પ્રેસિડેન્ટ સુધી જ ને ?

પોતાની કહેવાંતી બુદ્ધિ અને તાકાત દ્વારા ઓલિમ્પીક ચેમ્પીયનને સમતાપૂર્વક એક અઠમ જોન સાધુની ક્રિયા પ્રમાણે કરવાનું કહેવામાં આવે તો શું જવાબ મળે ? પ્રેસિડેન્ટ બીલ ક્લિન્ટનને પાંચ મહાવ્રતમાંથી એકાદ વ્રત પાળવાની શક્તિ મળી છે ખરી ? આ યુણ્યભૂમિપર વર્તમાનમાં વિચરી રહેલા મહાત્માઓ કોઈપણ જાતના ગ્રાઉટ મેડલની અપેક્ષા વિના ધન - સત્તા સંપત્તિને લાત મારી કોઈ જ અંગત સ્વાર્થ વિના અનંતજ્ઞાની ભગવંતેએ બતાવેલા સાધનામાર્ગે અપૂર્વ સમતાથી તપશ્ચર્યા સાધે છે. ધર્મસત્તાના શરણે જઈ કાયા અને આત્માને તદ્દન ભિન્ન નિહાળી સ્વકલ્યાણ દ્વારા સર્વજનું કલ્યાણ કરી રહેલા એ મહાપુરુષનું નામ છે : - તપસ્વીરત્ન અચલગચ્છાધિપતિ પ. પૂ. આચાર્ય ભગવંત શ્રીમદ્ ગુણોદયસાગર સૂરીશ્વરજી મહારાજ સાહેબ.

કચ્છનો એ પ્રદેશ --- જે જૂનાગઢના ગરવા ગિરનારની સ્મૃતિને આગી દે તેવા પર્વતોની પંક્તિઓના પ્રદેશમાં નખત્રાણા તાલુકાનુંકોટડા (રોહા) ગામ. ---- એ ગામમાં પાસડ ગોત્રીય ગણશી 'ખીયશી' અને શ્રાવિકા સુંદરભાઈ ભદ્ર પરિણામી હતા. વિ. સં. ૧૯૮૮ નાં ભાદરવા સુદ પૂનમે પૂનમના ચાંદ સમા પુત્રરત્નનો જન્મ થયો. એ જ પુત્રરત્ને ગોવિંદજી નામ ધારી ભર ધોવને માતા-પિતાના સંસ્કારોને અજવાળતા મુંબઈ લાલવાડીમાં વિ. સં. ૨૦૧૪ ના માગસર સુદ - ૧૦ ના પાવનદિને મુનિપણું સ્વીકારી પરમોપકારી પ. પૂ. આચાર્ય ભગવંત શ્રી ગુણસાગરસૂરીશ્વરજી મ. સા. નું શિષ્યપણું સ્વીકાર્યું ગોવિંદજીભાઈ માંથી બન્યા મુનિશ્રી ગુણોદયસાગરજી મન કહે તે સંસારનો માર્ગ

કે ગુરુ કહે તે સાધનાનો માર્ગ

કે ગુરુદેવની સેવા એ જ મારું જીવનવ્રત

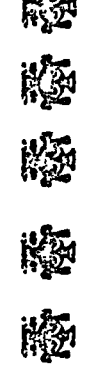
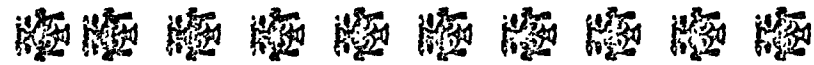
કે ગુરુદેવનો વિચાર એ જ મારા મનોવ્રત

કે ગુરુદેવની આજ્ઞા એ જ મારું આરાધન વ્રત

મારા ગુરુદેવ મને જે આપશે અગર કહેશે તે જ હવે નભશે --- ક્ષવશે --- ગમશે --- અને પરવડશે --- બસ આજ વિચારધારાને

श्रीमत्सुब्रह्मसंहिताचरितम्

જીવનમાં ઘૂંટી ગુરુદેવ અચલગચ્છાધિપતિ પ. પૂ. આ. ભ. શ્રી ગુણસાગર સૂરીશ્વરજી મ. સા. ના. ચરણક્રમલે ભુંગાયમાનને આ મુનિવર્યશ્રી એવા ગુરુ સમર્પિત બની ગયા કે જિનશાસનના અને અચલગચ્છના કાર્યો કાળે પોતાના ગુરુદેવશ્રીના સત્કાર્યોમાં સતત જોડાતા રહ્યા અને પોતાના ગુરુદેવશ્રીના દિલમાં મોઢેરુ સ્થાન પ્રાપ્ત કરી લીધું.

સતત ૨૩/૨૩ વર્ષ સુધી ગુરુદેવશ્રીના પડછાયા બની અદ્ભુત વૈયાવચ્ચ કરી જેના પરિણામે ભુજમાં ઉપાધ્યાય પદે અને વિ. સ. ૨૦૩૩માં અખાત્રીને મકડા ગામે વિશિષ્ટ જિનગણિતના મહોત્સવપૂર્વક આચાર્યપદે આરૂઢ કરાયા. વર્ષો પૂર્વે પોતાના પૂજ્યપાદ ગુરુદેવશ્રીના મુખેથી “રસ જિતે જિતે સર્વમ્” ની વાણી સાંભળી પ્રારંભ થયેલી વરસીતપત્ની યાત્રા આજે પણ ચાલુ જ છે. અખંડ ૨૮/૨૮ વરસીતપત્ની તપશ્ચર્યા કરી કચ્છ-ગચ્છ અને શાસનની શાન વધારી રહ્યા છે.

પોતાના ગુરુદેવનું સપનું સાકાર થાય એ માટે સતત ઉત્તેજના અને ખેવના રાખી રહેલા હતા. હાલમાં આ નવમું ચાતુર્માસ ૭૨ જિનાલય તીર્થની ભૂમિ પર કરી તીર્થનું ગૌરવ વધારવા અને ખુબ યોગદાન આપી રહ્યા છે. વિ. સ. ૨૦૪૪માં પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રીઅચાનક અનંતની વાટે સંચર્યા ત્યારે સકલ સંઘોએ આસોસુદ - ૨નાં અચલગચ્છાધિપતિશ્રીનાં અભિસંસ્કાર પૂર્વે સમુદાયનું સુકાન સોંપ્યું.

વિ. સં. ૨૦૫૦માં શ્રી અખિલ ભારત અચલગચ્છ જેન સંઘે રજત વર્ષીતપના પારણા પ્રસંગે સુધર્મસ્વામીની પાટપરપરામાં ૭૭મા પટ્ટધર તરીકે જહેર કરી ‘અચલગચ્છાધિપતિ’ ઈલ્લાહાદી પૂજ્યશ્રીને અલંકૃત કર્યો. અનેક દીક્ષાઓ - સમૂહ ઓળીઓ - ઉપાશ્રય નિર્માણકાર્ય પ્રતિષ્ઠાઓ - અંજનશલાકાઓ કરાવી કચ્છ-ગચ્છ અને શાસન-ગુરૂની શાન વધારેલ છે. અંતમાં સ. ૨૦૫૨ ના વે.શુ. ૭ ના દિનેજ ૨ જિનાલયતીર્થે સામુદાયિક - વરસીતપના પારણા અઠ્ઠમતપ - સમૂહ દીક્ષાઓ તથા ત્રિશતાધિક જિનબિંબોની અંજનશલાકા કરી પ્રતિષ્ઠા પૂજ્યશ્રીના વરદ હસ્તે સંપન્ન થઈ છે.

જેમના જીવનમાં ચારિત્ર્યની મધ્યમધતી સુવાસ છે... જેમના અંતરમાં અરિહંતની આજ્ઞાનો વાસ છે... જેમની સાધનામાં જિનાશા બહુમાનનો નિવાસ છે... જેમના હૃદયમાં ગુવર્જાનો સતત સહવાસ છે એવા તપસ્વીરત્ન અચલગચ્છાધિપતિ પરમ પૂજ્ય આચાર્યદેવ શ્રી ગુણોદયસાગર સૂરીશ્વરજી મહારાજ સાહેબના રાજંગ અઠ્ઠાવીસમા વર્ષીતપની અનુમોદનાર્યે તેઓશ્રીના કરકમલોમાં આ પાંચ ભાષાયુક્ત નાભાકચરિત્ર ગ્રંથ સમર્પિત કરીએ છીએ....

ગુણોદયસાગર સૂરિવર ચરણે, કરીએ ભાવથી વંદન;
અમ અંતરમાં રહો આપનું, તપોબળ નું સ્પંદન...

‘ત્વયં ભવતુ સર્વધર્મ’

श्रीमेरुतुंगमुरिगिचि त श्रीनामाकराजाचरितम्

श्री मेरुतुङ्गसूरिद्विचितं श्रीनाभावाट्टाजचरितम् ॥

प्रारिप्सितस्य ग्रन्थस्य निर्विघ्नपरिसमाप्तये ग्रन्थकारो

ग्रन्थादावाशीर्वादात्मकं भङ्गलं निबध्नाति - सौभाग्येत्यादिना ।

सौभाग्यारोग्यभाग्योत्तममहिमामतिग्व्यातिकान्तिप्रतिष्ठा

तेजःशौर्यार्जवसम्पद् विनय-नय-यशःसन्ततिप्रीतिमुख्याः ।

भावा यस्य प्रभावात् प्रतिपदमुदयं यान्ति सर्वे स्वभावात्

श्रीर्नारिपल्लिराजः स भवतु भगवान् पार्श्वदेवो मुदे वः ॥१॥

श्री वीरजिनमानम्य सम्यक् नाभाकभूपतेः ॥

देवद्रव्याधिकारेऽदश्चरितं कीर्तयिष्यते ॥२॥

श्री नाभाकनरेन्द्रस्य कथा श्रुतिपथागता ॥

विद्येव जाङ्गुली लोभ-विषं हन्ति विवेकिनाम् ॥३॥

श्री नाभाकनृपाख्यानपानप्रीतमनाः पुमान् ॥

सदा सन्तोषसन्तुष्टः सर्वसम्पत्तिभाग् भवेत् ॥४॥

पुरातनमुनिप्राक्तं पुण्यं पुण्यार्थिनां प्रियम् ॥

नाभाकचरितं चिन्तयते कैषां न चंतांसि ॥५॥

जम्बूद्वीपाभिधे द्वीपे क्षेत्रे भरतनामके ॥

श्रीपार्श्वनाथश्रीनेमिनाथयोरन्तरे ऽभवत् ॥६॥

अनेकश्रीपतिब्रम्हजिष्णुश्रीदविभूषितम् ॥

क्षितिप्रतिष्ठितं नाम पुरं स्वर्णरजित्वरम् ॥७॥

सर्वाङ्ग रत्नाभरणाभिभूषितैर्यदायभोगीशशतैस्तिरस्कृता ॥

शीर्षस्फुरद्रत्नवरैरकमण्डिता भोगावती युक्तमगाद्रसातलम् ॥८॥

तत्र श्रीमान् महारूपनिरूपितपुरन्दरः ॥

राजा नाभाकनामाऽभूद्, अभूमिः पापतापयोः ॥९॥

पुरा कलांकलिरनङ्गभावं वधूद्वयेनापि जगाम दीव्यन् ॥

वधूसहस्रैरपि सैष खलन् अवाप सर्वाङ्गमनोहरत्वम् ॥१०॥

तमन्यदा मुदासीनं सभायामेत्य भूपतिम् ॥

सत्प्राभृतं पुरस्कृत्य श्रेष्ठी कश्चिन्नमोऽकरोत् ॥११॥

कस्त्वतं कुतः समायातः कुत्र यासीति भूभृता ॥

पृष्टे स्पष्टमाचष्ट श्रेष्ठी राजन् निशम्यताम् ॥१२॥

श्रेष्ठी धनढ्यनामाऽहं श्रीवसन्तपुरे वसन् ॥

श्री शत्रुअययात्रार्थं चलितो ऽत्र समागमम् ॥१३॥

श्रीशत्रुञ्जयस्तत्र यात्रया किं फलं नृपे ॥

पृच्छतीति भाग्यलभ्याः सभ्याः पौराणिका जगुः ॥१४॥

इत्याकृभूयो भरतेऽत्र पूर्वं श्रीनाभिनामा कुलकृद् बभूव ॥

सद्वल्लभाऽभून्मास्तेदयी तस्याः कुलो जिनः श्री वृषभोऽवतीर्णः ॥१५॥

असङ्ख्यवर्षाणि न धर्मकर्माभिज्ञो जनोऽभूत् समयानुभावात्

प्रकाश्य तन्मार्गयुगं तदत्राऽवतीर्य सोऽनीतिपथं लुलोप ॥१६॥

आदौ स पाणिग्रहणं विधाय, शतं सुतानां च विभज्य राज्यम् ॥

भुक्त्वा सुखं नीतिपथं विधाय तप्त्वा तपो ज्ञानमनन्तमाप ॥१७॥

ततः स धर्म दशधोपदिश्य प्रबोधयन् भारतभव्यसत्वान्

शैले सुराष्ट्रभरणेऽधिरूढा क्वचिद् प्रियालुद्रुतलं सिषेवे ॥१८॥

श्रीपुण्डरीकं गणनायकं श्रीप्रभुः पुरस्कृत्य तदेत्यवादीत्

इदं महातीर्थमाद्यनन्तं कालेन सङ्कोचविकासधर्मि ॥१९॥

मूले पृथुः सप्रति योजनानि, पञ्चाशदूर्ध्वं दश योजनानि ॥

उच्चस्तथाऽष्टावथ सप्तहस्तो भूत्वा पुनः प्राप्स्यति वृद्धिमेवम् ॥२०॥

शत्रुञ्जयश्रीविमलाद्रिसिद्धसेत्रेतिनामत्रितयं सदाऽस्य ॥

श्री पुण्डरीकेत्यभिधा चतुर्थी भविनः स्थितेस्तेऽथ भविष्यतीहा ॥२१॥

संसेव्य शत्रुञ्जयशैलमन -मननसः स्युर्ननु पापिनोऽपि ॥

भुवोऽनुभावात् किल मृत्तिकापि, प्राप्नोति सर्वोत्तमरत्नभावम् ॥२२॥

ये शुद्धभावं न भिगालयन्ति भव्या महातीर्थमिदं कदाचित् ॥

किं श्रमतिर्यग्भवसम्भवः स्यात्? न शेषगत्योरपि जन्म तेषाम् ॥२३॥

श्रीमद्युगादीशमुर्यात् मुनीन्द्रास्तात् तन्महातीर्थफलं निशम्य ॥

श्री पुण्डरीक प्रमुखा निषेव्य तत्तीर्थमापुः समयेऽपवर्गम् ॥२४॥

प्राप्ते शिवं श्रीऋषभे मुतोऽस्य शत्रुञ्जये श्रीभरतारव्यचक्री ॥

अतिष्ठिपत् रत्नमयीं सुवर्णप्रासादमध्ये प्रतिमां तदीयाम् ॥२५॥

योऽस्य नाम हृदि साधु वायदिः क्लेशलेशमपि नो स सासहिः ॥

योऽस्य वर्त्यनि मुदेव चाचलिः संसृतो न कदापि पापतिः ॥२६॥

नाऽतः परं तीर्थमिहास्ति किञ्चिद् नातः परं वन्द्यमिहास्ति किञ्चित् ॥

नाऽतः परं पूज्यमिहास्ति किञ्चिद्, नातः परं ध्येयमिहास्ति

किञ्चित् ॥२७॥

पञ्चाशदादौ किल मूलभूमेर्दशोर्ध्वभूमेरपि विस्तरोऽस्य ॥

उच्चत्वमष्टेव तु योजनानि मानं वदन्तीह जिनेश्वराद्रेः ॥२८॥

दृष्ट्वा शत्रुअयं तीर्थं स्पृष्ट्वा रैवतकाचलम् ॥

स्नात्वा गजपदे कुण्डे, पुनर्जन्म न विद्यते ॥२९॥

अष्टषष्टिषु तीर्थेषु यात्रया यत् फलं भवेत् ॥

श्रीशत्रुअयतीर्थदर्शनादपि तत्फलम् ॥३०॥

तीर्थमालास्तवे-अतो धरार्धाश्वर। भारती भुवं

तथाऽधिगम्योत्तममानुषं भवम।

युगादिवस्य विशिष्टाया विवेकिना ग्राह्यमिदं फलं श्रियाः ॥३१॥

एवं श्रुत्वा नरेशोऽपि, तीर्थमाहात्म्यमद्भुतम् ॥

विसृज्य श्रेष्ठिनं यात्रा - निमित्तं लग्नमग्रीहीत् ॥३२॥

लग्नक्षणे व्यतिक्रान्ते, ब्रह्मद्वारव्यथावशात्।

पश्चात्तापं दधद् भूपां, द्वितीयं लग्नमग्रीहीत् ॥३३॥

आकास्मिकसमुद्भूत - ज्येष्ठपुत्रव्यथावशात् ।

तस्मिन्नपि गते लग्ने, तृतीयं लग्नमावदे ॥३४॥

पट्टदेवीमहाकष्टाज्जातस्नस्याप्यतिक्रमः ।

स्वचक्रशङ्कया लग्नमत्यगात् तुर्यमप्यथ ॥३५॥

अहो! पापी ममात्मेति, निन्दन् स्वं पञ्चमं नृपः ।

मुहूर्तमाददं तच्च परचक्रभयाद् गतम् ॥३६॥

एवं भूपा व्यतिक्रान्ते, यात्राया लग्नपञ्चकं

हेतुमस्य कथं जास्या-मीति चिन्तातुरोऽभवत् ॥३७॥

तावतोद्यानमायाताः, श्रीयुगन्धरसूरयः ॥

इति विज्ञापयामास, भूपालं वनपालकः ॥३८॥

ततो गतो वन राजा, चतुर्ज्ञाननिधीन् गुरून् ॥

ज्ञात्वा नत्वाऽन्तरायणां हेतुन् पप्रच्छ भक्तिभाक् ॥३९॥

गुरवो मनसा सीमन्धरस्यामिजिनं ततः ॥

नत्वाऽप्राक्षुरथ स्वाम्यप्यूचे तन्मनसाऽखिलम् ॥४०॥

मनःपर्यायतो ज्ञानात् श्रीयुगन्धरसूरयः ।

सम्यग् विज्ञाय वृत्तान्तं तं जगुर्भूपतिं प्रति ॥४१॥

राजन! मृगेषु दुःखेषु, मृग्यं कर्मैव कारणम् ।

तच्चावितम् त्वया पूर्वं यथा मूलात् तथा शृणु ॥४२॥

एकोनविंशत्यम्भोधि - कोटाकोटिप्रमाणतः ।

कालात् परमर्तातायां, चतुःसंयुतविंशतो ॥४३॥

जम्बूद्वीपस्य भरते, सम्प्रतिस्वामिवारके ।

उपाग्भोधि तामलिनी-नगर्यां भ्रातरावृभौ ॥४४॥

समुद्र - सिंहां ज्येष्ठस्तु, निर्मलः पुण्यवानृजुः

विपर्यस्तः कनिष्ठश्च, बदरीकण्टकाविव ॥४५॥(त्रिभिः कूलकम् ।)

भुवं खनद्भयान्ताभ्यां स्व-गृहे स्थूपार्थमन्यदा ॥

चतुर्विंशतिदीनार - सहस्रनिधिराप्यत ॥४६॥

देवद्वयमिदं नाग - गोष्ठिकेन निधीकृतम् ॥

इत्युक्तिगर्भ पत्रं च ज्येष्ठो दृष्ट्वेत्यभाषत ॥ ४७ ॥

गत्वा शत्रुश्रेयं नाग-श्रेयसं दीयते ह्यदः ॥

श्रुत्वेति जायया नृजः कनीयानित्यवोचत ॥४८॥

कन्या वरसार्हा जाताऽसौ, परं नोद्राहिता पुरा ॥

धनं विनाऽथ तत्प्राप्तौ, सोत्सवेन विवाह्यते ॥४९॥

दृश्यौ समुद्रः श्रुत्वेति, स्वभावाद् दुष्टधीरसौ ।

भार्यया प्रेरितो जातो, वात्येरितकृशानुवत् ॥५०॥

सुवंशजोऽप्यकृत्यानि कुरुते प्रेरितः स्त्रिया ।

स्नेहलं दधि मथ्नाति पश्य मन्यानको न किम् ॥५१॥

देवद्रव्योपयोगेन घोरं यास्यति दुर्गतिम् ।

ततो बन्धुर्यं बन्धुर्या बोध्यो गिरा मया ॥५२॥

निश्चित्येत्यवदद् भ्रातः! पातकात् श्वभ्रपातुकात् ।

न किं बिभेषि यदेवद्रव्यभोगमपीच्छसि ॥५३॥

देवद्रव्येण यत्सौख्यं, यत्सौख्यं परदारतः ।

अनन्तानन्तदुःखाय, तत्सौख्यं जायते ध्रुवम् ॥५४॥

चेत्यद्रव्यविणासे रिप्तिधए पवणस्य उद्वाहे ॥

सज्जयिचउत्थभङ्गे मूलङ्गी बोहिलाभस्स ॥५५॥

चेत्यद्रव्यविनाशे ऋषिघाते प्रवचनस्य उद्धाते ।

सम्यचित्तवृत्तभङ्गे मूलेऽग्निर्बोधिनाभस्य ॥५५॥

वरं सेवा वरं दास्यं, वरं भिक्षा वरं मृतिः ।

निदानं दीर्घदुःखानां, न तु देवस्यभक्षणम् ॥५६॥

भ्रातुरित्यपदेशेन, मौनी सिंहस्तदोत्थितः ॥

एकान्ते भार्ययाऽभाणि, ह्य! मौग्ध्याद् वञ्च्यसे कथम् ॥५७॥

कपोलकल्पितैर्यज्ञा को नाम न हि वञ्च्यते ॥

वरं यथा तथा सर्वमर्थं वा ऽऽ दत्स्य तन्निधिम् ॥५८॥

एवं भार्येरितः सिंहो लङ्घनत्रितयं व्यधात् ।

अहं पृथग् भविष्यामी-त्युवाच स्वजनानपि ॥५९॥

तेषां बलेन देशमार्थं निधानार्थञ्च सोऽग्रहीत् ।

समुद्रस्तु ततः शत्रुञ्जययात्राचिकीरभूत् ॥६०॥

निधानार्थं व्यये तीर्थे नागपुण्यार्थमित्यसौ ।

यावच्चलति सिंहेन, तावद्वाज्ञे निवेदितम् ॥६१॥

लेभे निधानं मद्भ्रात्रा, यात्राव्याजादसौ ततः ॥

तदादाय व्रजत्रास्ति, न दाषोऽथ मनाग् मम ॥६२॥

मुहूर्तक्षणे एवाऽथ, राजाऽऽहूय नियन्त्रितः ।

समुद्रः कारणं ज्ञात्वा, निधानार्थं पुरोऽमुचत् ॥६३॥

सर्वं स्वरूपं चावेध, निधिपत्रमदर्शयत् ।

यथावस्थितवक्तृति, समुद्रं ममुचे नृपः ॥६४॥

देवद्रव्यं च तज्ज्ञात्वा, प्रत्यर्थन्यायधर्मावित्ता

समुद्रं बहु सत्कृत्य, यात्रार्थं व्यसृजन्नुपः ॥६५॥

अथ द्विगुणितोत्साहः, समुद्रः स्वकुटुम्बयुक् ॥

मुहूर्तान्तरमादाय, यात्रार्थं प्रास्थितं द्रुतम् ॥६६॥

चतुर्भिर्योजनैरर्वाक, श्रीशत्रुअयतीर्यतः ॥

यावद् भुङ्क्वन्ते सरस्तीरं, श्रीकाञ्चनपुरे पुरे ॥६७॥

तत्राऽपुत्रं मृते भूपे, तावद् मन्त्राऽधिवासितैः ॥

आगत्य पञ्चभिर्दिव्यैः, राज्यं तस्मै ददे मुदा ॥६८॥

गजारुढः सितच्छत्रशालीं चामरवीजितः ॥

अन्वीयमानः प्लोकिः, स्तूयमानः कवीश्वरैः ॥६९॥

चतुरङ्गचमूचारविचित्राखिलसत्पथः ॥

राज्यतूर्यध्वानपूर्यमाणब्रह्माण्डमण्डपः ॥७०॥

विलसत्तीरणं प्रोच्चपताकं प्रेक्ष्यनाटकम् ॥

वर्णाम्भःसिक्तभूपीठव्यक्तस्वस्तिकसङ्कुलम् ॥७१॥

विचित्रोल्लोचसम्पूर्णोऽपणश्रेणिविराजितम् ॥

समुद्रपालभूपालः सोत्सवं प्राविशत् पुरम् ॥७२॥

राज्यकार्याणि कृत्वा ऽह-स्रितयेन स सैन्ययुक् ॥

ऋक्षया महत्याऽध्यारोहत्, श्रीशत्रुअयपर्वतम् ॥७३॥

स्नात्रादिसप्तदशभिर्भेदैः सिद्धान्तभाषितैः ॥

स तत्र सूत्रयामास पूजामादिजिनेशितुः ॥७४॥

महापूजाध्वजारोपा-दिषु कृत्येष्वसौ तथा ॥

ददौ दानं यथा श्यामो, जज्ञे मेघोऽपि लज्जया ॥७५॥

विधायाष्टाहिकां नागनामग्राहं जगात्पतेः ॥

पूजादानादिसत्कृत्यैः स निधानार्धमव्ययत् ॥७६॥

सिद्धक्षेत्रादथोत्तीर्य, स्वपुरं प्राविशन्नृपः ॥

रुद्धो राज्यासहिष्णुत्वाद्, वाणिजो दुष्टपाथिविः ॥७७॥

मिथः प्रवृत्ते युद्धेऽथ, भग्रां वीक्ष्य निजां चमूम् ॥

श्रीसमुद्रनृपां यावत्, किंकर्तव्यजडोऽजनिः ॥७८॥

तावन्निबिडबन्धेन निबद्धान् योजिताञ्जलीन् ॥

पादाग्रे लुठतो वीक्ष्य रक्ष रक्षेति जल्पतः ॥७९॥

विद्वेषिभूपतीन् सर्वान् प्रोन्मुच्य निजपुरुषैः ॥

अहो! किमिति साश्चर्योऽपृच्छत्तानेव भूपतीन् ॥८०॥

ते प्राञ्चनार्णं विद्मो, विशेषं किन्तु सङ्ग्रेये
अबध्यामहि दुर्बुद्ध्या, युध्यमानाः स्वयं वयम् ॥८२१॥
परं भगत्प्रसादेन, च्छुटिता नाऽत्र समशयः ॥
अतः स्वसेवकान् यावज्जीवं स्वीकुरु नोऽधुना ॥८२२॥
इत्युक्त्वा सैवकीभूतै-स्तैरेवाऽसौ परिवृतः ॥
स्यपुरं प्राविशत् प्राज्य-प्रवेशोत्सवपूर्वकम् ॥८२३॥
सभ्यान् सभायामाभाष्य, विसृज्य च नृपानसौ ॥
सौधान्तः पूजयन् देवान्, ददर्श व्यन्तरं पुरः ॥८२४॥
पृष्टः कम्त्वमिति क्षोणि-भृता स व्यन्तरोऽवदत् ॥
तामलिप्त्यामहं नाग-नामा प्राग गोष्ठिकोऽभवम् ॥८२५॥
पूर्वजैः कारिते चैत्ये, सारां विवधतो मम ॥
कुटुम्बं सकलं क्षीणं देवस्वैनैव पोषितम् ॥८२६॥
देवद्वय्योपभोगेन, कुटुम्बस्य क्षयो भवेत् ॥
नैमित्तिकादिति श्रुत्वा, भीतः कर्म तदत्यजम् ॥८२७॥
चतुर्विंशतिर्विनार-महस्री याऽन्तिकेऽभवत् ॥
देवसत्काऽवशिष्टा सा, क्षितौ क्षिप्ताऽथ पत्रयुक् ॥८२८॥
कृत्यैर्यथोचितैर्जीवनं, प्रान्तेऽहम् कष्टतो निशि ॥
स्थविर्यां प्रातिवेशिमक्या, पठ्यमानम् मृदुस्वरम् ॥८२९॥
श्रीशत्रुगमाहात्म्यम्, शृण्वन्नेकाग्रमानसः ॥

अथवा तद्व्याख्यानमैतदभ्यास्यन्त्यन्त्येऽत्रैकधावर्तिमः॥

तत्र पूजाक्षणे स्वीयं, नाम श्रुत्या भवन्मुखात् ॥
स्मृत्या च पूर्ववृत्तान्तम्, प्रीतंचेता व्यचिन्तयम् ॥९१॥
साध्विदम् विदधे देव - द्रव्यं यद्देवपूजने ॥
व्ययितं तत् किमप्यस्य, सात्रिभ्यं विदधेऽधुना ॥ ९२ ॥
अतः सहागतेनैव, यन्त्रितास्ते मयाऽस्यः ॥
अल्पशक्तिः परं नाऽह - मन्यत्र स्थातुमीश्वरः ॥९३॥
अतो यातास्मि तत्रैव, परं यात्राद्वयस्य मे ॥
प्रत्यब्दं सुकृतं देयं, प्रपेदे सोऽपि तद्व्रजः ॥९४॥
यद्वस्तु दीयते चेत्तत्, सहस्रगुणमाप्यते ॥
तद्वत्ते सुकृते पुण्यं, पापे पापं च तद्गुणम् ॥९५॥
दीयमानं धनं किश्चिद्, धनिकस्याऽपचीयते ॥
सुकृतं दीयमानं तु, धनिकस्योपचीयते ॥९६॥
श्राव्यते सुकृतं यावद्, योऽन्तकालेऽपि तावत्तः ॥
निजश्रद्धानुमानेन, स तदैवाऽश्नुते फलम् ॥९७॥
ततः श्रावयिता पश्चाद्, विदधते मानितम् यदि ॥
तदा सोऽप्यनृणः पुण्य-भाग भवेदन्यथा न तु ॥९८॥
अश्रावितोऽपि श्रद्धते, सुकृतं यः क्वचिद्व्रतो ॥
जानन् ज्ञानादिभावेन, सोऽपि तत्फलमाप्नुयात् ॥९९॥
अन्यथा सुकृतं तत्त्वन्, स्वजनः स्वजनाख्यया ॥

व्यवहारसंस्तिगच्छी-रेतन्नापयसि धृक्॥३॥

अथ तस्मिन्स्तिरोभूते, व्यन्तरे क्षोणिनायकः॥

साक्षात् पुण्यफलं दृष्ट्वा - ऽभवत्तत्रैव सादरः ॥१०१॥

बुद्धिं बन्धोरपि श्रेयो-विषये काङ्क्षताऽन्यदा ॥

तामलिप्याम् तदाहूति-हेतोः प्रेषि निजो नरः ॥१०२॥

स तत्र गत्वाऽऽगत्यार्थम्, प्रोचे सिम्होऽस्ति तत्र न ॥

प्रपलाय्य गतः क्लार्पा-त्यापि शुद्धिः परे न तु ॥१०३॥

न्यायेन पालयन् राज्यम्, प्रत्यब्दम् स्वकुटुम्बयुक् ॥

यात्रा अनेकशः कुर्वन्-थिरम् सौख्यमभुङ्क्त सः ॥१०४॥

अभूत्पूर्वम् - श्रुत्वा त-द्वैरनिर्यातिनम् नृपाः ॥

कम्पमानाः साभिमाना, आप्यस्मं नेमिरे स्वयम् ॥१०५॥

राज्ये न्यस्य सुतम् ज्येष्ठम्, व्रतमादत्त सद्गुरोः ॥१०६॥

समुद्रपालो वैराग्याद्, व्रतमादत्त सद्गुरोः ॥१०६॥

अथैकविमशतिघस्त्रान्, साधिताऽनशनः शमीम् ॥

जज्ञे सर्वार्थमिन्द्राख्ये, विमानेऽनुत्तरे सूरः ॥१०७॥

ततश्च्युत्वा कुलम् शुद्धम्, लब्ध्वा सम्यगराज्यतः ॥

आसाद्य केवलम् ज्ञानम्, मोक्षसौख्यमवाप सः ॥१०८॥

इतश्च तामलिप्याम् स, सिम्हः श्रुत्वा स्वबान्धवम् ॥

राज्ञा विसृष्टम् सत्कृत्य, यात्रार्थम् सत्यभाषणात् ॥१०९॥

निजाऽऽगः शङ्कया सर्वमादाय सपरिच्छदः ॥

जगाम सिम्हलद्वीपम्, पोतमारुढ तत्क्षणात् ॥११०॥

राजप्रसादम् तत्राप्य, दन्तिदन्तजिघृक्षया ॥

घोरे स्वयमरण्येऽगा-दलाभादन्यवस्तुनः ॥१११॥

स तत्र दन्तिवधकै - र्दन्तवृन्दान्यथाऽऽनयत् ॥

पापद्रव्येण यत् पापे-ष्वेव बुद्धिः प्रजायते ॥११२॥

भृत्वा चत्वारि यानानि, दन्तैर्वारिधिवर्त्मना ॥

मुक्त्वा कुटुम्बम् तत्रैव, सुराष्ट्रान् प्रति सोऽचलत् ॥११३॥

तीर्त्वा समुद्रम् क्षेमेण, सुराष्ट्रतटसङ्घटे ॥

भग्नानि तानि यानानि, न हि श्रेयोऽतिपापिनाम् ॥११४॥

ततः सिम्हां विपद्याऽऽ-नरकम् तत्र वेदनाः ॥

विषह्योद्धृत्य सञ्जातः सिम्हो हिंसापरायणः ॥११५॥

आघम् गत्वा पुनः श्वभ्रम्, जज्ञे दुष्टदसरीसृपः ॥

द्वितीयनरकम् भुक्त्वा, दुष्टपक्षी बभूव सः ॥११६॥

तृतीयनरकम् प्राप्य, दुष्टसिम्होऽभवद् वने ॥

चतुर्थनरकम् गत्वा, सर्पोऽजायत दृग्विषः ॥११७॥

पञ्चमम् नरकम् लब्ध्वा, चण्डालस्त्री ततोऽजनि ॥

अवाप्य नरकम् षष्ठ-मजनिष्ठाऽण्वि तिमिः ॥११८॥

सप्तमम् नरकम् गत्वा, मत्स्योऽजायत तन्दुलः ॥

पुनः सप्तमेवाऽगा-न्नरकम् दुःखसागरम् ॥११९॥

विषयसिन् चण्डाल - स्रज्यादियोगिषु पूर्ववत् ॥

क्रमेण सेहे कष्टानि, षष्ठादिनरकेषु च ॥१२०॥

ततो निपतितो घोरे, संसारे दुःखमागरे ।

देवद्रव्यविनाशस्य, ज्ञेयम् सर्वमिदम् फलम् ॥१२१॥

अन्यायात् स्वल्पद्वयस्य - भक्षणादपि यद्यभूत् ॥

शैवः श्रेष्ठी समकृत्वः, श्वाऽतो वै त्याज्यमेव ततः ॥१२२॥

अत्रान्तरे विभो! कोऽसौ, श्रेष्ठी जातश्च आ कथम्?

इति नाभाकभूपेन, पृष्ठे गुरुरभाषत ॥१२३॥

उत्सर्पिण्यवसर्पिण्यो - भर्तैरावतक्षितौ ॥

प्रत्येकम् किल जायन्ते, शलाकाः पुरुषा अमी ॥१२४॥

चतुर्विंशतिरहन्त - स्तथा द्वादश चक्रिणः ॥

विष्णुप्रतिविष्णुरामाः, प्रत्येकम् नवसङ्ख्यया ॥१२५॥

एतेषु पूर्वं श्रीरामो, राज्यं न्यायेन पालयन् ॥

कृपया निःस्वलोकानाम्, न्यायघण्टामवीवदत् ॥१२६॥

एकदा कुर्कुरः काश्चि - त्रिविष्टो राजवर्त्मनि ॥

केनचिद् विप्रपुत्रेण, कर्करेणाहतः श्रुतौ ॥१२७॥

आ निर्यद्विधरो न्याय - स्थानं गत्वा निविष्टवान् ॥

भूषेनाहूय पृष्टोऽवग, निरागाः किमहं हतः ॥१२८॥

तद्घातकं विप्रपुत्रं तत्रानास्य नृपोऽब्रवीत् ॥

असौ त्वद्घातको ब्रूहि, कोऽस्य दण्डो विधीयते ॥१२९॥

श्वाऽवोश्चद्रस्य रुद्रस्य, मष्टेऽयं हि नियोज्यताम् ॥

क एष दण्डो गजेति, पृष्टः आ च पुनर्जगौ ॥१३०॥

प्रागहं समजनमभ्यः, पूजयित्वा सदा शिवम् ॥

देवस्वर्भीत्या प्रक्षाल्य, पाणी भोजनमाचरम् ॥१३१॥

स्त्यानाप्यामन्यदा लिङ्गपूरेण लोकद्वौकितम् ॥

विकरणेऽस्य काठिन्याद्, नखान्तः प्रविशन्मम ॥१३२॥

विलीनमुष्णभक्तेनाऽजानता तन्मयाऽऽहतम् ॥

तेन दुष्कर्मणा मम - कृत्यो जातो ऽस्मि मण्डनः ॥१३३॥

सममेऽस्मिन् भवे राजन्, जाता जातिस्मृतिर्मम ॥

अधुना तत्प्रभावेणोत्पन्ना वाग् भानुषी पुनः ॥१३४॥

अत्रान्तरे गुरुं नत्वा, जगौ नाभाकभूपतिः ॥

श्रुत्वैतिह्यमदो बाढं, कम्पते हृदयं मम ॥१३५॥

गुरुरूचेऽथ यद्येवं, तत्कथामग्रतः शृणु ॥

यथा सम्यक् फलं वेत्सि, देवद्रव्यविनाशिनाम् ॥१३६॥

षष्टि दर्वसहस्राणि, श्रीशत्रुञ्जयपर्वति ॥

आयुर्भुक्त्वा नागजीवो, व्यन्तरश्च्युतवानथ ॥१३७॥

कान्तिपुर्यां रुद्रदत्त - कौटुम्बिकसुतोऽभवत् ॥

सोमाभिधानस्तन्माता, पञ्चमोऽब्देऽहिना मृता ॥१३८॥

तत्रास्ति नास्तिकः प्राति - वेष्टिमको देवपूजकः ॥

सोमोऽपि सह तत्पुत्रे - र्याति देवनिकेतने ॥१३९॥

देवद्रव्यमयैः पूजा - ऽवशिष्टैश्चान्दनेर्वपुः ॥

विलिप्याकण्ठमाच्छाद्य, वाससा पर्यटत्यसौ ॥१४०॥

वयःस्थः सोऽन्यदा देव-कोषं हत्वा पलायितः ॥
 स्तेना मुपित्वा तं पार-सीकदेशं विचिक्रियुः ॥ १४१ ॥
 तत्र वस्त्राणि रज्यन्ते, तस्य रक्तैस्ततोऽसकौ ॥
 पलाय्याऽभोधिमूर्तीर्यं, ब्रजद्वार्यानि कुत्रचित् ॥ १४२ ॥
 ग्रामप्रवेशंऽभ्यायान्तं मुनिं मांसोपवासिनम् ॥
 विहत्य यष्टया त्रीन् वारान् प्रापः पृथ्व्यामपातयत् ॥ १४३ ॥
 तस्मिन्नाथ विपन्नेऽसौ, नश्यन्नाशकैर्धृतः ॥
 कृपया मोचितः श्राद्धैः, पलाय्यं कृतवानथ ॥ १४४ ॥
 मृत्वा दावाग्निनाऽरण्ये, सप्तमं नरकं गतः ॥
 ऋषिहत्यामहापापं, तत्कालं स्यात् फलद्रवम् ॥ १४५ ॥
 सागराणि त्रयस्त्रिंश-तत्र भुक्त्वा महाब्यथाः ॥
 उद्धृतां घोरसंसारं भ्रमित्वा हालिकोऽभवत् ॥ १४६ ॥
 कौशिकारव्योऽम्बरग्रामे, ग्रामेशस्य गृहे च सः ॥
 कर्माणि कुर्वन् सर्वेषां, हालिकानां कृतोऽन्यदा ॥ १४७ ॥
 आदाय भक्तं प्राचालीत मार्गे मांसोपवासिनम् ॥
 वीक्ष्य सम्मुखमयान्तं मुनिं भक्त्या न्यमन्त्रयत् ॥ १४८ ॥
 यात्राद्वयफलं पूर्वं प्रत्यब्दं यत् समुद्रतः ॥
 तेन प्राप्तं ततः पुण्यात् तस्यैषा वासनाऽजनि ॥ १४९ ॥
 स्यादेतद्भक्तभोक्तृणामन्तरायस्ततो न मे ॥
 कल्पतंऽन्नमिदं माधुन्युक्तं च सकां जगौ ॥ १५० ॥

कृत्योपवासमप्यद्य, दास्ये भक्तं निजं ध्रुवम् ॥
 सद्यः प्रसद्य गृह्णीतेत्याग्राहादग्रहाद् मुनिः ॥ १५१ ॥
 ततः कृत्योपवासं स निषेधं चाऽसुमद्वधे ॥
 साधोः पार्श्वार्धे प्राप्तराज्यमिवात्मानमन्यत ॥ १५२ ॥
 एवमर्जितसत्कर्मा कौशिको भद्रकाशयः ॥
 विपद्य चित्रकटादौ, चित्रपुर्यां नृपोऽभवत् ॥ १५३ ॥
 चन्द्रादित्याभिधः शुद्धदयापुण्यविभावितः ॥
 निरामयो महारूपा - ऽ नर्ज्जकृतमनोभवः ॥ १५४ ॥
 तस्याऽऽकण्ठवपुर्दुष्ट-कुष्ठेनाग्लिष्टमन्यदा ॥
 तेनाऽऽकण्ठपटीच्छन्न-दंष्ट्रं गृहं स्म तिष्ठति ॥ १५५ ॥
 कदाचित् प्रोढपापकिंरपि पापनिर्द्धतव्यौ ॥
 तत्सामग्रीयुतः प्राप, श्वापदानां पदं वनम् ॥ १५६ ॥
 तत्र रज्जुतुरङ्गेण, कुरङ्गवधरङ्गतः ॥
 धावमानो मुनिं कायो-त्सर्गस्थं वीक्ष्य पृष्टवान् ॥ १५७ ॥
 कस्यां निशि मृगा जग्म-न्निः प्राक्ते नाऽवदन्मुनिः ॥
 राजा जिघांसुबाणिन, तमपि स्तम्भितोऽभितः ॥ १५८ ॥
 कार्योत्सर्गं पारयित्वा मुनिस्तारस्वरं जगौ ॥
 प्राच्याच्छुटसि नाऽद्यापि, नव्यं च कथमर्जसे ? ॥ १५९ ॥
 मुनेर्निर्नसया सद्यो, मुत्कलाङ्गोऽथ भूपतिः ॥
 प्राच्य - नव्यादिवृत्तान्तं, पप्रच्छ प्रणिपत्य तम् ॥ १६० ॥

प्रोचे मुनिरथोऽगोऽध्या - प्राप्तकेवलिनो मुखात् ॥
 देवद्रव्यविनाशस्या-ऽधिकारे प्रोढपर्वदि ॥ १६१ ॥
 त्वत्पूर्वभवसम्बन्धं, त्वद्बोधं चाऽथ भाविनम् ॥
 ज्ञात्वाऽऽगत्य वनेऽन्नाहं, कायोत्सर्गेण तस्थिवान् ॥ १६२ ॥
 को मे प्राग्भवसम्बन्ध, इति पृष्टे नृपेण सः ॥
 प्राचीकथन्मुनिर्नाग-गोष्टिकाख्यानमादितः ॥ १६३ ॥
 प्राज्यं राज्यं शुद्धदानात् दयातो रूपमुत्तमम् ॥
 दुष्टं कष्टं भवद्देहेऽभवद्देवविलोपनात् ॥ १६४ ॥
 श्रुत्वेति भूपतिर्भीतः प्रणिपत्य यतेः पदौ ॥
 नमोऽस्मान्महापापात्, मुने! मोचय मोचय ॥ १६५ ॥
 परमेष्ठिमहामन्त्रं । नृपायोपादिशन्मुनिः ॥
 तस्याऽर्थं च प्रभावं च, विधिं च स्मरणेऽखिलम् ॥ १६६ ॥
 देवस्यपातकाद् देव-प्रासादस्य विधापनात् ॥
 मुच्यते जन्तुरित्याख्यत, प्रायश्चित्तं च शास्त्रवित् ॥ १६७ ॥
 अथ राजा पूरं स्वयीये, स्थापयित्वाऽऽग्रहाद यतिम् ॥
 यथोपदेशमंग्रंभ, महामन्त्रस्मृतिं ततः ॥ १६८ ॥
 षड्भिमिर्मिर्नृपस्याऽभूत्, कायः काश्चनकान्तरुक् ॥
 राज्यं गजाधकोशादि-वृद्धया भजे विशालताम् ॥ १६९ ॥
 शीर्येऽथ चित्रकूटस्य प्रासादं पर्मंशितुः ॥
 सुपर्वपर्वतोत्तुजशृङ्गं प्राग्भयन्नृपः ॥ १७० ॥

मुनिपार्श्वे निविष्टस्य, क्षमापतेः पुरतोऽन्यदा ॥
 प्रदर्शयन् श्वरं कश्चित्, कुम्भकारो जगाविति ॥ १७१ ॥
 राजनित्यं वहन् वारि, स्वयं शैले चटत्यसौ ॥
 को हेतुरिति भूपोऽपि, श्रुत्वा पप्रच्छ तं मुनिम् ॥ १७२ ॥
 स एव केवली तावत्, तत्रागात् मुनि - भूपती ॥
 तेन कुम्भकृता युक्तौ, नन्तुम् तमथ जग्मतुः ॥ १७३ ॥
 खरस्वरूपं भूपेन, पृष्टः केवल्यथाऽखिलम् ॥
 समुद्रसिंहवृत्तान्त-मुक्त्वा मूलात् पुनर्जगौ ॥ १७४ ॥
 सिंहजीवः सको भुक्त्वा, संसारे घोखेदनाः ॥
 पुरेऽत्रैवाल्पकर्मत्वात्, षट्कृत्वाऽथ खरोऽजनि ॥ १७५ ॥
 भवे सप्तमके भूत्वा, त्रीन्द्रियोऽसौ ततः पुनः ॥
 खरोऽवशिष्टकर्मत्वात्, षट्कृत्वोऽत्र पुरेऽभवत् ॥ १७६ ॥
 सहसा ब्रह्मशास्त्रेण, देवद्रव्यं विनाशितम् ॥
 तत्कर्मशेषस्तावत्, कृत्वाऽसामीक्षोऽजनि ॥ १७७ ॥
 प्रतिजन्माऽद्विशृङ्गेऽस्मिन् कर्मकार्यकृते सदा ॥
 चटनाभ्यामतोऽत्रादौ स्वयमेव चटत्यसौ ॥ १७८ ॥
 श्रुत्वेति भूपतिस्तस्य, सारार्थं कृपया ददौ ॥
 शिक्षां कुम्भकृतं सोऽपि, यत्नात्तं पर्यपालयत् ॥ १७९ ॥
 अथासौ भद्रकस्यान्तो, मृत्वा ग्रामे मुरस्थले ॥
 ग्रामणीर्भार्गवानाऽभूद्, राजा निर्वासितोऽन्यदा ॥ १८० ॥

गङ्गावर्ते स्थितः सोऽथ वृत्तिलोपममासहिः ॥
 क्रूरकर्मान्तिरेव द्रव्यैः स्वं नीरर्वावहत् ॥१८१॥
 श्रीशङ्खद्वययात्रातो, निवृत्तः कोऽपि बाडयः ॥
 पत्नी - पुत्रयुतस्मिन्, राशौ ग्रामे समेतवान् ॥१८२॥
 भक्तदत्तां गृहीत्वा गां, सोऽन्त्ययामे चलंस्ततः ॥
 गो - पत्नी - पुत्रयुक्तं तेन, दुष्टेनाऽघाति भानुना ॥१८३॥
 ततः पापी पलाय्याऽगाद्, गङ्गावर्ते यदा तदा ॥
 शीतनीं मायमद्वाशोत, कायात्मगस्थितं मुनिम् ॥१८४॥
 अहो! कियच्चिरं कष्टमसावत्र सहिष्यते ॥
 इति विस्मयवांस्तस्यो तत्र यामचतुष्टयम् ॥१८५॥
 प्रातः स पारितोत्सर्गः, प्रणम्याऽप्रच्छिन्नं भानुना ॥
 किं कार्यं प्राज्यराज्येन, यदेवं तपसे तपः ॥१८६॥
 मुनिः प्राञ्चं न राज्येन, कार्यं नरकहेतुना ॥
 किन्तु मोक्षकृते सर्व-साधुभिस्तप्यते तपः ॥१८७॥
 को मोक्ष इति तेनाऽपि, पृष्टः साधुरभाषत ॥
 संसार - मोक्षयोर्व्यक्तं, स्वरूपं बहुयुक्तिभिः ॥१८८॥
 अमो जन्मजगामृत्यु - मुख्यक्लेशसहस्रभूः ॥
 चतुर्गतिकल्पसारः कस्य स्यान्न विरक्तये ॥१८९॥
 शाश्वताऽनन्तसौख्यश्री - निवासं वासवा अपि ॥
 स्वर्गसौख्यमनादृत्य, याचन्ते मोक्षमुत्तमम् ॥१९०॥

परं स प्राप्यते प्रायः, कृतैः सुकृतकर्मभिः ॥
 मुख्यं तेष्वपि सर्वज्ञैः, सर्वसत्यकृपोच्यते ॥१९१॥
 कृपाधिकारं जीवानां, हिंसाऽहिंसाफलं तथा ॥
 उपदिष्टं यथा भानु-श्रकम्पे निजपापकैः ॥१९२॥
 यावर्जीवमथादाय, हिंसानियममुत्तमम् ॥
 साधुं स्वाऽयस्ये नीत्वा, शुद्धाक्षैः प्रत्यलाभयत् ॥१९३॥
 एवं तेनाऽर्जितं भोग - फलं कर्म ततोऽनिशम् ॥
 कृपावान् पुज्यते लोकादात्मस्यो जीविकां व्यधात् ॥१९४॥
 प्रान्ते मृत्वा दानपुण्याद्, राजन्! राजा भवानभूत् ॥
 शुद्धजीवदयापुण्याद्, रूपनिर्जितमन्मथः ॥१९५॥
 चन्द्रादित्योऽपि सम्पूर्ण - निर्माषितजिनालयः ॥
 प्रायश्चित्तेन शुद्धात्मा, सौधमे त्रिदशोऽभवत् ॥१९६॥
 त्वं तत्रैव भवं मूर्त - पुण्यवर्जिनमन्दिरम् ॥
 पातयित्वा - पुरस्याऽस्य, परितो दुर्गमातनोः ॥१९७॥
 भूपैयवं तत्र विप्रस्त्री - भृणगोतीर्यघातिनः ॥
 पञ्च हत्या इमाः सर्वाः, पुण्यविघ्ननिबन्धनम् ॥१९८॥
 तत्राऽपि यात्राविघ्नस्य, तीर्थहृत्यैव कारणम् ॥
 अतस्तदपनोदाय, प्रार्थयश्चित्तमिदं शृणु ॥१९९॥
 तपोऽभूद् वार्षिकं मूल - मादिवेदस्य वारके ॥
 अष्टमास्यधुना भावि - वारे षाण्मासिकं ततः ॥२००॥

सर्वोत्कृष्टं तपः प्रायश्चित्तमेतदुदीरितम् ॥
 विशेषन्तु तीर्थहत्याकृतां तीर्थविधापनम् ॥२०१॥
 विशिष्टाभिग्रहः प्रोक्तं, प्रायश्चित्तं चरन्ति ये ॥
 शत्रुभयादितीर्थेषु, ते मुच्यन्तेऽखिलेनसा ॥२०२॥
 इति श्रुत्वा नृपो दुर्ग-प्रवेशनियमं ललौ ॥
 आकार्य सर्वलोकं च, तत्रैवाऽतिष्ठित् पुरम् ॥२०३॥
 स्थापयित्वा गुरुंस्तत्र जगद्वाभिग्रहानिति ॥
 यावद् यात्रां विधायऽन्नायामि तावत् स्थितौ शये ॥२०४॥
 अब्रह्म दधिदुग्धेच वर्जयामि क्रमादियम् ॥
 तीर्थं - ब्रह्माऽपत्यहत्याशुदुग्धं मेऽभिग्रहत्रिकम् ॥२०५॥
 परस्त्री मांस - मद्येच, यावज्जीवमतः परम् ॥
 व्यक्तानि नियमा एते, स्त्री - गोहत्याविमुक्तये ॥२०६॥
 नियोज्य स्वजनान्नव्य-प्रासादार्थं गुरोर्गिरा ॥
 एकान्तरोपासैः सोऽष्टमासीतप आददे ॥२०७॥
 सिद्धिं गतेऽथ प्रासादे - ऽष्टभिर्मासैः स काञ्चनाम् ॥
 श्री आदिदेवप्रतिमां, स्थापयामास सोत्सवम् ॥२०८॥
 तत्र त्रिकालं सर्वज्ञ - मर्चयन् विधिवन्नृपः ॥
 मासाष्टकेन सम्पूर्णं-चक्रं शंघतपोऽखिलम् ॥२०९॥
 तीर्थहत्यायिनिर्मुक्तः शभेऽन्नि भग्नेशवत् ॥
 श्री शत्रुभययान्त्रार्थं, चचाल गुरुभिः सह ॥२१०॥

चतुर्थाऽऽद्यप्रयाणेपु, मार्जारीपु पदोपरि ॥
 समुत्तीर्णान्मु तच्छ्रेतं, पृष्ठाः श्री गुरयोऽवदन् ॥२११॥
 बालाविहत्याः स्वं भावं, पुण्यप्रत्यहहेतवे ॥
 दर्शयन्ति परं सिद्धि - ध्रुवं स्यादेकचतसः ॥२१२॥
 मत्तैवमेकचित्तः स-न्नादिदेवस्मृतौ नृपः ॥
 उपशत्रुभ्रमं प्रापा-ऽनवच्छिन्नाप्रयाणकैः ॥२१३॥
 दृषिष्यं तीर्थं प्राप्ते, निजसेन्यं निवेश्य सः ॥
 शुचिर्भूत्वाऽभित्तीर्थं, पदानि कतिचिद्ददौ ॥२१४॥
 सिंहासनेऽथ न्यस्याहर्द्विभ्रं सकलसङ्घयुक् ॥
 स्नपयित्वा ततः सर्वपूजाभेदैरपूजयत् ॥२१५॥
 स्वर्णरूप्ययवे रत्नस्थानेऽथो मङ्गलाष्टकम् ॥
 आलिङ्ग्याऽष्टोत्तरशतवृत्तैः मानन्दमस्तवीत् ॥२१६॥
 शक्रस्तवेन वन्दित्वा, सिद्धाद्रिं चाऽथ सद्गुरुन् ॥
 नत्वा स्वर्णमणिरत्न - मुक्ताभिस्तानवीवृधत् ॥२१७॥
 दत्त्वा यथेच्छमर्थिभ्यो, दानं मिष्टान्नभोजनैः ॥
 अतूतुषत् सर्वलोकान्, धार्मिकांश्च विशेषतः ॥२१८॥
 ततोऽतिक्रान्तशेषाऽध्या, पुरस्कृत्य गुरुं नृपः ॥
 रेजे चटनं गिरिं मुक्त्यै, प्रस्थानं माधयन्निव ॥२१९॥
 प्रासाददर्शनं पूर्वं-मपूर्वोत्सवपूर्वकम् ॥
 याचकेभ्यो वदद्दानं, कल्पवृक्षायते स्म सः ॥२२०॥

स्नात्रपूजाध्वजारोपाड मारिग्नाना-शनादिकम्॥
 सर्व सङ्घपतेर्धर्मकर्मसाष्टाहमपि व्यधात् ॥ २२१॥
 तीर्थसेवा चिकीर्षमानापृच्छयाऽथ विधिं गुरुम् ॥
 धर्मध्यानैकलोनात्मा त्रिकालं पूजयन् जिनम् ॥ २२२॥
 अहोरात्रं पवित्राङ्गो महामन्त्रमसौ स्मरन् ॥
 साधून् साधर्मिकाश्चापि प्रतिपारणकं स्वयम् ॥ २२३॥
 सत्कारयन् यथायोग्यं भक्तपानैर्यथोचितैः ॥
 मासेन दश वष्टानि निरम्भांसि वित्तं निवान् ॥ २२४॥
 दिनें त्रिंशत्तमं ब्राह्म - मुहूर्तं तेन दीक्षिताः ॥
 चतस्रः पादिकामात्रा, मार्जार्यः कर्बुराः पुरा ॥ २२५॥
 ब्रह्मादिहत्याः एतास्ताः क्षीयन्ते तपसो बलात् ॥
 अनुमीर्यन्ति स प्राग्वद् विद्वेऽथाष्टमाष्टकम् ॥ २२६॥
 तदन्ते कालमात्रास्ता, वीक्षिता धूसराः पुनः ॥
 मत्वा तथैव ताः प्राग्वच्चकार दशमानि षट् ॥ २२७॥
 तत्प्रान्ते मूषिकामात्रा, दृष्टास्ता धवलाः पुनः ॥
 ततो विशंषतो ह्रष्टश्चक्रे द्वादशपञ्चकम् ॥ २२८॥
 ईषत्रिद्वान्तरेकोनत्रिंशत्तमं दिनें ततः ॥
 नमस्कारान् स्मरन्नेव स्वप्नमंकगं लोकता ॥ २२९॥
 क्वाऽपि स्फाटिकशैलेऽहं, सोपाने प्रथमे स्थितः ॥
 केनाप्यतीव वृद्धेन, कृशेन लोठितः परम् ॥ २३०॥

प्राप्तो द्वितीयं सोपानं तृतीयं च गतस्ततः ॥
 शैलशृङ्गमथारुह्य, मुक्तराशौ निविष्टवान् ॥ २३१॥
 प्रभो! फलं किमभ्यर्चयति, पृष्टाः श्रीगुरुवो जगुः ॥
 स्फाटिकाद्विजिनधर्मः, सोपानं मानुषो भवः ॥ २३२॥
 अतो धर्माच्चयत्नेनाऽन्तरायस्यत्वल्पकर्मणा॥
 पात्यमानोऽपि सत्येनाऽच्युतस्तत्त्वं स्वगमिष्यसि ॥ २३३॥
 ज्ञानं तृतीयं सोपानं नृभवेऽवाप्य केवलम्॥
 सर्वकर्मविनिर्मुक्तो मुक्तराशौ निवेक्ष्यसि ॥ २३४॥
 परं तत् प्राक्तनं कर्मच्छद्मस्यत्वान्न बुध्यते ॥
 अतः पृच्छ विदेहेषु, श्रीमत्सीमन्धरं जिनम् ॥ २३५॥
 प्राप्नोमीदृक्कथं राजे - त्युक्ते श्रीगुरवोऽवदन् ॥
 भवत्पुण्यप्रभावेन, भवितेत्यचिरादपि ॥ २३६॥
 एतद्विशेषलाभाया-दिदिशं गुरुणा तदा ॥
 अन्यथा केवलप्रशनात् पूर्वविद् बुध्यतेऽखिलम् ॥ २३७॥
 अथान्तरायविच्छिद्यै पारणाहंऽव्युपोषितः ॥
 ईषत्रिन्द्रां गतो यावज्जागर्ति स निशात्यये ॥ २३८॥
 तावदीक्ष्य महारण्यं, पतितं स्वं व्यचिन्तयत् ॥
 हा हा! कथं स एवाऽथ-मन्तरायः समापतत् ॥ २३९॥
 अथवाऽलं विषादेन, श्री शत्रुअयनायकम् ॥
 नत्वा श्री ऋषभदेव - मादास्ये भक्तपानकम् ॥ २४०॥

निश्चित्येत्यनुपानत्कः क्षणद्रक्ताकुलक्रमः ॥
तपःक्रान्तस्तृपाकलान्तः परिश्रान्तः क्षुधादितः ॥२४१॥
मध्यानातपसंतसवालुकाभिः पथि ज्वलन् ॥
अनिर्विण्णमना देवध्यानादेव चचाल सः ॥२४२॥ युग्मम् ॥
अपरारहे, पुरः क्वापि कयाचिन्नवीनस्त्रिया ॥
द्वौकितं न फलमादत् सत्त्वाच्चापि पयः पपो ॥२४३॥
तथा सह महःस्तोम - व्योमव्यापिनि मन्दिरे ॥
आश्चर्यपरिपूर्णान्तः स्वच्छेन मनसा ययौ ॥२४४॥
स तत्र चित्रकद्रूपाः, सारशृङ्गारहारिणीः ॥
हरिणाक्षीनिरिक्षिप, विलसन्तीः सहस्रशः ॥२४५॥
तासां मध्यादथोत्थाय स्वामिनी हंसगामिनी ॥
योजिताञ्जलिरभ्येत्य सानुरागमदोऽवदत् ॥२४६॥
अस्मदीयेन भाग्येन समेतोऽसि गुणोदधे ॥
स्त्रीणां गज्यमिदं विद्धि योऽत्रैति पतिरेव नः ॥२४७॥
श्रुत्वेति नृपतिर्दृष्ट्यो संकटान्तरमागतम् ॥
मौनमेवाऽत्र मे श्रेयो मौनं सर्वार्थसाधनम् ॥२४८॥
इति तूष्णीं स्थिते भूपे, मुग्ध्यादिष्टाः स्त्रियोऽपि ताः ॥
स्नानभोजनसामर्गी, सर्ज्जाकृत्योपतस्थिरे ॥२४९॥
प्रसद्य सद्यः प्राणेश! म्नात्वा मुक्त्वा यथारुचि ॥
यावज्जीवं सहाऽस्याभि - भोगान् भुङ्क्ष्याऽकृतोभयः ॥२५०॥

एवं यदन्यः शीताम्भःसिता-द्राक्षाम्भसी अपि ॥
सिताश्रुतपुरःस्निग्ध - पायसादि च तत्पुरः ॥२५१॥
प्रदश्यं चादुभिर्याक्यै - रूपसर्गानेनेकशः ॥
पूर्वं - कृत्वाऽनुकूलांस्ताः, प्रतिकूलानपि व्यधुः ॥२५२॥
तथाज्यक्षुब्धचेताः स, धर्मं यावदवस्थितः ॥
श्री शत्रुञ्जयशृङ्गस्थं, तावदात्मानमेक्षत ॥२५३॥
अहो! किमेतदित्येवं, साश्चर्यं नृपपुङ्गव ॥
सौरभ्याकृष्टभृङ्गालिः, पृष्पवृष्टिर्दिवोऽपतत् ॥२५४॥
पुरः सूरः स्फुरत्कान्तिः कश्चित् काश्चनकुण्डलः ॥
प्रादुर्भूयित्यभाषिष्ट, कुर्वन् जयजयाख्यम् ॥२५५॥
तव प्रशंसां सद्धर्मना सौधर्म्यमिमिनिर्मिताम् ॥
असासहिरहं सर्व - मकार्षमिदमिदृशम् ॥२५६॥
तत् क्षमस्व महाभाग! यदेवं क्लेशितो भवान् ॥
तुष्टोऽस्मि तव सत्त्वेन, वरं वृणु वरं वृणु ॥२५७॥
राजाऽवोचन्न याचेऽह - माप्तधर्मधनः परम् ॥
परं सीमन्धरस्वामि-निनंसां मम पूर्य ॥२५८॥
अथो देवगुरुत्वा, सत्त्वाधिकशिरोमणिः ॥
नाकिक्लृप्तविमानेन, विदेहेषु ययौ नृपः ॥२५९॥
तत्रा ऽष्टप्रातिहार्यश्री - मंभ्यं सीमन्धरं जिनम् ॥
नत्वाऽपृच्छच्चिरन्तो मे ऽन्तरायः कोऽयमित्यसौ ॥२६०॥

समुद्रसिंहयोगनिर्गणोष्टिकस्य च सा कथा ॥

यथा युगन्धराचार्यैः प्रोक्ता स्वामी तथाऽऽदिशत् ॥२६१॥

पुनः प्राह प्रभुर्भूषं न पूर्वकृतकर्मतः ॥

विमुच्येत क्वचित कोऽपि त्वमेवास्य निदर्शनम् ॥२६२॥

त्वया सिंहपंखे यात्राऽन्तरायो ऽ कारि बान्धवम् ॥

धारयित्वा स विज्ञेयो वृद्धः सोपानलोढकः ॥२६३॥

असौ नागस्य जीवोऽपि चन्द्रानित्यभवे पुरा ॥

क्षालिताखिलात्मकमा सौधमंऽजनि निर्जरः ॥२६४॥

इति सीमन्धरस्वामी - मुखार्तो चरितं निजम् ॥

श्रुत्वा प्रीतौ जिनं नत्वा, शत्रुअयमगच्छताम् ॥२६५॥

तत्र श्रीआदिदेवस्य स्नात्रपूजामहोत्सवम् ॥

कृत्वाऽष्टाहत्रयं भक्त्या तौ स्वं धन्यममन्येताम् ॥२६६॥

अथ शाश्वतपूजार्थं - सर्वाङ्गाभरणानि तौ ॥

कारयित्वा महापूजा - क्षणेऽरोपयतां क्रमात् ॥२६७॥

माणिक्यरत्नवचितां दत्त्वा हेमीं महाध्यजाम् ॥

अभङ्गअसर्जातभक्तिं दर्शयतश्च तौ ॥२६८॥

एवं निर्माय निर्मायौ, प्राप्यप्रौढप्रभावनाः ॥

सर्वजशासनोन्नत्यं, तौ व्यस्तारयतां चिरम् ॥२६९॥

अथाऽनन्तगुणोत्साहबद्धरोमाश्चक्रयुक्तः ॥

नाभाकभूपतिधर्मशालास्थानमशिश्रियत् ॥२७०॥

तत्र न्यकृतकल्पद्रुडिण्डिमोदघोषपूर्वकम् ॥

स्वमर्थमर्थिसाइन्सन्नदारिद्रं जगद् व्यधात् ॥२७१॥

अथपुण्यपवित्रात्मा क्षान्तिताऽखिलकश्मलः ॥

गुरुभिः सह भूपालः प्रतस्थे स्वपुरं प्रति ॥२७२॥

अनुपानद् गुरोर्वामभागेन पथि सञ्चारन् ॥

दर्शयन् उच्चनीचां च भुवं भक्ताग्रणीरभूत् ॥२७३॥

चन्द्रादित्यसुरः सेना - मानं छत्रं वितानयन् ॥

चामरांश्चालयन् पार्श्व - द्वये सद्गुरुभूपयोः ॥२७४॥

संवर्तकानिलेनाग्रे कण्टकाद्यपसारयन् ॥

गन्धोदकस्य वर्षेण मार्गस्यं शमयन् रजः ॥२७५॥

सुगन्धिभिः पञ्चवर्णैर्विव्यपुष्पैर्भुवं स्तृणन् ॥

संचारयन् पुरस्थं च योजनोच्चमहाध्वजम् ॥२७६॥

एतयोस्वमन्तारो, यास्यन्ति प्रलयं स्वयम् ॥

एतत्पादाब्जमन्तारो, वर्द्धिष्यन्ते महाश्रिया ॥२७७॥

इत्यम्बरगिरा साकं दुन्दुभिं दिवि ताडयन् ॥

गुरूणां विदधे भक्तिं, सान्निध्यं च महोपतेः ॥२७८॥

इत्थं प्रतिपदं नैकभूषैः प्राभृतपाणिभिः ॥

प्रवर्धमानभव्यश्रीर्नृपः प्रापन्निजं पुरम् ॥२७९॥

गुरवोऽपि ततो दत्त्वा, श्रीमन्नाभाकभूपतेः ॥

सम्यक्त्वमूलश्राद्धाणु - व्रतानि व्यहरन् भुवि ॥२८०॥

अथ देवस्य सन्निध्यात् वासुदेव इव स्वयम् ॥
 भूपालो भरतार्धस्य त्रीणि खण्डान्यभाधयत् ॥२८१॥
 भूमिपतिसहस्राणां, षोडशानां च मूर्धनि ॥
 आज्ञां संस्थाप्य राज्यं स्यं धर्मं च समपालयत् ॥२८२॥
 त्रिकालं देवमभ्यर्चन्, त्रिसन्ध्यम् सद्गुरून्मनम् ॥
 षडावश्यकृत्यम् च, तन्वन् राज्यफलम् ययौ ॥२८३॥
 प्रतिग्रामपुरम् जैन - प्रासादास्तुङ्गतोरणाः ॥
 व्याप्यन्त नरेन्द्रेण, धर्मशालाः सहस्रशः ॥२८४॥
 महिलीकपरद्रोह - पैथून्यकलिमत्पराः ॥
 निमूलम् वारिताः सप्त - व्यसनानि विशेषतः ॥२८५॥
 मिथ्यात्वम् पापमन्यायम्, विधत्ते मनसाऽपि यः ॥
 तस्य देवः स्वयम् शिक्षाम्, दत्तो तत्क्षणमेव सः ॥२८६॥
 तद्देशवास्तव्यजना - स्ततः पुण्यैकबुद्ध्यः ॥
 राजवर्माऽनुवर्तन्ते, यथा राजा तथा प्रजाः ॥२८७॥
 एवम् यथा यथा पृथ्व्याम् पुण्यवृद्धिस्तथा तथा ॥
 काले वृष्टिर्धान्यपुष्टिर्बहु पुष्पफला द्रुमाः ॥२८८॥

बहुक्षीरप्रदा गावः बहुरत्नाश्च खानयः ॥
 व्यवसाया महालाभा दूरदेशाः सुसञ्चराः ॥२८९॥
 निरामया निरातङ्का महासौख्य्याश्चिरायुषः ॥
 पुत्रपौत्रादिसन्तान वृद्धिभाजोऽभवन् जनाः ॥२९०॥
 एवम् तद्राज्यलोकानाम्, धर्मशर्मनिराक्षणात् ॥
 ह्रियेव स्वर्गिणोऽभूवन्न दृश्या धर्मवर्जिताः ॥२९१॥
 श्रीनाभाकधराधीशः प्रपालयेति चिरम् स्थिरम् ॥
 राज्यम् प्राप्यम् प्रान्तकाले संसाध्याऽनशनम् सुधीः ॥२९२॥
 अगाद द्वादशकल्पेऽथ, नृजन्माऽवाप्य सेत्स्यति ॥
 देवोऽपि प्राप्य मानुष्यं, शाश्वतम् सौख्यमाप्स्यति ॥२९३॥
 श्री नाभाकरेन्द्रस्य निशम्येदम् कथानकम् ॥
 देवद्रव्याच्च दूरेण नित्यम् स्थेयम् मनीषिभिः ॥२९४॥
 श्रीमदथलगच्छेश - श्रीमेरुतुङ्गसूरिभिः ॥
 युगर्तुयुगभूसङ्ख्ये, वर्णे निर्मिता कथा ॥२९५॥

॥इति श्री नाभाकराजचरितम्॥

श्रीमेरुतुङ्गसूरिविचितं श्रीनाभाकराजाचरितम्॥

प्राविष्मिन्मय दण्डक्य निर्विद्वज्जगत्पदमप्ये दण्डकावो
दण्डादावाक्षीर्वादात्मकं मङ्गलं निबध्नाति - कौभाठयेत्यादिना ।

सौभाग्यारोग्यभाग्योत्तममहिमातिख्यातिकान्तिप्रतिष्ठा ।

तेजःशौर्यार्जवसम्पद् विनय-नय-यशःसन्ततिप्रीतिमुख्याः ।

भावा यस्य प्रभावात् प्रतिपदमुदयं यान्ति सर्वे स्वभावात्

श्रीजीरापल्लिराजः स भवतु भगवान् पार्श्वदेवो मुदे वः ॥१॥

यस्य प्रभावात् सौभाग्यारोग्य ----- प्रीतिमुख्याः सर्वे भावाः स्वभावात् प्रतिपदमुदयं यान्ति। सः श्रीजीरापल्लिराजः
भगवान् पार्श्वदेवः वः मुदे भवतु।

यस्य प्रभावात् सामर्थ्यात् सुभगस्य भावः सौभाग्यम्, आरोग्यं शरीरस्वास्थ्यं नीरोगता, भाग्यं दैवम्,
उत्तमश्चासौ महिमा च उत्तममहिमा - उत्तमप्रतिष्ठा, मतिः मनशीला बुद्धिः, ख्यातिः प्रसिद्धिः, कान्तिः तेजः, प्रतिष्ठा,
तेजः शूरस्यभावः शौर्यं, क्रजोर्भाव आर्जवं सरलता ऊर्जः बलं, सम्पद् - धनसम्पत्तिः, विनयः नम्रता, नयः नीतिः,
यशः कीर्तिः, सन्ततिः, प्रीतिः प्रेम च सौभाग्यारोग्य --- प्रीत्यः। ते मुख्याः प्रधानाः येषां ते सौभाग्यारोग्य-
प्रीतिमुख्याः सर्वे । अभयन् - भवन्ति - भविष्यन्ति इति भावाः पदार्थाः, स्वभावादेव पदे पदे प्रतिपदम् उदयं यान्ति
प्रादुर्भवन्ति । सः श्रीजीरापल्लेः राजा श्रीजीरापल्लिराजः भगवान् पार्श्वदेवः पार्श्वनाथः वः शुष्माकं मुदे आनन्दाय भवतु
अस्तु ॥१॥

સરનાર્થ:- યસ્ય પ્રભાવાત્ સૌભાવ્યાનોગવાદયઃ સર્વે ભાવાઃ સ્વભાવાદેવ પ્રતિપદં ઉદયં યાન્તિ। સઃ શ્રીમાન્ જીરાપલ્લિરાજઃ ભગવાન્ પાર્શ્વનાથઃ દુષ્પાકઃ મુદે ભવતુ॥

ગુણરાત્રી અર્થ:- ભે પ્રભુના માહાત્મ્યથી સૌભાગ્ય, આરોગ્ય, ભાગ્ય, ઉત્તમ મહિમા, સદ્બુદ્ધિ, પ્રસિદ્ધિ, ક્રાંતિ, સુકીર્તિ, તેજ, શૌર્ય, બલ, સંપત્તિ, વિનય, સુનીતિ, યશ, પુત્ર-પુત્રાદિ પરિવાર, પ્રીતિ વિગેરે સર્વ પદાર્થો નિરન્તર સ્વાભાવિક રીતે ઉદય પામે છે, તે શ્રી જિરાપલ્લિ-અધિરાજ પાર્શ્વનાથ ભગવાન તમારા માટે સુખદાયક થાયો. ॥૧॥

હિન્દવી અર્થ:- જિસ પ્રષુ કી મહિમા સે સૌમાગ્ય, આરોગ્ય, ભાગ્ય, ઉત્તમ મહિમા, સદ્બુદ્ધિ, પ્રસિદ્ધિ, ક્રાંતિ, સુકીર્તિ, તેજ, શૌર્ય, બલ, સંપત્તિ, વિનય, સુનીતિ, યશ, પુત્ર-પુત્રાદિ પરિવાર, પ્રીતિ, इत्यादि सभी पदार्थ निरन्तर स्वभाविक उदय में आते हैं; ऐसे श्रीमान् जीरापल्लि अधिराज पार्श्वनाथ भगवान् आप के हर्ष के लिये हो॥१॥

મરાઠી અર્થ:- ડયા પ્રભૂત્યા માહાત્મ્યામુલે સૌભાગ્ય, આરોગ્ય, ભાગ્ય, ઉત્તમ મહિમા, સદ્બુદ્ધિ, પ્રસિદ્ધિ, ક્રાંતિ, સુકીર્તિ, તેજ, શૌર્ય, બલ, સંપત્તિ, વિનય, સુનીતિ, યશ, પુત્ર-પુત્રાદિ પરિવાર, પ્રીતિ इत्यादि वस्तु निरन्तर स्वाभाविक उदयास वेताल, તે શ્રીમાન્ જીરાપલ્લિ અધિરાજ પાર્શ્વનાથ ભગવંતે આપલ્યા આનંદાસાઠી અસો. ॥૧॥

English meaning :- The God whose glorious dignity can shower upon us, when we ardently pray, prosperity, good fortune, grandeur, brilliancy, fame, beauty, sharpness, courage, strength, wealth, modesty, morality, a family having a reputation, and lover, should have all these qualities and such a God Jirapali Adiraj Parashvanath should shower his auspicious blessings on us.

શ્રી વીરજિનમાનમ્ય સમ્યક્ નામાકભૂપતેઃ ॥

દેવદ્રવ્યાધિકારેડદશ્ચરિતં કીર્તયિષ્યતે ॥૨॥

અન્યથ:- શ્રીવીરજિનં સમ્યક્ આનમ્ય દેવદ્રવ્યાધિકારે નામાકભૂપતેઃ અદઃ ચરિતં કીર્તયિષ્યતે ॥

વિવરણમ્:- જયતિ રાગદેષાવીન્ ઇતિ જિનઃ। વીરશ્ચાસૌ જિનશ્ચ વીરજિનઃ। શ્રિયા યુતઃ વીરજિનઃ શ્રીવીરજિનઃ શ્રીવીરજિનઃ શ્રગવન્તં

महावीर सम्यक् सुष्ठुतया मनोवचनकाययोगेन आनम्य प्रणम्य देवाय देवस्य वा द्रव्यं देवद्रव्यम् । देवद्रव्यस्याधिकारः देवद्रव्याधिकारः, तस्मिन् देवद्रव्याधिकारे देवसम्बन्धिद्रव्याधिकारे नाभाकः नाम भुवः पतिः भूपतिः नृपः, तस्य नाभाकभूपतेः नाभाकनाम्नः नृपस्य अदः वक्ष्यमाणं चरितं कीर्तयिष्यते वर्णयिष्यते, मया इति शेषः ॥

सरलार्थः- भगवन्तं वीरजिनं सम्यक् प्रणम्य देवद्रव्याधिकारे नाभाकनाम्नः नृपस्य इदं चरितं कीर्तयिष्यते ॥२॥

गुणराती :- श्री महावीर प्रभुने सभ्य प्रकारे नभस्कार करीने, देवद्रव्यना अधिकार उपर श्रीनाभाकराजनुं यरित्र करीश. ॥२॥
नोध :- देवद्रव्य :- १) भगवाननी पूज भाटे भोली भोलीने ओकडुं थयेडुं भंडेण

२) भगवाननी साथे भूडेवा भंडारभां नाभेव अथवा अनी उपर भूडेव वस्तुओ के नाणुं वगेरे ते देवद्रव्य हिन्दी :- श्री महावीर भगवान को सम्यक प्रकार से नमस्कार कर के, देवद्रव्य के विषय में श्री नाभाक राजा का चरित्र कहूंगा ॥२॥

नोध : प्रभुपूजा के लिए बोली बोल के इकट्ठा किया गया एवम् प्रभु के पास के भंडार से प्राप्त हुआ द्रव्य देवद्रव्य माना जाता है ।

मराठी :- श्री महावीर भगवंतांना विधिपूर्वक नमस्कार करून, "देवद्रव्य" विषयी श्री नाभाक राजांचे चरित्र सांगेन ॥२॥

English :- Having Fervently bowed to Lord Mahavir in veneration, in a trustful manner the story of king Nabhak's on the context of (Dev-dravya) shall be told.

श्री नाभाकरेन्द्रस्य कथा श्रुतिपथागता ॥ विधेव जाडुली लोभ-विषं हन्ति विवेकिनां ॥३॥

अन्यः- श्रीनाभाकरेन्द्रस्य श्रुतिपथागता कथा जाडुली विद्या इव विवेकिनां लोभविषं हन्ति ॥३॥

विवरणम्:- श्रिया युतः नाभाकः श्रीनाभाकः । नराणामिन्द्रः नरेन्द्रः । श्रीनाभाकः एव नरेन्द्रः, तस्य श्रीनाभाकरेन्द्रस्य श्रीनाभाकराजस्य श्रुत्योः कर्णयोः पन्थाः श्रुतिपथः । श्रुतिपथमागता श्रुतिपथागता कर्णगोचरतामागता कथा जाडुली विषापहारिणी विद्या यथा विषं गरलं हन्ति विनाशयति तथा विवेकः एषामस्तीति विवेकिनस्तेषां विवेकिनां साराऽसारविचारवता,

जनानां लोभ एव विषं लोभविषं हन्ति विनाशयति यथा जाङ्गुली विद्या विषं हन्ति तथा श्रीनाभाकरनरेन्द्रस्य कथा
अखणमात्रेण विवेकिनां लोभं हन्ति अतोऽवश्यं श्रोतव्या॥३॥

शरदार्थः- श्रीनाभाकनाम्नः नरेन्द्रस्य कथा श्रवणमात्रेण विवेकिनां लोभं हन्ति। यथा जाङ्गुली विद्या विषं हन्ति ॥३॥

शुद्धरानीः- लेभ जंगुली विद्या सर्पना विषनो नाश करे छे, तेभ श्रवणपथभां आवेख, देवद्रव्य परत्वेनी आ नाभाउनरेन्द्रनी उथा
विवेकी भनुब्धोना खोल्हूपी विषनो विनाश करे छे ॥३॥

हिन्वीः- जिस प्रकार जांगुली विद्या, सर्प के जहर का विनाश करती है, उसी प्रकार सुनने में आयी हुई देवद्रव्य पर आधारित यह
नाभाक नरेन्द्र की कथा विवेकी मानवों के लोभरूपी जहर का नाश करती है ॥३॥

गराठी :- जसे जांगुली मंत्र सर्पची विषवाया नाहीशी करतो, तसेच देवद्रव्यां विषवी नाभाकराजाची कथा ऐकली असता विवेकयुक्त
मनुष्यांच्या लोभरूपी विषाचा नाश करते ॥३॥

English :- As *Jaunguli mantra* sucks out the poison of a snake when chanted, in the same way person's greed
is sucked put when one hears the story of the king Nabhak on the context of *Dev-Dravya*.

श्री नाभाकनृपाख्यानपानप्रीतमनाः पुमान् ॥

सदा सन्तोषसन्तुष्टः सर्वसम्पत्तिभाग् भवेत् ॥४॥

अन्वयः- श्रीनाभाकनृपाख्यानपानप्रीतमनाः पुमां सदा सन्तोषसन्तुष्टः सन् सर्वसम्पत्तिभाग् भवेत् ॥४॥

विवरणम्:- श्रिया युतः नाभाकः श्रीनाभाकः। श्रीनाभाकश्चासौ नृपश्च श्रीनाभाकनृपस्य आख्यानं कथानकं
श्रीनाभाकनृपाख्यानम् । श्रीनाभाकनृपाख्यानस्य पानं श्रीनाभाकनृपाख्यानपानम् । तेन प्रीतं सन्तुष्टं मनः चित्तं
यस्य सः श्रीनाभाकनृपाख्यानपानप्रीतमनाः पुमान् पुरुषः सदा सर्वदा सन्तोषेण सन्तुष्टः तप्तः सन् सर्वाश्च ताः सम्पत्तयश्च
सर्वसम्पत्तयः। सर्वसम्पत्तीः भजतीति सर्वसम्पत्तिभाग् नानाविधसमृद्धिमान् भवेत् ॥४॥

ગુણરાત્રી :- જો મનુષ્ય શ્રીનાભાકરાજાની કથાનું પાન કરવામાં હર્ષિત ચિન્તવાળો છે, તે નિરંતર સંતોષ વડે સંતુષ્ટ થઈ સર્વ પ્રકારની સમૃદ્ધિને ભોગવનાર બને છે. તે પુરુષને સર્વ પ્રકારની સમૃદ્ધિ અનાયાસે પ્રાપ્ત થાય છે. ॥૪॥

હિન્દી :- જો માનવ શ્રી નાભાકરાજાની કથાના રસપાન કરને સે હર્ષિત હોતા હૈ વહ નિરંતર સંતુષ્ટ હોકર સર્વ પ્રકારની સંપત્તિનો ભોગવેલા હોતા હૈ । उस पुरुष को सभी प्रकार की समृद्धि अनायास ही प्राप्त होती है ॥४॥

મરાઠી :- જો મનુષ્ય નાભાક રાજાચ્ચા કથા રસાચે પાન કરતાંના આનંદિત હોતો, તો તેહમી સંતોષાને સંતુષ્ટ હોऊन નાના પ્રકારચ્ચા સંપત્તિचा उपभोग घेणारा होतो. अर्थात त्याला सर्व प्रकारची समृद्धि विना प्रयासाने प्राप्त होते. ॥४॥

English :- One who hears the story of king Nabhak and relishes it, is bound to experience bliss and peace in life and is also entitled to all types of profusion and wealth in life, without any hitches.

પુરાતનમુનિપ્રોક્તં પુણ્યં પુણ્યાર્થિનાં પ્રિયમ્ ॥
નાભાકચરિતં ચિત્રીયતે કેષાં ન ચેતાંસિ ॥૫॥

અન્યથા :- પુરાતનમુનિપ્રોક્તં પુણ્યં પુણ્યાર્થિનાં પ્રિયં નાભાકચરિતં કેષાં ચેતાંસિ ન ચિત્રીયતે ॥૫॥

વિવરણમ્ :- પુરા ભવાઃ પુરાતનાઃ । પુરાતનાશ્ચ તે મુનયશ્ચ પુરાતનમુનયઃ । પુરાતનમુનિભિઃ પ્રોક્તં કથિતં પુરાતનમુનિપ્રોક્તં પ્રાચીનમહર્ષિકથિતં પુણ્યં પુણ્યકારકં નિર્દોષં, પુણ્યમર્થયન્તે इत्येवंशीलाः पुण्यार्थिनः तेषांपुण्यार्थिनां पुण्येच्छूनां प्रियं, नाभाकस्य चरितं नाभाकचरितं કેષાં ચેતાંસિ મનાંસિ ન વિત્રાણિ કરોતીતિ ચિત્રીયતે । सर्वस्यैव मनः चित्रीयते । विस्मितं करोति ॥५॥

સરસાર્થ :- પુરાતનોઃ મુનિભિઃ પ્રોક્તં પુણ્યકારકં પુણ્યાર્થિનાં જનાનામતીવ પ્રિયં નાભાકચરિતં કેષાં મનાંસિ આશ્ચર્યયુતાનિ ન કરોતિ અર્થાત્ સર્વસ્યૈવ મનઃ આશ્ચર્યકિતં કરોતિ ॥૫॥

ગુણરાત્રી :- પ્રાચીન મહર્ષિઓએ કહેલું અને પુણ્યના અર્થો એવા ભવ્ય પ્રાણીઓને અત્યંત પ્રિય એવું શ્રી નાભાક રાજાનું પવિત્ર ચરિત્ર કોના ચિન્તમાં આશ્ચર્ય યેદા નથી કરતું ? ॥૫॥

हिन्दी :-

प्राचीन ऋषिओं द्वारा कथित और पुण्य से मनुष्यों को अत्यन्त प्रिय ऐसा यह श्री नामाकराजा का पवित्र चरित्र किसके चित्त को आश्चर्यचकित नहीं करता ? ॥५॥

मराठी :-

प्राचीन ऋषिंनी सांगितलेले आणि पुण्यवान असे, प्राण्यांना अतिशय प्रिय वाटणारे हे श्री नामाकराजाचे पवित्र चरित्र कोणाच्या मनात आश्चर्य निर्माण करीत नाही ? ॥५॥

English :-

It has been said through the ancient monks that the people who understand the language of meritable deeds are bound to experience an inner bliss when they hear or read the sacred biography of king Nabhak.

जम्बूद्वीपाभिधे द्वीपे क्षेत्रे भरतनामके ॥

श्रीपार्श्वनाथश्रीनेमिनाथयोरन्तरेऽभवत् ॥६॥

अनेकश्रीपतिब्रह्मजिष्णुश्रीदविभूषितम् ॥

क्षितिप्रतिष्ठितं नाम पुरं स्वर्पुरजित्वरम् ॥७॥

अन्वय:-

जम्बूद्वीपाभिधे द्वीपे भरतनामके क्षेत्रे श्रीपार्श्वनाथश्रीनेमिनाथयोः अन्तरे क्षितिप्रतिष्ठितं नाम पुरम् अभवत् ॥६॥

अनेकश्रीपतिब्रह्मजिष्णुश्रीदविभूषितं स्वर्पुरजित्वरं क्षितिप्रतिष्ठितं नाम पुरम् अभवत् ॥७॥

विवरणम्:-

जम्बूद्वीपः अभिधा नाम यस्य सः जम्बूद्वीपाभिधः तस्मिन् जम्बूद्वीपाभिधे जम्बूद्वीपनाम्नि द्वीपे, भरतं नाम यस्य तद् भरतनामकं तस्मिन् भरतनामके क्षेत्रे श्रिया युतः पार्श्वनाथः श्रीपार्श्वनाथः श्रिया युतः नेमिनाथः श्रीनेमिनाथश्च श्रीनेमिनाथश्च श्रीपार्श्वनाथश्रीनेमिनाथौ, तयोः श्रीपार्श्वनाथ श्रीनेमिनाथयोः अन्तरे मध्ये क्षितिप्रतिष्ठितं नाम पुरम् अभवत् ॥६॥

तत् क्षितिप्रतिष्ठितं नाम पुरं कीदृशमभवत्? तद् वर्णयति-श्रियाः पतयः श्रीपतयः धनिकाः। अनेके च ते श्रीपतयश्चः

धनिकाः च अनेकश्रीपतयः, ब्रह्माणः ब्राह्मणः च जिष्णवः जयनशीलाः सामन्ताः योद्धारः च श्रियं ददति इति श्रीदाः लक्ष्मीदानकराः च अनेकश्रीपतिब्रह्मविष्णुश्रीदाः, तैः विभूषितम् अनेकश्रीपतिब्रह्मजिष्णु श्रीदविभूषितम्, अत एव स्वर्पुरस्य जित्वरं जयनशीलं क्षितिप्रतिष्ठितं नाम पुरं अभवत्। एव श्रियाः पतिः श्रीपतिर्विष्णुः अस्ति। परमत्र क्षितिप्रतिष्ठिते अनेके श्रीपतयः, सन्ति ब्रह्माणः, जिष्णवः, श्रीदाश्च अभवत् अतः एतद् क्षितिप्रतिष्ठितं नगरं स्वर्पुरमतिशते इत्यर्थः ॥७॥

जम्बुद्वीपे भरतक्षेत्रे श्रीपार्श्वनाथश्रीनेमिनाथयोः अन्तरे क्षितिप्रतिष्ठितं नाम नगरमभवत् ॥६॥

तस्मिन् क्षितिप्रतिष्ठिते नाम नगरे अनेके श्रीपतयः धनिकाः ब्राह्मणः ब्राह्मणः, जिष्णवः जयनशीलाः, सामन्ताः योद्धाः, श्रीदाः धनदान-कारिणः च आसन् । स्वर्गे च एक एव श्रीपतिः विष्णुः, ब्रह्मा, जिष्णुः इन्द्रः, श्रीदः कुबेरः चासीत्। अतः एतद् क्षितिप्रतिष्ठितं नगरं स्वर्पुरमित्त्वमभवत् ॥७॥

शुन्यशती :- लम्बूदीप नामना दीपना भरतक्षेत्रभां श्री पार्श्वनाथ भगवानथी पडेवा अने श्री नेमिनाथ जिनेश्वरना पछीना सभयगणाभां “क्षितिप्रतिष्ठित” नामनुं नगर छतुं. ॥६॥

जे नगर अनेक ब्राह्मण (ब्रह्मा), अनेक विनयशील योद्धा (जिष्णु), अने अनेक श्रीभंतोधी शोभायमान डोवाधी तेणु स्वर्गपुरने पाण डरावी दीधुं छतुं. कारण स्वर्गभां तो ओक न श्रीपती (विष्णु), ब्रह्मा, ईन्द्र अने श्रीद (कूबेर) छत्ता ॥७॥

हिन्दी :- जम्बुद्वीप नाम के द्वीप में भरतक्षेत्रमें श्री पार्श्वनाथ जिनेश्वर के पहले और श्रीनेमिनाथ जिनेश्वर के बाद के समय में “क्षितिप्रतिष्ठित” नाम का नगर था, जो नगर अनेक श्रीपति (धनिक) अनेक ब्रह्मा (ब्राह्मण), अनेक जिष्णु (विनयशील योद्धा), और अनेक श्रीद (धनदाताओं)से शोभायमान था । इसीलिये उस नगर ने स्वर्गपुर को भी हरा दिया था। कारण स्वर्ग में एकही श्रीपति (विष्णु), ब्रह्मा, इन्द्र और श्रीद (कुबेर) थे ॥६॥ ॥७॥

मराठी :- पूर्वी जम्बुद्वीप नावाच्या द्वीपांत भरतक्षेत्रामध्ये श्री पार्श्वनाथ जिनेश्वर यांच्या आधी आणि श्री नेमिनाथ जिनेश्वर यांच्या

नंतरच्या काळात "क्षितिप्रतिष्ठित" नावाचे नगर होते. त्या नगरात अनेक श्रीपति (एनिक), अनेक ब्रह्मा (ब्राह्मण), अनेक जिष्णु (विजयशील योद्धे) आणि अनेक श्रीद (एनदाते) वास्तव्य करीत होते, त्यामुळे शोभायमान झालेल्या त्या नगराने स्वर्गपुराला जिंकले होते. कारण स्वर्गात फक्त एकच श्रीपति (लक्ष्मीपती विष्णु), ब्रह्मा, जिष्णु (इंद्र) आणि श्रीद (कुबेर) होते. ॥६॥ ॥७॥

English :-

In a *duveep* called Jumbū Duveep there was a *schetra* named Bharat, where in between the Lords Parashvanath and Neminath, there was a city named Kshitaparthishithit. This city had blossomed many a *Shripatis*, *Brahmans*, *Jishnus* and *Kubers*. This city had even overpowered heaven, with its granduer and its magestic splendour.

Note :- There is only one Shripati- i.e. Lord Vishnu, but here Shripatis means Landlords. There is only one Brahma -i.e. Lord Brahma, but here Brahmas means Brahmins. There is only one Jishnu- God Indra, but here Jishnus means victorious persons; fuedatory kings, commanders soldiers etc. There is only one Sride - i.e. A Kuber, but here Sride means charitable persons.

सर्वाङ्गरत्नाभरणाभिभूषितैर्यदीयभोगीशशतैस्तिरस्कृता ।

शीर्षस्फुरद्ग्लवैरैकमण्डिता भोगवती युक्तमगाद्रसातलम् ॥८॥

अन्वय:-

सर्वाङ्गरत्नाभरणाभिभूषितैः यदीयभोगीशशतैः तिरस्कृता शीर्षस्फुरद्ग्लवैरैकमण्डिता भोगवती रसातलमगात् युक्तम् । सर्वाणि च तानि अङ्गानि अवयवाश्च सर्वाङ्गानि सर्वावयवाः । सर्वाङ्गेषु सर्वावयवेषु रत्नानामाभरणैरलङ्कारैः अभिभूषितैः सुशोभितैः सर्वाङ्गरत्नाभरणाभिभूषितैः सर्वावयवरत्नालङ्कारभूषितैः, यस्याः इमे यदीयाः भोगाः एषां सन्तीति भोगिनः । भोगिनामीशाः भोगीशाः, यदीयारूच ते भोगीशाश्च यदीयभोगीशाः । यदीयभोगीशानां शतानि यदीयभोगीशशतानि, तैः यदीयभोगीशतैः, यस्मिन् क्षितिप्रतिष्ठिते नगरे वर्तमानाः शतशः भोगीशाः समर्थभोगशालिनः

विवरणम्:-

જના: તૈ: તિરસ્કૃતા ન્યક્ષતા, શીર્ષે મસ્તકે સ્ફુરત્ રત્નવરં યસ્ય સ: શીર્ષસ્ફુરદ્રત્નવર: । શીર્ષસ્ફુરદ્રત્નવરશ્રાસૌ એકશ્ર
(ભોગી - સર્પ: શેષ:) સ્ફુરદ્રત્નવરૈક:। શીર્ષસ્ફુરદ્રત્નવરૈકભોગિના મણ્ડિતા વિશ્રુષિતા ભોગાવતી નગરી રસાતલં
પાતાલભગાત્ અગમત્ ઇત્યેતદ્ યુક્તમ્ ॥ ભોગાવતી ભોગિનાં સર્પાનાં નગરી પાતાલે વર્તતે । તસ્યાં શેષનાગ: એક: એવ
એક રત્નશાલી ભોગીશ: વસતિ ઇતિ કવિસમય: । અસ્યાં નગર્યા તુ સર્વાઙ્ગ રત્નાભરણભૂષિતા: અનેકે ભોગિનો વસન્તિ ।
યસ્ય શિરસિ એકમેવ રત્નં સ્ફુરતિં તાદૃશેન એકૈવ ભોગીશેન (શેષેન) ભોગાવતી મણ્ડિતા વર્તતે। પરં ક્ષિતિપ્રતિષ્ઠિતનગરે
તુ પ્રત્યઙ્ગં ત્વાભરણાનિ ધારયન્ત: શતશ: ભોગીશા: નિવસન્તિ, એતદ્વલોક્ય ભોગાવતી પાતાલમગ્નછદ્ ઇતિ યુક્તમ્ એવ,
ઇતિ કલ્પયતે ॥૮॥

અર્પાત્:-

ગુજરાતી :- ક્ષિતિપ્રતિષ્ઠિત નગરીમાં વસતા સર્વગિ રત્નોના આભૂષણોથી શોભાયમાન સેંકડો ભોગીઓ વડે તિરસ્કાર પામેલી
ભોગાવતી નગરી રસાતલમાં થાલી ગઈ તે યુક્ત જ થયું છે. ॥૮॥

સ્પષ્ટીકરણ:- કરણ કે તે ભોગાવતી નગરી મસ્તકને વિષે સ્ફુરયમાન ઉત્તમ મણિવાળા એક જ શેષ ભોગીશ (નાગ)
વડે શોભે છે જ્યારે ક્ષિતિપ્રતિષ્ઠિત નગરીમાં અનેક ભોગીઓ એટલે સમર્થ ભોગીઓ રહે છે વળી ભોગાવતી નગરીમાં
રહેતા ભોગી એટલે શેષનાગના મસ્તક પર એક જ રત્ન (મણિ) છે, જ્યારે આ નગરીમાં વસતા સેંકડો ભોગીઓના
સર્વગિ રત્નો-આભૂષણો છે. આ પ્રમાણે ક્ષિતિપ્રતિષ્ઠિત નગરીથી દરેક રીતે ઉતરતી ભોગાવતી નગરી ધજ્જ પામીને
રસાતલમાં થાલી ગઈ. તે યોગ્ય જ થયું. ॥૮॥

હિન્દી :-

“ક્ષિતિપ્રતિષ્ઠિત” નગરી મેં સમી અંગ-ઉપાંગો પર પહને રત્નોં કે આમૂષણોં સે શોમાયમાન સેંકડો ભોગી લોગ રહતે થે । ઓર
ભોગાવતી નગરી મેં કેવલ મસ્તક પર રત્ન ધારણ કરનેવાલા એક હી ભોગી (શેષનાગ) રહતા હૈ । ઇસલિયે ઉસકે દ્વારા
તિરસ્કાર પાઈ ગઈ ભોગાવતી નગરી રસાતલ મેં ચલી ગઈ, યહ યોગ્ય હી હુઆ ॥૮॥

મરાઠી :-

“ક્ષિતિપ્રતિષ્ઠિત” નગરીમલ્લે સગઢ્યા અંગોપાંગાવર રત્નાંવે અલંકાર પાલૂન શોભણારે શેકડો ભોગી લોગ રાહાત હોતે
તર ભોગાવતી નગરીત હોક્યાવર એક રત્ન ધારણ કરણારા એકચ ભોગી (શેષનાગ) રાહાત હોતા. મ્હણૂન ક્ષિતિપ્રતિષ્ઠિત

ઝવરીકહ્ન તિરસ્કૃત ડાલેલી ભોવાવતી ઝવરી રસાતઠાંલા ગિણ્ન ગેલી તે યોગ્ય ડાલે. ॥૮॥

English :- The residents of this city Kshethiprathishithiit had this empowering Love for gold, so they were always found drowned in gold ornaments. In dus course this city attained such fame and royalty, that even the city of Bohgawati which had only one residential, i.e. the *Shesha* serpent who had the sapphire on his head, who is called a *Bhogheshe* but this city had many amorous men (*Bhogheshe*) who had gathered many sapphires found itself classifying itself in the category of lowcastes in front of the famed city and so in order to hide its shameful self, it went down in the fifth division of the underground region and this was appreciated by all beings.

તત્ર શ્રીમાન્ મહારૂપનિરૂપિતપુરન્દરઃ ॥

રાજા નાભાકનામાડભૂદ, અભૂમિઃ પાપતાપયોઃ ॥૯॥

અન્વયઃ- તત્ર શ્રીમાન્ મહારૂપનિરૂપિતપુરન્દરઃ પાપતાપયોઃ અભૂમિઃ નાભાકનામા રાજા અભૂત ॥૯॥

વિવરણમ્- તત્ર ક્ષિતિપ્રતિષ્ઠિતનગરે શ્રીરસ્યાસ્તીતિ શ્રીમાન્ સમૃદ્ધિમાન્ મહત્ ચ રૂપં ચ મહારૂપમલૌકિકં સૌન્વર્યમ્ મહારૂપેણ નિરૂપિતઃ દૃષ્ટાન્તીકૃતઃ પુરાણિ ધારયતીતિ પુરન્દરઃ હન્નઃ યેન સઃ મહારૂપનિરૂપિતપુરન્દરઃ । હન્ન્રવત્ અલૌકિક સૌન્વર્યશાલી । પાપં ચ તપશ્ચ પાપતાપોઃ, તયોઃ પાપતાપયોઃ । પાપસ્ય દુઃકસ્ય ચ ન ભૂમિઃ અભૂમિઃ અસ્થાનં, નાભાકઃ નામ યસ્ય સઃ નાભાકનામા રાજા નૃપઃ અભૂત ॥૯॥

સસર્તાઈ- તસ્મિન્ ક્ષિતિપ્રતિષ્ઠિતે નગરે સમૃદ્ધિમાન, હન્નઃ હવાલૌકિકસૌન્વર્યશાલી પાપતાપયોઃ અભૂમિઃ નાભાકનામા રાજા અભૂત ॥૯॥

બુઝવાતી :-તે નગરમાં સમૃદ્ધ અને પોતાના અલૌકિક સૌન્દર્ય વડે ઇન્દ્ર ઓટે પાણ દટાંતરૂપ એવો, તથા પાપ અને સંતાપને ક્યારેય પાણ સ્થાન નહીં આપનારો નાભાક નામનો રાજા હતો. ॥૯॥

हिन्दी :- उस नगर में समृद्धिसंपन्न, अपनी अलौकिक सुंदरता द्वारा इन्द्र को दृष्टान्त देनेवाला, और पाप एवं संताप को कभी भी स्थान नहीं देनेवाला नाभाक नाम का राजा था॥९॥

मराठी :- त्या शहरामध्ये समृद्धिमान व आपल्या अलौकिक सौन्दर्याने इन्द्राला दृष्टान्त देणारा, आणि पाप व संतापाला कधीच स्थान न देणारा असा नाभाक नावाचा राजा होता.॥९॥

English :- The king of the city Nabhak, who had overflowing wealth, and who had a superhuman eternal beauty to which even God Indra would be compared to and who had not cherished a place in his heart for a sin nor woe.

पुरा कलाकोलिरनङ्गभावं वधूद्वयेनापि जगाम दीव्यन् ॥
वधूसहस्रैरपि सैष खेलन् अवाप सर्वाङ्गमनोहरत्वम् ॥१०॥

अन्वय:- पुरा कलाकोलिः वधूद्वयेन दीव्यन् अपि अनङ्गभावं जगाम स एषः वधूसहस्रैः खेलन् अपि सर्वाङ्गमनोहरत्वमवाप ॥१०॥
विवरणम्:- पुरा पुरातनकाले कलया केलिः यस्य सः कलाकेलिः कामदेवः वध्वोः रतिप्रीत्योः द्वयं वधूद्वयं तेन वधूद्वयेन, रत्या प्रीत्या च द्वाभ्यां भार्याभ्यां समं दीव्यन् क्रीडन् विलसन्, न विद्यते अङ्गमंशरीरं यस्य सः अनङ्गः । अनङ्गस्य भावः अनङ्गभावः तं अनङ्गभावमशरीरभां जगाम अगमत् । (विनाशम् प्रापत् इत्यर्थः) परं स एषः समृद्धिमान अतीव सुन्दरः नाभाकनृपः वधूनां पत्नीनां सहस्राणि वधूसहस्राणि तैः वधूसहस्रैः सहस्रशो भार्याभिः खेलन् विलसन्, सर्वाणि च तानि अङ्गानि च सर्वाङ्गानि मनः हरतीति मनोहरः । मनोहरस्य भावः मनोहरत्वम् । सर्वाङ्गेषु सर्वावयवेषु मनोहरत्वं सुन्दरत्वं सर्वाङ्गमनोहरत्वं सर्वावयवसुन्दरत्वमवाप प्राप सर्वाङ्गसुन्दरः अभवत् । सौन्दर्येण विलासेन च कामदेवमत्यशेत ॥१०॥

संलक्ष्य:- पुरा कामदेवः रतिप्रीतिभ्यां द्वाभ्यां वधूभ्यां रममाणः अनङ्गः अभवत् । एषः नाभाकनृपश्च वधूसहस्रैः रममाणः अपि सर्वाङ्गसुन्दरः अभवत् ॥१०॥

गुञ्जराती :- रति अने प्रीति अे मे स्त्रीओ साये कीडा करता छतां कामदेव अंनंगपाणने पाभ्यो હતો, પરંતુ નાભાકરાજ તો હજારો સ્ત્રીઓ સાથે કીડા કરતો છતાં પણ સર્વાંગિ મનોહરપાણને પામ્યો હતો. ॥૧૦॥

हिन्दी :- रति एवं प्रीति नामक दो स्त्रियों के साथ क्रीडा करते हुए कामदेव अनंगता को प्राप्त हुआ, किन्तु नाभाक राजा तो हजारों स्त्रियों के साथ क्रीडा करता हुआ सर्वांग सुंदरता को प्राप्त हुआ था ॥१०॥

मराठी :- रति आणि प्रीति दोन स्त्रियांशी क्रीडा करतांना कामदेव अंनंगपाणला प्राप्त झाला, परंतु नाभाक राजा तर सहस्रावधी स्त्रियांच्यासोबत क्रीडा करूनसुद्धा सर्वांगीण सौन्दर्याला प्राप्त झाला. ॥१०॥

English :- Long before, when Cupid used to be drowned in sexual passions with two women, he would loose control and thus become bodiness in the process, but king Nabhak would utilize his passions over thousands of women but still did not loose his sexual vigour nor his beauty.

तमन्यदा मुदासीनं सभायामेत्य भूपतिम् ॥

सत्प्राभृतं पुरस्कृत्य श्रेष्ठी कश्चिन्नमोऽकरोत् ॥ ११ ॥

अन्यः- अन्यदा सभायां मुदा आसीनं तं भूपतिम् एत्य कश्चित् श्रेष्ठी सत्प्राभृतं पुरस्कृत्य नमः अकरोत् ॥ ११ ॥

विवरणम्:- अन्यदा एकस्मिन् दिने सभायां परिषदि मुदा हर्षेण आसीनमुपविष्टं तं भुवः पृथ्व्याः पतिः भूपतिः तं भूपतिं पृथ्वीपतिं नाभाकराजम् एत्य आगत्य कश्चित् श्रेष्ठी सत्तच्च तत् प्राभृतं च सत्प्राभृतं सुन्दरमुपायनं पुरस्कृत्य पुरःस्थापयित्वा नमः प्रणामम् अकरोत् - प्राणमत् ॥ ११ ॥

सरलार्थः- एकदा स नाभाकराजः महता हर्षेण सभायामुपविष्टः आसीत् तदा कश्चित् श्रेष्ठी तत्समीपमागत्य सुन्दरमुपायनं पुरः संस्थाप्य तं प्राणमत् ॥ ११ ॥

ગુજરાતી :- એક દિવસ તે રાજા પોતાની સભામાં ઉપિત ચિને બેઠો હતો, ત્યારે ઓઈક શ્રેષ્ઠીએ આવીને રાજાની સન્મુખ સુંદર ભેટ મૂકી નમસ્કાર કર્યા. ॥૧૧॥

हिन्दी :- एक दिन वह राजा अपनी सभा में हर्षित चित्त से बैठा था, तब किसी एक व्यापारी ने राजा सन्मुख सुंदर उपहार रखकर नमस्कार (प्रणाम) किया ॥१॥

मराठी :- एके दिवशी तो राजा आपल्या सभेत आनंदाने बसला होता, तितक्यात कोणी एका व्यापाऱ्याने येऊन त्यांच्या समोर सुंदर भेट ठेऊन नमस्कार केला ॥१॥

English :- One day when the king was carressing his feelings of bliss, a tradesman entered the court-room and bowed down and presented him with a beautiful gift.

कस्त्वतं कुतः समायातः कुत्र यासीति भूभृता ॥

पृष्टे स्पष्टमाचष्ट श्रेष्ठी राजन् निशम्यताम् ॥१२॥

अन्वयः- त्वं कः अस्ति? कुतः समायातः? कुत्र यासि? इति भूभृता पृष्टे श्रेष्ठी स्पष्टमाचष्ट राजन् निशम्यताम् ॥१२॥

विवरणम्:- त्वं कः अस्ति? कुतः कस्मात् स्थानात् समायातः समागतः अस्ति? कुत्र यासि गच्छसि? इति भुवं विभर्तीति भूभृत् तेन भूभृता नृपेण पृष्टे सति श्रेष्ठी स्पष्टं आचष्ट अकथयत् - हे राजन् निशम्यतां - श्रूयतां - इति ॥१२॥

सरलार्थः- ततः त्वम् कः अस्ति? कस्मात् स्थानात् आगतः अस्ति? क्व गच्छसि? इति नाभाकराजः तमपृच्छत् । तदा स श्रेष्ठी स्पष्टमुवाच - हे राजन्! शृणु, इति ॥१२॥

गुणवती :- न्यारे राजन् ते श्रेष्ठं, 'तमे श्रेष्ठं' छो? अन्धे भ्यां भयो छो?' तेना प्रत्युत्तरभां श्रेष्ठि स्पष्ट रीते श्रेष्ठं, 'हे राजन्! भातुं अभस्त वृत्तान्तं सांभजो.' ॥१२॥

हिन्दी :- तब राजाने उस श्रेष्ठ से पूछा, "अरे भाई! तुम कौन हो? कहाँ से आये हो? और कहाँ जानेवाले हो?" उसके उत्तर में श्रेष्ठ ने स्पष्ट रूपसे कहा, "हे राजन्! मेरा सम्पूर्ण वृत्तान्त सुनियो" ॥१२॥

मराठी :- तेव्हा राजाने विचारले, "तुम्ही कोण आहात? कोठून आला आहात? आणि आतां कुठे जाणार आहात?" ह्याचे उत्तर देताना श्रेष्ठी म्हणाला, "हे महाराज! माझा वृत्तांत पूर्णपणे ऐका." ॥१२॥

English :- At this the king asked the tradesman, "Who are you? From where do you come? and where are you going now?". At this the tradesman replied the king, "O, Dear King ! listen my biography fully."

શ્રેષ્ઠી ધનાઢ્યનામાડહં શ્રીવસન્તપુરે વસન્ ॥

શ્રી શત્રુઝયયાત્રાર્થ ચલિતોડત્ર સમાગમમ્ ॥૧૩॥

અન્વય:- જાહં શ્રીવસન્તપુરે વસન્ ધનાઢ્યનામા શ્રેષ્ઠી અસ્મિ । શ્રીશત્રુઝયયાત્રાર્થ ચલિતઃ અત્ર સમાગમમ્ ॥૧૩॥

ચિત્રણમ:- જાહં શ્રીવસન્તનામ્નિ પુરે નગરે વસન્ ધનાઢ્યઃ નામ યસ્ય સઃ ધનાઢ્યનામા શ્રેષ્ઠી અસ્મિ અહં શ્રીશત્રુઝયસ્ય યાત્રાર્થ ચલિતઃ અસ્મિ માર્ગેડત્ર સમાગમં સમાગચ્છમ્ ॥૧૩॥

સરલાર્થ:- અહં શ્રીવસન્તપુરે નિવસામિ । ધનાઢ્યઃ મમ નામ અસ્તિ। શ્રી શત્રુઝયયાત્રાર્થ નિર્ગતઃ અહં અત્ર આગચ્છમ્ ॥૧૩॥

ગુણચીત્રી :- 'હું વસન્તપુર નગરમાં નિવાસ કરું છું. મારું નામ ધનાઢ્ય છે, અને શ્રી શત્રુઝય તીર્થની યાત્રાર્થે જતાં અહીં મારું આવવું થયું છે.' ॥૧૩॥

હિન્દી :- "મેં વસન્તપુર નગર કા નિવાસી હૂં, મેરા નામ ધનાઢ્ય હૈ ઓર શ્રી શત્રુજય તીર્થ કી યાત્રા કે લિયે નિકલા હૂં, બીચ મેં મેરા યહોં આના હુઆ હૈ" ॥૧૩॥

મરાઠી :- "મી વસન્તપુર નગરીત રહાત અસૂન માझे नाव घनाढ्य असे आहे. श्रीशत्रुजय तीर्थाच्या यात्रेसाठी निघालો, मध्येच येते माझे येणें झाले." ॥१३॥

English :- He said that he is a citizen of Vasantpur and his name is Dhanadhya. He was out on a pilgrimage to Shree Satrunjay and he had happened to stop here."

श्रीशत्रुञ्जयस्तत्र यात्रया किंफलं नृपे ॥

पृच्छतीति भाग्यलभ्याः सभ्याः पौराणिका जगुः ॥१४॥

अन्यः-- कः श्रीशत्रुञ्जयः? तत्र यात्रया किं फलं लभ्यते? इति नृपे पृच्छति सति भाग्यलभ्याः सभ्याः पौराणिकाः जगुः ॥१४॥
विवरणम्:- श्रीशत्रुञ्जयः कः अस्ति? तत्र तस्मिन् शत्रुञ्जये यात्रया यात्राकरणेन किं फलं लभ्यते? इति नृन् पातीति नृपः तस्मिन् नृपे राजनि नाभाके पृच्छति सति (यावत् नाभाकः इति पृच्छति तावदेव) भाग्येन लब्धुं योग्याः लभ्याः भाग्यलभ्याः सभायां साधवः सभ्याः । पुराणं विदन्तीति पौराणिकाः पुरुषा जगुः जगदुः ॥१४॥

सरलार्थः-- श्रीशत्रुञ्जयः कः अस्ति? तत्र यात्राकरणेन किं फलं लभ्यते? इति नृपः यावत् पृच्छति तावत् भाग्यलभ्याः सभायामुपविष्टाः पौराणिकाः जगुः ऊचुः ॥१४॥

गुजराती :- त्यारे, भाग्यथी जेभनी प्राप्ति थई शेडे अवे। भडाधुंधरोनी सभाभां भेडेवा पौराणिक पुंरुपोने राज्ये पूछुं, 'श्रीशत्रुञ्जय तीर्थ शुं छे? तथा तेनी यात्राथी शुं वाल थाय?' अे प्रश्नने उत्तर पौराणिक पुंरुपोने स्पष्टतापूर्वक सभ्यवतां उछुं डे - ॥१४॥

हिन्दी :- तब, सभा में बैठे हुए सद्भाग्य से प्राप्त ऐसे महाधुंधर पौराणिकों को राजाने पूछा कि, "यह श्रीशत्रुञ्जयतीर्थ की महत्ता क्या है? और उसकी यात्रा से क्या फल मिलता है?" इस प्रश्न का उत्तर देते हुए उन पौराणिक पुरुषों ने राजा को स्पष्ट रूप से समझाया कि,

मराठी :- तेव्हा, त्या सभेत बसलेल्या, मोठ्या भाग्यानेच प्राप्त होऊ शकलेल्या त्या पुरंदर पौराणिकांना राजाने विचारले की, "हे श्रीशत्रुञ्जयतीर्थाची महत्ता काय आहे? आणि त्याची यात्रा केल्याने काय फळ मिळते?" तेव्हा त्या पुराणिक पुरुष स्पष्टपणे म्हणाले.

English :- The king then asked his prominent ministers who were conversant with the puranas this so called pilgrim spot, Shatrunjay and what fruit can one expect from this pilgrimage. At this query the prominent ministers answered the king in clear and understandable words.

इक्ष्वाकुभूमौ भरतेऽत्र पूर्व श्रीनाभिनामा कुलकृष् बभूव ।
सद्वल्लभाऽभूत्मरुदेवी तस्याः कुक्षौ जिनः श्री वृषभोऽवतीर्णः ॥१५॥

अन्यः- पूर्वमत्र भरते इक्ष्वाकुभूमौ श्रीनाभिनामा कुलकृष् यभूया तस्य मरुदेवी सद्वल्लभा आसीत् । तस्याः कुक्षौ श्रीवृषभः जिनः अवतीर्णः ॥१५॥

विवरणम्:- पूर्व पुरातनकाले अत्र अस्मिन् भरते भरतक्षेत्रे इक्ष्वाकोः भूमिः इक्ष्वाकुभूमिः तस्यामिक्ष्वाकुभूमौ श्रिया युतः नाभिः श्रीनाभिः । श्रीनाभिः नाम यस्य सः श्रीनाभिनामा । कुलं करोतीति कुलकृत् कुलकरः बभूव । तस्य श्रीनाभेः कुलकरस्य मरुदेवी नाम सती चासौ वल्लभा च सद्वल्लभा सायत्नी अभूत् । तस्याः मरुदेव्याः कुक्षौ उदरे श्रिया युतः वृषभः श्रीवृषभः जिनः अवतीर्णः अवातरत् ॥

सारार्थः- पुरा अस्मिन् भरतक्षेत्रे इक्ष्वाकुभूमौ श्रीनाभिनामा कुलकरः बभूव । तस्य मरुदेवी नाम प्रिया पत्नी आसीत् । तस्याः उदरे श्रीवृषभः जिनः अवातरत् ॥१५॥

गुजराती :- 'पडेवां आ भरतक्षेत्रमां इक्ष्वाकुभूमिने विषे श्रीनालि नामना दुखर थया, तेभने मरुदेवी नामनी श्रेष्ठ पत्नी उती. तेभनी दुक्षिअे श्री ऋषभदेव जिनेन्द्रनो जन्म थयो.' ॥१५॥

हिन्दी :- "पहले इस भरतक्षेत्रमें इक्ष्वाकुभूमि पर श्रीनाभि नामके कुलकर हुए । उनकी मरुदेवी नामकी श्रेष्ठ पत्नी थी। उसकी कुक्षि से श्रीऋषभदेव जिनेन्द्र का जन्म हुआ" ॥१५॥

मराठी :- "पूर्वी या भरतक्षेत्रांत इक्ष्वाकुमीवर श्रीनाभि नावाचे कुलकर्ण झाले. त्यांना मरुदेवी नावाची श्रेष्ठ पत्नी होती. तिच्या उदरातून श्री ऋषभदेव जिनेन्द्राचा जन्म झाला."

English :- Once long back, in this *Bharatshetra* and in the kingdom of Ishvaku, there used to be a *Kulkar* (judge) named *ShriNabhi*. He had an eminent wife named *Marudevi*. Lord *Rishebdev Jinendra*, 1st *Tirthankar*- the founder of a new age, was born from her womb."

Note:- There was a time when twins, a boy and a girl were called *yuglic*, who were treated as eminent personalities and would therefore get what they desired. Now there used to be a tree named *Kalpavruksh*, that used to fulfill the uncountable wants of man, at that time. This tree began getting extinct in due-course: This made the people to quarrel among themselves and they started bossing over the remaining trees, thus causing small tiffs among themselves. This situation gave rise to *Kulkars* (judges) who were appointed to solve their petty problems. There were in all nine *Kulkars*, generation after generation.

असङ्ख्यवर्षाणि न धर्मकर्माभिज्ञो जनोऽभूत् समयानुभावात्
प्रकाश्य तन्मार्गयुगं तदत्राऽवतीर्य सोऽनीतिपथं लुलोप ॥१६॥

अन्वय:- समयानुभावात् जनः असङ्ख्यवर्षाणि धर्मकर्माभिज्ञः नाऽभूत् । तद् सः अत्र अवतीर्य तद् मार्गयुगं प्रकाश्य अनीतिपथं लुलोप ॥१६॥

विवरणम्:- समयस्य कालस्य अनुभावः प्रभावः समयानुभावः तस्मात् समयानुभावात् कालप्रभावात् जनः न विद्यते सङ्ख्या येषां तानि असङ्ख्यानि असङ्ख्यानि च तानि वर्षाणि च असङ्ख्यवर्षाणि असङ्ख्यवर्षयन्तं धर्मः च कर्माणि च धर्मकर्माणि धर्मकर्माणि अभिजानातीति धर्मकर्माभिज्ञः, धर्मस्य कृषिवाणिज्याविकर्मणं च अभिज्ञः न अभूत् अभवत् । तत् तस्मात् कारणात् सः प्रभुः अत्र अस्मिन् भरतक्षेत्रे अवतीर्य तन्मार्गयुगं मार्गयोः युगं मार्गयुगं धर्ममार्गं कर्ममार्गं च प्रकाश्य प्रकटीकृत्य न नीतिः अनीतिः । अनीतिः पन्थाः अनीतिपथः तमनीतिपथमनीतिमार्गं लुलोप व्यनाशयत् ॥१६॥

सरलार्थ:- कालप्रभावात् जनः असङ्ख्यवर्षाणि धर्मस्य कर्मणाम् । चाऽनभिज्ञः आसीत् । अतः सः प्रभुः भरतक्षेत्रेऽवतीर्य धर्ममार्गं कर्ममार्गं च प्रकाश्य अनीतिमार्गं सर्वथा त्यज्नाशयत् ॥१६॥

गुणशती :- -क्षणप्रभावे असंख्य वर्षोऽथी जनसमुदाय धर्मं अने इर्धधी अन्वागु । ततो ते सर्वेने प्रभुभ्यो आ लरतक्षेत्रभा अवतरीने धार्मिक अनुष्ठान तथा कृषि-वाणिज्य विगरे व्यापहारिक क्रियाओ भतावी । आ प्रभागे धर्म अने इर्ध अने

भन्ने प्रअरना भार्ग सम्भववी अनीति भार्गनो तदन लोय अयो. ॥१६॥

हिन्दी :- समय के प्रभाव से अस्मत्त्व सान्नी से जनता धर्म और कर्म से पूर्ण तरह अज्ञात थी। उन सभी को प्रभुने इस भरतक्षेत्र में अवतार लेकर धर्म और कर्म (कृषि एवं व्यापार) की क्रियाओं का मार्ग बताकर अनीति के मार्ग को बिलकुल नाश कर दिया ॥१६॥

मराठी :- काळाच्या प्रभावाने पुष्कळ वर्षापासून जनता धर्म आणि कर्मसंबंधी अज्ञान होती, तेव्हा प्रभुने भरतक्षेत्रांत अवतार घेऊन लोकांना धर्म (धार्मिक अनुष्ठान) आणि कर्म (कृषी, वाणिज्य इत्यादिक व्यावहारिक क्रिया) हे दोन्ही मार्ग दाखवून अनीतीच्या मार्गाचा तोप केला. ॥१६॥

English :- Due to the effect and magnanimity of time, countless of years ago, the masses were ignorant regarding religion and working of farming business etc. Therefore the Lord was incarnated in this Bharatschetre and taught them the ways of religion and the acts of life such as agriculture and trade and thus irradiated unjust malversation.

आदौ स पाणिग्रहणं विधाय, शतं सुतानां च विभज्य राज्यम् ।
भुक्त्वा सुखं नीतिपथं विधाय तप्त्वा तपो ज्ञानमनन्तमाप ॥१७॥

अन्य:- आदौ प्रथमं सः श्रीऋषभदेवः पाणेः ग्रहणं पाणिग्रहणं विवाहं विधाय कृत्वा (सुनन्दासुमङ्गलानाम्) द्वे कन्ये परिणीय) सुखं, सांसारिकं सुखं भुक्त्वा उपभुज्य नीतिः पन्थाः नीतिपथः तं नीतिपथं नीतिमार्गं विधाय प्रकाश्य सुतानां पुत्राणां इति भरतादिशतपुत्रेषु पृथक् पृथक् राज्यं विभज्य दीक्षामगहीत् । ततः कठिनतरं तपः तप्त्वा अनन्तं ज्ञानं केवलज्ञानमाप । प्राप्नोत्. ॥१७॥

संलार्थ:- सः ऋषभदेवः प्रथमं सुनन्दासुमङ्गलाकन्याभ्यां सह विवाहमकरोत् । साम्सारिकसुखमभुङ्क्त। ततः नीतिमार्गं प्रवर्तयत्। स्वं राज्यं भरतादिशतपुत्रेषु पृथक् पृथक् व्यभजत् । ततः दीक्षां गृहीत्वा कठिनतरं तपोऽतपत्। केवलज्ञानं च लेभे ॥१७॥

गुजराती :- पडेवां तेभागे सुनंदा अने सुमंगला नाभनी मे कुन्याओ साथे विवाह करी, सांसारिक सुख भोगवी, नीतिभार्ज प्रवर्तवी, भरत, बाहुबलि विगैरे पोताना सो पुत्रोने नूट्टु राख्य वडेवी आपी दीक्षा सहस्र करी. त्मार पछी अनेउ प्रभारना दुस्साड तप तपी डेवलज्ञान प्राप्त कर्यु. ॥१७॥

हिन्दी :- पहले उन्होंने सुनंदा और सुमंगला नाम की दो कुन्याओं के साथ विवाह किया । सांसारिक सुख भोगकर, नीतिमार्ग का प्रचार करके, भरत, बाहुबलि आदि अपने सौ पुत्रों के बीच राज्य का बंटवारा किया। फिर दीक्षा ग्रहण कर के, विविध प्रकार की कठिन तपश्चर्या करके केवलज्ञानको प्राप्त किया॥१७॥

मराठी :- आपी त्यांनीं सुनंदा आणि सुमंगला नावाच्या दोन कन्यांशी विवाह केला. सांसारिक सुखाचा उपभोग घेऊन, नीतिभार्जाचा प्रचार केला व आपल्या भरत, बाहुबलि इत्यादि शंभर पुत्रांपध्ये राज्याची वाटणी केली. नंतर दीक्षाग्रहण करून नाजा तऱ्हेची कठीण तपश्चर्या करून केवलज्ञान प्राप्त केले.॥१७॥

English :- He first married two girls Sunanda and Sumangala, thus attaining worldly pleasures. He then proclaimed the true path of life and in due-course distributed his Kingdom among Bharat, Bahubali and other ninety eight and attained state monastism. Then after many dire penences, he ultimately attained Supreme knowledge. (Keval gyan)

ततः स धर्मं दशधोपदिश्य प्रबोधयन् भारतभव्यसत्त्वान्
शैले सुराष्ट्राभरणेऽधिरुह्य क्वचित् प्रियालुप्ततलम् सिषेवे ॥१८॥

अन्यः - ततः सः दशधा धर्मम् उपदिश्य भारतभव्यसत्त्वान् प्रबोधयन् सुराष्ट्राभरणे शैले अधिरुह्य क्वचित् प्रियालुप्ततलम् सिषेवे ॥१८॥
विवरणम् :- ततः तदनन्तरं सः श्रीऋषभदेवः दशधा क्षमादिकं दशविधं धर्मम् उपदिश्य भव्याश्च ते सत्त्वाः प्राणिनश्च भव्यसत्त्वाः भारतभे भव्यसत्त्वाः - भारतभव्यसत्त्वाः तान् भारतभव्यसत्त्वान् भारतवासिभव्यप्राणिनः प्रबोधयन् प्रबोधं प्राप्तुवन् सुराष्ट्रस्य आभरणमलङ्कारः सुराष्ट्राभरणं - तस्मिन् सुराष्ट्राभरणे सौराष्ट्रदेशालङ्कारभूते शैले अष्टापदपर्वते अधिरुह्य आरुह्य क्वचित्

कस्मिंश्चित् स्थले प्रियातुभासौदृढ प्रियातुल्लः रायणवृक्षः। प्रियालव्रोः तलं प्रियालवृत्तलं रायणयुग्ममूलं सिंघवे सेवितवान् । प्रियालवृक्षतले ध्यानायमुपयिजेश॥१८॥

सरसार्थः- ततः सः श्रीअर्षभदेवः दशप्रकारकं धर्ममुपदिदेश। भारते वर्तमानान् भव्यजीवान् भव्यजीवान् प्राबोध्यत् । अप सौराष्ट्रालङ्कारभूते अरापदपर्वतेऽधिकृत्य क्वचित्प्रदेशेः प्रियातुल्लतलं ध्यानार्थं सिंघवे सेवितवान् ॥१८॥

गुञ्जराती :- नारभाः श्री आदीश्वर प्रभु सभादिः ३ इस प्रकारना धर्मनी उपदेश आपनीने भारतवर्षना सर्व प्राणीवर्गने प्रतिबोध करता सौराष्ट्र (सौरा) देशना आभूषणतुल्य श्रीशत्रुंजय पर्वत पर यहीने राशुवृक्षनी नीचे ध्यानारुढ था ॥१८॥

हिन्वी :- उसके बाद श्रीआदीश्वरप्रभुने क्षमादिक दस प्रकार के धर्मों का उपदेश देकर भारतवर्ष के सभी प्राणियों को प्रतिबोध देते हुए, सौराष्ट्र देश के आभूषण समान श्रीशत्रुंजय पर्वत पर चढ़कर रायण वृक्ष के नीचे ध्यानमग्न हुए ॥१८॥

मराठी :- त्यानंतर श्रीआदीश्वरप्रभु क्षमादिक दहा प्रकारचे धर्मोपदेश करीत, भारतवर्षात सगळ्या प्राण्यांना प्रतिबोध देत, अखेर सौराष्ट्र देशाचे आभूषण असलेल्या श्रीशत्रुंजयपर्वतावर चढले आणि एका रायणवृक्षा खाली ध्यानस्थ झाले.

English :- Then Lord Aadishwar counselled the people about the bliss of forgiveness and the ten commandments of religion and then to climb the mount of Satrunjay (which seemed to be an ornament on the state of Saurashtra). Then sitting under a yellow berry tree and went into a deep meditation. Note - The ten commandments,

- 1) Kshama - forgiveness
- 2) Mardhave - uncovetous
- 3) Arjave - simple - hearted
- 4) Mukti -
- 5) Tape - Penence
- 6) Sayamin - To keep one's senses in complete control
- 7) Satya - Truth
- 8) Sauche - Purity
- 9) Aakinchne -
- 10) Brahamecharyea - Celibacy

श्रीपुण्डरीकं गणनायकं श्रीप्रभुः पुरस्कृत्य तदेत्यवादीत् ।

इदं महातीर्थमनाघनन्तं कालेन सङ्कोचविकासधर्मि ॥१९॥

अन्यः- तदा श्रीप्रभुः श्रीपुण्डरीकं गणनायकं पुरस्कृत्य इति अवादीत् । इदं महातीर्थ अनाघनन्तमस्ति । परं कालेन सङ्कोचविकासधर्मि वर्तते ॥१९॥

विवरणम्:- तदा तस्मिन् समये श्रिया युतः प्रभुः श्रीप्रभुः श्रीकृष्णदेवः श्रिया युतं पुण्डरीकं श्रीपुण्डरीकं श्रीपुण्डरीकनामानं

गणस्य गणानां वा नायकः गणनायकः तं गणनायकं गणधरं पुरस्कृत्य उद्दिश्य इति इत्थं अवादीत् अवोचत् । इदं महत् च तत् तीर्थं च महातीर्थं न विद्यते आदिर्यस्य तदनादि । न विद्यते अन्तः यस्य तदनन्तम् । एवमनाद्यनन्तं शाश्वतं वर्तते । परमिदं कालेन कालक्रमेण सङ्कोचविकासधर्मि भवति कालवशात् इदं सङ्कोचति विकसति च ॥१९॥

सरलार्थः- तदा श्रीऋषभदेवः श्रीपुण्डरीकनामानं गणधरं पुरस्कृत्य इति अवादीत् । इदं महातीर्थं अनायनन्तं वर्तते । परं काण्डक्रमेण सङ्क्षेपेन विकासशालि भवति ॥१९॥

ગુજરાતી : - શ્રી ઋષભવ્રહ્મએ તે સમયે ત્રીપુંડીક ગણધરની સગમ આ પ્રમાણે કહ્યું કે, “આ મહાતીર્થ શત્રુંઘનિરિ આનાદિ અખંત છે, પાણી તે કાલક્રમે સંકોચ અને વિસ્તારને પામે છે.” ૧૧૮૥

हिन्दी :- तब श्री ऋषभदेवप्रभुने पुंडरीक गणधर के समक्ष ऐसा कहा, “यह महातीर्थ शत्रुजयगिरि अनादि और अनन्त है, फिर भी वह काल के क्रम से संकोच और विस्तार पाता है”॥१९॥

मराठी :-
 तेव्हा श्री ऋषभदेवप्रभूने पुंढरीक वाणधारास उद्देशून असे म्हटले, "हा तीर्थस्वरूप शत्रुंजयगिरि जरी अनादि आणि अनन्त आहे, तरी कालक्रमाने तो संकोच व विस्तार पावत आहे.॥१९॥

English :- Then Rishabhdev said to his discile Pundarik, Gandhar that this pilgrim spot Satrunjaygiri is from times immemorial and eternal, but due to the tide of time. But the pilgrim spot has attained contraction and protraction.

भूले पृथुः सम्प्रति योजनानि, पञ्चाशद्धर्व दश योजनानि ॥

उच्चस्तथाऽष्टावथ सप्तहस्तो भूत्वा पुनः प्राप्स्यति वृद्धिमेवम् ॥२०॥

अन्वयः- सम्प्रति एषः श्रीशत्रुघ्नः गिरिः मूले पञ्चाशत् योजनानि पृथुः ऊर्ध्वं च दश योजनानि पृथुः वर्तते । तथा अष्टौ योजनानि वृद्धिः अस्ति । अथ सप्तहस्तः भूत्वा पुनः एवं वृद्धिं प्राप्स्यति ॥२०॥

વિયરાગમ્ :- સમ્પ્રતિ ઇરાનીમ્ એષઃ શ્રીરાત્રુઢાયઃ ગિરિઃ મૂલે મૂલપ્રદેશે પઞ્ચાશત્ યોજનાનિ પૃથુઃ વિશાલઃ વિસ્તૃતઃ અસ્તિ । તથા ऊर्ध्व ऊर्ध्वપ્રदेशं दश योजनानि पृथुः विशालः अस्ति । तथा अष्टौ योजनानि उच्चः भवति । अथ अवसर्पिणीकाले सप्त हस्ताः प्रमाणं यंस्य सः समहस्तः समहस्तप्रमाणो भूत्वा पुनः उत्सर्पिणीकाले एवमेव वृद्धि प्राप्स्यति वर्धियते ॥२०॥

સમતાર્થઃ :- સમ્પ્રતિ એષઃ શત્રુઢયઃ ગિરિઃ મૂલે પન્ચાશત્ યોજનાં વિસ્તૃતઃ ऊर्ध्व दशयोजनपृथुलः अष्टौ योजनानि च उच्चः अस्ति । अनन्तरमवसर्पिणी काले दशहस्तो भूत्वा पुनः उत्सर्पिणीकाले एवमेव वृद्धिमाप्स्यति ॥२०॥

ગુજરાતી :- હાલમાં આ ગિરિ મૂળમાં પચાસ યોજન વિસ્તારવાળો, ઉપર દસ યોજન વિસ્તારવાળો, અને ઉંચાઈમાં આઠ યોજન પ્રમાણ છે. અને આ અવસર્પિણીમાં ધટતો ધટતો છઠ્ઠા આશમાં છેવટે સાત હાથ પ્રમાણ થઈ પાછો ઉત્સર્પિણીમાં વિસ્તારને પામશે. ॥૨૦॥

હિન્દી :- अभी यह पर्वत, मूल में पचास योजन विस्तारवाला, ऊपर दस योजन विस्तारवाला और ऊचाई में आठ योजन प्रमाण का है । यह अवसर्पिणी में घटते घटते छठे आरे के अन्त में सात हाथ प्रमाण का होकर, फिर उत्सर्पिणी में विस्तृत होगा ॥२०॥

મરાઠી :- आता हा पर्वत, पायध्यांत पचास योजनांचा, करून दहा योजनांचा, आणि उंचीमध्ये आठ योजन इतका आहे. तो "उत्सर्पिणी" मध्ये कमी होत होत सहाव्या कालखंडात शेवटी सात हाताइतका राहील. नंतर उत्सर्पिणीमध्ये पुन्हा वाढत जाईल. ॥२०॥

English :- Now this mount Satrunjay is about fifty *yojans* (1 *yojan*= 8 miles) =400 miles approximately in circumference, the top circumference is ten *yojans* = 80 miles, the height is eight *yojans* = 64 miles. Then during the decreasing period of time (*Avsarpini*) the mountain will keep on decreasing and will ultimately decrease to the height of seven feet. Then with the passage of time it will go back to its original height (*Utsarpini*) .

Note :- *Utsarpini* - the ascending part of the time, which spans over a period of ten crore, crore Sagaropam. (Sea measurement) *Avsarpini* :- The decending part of the time, which spans over a period of ten crore, crore Sagaropam. (Sea measurement)

शत्रुअयश्रीविमलाद्रिसिद्धक्षेत्रेतिनामत्रितयं सदाऽस्य ॥

श्री पुण्डरीकेत्यभिधा चतुर्थी भविन् स्थितेस्तेऽथ भविष्यतीह ॥२१॥

अन्वयः- हे भविन्! सदा अस्य शत्रुअयश्रीविमलाद्रि सिद्धक्षेत्रेति नामत्रितयं अस्ति अथ अत्र ते स्थितेः श्रीपुण्डरीकेति चतुर्थी अभिधा भविष्यति ॥२१॥

विवरणम्:- हे भविन्! पुण्डरीक! अस्य गिरेः पर्वतस्य शत्रुअयः श्रीविमलाद्रिः (विमलाचलः) सिद्धक्षेत्रं च इति नाम्नां त्रितयं नामत्रितयं त्रीणि नामानि सदा सन्ति शाश्वतानि वर्तन्ते । अथ अनन्तरमत्र अस्मिन् पर्वते ते तव स्थितेः अवस्थानात् श्रीपुण्डरीक इति चतुर्थी अभिधा नाम भविष्यति, इति ॥२१॥

सरतार्यः- हे भविन् पुण्डरीक! अस्य पर्वतस्य शत्रुअयः, श्री विमलाचलः, सिद्धक्षेत्रम् इति त्रीणि शाश्वतानि नामानि सन्ति । अत्र तव स्थितिः अवस्थानं भवति तेन श्रीपुण्डरीकः इति चतुर्थ नामापि भविष्यति ॥२१॥

गुणशती :- हे भव्य पुण्डरीक! आ गिरिना शत्रुअय, विमलाचल अने सिद्धक्षेत्र अये प्रमाणे त्राण नाम शाश्वत छे, अने अत्रे तारो निवास यवाधी श्री पुण्डरीक नामनुं योधुं नाम पाण प्रसिद्ध थये. ॥२१॥

हिन्दी :- हे भव्य पुण्डरीक! इस पर्वत के शत्रुअय, विमलाचल और सिद्धक्षेत्र ऐसे तीन नाम शाश्वत हैं, और इसपर तेरा निवास होने से श्री पुण्डरीक ऐसा चौथा नामभी प्रसिद्ध होगा ॥२१॥

मराठी :- हे भव्य पुण्डरीक! ह्या पर्वताचे शत्रुअय, विमलाचल आणि सिद्धक्षेत्र अशी तीन नावं शाश्वत आहेत आणि येथे तुझे वास्तव्य होत असल्याने श्री पुण्डरीक असे चौथे नावपण प्रसिद्ध होईल ॥२१॥

English :- Then Lord Aadishwar addressing Pundarik as a pure soul who is capable of attaining Salvation, said to him that this mount was baptized with three names, Satrunjay, Vimalachal and Siddheshetra, but it ill attain a fourth name "Shri Pundarik" with his auspicious presence and habitation, that is bound to be famous.

संसेव्य शत्रुअयशैलमेन - भनेनसः स्युर्ननु पापिनोऽपि ।

भुवोऽनुभावात् किल मृत्तिकापि, प्राप्नोति सर्वोत्तमरत्नभावम् ॥२२॥

अन्वयः- एवं शत्रुज्यशैलं संसेव्य पापिनः अपि अनेनसः स्युः ननु भुवः अनुभावात् मृत्तिकाऽपि सर्वोत्तमरत्नभावं प्राप्नोति ॥२२॥
 विवरणम्:- एवं शत्रुअयशैलं शत्रुअयगिरिं संसेव्य सेवित्वा पापमेवामस्तीति पापिनः अपि न विद्यते एनः पापं येषां ते अनेनसः पापरहिताः भवन्ति । अस्य शत्रुअयगिरिः भुवः भूमेः अनुभावात् प्रभावान् मृत्तिका अपि मृदपि सर्वेषु उत्तमं सर्वोत्तमम् । सर्वोत्तमं च तद् रत्नं च सर्वोत्तमरत्नस्य भावः सर्वोत्तमरत्नभावः तं सर्वोत्तमरत्नभावं सर्वोत्तमरत्नतामं प्राप्नोति प्रपद्यते ॥२२॥

संलार्थः- एवं शत्रुज्वगिरिं सेवित्वा पापिनोऽपि पापरहिताः भवन्ति अत्यगिरिः भूमेः प्रभावात् मृत्तिकाऽपि सर्वोत्तमरत्नतामं भजते ॥२२॥

शुभशतीः- ॥ शत्रुज्वगिरिः शुभशुभं करवायी पापी पुत्रो भूषण पापरहितं थाय छे, भरेभर आ पवित्र तीर्थभूमिना प्रभावयी साटी भूषण सर्वोत्तम रत्नपाशाने प्राप्त करे छे ॥२२॥

हिन्दी :- इस शत्रुजयगिरि के संस्मरण करने से पापी मनुष्य भी पापरहित हो जाता है, और यह भी सत्य है कि तीर्थभूमि के प्रभाव से मिट्टी भी सर्वोत्तम रत्न बन जाती है ॥२२॥

मराठी :- या शत्रुजयपर्वताचे संस्मरण केल्याने पापी माणूस सुद्धा पापांपासून मुक्त होतो आणि हे ही खरे आहे की या तीर्थाच्या प्रभावामुळे माती सुद्धा सर्वोत्तम रत्नपास प्राप्त होते ॥२२॥

English :- By the act of devotion and worship towards the sacred mount of Satrunjay, sinner shall be cleansed from their sins. And it is also a fact that even the earth of the pilgrim spot shall be transformed into gems with its effulgence.

ये शुद्धभावेन निभालयन्ति भव्या महातीर्थमिदम् कदाचित् ॥

किं श्रमतिर्यग्भवसम्भवः स्यात्? न शेषगत्योरपि जन्म तेषाम् ॥२३॥

दे भव्याः कदाचित् शुद्धभावेन इदं महातीर्थं निभालयन्ति तेषां शेषगत्योरपि जन्म न विद्यते । तर्हि श्रमतिर्यग्भवसम्भवः किं स्यात् ॥२३॥

विवरणम् :- ये भव्यजीवाः कदाचित् कस्मिन्नपि समये शुद्धासौ भावश्च शुद्धभावः तेन शुद्धभावेन निर्मलभावेन इदम् महातीर्थम् निभालयन्ति दृष्ट्या अवलोकयन्ति । तेषां शेषगत्योः शेषे च ते गती च शेषगती तयोः शेषगत्योः अवशिष्टदेवमनुष्यगत्योः अपि जन्म न भवति । तर्हि श्रमतिर्यग्भवयोः नरकतिर्यग्भवयोः सम्भवः जन्म कथं स्यात्? कदापि भवितुं नाहति । अतः ये शुद्धभावेन शत्रुअत्यतीर्थस्य दर्शनं कुर्वन्ति ते चतुर्गतिभ्यो मुक्ताः भवन्ति ॥२३॥

सदलार्थः :- शत्रुअत्यतीर्थस्य शुद्धभावेन दर्शनं कुर्वन्ति ते चतुर्गतिभ्यः मुक्ताः भवन्ति ॥२३॥

गुणवती :- के भव्य प्राणीभ्यो आ नीर्थजुं कोष्ठपाण समये निर्मेण भावपूर्वकं नेत्रधी दर्शनं मात्रं ऊरे छे, तेभ्योने देवगति तथा मनुष्यगतिमां पाण जन्म लेवो पडतो नथी, तो पछी नरक अने तीर्थय गतिनो तो संभव ज्मांथी छोय? अर्थात् आ भवित्र तीर्थनु भावपूर्वक दर्शन करनाश भाग्यशाली भव्य प्राणीभ्योने चार गतिमां जन्म-मरणनी विडंभना भोगवपी पडती नथी, तेभ्यो अनंत सुभभय भोगमां ज्य छे ॥२३॥

हिन्दी :- जो भव्य प्राणी इस तीर्थ का किसी भी समय निर्मल नेत्र से दर्शन कर लेता है, उसे देवगति और मनुष्य गति में भी जनम लेना नहीं पड़ता, तो फिर नरक और तिर्यच गति में तो संभव ही नहीं! अर्थात् इस तीर्थ को भावपूर्वक दर्शन करनेवाले प्राणियों को चार प्रकार की गतियों में जीवन-मृत्यु की यातनाएँ नहीं भोगनी पड़ती है और वह सीधा अनन्त सुखमय मोक्ष में जाता है ॥२३॥

मराठी :- जो माणूस या तीर्थचें कोणत्याही वेळी निर्मळ नेत्रांने दर्शन करून घेतो, त्याला देवगति किंवा मनुष्यगतीत जन्म घ्यावा लागत नाही, तर मग नरक किंवा तिर्यच गतीची शक्यताच कुठे येणार? अर्थात् ह्या तीर्थाचे दर्शन घेणाऱ्यांना चार प्रकारच्या गतीमध्ये जन्म-मरणाची यातना सोसावी लागत नाही आणि तो सरळ अनन्त सुखमय मोक्षामध्ये जातो ॥२३॥

English :- The men who bow down to this mount in deep veneration, with his eyes, will never have to attain a human birth or be a God, then where does the question of going to hell or the animal world, arise. Means he shall attain Salvation, that overflows with utmost bliss.

श्रीमद्युगादीशमुखात् मुनीन्द्रास्तत् तन्महातीर्थफलं निशम्य ॥
श्री पुण्डरीक प्रमुखा निषेव्य तर्तीर्थमापुः समयेऽपवर्गम् ॥२४॥

अन्वयः- श्रीमद्युगादीशमुखात् श्रीपुण्डरीकप्रमुखाः मुनीन्द्राः तन्महातीर्थफलं निशम्य तत् तीर्थ निषेव्य समये अपवर्गमापुः ।
विवरणम्:- श्रीः अस्यास्तीति श्रीमान् युगादेः ईशः युगादीशः। श्रीमान् चासौ युगादीशश्च श्रीमद्युगादीशस्य मुखं तस्मात् श्रीमद्युगादीशमुखात् भगवतः आदिनाथस्य मुखात् श्रीपुण्डरीकः प्रमुखः येषां ते श्रीपुण्डरीकप्रमुखाः श्रीपुण्डरीकादयः मुनीनामिन्द्राः मुनीन्द्राः मुनिश्रेष्ठाः महत् च तत् तीर्थं च महातीर्थम् । तत् च तत् महातीर्थं च तन्महातीर्थम् । तत्तन्महातीर्थस्य फलं तन्महातीर्थफलं तस्य शत्रुअयमहातीर्थस्य फलं प्रभावं निशम्य श्रुत्वा तत् तीर्थं निषेव्य सेवित्वा समये स्वस्वावसरे अपवर्ग मोक्षमापुः प्राप्तुवन् ॥२४॥

संलार्यः- श्रीपुण्डरीकादयः मुनीन्द्राः भगवतः श्रीवृषभदेवस्य मुखात् शत्रुअय महातीर्थस्य तत्तत् फलं माहात्म्यं श्रुत्वा तत्तीर्थं सेवित्वा समये मोक्षमप्यनूयन् ॥२४॥

शुनयती :- आ प्रभागे श्रीमान् युगादि प्रभुना भुभधी पुंडरीक गणधर विगरे भुनीन्द्रोअ ते महातीर्थनो प्रभाव तथा तेने जेवाधी भजता क्षणे सांभणी, ते शत्रुअय तीर्थनुं पूजन-अर्थन करी, पोतपोताना सभये मोक्ष पाभ्या ॥२४॥

हिन्दी :- इस तरह से श्रीमान युगादिप्रभु के मुख से पुंडरीक गणधर इत्यादि मुनीन्द्रोने उस महातीर्थ का प्रभाव और उसकी सेवा से मिलनेवाला फल सुनकर, उस शत्रुजय तीर्थ का सेवन करके, अपने-अपने समय पर मोक्ष पाया॥२४॥

मराठी :- अशा रीतीने श्रीमान् युगादि प्रभूच्या मुखातून श्रीपुंडरीक गणधर इत्यादि मुनीन्द्रांनी त्या महातीर्थाचा प्रभाव आणि त्याच्या सेवेने मिळणारे फळ ऐकून आपापल्या वेळी मोक्ष मिळविला ॥२४॥

English :- Thus when *Pundarik* was told by Lord *Yugadi* about the fruit, one can obtain when one, wholeheartedly serves the mount, he atonce processed the act of service and care, with utmost devotion and thus attained Salvation due-course.

प्राप्ते शिवं श्रीऋषभे सुतोऽस्य शत्रुञ्जये श्रीभरताख्यचक्री ॥
 अतिष्ठिपत् रत्नमयीं सुवर्णप्रासादमध्ये प्रतिमां तदीयाम् ॥२५॥
 श्रीऋषभे शिवं प्राप्ते अस्य सुतः श्रीभरताख्यः चक्री शत्रुञ्जये सुवर्णप्रासादमध्ये तदीयां रत्नमयीं प्रतिमां अतिष्ठिपत् ॥२५॥
 श्रीऋषभे शिवं मोक्षं प्राप्ते सति अस्य श्रीऋषभस्य सुतः पुत्रः श्रिया युतः भरतः श्रीभरतः श्रीभरतः आख्या नाम यस्य
 सः श्रीभरताख्यः श्रीभरतनामा चक्री चक्रमस्यास्तीति, चक्रवर्ती नृपः शत्रुञ्जये शत्रुञ्जयगिरौ सुवर्णस्य प्रासादः
 सुवर्णप्रासादः सुवर्णप्रासादस्य मध्ये सुवर्णमन्दिरस्य मध्ये तस्येयम् तदीया तां तदीयां, (तस्य) रत्नानि प्रचुराणि
 यस्यां सा रत्नमयी तां रत्नमयीं प्रतिमां मूर्तिमतिष्ठिपत् अस्थापयत् ॥२५॥
 श्रीऋषभे मोक्षं गते तस्य पुत्रः श्रीभरतचक्रवर्ती शत्रुञ्जयगिरौ सुवर्णमन्दिरमध्ये तदीयां रत्नमयीं मूर्तिमस्यापयत् ॥२५॥
 गुणरानी :- श्री ऋषभदेव प्रभु भोक्ष गथा भाद तेभना पुन श्रीभरतचक्रवर्तीये श्रीशत्रुञ्जयगिरौ उपर सुवर्णप्रासादभां प्रभुनी
 रत्नभय प्रतिमानु स्थापन अयु. ॥२५॥
 हिन्दी :- श्री ऋषभदेव प्रभु के मोक्ष में जाने के बाद उनके पुत्र श्रीभरतचक्रवर्तीने श्रीशत्रुञ्जय तीर्थ पर सुवर्णप्रासाद में उन प्रभु की
 रत्नमयी प्रतिमा की स्थापना की ॥२५॥
 माठी :- श्री ऋषभदेव प्रभु मोक्षांत गेल्यानंतर पुत्र श्री भरतचक्रवर्तीने श्रीशत्रुञ्जय तीर्थावर सुवर्णप्रासादमध्ये प्रभु की रत्नमयी प्रतिमेची
 स्थापना केली. ॥२५॥

English :- After Lord *Rishabhdev* had attained Salvation his son *Shri Bharat Chakravarty* constructed a temple of gold and installed a statue of Lord *Rishabhdev*, made of gems and precious stones.

યોડસ્ય નામ હ્વદિ સાધુ વાવધિઃ કલ્લેશલેશમપિ નો સ સાસહિઃ।
યોડસ્ય વર્ત્મનિ મુદૈવ ચાચલિઃ સંસૃતો ન કવાપિ પાપતિઃ ॥૨૬॥

અન્યથઃ યઃ અસ્ય નામ હ્વદિ સાધુ વાવધિઃ સઃ કલ્લેશલેશમપિ ન સાસહિઃ। યઃ અસ્ય વર્ત્મનિ મુદૈવ ચાચલિઃ સઃ કવાપિ સમ્સૃતો ન પાપતિઃ ॥૨૬॥

વિચરણમ્ :- યઃ પુરુષઃ અસ્ય શત્રુઞ્જયસ્ય નામ હ્વદિ સ્વાન્તે સાધુ સમ્યક્તયા વાવધિઃ અતિશયેન વદતિ । સઃ કલ્લેશસ્ય દુઃખસ્ય લેશમપિ અંશમપિ ન સાસહિઃ અતિશયેન સહતે। યઃ પુરુષઃ અસ્ય શત્રુઞ્જયતીર્થસ્ય વર્ત્મનિ માર્ગે મુદ્વા હર્ષેણ ઇવ ચાચલિઃ અતિશયેન ચલતિ । સઃ કવાપિ સંસૃતો જન્મમરણરૂપે સંસારે ન પાપતિઃ ન પતતિ ॥૨૬॥

સરસાર્થઃ :- યઃ પુરુષઃ અસ્ય શત્રુઞ્જયસ્ય નામ મનસિ પુનઃ પુનઃ વદતિ । સઃ અત્યલ્પમપિ વલેશં ન સહતે । યઃ પુરુષઃ અસ્ય શત્રુઞ્જયતીર્થસ્ય માર્ગે હર્ષેણ ચલતિ સઃ કવાપિ સમ્સૃતો ન પતતિ ॥૨૬॥

ગુણશતી :- જે માનવ પોતાના હૃદયમાં સમ્યક્ પ્રકારે શ્રીશત્રુજય તીર્થનું સ્મરણ કરે છે તેને લેશમાત્ર પણ દુઃખ સહન કરવું પડતું નથી, તેમજ જે માનવ આ તીર્થનાં માર્ગમાં પ્રકૃષ્ટિત ચિત્તયુક્ત થઈ ગમન કરે છે, તે કદાપિ સંસારમાં પડતો નથી, તેને સંસારમાં ભ્રમણ કરવું પડતું નથી. ॥૨૬॥

દિવ્વી :- જો મનુષ્ય (હિન્સાન) અપને હૃદય મેં સમ્યક્ પ્રકાર સે શ્રીશત્રુજય તીર્થ કા સ્મરણ કરતા હૈ ઉસે લેશમાત્રમી દુઃખ સહન નહીં કરના પડતા। વૈસે હી જો હિન્સાન ઇસ તીર્થ કે રાસ્તે સે હર્ષયુક્ત ચિત્ત સે ગુજરતા હૈ, ઉસે કવાપિ સંસારમેં આના નહીં પડતા। ॥૨૬॥

મરાઠી :- જો મનુષ્ય આપલ્યા હૃદયાત સમ્યક્ રીત્યા શ્રી શત્રુજય તીર્થચે સ્મરણ કરતો ત્યાસ જરા સુઢ્યા દુઃખ સોસાવેં લાગત નાહી તસેચ જાં માણસ હ્યા તીર્થાવ્યા માર્ગાને પ્રફુલ્લિત મનાને જાતો ત્યાલા કેવ્હાહી યા સંસારાત યાવેં લાગત નાહી. ॥૨૬॥

English :- One who venerates wholeheartedly towards the mount, from the bottom of his heart, will never have to grieve for even a petty grievance, or even if one passes by the sacred pilgrim spot with a delightful heart, will never ever have to retrace his steps into this world.

नाडतः परं तीर्थमिहास्ति किञ्चिद् नातः परं वन्द्यमिहास्ति किञ्चित् ॥

नाडतः परं पूज्यमिहास्ति किञ्चिद्, नातः परं ध्येयमिहास्ति किञ्चित् ॥२७॥

अतः परं इह किञ्चित् तीर्थमनास्ति। इह अतः परं किञ्चित् वन्द्यं नास्ति। इह अतः परं किञ्चित् पुण्यं नास्ति। इह अतः परं किञ्चित् ध्येयं नास्ति॥२७॥

विवरणम्:- इह अस्मिन् जगति अतः अस्मात् शत्रुअयात् परमन्यत् श्रेष्ठम् किञ्चित् तीर्थं नास्ति। अतः अस्मात् परमन्यत् श्रेष्ठं किञ्चिदपि वन्दितुं योग्यं वन्द्यं नास्ति। अतः अस्मात् परमधिकं अन्यत् पुण्यं नास्ति। अतः अस्मात् परमधिकं अन्यत् ध्येयं ध्यातुं योग्यं नास्ति॥२७॥

सरलार्थः:- अस्मिन् जगति अस्मात् शत्रुअयात् श्रेष्ठमन्यत् तीर्थं नास्ति। अस्मादधिकं वन्द्यं किमपि नास्ति। अस्मादधिकं पुण्यं ध्येयं चाऽन्यत् किमपि नास्ति ॥२७॥

जुअराती :- आ तीर्थधी भीनुं कोठं मडान् तीर्थं नथी, आ तीर्थधी भीनुं कोठं पाणु विशेष पूजनीय नथी, अने आ तीर्थधी भीनुं कोठं पाणु उत्कृष्ट ध्येय ध्यान करवा योग्य नथी॥२७॥

हिन्वी :- इस तीर्थ से बढकर अन्य कोई भी तीर्थ महान नहीं है, इस तीर्थ से बढकर और कोई भी अधिक वंदनीय नहीं है, इस तीर्थ से बढकर और कोई भी पूजनीय नहीं है और इस तीर्थ से बढकर और कोई भी उत्तम ध्येय (ध्यान करने योग्य) नहीं है॥२७॥

मराठी :- ह्या तीर्थापेक्षा दुसरे कोणतेही महान तीर्थ नाही, ह्या तीर्थापेक्षा दुसरे कोणतेही तीर्थ वंदनीय नाही, या तीर्थावाचून दुसरे कोणतेही तीर्थ पूजनीय नाही, तसेच ह्या तीर्थावाचून दुसरे कोणतेही ध्यान करण्यास योग्य नाही॥२७॥

English :- There is no other pilgrim spot as auspicious as this spot. There is no other pilgrim spot, worth worshipping as this one. There is no other pilgrim spot worth augusting. And therer is no other pilgrim spot worth mediating about.

पञ्चाशदावौ किल मूलभूमेर्धशोर्ध्वभूमेरपि विस्तारोऽस्य
उच्चत्वमप्येव तु योजनानि मानं वदन्तीह जिनेश्वराध्वेः ॥२८॥

अथौ अस्य जिनेश्वराध्वेः मूलभूमेः विस्तारः पञ्चाशत् योजनानि, ऊर्ध्वभूमेः विस्तारः दश योजनानि, उच्चत्वं अष्ट एव योजनानि इति मानं वदन्ति ॥२८॥

विवरणम्:- शत्रुञ्जयगिरिः परिमाणविषये अन्यग्रन्थेषु अपि इदमेव उक्तमस्ति ऋषभदेवसमये अस्या जिनाममीश्वरः जिनेश्वरः। जिनेश्वरस्य अग्निः गिरिः जिनेश्वराग्निः तस्य जिनेश्वराध्वेः शत्रुञ्जयगिरिः मूलभूमेः विस्तारः पञ्चाशत् योजनानि आसीत्। ऊर्ध्वभूमेः विस्तारः दश योजनानि दश योजनप्रमाणः अभवत्। उच्चत्वं अष्टौ योजनानि अष्टयोजनप्रमाणकम् आसीत्। इति अस्य परिणामं वदन्ति ॥२८॥

समाख्यार्थः:- अन्यग्रन्थेष्वपि शत्रुञ्जयगिरिः परिमाणमित्यमेव वर्णितमस्ति। तद् यथा - श्रीऋषभदेवस्य समये अस्य शत्रुञ्जयगिरिः मूलभूमेः विस्तारः पञ्चाशत् योजनानि, ऊर्ध्वभूमेः विस्तारः दश योजनानि, उच्चत्वं च अष्टौ योजनानि अभवत् ॥२८॥

गुणवर्णनम्:- पवित्र तीर्थ श्री शत्रुञ्जयना परिभाषा विषयभां अन्य ग्रंथोभां आ प्रभागे उल्लेख्ये। श्री ऋषभदेव प्रभु पश्यते भूषण भूषिनो विस्तार पचास योजन, उर्ध्वभूषिनो विस्तार दस योजन, अने आ गिरिनी उंथाई आठ योजन इती. ॥२८॥

हिन्दी :- श्री शत्रुञ्जयतीर्थ के परिमाण के विषय में अन्य ग्रन्थों में भी इस प्रकार उल्लेख मिलता है। श्री ऋषभदेव प्रभु के यमें उस पर्वत का विस्तार मूल भूमि का पचास योजन, चोटी का दस योजन, और उंचाई आठ योजन थी ॥२८॥

मराठी :- श्री शत्रुञ्जयतीर्थाच्या परिमाणासंबंधी इतर वांयात ह्याप्रमाणे उल्लेख आढळतो. श्री ऋषभदेव प्रभूच्या वेळी ह्या पर्वताचा विस्तार मूळ भूमि पचास योजन, शिखर दहा योजन आणि उंची आठ योजन होती. - ॥२८॥

English :- Regarding the standard of evaluation, of the mount of Satrunjay, many holy books have the narration that during the stay of Lord Rishabhdev on the mount Satrunjay, the total area was fifty yojans (400 miles) the top circumference was ten yojans (80 miles) and the height was eight yojans (64 miles).

દૃષ્ટ્વા શત્રુઞ્ચં તીર્થં સ્પૃધ્વા રૈવતકાચલમ્ ।

સ્નાત્વા ગજપદે કુળે, પુનર્જન્મ ન વિદ્યતે ॥૨૯॥

અન્ય:- શત્રુઞ્ચમ્ તીર્થં દૃષ્ટ્વા રૈવતકાચલં સ્પૃધ્વા ગજપદે કુળે સ્નાત્વા પુનર્જન્મ ન વિદ્યતે ॥૨૯॥

વિવરણમ્:- ભાગવતપુરાણેડ્યુક્તં - શત્રુઞ્ચમ્ નામ તીર્થં દૃષ્ટ્વા, વિલોક્ય, રૈવતકાચલં રૈવતકપર્વતં સ્પૃધ્વા, ગજપદે કુળે ચ સ્નાત્વા સ્નાનં કૃત્વા પુનઃ જન્મ ન વિદ્યતે । યઃ શત્રુઞ્ચં તીર્થં પશ્યતિ, રૈવતકાચલં સ્પૃશતિ, ગજકુળે ચ સ્નાતિ ।

સઃ પુનઃ જન્મ ન લભતે । મોક્ષં ગચ્છતિ ઇત્યર્થઃ ॥૨૯॥

સરસાર્થ:- શત્રુઞ્ચતીર્થદર્શનૈવ રૈવતકાચલસ્પર્શનૈવ ગંજપદકુળે સ્નાનૈવ ચ પુનર્જન્મ ન ભવતિ ॥૨૯॥

ગુજરાતી :- ભાગવતમાં પણ કહ્યું છે કે જે મનુષ્ય શ્રીશત્રુંઞ્ય ગિરિનું દર્શન કરે છે, ગિરનાર પર્વતનો સ્પર્શ કરે છે, અને ગળપદ કુંડમાં સ્નાન કરે છે તેને ફરીથી જન્મ લેવો પડતો નથી ॥૨૮॥

હિન્દી :- શ્રી ભાગવત મેં મી લિખા હૈ ફિ, જો ઇન્સાન શત્રુંજયતીર્થ કા (ગિરિકા) દર્શન કરતા હૈ, શ્રી ગિરનાર પર્વત કા સ્પર્શ કરતા હૈ ઓર ગજપદ કુંડ મે સ્નાન કરતા હૈ ઉસે ફિર સે જન્મ નહીં લેના પડતા ॥૨૯॥

મરાઠી :- શ્રી ભાગવતસુધા અસે સાંગિતલે આહે કી, જો મનુષ્ય શ્રી શત્રુંજયતીર્થલે દર્શન યેતો, શ્રી ગિરનાર પર્વતાલા સ્પર્શ કરતો વ ગજપદ કુંડાત સ્નાન કરતો ત્યાલા પુઠ્ઠા જન્મ ય્યાવા લાગત નાહી. ॥૨૯॥

English :- Even it has been written in the holybook Bhagwat that, the man who visits the sacred pilgrim spot devoutly and one who bows down in veneration towards the mount of Girnar and the one who baths in the springs of Gajpadh will never have to attain a worldly birth ever again.

અષ્ટષ્ટિષુ તીર્થેષુ યાત્રયા યત્ ફલં ભવેત્ ॥

શ્રીશત્રુઞ્ચતીર્થેશદર્શનાદપિ તત્ફલમ્ ॥૩૦॥

અન્ય:- અષ્ટષ્ટિષુ તીર્થેષુ યાત્રયા યત્ ફલં ભવેત્ । શ્રી શત્રુઞ્ચતીર્થેશદર્શનાદપિ તત્ ફલં ભવતિ ॥૩૦॥

વિવરણમ્:- નાગપુરાણે ઉક્તં - અષ્ટષ્ટિષુ (૬૮) તીર્થેષુ યાત્રયા યાત્રાં કૃત્વા યત્ ફલં ભવેત્ । તત્ ફલં શ્રિયા યુક્તં શત્રુઞ્ચતીર્થેશદર્શનં શ્રી શત્રુઞ્ચતીર્થમ્ । શ્રી શત્રુઞ્ચતીર્થસ્ય ઈશઃ શ્રીશત્રુઞ્ચતીર્થેશઃ । શ્રીશત્રુઞ્ચતીર્થેશસ્ય દર્શનં શ્રી શત્રુઞ્ચતીર્થેશદર્શનં

तस्मात् श्रीशत्रुञ्जयतीर्थेश्वरनात् एव (अपि, एवार्थः) भवति ॥३०॥

समलार्थः- अष्टमधिषु तीर्थेषु यात्रां कृत्वा यत्फलं लभ्यते। तत्फलं श्री शत्रुञ्जयतीर्थदर्शनात् एव लभ्यते ॥३०॥

गुणशती :- नागपुराणभां कहुं छे के, अडसठ तीर्थोनी यात्रा करवाथी ने इण प्राप्ता थप्प, तेउहुं इण भात्र ओः तीर्थाधिपति श्री शत्रुञ्जयतीर्थनां दर्शन करवाथी प्राप्ता थप्प छे ॥३०॥

हिन्दी :- श्री नागपुराण में कहा है कि, अडसठ तीर्थों की यात्रा करने से जो फल मिलता है उतनाही फल केवल तीर्थाधिपति श्रीशत्रुञ्जयतीर्थ के दर्शन करने से मिलता है ॥३०॥

मराठी :- श्रीनागपुराणांत सांगितले आहे की, जे फळ अडसठ तीर्थांची यात्रा केल्याने मिळते तेच फळ एकमात्र श्री शत्रुञ्जयतीर्थाच्या दर्शनाने मिळते ॥३०॥

English :- It is even mentioned in the Nagpuran that the fruit that one attains from sixty eight pilgrimages, can be obtained through just one pilgrimage, to the mount of Satrunjay.

तीर्थमालास्त्व- अतो धराधीश्वर! भारती भुवं तथाऽधिगम्योत्तममानुषं भवं।

युगादिदेवस्य विशिष्टयात्रया विवेकिना ग्राह्यमिदं फलं श्रियाः ॥३१॥

अन्वयः- अतः हे धराधीश्वर ! भारती भुवं तथा उत्तमं मानुषं भवं अधिगम्य विवेकिना युगादिदेवस्य विशिष्टयात्रया श्रियाः इदं फलं ग्राह्यम् ॥३१॥

विवरणम्:- तीर्थमालास्त्वोऽप्युक्तं अतः अस्मात्कारणात् धरायाः पृथ्व्याः अधीश्वरः धराधीश्वरः तत्सम्बुद्धौ हे धराधीश्वर! हे पृथ्वीपते! भारतस्थेयं भारती, ता भारती भुवं तथा मनुष्यस्यायं मानुषः। मानुषश्चासौ भवश्च मानुषभवः। उत्तमश्चासौ मानुषभवश्च उत्तममानुषभवः, तं उत्तममानुषभवं मोक्षप्रापकं मनुष्यजन्य अधिगम्य प्राप्य विवेकः अस्यास्तीति विवेकी, तेन विवेकिना सारासारविचारवता पुरुषेण युगस्य आदिदेवः युगादिदेवः तस्य युगादिदेवस्य भगवतः आदिनाथस्य विशिष्टयात्रया चासौ यात्रा च विशिष्टयात्रा तथा विशिष्टयात्रया श्रीशत्रुञ्जययात्रया श्रियाः अधिगतलक्ष्म्याः इदं फलं ग्राह्यं ग्राहीतव्यम्। भगवतो विशिष्टयात्रां कृत्वा धनसाफल्यं कर्तव्यम् ॥३१॥

सरलार्थ:-

तीर्थमालास्तवेऽयुवतं अतः हे पृथ्वीश्वर! भारतस्येमां पुण्यां भूमिं उत्तमं मानुषं जन्म च प्राप्य विवेकिना पुरुषेण युगादिदेवस्य विशिष्टयात्रया श्रीशत्रुघ्नयात्रया श्रियाः फलं वाह्यम् ॥३१॥

अनुवर्ती:-

‘तीर्थभाषास्तव’ भां पागु इहं छे माटे, हे भूपति! आ भारतलूशि तेथेज उत्तम अनुष्यज्जन्म पाभीने, युगादिदेव श्री आदिनाथनी विशिष्ट प्रसारनी यात्रा करीने विवेकी अनुष्योजे पोताने प्राप्त थयेवी लक्ष्मीनुं इण अडगु करवुं ॥३१॥

हिन्वी :-

तीर्थमालास्तव में मी यही कहा गया है, इसलिये हे राजन! भारतभूमि में उत्तम मनुष्य जन्म पाकर युगादिदेव श्री आदिनाथ की विशिष्ट प्रकार से यात्रा कर के विवेकी मनुष्यों को अपनी लक्ष्मी का फल प्राप्त करना चाहिये ॥३१॥

मराठी :-

‘तीर्थमालास्तव’ यात लिहिले आहे म्हणून, हे राजन ! ह्या भारतभूमीत उत्तम मनुष्य जन्म मिळवून युगादिदेव श्री आदिनाथप्रभूची विशिष्ट प्रकारची यात्रा करून विवेकसंपन्न मनुष्याने स्वतःला प्राप्त झालेल्या लक्ष्मीचें फळ प्राप्त करून घ्यावे ॥३१॥

English :-

There is even said in the sacred book, 'Tirthmalastav'. So as a man has attained the chief of all forms i.e. a human, so he should thank the good Lord Aadinath, by carrying out this particular and the most prominent pilgrimage in his name and discreet men should come forward to use their wealth, which they have achieved, for such a religious purpose and thus procure the fruit out of it.

एवं श्रुत्वा नरेशोऽपि, तीर्थमाहात्म्यमवबुधतम् ॥

विस्मृज्य श्रेष्ठिनं यात्रा - निमित्तं लग्नमग्रहीत् ॥३२॥

अन्वय:-

एवं अवबुधतं तीर्थमाहात्म्यं श्रुत्वा नरेशः अपि श्रेष्ठिनं विस्मृज्य यात्रानिमित्तं लग्नम् अग्रहीत् ॥

विवरणम्:-

एवम् इत्थम् अवबुधतमाश्चर्यकारकं तीर्थस्य माहात्म्यं महिमानं तीर्थमाहात्म्यं श्रुत्वा आकर्ण्य नराणामीशः नरेशः नरेन्द्रः अपि श्रेष्ठिनं विस्मृज्य विमुच्य यात्रायाः निमित्तं यात्राकृते लग्नं शुभमुहूर्तं अग्रहीत् अगृह्णात् ॥३२॥

सरलार्थ:-

इत्थमाश्चर्यकारकं शत्रुघ्नपतीर्थमाहात्म्यं श्रुत्वा नृपः अपि श्रेष्ठिनं विस्मृज्य यात्रायै लग्नमग्रहीत् ॥३२॥

शुण्यशाली :- आ प्रमाणे श्री शत्रुंजय तीर्थतो अद्भुत प्रभाव सांलणीने नालाउ राजये ते धनाढ्य शेठते दिदाय श्री, श्री शत्रुंजय तीर्थे-नी यात्राने माटे उत्तम मुहूर्त लेवशायुं. ॥३२॥

हिन्दी :- इस प्रकार श्रीशत्रुंजयतीर्थ का माहात्म्य सुनकर नाभाक राजा ने उस धनाढ्य शेठ को विना यिया और अपनी श्रीशत्रुंजयतीर्थ की यात्रा के प्रयाण के लिये उत्तम मुहूर्त निकलवाया॥३२॥

मराठी :- ह्याप्रमाणे श्रीशत्रुंजयतीर्थचे अद्भुत माहात्म्य ऐकून नाभाक राजाने त्या वनाढ्य शेठची स्वानवी केली, आणि स्वतः श्री शत्रुंजय तीर्थाच्या यात्रेसाठी उत्तम मुहूर्त पाहण्यास सांगितले.॥३२॥

English :- Thus when King Nabhak heard the magnanimity of the mount of Satrunjay, he was overcome with feelings of excitement. He then bid farewell to Dhanadhy and proceeded to find out the most auspicious time (mahurat) for the departure, to experience this peculiar speciality of the pilgrimage mountain of Shatrunjay wholeheartedly.

लग्नक्षणे व्यतिक्रान्ते, ब्रह्मद्वारव्यथावशात्।

पश्चात्तापं दधद् भूपो, द्वितीयं लग्नमग्रहीत् ॥३३॥

अन्यथ:- ब्रह्मद्वारव्यथावशात् लग्नक्षणे व्यतिक्रान्ते पश्चात्तापं दधत् भूपः द्वितीयं लग्नम् अग्रहीत् ॥३३॥

विवरणम्:- ब्रह्मणः द्वारं ब्रह्मद्वारं मस्तकम् । ब्रह्मद्वारे मस्तके व्यथा ब्रह्मद्वारव्यथा ब्रह्मद्वारव्यथायाः वशात् ब्रह्मद्वारव्यथावशात् शिरोवेदनावशात् लग्नस्य शुभमुहूर्तस्य क्षणः समयः लग्नक्षणः तस्मिन् लग्नक्षणे शुभमुहूर्तसमये व्यतिक्रान्ते निगति पश्चात्तापं अनुतापं दधत् दधानः शुभम् पातीति भूपः नृपः, द्वितीयं लग्नं शुभमुहूर्तं अग्रहीत् अग्रहीत्। यथा यात्रानिर्गमस्य लग्नवेला समायाता तदा नृपः शिरोवेदनया व्याकुलः सञ्जातः। तेन स नियतसमये यात्रायै निर्गन्तुमक्षमो बभूव । अतःपश्चात्तापाकुलः सः द्वितीयं लग्नमग्रहीत्, इत्यर्थः ॥३२॥

सरलार्थः- तदा लङ्गक्षणः समायातः तदा नृपः शिरोवेदनाविह्वलः आसीत्। तेन स यात्रायै निर्गन्तुं नाशक्नोत्। तेन लङ्गक्षणः व्यतिक्रान्तः। अतः पश्चात्तापकुलः नृपः द्वितीयं लङ्गमवाहीत् ॥३२॥

अुञ्जरातीः- पागु लपरि भुङ्क्तो नि पस आथो त्यरे उभयोगे भस्तउभां भस्तद्वरने विषे असह पीडा यवाथी तेनाथी न्द थअयुं नधीं, तेथी पश्चात्ताप कस्ता साये राज्ञे भयोनिपी पासे भीनुं भुङ्क्त उभायुं ॥३२॥

हिन्दी :- लेकिन जब मुहूर्त का दिन आया तब मस्तक में असह्य पीडा होने के कारण वह जा नहीं सका तब पश्चात्ताप करते हुए उसने ज्योतिषीओं द्वारा दूसरा मुहूर्त निकलवाया ॥३२॥

मराठी :- पण मुहूर्ताच्या दिवशी त्यांच्या होवयात असह्य वेदना होत असल्याने त्यांचे जाणे झाले नाही. त्यामुळे पश्चात्ताप करीत असतांना त्याने ज्योतिष्यांना दुसरे मुहूर्त पाहण्यास सांगितले ॥३२॥

English :- But when the day for departure dawned, he suddenly had a severe migraine which made him to postpone his pilgrimage. Thus carressing his feelings of repentance, he went to an astrologer, to find out the next most auspicious time (*mahura*) for his pilimage to Satrunjay.

आकस्मिकसमुद्भूत - ज्येष्ठपुत्रव्यथावशात् ।
तस्मिन्नपि गते लग्ने, तृतीयं लग्नमावदे ॥३४॥

अन्वयः- तस्मिन्नपि लग्ने आकस्मिकसमुद्भूतज्येष्ठपुत्रव्यथावशात् गते सति तृतीयं लग्नमावदे ॥३४॥
विवरणम्:- तस्मिन् द्वितीये लग्ने लग्नक्षणे अपि अकस्मात् समुद्भूता समुत्पन्ना आकस्मिकसमुद्भूता ज्येष्ठ श्वसौ पुत्रश्च ज्येष्ठपुत्रः। ज्येष्ठपुत्रस्य व्यथा ज्येष्ठ पुत्रव्यथा । आकस्मिकसमुद्भूता चासौ ज्येष्ठपुत्रव्यथा चाकस्मिक समुद्भूतज्येष्ठपुत्रव्यथा। तस्याः वशात् गते अतिक्रान्ते सति नृपः तृतीयं लग्नं आवदे आत्तवान्॥ यदा द्वितीयलग्नक्षणः समयातः तदा अकस्मात् एव नृपस्य ज्येष्ठपुत्रः व्यथापीडितोऽभवत् तेन तदापि नृपः निर्गन्तुं नाऽशक्नोत् अतः सः लग्नक्षणोऽपि व्यतिक्रान्तः। तस्मात् सः तृतीयम् लग्नमगृह्णात् ॥३४॥

सरलार्थः- यदा द्वितीयः लङ्काक्षणेः समायातः तदा नृपस्य ज्येष्ठपुत्रः अकस्मात् समुत्पन्नत्वयाकुलः समायातः तेन स लङ्काक्षणेः अपि व्यक्तिक्रान्तः। अतः सः वृत्तीयं लङ्कं गृहीतवान् ॥३४॥

अनुशानी :- ते भीष्म वभते बेवसेवेला भुधूर्तनो द्विवस आवतां तेना भोट। पुत्रने अडस्सान् वथा उन्पस थवाथी ते भीजुं भुधूर्त भणु अणुं. त्तारे शज्जे ज्योतिषीओ पासे त्रीजुं भुधूर्त उडायुं. ॥३४॥

हिन्दी :- जब दूसरी बार मुहूर्त का दिन आया तब उसके बड़े पुत्र को यकायक व्यथा उत्पन्न होने से वह मुहूर्त भी निकल गया तब राजाने ज्योतिषीओं से तीसरा मुहूर्त निकलवाया ॥३४॥

मराठी :- दुसऱ्या मुहूर्ताच्या दिवशी आपल्या मोठ्या पुत्राला एकाएकी आजार उत्पन्न झाल्याने तो दुसरा मुहूर्त सुद्धा निपून गेला. मग राजाने ज्योतिष्यांना तिसरा मुहूर्त पाहण्यास सांगितले. ॥३४॥

English :- But when that day dawned, the King's eldest son, had a sudden anguish and throe within himself which compelled the King to postpone his pilgrimage again. He thus called for the third time, the auspicious time (*mahurat*) for his departure.

पट्टदेवीमहाकष्टाज्जातस्तस्याप्यतिक्रमः ।
स्वचक्रशङ्कया लग्नमत्यगात् तुर्यमप्यथ ॥३५॥

अन्यथः- पट्टदेवीमहाकष्टात् तस्य अपि अतिक्रमः जातः। अथ स्वचक्रशङ्कया तुर्यं लग्नमपि अत्यगात् ॥३५॥

विवरणम्:- यथा वृत्तीयः लग्नक्षणः समायातः तदा पट्टेडभिषिक्ता देवी पट्टदेवी पट्टराणी। पट्टदेव्याः महत्तत्त्वकष्टमहाकष्टं महाव्याधिः, तस्मात् पट्टदेवीमहाकष्टात् पट्टरा याः महाव्याधिः तस्य वृत्तीयलग्नक्षणस्यापि अतिक्रमः सञ्जातः। राजा यात्रार्थं गन्तुं नाऽशक्नोत्। अतः नृपः चतुर्थ लग्नमाददात्। यथा च चतुर्थलग्नक्षणः समागतः तदा स्वस्य चक्रे देशे सैन्यायिविप्लवशङ्का समजायत। तथा शङ्कया सः गन्तुं न प्राभवत्। तेन तुर्यमपि चतुर्थमपि लग्नं अत्यगात् अत्यक्रामत् ॥३५॥

सरलार्थः- वृत्तीये लङ्काक्षणे समायाते पट्टदेव्याः महाकष्टं जातम्। अतः तस्याप्यतिक्रमः अभूत्। चतुर्थं लङ्काक्षणे स्वदेशे सैन्यादिविप्लवशङ्का प्रादुर्भूता। तेन न लङ्कामपि अतिक्रान्तम्। राजा यात्रार्थं गन्तुं नाऽशक्नोत् ॥३५॥

भुजराती:- त्रील्ल वभत जेवडावेवा मुहूर्तनो द्विवस आपतां पोतानी पट्टराणीने अऊस्मान भडाव्याधि उत्पन्न थावी ते द्विवसे पाण राज नीकणी अऊओ नही. त्यारे इरीथी योथी वभत नाभाऊ राजअे मुहूर्त जेवडायुं पाण ते मुहूर्त आपतां पोताना सैन्यभां तथा देशभां भणवो भगवानी शंकाथी ते वभते पाण राज श्री शत्रुंजय तीर्थेनी यात्रा करवा भाटे नीकणी अऊओ नही, अने योयुं मुहूर्त पाण व्यतीत थई अयुं. ॥३५॥

हिन्दी :- जब तीसरी बार मुहूर्त का दिन आया तब पट्टराणी को यकायक दर्द उठने से उस दिन भी राजा निकल न सका। चौथी बार अपने सैन्य में और देश में बगावत की स्थिति उत्पन्न होने की आशंका से वह यात्रा के लिये न निकल सका, और चौथा मुहूर्त भी निकल गया॥३५॥

मराठी :- तिसऱ्या वेळी मुहूर्ताच्या दिवशी पट्टराणीला एकाएकी आजार झाल्याने तो निपू शकला नाही, तर चौथ्या मुहूर्ताच्या दिवशी सैन्यात व देशात द्रोह होण्याची स्थिती निर्माण झाल्याने तो जाऊ शकला नाही, चौथा मुहूर्त सुखा निपूण गेला॥३५॥

English :- But unfortunately when that day arose, his chief queen fell great sick, he thus had to call for the fourth auspicious time (mahurat). But when the fourth auspicious time grew light (dawned) grew the fear (doubt) about there arose a sudden aggression between the army and the state, which again made King Nabhak to postpone his voyage for the fourth time.

अहो! पापी ममात्मेति, निन्दन् स्वं पञ्चमं नृपः ।

मुहूर्तमादये तच्च परचक्रभयाद् गतम् ॥३६॥

अन्वय:- अहो! मम आत्मा पापी इति स्वं निन्दन् नृपः पञ्चमं मुहूर्तं आदये । तत् च परचक्रभयात् गतम् ॥३६॥

विवरणम्:- यदाच शत्रुअययात्रार्थं निश्चिताः चत्वारोऽपि लग्नक्षणाः व्यर्थतया अतिक्रान्ताः तदा अहो! मम आत्मा पापी वर्तते येन यात्रायां विघ्नाः आयान्ति इति स्वं आत्मानं निन्दन् नृपः पञ्चमं मुहूर्तमादये जग्राह । परं तद्यपि परचक्रभयात् परेषां नृपणां सैन्याक्रमणभयात् गतं अतिक्रान्तम् ॥३६॥

સરલાય:-

વર્તુ અપિ લક્ષ્મણેષુ ત્વર્પતયાડતિકાન્તેષુ અહો। મમાત્મા પાપી વર્તતે इति स्वमनिद्वजं त्वपः पथमम् लक्ष्मणाददात्। परम् तदपि परचक्रभयात् त्वपगतम् ॥३६॥

ગુણરાત્રી:- આ પ્રમાણે શ્રી શત્રુંજય તીર્થની યાત્રા નિમિત્તે જ્યેષ્ઠાવેલા ચારે મુહૂર્તે નિષ્કળ ભવથી 'અરે ! મારો આત્મા મહાપાપી છે કે જેથી પવિત્ર તીર્થ શ્રીશત્રુંજયની યાત્રા કરવા જતાં આવી રીતે વિધ્નો આવ્યા જ રહે છે' એ પ્રમાણે પોતાના આત્માની નિંદા કરતા રાજાએ પાંચમું મુહૂર્ત કઠાણું, પણ કર્મસંયોગે તે મુહૂર્ત પણ પોતાના દેશ ઉપર બીજા રાજાઓના શેનો ચડી આવવાના ભયથી વીતી ગયું. ॥૩૬॥

હિન્દવી :-

इस प्रकार श्रीशत्रुंजयतीर्थ की यात्रा के चारों ही मुहूर्त निष्फल हो जाने से, “अरे हाय। मेरा आत्मा महापापी है, जिस से मुझे श्रीशत्रुंजयतीर्थ की यात्रा करने के लिये जाते हुए ऐसे विघ्न आते रहते हैं। इस प्रकार अपने आप को कोसते हुए राजाने पांचवा मुहूर्त निकलवाया लेकिन कर्मरायोग से वह मुहूर्त भी अपने देश पर दूसरे राजाओं के आक्रमण के मय से चला गया॥३६॥

મરાઠી :-

ह्याप्रमाणे शत्रुंजययात्रेचे चार ही मुहूर्त वाया गेल्याने, “अरे अरे । मी किती महापापी आहे । की, शत्रुंजय यात्रेच्या प्रत्येक वेळी अशी विघ्ने येतात. अशी स्वतःच्या आत्म्याची निंदा करीत त्याने उद्योतिषांना पांचवे मुहूर्त पाहण्याचे सांगितले परंतु कर्मयोगाने त्या दिवशी सुद्धा परराष्ट्रांच्या आक्रमणाचे भय निर्माण झाले आणि तो मुहूर्त सुद्धा निपण गेला.” ॥३६॥

English :-

Thus the King had to postpone his pilgrimage four times due to untoward circumstances. This made the king to carress his feelings of remorse as he began to brood about the matter and began calling himself a grave sinner, for having germinated clogs and obstacles, due to his past actions. He thus called for a fifth auspicious time (mahurat) But when that day dawned there arose a possibility of the neighbouring king's attack. And due to this threat, he had to again postpone his pilgrimage.

एवं भूपो व्यतिक्रान्ते, यात्राया लग्नपञ्चके।
हेतुमस्य कथं ज्ञास्या-मीति चिन्तातुरोऽभवत् ॥३७॥

अन्वयः- एवं यात्रायाः लग्नपञ्चके व्यतिक्रान्ते सति भूपः अहं अस्य हेतुं कथं ज्ञास्यामि? इति चिन्तातुरः अभवत् ॥३७॥
विवरणम्:- एवं इत्थं यात्रायाः लग्नानां मुहूर्तानां पञ्चकं लग्नपञ्चकं मुहूर्तपञ्चकं तस्मिन् लग्नपञ्चके मुहूर्तपञ्चके व्यर्थतया व्यतिक्रान्ते व्यपगते सति भुवम् पातीति भूपः नृपः अहं अस्य हेतुं कारणं कथं ज्ञास्यामि इति चिन्ताया आतुरः व्याकुलः चिन्तातुरः चिन्ताकुलः समजायत - अभवत् ॥३७॥

सरलार्थः- यदा यात्रायाः कृते निष्कासितं लग्नपञ्चकं व्यर्थतया व्यपगतं तदा नृपः अस्य कारणं कथं ज्ञास्यामि? इति चिन्तातुरः अभवत् ॥३७॥

गुणशती :- आ प्रभागे श्री शत्रुंजय तीर्थनी यात्रा इवा भटे ज्योतिषीओ पासे डावेला पांचे मुहूर्तो व्यतीत थवाथी 'आवी शेते विधत्ते आवयानुं इरण्डुं डेवी शेते ज्योतिषीओ ?' ओ प्रभागे राज्ञ चिन्तातुर थयो ॥३७॥

हिन्दी :- इस प्रकार श्री शत्रुंजय तीर्थ की यात्रा के लिये ज्योतिषियों के द्वारा निकाले गये पांचो ही मुहूर्त बीत जाने से "इसप्रकार विघ्न आने का कारण भला मैं कैसे जान पाऊंगा?" इस विचार से वह चिन्तातुर हो गया ॥३७॥

मराठी :- ह्याप्रमाणे श्री शत्रुंजयतीर्थ यात्रेचे ज्योतिषांकडून काढलेले पाचही मुहूर्त निपूण गेल्याने तो राजा, "याप्रमाणे विघ्न येण्याचे कारण मला कसे समजेल ?" अशा विचाराने चिन्तातुर झाला ॥३७॥

English :- Thus when all the five occasions flew past, he began lamenting about it and wandered as to how, would he be able to know the reason of hinderences. The king became worried.

તાવતોધાનમાયાતાઃ, શ્રીયુગન્ધરસૂરયઃ ॥

હતિ વિરપયામાસ, મૂપાલં વનપાલકઃ ॥૩૮॥

- અન્યયઃ- તાવતા શ્રી યુગન્ધરસૂરયઃ ઉદાનં આયાતાઃ હતિ વનપાલકઃ મૂપાલં વિરપયામાસ ॥૩૮॥
- વિવરણમ્- તાવતા કાલેન શ્રિયા યુક્તાઃ યુગન્ધરસૂરયઃ શ્રીયુગન્ધરસૂરયઃ ઉદાનં ઉપવનં આયાતાઃ આગચ્છન્ન ઇતિ વનસ્ય પાલકઃ વનપાલકઃ ઉદાનપાલકઃ ધ્રુવ પૃથ્વી પાલયતીતિ મૂપાલકઃ, તં મૂપાલં મહીપાલં વિરપયામાસ ક્યશાપયત્ ન્યેયયત્।
- સસાર્થઃ- નૃપઃ યાવત્ એવં વિચિન્તયતિ તાવત્ શ્રી યુગવંધરસૂરયઃ ઉદાનમ્ આગતાઃ ઇતિ ઉદાનપાલકઃ નૃપતિં ત્યજાપયત્ ॥૩૮॥
- ગુણશતી :- ગેમ વિચાર કરે છે, નેટલામાં વનપાલકે આવી રાજને વધામણી આપી કે ઉદાનમાં શ્રીયુગંધરસૂરિ સંભવસર્વ છે.
- હિન્વી :- ઇસપ્રકાર રાજા વિચાર કરતા હૈ, તબ વનરક્ષકને આકર બધાઈ વી, “હે મહારાજા! આજ ઉદાન મેં શ્રી યુગન્ધરસૂરિ મહારાજા પધારે હૈ” ॥૩૮॥
- મસાી :- યાપ્રમાણે વિચાર કરીત અસતા રાજાલા વનરક્ષકાને પેઠજ નિરોપ દિલા કી, “મહારાજા ! આજ બાવેત શ્રી યુગવંધરસૂરિ મહારાજા આલે આહેત.”

English :- One day, when the king was in a pensive mood, the forester arrived there and greeting the king told the king that a priest named Yugandher Suri has arrived in the garden.

તતો ગતો વનં રાજાં, ચતુર્જ્ઞાનનિધીન્ ગુરુન્

જ્ઞાત્વા નત્વાડન્તરાયાણાં હેતૂન્ પપ્રચ્છ ભક્તિભાક્ ॥૩૯॥

અન્યયઃ- તતઃ ભક્તિભાક્ રાજા વનં ગતઃ । ગુરુન્ ચતુર્જ્ઞાનનિધીન્ જ્ઞાત્વા નત્વા અન્તરાયાણામ્ હેતૂન્ પપ્રચ્છ ॥૩૯॥

વિવરણમ્- તતઃ ઉદાનપાલકવચનશ્રવણાત્ અનન્તરં ભક્તિં ભજતીતિ ભક્તિભાક્ ભક્ત્યુલ્લસિતમાનસઃ રાજા પરિવારેણ સહ યનં ગતઃ અગચ્છત્ । ગુરુન્ ચત્વારિ (મતિશ્રુતાવધિમનઃપર્યવરૂપાણિ) ચ તાનિ જ્ઞાનાનિ ચ ચતુર્જ્ઞાનાનિ ચતુર્જ્ઞાનાનાં નિધયઃ તાન્ ચતુર્જ્ઞાનનિધીન્ જ્ઞાત્વા (ગુરવઃ ચતુર્જ્ઞાનધારિણઃ સન્તિ ઇતિ જ્ઞાત્વા) નત્વા વન્નિત્વા અન્તરાયાણામ્ વિન્નનાં હેતૂન્ કારણાનિ પપ્રચ્છ અપ્રાક્ષીત્ ।

सरलार्थः- ततः भक्तिभाक् नृपः परिवारेण सह वनं गतः। गुरुन् चतुर्जानिनीन् ज्ञात्वा तान् वन्दित्वा अन्तरायाणां हेतून् पप्रच्छ।
 शुभशानीः- त्वार भाद रात्र्य पोताना कुटुंभ परिवार सहित अत्यन्त भक्तिवरे उद्भासित शिस्तवान् यथ उद्यानभां गयो, त्वां गच्छ
 शुभमधाराजने विधिपूर्वक वन्दन करी तेभने यार क्षान्तना निधि आगुपी पोताना अंतशयनुं आशुग पूछुं. ॥३८॥
 हिन्दी :- उसके बाद राजा अपने परिवारसहित अत्यंत भक्ति से हर्षित होकर उद्यानमें गया, वहाँ गुरुमहाराज को प्रणाम कर के
 उनको चारों ज्ञान के निधि जानकर, अपने अन्तरायों का कारण पूछा. ॥३९॥

मराठी :- नंतर तो राजा आपल्या कुटुंबासह अत्यंत भवतीने उल्लसित होऊन बागेत गेला, आणि चारही ज्ञानाचे निधि असे
 गुरुमहाराजांना नमस्कार करून आपल्या विद्यांचे कारण विचारले. ॥३९॥

English :- Then the king along with his family went to meet the honourable ascetic, with feelings of veneration and bliss. Having paid obeisance to the ascetic and acknowledging the ascetic's four treasures of knowledge, asked him about the reason for all these interruptions.

- Note : 1) *Matigyan* - Knowledge received through the five senses and the mind.
 2) *Shrutgyan* - Knowledge received by the sense of sight and hearing.
 3) *Avdhigyan* - Knowledge received without the use of the five senses.
 4) *ManParyavGyan* - The ability to read the mind of any living being.

गुरवो मनसा सीमन्धरस्वामिजिनं ततः ॥

नत्वाऽप्राधुरथ स्वाम्यप्यूचे तन्मनसाऽखिलम् ॥४०॥

अन्वयः- ततः गुरवः मनसा सीमन्धरस्वामिजिनं नत्वा अप्राधुः। अथ स्वामी अपि तद् अखिलं मनसा ऊचे ॥४०॥
 विवरणम्:- ततः तदनन्तरं गुरवः श्रीयुगन्धरसूरयः मनसा इवा सीमन्धरस्वामी एव जिनः सीमन्धरस्वामिजिनः, तं
 सीमन्धरस्वामिजिनं नत्वा वन्दित्वा अप्राधुः अपृच्छन्। अथ अनन्तं स्वामी सीमन्धरजिनेश्वरः अपि तद् अखिलं
 सर्व मनसा एव ऊचे अत्रोचत् ॥४०॥

समाचार्य:- तदनन्तरं गुरुवः श्रीयुगन्धरसूरयः मनसा सीमन्धरजनिं जत्वा अपृच्छन्। अनन्तरं स्वामी सीमन्धरजिनः अपि तत्सर्वं मनसा अवोचत् ॥४०॥

गुणशती :- त्वां पृष्टी गुरुभक्षराणे भव वरे श्रीसीमंधर जिनेन्द्रने नभीने पृष्ठुं, त्वां श्रीसीमंधरश्चाथीको मनधी न सर्वं वृत्तान्तं क्लृप्त्वा ॥४०॥

हिन्दी :- उसके बाद गुरुमहाराज ने मन से श्रीसीमन्धरजिनेन्द्र को प्रणाम कर के पूछा तब उन्होंने मनसे ही सब वृत्तान्त का निवेदन किया ॥४०॥

मराठी :- नंतर गुरुमहाराजांनी मनातच श्री सिमन्धरजिनेन्द्रांना नमस्कार करून (ते) विचारले, तेव्हा (त्यांनी) मनावेच सगळ्या वृत्तान्त निवेदन केला ॥४०॥

English :- At this the Ascetic bowed down to Lord Simandhar Jinendra Intellectually and asked the Lord about King Nabhak's grievances. The ascetic too received the answer Intellectually.

मनःपर्यायतो ज्ञानात् श्रीयुगन्धरसूरयः ।
सम्यग् विज्ञाय वृत्तान्तं तं जगुर्भूपतिं प्रति ॥४१॥

अन्वयः- श्रीयुगन्धरसूरयः मनपर्यायतः ज्ञानात् तं वृत्तान्तं सम्यक् विज्ञाय भूपतिं प्रति जगुः ॥४१॥

विवरणम्:- श्रीयुगन्धरसूरयः मनःपर्यायात् ज्ञानात् तं वृत्तान्तं सम्यक् सुक्षुतया विज्ञाय विदित्वा भुवः पतिः भूपतिः तं भूपतिं नृपं प्रति जगुः जगदुः ॥४१॥

सरलार्थः- श्रीयुगन्धरसूरिभिः मनःपर्यायज्ञानेन सः अखिलः वृत्तान्तः सम्यक्तया विज्ञातः। भूपतये च कथितः ॥४१॥

गुणशती :- श्री युगन्धरशार्थे भवः पर्यवधानधी सर्वं वृत्तान्तं सम्यक् प्रकारे ज्ञात्वा भुवः ३ ॥४१॥

हिन्दी :- तब श्री युगन्धराचार्य महाराजने “मनःपर्यवज्ञान” से सब वृत्तान्त जानकर राजा को बताया, ॥४१॥

मराठी :- तेव्हा श्री युगन्धराचार्य मनीने “अंतर्ज्ञानाने” सगळ्या वृत्तान्तं सम्यक् रीत्या जाणून राजाला सांगितले, ॥४१॥

English:- Then Shri Yugandharacharya narrated the whole event, when he received the narration through his *Man Paryav Gyan*.
 Note - *Man Paryav Gyan* is one of the four *gyans*, in which one attains the ability to read the mind of any livingbeing.

राजन! सुखेषु दुःखेषु, मुख्यं कर्मैव कारणम् ।

तच्चार्जितम् त्वया पूर्वं यथा मूलात् तथा शृणु ॥४२॥

हे राजन्! सुखेषु दुःखेषु कर्म एव मुख्यं कारणमस्ति तत् च त्वया पूर्वं यथा अर्जितं तथा मूलात् शृणु ॥४२॥

हे राजन्! सुखेषु दुःखेषु च कर्म एव मुख्यं प्रधानं कारणं अस्ति। कर्मानुसारेण एव नरः सुखानि दुःखानि वा लभते। तच्च सुखदुःखानुबन्धि कर्म त्वया पूर्वं पूर्वभवे यथा येन प्रकारेण अर्जितं तथा मूलात् मूलमारभ्य शृणु आकर्ण्य ॥४२॥

हे राजन्! सुखेषु दुःखेषु च कर्म एव मुख्यं कारणं भवति। तत्तथा पूर्वभवे यथा उपार्जितं तथा मूलादारभ्य आदितः शृणु ।

गुणराती :- हे राजन्! सुखे अने दुःखे ओ भजे प्रसंगोभां दरेक प्राणी सोटे मुख्य कारण कर्म छे, अने तें धूर्व अवधां के इत्थे कर्ते अथवा धर्म धर्म सांभल ॥४२॥

हिन्दी :- “हे राजन्! सुख और दुःख दोनों प्रसंगों के मुख्य कारण हर एक प्राणीओं ने किये हुये कर्म ही हैं और तूने पूर्वजन्म में जो कर्म उपार्जित किये हैं उसका विवरण शुरू से अन्त तक ध्यान से सुन ॥४२॥”

मराठी :- “हे राजा! सुख आणि दुःख दोन्ही प्रसंगांचे मुख्य कारण म्हणजे प्रत्येक प्राण्याने केलेले कर्म हेच आहे. आता पूर्वजन्मी तू जे ‘कर्म’ उपार्जन केले आहे. त्याचा अहवाल सुरुवातीपासून शेवटपर्यंत सविस्तर माझ्याकडून ऐक.” ॥४२॥

English :- The ascetic says that the main root cause of us being remorseful or gay is because of our past meritable or demeritable deeds we have committed. He then asks the king to give a ear to the minute description on what he has acquired from his past deeds.

एकैकोनविंशत्यम्भेधि - कोटाकोटिप्रमाणतः ।

कालात् परमतीतायां, चतुःसंयुतविंशतौ ॥४३॥

जम्बूद्वीपस्य भरते, सम्प्रतिस्वामिधारके ।

उपाग्म्योधि तामलिप्टी-नगर्यां भ्रातरावुभौ ॥४४॥

समुग्र - सिंही ज्येष्ठस्तु, निर्मलः पुण्यवानृजुः

विपर्यस्तः कनिष्ठश्च, षडरीकण्टकायिव ॥४५॥ (त्रिभिः कुलकम् ।)

(श्लोक४३) एकोनविंशत्यम्भोधि - कोटाकोटिप्रमाणतः कालात् परं अतीतायां चतुःसंयुत्तविंशतो.

(श्लोक-४४) जम्बूद्वीपस्य भरते सम्प्रतिस्वामियारके उपाम्भोधि तामलिनीनगर्या उभौ श्रुतौ.

(श्लोक-४५) समुद्र - सिंहो अभूतां । किन्तु ज्येष्ठः निर्मलः पुण्यवान् द्रजुः अभूत् । कनिष्ठः च विपरीतः अभवत् । एवं तौ बदरीकण्टकाविव आस्ताम् ॥४५॥

विवरणम्:-

(श्लोक-४३) एकोनविंशति - अम्भोधि-सागरकोटाकोटिः प्रमाणं यस्य सः एकोनविंशत्यम्भोधि-कोटाकोटिप्रमाणः तस्मात् एकोनविंशत्यम्भोधि-कोटाकोटिप्रमाणतः कालात् एकोनविंशतिकोटाकोटिसागरप्रमाणात् कालात् परं (पूर्व) अतीतायां चतुर्भिः संयुता विंशतिः चतुःसंयुतविंशतिः तस्यां चतुःसंयुतविंशतौ चतुर्विंशतौ ॥४३॥

(श्लोक-४४) जम्बूद्वीपस्य भरते क्षेत्रे सम्प्रतिस्वामिनः दारके अभोधेः समुद्रस्य समीपे उपाम्भोधि समुद्रसमीपे तामलिनी नाम नगरी, तस्यां तामलिनीनगर्या उभौ द्वौ भ्रातरौ ॥४४॥

(श्लोक-४५) समुद्रश्च सिंहश्च समुद्रसिंहानामनौ अभूताम्। किन्तु तयोः ज्येष्ठः समुद्रः निर्गतः मलः यस्मात् सः निर्मलः निर्मलचरितः पुण्यभस्यास्तीति पुण्यवान्। ऋजुः सरलः च आसीत्। कनिष्ठः सिंहः च विपर्यस्तः दुराचारः, पापी, क्रूरहृदयश्च अभवत्। एवम् तौ उभौ कदर्याः कण्टकौ बदरीकण्टकौ इव आस्ताम्। यथा बदर्याः काश्चित् कण्टकः सरलः काश्चित् च वक्रः भवति। तथा ज्येष्ठः समुद्रः सरलः, कनिष्ठः सिंहः च वक्रः अभवत् ॥४५॥

अुजराती :- ओगरीस कोडाकोडी सागरोपम काण पडेवा, अतीत योवीशीमां, जम्बूद्वीपना भरतमे-त्रमां संप्रति स्वामी नामना तीर्थकरना आरामां, समुद्रतट समीपे, ताम्रिमी नगरीमां, समुद्र अने सिंध नामना बे लाईओ रडेता छता. तेओमां भोटो लाई समुद्र निर्भण याशित्रवाणो पुण्यवान् अने सरण रुदधी छतो, पाणु नानो लाई दुष्ट आचरणवाणो अक्षयापी अने इर रुदधी छतो. जेभ ओरीनीना कोटाओ पैडी कोई वड अने कोई सीधो सोप तेभ. ॥४३-४४-४५॥

हिन्दी :-

उन्नीस कोटाकोटि सागरोपमकाल के पहले अतीत चौबीसी में जम्बूद्वीप के भरतक्षेत्र में, "सम्प्रति स्वामी" नाम के तीर्थकर के समय में, समुद्रतट के नजदीक ताम्रिमी नाम की नगरी में समुद्र और सिंह नामक दो भाई रहते थे। जैसे एक ही बेरी के दो कांटों में से कोई सीधा तो कोई टेढ़ा होता है ठीक वैसे ही, उनमें से बड़ा भाई समुद्र निर्मल चरित्रवाला, पुण्यवान् और सरल स्वभाव का था, लेकिन छोटा भाई 'सिंह' दुष्ट आचरणवाला, महापापी और क्रूर हृदयवाला था।

मराठी :-

एकोणीस कोटाकोटि सागरोपम काळापूर्वी व्यतीत झालेल्या चौवीसीमध्ये जम्बूद्वीपाच्या भरतक्षेत्रात 'सम्प्रति स्वामी' नावाच्या तीर्थकराच्या समकालीन समुद्रकिनाऱ्याजवळ, ताम्रिची नावाची नगरीमध्ये समुद्र आणि सिंह नावाचे दोन भाऊ राहात होते. जसे बोराच्या झाडाचे दोन कांटे वापमध्ये एक सरळ आणि दुसरा वाकडा, तसेच या दोघांमध्ये मोठा भाऊ 'समुद्र' निर्मलचरित्र असणारा, पुण्यशाली आणि सरळ स्वभावाचा होता, तर पाकटा भाऊ 'सिंह' वाईट आचरणाचा, महापापी आणि क्रूर हृदयाचा होता.

English :- Long Long ago nineteen trillion sagaropam, (sea-measurement) (countless of years ago) during the reign of the previous twenty four Tirthankars in Jambudweep's Bharatschitra and during the period of Lord Samprati, on the banks of a river there was a city named Tamripti that blossomed two brothers, the elder Samudra and the younger Sihe, who were like thorns of the same tree, one crooked and the other straight. Samudra was kind hearted and had a genuine conduct, while his younger brother Sihe, had a villainous heart going hand in hand with his character.

भुयं खनयन्त्याभ्यां स्य-गृहे स्थाप्यार्थमन्यथा ॥

चतुर्विंशतिवीनार - सप्तस्रनिधिराप्यत ॥४६॥

अन्यः- अन्यथा स्वगृहे स्थाप्यार्थं भुवं खनयन्त्यां ताभ्यां चतुर्विंशतिवीनारसप्तस्रनिधिः आप्यत ॥४६॥

विवरणम्:- अन्यथा एकस्मिन् विवसे स्वस्य गृहं सवनं स्वगृहं तस्मिन् स्वगृहे स्वसवने स्थाप्यार्थं भुं भूमिं खनयन्त्यां ताभ्यां समुद्रासिंहाभ्यां चतुरधिकं विंशतिः चतुर्विंशतिवीनारसप्तस्रणि चतुर्विंशतिवीनारसप्तस्रणि । चतुर्विंशतिवीनारसप्तस्रणि निधिः निधानं इति चतुर्विंशतिवीनारसप्तस्रनिधिः चतुर्विंशतिसुवर्णमुद्रासप्तस्रनिधानं आप्यत प्राप्यत ॥४६॥

सरलार्थः- एकस्मिन् दिने स्तम्भायं स्वगृहे भूमिं खनयन्त्यां ताभ्यां समुद्रासिंहाभ्यां चतुर्विंशतिवीनारसप्तस्रनिधिराणां निधिः प्राप्यत ॥४६॥

भुञ्जती :- ते भजेने ओ३ द्विदश पोताना धरती अं६२ थांलवो नाभवा भाटे जमीन भो६तां योवीथ उ३र सोनाभउ३रथी भरेवो निधि (धरो) तेभने प्राप्त थयो. ॥४६॥

हिन्दी :- उन दोनों को एक दिन घर के अंदर खंभा गाड़ने के लिये जमीन खोदते हुए, चौबीस हजार सोनामोहरों से भरा हुआ घड़ा प्राप्त हुआ ॥४६॥

मराठी :- त्या दोयांना एकेदिवशी घरात खांब (स्तंभ) उभा करणासाठी माती खणत असतांना चौबीस हजार सोनामोहरांनी भरलेला एक हंडा सापडला ॥४६॥

English :- One day, they dug a hole in the ground, in order to install a beam. They were dazzled to find a big earthen pot, filled with twenty four thousand gold coins.

देवद्वयमिदं नाग - गोष्ठिकेन निधीकृतम्॥

इत्युक्तिगर्भं पत्रं च ज्येष्ठो दृष्टेत्यभाषत ॥४७॥

अन्यः-नागगोष्ठिकेन इदं देवद्वयं निधीकृतं अस्ति इति उक्तिगर्भं पत्रं दृष्ट्वा ज्येष्ठः इति अभाषत ॥४७॥

विवरणम्:- नागगोष्ठिकेन इदम् देवद्वयं न निधिः अनिधिः। अनिधिः कृतं निधीकृतं स्थापितं अस्ति इति उक्तिः वचनं

गर्भे यस्य तत् उत्तिगर्भ वचनयुतं पत्रं तेन निधिना साकं दृष्ट्वा ज्येष्ठः समुद्रः इति यस्यमाणरूपं वचनं अभ्याषत अवदत् ॥४७॥

समर्थः:- नागगोष्ठिकेन इदं देवद्रव्यं निधीकृत्य - भूमौ स्थापितमस्ति। इति उत्तिगर्भ वचनयुतं पत्रं तेन निधिना साकं दृष्ट्वा ज्येष्ठः समुद्रः इति वक्ष्यमाणरूपं वचनमब्रवीत् ॥४७॥

शुण्वती :- तथा तेनी साये ओऽ पत्र नीडण्यो. तेसा आ प्रभाणे लण्युं उतुं डे - 'आ धन नाग नाभया कुटुंबे देवद्रव्य तरीडे द्वादशुं छे.' ओ पत्र वांथीने ज्येष्ठ ब्राता समुद्रे पोतानो अलिप्राय ज्जुडे ३ थोडे ॥४७॥

हिन्दी :- और उसके साथ एक खत निकला, उसमें ऐसा लिखा था कि, "यह खजाना नाग नाम के कुटुम्ब ने देवद्रव्य के रूप में गाढा है।" इसप्रकार के पत्र को पढकर बड़े भाई समुद्रने अपना अभिप्राय दिया कि, ॥४७॥

मराठी :- आणि त्याच्यासोबत एक पत्र ही मिळाले. त्यामध्ये असे लिहिले होते की, हे 'देवद्रव्य' आहे. नाग नावाच्या कुटुंब प्रमुखाने जमिनीत खजिन्याच्या रूपाने गाढून ठेवले आहे. हे पत्र वाचून मोठा भाऊ समुद्र असे म्हणाला की, ॥४७॥

English :- They also found a letter along with the pot which said that, the pot belonged to a certain family named Nag, who had buried the pot as a treasure and it was labelled as God's money (Dev-draavya). At this the elder brother Samudra bought out his tenet (opinion).

गत्वा शत्रुअये नाग-श्रेयसे दीयते ह्ययः ॥

श्रुत्वेति जायया नुन्नः कनीयानित्यवोचत् ॥४८॥

अन्वयः- शत्रुअयं गत्वा अयः नागश्रेयसे दीयते। इति श्रुत्या जायया नुन्नः कनीयान् इति अवोचत् ॥४८॥

विवरणम्:- शत्रुअये तीर्थे गत्वा अयः देवद्रव्यमनागस्य नागगोष्ठिकस्य श्रेयः नागश्रेयः तस्मै नागश्रेयसे नागकल्याणाय दीयते। इति एवं वचनं श्रुत्वा जायया भार्यया नुन्नः प्रेरितः कनीयान् भ्राता सिंह इति यस्यमाणम् अवोचत् अब्रवीत् ॥४८॥

सरतार्थ:- इदं देवद्वयं शत्रुञ्जयतीर्थं गत्वा नागगोष्ठिकस्य श्रेयोऽर्थं दीयते। इत्येवं वचनं श्रुत्वा भार्यया प्रेरितः कनीयान् भ्राता सिंहः इति अवदत् ॥४८॥

शुद्धरात्री:- 'शत्रुञ्जयमां लब्धने नागगोष्ठिकना पुण्यने भाटे आ नीडगेल हे वदव्य आपीथि', ओ प्रभाणे भोटा भाधनुं वयन सांलणी योतानी स्त्रीथी त्रेशसेलो नानो भाई सिंह भोल्पो डे, ॥४८॥

हिन्दी:- "शत्रुजय जाकर नागगोष्ठिक के कल्याण के लिये यह निकला हुआ धन दे वे।" लेकिन बड़े भाई का यह क्लन सुनते ही अपनी स्त्री के द्वारा उकसाया हुआ छोटा भाई सिंह जोश में आकर बोला ॥४८॥

मराठी:- शत्रुजयतीर्थात जाऊन नागगोष्ठिकाच्या कल्याणासाठी हे धन देऊन यावे. तोच मोठ्या भावांचे हे शब्द ऐकून आपल्या पत्नीच्या म्हणण्यांत आलेला लहान भाऊ सिंह आवेशाने म्हणाला, ॥४८॥

English:- He said that, they should go to the mount Satrunjay and declare about the wealth, for the welfare of the Nag family. But his younger brother overcome with effervescence (zeal) and instigated by his wife, was not for his brothers opinion.

कन्या वरार्हा जाताऽसौ, परं नोद्वाहिता पुरा॥
धनं विनाऽथ तत्प्राप्तौ, सोत्सवेन विवाह्यते ॥४९॥

अन्यथ:- असौ कन्या वरार्हा जाता परं पुरा धनं विना न उद्वाहिता अथ तत्प्राप्तौ सा उत्सवेन विवाह्यते ॥४९॥
विबरणम्:- असौ कन्या वरमर्हति इति वरार्हा उपवरा विवाहयोग्या जाता अभवत्। परम् पुरा धनं विना धनाभावात् न उद्वाहिता न परिणायिता। अथ इदानीं तस्य धनस्य प्राप्तिः लाभः तत्प्राप्तिः तस्यां तत्प्राप्तौ धनलाभे स्मृति सा उत्सवेन महोत्सव विवाह्यते परिणय्यते ॥४९॥

सरतार्थ:- असौ कन्या विवाहयोग्या वरार्हा वर्तते। पुरा पनाभावात् सा न उद्वाहिता। इदानीं पनाप्राप्तिः सञ्जाता। अतः सा महोत्सवेन विवाह्यते ॥४९॥

વિવાહતે ॥૪૧॥

ગુજરાતી:- આ કન્યા વરને યોગ્ય થઈ છે, પરંતુ અત્યાર સુધી ધન વિના તેનું લેસ કડ્યું નથી, પણ હવે ધનની પ્રાપ્તિ થવાથી તેનો મહેલસવપૂર્વક વિવાહ કરીએ ॥૪૯॥

હિન્દી :- “યહ કન્યા વિવાહ કે યોગ્ય હો ગઈ હૈ, લેકિન અમી તક ઉસકી શાદી નહીં હો સકી। લેકિન અબ ધન પ્રાપ્ત હો જાને સે બહી ધૂમધામ સે ઉસકી શાદી કરે” ॥૪૧॥

મરાઠી :- “હી કવ્વા લગનાચ્વા યોગ્ય ડાલી આહે તરી આંજપર્વત તિચે લગ્ન હોઠ શકલે નાહી. પળ આતા અનાવાસે ડતલે વન મિઠાલ્યાને આપળ મોઠ્યા ધાટાને તિચે લગ્ન કરુ.”

English :- He said that the girl has come of age and has been riped to get married. So they should wed her off, with great pomp and style, with the new found wealth.

દધ્યૌ સમુદ્રઃ શ્રુત્વેતિ, સ્વભાવાદ્ દુષ્ટધીરસૌ ।

ભાર્યયા પ્રેરિતો જાતો, વાત્યેરિતકૃશાનુવત્ ॥૫૦॥

અન્ય:- ઇતિ શ્રુત્વા સમુદ્રઃ દધ્યૌ। અસૌ સ્વભાવાત્ એવ દુષ્ટધીઃ અસ્તિ। ભાર્યયા પ્રેરિતઃ વાત્યેરિતકૃશાનુવત્ જાતઃ ॥૫૦॥

વિવરણમ:- ઇતિ એવમ્ સિંહવચનં શ્રુત્વા સમુદ્રઃ દધ્યૌ ચિન્તયામાસા અસૌ સિંહઃ સ્વભાવાત્ એવ જન્મનઃ પ્રભૃતિ એવ દુષ્ટા ધીઃ યસ્ય સઃ દુષ્ટધીઃ દુર્બુદ્ધિઃ અસ્તિ। ભાર્યયા પત્ન્યા પ્રેરિતઃ નુત્રઃ વાતાનાં સમૂહઃ વાત્યા। વાત્યયા પ્રેરિતઃ વાત્યાપ્રેરિતઃ। વાત્યાપ્રેરિતશ્ચાસૌ કૃશાનુઃ અગ્નિઃચ વાત્યાપ્રેરિતકૃશાનુઃ વાતસમૂહેન પ્રેરિતાગ્નિઃ ઇવ જાતઃ। યથા વાત્યાપ્રેરિતઃ અગ્નિઃ વૃદ્ધિં ગચ્છતિ તથા ભાર્યયા પ્રેરિતસ્યાસ્ય દુષ્ટબુદ્ધિઃ શૃશમવર્ધત ॥૫૦॥

સરસાર્થ:- ઇતિ સિંહવચનં શ્રુત્વા સમુદ્રઃ દવ્યો। અસૌ સ્વભાવાત્ એવ દુષ્ટઃ અસ્તિ। માર્યાવાઃ પ્રેરણવા ચ અવં વાત્સવા પ્રેરિતઃ કૃશાનુઃ (અન્નિઃ) યથા વર્ધતે તથા અધિક્કદુષ્ટપીઃ જાતઃ। ઇતિ ॥૫૦॥

ગુણરત્નાતી :- આપું નાના ભાઈનું અયોગ્ય કથન સાંભળી સમુદ્રે વિચાર કર્યો કે “આ સ્વભાવથી જ દુષ્ટ બુદ્ધિવાળો છે, અને હમણાં વળી સ્ત્રીની પ્રેરણાની જેમ પવનના સુસવાટથી અગ્નિની વૃદ્ધિ થાય તેમ આની પણ દુષ્ટબુદ્ધિ અધિક વૃદ્ધિ પામી છે, ખરેખર દુનિયામાં સ્ત્રીઓએ મહાન મહર્ષિઓને પણ પોતાના મનોહર તીવ્ર કટાક્ષ, વાગબાણોથી પોતાને વશ કરી લીધા છે, તો પછી આના જેવો એક સામાન્ય મનુષ્ય તેની આગળ શું કરી શકે ?” ॥૫૦॥

હિન્દવી :- છોટેભાઈ કા એસા અયોગ્ય વચન સુનકર સમુદ્ર સોચને લગા કિ, “યહ સ્વભાવ સે હી દુષ્ટ બુદ્ધિવાલા હૈ, તદુપરાંત ઉસકી સ્ત્રી કે, બહકાને સે જૈસે પવન કે ફોકે સે આગ મહકતી હૈ વૈસે ઉસકી દુર્બુદ્ધિ બઢ ગઈ હૈ (સચમુચ દુનિયામે સ્ત્રિયો ને બઢે બઢે ક્ષપિયો કો ભી અપને તીવ્ર કટાક્ષ ઓર વાગબાણો સે અપને બસ મેં કર લિયા હૈ, તો ફિર ઇસ કે જૈસે મામુલી ઇન્સાન કી ક્યા મંજાલ?)” ॥૫૦॥

મરાઠી :- અસે ઘાકટે ભાવાચે અયોગ્ય મ્હણને એકું સમુદ્ર વિચાર કરૂ લાગલા, “એક તર હા સ્વભાવાનેચ દુષ્ટબુદ્ધીચા અસૂં ત્યાત મર ટાકળ્યાકરિતા ત્યાચ્યા પત્નીને ત્યાલા પ્રેરણા દિલી તે તર અસેચ જ્ઞાતે જાસે વાન્યાચ્યા જીઠકીને વિસ્તવ અધિક પેટતો. (સ્વરં આહે કી જૈલા સ્ત્રિયાંની મોઠ્યા મોઠ્યા મુનીંગા સુઘ્યા આપલ્યા કટાક્ષાને તસેંચ વાગબાણાને સ્વતઃચ્યા અપીન કરૂંન યેતલે, તર વા સામાન્ય માણસાવી કાવ કથા?) ॥૫૦॥

English :- Samudra was shocked to hear such words from his brother but he pacified himself saying that his brother had a vicious heart, from the very beginning and he had been instigated by his wife, just to blow a little more wind, to start a conflagration. Even the great ascetic had to deposit their virginity, into the passionate eyes and the charm of a damsel, then where does an ordinary man, as his brother stand.

अन्वयः-

स्नेहलं दधि मन्थानां प्रेरितः प्रेरितः स्त्रिया ।
मन्थानां प्रेरितः सुवर्णः अपि अकृत्यानि कुरुते । पश्य स्त्रिया प्रेरितः सुवर्णः अपि मन्थानकः स्नेहलं दधि न
दिवरणम्:- स्त्रिया नार्या प्रेरितः नृनः शोभनश्चासौ वंशश्च सुवर्णः । सुवर्णो जायते इति सुवर्णः सुकुलजन्मा अपि कर्तुमयोग्यानि
सुवर्णः सुवर्णजातः अपि मन्थानकः मन्थनदण्डः स्नेहलं स्नेहयुक्तं दधि न मन्थानां किम् ? अर्थात् मन्थानां जायतेऽसौ
सुवर्णः मन्थानकः स्नेहलं दधि मन्थानां तथा स्त्रिया प्रेरितः सुवर्णः सुकुलजः अपि नरः अकृत्यानि कुरुते ॥५१॥

स्त्रिया नार्या प्रेरितः नृनः शोभनश्चासौ वंशश्च सुवर्णः । सुवर्णो जायते इति सुवर्णः सुकुलजन्मा अपि कर्तुमयोग्यानि
सुवर्णः सुवर्णजातः अपि मन्थानकः मन्थनदण्डः स्नेहलं स्नेहयुक्तं दधि न मन्थानां किम् ? अर्थात् मन्थानां जायतेऽसौ
सुवर्णः मन्थानकः स्नेहलं दधि मन्थानां तथा स्त्रिया प्रेरितः सुवर्णः सुकुलजः अपि नरः अकृत्यानि कुरुते ॥५१॥

सरलार्थः-

स्त्रिया प्रेरितः सुवर्णः सुकुलजः अपि नरः अकृत्यानि कुरुते । यथा सुवर्णः अपि सुवर्णजः मन्थनदण्डः स्नेहलं दधि
मन्थानां ॥

गुणशती:-

उच्यते कुलं भूय पाभेयं पुत्रं पाणं स्त्री वरं प्रेक्षयेत् । नर्ही आश्रयं योग्यं अधुनं आश्रयं करे ऐ, करणं उ
सुवर्णं प्रेक्षयेत् - सारा वांसधी भवेत् सौ स्त्री वरं प्रेक्षयेत् । नर्ही आश्रयं योग्यं अधुनं आश्रयं करे ऐ, करणं उ
नर्ही ? अर्थात् करे न ऐ. ॥५१॥

हिन्दी:-

उच्यते कुल में जन्म पाया हुआ पुरुष भी स्त्री से प्रेरित होकर नहीं करने योग्य दुष्कृत्य का भी आचरण करता है । सुवर्ण में
पैदा हुआ बांस से बना हुआ (रखैया) भी क्या स्त्री से प्रेरित होकर स्नेहयुक्त (चिकने) दही को मथता नहीं है ? अर्थात् अवश्य
मथता है ॥५१॥

मराठी:-

उच्च कुळांमध्ये जन्माला आलेला मनुष्य सुद्धा स्त्रियांकडून प्रेरित होऊन न करण्यासारखे पुष्कट से अकृत्य करतो.
चांगल्या बांबूतून बनलेली रवि पण स्त्री ने प्रेरित होऊन स्नेहयुक्त (चिकट) दहाचे मंथन करीत नाही काय ? अर्थात् अवश्य
अवश्य करते. ॥५१॥

English :- Even a man from distinguished pedigree's, fall from their heights, when they lose their self-respect by indulging in improper and passionate deeds with women, just as a churning rod, that has been made out of the best of bamboo's, falls for the girl and churns the viscid curds into buttermilk, does'nt it?

देवद्रव्योपयोगेन घोरां यास्यति दुर्गतिम् ।

ततो बन्धुर्यं बन्धुर्या बोध्यो गिरा मया ॥५२॥

अन्ययः- अयं बन्धुः देवद्रव्योपयोगेन घोरां दुर्गतिं यास्यति। ततः मया अयं बन्धुरया गिरा बोध्यः ॥५२॥

विवरणम्:- अयं मम बन्धुः भ्राता देवस्य द्रव्यं देवद्रव्यम्। देवद्रव्यस्य उपयोगः देवद्रव्योपयोगः तेन देवद्रव्योपयोगेन घोरां भीषणां दुष्टगतिः दुर्गतिः तां दुर्गतिं यास्यति गमिष्यति। ततः तस्मात् कारणात् मया अयं बन्धुरया सुन्दरया कोमलया गिरा बोध्यः बोधनीयः ॥५२॥

सन्तार्यः- अयं मम बन्धुः देवद्रव्यस्य उपयोगेन घोरां दुर्गतिं गमिष्यति। तस्मात् मया अयं मधुरया वाण्या बोधनीयः ॥५२॥

शुन्वती :- आ भारो भार्ध, ओ स्त्रीना इधन भुज्ज देवद्रव्यतो उपयोग इश्चे, तो अत्यंत लयंकुं नरकुं हि दुर्गतिमां नश्चे, मोटे आने भारे भृदु अने श्रेष्ठ आणीथी प्रतिभोधितध इश्चे ओछिओ. ॥५२॥

हिन्दी :- यह मेरा भाई, यदि स्त्री के कहे अनुसार इस देवद्रव्य का उपयोग करेगा तो अत्यंत मयंकर नरकादि दुर्गति में जायेगा, इसलिये मुझे इसे मृदु और श्रेष्ठ वाणी में समझाना चाहिये॥५२॥

मराठी :- हा माझा भाऊ जर स्त्रीच्या म्हणण्यानुसार देवद्रव्याचा उपयोग करील तर नक्कीच नरकादि दुर्गतिमध्ये जाईल, म्हणून मला त्याला मृदु आणि श्रेष्ठ वाणीमध्ये बोल केला पाहिजे॥५२॥

English :- So he decides that he should explain to his brother, (who is being impelled by his wife) in a tender and a soft tone about the perils of hell and its other agonies, if he utilizes Gods money for his personal desires.

निश्चित्येत्यवद् भ्रातः। पातकात् श्रमपातुकात् ।

न किं विभेषि यदेवद्रव्यभोगमपीच्छसि ॥५३॥

अन्वयः- इति निश्चित्य सः अवदत् - भ्रातः! त्वं श्रमपातुकात् पातकात् न विभेषि किम्। यद् देवद्रव्यभोगमपि इच्छसि ॥५३॥

विवरणम्:- इति एवमुपर्युक्तं निश्चित्य सः समुद्रः अवदत् अवोचत् हे भ्रातः! त्वं श्रमे नरके पातयतीति पातकं, तस्मात् श्रमपातुकात् नरकपातुकात् पातकात् पापात् न विभेषि किम्? यद् त्वं देवद्रव्यस्य अपि भोगं इच्छसि अभिलषसि ॥५३॥

सन्तार्यः- इति अनन्तरोक्तं निश्चित्य स समुद्रः अवदत् - हे भ्रातः! त्वं नरकपातनसमर्थात् पापात् न विभेषि किम्? यद् देवद्रव्यस्यापि भोगम् कर्तुमिच्छसि ॥५३॥

बुधराती :- अहं निश्चय इरीते नाना भाषने इह्युक्ते - बन्धु! नरकादि लयंकर गतिभां पापनाश पापथी शुं तुं उरनो नथी? उ न्नेथी हेवद्रव्यना पाश उपभोगनी ईच्छा करे छे. ॥५३॥

हिन्दी :- ऐसा निश्चय कर के उसने छोटे भाई को कहा कि, “नरकादि भयंकर गति में गिरानेवाले पापसे भी क्या तू डरता नहीं है? किं जिससे तू देवद्रव्य का उपभोग करने की इच्छा करता है?” ॥५३॥

मराठी :- असा निश्चय करून पाकट्या भावाला सांगितले, “नरकादि भयंकर वातिमध्ये टकलणान्या पापापासून सुखा तुला भीती वाटत नाही? की जेणे करून देवद्रव्याच्या उपभोगाची इच्छा करतोस?” ॥५३॥

English:- Having decided thus, he asks his brother, whether he feels afraid or not to experience the agonies of hell for having cherished the thought, for using God's money for his own personal desires.

देवद्रव्येण यत्सौख्यं, यत्सौख्यं परदारतः ।

अनन्तानन्तदुःखाय, तत्सौख्यं जायते ध्रुवम् ॥५४॥

अन्वयः- देवद्रव्येण यत् सौख्यं, परदारतः यत् सौख्यं तत् सौख्यं ध्रुवम् अनन्तानन्तदुःखाय जायते भवति ॥५४॥

विवरणम् :- नरः देवस्य द्रव्येण देवद्रव्योपभोगेन यत् सुखमेव सौख्यं मन्यते। परस्य दाराः परदाराः तेभ्य परदारतः

परस्त्रीभोगात् यत् सौख्यं सुखम् अनुभवति। तत् सौख्यं ध्रुवं निश्चितं, न विद्यते अन्तः यस्य तद् अनन्त। अनन्तानन्तं च तद् दुःखम् अनन्तानन्तदुःखं, तस्मै अनन्तानन्तदुःखाय कल्पते ॥५४॥

सरलार्थः :- नरः देवद्रव्यस्य उपभोगेन वटसुखं मन्यते। परदारोपभोगेन च वटसुखमनुभवति। वटसुखं पुवं अनन्तानन्तदुःखाय कल्पते ॥५४॥

गुणशती :- जे भनुष्य देवद्रव्यना उपभोग वर, तेभ्य परस्त्री सेवन द्वारा जे भनुं भानी वीधेय सुख भेजवे छे ते सुख निःशुभ अर्थात् अनन्तानन्त दुःख प्राप्त करवनार थाय छे ॥५४॥

हिन्दी :- जो आदमी देवद्रव्य के उपभोग द्वारा, वैसे ही परस्त्री सेवन द्वारा मन का मान लिया (मनमाना) हुआ सुख प्राप्त करता है वह सुख निःसंदेह अनन्तानन्त दुःखदायक होता है ॥५४॥

मराठी :- जो प्रभुपददेवद्रव्याच्या उपभोगात तसेच परस्त्रीसेवनात सुख आहे. असे समजतो ते सुख निःसंशय त्वाहा अबंतानन्त दुःख देणारे ठरते ॥५४॥

English :- The man who believes that by utilizing God's money or by committing adultery, he attains utmost bliss, then he is carressing a wrong notion, as these two achievements are bound to bestow on him eternal sorrows and uncountable agonies.

चेत्यद्रव्यविणासे रिसिधए पवयणस्य उड्डाहे ॥

सञ्जयिचउत्थभञ्जे मूलगंगी बोहिलाभस्स ॥५५॥

चेत्यद्रव्यविनाशे ऋषिघाते प्रवचनस्य उद्घाते ।

सम्यतिचतुर्थभञ्जे मूलेऽग्निर्वोधिनाभस्य ॥५५॥

अन्वयः :- चेत्यद्रव्यविनाशे ऋषिघाते प्रवचनस्य उद्घाते संयतिचतुर्थभञ्जे बोधिनाभस्य मूले अग्निः पतति ॥५५॥

विवरणम्:-

चैत्यस्य मन्दिरस्य द्रव्यं चैत्यद्रव्यम् । चैत्यद्रव्यस्य विनाशः । तस्मिन् चैत्यद्रव्यविनाशे, ऋषेः मुनेः घातः, तस्मिन् ऋषिघाते मुनिघाते, प्रवचनस्य शास्त्रस्य उद्धाते विरुद्धप्ररूपणे, सम्यगेः साधोः चतुर्थव्रतस्य ब्रह्मचर्यस्य भङ्गः, विनाशः तस्मिन् सम्यगतिचतुर्थभङ्गे साधोः ब्रह्मचर्यविनाशे च कृते सांति बोधेः लागः बोधिलाभः, तस्य बोधिलाभस्यः सम्यक्त्वस्य मूले एव अग्निः, पतति सम्यक्त्वं विनश्यतीत्यर्थः ॥५५॥

समलार्थः:- चैत्यद्रव्यस्य विनाशे, ऋषेः घाते, शास्त्रविरुद्धप्ररूपणे, साधोः ब्रह्मचर्यव्रतस्य भङ्गे च कृते बोधिलाभस्य मूले एवाग्निः पतति। सम्यक्त्वं विनश्यति ॥५५॥

गुणराती :- चैत्यना द्रव्यनो विनाश इववाथी, ऋषिनो घात इववाथी, शास्त्र विरुद्ध प्ररुपाणा इववाथी, तेभ्य संयतिना यतुर्थ व्रतनो लंग इववाथी, सम्यक्त्वना भूणभां न अशि पडे छे, अर्थात् सम्यक्त्व नाश पाभे छे ॥५५॥

हिन्वी :- “जैन सिद्धान्त में भी कहते हैं कि चैत्य के द्रव्य का विनाश करने से, ऋषि की हत्या करने से, शास्त्रविरुद्ध प्ररूपणा करने से वैसे ही संयमशील साधु के चतुर्थ व्रत का भंग करने से सम्यक्त्व नष्ट हो जाता है” ॥५५॥

मराठी :- चैत्याच्या द्रव्याचा विनाश करण्याने, ऋषींचा घात करण्याने, शास्त्रविरुद्ध प्ररूपणा करण्याने तसेच संयमशील साधूच्या चतुर्थ व्रताचा भंग करण्याने सम्यक्त्वाच्या मुळांमधेच आग लागते अर्थात् सम्यक्त्व नष्ट होते ॥५५॥

English :- It is even said that the man who uses God's money, or murders a monk, or speaks against the teachings of the Jain religion or the one who impells a restrained monk to break his fourth commandment, (ie-not to indulge in sexual affairs) will and is bound to forfeit his foresight to separate the good from the bad.

वरं सेवा वरं दास्यं, वरं भिक्षा वरं मृतिः ।

निदानं दीर्घदुःखानां, न तु देवस्यभक्षणम् ॥५६॥

अन्वयः-

सेवा वरं दास्यं, वरम् । भिक्षा वरम् । मृतिः वरम् । किन्तु सर्वदुःखानां निदानं देवस्यभक्षणं न वरम् ॥५६॥

विवरणम्:-

सेवा वरम् । कस्यापि सेवां कृत्वा जीविकाकरणं वरं श्रेष्ठम् । दासस्य भावः दास्यं दासता वरम् । कस्यापि दासाचं किङ्करत्वं स्वीकृत्य उपजीवनं वरं श्रेष्ठम् । भिक्षा वरम् । भिक्षया आजीविकाकरणं वरं श्रेष्ठम् । परन्तु सर्वाणि च तानि दुःखानि च सर्वदुःखानि, तेषां सर्वदुःखानामाध्यात्मिकाधिदैविकाधिभौतिकानां सर्वेषां दुःखानां निदानं मूलकारणं देवस्य देवद्रव्यस्य भक्षणं न वरम् । देवद्रव्यस्य भक्षणात् सेवाया, दास्येन, भिक्षया वा उपजीविकाकरणं मरणं च वरं इत्यर्थः ॥५६॥

समतार्थः-

सेवाया, दास्येन, भिक्षया च उपजीविकाकरणं वरं श्रेष्ठम् । अन्तेच बुभुक्षया मरणमपि वरम् । किन्तु सर्वेषां दुःखानामादिकारणं देवद्रव्यस्य भक्षणं न वरम् ॥५६॥

शुद्धशती:-

कोई भी सेवा करी आजीविका चलावदी श्रेष्ठ छे, याकर थर्धने रक्षेवुं सावुं छे, भिक्षा भागी उदरपोषण करवुं उत्तम छे, अने छेवटे भूष्या भरी जवुं पडे तो ते पाण भक्षेतर छे, पाण सर्व प्रकारनां दुःखीनुं कारण हेवद्रव्यनुं भक्षण करवुं ते भिक्षुवुं ठीक नथी. ॥५६॥

हिन्दी :-

किसी की सेवा करके आजीविका चलाना श्रेष्ठ है । नौकर बनकर रहना अच्छा है, भिक्षा मांगकर उदर पोषण करना भी उत्तम है, और ज्यादा से ज्यादा भूखो मरना पड़े तो वह भी बेहतर है लेकिन सभी दुःखों की एक ही जड़ देवद्रव्य का भक्षण करना बिलकुल ठीक नहीं है ॥५६॥

मराठी :-

कोणाची सेवा करून आजीविका चालविणे बरे आहे, नौकर बनून राहणे सुखा बरे आहे, भिक्षा मागून पोट भरणे सुखा चांगले आहे. पण सगळ्या प्रकारच्या दुःखांचे एकमात्र कारण "देवद्रव्याचे" भक्षण करणे हे बिलकुल अयोग्य आहे. ॥५६॥

English:-

Its genuine to earn a living by serving someone or live as a servant or beg for alms or at the most, starve and die, but its blasphemous to devour God's money for one's own wants.

भ्रातुरित्युपदेशेन, मौनी सिंहस्तदोत्थितः ॥

एकान्ते भार्ययाऽभाणि, हा! मौग्ध्याद् वञ्च्यसे कथम् ॥५७॥

कपोलकल्पितैर्यद्वा को नाम न हि वञ्च्यते ॥

वरं यथा तथा सर्वमर्धं वाऽऽदत्स्व तन्निधिम् ॥५८॥

अन्वयः-- तदा भ्रातुः इति उपदेशेन मौनी सिंहः उत्थितः। एकान्ते भार्यया अभाणि हा! मौग्ध्यात् कथं वञ्च्यसे? ॥५७॥

अथवा कपोलकल्पितैः कः नाम न वञ्च्यते। परं यथा तथा सर्वं वा अर्धं वा तं निधिं आदत्स्व ॥५८॥

विवरणम्-- तदा तस्मिन् समये भ्रातुः बन्धोः समुद्रस्य इति अनन्तरोक्तेन उपदेशेन मौनी मौनमस्यातीति मौनमास्थितः सिंहः तस्मात्स्थानात् उत्थितः। तदा भार्यया स एकान्ते अभाणि-हा! मुग्धस्य भावः मौग्ध्यं तस्मात् मौग्ध्यात् त्वं कथं वञ्च्यसे वञ्चनां प्राप्स्यसे। ॥५७॥

अथवा कपोलाभ्यां कल्पितानि कपोलकल्पितानि तैः कपोलकल्पितैः वचनैः कः न वञ्च्यते सर्वः एव वञ्च्यते। परं यथा तथा येन केनापि प्रकारेण त्वं तम् सर्वं निधिमादत्स्व गृहाणा अथवा अर्धं निधिं आदत्स्व गृहाण ॥५८॥

सलार्पः-- तदा भ्रातुः इति उपदेशं श्रुत्वा सिंहः मौनमास्थाप्य ततः उत्थितः। तदा एकान्ते भार्या तमवदत् - हा। त्वं मौव्यात् कथं वञ्चनां प्राप्स्यसे? ॥५७॥

अथवा कपोलकल्पितैः वचनैः कः न वञ्च्यते? त्वं वञ्चनाविषयो मा भूः। येन केन प्रकारेण तं सर्वं निधिं आदत्स्व। सर्वनिधिप्राप्तिः असम्भवा चेत् अर्धं निधिमादत्स्व ॥५८॥

गुण्यतीः-- आ प्रभागे लार्धनो उपदेशे सांभवा भौन शब्दो सिंघ न्नांथी उठयो, अंकांतभां तेनी पत्नीअे उठुं के, “तमे लोणपुगथी उंम उगाओ छो ? अंथवा उपोणकल्पित वातोथी उथो पुगुप न उगाय ? परंतु नेम तेम करीने सर्वं निधि आपुणे तांमे करो, अथवा संपूर्ण निधि न आपे तो, छेवटे अरधुं धन पागु तमे अउणु करो” ॥५८॥

हिन्दी :-

इस तरह भाई का उपदेश सुनकर अभी तक मौन रहा सिंह वहाँ से उठकर चला गया तब उसकी एकान्त में उसकी पत्नीने कहा, "तुम ऐसे मोलपन से क्यों ठगे जा रहे हो? अथवा तो, ऐसी कपोलकल्पित बातों से कौनसा पुरुष नहीं ठगा जाता? तुम सिर्फ जैसे तैसे करके पूरा धन अपने कब्जेमें कर लो, यदि पूरा न दे तो कम से कम आधा निधि तुम प्राप्त करो।" ॥५८॥

मराठी :-

ह्याप्रमाणे भावाचा उपदेश ऐकून आतापर्यंत गप्प राहून ऐकत असलेला सिंह तेथून उठला तेव्हा त्याला एकान्तात त्याच्या पत्नीने म्हटले की, तुम्ही कशाला त्याच्या भोळेपणामुळे फसता? किंवा अशा कपोलकल्पित गोष्टींनी कोणता मनुष्य नाही फसणार? तुम्ही जसे होईल तसे तो खजाना आपल्या ताब्यात घ्या. जर पूर्ण नाही मिळाला तरी शेवटी अर्धा तरी आपल्या साठी मागून घ्या. " ॥५८॥

English :-

Sihe who was in taciturnity (silence) stood up and walked away after having heard his brother Samudra's percept. Now when Sihe was in his private chamber with his wife, she cast her feminine spell over him, telling him, not to cower down nor be deceptible to his brother's lame and saucy advice. So he should try to grasp all the wealth, or atleast half of it.

एवं भार्यरितः सिंहो लङ्घनत्रितयं व्यधात् ।

अहं पृथग् भविष्यामी-त्युवाच स्वजनानपि ॥५९॥

अन्यः :-

एवं भार्यरितः सिंहः लङ्घनत्रितयं व्यधात्। अहं पृथक् भविष्यामि इति सः स्वजनान् अपि उवाच ॥५९॥

विवरणम् :-

एवं इत्थं भार्या पत्न्या इरितः प्रेरितः भार्यरितः पत्नीप्रेरितः सिंहः, लङ्घनानां त्रितयं लङ्घनत्रितयं दिनत्रयलङ्घनं व्यधात् अकरोत्। ततः अहं पृथग् भविष्यामि इति सः स्वजनान् अपि उवाच ॥५९॥

समलार्थः :-

एवं भार्या प्रेरितः सिंहः दिनत्रय-मुल्लाहय (दिनत्रयानन्तरं) अहं पृथग् भविष्यामि इति स्वजनान् अपि अवदत् ॥५९॥

गुणराती:- એ પ્રમાણે ભાર્યાના સમજાવવાથી પ્રેરાયેલા સિંહે ત્રણ દિવસ લાંધણ કરી, અને પોતાના સગાંસાંબંધીઓને કહ્યું કે, પૂં બુદો ધર્મશ. ॥૫૮॥

हिन्दी :- इस प्रकार पत्नी के समझाने से सिंह ने लगातार तीन दिन तक उपवास किया और अपने संबंधीओं से कहने लगा, “मुझे अलग होना है” ॥५९॥

मराठी :- ह्याप्रमाणे पत्नीच्या सांगण्यावरून प्रेरित झालेल्या त्या सिंहाने तीन दिवस उपोषण केले आणि आपल्या नातेवाईकांना सांगत राहिला, “मला वेगळे व्हावचे आहे.” ॥५९॥

English :- Having instigated by his wife, Sihe digested her suggestions, He then abstained for three days, then calling all his relations, asked for a separation from his brother.

तेषां बलेन वेश्मार्धं निधानार्धं च सोऽग्रहीत् ।
समुद्रस्तु ततः शत्रुञ्जययात्राचिकीरभूत् ॥६०॥

અન્યથ:- તેષાં બલેન સઃ વેશ્માર્ધં નિધાનાર્ધં ચ અગ્રહીત્ ॥૬૦॥

વિવરણમ:- તેષાં સ્વજનાનાં બલેન સામર્થ્યેન સઃ વેશ્મનઃ ગૃહસ્ય અર્ધ વેશ્માર્ધં ગૃહાર્ધ, નિધાનસ્ય નિધોઃ અર્ધ નિધાનાર્ધ નિધ્યર્ધં ચ અગ્રહીત્ અગ્રહીત્ ॥૬૦॥ કિન્તુ સમુદ્રઃ તતઃ તદનન્તરં ગૃહનિધિવિભાગાન્તં શત્રુઞ્ચયસ્ય યાત્રા શત્રુઞ્ચયયાત્રા શત્રુઞ્ચયયાત્રામ્ કર્તુમિચ્છતિ ॥૬૦॥

સરતાર્પ:- તેષાં સ્વજનાનાં બલેન સઃ સિંહઃ અર્ધ વેશ્મં, અર્પનિર્ધિ ચ અગ્રહીત્ ॥૬૦॥ કિન્તુ સમુદ્રઃ તતઃ શત્રુઞ્ચયયાત્રામ્ કર્તુમિચ્છત્ ॥૬૦॥

ગુણરાતી:- સગાસાંબંધીઓની લાગવગ લગાવી તેઓના બળ વડે સિંહે સમુદ્ર પાસેથી ધર અને નિધીનો અરધો ભાગ ગ્રહણ કર્યો. ત્યાર પછી સમુદ્રે શ્રી થતુંજય તીર્થની યાત્રા કરવાનો અભિલાષ કર્યો. ॥૬૦॥

हिन्दी :-

रिशतेदारों की पहचान निकाल कर उनके बल से सिंहने समुद्र से घर और खजाने का आधा हिस्सा भाग लिया। तब समुद्रने शत्रुंजयतीर्थ की यात्रा करने का निश्चय किया॥६०॥

मराठी :-

आपल्या नातेवाईकांची ओळख गांढव त्वांच्या जोराने सिंहाने समुद्राकडून घर व खजिन्याची अर्धी वाटणी करवून घेतली. तेव्हा समुद्राने शत्रुंजय तीर्थाची यात्रा करण्याचे ठरविले.

English :-

Catching the reins of his relatives support, Sihe asked for his share of the house and the new found wealth. At this juncture, Samudra decided to make a pilgrimage at Satrunjay.

निधानार्थं व्यये तीर्थं नागपुण्यार्थमित्यसौ ।

यावच्चलति सिंहेन, तावद्राज्ञे निवेदितम् ॥६१॥

अन्वय:-

अहं नागपुण्यार्थं तीर्थं निधानार्थं व्यये इति असौ यावत् चलति तावत् सिंहेन राज्ञे निवेदितम् ॥६१॥

विवरणम्:-

अहं नागस्य नागगोष्ठिनः पुण्यार्थं नागपुण्यार्थं नागश्रेयसे तीर्थं शत्रुञ्जयतीर्थं निधानस्य निधेः अर्धं निधानार्थं (अर्धं निधानं) व्यये व्ययीकरोमि इति विचिन्त्य असौ समुद्रः यावत् यात्रार्थं चलति तावत् सिंहेन राज्ञे नृपाय निवेदितं कथिम् ॥६१॥

संलार्थ:-

अहं नागस्य पुण्यार्थं शत्रुञ्जयतीर्थं निधानार्थस्य व्ययं करोमि इति विचिन्त्य असौ समुद्रः यावत् चलति तावत् सिंहेन नृपाय निवेदितम् ॥६१॥

अुञ्जयती:-

श्री शत्रुंजय तीर्थभां नरुध, आ भाडी रुखुवा निधानभांना द्रुथनो नागश्रेष्ठीना पुणुथने भाटे व्यय करवो छे अेभ विथार करी समुद्र तीर्थयात्रा करवा भाटे थालवानी तेथारी करतो हुतो. तेथभां सिंहे ते नगरना राजनी आगण नरुधने निवेदन करुं छे,

हिन्दी :-

“अब शत्रुंजय तीर्थ जाकर बाकी बचे हुए द्रव्य का नागश्रेष्ठी के कल्याण के लिये व्यय करना है,” ऐसा सोचकर समुद्र तीर्थयात्रा जाने की तैयारी करने लगा उतने में ही सिंहने नगर के राजा के पास जाकर ऐसा निवेदन किया,॥६१॥

मराठी :- "आता शत्रुंजय तीर्थात जाऊन खजाव्यातील बाकी उपलेले एन नागश्रेष्ठीच्या पुण्याईसाठी खर्च करावचे" अशाप्रकारे विचार करून 'समुद्र' तीर्थयात्रेसाठी तयारी करू लागला तोच याकटा भाऊ सिंहाने राजाकडे जाऊन सांगितले की, ॥६१॥

English :- Samudra now decides to go to Satrunjay and declare about the remaining part of the wealth, for the benediction of the Nag family. Having decided thus, Samudra began making preparations for his pilgrimage when Sihe decided to meet the king of their kingdom.

लेभे निधानं मद्भ्रात्रा, यात्राव्याजादसौ ततः ॥

तदादाय व्रजन्नस्ति, न दोषोऽथ मनाग् मम ॥६२॥

अन्ययः- मद्भ्रात्रा निधानं लेभे। ततः असौ यात्राव्याजात् तद् आदाय व्रजन् अस्ति। अत्र मम मनाग् दोषः न ॥६२॥

विवरणम्:- मम भ्राता मद्भ्राता तेन मद्भ्रात्रा मम बन्धुना समुद्रेण निधानं भूमौ निहितः निधिः लेभे प्रापे। ततः तस्मात् असौ यात्रायाः व्याजः भिषं यात्राव्याजः तस्मात् यात्राव्याजात् यात्रामिषात् तद् निधानं तं निधिम् आदाय गृहीत्वा व्रजन् गच्छन् अस्ति। मया राजे निवेदनरूपं मत्कर्तव्यं अनुष्ठितमस्ति। अतः सः निधिमदाय गच्छेत् चेत् अत्र मम मनागपि किञ्चिदपि दोषः न वर्तते ॥६२॥

ससार्थः- मम भ्रात्रा समुद्रेण भूमौ निहितः निधिः लब्धः अस्ति। सः यात्रामिषात् तं निधिमदाय गच्छन् अस्ति। मया भवते निवेदितम्। यदि सः सर्वं निधिमदाय गच्छेत् तर्हि अत्र मम किञ्चिदपि दोषः न ॥६२॥

शुद्धश्रीः- "भारा भोटा भाई समुद्र देटेडुं निधी बेणव्युं छे, ते निधीने वधने तीर्थयात्रांनुं भडानुं करी अहीथी डवे डदाय निधीने वधने यालो जय, तो तेभां भारो दोष नथी. ते आपने जडेर डर्युं छे." ॥६२॥

हिन्दी :- "मेरे बड़े भाई समुद्र को गडा हुआ धन मिला है और वह उस पूरे खजाने को लेकर तीर्थयात्रा का बहाना कर के अभी ही यहाँ से निकलने वाला है। मैंने अपना फर्ज समझ कर आपको सच्ची बात बता दी है। अब शायद वह खजाना लेकर निकल भी जाए तो उसमें मेरा कसूर नहीं" ॥६२॥

मराठी :-

पहा या माझ्या वडिला भावाला जमिनीत लपविलेला स्वजिना सापडला आहे. तो तीर्थयात्रेचा बहाणा करून निघण्याच्या तयारीत आहे. मी माझे कर्तव्य म्हणून तुम्हाला जाहिर केले आता कदाचित् तो स्वजिना येऊन निघून गेला तर त्यात माझा दोष नाही. ॥६२॥

English :-

Since this "My elder brother has found some buried wealth by sea and wishes to run away with it by stressing on a false pretext that he wishes to go on a pilgrimage, and is about to leave with it. It is way to tell the king, the truth and it will not be his fault if his brother runs away with it."

मुहूर्तक्षणे एवाऽथ, राजाऽऽहूय नियन्त्रितः ।

समुद्रः कारणं ज्ञात्वा, निधानार्थं पुरोऽमुचत् ॥६३॥

अन्वयः-

अथ राजा मुहूर्तक्षणे एव आहूय समुद्रः नियन्त्रितः। कारणं ज्ञात्वा समुद्रः निधानार्थं पुरः अमुचत् ॥६३॥

विवरणम्:-

अथ सिंहनियेवनात् अनन्तरं मुहूर्तस्य क्षणः मुहूर्तक्षणः तस्मिन् मुहूर्तक्षणे निर्गमनसमये एव आहूय समुद्रः नियन्त्रितः निबद्धः। कारणमात्मनः अकस्मात् बन्धनस्य कारणं ज्ञात्वा समुद्रः निधानस्य अर्थं निधानार्थं राजः पुरः अर्थं अमुचत् न्यसिपत् ॥६३॥

अनन्तरं राजा मुहूर्तक्षणे एव आहूय समुद्रः नियन्त्रितः। आत्मनः अकस्मात् नियन्त्रणस्य कारणं ज्ञात्वा समुद्रः राजः पुरः निधानार्थं अमुचत् ॥६३॥

सलार्थः-

पुरः निधानार्थं अमुचत् ॥६३॥
मुद्रवाती:-सिंहना बंभेरवाती कुपित थयेला राजाचे समुद्रने भुईर्त क्षणभां न् भोळावी नियन्त्रित अर्थ. पोताने अकस्मात् निबन्धित करवानुं करारु ज्वालीने समुद्रे अर्थु निधान राजांनी आगण भूझु. ॥६३॥

हिन्वी :-

इस तरह सिंह के बहकाने से गुरसने में आकर राजाने उसी क्षण समुद्र को अपने पास बुलाया और रात्रा के लिये नाग से रोका । अपना यकायक नियन्त्रित होने का कारण जानकर तुरंत ही समुद्र ने आधा स्वजाना राजा के भामने रख दिया ॥६३॥

मराठी :-

वाप्रकारे सिंहाच्या सांगण्यावरून राजाने क्रोधित होऊन समुद्राला आपल्यासमोर बोलाविले व यात्रेस आपणाची बंदी घातली. या प्रकाराचे कारण समजताच अर्धा स्वजाना राजासमोर ठेवला. ॥६३॥

English :- Being misled by Sinh, The King, he atonce ordered that Samudra and controlled over him. When Sumudra understood the reason for him being restrained from attending the pilgrimages, he atonce placed the other half of the wealth in front of the king.

सर्व स्वरूपं चावेद्य, निधिपत्रमदर्शयत्।

यथावस्थितवत्केति, समुद्रं मुमुचे नृपः ॥६४॥

सर्व स्वरूपं आवेद्य निधिपत्रं अदर्शयत्। ततः यथास्थितवत्ता इति नृपः समुद्रं मुमुचे ॥६४॥

विवरणम्:- सर्व स्वरूपं निधिप्राप्तेः सर्व वृत्तान्तं नृपाय आवेद्य निवेद्य निधिपत्रं निधिना साकं सम्प्राप्तं पत्रं अदर्शयत्। ततः तदनन्तरम् अवस्थितमनतिक्रम्य यथावस्थितं वत्ता अयं यथाव्यतिक्रमो घटितः तथैव वत्ता अस्ति इति विभाग सन्तुष्टः नृपः तं समुद्रं मुमुचे बन्धनात् अमुञ्चत् ॥६४॥

समलार्थः:- समुद्रः राज्ञे निधिप्राप्तेः सर्व वृत्तान्तं यथावयं न्यवेदयत्। निधिना साकमपिनातम् पत्रमपि अदर्शयत्। तदा अयं यथावस्थितवत्ता अस्ति इति मत्वा सन्तुष्टः राजा तं समुद्रं बन्धनात् अमुञ्चत् ॥६४॥

गुणशती:- तेभ्यः निधान नीक्षणाभाभन्ती सर्व वान राजने क्षीने भूमिमांशी नीक्षणेन निधिपत्रमन्तायो. सन्वाही समुद्रना वयन उपर राजने संपूर्ण विश्वास भेदो, अने आ सत्य भावनार ए अथ धारीने छोडी भूमो. ॥६४॥

हिन्दी:- और खजाना मिलने की सब बात राजा को शुरू से आखरी तक कही साथमें निकला निधिपत्र भी बतनाया तब राजा को समुद्र सच कह रहा है ऐसा विश्वास बैठने से उसको छोड़ दिया ॥६४॥

मराठी:- तेव्हा खजिना सापडण्याची सर्व गोष्ट राजाला सुरुवातीपासून ते शेवटपर्यंत सांगितली आणि सोबतच निधिपत्र ही दाखविले. समुद्र सत्य म्हणत आहे असा विश्वास बसल्याने राजाने त्याला सोडून दिले ॥६४॥

English :- Samudra then narrated the whole incident and also placed the found letter as evidence, in front of the king. Now the king got full confidence over truthful Samudra's statements. So samudra speaks always truth. He thought in that way and made him set free.

देवद्वयं च तज्ज्ञात्वा, प्रत्यर्थन्यायधर्मवित्।
समुद्रं बहु सत्कृत्य, यात्रार्थं व्यसृजन्नृपः ॥६५॥

अन्वयः- प्रत्यर्थन्यायधर्मविर नृपः तद् देवद्वयं ज्ञात्वा समुद्रं बहु सत्कृत्य यात्रार्थं व्यसृजत् ॥६५॥
विवरणम्- प्रत्यर्थश्चासौ न्यायश्च प्रत्यर्थन्यायः। प्रत्यर्थन्यायश्च धर्मश्च प्रत्यर्थन्यायधर्मौ। प्रत्यर्थन्यायधर्मौ देहीति प्रत्यर्थन्यायधर्मवित् सर्वोत्कृष्टां नीतिं धर्मं च जानानः नृपः तद् निधानाधिगतं द्वयं देवद्वयं वर्तते, इति ज्ञात्वा विज्ञाय समुद्रं बहु अतीव सत्कृत्य सम्मान्य यात्रार्थं शत्रुशययात्रायै व्यसृजत् व्यमुचत् ॥६५॥

सन्ततार्थः- सर्वोत्कृष्टं न्यायं धर्मं च जानानः स नृपः तद् देवद्वयं वर्तते इति ज्ञात्वा समुद्रं सत्कृत्य तीर्थयात्रार्थम् व्यमुचत् ॥६५॥
भुन्दरती :- तथा "आ देवद्वयं छे" ऐभं श्रुती श्रेष्ठनीति भाजनार अने धर्मने ज्ञाता ऐवा राज्ञे सभुद्रनो धाणो न शक्तार क्रीने तीर्थयात्रा भाटे विद्वाय अर्थो ॥६५॥

हिन्दी :- तब "यह देवद्वय है" ऐसा जानकर श्रेष्ठ नीतिका पालन करनेवाले और धर्म को जाननेवाले उस राजाने समुद्र को सबहुमान तीर्थयात्रा के लिये खाना किया ॥६५॥

मराठी :- तेव्हा "हे तर देवद्वय आहे" असे प्रतीत झाल्याने नीतीने चालणारा आणि धर्म जाणणाऱ्या अशा त्या राजाने समुद्राचे खानात करून त्याला तीर्थयात्रेस जाण्यासाठी निरोप दिला ॥६५॥

English :- "This found wealth is actually God's wealth." By knowing this, observing the best ethic policy and knower of religion such king warmly welcomes Samudra and send him off for the pilgrimage with great pomp.

अन्वयः- अथ द्विगुणितोत्साहः, समुद्रः स्वकुटुम्बयुक् ॥
मुहूर्तान्तरमादाय, यात्रार्थं प्रास्थित द्रुतम् ॥६६॥
अथ द्विगुणितोत्साहः समुद्रः मुहूर्तान्तरमादाय स्वकुटुम्बयुक् द्रुतं यात्रार्थं प्रास्थित ॥६६॥

वियरजम् :- अथ राजा विमोचनात् अनन्तरं द्वाभ्यां गुणितः उत्साहः यस्य सः द्विगुणितोत्साहः समुद्रः अन्यत् मुहूर्तं मुहूर्तान्तरं लग्नान्तरं आदाय गहीत्वा स्वस्य कुटुम्बं स्वकुटुम्बं । स्वकुटुम्बेन युज्यतेऽसौ स्वकुटुम्बयुक् स्वकुटुम्बेन सार्धं द्रुतं शीघ्रतरं यात्रायै प्राप्त्यै प्रगतिष्ठत निर्गतः ॥६६॥

समतापः :- अप अनन्तरं द्विगुणितोत्साहः समुद्रः अन्यत् मुहूर्तमादाय शीघ्रतरं स्वकुटुम्बेन सह यात्रायै प्रस्थितः ॥६६॥

गुणवर्धनी :- एषा गन्धाक्षे राज्ञं सन्मान यागवायी भगवो उत्साहित येषा समुद्रे निमिन्निग्रा भस्त्रे भीष्मं उत्तम भूदत्तं कवी चोराणां रुद्रं सखिग यात्राये शटे शीघ्र प्रयागं कर्तुं ॥६६॥

हिन्दी :- इस प्रकार राजा से सन्मान पाकर दुगुने उत्साह से उस समुद्र ने ज्योतिषी के पास दूसरा उत्तम मुहूर्त निकलवाया और अपने कुटुम्बीजनों के साथ यात्रा के लिये शीघ्र प्रयाण किया ॥६६॥

मराठी :- क्षाण्णजे राजाकडून सन्मानित झाल्यामुळे दुप्पट उत्साहाने त्या समुद्राने ज्योतिषाकडून दुसरा मुहूर्त काढला आणि आपल्या कुटुंबासहित तीर्थयात्रेसाठी सत्वर निघाला ॥६६॥

English :- In this way, after getting honour from the king increased double enthusiasm, Samudra got another best auspicious time (muhurta) from the astrologer, he immediately started departure for his pilgrimage.

चतुर्भिर्चोर्जनैरर्वाक्, श्रीशत्रुघ्नयतीर्थतः ॥

यावद् शुद्धवत्ते सरस्तीरे, श्रीकाञ्चनपुरे चुरे ॥६७॥

तत्राज्युने मृते भूपे, तावद् मन्वाऽधिवासितैः ॥

आगत्य पञ्चभिर्विन्ध्यैः राज्यं तस्मै देदे मुदा ॥६८॥

श्रीशत्रुघ्नयतीर्थतः चतुर्भिः अर्वाक् श्रीकाञ्चनपुरे सरस्तीरे यावत् शुद्धवत्ते तावत् इति शस्त्रिमेण सम्बन्धः ॥६७॥

तावत् तत्र अपुने भूपे मृते मन्वाधिवासितैः पञ्चभिः विन्ध्यैः तत्र आगत्य मुदा तस्मै राज्यं ददौ ॥६८॥

अन्वयः :-

विवरणम्:- श्रिया युक्तं शत्रुअयतीर्थं श्रीशत्रुअयतीर्थं तस्मात् श्रीशत्रुअयतीर्थतः चतुर्भिः योजनैः अर्वाक् पुरे श्रीकाञ्चनपुरं नाम पुरे नगरे सरसः तीरं सरस्तीरम् तस्मिन् सरस्तीरे सरसीतटे सः यावत् भुङ्क्ते भोजनार्थिकं कुरुते तावत् - ॥

यावत् सः श्रीकाञ्चनपुरे सरसीतटे भोजनार्थिकम् करोति तावत् तत्र तस्मिन् पुरे न विद्यते पुनः यस्य सः अग्नः तस्मिन् अपुत्रे निपुत्रिके भुवं पातीति भूयः तस्मिन् भूये नृपे मृते पञ्चत्वम् गते सति मन्त्रैः अधिवासितानि मन्त्राधियापिताग्नि तैः मन्त्राधियापितैः पञ्चभिः विष्णुभिः तत्र आगत्य मृणा हर्षणं तस्मै समुद्राय राज्यं यवे अदीयत् ॥६८॥

सरलागः:- श्री शत्रुअयतीर्थतः चतुर्भिः योजनैः अर्वाक् श्रीकुशुभपुरे नाम पुरे सः सरसः तीरे यावत् भुङ्क्ते भोजनादिकम् कुरुते तावत् ॥

श्री काञ्चनपुरे सरसीतटे सः यावत् भोजनादिकं करोति तावत् तत्र पुरे निपुत्रिकः नृपः अग्रियत्। अतः मन्त्राधियापितैः पञ्चभिः दिव्यैः तत्र सरसीतीरे आगत्य हर्षणं समुद्राय राज्यम् ददे ॥६८॥

युञ्जशती:- श्री अञ्जुण्य तीर्थेथी पार योजन दूर श्रीकाञ्चनपुर नाशना नगरनी नञ्जकना सरोवरने अडि ते योजन अथवा अंशे एतेवांशः ॥६९॥

ते नगरभां पुनरुद्धित राज मराण पाभवाथी भंन वरे अधिवासित थयेवा पांथ दिव्योणे त्यां आथी तेने सर्वथापित राज्ण अर्पण कुर्णु ॥६९॥

हिन्दी :- जब शत्रुजय तीर्थ केवल चार योजन दूर रहा, तब श्री कांचनपुर नाम के नगर के पास ही मराण व है, किनारे वहां भां गन कर ही रहा था, उतने में शहर में पुत्रहीन राजा की मृत्यु होने से मंत्री द्वारा अधिवासित हुए पांच दिव्यों में वहां भाग्य ॥६९॥ हर्ष के साथ राज्य अर्पण किया ॥६८॥

मराठी :- जोव्हा शत्रुजय तीर्थ फक्त चार योजन दूर राहिले होते तेव्हा कांचनपुर नावाच्या नगराजवळ असलेल्या एका सरोवराकडी तो जेवत होता. तितवयात त्या नगरातील निपुत्रिक राजा मरण पावल्याने मंत्राने अधिवासित झालेल्या पांच दिव्यांनी तेथे येऊन त्याला हर्षने राज्य अर्पण केले ॥६८॥

English :- He went of the city named Shri Kanchanpur far from Shantrunjay by 4 yojanas a lake near to the

city and he sat for taking his food, meam while

In that city, the king who had no children died five devine souls were there by'mantras, they came there and gave lion a kingdom with great joy.

ગજારુહઃ સિતચ્છત્રશાલી ચામરવીજિતઃ ॥

અન્વીયમાનઃ પૂર્લોકિઃ, સ્તૂયમાનઃ કવીશ્વરૈઃ ॥૬૯॥

અન્યથઃ-

ગજારુહઃ સિતચ્છત્રશાલી ચામરવીજિતઃ પૂર્લોકિઃ અન્વીયમાનઃ કવીશ્વરૈઃ સ્તૂયમાનઃ - સમુદ્રપાલભૂપાલઃ ॥૬૯॥

વિવરણમ્:-

ગજમારુહઃ ગજારુહઃ ગજોપવિદઃ, સિતમ્ શ્વેતમ્ ચ તત્ છત્રમ્ ચ સિતચ્છત્રમ્ ચ સિતચ્છત્રમ્ ચાલી શ્વેતાતપત્રશાલી, ચામરાભ્યામ્ વીજિતઃ ચામરવીજિતઃ પુરઃ લોકાઃ પૂર્લોકાઃ તૈઃ પૂર્લોકિઃ નગરવાસિન્નિઃ ગનૈઃ અન્વીયમાનઃ અનુગમ્યમાનઃ, કવીનામ્ ईश्वराः कवीश्वराः तैः कवीश्वरैः कविश्रेष्ठैः स्तूयमानः - સમુદ્રપાલભૂપાલઃ ॥૬૯॥

સરભાર્થઃ:-

ગજોપવિદઃ શ્વેતછત્રપારી, ચામરાભ્યામ્ વીજિતઃ, નાગરિકજનૈઃ અનુગમ્યમાનઃ કવિશ્રેષ્ઠૈઃ ચ સ્તૂયમાનઃ સમુદ્રપાલભૂપાલઃ ॥૬૯॥

ગુજરાતી:-

પછી શ્રેષ્ઠ હસ્તી પર આરુઢ થયેલ, શ્વેત છત્રથી શોભાયમાન, ચામરો વડે વીજિત, જેની પાછળ નગરના પ્રતિષ્ઠિત લોકો ચાલી રહ્યા છે, અને કવીશ્વરો વડે સ્તુતિ કરતા- ॥૬૯॥

હિન્દી :-

ઉસકે બાદ શ્રેષ્ઠ હાથી પર બેઠા હુઆ, શ્વેત છત્રોં સે સુશોભિત, ચામરોં દ્વારા વિજિતા હુઆ, જિમકેં ગીઠેં નગર કેં પ્રતિષ્ઠિત નોગ ચલ રહે હે, એસા કવીશ્વરોં કે દ્વારા સ્તુતિ કિયે જાનેવાલા॥૬૯॥

મારાી :-

તદનંતર શ્રેષ્ઠ હત્તીવર બસલેલા, વસજ શ્વેત છત્રાને સુશોભિત, ઉચાચાવર ચામર ઢાઢલે જાત આદેત. ઉચાચામાનો શાસ્ત્રવે પ્રતિષ્ઠિત લોક ચાલત આદે, અસા વ ઉચાંચી કવીશ્વર સ્તુતિ કરતાત અસા॥૬૯॥

English :-

Samudra was seated on an auspicious elephant with the royal umberalla *chhatra* above him, and was fanned *chamar* around with dignified celebrities walking behind him and the Poets singing out psalms of praise in his name.

ચતુરજ્જ્વમૂચારધિચિત્રાશિલસત્પથઃ ॥

રાજ્યતૂર્યધ્યાનપૂર્યમાણબ્રહ્માણ્ડમण्डपः ॥૭૦॥

ચતુરજ્જ્વમૂચારધિચિત્રાશિલસત્પથઃ, રાજ્યતૂર્યધ્યાનપૂર્યમાણબ્રહ્માણ્ડ મण्डपः સમુદ્રપાલભૂપાલઃ ॥૭૦॥

ચત્વારિ અજ્ઞાનિ યસ્યાઃ સા ચતુરજ્ઞા ચતુરજ્ઞા ચાસૌ ચમ્પઃ સેના ચ ચતુરજ્ઞાચમ્પઃ ચારઃ ગતિઃ ચતુરજ્ઞાચારઃ।
ચતુરજ્જ્વચારેણ વિચિત્રઃ અશ્વિલઃ સર્વઃ સન્ ચાઽસૌ પન્થાઃ ચ સત્પથઃ યસ્ય સઃ ચતુરજ્જ્વમૂચારધિચિત્રાશિલસત્પથઃ
ચતુરજ્જ્વસેનાયાઃ મધુરેણ ચારેણ ગત્યા યસ્ય અશ્વિલઃ સન્માર્ગઃ વિચિત્રીકૃતઃ અસ્તિ સઃ, રાજ્યસ્ય તૂર્યાણિ મહાનવાયાનિ
રાજ્યતૂર્યાણિ રાજ્યતૂર્યાણાં ધ્યાનૈઃ ધ્યાનિભિઃ પૂર્યમાણઃ બ્રહ્માણ્ડં एव मण्डपः यस्य सः राज्यतूर्यध्यानपूर्यमाण

ब्रह्माण्डमण्डपः समुद्रपालभूपालः ॥

ચતુરજ્જ્વસેનાયાઃ મનોહરતાયા યસ્ય અશ્વિલઃ સન્માર્ગઃ વિચિત્રઃ અશ્વલઃ। તથા રાજ્યસ્ય મહાનવાયાવિભિઃ યસ્ય બ્રહ્માણ્ડમण्डपः
પૂર્વતે સ્મા સઃ સમુદ્રપાલભૂપાલઃ ॥૭૦॥

બુજ્જ્વમૂચારધિચિત્રાશિલસત્પથઃ, રાજ્યતૂર્યધ્યાનપૂર્યમાણબ્રહ્માણ્ડ મण्डपः સમુદ્રપાલભૂપાલઃ ॥૭૦॥

ચતુરજ્જ્વમૂચારધિચિત્રાશિલસત્પથઃ, રાજ્યતૂર્યધ્યાનપૂર્યમાણબ્રહ્માણ્ડ મण्डपः સમુદ્રપાલભૂપાલઃ ॥૭૦॥

ચતુરજ્જ્વમૂચારધિચિત્રાશિલસત્પથઃ, રાજ્યતૂર્યધ્યાનપૂર્યમાણબ્રહ્માણ્ડ મण्डपः સમુદ્રપાલભૂપાલઃ ॥૭૦॥

ચતુરજ્જ્વમૂચારધિચિત્રાશિલસત્પથઃ, રાજ્યતૂર્યધ્યાનપૂર્યમાણબ્રહ્માણ્ડ મण्डपः સમુદ્રપાલભૂપાલઃ ॥૭૦॥

ચતુરજ્જ્વમૂચારધિચિત્રાશિલસત્પથઃ, રાજ્યતૂર્યધ્યાનપૂર્યમાણબ્રહ્માણ્ડ મण्डपः સમુદ્રપાલભૂપાલઃ ॥૭૦॥

feel that the whole universe was filled with the sounds of the drumbeats. It all seemed so very enchanting.

विलसत्तोरणं प्रोच्चपताकं प्रेक्ष्यनाटकम् ॥

वर्णाम्भः सिक्तभूपीठव्यक्तस्वस्तिकसङ्कुलम् ॥७१॥

अन्यः:- विलसत्तोरणं प्रोच्चपताकं प्रेक्ष्यनाटकं, वर्णाम्भः सिक्तभूपीठव्यक्तस्वस्तिक सङ्कुलं पुरं प्राविशत् ॥

विवरणम्:- विलसन्ति तोरणानि यस्मिन् तद् विलसत्तोरणं, प्रकर्षेण उच्चाः प्रोच्चाः पताकाः ध्वजाः यस्मिन् तत् प्रोच्चपताकं, प्रेक्षितुम् योग्यानि प्रेक्ष्याणि प्रेक्षणीयानि नाटकानि यस्मिन् तत् प्रेक्ष्यनाटकं, विविधवर्णैः अम्भोभिः जलैः सिक्तमार्द्रकृतं यद् भुवः पीठं भूपीठं तस्मिन् व्यक्तानि स्पष्टानि च तानि स्वस्तिकानि च व्यक्तस्वस्तिकानि तैः सङ्कुलं व्याप्तं पुरं प्राविशत् ॥७१॥

सरलार्थः:- समुद्रपतालभूतलः यस्मिन् तोरणानि विलसन्ति, प्रोच्चाः पताकाः स्फुरन्ति, प्रेक्षणीयानि नाटकानि प्रचलन्ति, विविधवर्णैः सुगन्धिभिः जलैः सिक्तं भूपृष्ठे स्पष्टानि स्वस्तिकानि सन्ति तादृशं पुरं प्राविशत् ॥

गुञ्जयती :- विविध रंगना तोरणोत्थी रथाणीय, गगनभङ्गभां क्षरी रवेष्टी उच्च पताकाभ्युक्त, दर्शनीय भनोदर नाटको सञ्चित, अनेक रंगना सुगंधी लक्ष्मी सिंयाती पृथ्वी पीठिका उपर स्पष्ट लगता साथीयाभोथी व्याप्त - ॥७१॥

हिन्दी :- तरह तरह के रंगों के तोरणों से सुशोभित गगन मंडल में फहराती हुई पताकाओं से युक्त, दर्शनीय नाटकोसहित, अनेक रंगों के सुगन्धित जल से छिड़की हुई पृथ्वी पीठिका के ऊपर स्पष्ट दिखनेवाले स्वस्तिकों से व्याप्त, ॥७०॥

मराठी :- विविध रंगांच्या तोरणांनी सुंदर गगन मंडलात फडकून राहिलेल्या पताकांनी युक्त, दर्शनीय मनोहर नाटकांनी युक्त, नाना रंगांच्या जलाने सिंचन केलेल्या पृथ्वीपीठिकेवर स्पष्ट उमटलेल्या स्वस्तिक चिन्हांनी व्याप्त. ॥७१॥

English :- The canopy, that was raised for the ceremony was embellished with multi-coloured festoons. The flags that were hoisted seemed to be fluttering, high up in the sky. There were melodramas worth

राज्यकार्याणि कृत्वाऽह-स्थितयेन स सैन्ययुक् ॥

ऋद्ध्या महत्याऽध्यारोहत्, श्रीशत्रुऋयपर्वतम् ॥७३॥

ऋद्ध्या महत्याऽध्यारोहत् ॥७३॥

अहस्त्रितयेन राज्यकार्याणि कृत्वा सः सैन्ययुक् महत्या ऋद्ध्या श्री शत्रुऋयपर्वतम् अध्यारोहत् ॥७३॥

अहस्त्रितयेन राज्यकार्याणि कृत्वा सः सैन्ययुक् महत्या ऋद्ध्या श्री शत्रुऋयपर्वतम् अध्यारोहत् ॥७३॥

अहस्त्रितयेन राज्यकार्याणि कृत्वा सः सैन्ययुक् महत्या ऋद्ध्या श्री शत्रुऋयपर्वतम् अध्यारोहत् ॥७३॥

ततः दिनत्रयेण सर्वाणि राज्यकार्याणि कृत्वा सः सैन्ययुक् महत्या ऋद्ध्या श्री शत्रुऋयपर्वतम् अध्यारोहत् ॥७३॥

शुद्धयतीः- त्राश द्विषसभां तभाभ राजशुद्धयं आदोषी, ते समुद्रपाल राज पोताना सैन्ययुक्त भोटी अद्रि ससित नीर्याधिराज

श्री शत्रुऋय पर्वत पर यत्थो.॥

हिन्दी :-

उसके बाद तीन दिनों में ही राजकाज समेटकर, वह समुद्रपाल राजा अपने सैन्यसहित बड़े तातयाटसे तीर्थाधिराज श्री

शत्रुजय पर्वत पर चढा ॥७३॥

मराठी :-

नंतर तीन दिवसात राज्यकारभाराचा बंदोबस्त करून, तो समुद्रपाल राजा आपल्या सैन्याबरोबर मोठ्या घाटाने तीर्थाधिराज

श्री शत्रुजय पर्वतावर चढला.॥७३॥

English :- In 3 days completing all his royal matters the king Samudrapal began climbing the mountain of Satrunjay, with great splendour and grandeur, along with his army.

स्नात्रादिसप्तदशभिर्भेदैः सिद्धान्तभाषितैः ॥

स तत्र सूत्रयामास पूजामादिजिनेशितुः ॥७४॥

अन्वयः- स तत्र सिद्धान्तभाषितैः स्नात्रादिसप्तदशभिः भेदैः आदिजिनेशितुः पूजां सूत्रयामास ॥

मेघः लज्जया कृष्णवर्णः यभूव ॥७५॥

गुणवती:- समुद्रपाव राज्ञे ते शत्रुंजयगिरि उपर भद्रापूर्णाओ, ध्वजरोपण विजैरे पवित्र आरोंभां अटबुं तो पुष्प दान आधुं के दान जेईने वृष्टिदान करतो मेघ पाण वल्ल वरे श्याम थई अयो, अर्थात् अभुट वृष्टिदान करतो मेघ पाण आ राजनी दान आगण पोताने तुम्ह भानतो वल्ल पामी श्याम थई अयो. ॥७५॥

हिन्दी :- समुद्रपाल राजाने शत्रुंजय पर्वत पर भगवान की महापूजा और ध्वजारोपण इत्यादि पवित्र कार्योंमें इतना दान दिया कि उसका देखकर सतत वृष्टिदान करनेवाला बादल भी शर्म के कारण श्याम हो गया ॥७५॥

मराठी :- समुद्रपाल राजाने शत्रुंजय पर्वतावर अहंताची महापूजा व ध्वजारोहण इत्यादी कार्यक्रमात इतकी संपत्ती सर्व केली की ते पाहून सतत वृष्टिदान करणारा मेघ सुका लाजून श्याम वर्णाचा झाला. ॥७५॥

English :- King Samudrapal performed the propitious *pūja* of Lord Jinendra on the mountain, holsted the sacred flag etc. The donation came fully in the holy actions. By seeing the donation, the Megh (cloud-king) became ashamed by showering rain and became black. It means that inexhaustible donation of shower of rainwater, the Megh also became black, comparing the donation of the king considering himself frail, felt ashamed and became black.

विधायाद्याहिकां नागनामग्राहं जगत्पतेः ॥

पूजादानादिसत्कृत्यैः स निधानार्थमव्ययत् ॥७६॥

अन्वय:- नागनामग्राहं जगत्पतेः अद्याहिकां विधाय पूजादानादिसत्कृत्यैः सः निधानार्थं अव्ययत् ॥७६॥

विवरणम्:- नागस्य नामानि नागनामानि नागनामानि गृहीत्वा नागनामग्राहं जगतां पतिः जगत्पतिः, तस्य जगत्पतेः जगत्प्रभोः आदिनाथस्य अद्याहिकामहोत्सवं विधाय कृत्वा पूजाध्व दानानि च पूजादानानि पूजादानानि आदौ येषाम् तानि पूजादानादीनि च तानि सन्ति च तानि कृत्यानि च पूजादानादिसत्कृत्यानि, तैः पूजादानादिसत्कृत्यैः निधानस्यार्थं निधानार्थं अव्ययत् व्ययीचकार ॥७६॥

सरलार्थः- शत्रुक्षयतीर्थं नागस्य नामानि गृहीत्वा जगत्प्रभोः आदिनाथस्य अष्टादिकामहोत्सवं कृत्वा पूजादानादिभिः सुकृतैः स निपातार्थमव्ययत् ॥७६॥

गुणश्रुतिः- नागश्रेष्ठानुं नाम वर्धने श्री जिनेन्द्रनो आऽद्विवश अष्टाष्ट महोत्सव इरी, पूज दान विगरे सुदृश्यो इरवाभां ते नागश्रेष्ठाना निधाननो भयेलो अरधो भाग समुद्रपाल राजभये वापर्थो. ॥७६॥

हिन्दी :- नागश्रेष्ठी का नाम लेकर श्री जिनेन्द्र का आठ दिन का अष्टाई महोत्सव कर पूजा, दान इत्यादि सुकृत्य करने में उस नागश्रेष्ठी के खजाने का लूच हुआ आधा हिस्सा समुद्रपाल राजाने खर्च किया॥७६॥

मराठी :- नागश्रेष्ठीचे नाव येऊन, श्री जिनेन्द्राचा आठ दिवसांचा अठाई महोत्सव करून पूजा, दान इत्यादि सुकृत्य करून त्या नागश्रेष्ठीच्या खजिन्यातीत उरलेला अर्धा वाटा (हिस्सा) त्या समुद्रपाल राजाने खर्च केला.॥७६॥

English :- By accepting the name of Nagashrasthi, celebrating *Aiththai Mahotsava* of eight days of Lord Jinendra, thus the king Samudrapal spent remaining half of the wealth of Nagashreshthi in charity and performing pious deeds.

सिद्धक्षेत्रादयोत्तीर्य, स्वपुरं प्राविशन्नृपः ॥

रुद्धो राज्यासहिष्णुत्वाद्, वाणिजो दुष्टपाथिवैः ॥७७॥

अथ सिद्धक्षेत्रात् उत्तीर्य नृपः स्वपुरं प्राविशत् वाणिजः राज्याऽसहिष्णुत्वात् दुष्टपाथिवैः रुद्धः ॥७७॥

अथ अनन्तरं सिद्धं च तत् क्षेत्रत्र सिद्धक्षेत्रं, तस्मात् सिद्धक्षेत्रात् श्रीशत्रुअयगिरेः उत्तीर्य नृपः पातीति नृपः भूपः समुद्रपालः स्वस्य पुरं स्वपुरं स्वनगरं प्राविशत् तावत् वाणिजः वैश्यस्य राज्यस्य न सहिष्णवः राज्यासहिष्णवः राज्यासहिष्णूनां भावः राज्यासहिष्णुत्वं तस्मात् राज्यासहिष्णुत्वात्, दुष्टाश्च ते पाथिवाश्च दुष्टपाथिवाः तैः दुष्टपाथिवैः दुष्टराजभिः रुद्धः ॥७७॥

सरलार्थः- अनन्तं संः नृपः सिद्धक्षेत्रात् उत्तीर्य यावत् स्वपुरं प्राविशत् तावत् वैश्यः राजवं कर्तुं नार्हति इति मत्वा वैश्यस्य राज्यासहिष्णवः दुष्टाः पाथिवाः तं नृपं अक्रुण्वन् ॥७७॥

शुनयती:- उवे समुद्रप्राध सिद्धक्षेत्रथी उत्तरीने लेवो पोताना नगरमां प्रवेश करतो હતો, તેવામાં તે વેશ્ય હોવાથી તેને મળેલા રાજ્યને સહન નહીં કરનારા આસપાસના ઈર્ષાળુ દુષ્ટ રાજાઓએ તેને ઘેરી લીધો. ॥૭૭॥

हिन्दी :- बाद में समुद्रपाल जैसे ही सिद्धक्षेत्र से उतरकर अपने नगर में प्रवेश करने लगा उतनेमें उस वैश्य को प्राप्त हुआ राज्य सहन न करेवाले आसपास के ईर्ष्यालु दुष्ट राजाओंने घेर लिया. ॥७७॥

मराठी :- आता समुद्रपाल जसा ही सिद्धक्षेत्रातून परतून आपल्या नगरात शिरणार होता तोच त्या वैश्याला मिळालेल्या राज्याची नोंद सहन न करणाऱ्या जवळपासच्या ईर्ष्याळू दष्ट राजांनी त्याला वेढून घेतले. ॥७७॥

English :- After having alighted from the *Siddhe-Shetra*, King Samudrapal began entering his city. Just then some ill-minded kings who could not bear the fact that a mere trader as Samudra had achieved a kingdom, surrounded his city.

मिथः प्रवृत्ते युद्धेऽथ, भग्नां वीक्ष्य निजां चमूम् ॥
श्रीसमुद्रनृपो यावत्, किंकर्तव्यजडोऽजनि॥७८॥

अन्वयः:- अथ मिथः युद्धे प्रवृत्ते निजां चमू भग्नां वीक्ष्य श्रीसमुद्रवत्तः नृपः यावत् किंकर्तव्यताजडः अजनि ॥७८॥

विवरणम्:- अथ अनन्तरं मिथः परस्परं युद्धे प्रवृत्ते सति निजां स्वाम् चमू सेनां भग्नां विच्छिन्नां वीक्ष्य दृष्ट्वा श्रीसमुद्रवत्तः नृपः भूपः यावत् किंकर्तव्य यस्य सः किङ्कर्तव्यः। किङ्कर्तव्यता भावः किङ्कर्तव्यतायां जडः मुग्धः अजनि अजायता। यदा द्वयोः सैन्ययोः युद्धं प्रावर्तत तदा तस्मिन् युद्धे स्वं सैन्यं भग्नां वीक्ष्य श्रीसमुद्रनृपः किङ्कर्तव्यतामूढः समजनि ॥७८॥

सरलापः:- अनन्तरं अन्योन्यं युद्धे प्रवृत्ते सति निजं सैन्यं भग्नमवलोक्य श्री समुद्रनृपः अपुना किं - कर्तव्यमित्यत्र यावत् विमूढः अजनि ॥७८॥

શુભરાતી:- પરસ્પર બંને સેના વચ્ચે મુઠ થયું. પણ છેવટે દુશ્મનોના પરાક્રમથી પોતાની સેનાને વીખરાઈ ગયેલી બેઈ સમુદ્રપાલ રાજા હવે શું કરવું? એ પ્રશ્નાગ્રે વિચાર-વખણમાં ગુંચવાયો. ॥૭૮॥

હિન્દી :- બાદ મેં યોનો સેનાઓ મેં યુદ્ધ હુઆ ઝીર ઝંત મેં (દુશ્મનો કે પરાક્રમ સે) અપની સેના કો બિખરા હુઆ વેચકર સમુદ્રપાલ રાજા “ઝબ કયા કરના?” ऐसी उधेड़बुन में पड़ गया॥७८॥

મરાઠી :- નંતર દોઢી સૈન્યામલ્યે યુદ્ધ ઝાલે આણિ શેવટી (શત્રૂત્યા પરાક્રમાને) આપલ્યા સેનેલા અસ્તાવ્યસ્ત ઝાલેલી પાહુન રાજા સમુદ્રપાલ કિંકર્તવ્યમટ ઝાલા, તેવઠયાતા॥૭૯॥

English :- There began a war between the two cities, but ultimately when King Samudrapal seen that his army was being scattered and defeat was at hand, he was controlled by feelings of perplexity and fright.

તાવન્નિવિહબન્ધેન નિબન્ધાન્ યોજિતાશલીન્ ॥
પાવાગ્રે લુઠતો વીક્ષ્ય રક્ષ રક્ષેતિ જલ્પતઃ ॥૭૯॥

અન્યય:- તાવત્ નિવિહબન્ધેન નિબન્ધાન્ યોજિતાશલીન્ પાવાગ્રે લુઠતઃ રક્ષ રક્ષ ઇતિ જલ્પતઃ વિદેશિભૂપતીન્ વીક્ષ્યા॥૭૯॥

વિગરણમ:- તાવત્ નિવિહઃવૃદ્ધાસો બન્ધશ્ચ નિવિહબન્ધઃ તેન નિવિહબન્ધેન દૃઢબન્ધેન નિબન્ધાન્ યોજિતઃ વચ્ચઃ અઝાલિઃ ચૈઃ તે યોજિતાશ્લયઃ બહ્યાશ્લયઃ તાન્ યોજિતાશ્લીન્ વચ્ચાશ્લીન્, પાવાગ્રે લુઠતઃ રક્ષ રક્ષ ઇતિ જલ્પતઃયવતઃ વિદેશિભૂપતીન્ વીક્ષ્ય અવલોક્ય... ॥૭૯॥

સરસાર્થ:- તાવત્ દૃઢવન્ધેન વચ્ચાન્ વચ્ચાશ્લીન્ પાવાગ્રે લુઠતઃ, રક્ષ રક્ષ ઇતિ જલ્પતઃવિદેશિભૂપાન્ અવલોક્ય...॥૭૯॥

શુભરાતી :- તેટલામાં મજબૂત બંધનોથી બંધાયેલા અને બે હાથ બેડી પગમાં આળોટતા શત્રુરાજાઓને પોતાની સન્મુખ “શશાણ કરો શશાણ કરો” એ પ્રશ્નાગ્રે બોલતા બેઈને- ॥૭૯॥

હિન્દી :- ઉત્તનેમેં હી મજબૂત બંધનો સે વાંધે ગયે ઝીર દો હાથ જોડકર ઉસકે સામને આ કર પૈરોં મેં પડતે હુए और “बचाओ, बचाओ” ऐसी विनंती करते हुए उन्हीं शत्रु राजाओं को देखकर ॥७९॥

मराठी :-

तेवढ्यात रट बंधनांनी बांधलेल्या, दोन्ही हाथ जोडून पायांत लोटांगण घालणाऱ्या, त्या शत्रुराजांना आपल्या समोर पाहून आणि "वाचवा, वाचवा" अशी विनंती करणारे पाहून, ॥७९॥

English :-

Suddenly he seen the enemy king being tied vigorously and running towards him, was screaming for mercy, with joint hands.

विद्वेषिभूपतीन् सर्वान् प्रोन्मुच्य निजपुरुषैः ॥

अहो! किमिति साश्वर्योऽपृच्छतानेव भूपतीन् ॥८०॥

अन्वयः-

रक्ष रक्ष इति जल्पतः सर्वान् विद्वेषिभूपतीन् वीक्ष्य निजपुरुषैः प्रोन्मुच्य अहो! किमिति साश्वर्यः तान् एव भूपतीन् अपृच्छत् ॥८०॥

विवरणम्:-

रक्ष रक्ष इति जल्पतः सर्वान् विशेषेण द्विषन्तीत्येवमशीलाः विद्वेषिणश्च ते भुवः पतयः भूपतयः नृपाः चेति विद्वेषिभूपतयः, तान् विद्वेषिभूपतीन् विद्वेषिभूपान् निजाश्च ते पुरुषाश्च निजपुरुषाः तैः निजपुरुषैः निजसंबन्धैः प्रोन्मुच्य बन्धनमुक्तान् विधाय अहो! किमिदम् इति आश्चर्येण सह वर्ततेऽसौ साश्वर्यः सः तानेव भूपतीन् नृपान् अपृच्छत् ॥८०॥

सरतार्थः-

पूर्वश्लोकोक्तविशेषण विशिष्टान् सर्वान् विद्वेषिभूपान् स्वसंबन्धैः बध्नात् विमोच्य अहो! इदं किम्? इति सः तानेव भूपतीन् साश्वर्यमपृच्छत् ॥८०॥

शुभरात्री :-

पोताना उपर देष करनार अने युद्ध करनार ते सर्व शत्रुराज्याने पोताना भागुसो दारा छोडवीने "अहो! आ शु आश्वर्य भन्नुं?" ओ प्रभाणे ते राज्याने पूछुं. ॥८०॥

हन्दी :-

आपने उपर देष करनेवाले और युद्ध करनेवाले उन सब शत्रु राजाओं को अपने आदमियों द्वारा छुडवा कर "ओहो! यह क्या आश्चर्य है?" ऐसा उन्ही राजाओं से पूछा ॥८०॥

मराठी :-

आपला देष करणाऱ्या आणि युद्ध करणाऱ्या त्या सगळ्या शत्रू राजांना आपल्या माणसांना सांगून मोकळे केले आणि "अहो! हे काय आश्चर्य आहे?" असे त्यांनाच विचारले. ॥८०॥

English :- The king then asked his men to set free all the kings who were war with him and were jealous of him and asked the reason for such an astounding incident.

ते प्रोचुर्नापरं विप्रो, विशेषं किन्तु सङ्गरे
अबध्यामहि दुर्बुद्ध्या, युध्यमानाः स्वयं वयम् ॥८१॥

अन्वयः :- ते प्रोचुः, वयं अपरं विशेषं न विदमः। किन्तु सङ्गरे दुर्बुद्ध्या युध्यमानाः वयं स्वयं अबध्यामहि ॥८१॥

विवरणः :- ते विद्वेपितृपाः प्रोचुः अष्टवन्ना वयं अपरं विशेषं न विदमः जानीमः। किन्तु सङ्गरे युद्धं युद्धा चासौ बुद्धिश्च दुर्बुद्धिः, तथा दुर्बुद्ध्या, युध्यमानाः युद्धं कुर्वाणाः वयं स्वयमेव अबध्यामहि ॥८१॥

सरलार्थः :- ते विद्वेपितृपाः अष्टवन् - वयमपरं विशेषं न जानीमः। किन्तु युद्धं युद्धा युध्यमानाः वयं स्वयमेव अबध्यामहि वदामः ॥८१॥

शुणयामी :- त्वारे सर्वं राज्ञ्योऽमे प्रत्युत्तरं आप्यो के अमे आभं भनवानुं भीणुं तो कोई विशेष कारण आशुता नहीं, परंतु दुष्टद्विषी युद्ध करता अमे राजांगुशमां स्वयं बंधाई गया। ॥८१॥

हिन्तो :- तब सभी राजाओंने जवाब दिया, "वैसे तो हमे इस घटना का और कोई विशेष कारण मालूम नहीं है, लेकिन द्वेष बुद्धि से लड़नेवाले हम स्वयं बंध गये हैं ॥८१॥

मराठी :- तेव्हा त्या राजांनी प्रत्युत्तर दिले, असे घडण्याचे विशेष कोणते ही कारण आम्हांला माहीत नाही, पण द्वेषबुद्धीने लढत असतांना आम्ही स्वयं रणक्षेत्रात बांधले गेलो आहोत. ॥८१॥

English :- At this, the kings answered that, they did not know the reason to this astounding incident, but they were being bound on the battle-field themselves when they were carressing ill-feelings of jealousy.

अन्य:-

परं भवतः प्रसादः भवत्प्रसादः, च्छुटिता नाऽत्र सम्शयः ॥

अस्ति । अधुना नः यावज्जीवं स्वसेवकान् स्वीकुरु नोऽधुना ॥८२॥

विकरणम्:-

परं भवतः प्रसादः भवत्प्रसादः, तेन भवत्प्रसादेन तव कृपया वयं च्छुटिताः मुक्ताः अभवाम् इत्यत्र संशयः न सन्नेहः नाऽस्ति अतः अधुना इदानीं त्वं नः अस्मान् यावत् जीवामः तावत् यावज्जीवं स्वस्य सेवकाः स्वसेवकाः तान् स्वीकुरु, अस्मान् स्वसेवकत्वेन अङ्गीकुरुष्व ॥८२॥

सरलादी:-

परंतु भवतः कृपया एव वयं वरपणात् मुक्ताः अभवाम् इत्यत्र स्नेहः नास्ति अतः इदानीं त्वं अस्मान् यावज्जीवं स्वसेवकत्वेन स्वीकुरु ॥८२॥

भुवनेश्वरी :- भर्तुं हे राजन् ! आपनी न इषादृष्टि अगे छुट्या छीअ, अभां संशय नहीं, भाटे डवे आप अंभो सर्वने

हिन्दी :-

“लेकिन हे महाराज! आपकी ही कृपा से हम छूट गये हैं इसमें कोई शक नहीं है। अब आप हम सबको निन्दगीभर के लिये वास के रूप में स्वीकार कर लो।” ॥८२॥

मराठी :-

परंतु हे महाराज! आपल्याच कृपेने आम्ही सगळे सुटलो आहोत यात काही संशय नाही. म्हणून आपण आम्हा सर्वांना

English :-

But then they all agreed that, they were free just because of the king. So they surrendered themselves to the king and asked him to accept them as his humble servants.

दत्तयुक्त्वा सेवकीभूते-स्तरेयाऽसौ परिवृतः ॥

स्वपुरं प्राविशत् प्राज्य-प्रवेशोत्सवपूर्वकम् ॥८३॥

अन्ययः- इति उक्त्वा सेवकीभूतैः तैः एव परिवृतः असौ प्राज्यप्रवेशोत्सवपूर्वकं स्वपुरं प्राविशत् ॥८३॥

विवरणम्:- इति एवम् उक्त्वा भाषित्वा न सेवकाः असेवकाः। असेवकाः भूताः सेवकीभूताः तैः सेवकीभूतैः सेवकतां प्रापेः तैः

एव विद्वेगिनुपैः परिवृतः रुन्धः असौ समुद्रनृपः प्राज्यः समुद्रश्रासौ प्रवेशस्योत्सवश्च प्राज्यसमुद्रोत्सवः।

प्राज्यसमृद्धप्रवेशोत्सवः पूर्वम् यस्मिन् कर्मणि यथा स्यात् तथा प्राज्यसमृद्धप्रवेशोत्सवपूर्वकं महता उत्सवेन सह इत्यर्थः

स्वपुरं प्राविशत् ॥८३॥

सलार्थः- एवमुक्त्वा सेवकीभूतैः तैः राजभिः एव परिवृतः असौ समुद्रनृपः महता उत्सवेन सह स्वपुरं प्राविशत् ॥८३॥

शुब्धशती :- आधी शीते सेवक तदीके पोताने पथ थयेल सर्व राजाओ साथे समुद्रपाल राजाणे मोठा उत्सवपूर्वक पोताना नगरभां

प्रवेश कर्यो ॥८३॥

हिन्दी :- इस तरह सेवक की तरह अपने आधीन हुए उन सब राजाओं से घिरे हुए उस समुद्रपाल राजाने बड़े उत्सव के साथ नगर

में प्रवेश किया ॥८३॥

मराठी :- अशारीतीने सेवक म्हणून आपल्या आधीन झालेल्या त्या राजासमवेत त्या समुद्रपाल राजाने मोठ्या उत्साहाने नगरागळे

प्रवेश केला ॥८३॥

English :- Thus the King entered the city with great pomp and style surrounded by these docile Kings.

सभ्यान् सभायामाभाष्य, विसृज्य च नृपानसौ ॥

सौधान्तः पूजयन् देवान्, ददर्श व्यन्तरं पुरः ॥८४॥

अन्ययः- सभायां सभ्यान् नृपान् विसृज्य च सौधान्तः देवान् पूजयन् असौ पुरः व्यन्तरम् ददर्श ॥८४॥

विवरणम्:- सभायां राजपरिवदि सभायां साधवः सभ्याः तान् सभ्यान् सभासवः आभाष्य आ समन्तात् भाषित्वा नृन् पान्तीति

नृपाः तान् नृपान् राज्ञः विसृज्य विमुच्य सौधस्य प्रासादस्य अन्तः सौधान्तः प्रासादमध्ये देवान् पूजयन् अर्चयन् असौ

समुद्रनृपः पुरः अग्रे व्यन्तरं देवं ददर्श अग्राक्षीत् ॥८४॥

सरलार्थ:- तथा सभावापुनस्थितान् सभ्यान् किञ्चित् आभाष्य नृपान् विसृज्य चाऽसौ समुद्रजपः सौम्यज्ये देवान् अपूजयत् । तदा पुनः एकम् व्यन्तरं अद्राक्षीत् ॥८४॥

गुणशती :- त्पार भाद उग्रेशीमां सल्यो साथे डेटलीड वातयीन डरी, राअओने सन्मानपूर्वक विदाय डरी, ते पोताना गृधुमंदिशमां देवोनी पूण डरवा भेडो, तेवामां पोतानी सन्मुभ तेणुगे ओड व्यंतर भेयो. ॥८४॥

हिन्दी :- उसके बाद कचहरी में सभासदों के साथ कुछ बातचीत कर के, राजाओं को सम्मानपूर्वक बिदा कर के अपने गृहमंदिरमें ज्यों ही देवों की पूजा के लिये प्रवृत्त हुआ, त्यों ही अपने सामने एक व्यंतर को देखा ॥८४॥

मराठी :- नंतर दरबारात सभासदांशी काही गोष्टी करून, सोबत आलेल्या राजांना सन्मानपूर्वक निरोप देऊन आपल्या देवयरात देवाची पूजा करू लागलो. तेव्हा त्याला समोर एक व्यंतर दिसला. ॥८४॥

English :- The king then spoke to the kings in the royal court and then bidding them farewell, went to his temple made in his residence. On entering he happened to see a God (Vyantra - a type of a God)

पृष्टः कस्त्वमिति क्षोणि-भृता स व्यन्तरोऽवदत् ॥

तामलिप्त्यामहं नाग-नामा प्राग् गोष्ठिकोऽभवम् ॥८५॥

अन्वयः- क्षोणिभृता त्वं कः इति पृष्टः सः व्यन्तरः अवदत् अहं प्राक् तामलिप्त्याम् नागनामा गोष्ठिकः अभवम् ॥

विवरणम्- क्षोणिं पृथ्वीं निभर्तीति क्षोणिभृत् तेन क्षोणिभृता भूभृता त्वं कः असि? इति पृष्टः विचारितः स व्यन्तरः अवदत् - अवादीत्-अहं प्राक् पुरा तामलिप्त्यां नाम नगर्यानागः नाम यस्य सः नागनामा नागाभिधानः गोष्ठिकः अभवम् अभूवम् ॥८५॥

सरलार्थ:- राजा समुद्रेण त्वं कः असि? इति पृष्टः सः व्यन्तरः अवादीत् अहं पुरा तामलिप्त्यां नगर्यां नागनामा गोष्ठिकः अभवम् ॥८५॥

शुभरात्री :- समुद्रपाल राजाये पुष्टुं ते - "तुं कोरा छे ?" त्वारे ते अंतरदेवे कुंते - 'तुं तामलिमि नगरीमां प्रथम नाग नाभनी गोष्ठिकु छतो.' ॥८५॥

हिन्दी :- तब समुद्रपाल राजाने उससे पूछा, "तुम कौन हो?" तब वह व्यंतेर बोला, "हे राजन्! मैं तामलिमी नगरी में पहले नाग नाम का गोष्ठिक था ॥८५॥

मराठी :- तेव्हा समुद्रपाल राजाने त्याला विचारले, "तू कोण आहेस?" तेव्हा तो व्यंतेर म्हणाला, "मी तामलिमी नगरीमध्ये प्रथम नाग नावाचा गोष्ठिक होतो." ॥८५॥

English :- The king asked the God (*Vyantar*) to identify himself. At this, he replied that he was a conversationalist named Nag, in a city named Tamlipti.

पूर्वजैः कारिते चैत्ये, सारां विवदधतो ममा।

कुटुम्बं सकलं क्षीणं देवस्वैनैव पोषितम् ॥८६॥

अन्वयः :- पूर्वजैः कारिते चैत्ये सारां विवदधतो ममा।
कुटुम्बं सकलं क्षीणं देवस्वैनैव पोषितम् ॥८६॥
पूर्वजैः कारिते चैत्ये सारां विवदधतो ममा देवस्वेन एव पोषितं सकलं कुटुम्बं क्षीणम् ॥८६॥
विवरणम् :- पूर्व जायन्ते इति पूर्वजाः, तैः पूर्वजैः वयमज्ञैः कारिते निर्मापिते चैत्ये- निमन्त्रिरे सारां मन्दिरव्यवस्थां विवदधतः कुर्वतः मम देवस्य स्वं धनं देवस्य तेन देवस्वेन देवद्वयेण एव पोषितं पालितं सकलं सर्वं कुटुम्बं क्षीणं नष्टम् अनशयत् ॥८६॥

संस्कार्यः :- मम पूर्वजैः कारिते चैत्ये मन्दिरव्यवस्थां कुर्वतः मम देवद्वयेण एव पोषितं सकलं कुटुम्बम् अनशयत् ॥८६॥

शुभरात्री :- आरा पूर्वजैः अंधावेदा निमन्त्रिनी सारसंभाण कस्तां देवद्वयधी न पोषण पाभेक्षुं भातुं सधनुं कुटुम्ब नाश पाभ्यु. ॥८६॥

हिन्दी :- मैं मेरे पूर्वजों के द्वारा निर्मित निमन्त्रि की निगरानी करते हुए मेरे परिवार का देवद्वय से ही निर्वाह (गुजारा) करता था। लेकिन उससे मेरा पूरा परिवार नष्ट हो गया ॥८६॥

मराठी :-

माझ्या पूर्वजांनी बांधून ठेवलेल्या जिनामंदिराची देखरेख करतांना देवद्रव्याचेच कुटुंबाचे पातळपोषण मी करीत होतो. त्यामुळे माझा पूर्ण कुटुंब नाश झाला.॥८६॥

English :- "I am a caretaker of the temple of Lord Jineshwar that was built by his ancestors. I and my family subsisted on God's money, due to which my family experienced damnation."

देवद्रव्योपभोगेन, कुटुम्बस्य क्षयो भवेत् ॥

नैमित्तिकायिति श्रुत्वा, भीतः कर्म तदत्यजम् ॥८७॥

अन्वयः:-

देवद्रव्योपभोगेन कुटुम्बस्य क्षयः भवेत् । इति नैमित्तिकात् श्रुत्वा भीतः अहं तत् कर्म अत्यजम् ॥८७॥

वियरणम्:-

देवस्य द्रव्यं देवद्रव्यं । देवद्रव्यस्य उपभोगः देवद्रव्योपभोगः, तेन देवद्रव्योपभोगेन कुटुम्बस्य क्षयः विनाशः भवेत् । कुटुम्बस्य विनश्यति इति निमित्तं जानातीति नैमित्तिकः तस्मात् नैमित्तिकात् शकुनजात् श्रुत्वा निशम्य भीतः भयं प्राप्तः अहं तत् कर्म देवद्रव्योपभोगलक्षणं कर्म अत्यजम् अजहाम् ॥८७॥

समर्थः:-

देवद्रव्यस्य उपभोगेन सकलं कुटुम्बं नश्यति इति निमित्तविदः मुखात् श्रुत्वा भीतः अहं देवद्रव्योपभोगम् अत्याक्षम् ॥८७॥

गुजराली :-

उभे ओंठः सभये निश्चिन्तियाना मुग्धधी सांलण्युं उ - "देवद्रव्यनो उपभोग इत्याधी कुटुम्बनो नाश थाय छे," आ प्रधागे सांलणी पुं उर पाभ्यो अने तेथी भें ते आर्थ (देवद्रव्यनो उपभोग) इशुं छोडी दीधुं. ॥८७॥

हिन्दी :-

जब एक बार किसी ज्योतिष के मुख से सुना कि, "देवद्रव्य का उपभोग करने से समस्त परिवार का नाश होता है" तब यह सुनकर मुझे डर लगा और मैंने वह काम (देवद्रव्य का उपभोग) करना छोड़ दिया ॥८७॥

मराठी :-

नंतर एके दिवशी कोणत्या एका ज्योतिषाच्या तोंडून मी ऐकले की, "देवद्रव्याचा उपभोग केल्याने कुटुंबाचा नाश होतो." हे ऐकून प्रता भीती वाटली आणि नंतर ते काम (देवद्रव्याचा उपभोग) मी सोडून दिले. ॥८७॥

गुजराती :- समुद्रपाव राजाओ पुछ्छुं ते - "तुं कोरा छे ?" तारे ते अंतरेवे कछुं ते - 'तुं तामलिषि नगरीभां प्रथम नाग नाभनी गोष्ठिक छतो.' ॥८५॥

हिन्दी :- तब समुद्रपाल राजाने उससे पूछा, "तुम कौन हो?" तब वह व्यंतर बोला, "हे राजन्! मैं तामलिषी नगरी में पहले नाग नाम का गोष्ठिक था ॥८५॥

भारती :- तेरा समुद्रपात राजाने त्याला विचारले, "तू कोण आहेस?" तेव्हा तो व्यंतर म्हणाला, "मी तामलिषी नगरीमध्ये प्रथम नाग नावाचा गोष्ठिक होतो." ॥८५॥

English :- The king asked the God (*Vyantar*) to identify himself. At this, he replied that he was a conversationalist named Nag, in a city named Tamlipti.

पूर्वजैः कारिते चैत्ये, सारां विदधतो ममा।
कुटुम्बं सकलं क्षीणं देवस्वैनैव पोषितम् ॥८६॥

अन्यतः :- पूर्वजैः कारिते चैत्ये सारां विषयतः मम देवस्येन एव पोषितं सकलं कुटुम्बं क्षीणम् ॥८६॥

विवरणम् :- पूर्व जायन्ते इति पूर्वजाः, तैः पूर्वजैः वयस्यैः कारिते निर्मापिते चैत्ये- जिनमन्दिरे सारां मन्दिरव्यवस्थां विदधतः कुर्वतः मम देवस्य स्वं धनं देवस्वं तेन देवस्येन देवद्रव्येण एव पोषितं पालितं सकलं सर्वं कुटुम्बं क्षीणं नष्टम् अनश्यत् ॥८६॥

सरलार्थः :- मम पूर्वजैः कारिते चैत्ये मन्दिरव्यवस्थां कुर्वतः मम देवद्रव्येण एव पोषितं सकलं कुटुम्बम् अजयत् ॥८६॥

गुजराती :- આરા પૂર્વજોએ બંધાવેલા જિનમંદિરની સારસંભાળ કરતાં દેવદ્રવ્યથી જ પોષણ પામેલું માટું સઘળું કુટુંબ નાશ પામ્યું. ॥८६॥

हिन्दी :- मैं मेरे पूर्वजों के द्वारा निर्मित जिनमंदिर की निगरानी करते हुए मेरे परिवार का देवद्रव्य से ही निर्वाह (गुजारा) करता था। लेकिन उससे मेरा पूरा परिवार नष्ट हो गया ॥८६॥

मराठी :- माझ्या पूर्वजांनी बांधून ठेवलेल्या जिन्मंदाराची देखरेख करतांना देवद्रव्यानेच कुटुंबाचे पालनपोषण मी करीत होतो. त्यामुळे माझा पूर्ण कुटुंब नाश झाला.॥८६॥

English :- "I am a caretaker of the temple of Lord Jineshwar that was built by his ancestors. I and my family subsisted on God's money, due to which my family experienced damnation."

देवद्रव्योपभोगेन, कुटुम्बस्य क्षयो भवेत् ॥
नैमित्तिकाविति श्रुत्वा, भीतः कर्म तदत्यजम् ॥८७॥

अन्वयः- देवद्रव्योपभोगेन कुटुम्बस्य क्षयः भवेत् । इति नैमित्तिकात् श्रुत्वा भीतः अहं तत् कर्म अत्यजम् ॥८७॥

वियरणम्:- देवस्य द्रव्यं देवद्रव्यं । देवद्रव्यस्य उपभोगः देवद्रव्योपभोगः, तेन देवद्रव्योपभोगेन कुटुम्बस्य क्षयः विनाशः भवेत् । कुटुम्बम् विनश्यति इति निमित्तं जानातीति नैमित्तिकः तस्मात् नैमित्तिकात् शकुनजात् श्रुत्वा निशम्य भीतः शयं ग्रामः अहं तत् कर्म देवद्रव्योपभोगक्षणं कर्म अत्यजम् अजहाम् ॥८७॥

संलार्थः- देवद्रव्यस्य उपभोगेन सकलं कुटुम्बं नश्यति इति निमित्तविदः मुखात् श्रुत्वा भीतः अहं देवद्रव्योपभोगम् अत्याक्षम् ॥८७॥

शुद्धशक्ती :- હવે ડોઈ સમયે નિશિનિયાના મુખથી સાંભળ્યું કે - “દેવદ્રવ્યનો ઉપભોગ કરવાથી કુટુંબનો નાશ થાય છે,” આ પ્રભાગે સાંભળી હું ૩૨ પામ્યો અને તેથી મેં તે કાર્ય (દેવદ્રવ્યનો ઉપભોગ) કરવું છોડી દીધું. ॥૮૭॥

हिन्दी :- जब एक बार किसी ज्योतिष के मुख से सुना कि, “देवद्रव्य का उपभोग करने से समस्त परिवार का नाश होता है।” तब यह सुनकर मुझे डर लगा और मैंने वह काम (देवद्रव्य का उपभोग) करना छोड़ दिया ॥८७॥

मराठी :- नंतर एके दिवशी कोणत्या एका ज्योतिषाच्या तोंडून मी ऐकले की, “देवद्रव्याचा उपभोग केल्याने कुटुंबाचा नाश होतो.” हे ऐकून मला भीती वाटली आणि नंतर ते काम (देवद्रव्याचा उपभोग) मी सोडून दिले.॥८७॥

English :- Then once he had happened to hear from an astrologer, "The one who utilizes God's money is bound to be irradicated along with his family. So overcome with fright, he stopped the use of God's money."

चतुर्विंशतिदीनार-सहस्री याऽन्तिकेऽभवत् ॥

देवसत्काऽवशिष्टा सा, क्षितौ क्षिप्ताऽथ पत्रयुक् ॥८८॥

अन्तिके देवसत्का या चतुर्विंशतिदीनारसहस्री अवशिष्टाऽभवत् सा मया पत्रयुक् क्षितौ क्षिप्ता ॥८८॥

विवरणम् :- अन्तिके मम समीपे देवसत्का देवद्रव्यरूपा या दीनाराणां सुवर्णमुद्राणां सहस्राणि दीनारसहस्राणि चतुरधिका विमृशतिः चतुर्विंशतिः दीनार सहस्राणां समाहारः चतुर्विंशतिदीनारसहस्री चतुर्विंशतिसहस्रं दीनाराः निष्काः इत्यर्थः अवशिष्टा अभवत् । अवशिष्टाः अभवन् सा मया पत्रयुक् पत्रेण साकं क्षितौ भूमौ निक्षिप्ता स्थापिता ॥८८॥

सप्तार्धः :- मम अन्तिके समीपे अन्ते चतुर्विंशतिसहस्रपिताः निष्काः सुवर्णमुद्राः अवशिष्टाः अभवन् । ताः सुवर्णमुद्राः मया पत्रेण सह भूमौ निखाताः ॥८८॥

गुणशती :- भारी पासे देवद्रव्यं त्रिंशती योषीथ एव सोनभण्डो ले भाडी रशी छती, ते विभिन्न पत्र सञ्चिन् पृथ्वीभां दृष्टी ॥८८॥

हिन्दी :- उस समय मेरे पास देवद्रव्य के नाम पर चौबीस हजार सोना मुहरें जमा थी, जिसे लिखित पत्र के साथ जमीन में गाड़ दी ॥८८॥

मराठी :- त्या वेळी माझ्या जवळ देवद्रव्य म्हणून एकूण चौबीस हजार सोन्याच्या मुद्रा शिल्लक होत्या. त्या मुद्रा मी एका पत्रा सोबत जमीनीत पुरतून (गाडून) ठेवल्या ॥८८॥

English :- "I had twenty four thousand gold coins as God's money, which I had buried in the ground, along with a note."

कृत्यैर्यथोचितैर्जीवन् । प्रान्तेऽहम् कष्टतो निशि ॥

स्थविर्या प्रातिवेशिमक्या, पठ्यमानम् मृदुस्वरम् ॥८९॥

श्रीशत्रुअयमाहात्म्यम्, शुण्वन्नेकाग्रमानसः ॥

मृत्वा तद्ध्यानतोऽभूवम् व्यन्तरोऽवैव पर्वते ॥९०॥

अन्वयः- यथोचितैः कृत्यैः जीवन् अहम् प्रान्ते निशि कष्टतः प्रातिवेशिमक्या स्थविर्या मृदुस्वरम् पठ्यमानम् - ॥८९॥

श्री शत्रुअयमाहात्म्यम् एकाग्रमानसः शुण्वन् अहम् तद्ध्यानतः मृत्वाऽत्र एव पर्वते व्यन्तरः अभूवम् ॥९०॥

विवरणम्:- उचितमनतिक्रम्य वर्तन्ते इति यथोचितानि तैः कृत्यैः कार्यैः जीवन् उपजीविकाम् कुर्वन् अहम् प्रान्ते मरणसमये निशि निशायाम् कष्टतः दुःखात् प्रतिवेशम् वसतीति प्रातिवेशिमकी तया प्रातिवेशिमक्या स्थविर्या वृद्ध्या गृधुः स्वरः यस्मिन् कर्मणि यथास्यात् तथा मृदुस्वरम् मृदुस्वरेण इत्यर्थः पठ्यमानम् गीयमानम् ॥८९॥

श्री शत्रुअयस्य माहात्म्यम् महत्त्वम् एकाग्रम् मानसम् यस्य सः एकाग्रमानसः (एकाग्रेण मनसा) शुण्वन् आकर्णयन् अहम् तस्य शत्रुअयस्य ध्यानम् तद्ध्यानम् तस्मात् तद्ध्यानतः शत्रुअयध्यानात् मृत्वा मरणम् प्राप्य अत्र अस्मिन् पर्वते एव शत्रुअयगिरौ एव व्यन्तरः अभूवम् ॥९०॥

नारतार्थः- ततः यथोचितैः कर्मभिः उपजीवन् अहम् अन्तकाले निशायाम् महता कष्टेन प्रातिवेशिमक्या वृद्ध्या मृदुस्वरेण पठ्यमानम् गीयमानम् ॥८९॥

वृद्ध्या मृदुस्वरेण गीयमानम् श्री शत्रुअयस्य माहात्म्यम् एकाग्रेण मनसा शुण्वन् अहम् श्रीशत्रुअयस्य ध्यानात् मृत्वा अस्मिन् श्रीशत्रुअयपर्वते एव त्वन्तरः अभूवम् ॥९०॥

गुणवर्ती:- तत्र पृष्टी यथाशेष्य अर्थो नृप भेणदी आञ्जविका यलापतो दुःभराण्य शमये दुःखपूर्वक रात्रिभिः नञ्जकना पाशेशभाः रतेती अत्र वृद्ध स्त्रीना मुप वारा ओभण स्वरथी कुवेता - ॥८८॥

गुणराशिः- ॥१॥ पूर्वत पर पूज्य समये तमाश भुषयी भाहुं नाथ सांख्यीने पूर्वव्यवस्थे वृत्तान्त स्मरणे अरी भाहुं चित्त धाहुं प्रभाव धाहुं, अने ये विधारु ३ ॥८१॥

हिन्दी :- इस पर्वत के ऊपर पूजा के समय तुम्हारे मुँह से मेरा नाम सुनकर मुझे पूर्वभाव का वृत्तान्त याद आया और मेरा चित्त बहुत प्रसन्न हुआ और फिर मैंने सोचा कि, ॥९३॥

मराठी :- या पर्वतावर पुजेच्या वेळी तुमच्या तोंडातून माझे नाव ऐकून मला पूर्वजाव्याच्या वृत्तांताचे स्मरण झाले. आणि आज माझे चित्त प्रसन्न झाले आणि मग मी विचार केला की, ॥९१॥

English :- On the mountain, when Samudra was performing the puja, Nag happened to hear his name being repeated. He then recollected his past life and its happenings. He was thus filled with feelings of bliss and tranquillity.

सांख्यिकम् विदधे देव - द्रव्यं यदेवपूजने ॥

व्ययितं तत् किमप्यस्य, सान्निध्यम् विदधेऽधुना ॥९२॥

अन्वयः- यदि देवद्रव्यं देवपूजने व्ययितं इदं साधु विदधे । तत् अधुना अस्य किमपि सान्निध्यं विदधे ॥९३॥

विवरणम्- यदि इदं देवद्रव्यं त्वया देवस्य पूजनं देवपूजनं तस्मिन् देवार्चने व्ययितं व्ययीकृतम् इदम् साधु विदधे चक्रे । तत् तस्मात्कारणात् अधुना अस्य किमपि सान्निध्यमहं विदधे कुर्वे ॥९२॥

सरलार्थः- देवद्रव्यं देवपूजने व्ययितमिदं साधु विदधे । अतः अहमस्य किमपि सान्निध्यं विदधे ॥९२॥

गुणराशिः- (३) विधारु ३ ॥ १॥ राख्ये देवपूज्यां देवद्रव्ये व्यय अर्थे ते धातुं ७ साहुं अर्थे, भाटे अने उवे अर्थे साडभाअरी धातु ॥८२॥

हिन्दी :- इस राजाने देवपूजा में ही देवद्रव्य का खर्च किया है यह बहुत ही अच्छा किया है और इसलिये मैं उसे किसी न किसी प्रकार से सहायक बनाऊँ ॥९२॥

श्री धनुर्जय तीर्थना अद्भुत भाषान्धने अद्भ्युहिते सांभणनां सांभणनां भृत्य पाभ्यो अने श्री धनुंजयना आनयी
आण् पर्वत उपर व्यंनरदे व धधो ह्युं ॥८०॥

हिन्दी :-

बाद में यथायोग्य कार्यो द्वारा धन प्राप्त कर के आजीविका चलाते हुए मैंने मरण के समय रात में पडोस की पक वृद्धा के मुख
से मधुर स्वर में कहा जानेवाला श्री शत्रुंजय तीर्थका अद्भुत माहात्म्य एकाग्र चित्त से सुना और मैंने भृत्य पाया॥ श्री
शत्रुंजय के ध्यान के कारण आज इसी पर्वत पर व्यंनर देव बना हूँ॥८१॥

मराठी :-

नंतर यथायोग्य कार्य करून धन प्राप्त करून आजीविका चालवीत असतांना, मृत्यूच्या वेळी रात्री शेजारी एक म्हातारी
मधुर कंठाने मोठ्या कष्टाने श्री शत्रुंजय तीर्थची अद्भुत माहात्म्य म्हणत होती. एकाच मनाने ती ऐकताना मांडी प्राण जोसे
आणि श्री शत्रुंजयच्या व्यानामुळे आज त्याच पर्वतावर व्यंनर देव बनलो॥८१॥

English :-

Then he earned my living, through proper means and is due course reached my death bed, when
I happened to hear from a neighbouring old woman, in a melodious tone about the auspiciousness
of the mountain Satrunjay. As my mind was engrossed in the thoughts of the sacred pilgrim spot,
he became a God (*Purandar*) on the mountain, after my death.

तत्र पूजाक्षणे स्वीयं, नाम श्रुत्वा भवन्मुखात् ॥

स्मृत्वा च पूर्ववृत्तान्तम्, प्रीतचेता व्यचिन्तयम् ॥९१॥

अन्य:-

तत्र पूजाक्षणे भवन्मुखात् स्वीयं नाम श्रुत्वा प्रीतचेताः अहम् पूर्ववृत्तान्तं स्मृत्वा व्यचिन्तयम् ॥९१॥

विवरणम्:-

तत्र शत्रुअयनितो पूजायाः क्षणः पूजाक्षणः, तस्मिन् पूजाक्षणे पूजासमये भवतः मुख भवन्मुखं तस्मात् भवन्मुखात् त व
मुखात् स्वीयमात्मनः नाम नामधेयं श्रुत्वा आकर्ष्य प्रीतं चेतः मनः यस्य सः प्रीतचेताः प्रीतमनाः अहं पूर्ववृत्तान्तो
वृत्तान्तश्च पूर्ववृत्तान्तः तं पूर्ववृत्तान्तं पूर्वभववृत्तान्तं स्मृत्वा व्यचिन्तयं व्यचारयम् ॥९१॥

संलार्थ:-

तस्मिन् शत्रुअवतीर्षे पूजासमये तव मुखात् मम नाम श्रुत्वा सन्तुष्टमानसः अहम् पूर्वभववृत्तान्तं स्मृत्वा विचिन्तितवान् ॥९१॥

मराठी :-

या राजाने देवपूजेत देयद्रव्याचा वापर केला तो स्वरोस्वर फारच छान केले आहे, आता मी त्याला कोणत्या तरी प्रकाराने सहाय करिन. ॥९२॥

English :-

Then he thought to himself saying that this King Samudra has spent the money wholly on religious deeds, which is excellent, so he should, in some way or another, help him out.

अतः सद्यगतेनैव, यन्त्रितास्ते मयाऽस्यः ॥

अल्पशक्तिः परं नाऽह - मन्यत्र स्थातुमीश्वरः ॥९३॥

अन्वयः :-

अतः साह आगतेन एव मया ते अस्यः यन्त्रिताः। वरम् अहमल्पशक्तिः अस्मि। अतः अन्यत्र स्थातुमीश्वरः नाऽस्मि ॥९३॥

विवरणम् :-

अतः शत्रुजयतीर्थात् त्वया सह आगतेन मया एव ते तव अस्यः शत्रवः यन्त्रिताः रुद्धाः बद्धाः। परन्तु अहम् अल्पा शक्तिः यस्य सः अल्पशक्तिः अस्मि अल्पबलः भवामि तस्मात् अहं मम स्थानात् अन्यत्र मत्स्थानम् परित्यज्य अन्यस्मिन् स्थाने स्थातुं ईश्वरः समर्थः क्षमः न अस्मि ॥९३॥

सरलार्थः :-

अतः शत्रुजयतीर्थात् तव साहाय्यं त्वचा सह आगतेन मया एव तव अस्यः जियन्त्रिताः बद्धाः। किन्तु अहमल्पबलः अस्मि। तस्मात् मम स्थानम् परित्यज्य अहमव्यत्र स्थातुं समर्थः नाऽस्मि ॥९३॥

बुज्जानी :-

अथ विचार इदी श्री शत्रुजयतीर्थाद्री तारी साधे आदी भें तभारा शत्रुओने दद भंधनोथी भांधी लीधा। परंतु छुं अल्प शक्तिवाजो छुं तेथी मारा स्थान सिवाय अन्य स्थाने खेवा समर्थ नथी. ॥९३॥

हिन्दी :-

ऐसा विचार कर के, शत्रुजय तीर्थ से तुम्हारे साथ चल कर मैने ही तुम्हारे शत्रुओं को दूढ - बंधनों से बांध लिया था। लेकिन मैं अल्प शक्तिशाली होने के कारण अपना स्थान छोड़कर और कहीं भी रह नहीं सकता ॥९३॥

मराठी :-

असा विचार करून शत्रुजय तीर्थापासून तुमच्या वरोबर येऊन मी स्वतःच तुमच्या शत्रूंना मजबूत बंधनांनी बांधून घेतलो. मग मी अल्पशक्तीशाली असून माझी जागा सोडून दुसऱ्या जागी राहू शकत नाही. ॥९३॥

English :- Having thought thus, he himself came along with the king from the mountain and vigorously tied up the enemies. But because he had limited powers, he could not stay at any other place, than his own.

अतो यातास्मि तत्रैव, परं यात्राद्वयस्य मे ॥

प्रत्यब्दं सुकृतम् देयं, प्रपेदे सोऽपि तद्वचः ॥९४॥

अन्वयः- अतः जहं तत्रैव यातास्मि । परं त्वया मे प्रत्यब्दं यात्राद्वयस्य सुकृतं देयम् । सोऽपि तद्वचः प्रपेदे ॥९४॥

विवरणम्:- अतः अल्पबलत्वेन अन्यत्र स्थातुमशक्यत्वात् अहं तत्र एव मम निवासपूते शत्रुअयगिरौ एव यातास्मि, यामि गच्छामि परम् त्वया मे मह्यम् अब्दे अब्दं प्रत्यब्दं प्रतिवर्षम् यात्रयोः द्वयम् यात्राद्वयस्य द्वयोः यात्रयोः सुकृतं पुण्यम् देयम् । सः समुद्रनृपः अपि तस्य तद् वचः प्रपेदे स्वीचकार ॥९४॥

सत्तार्थः- अल्पबलत्वेन अन्यत्र स्थातुमशक्यत्वात् अहं तत्र एव मम निवासस्थाने शत्रुअयपर्वते गच्छामि । परम् त्वया प्रतिवर्षं मह्यं यात्राद्वयस्य पुण्यम् प्रदेयम् । सः समुद्रनृपः अपि तस्य तद् वचः स्वीचकार ॥९४॥

गुणशती :- भाटे पुं भारा स्थान्ते अर्धं छुं. भार छेले भारे तभोने अटलुं नृणाववानुं के, तभारे दर वर्षे भारा निभिने भे यान्नुं पुरुष इरुं. आ प्रभाणे ल्यारे व्यंतर देवे भोतानुं सभस्त वृत्तांत राजने स्पष्ट कही भतायुं, अने छेवटे भे यान्नात पुरुषनी भागएली इरी त्यारे राजओ पण तेनुं पयन भान्य इयुं. ॥९४॥

हिन्दी :- अब मैं मेरे स्थान पर जाता हूँ लेकिन अन्तमें तुम्हें इतना बताता हूँ कि, हर साल मेरे निमित्त दो यात्रा का पुण्य करना। इस तरह जब व्यंतर देवेन अपनी पूरी कहानी राजा को कह सुनाई और अन्तमें दो यात्रा के पुण्य की मांग की, तब राजाने भी उसका वचन मान्य किया ॥९४॥

मराठी :- आता मी माझ्या ठिकाणी जातो. पण शेवटी तुम्हाला असं सांगतो की तुम्ही मला प्रतिवर्षी दोन यात्रेचे फळ देत रहा. याप्रमाणे जेव्हा व्यंतरदेवाने आपला सर्व वृत्तांत राजाला सांगितला आणि शेवटी दोन यात्रेच्या पुण्याची मागणी केली, तेव्हा राजानेही त्याचे वचन मान्य केले. ॥९४॥

English :- Saying thus the God (*Vyantar*) said that it was time for him to leave. Before leaving he asked the king to always carry out two pilgrimages every year, in his name. The king readily complied to this request.

यद्यस्तु दीयते चेत्तत्, सहस्रगुणमाप्यते ॥

તદયતે સુકૃતે પુણ્યં, પાપે પાપં ચ તદ્ગુણમ્ ॥૯૫॥

અન્યથ:- યદ્ વસ્તુ દીયતે તત્ સહસ્રગુણમ્ આપ્યતે । તત્ સુકૃતે યતે ચેત્ પુણ્યં સહસ્રગુણમાપ્યતે પાપે યતે ચેત્ પાપમ્ તદ્ગુણં (સહસ્રગુણમ્) આપ્યતે॥૯૫॥

વિવરણમ:- યદ્ વસ્તુ દાનરૂપેણ દીયતે તત્ સહસ્રગુણમ્ આપ્યતે પ્રાપ્યતે । શોભનં કૃતમ્ સુકૃતં તસ્મિન્ સુકૃતે પુણ્યે કર્મણિ યતે ચેત્ પુણ્યં સહસ્રગુણમાપ્યતે । પાપે પાપકર્મણિ યતે ચેત્ પાપં તદ્ગુણં સહસ્રગુણમાપ્નોતિ॥

સરલાઈ:- યદ્વસ્તુ દાને દીયતે તત્સહસ્રગુણમાપ્યતે। પુણ્યે કર્મણિ વસ્તુ દત્તં ચેત્ પુણ્યં સહસ્રગુણમાપ્નોતિ। પાપે કર્મણિ દત્તમ્ ચેત્ પાપં સહસ્રગુણમાપ્યતે ॥૯૫॥

ગુજરાતી :- જે વસ્તુ દાન તરીકે આપવામાં આવે છે, તેની હજારગુણી પ્રાપ્ત થાય છે. વળી જે સુકૃત ધોડે અપાય છે તે પુણ્ય આપે છે અને જે પાપ-આરંભકારી કાર્યમાં અપાય છે તે તેટલા જ ગણ પાપ આપે છે. ॥૯૫॥

હિન્દી :- જો વસ્તુ દાન કે રૂપ દી જાતી હૈ, ઉસસે હજારગુની પ્રાપ્ત હોતી હૈ વૈસે હી જો સુકૃત કે નિયે દી જાતી હૈ વહ પુણ્ય દેનેવાલી હોતી હૈ ઓર જો પાપારંભ મે દી જાતી હૈ વહ ઉતના હી ગુના પાપ દેનેવાલી હો જાતી હૈ॥૯૫॥

મરાઠી :- જી વસ્તુ દાન મ્હણુન દેખ્યાત વેતે, તી હજાર પટીને પ્રાપ્ત હોતે. તર જી સુકૃતાંસાઠી દેખ્યાત વેતે, તી પુણ્ય દેનારી બનતે, તસેચ જી પાપાંચ્યા આરંભાસાઠી દેખ્યાત વેતે તી તિતલ્ક્યા પટીને પાપ દેનારી બનતે. ॥૯૫॥

English :- A thing given as charity, shall be received in a thousand-fold, a pious deed is a merit earned and what is given for committing a sinful act, shall receive it in the same-fold.

દીયમાનં ધનમ્ કિઞ્ચ, ધનિકસ્યાપચીયતે ॥

સુકૃતં દીયમાનં તુ, ધનિકસ્યોપચીયતે ॥૧૬॥

અન્વય:- કિં ચ ધનિકસ્ય દીયમાનં ધનમ્ અપચીયતે । કિન્તુ ધનિકસ્ય દીયમાનં સુકૃતમ્ અપચીયતે ॥૧૬॥

વિવરણમ્:- કિંચ ધનિકસ્ય ધનવતઃ પુરુષસ્ય દીયમાનં વિતીર્યમાણં ધનં તુ અપચીયતે ક્ષીયતે। પરન્તુ ધનિકસ્ય દીયમાનં સુકૃતં પુણ્યં ન અપચીયતે પ્રત્યુત યથા યથા દીયતે તથા તથા અપચીયતે વર્ધતે એવ ॥૧૬॥

સરસાર્થ:- કિમ્ ચ ધનિકસ્ય વદ ધનમ્ દીવતે તત્તુ અપચીવતે ક્ષીવતે। કિન્તુ વત્સુકૃતમ્ પુણ્યમ્ દીવતે તત્તુ વથા વથા દીવતે તથા તથા અપચીવતે વર્ધતે એવ ॥૧૬॥

ગુજરાતી :- વળી ધનિક પુરુષનું દાન કરાતું ધન તો ઓછું થાય છે, પણ દાન કરાતું સુકૃત તો વૃદ્ધિ જ પામે છે. સુકૃતનું જ નહીં બલકે દાન કરીએ તેમ તેમ ઘટવાને બદલે તે વધતું જ જાય છે. ॥૮૬॥

હિન્દી :- ઔર, યદિ ધનિક (દાતા) ધન કા દાન કરે, તો ઉસકા ધન કમ હો જાતા હૈ, કિન્તુ યદિ વહ સુકૃત્ય (પુણ્ય) કા દાન કરે તો ઉસકા સુકૃત (પુણ્ય) વૃદ્ધિ હી પાતા હૈ । સુકૃત કા જૈસે જૈસે દાન કરતે હૈ, વૈસે વૈસે વહ ઘટને કે બજાય બઢતા હી જાતા હૈ ॥૧૬॥

મરાઠી :- આણિ હે હી ચરં કી ઝરં કોણી ધનિક (દાતા) ધનાચે દાન કરતો તર ત્યાંચે ધન કમી હોત પણ ઝર તો સુકૃતાચે (પુણ્યાચે) દાન કરતો, તર ત્યાંચે પુણ્ય આણસી વૃદ્ધિગત હોત. સુકૃતાંચે ઝસે ઝસે દાન કરણાત ચેતે તસે તસે તે કમી હોણાચેવજી વાઢત જાતે. ॥૧૬॥

English :- A wealthy man shall experience a decrease in his wealth if he gives it as charity. But if a man gives his wealth for any virtuous deeds shall always experience an increase in his wealth. Thus wealth given out on charity will of course decrease his wealth, but it shall increase his merit double-fold.

श्राव्यते सुकृतं यावत्, योऽन्तकालेऽपि तायतः ॥

निजश्रद्धानुमानेन, स तदेवाऽश्नुते फलम् ॥९७॥

अन्यः-

यः अन्तकाले अपि यावत् सुकृतं श्राव्यते । सः निजश्रद्धानुमानेन तायतः सुकृतस्य फलम् अश्नुते ॥९७॥

विवरणम्:-

यः पुरुषः अन्तस्य कालः अन्तकालः तस्मिन् अन्तकाले मरणसमये यावत् यत्प्रमाणम् सुकृतम् पुण्यं श्राव्यते । सः पुरुषः निजस्य स्यस्य श्रद्धा निजश्रद्धा स्वश्रद्धा निजश्रद्धायाः अनुमानेन निजश्रद्धानुमानेन स्वश्रद्धानुमानेन तायतः तत्प्रमाणस्य सुकृतस्य पुण्यस्य फलम् अश्नुते प्राप्नोति ॥९७॥

सरलार्थः-

यः पुरुषः अन्तकालेऽपि यावत् सुकृतं श्राव्यते । सः निजश्रद्धानुमानेन तायतः सुकृतस्य पुण्यस्य फलमाप्नोति ॥९७॥

गुणशाली :-

ने भाग्यसने अंत वभते पाग नेऽखुं सुकृत संलणापाय छे ते मनुष्य पोतानी श्रद्धाना अनुमाने करीने तेऽवा सुकृतना क्षणने ते न वभते प्राप्त करे छे ॥९७॥

हिन्दी :-

जिस आदमी को अंत समय में जितना सुकृत सुनाया जाता है, उतने सुकृत के फल को वह आदमी अपनी श्रद्धा के अनुमान द्वारा उसी वक्त प्राप्त कर लेता है ॥९७॥

मराठी :-

ज्या माणसांना अंतिम वेळी जितके सुकृत सांगण्यात येते, तितक्या सुकृतांचे फळ त्याला आपल्या श्रद्धेनुसार त्याच वेळी प्राप्त होते ॥९७॥

English :-

The man who during his last hour, hears about the good works that shall be done in his name, shall attain its fruit according to his faith in God and his doings.

ततः श्रावयिता पश्चाद्, विधत्ते मानितम् यदा ॥

तदा सोऽप्यनृणः पुण्य-भाग् भवेदन्यथा न तु ॥९८॥

अन्यः-

ततः श्रावयिता यदि मानितं पश्चात् विधत्ते तदा सः अपि अनृणः पुण्यभाग् भवेत् । किन्तु न करोति चेत् अन्यथा भवेत् ॥९८॥

વિવરણમ્:- તતઃ સુકૃતં શ્રાવયિતા યદિ માનિતં સુકૃતં પશ્યાત્ વિચિતે કુરુતે તવા સઃ અપિ ન વિઘતે ક્ષણં યસ્ય સઃ અનૃણઃ

ક્ષણરહિતઃ પુણ્યં ભજતીતિ પુણ્યભાક્ ભવેત્ કિન્તુ માનિતં સુકૃતમ્ ન કરોતિ ચેત્ અન્યથા વિપરીતં ભવેત્ ॥૯૮॥

સમતાર્પ:- તતઃ સુકૃતં શ્રાવયિતા યદિ માનિતં સુકૃતં પશ્યાત્ વિઘતે તવા સ અનૃણઃ પુણ્યભાક્ ભવતિ। ન કુરુતે તર્હિ વિપરીતં ભવતિ ૯૮॥

બુઝતાર્તી :- ત્યાર પછી સુકૃત સંભળાવનાર ભે માનેલું સુકૃત પાછળથી કરે તો તે માણસ પોતાના દેવામાંથી છૂટે છે અને પોતે પણ પુણ્યનો ભાગી અને છે, પણ ભે ન કરે તો તેથી વિપરીત ફળ પામે છે. ॥૯૮॥

હિન્વી :- ઉસકે નાદ સુકૃત સુનાનેવાલા યદિ વહ માના હુઆ સુકૃત નાદ મેં કર લે તો વહ મનુષ્ય અપને કર્મ મેં સે છુટ જાતા હૈ ઓર વહ મી (સંકલ્પ લેનેવાલા) પુણ્ય કા મળીદાર બનતા હૈ, લેકિન યદિ વહ ન કર પાયેં તો ઉલ્ટા હી ફલ મિલતા હૈ ॥૯૮॥

મ્હારતી :- ત્યાંવંતર સુકૃત કર્મયાંચે સાંગણા માણસ ઝર તે સંકલિત સુકૃત વંતર કરતો તર તો માણસ ક્ષણમુક્ત હોતો આણિ સ્વતઃસુક્ષ્મા પુણ્યાના હક્કદાર હોતો, પણ તમેં ન કેલ્યાને વિપરીત પરિણામ મોળાવા લાગતો. ॥૯૮॥

English :- If the man who says that he shall perform virtuous deeds, taking it as a solemn volition for a dying man then he shall be free from the bondage of his sins and thus becomes a claimant of his resolved merits. But if the man is not able to do thus, he shall inherit a very severe punishment for having wrongly pacified the dying man.

અશ્રાવિતોડપિ શ્રદ્ધતે, સુકૃતં યઃ ક્ષચિદ્ગતો ॥

જાનન્ જ્ઞાનાદિભાવેન, સોડપિ તત્ફલમાપ્નુયાત્ ॥૯૯॥

અન્વય:- યઃ અશ્રાવિતઃ અપિ સુકૃતં શ્રદ્ધતે, ક્ષચિદ્, ગતો જ્ઞાનાવિભાવેન જાનન્ સોડપિ તત્ફલમ્ આપ્નુયાત્ ॥૯૯॥

વિવરણમ્:- યઃ સુકૃતમ્ ન શ્રાવિતઃ તથાપિ સુકૃતમ્ શ્રદ્ધતો તતઃ ક્ષચિદ્ કસ્યાઙ્ઙિચત્ ગતો જ્ઞાનમાંવો યસ્ય સઃ જ્ઞાનાદિઃ। જ્ઞાનાવિશ્વાસો

ભવશ્ચ જ્ઞાનાદિભાગઃ તેન જ્ઞાનાદિભાવેન જાનન્ (જાનાતિ) સોઽપિ તસ્ય સુકૃતસ્ય ફલમ્ તત્ફલમ્ સુકૃતફલમ્ આપ્નુયાત

સરતાર્થ:- યઃ સુકૃતં ન શ્રાવિતઃ પરં સ્વયમેવ સુકૃતં શ્રદ્ધતોઃ કસ્વાઙ્ચિત્ ગતો જ્ઞાનાદિભાવેન તદ્ જાનાતિ સોઽપિ તસ્ય સુકૃતસ્યફલમાપ્નોતિ ॥૧૯॥

બુઝવાની :- જે પ્રાણીને સુકૃત સંભળાવ્યું ન હોય, તો પણ જો તે સ્વયંમેવ સુકૃતની શ્રદ્ધા કરે અને પછી કોઈ પણ ગતિમાં જ્ઞાનાદિ ભાવથી જાગે તો તે પણ તે સુકૃતનું ફળ પ્રાપ્ત કરે છે. ॥૮૮॥

હિન્દી :- जिस प्राणी को सुकृत सुनाया न गया हो, फिर भी यदि वह स्वयंमेव सुकृत की श्रद्धा करेगा और बाद में कोई भी गति में ज्ञानादिभाव से जानेगा तो भी वह सुकृत का फल प्राप्त करता है।१९॥

મસાઠી :- ज्या प्रण्याला (अंतिम वेळी) सुकृत ऐकविलेले नसेल, तो सुखा जर सुकृतांवर श्रद्धा करील आणि नंतर कोणत्याही गतीमध्ये ज्ञानादिभावाने जाणून येईल तर तो सुखा सुकृत्यांचे फळ प्राप्त करील.॥१९॥

English :- But the man who has't mentioned about the virtuous deeds before a dying man but still performs what he had resolved to do for the dying man, then he shall surely receive his meritorious fruit, even if he goes into any levels of life, but only when he recollects about his good deed through, any of his *gyans* (knowledges).

Note - check note no - 39, for the four gyans.

અન્યથા સુકૃતં તન્વન્ સ્વજનઃ સ્વજનાઽખ્યયા ॥

વ્યવહારપ્રીતિભવતી-એવ જ્ઞાપયતિ ધ્રુવમ્ ॥૧૦૦॥

અન્યથા સ્વજનાઽખ્યયા સુકૃતં તન્વન્ સ્વજનઃ વ્યવહારપ્રીતિભવતીઃ એવ જ્ઞાપયતિ ધ્રુવમ્ ॥

અર્થઃ:-

વિવરણમ્:-

અન્યથા સ્વજનાઽખ્યયા સુકૃતં તન્વન્ સ્વજનઃ વ્યવહારપ્રીતિભવતીઃ એવ જ્ઞાપયતિ ધ્રુવમ્ ॥
 યેન કુટુમ્બિના કુટુમ્બિનઃ મરણકાલે સુકૃતં ન શ્રાવિતમ્ । સઃ કુટુમ્બી તત્ સુકૃતં પશ્યન્ સ્વજનસ્ય આઽખ્યયા સ્વકુટુમ્બિનઃ
 જ્ઞાતા તનોતિ ચેત્ સઃ સ્વજનઃ વ્યવહારપ્રીતિશ્ચ પ્રીતિશ્ચ ભક્તિશ્ચ વ્યવહારપ્રીતિભવતીઃ તાઃ વ્યવહારપ્રીતિભવતીઃ વ્યવહારં, મૃતે
 પ્રીતિં ભક્તિમ્ એવ જ્ઞાપયતિ, इत्यत्र नास्ति सन्देहः ॥

ગુણશતી:-

જે કુટુંબીઓ પોતાના કુટુંબીના અંતકાળે જે સુકૃત સંભળાવ્યું ન હોય તે સુકૃત પાછળથી પોતાના કુટુંબીના નામે કરે તે
 પ્રીતિ ભક્તિમ્ એવ જ્ઞાપયતિ, અને મરનાર ઉપરની પ્રીતી અને ભક્તિ જ વ્યક્ત કરે છે. ॥૧૦૦॥

હિન્દી :-

જિસ કુટુમ્બી ને અપને કુટુમ્બી કે અન્તકાલ મેં સુકૃત (પુણ્ય) સુનાયા નહીં વહ કુટુમ્બી બાદ મેં અપને કુટુમ્બી કે નામ સે
 સુકૃત કરતા હૈ તે વહ સચમુચ વ્યવહાર સંભાલતા હૈ ઓર મરનેવાલે કે ઊપર અપના પ્રેમ ઓર પ્રવૃત્તિ પ્રકટ કરતા હૈ
 ॥૧૦૦॥

માર્ગી :-

જ્યાં ગૃહસ્થાને આપલ્યા કુટુંબાતીલ વ્યવતીલા અન્તકાલીં પુણ્ય એકવિલે નાહી, તો ગૃહસ્થ નંતર આપલ્યા કુટુંબાતીલ ત્યા
 વ્યવતીલ્યા નાંવાને પુણ્ય કરતો તર તો સ્વસ્ત્રેસર વ્યવહાર સાંભાલતો. આણિ મેતેલ્યા વ્યવતીલ્યાલ આપલેં પ્રેમ આણિ મવતીલ
 પ્રકટ કરતો. ॥૧૦૦॥

English:-

The householder who has't preached to his family regarding virtuous deeds in their long span of
 life, but then in future does the virtuous deeds on behalf of his family means, he has carried out in
 practice, the law of observance and has manifested his love and devotion on the dying man.

अथ तस्मिन्स्तिरोभूते, व्यन्तरे क्षोणिनायकः॥

साक्षात् पुण्यफलं वृष्ट्वा-ऽभवत्तत्रैव सावरः ॥१०१॥

अन्यः- अथ तस्मिन् व्यन्तरे तिरोभूते सति क्षोणिनायकः पुण्यफलं साक्षात् वृष्ट्वा तत्रैव सावरः अभवत् ॥१०१॥

विवरणम्:- अथ अनन्तरं तस्मिन् व्यन्तरे तिरोभूते अदृश्ये सति क्षोणेः प्रष्टव्याः नायकः क्षोणिनायकः पृथ्वीनाथः समुद्रनृपः पुण्यस्य सकृत्तस्य फलं पुण्यफलं साक्षात् प्रत्यक्षतः देवैरिच्छन्पश्येण वृष्ट्वाऽवलोक्ष्य तत्र तस्मिन् पुण्यकर्मणि एव आवरेण सन्न कर्तितसौ सावरः आदरयान् अभवत् ॥१०१॥

सरलाङ्गी:- अनन्तरम् तस्मिन् व्यन्तरेऽदर्शनात्मा गते सति सः समुद्रनृपः पुण्यस्य फलं साक्षात् दृष्ट्वा पुण्यकर्मणि एव आदरवान् अभवत् ॥१०१॥

जुगुप्सानी :- तत्र ते व्यन्तरेऽव अदृश्य यर्ध अया पृष्ठी, राज्ञ समुद्रपालाय पुष्ट्यं प्रन्तम इव देभी पुष्ट्योपार्जनं करवाभां न आदरयुज्म ययो. ॥१०१॥

हिन्दी :- तब वह व्यन्तर देव अदृश्य हो जाने के बाद राजा समुद्रपाल, पुण्य का ऐसा प्रत्यक्ष फल देखकर पुण्योपार्जन करने की प्रवृत्तिवर्धों में और भी आदरयुक्त हो गया ॥१०१॥

मराठी :- जेव्हा तो व्यन्तरदेव अदृश्य झाला तेव्हा, राजा समुद्रपाल पुण्याचे असे प्रत्यक्ष फळ पाहून पुण्योपार्जन करण्यामध्ये आणखी आदरयुक्त झाला. ॥१०१॥

English :- After the divine being had disappeared, King Samudrapal who had personally tasted the fruit of practicing meritorious deeds, was now passionately enthusiastical to demonstrate a continuous flow of meritable actions.

बुद्धिम् बन्धोरपि श्रेयो-विषये काङ्क्षताऽन्यदा ॥

तामलिप्याम् तदाहूति-हेतोः प्रेषि निजो नरः ॥१०२॥

अन्वयः- बन्धोः अपि श्रेयोविषये बुद्धिम् काङ्क्षता समुद्रनृपेण अन्यदा तामलिप्याम् तदाहूतिहेतोः निजः नरः प्रेषि ॥१०२॥
विवरणम्:- बन्धोः अपि स्वानिष्टकारिणः भ्रातुः सिम्हस्य अपि श्रेयसः कल्याणस्य विषयः श्रेयोविषयः तस्मिन् श्रेयोविषये कल्याणविषये बुद्धिम् काङ्क्षता बन्धोः कल्याणमिच्छता समुद्रनृपेण अन्यदा एकस्मिन् विषये तामलिप्याम् नगराय तस्य आहूतिः आह्वानम् तदाहूतिः तदाहूतैः हेतोः तदाहूतिहेतोः तमाह्वानम् निजः नरः सेवकः प्रेषि प्राह्वीयता ॥१०२॥

ससत्तार्थः- स्वानिष्टकारिणः अपि आत्मनः कर्णीवसो भ्रातुः सिम्हस्य कल्याणम् इच्छन् समुद्रनृपः एकस्मिन् दिने तम् भ्रातरमाह्वानम् निजम् सेवकम् तामलिप्याम् प्राहिणोत् ॥१०२॥

शुक्ररात्री :- पोताना लघु बांधव सिंहे ने पोतानुं अनिष्ट करेहुं छतुं, छतुं “ओई पाशु रीते तेनुं श्रेय थाय तो साहुं” ओम् विद्यारी तेनुं उल्याशु इरवानी बुद्धिशी सज्जन स्वभावी समुद्रपाले ओउ द्विवस तामलिप्ती नगरीभां तेने भांवाववा ओटे पोताना विधासु भाणसन भोउल्यो. ॥१०२॥

हिन्दी :- यद्यपि अपने छोटे भाई सिंह ने अपना अनिष्ट ही किया था फिर भी “किसी भी तरह से उसका कल्याण हो तो अच्छा” ऐसा सोच के उसका कल्याण करने की इच्छा से सज्जन स्वभाववाले समुद्रपाल ने एक दिन तामलिप्ती नगरी में उसको बुला लाने के लिये अपने एक विश्वासु आदमी को भेजा ॥१०२॥

मराठी :- जरी आपल्या पाकट्या भावाने सिंहाने आपले अनिष्ट केले होते तरी, “कोणत्या ही तऱ्हेने त्याचे कल्याण झाले पाहिजे.” असा विचार करून त्या सज्जन स्वभावांच्या समुद्रपाल राजाने एके दिवशी तामलिप्ती नगराहून त्याला बोलवण्यासाठी आपल्या एका विश्वासू माणसाला ‘तामलिप्ती’ नगराला पाठविले. ॥१०२॥

English :- Now King Samudrapal, who always had a soft corner for his brother Sinh (who had done obnoxious and forbidding deeds) began craving for the wellbeing of his brother. So he send his trusted man to the city of Tampilati to fetch him.

English :- The man in due course returned with the news that he had searched for Sinh high and low, but to no avail, as he had run away to some unknown place.

न्यायेन पालयन् राज्यम्, प्रत्यब्दम् स्वकुटुम्बयुक् ॥

यात्रा अनेकशः कुर्वन्-स्त्रियम् सौख्यमभुङ्क्त सः॥१०४॥

अन्वयः- न्यायेन राज्यम् पालयन् प्रत्यब्दम् स्वकुटुम्बयुक् अनेकशः यात्राः कुर्वन् सः वियम् सौख्यम् अभुङ्क्त ॥१०४॥

विवरणम्:- न्यायेन राज्यम् पालयन् रक्षन् प्रत्यब्द प्रतिवर्षम् स्वस्य कुटुम्बम् तेन स्वकुटुम्बेन युज्यतेऽसौ स्वकुटुम्बयुक्, स्वकुटुम्बेन साकम् अनेकशः अनेकाः यात्राः कुर्वन् विदधत् सः समुद्रनृपः वियम् चिरकालम् सुखमेव सौख्यम् अभुङ्क्त भुङ्क्तवान् ॥०४॥

संसार्यः- सः समुद्रनृपः न्यायेन राज्यम् अपालयत्। प्रतिवर्षम् कुटुम्बेन सह अनेकाः यात्राः अकरोत्। वियम् सुखम् अभुङ्क्त च ॥१०४॥
भुङ्क्ताती :- समुद्रपाल-नीतिधी पोताना राजन्नुं पावनं इशवा वाग्यो अने प्रत्नेऽ वर्षे शत्रुंशदि तीर्थोनी अनेऽ शान्ताशो इरी सुभ भोगववा वाग्यो ॥१०४॥

हिन्दी :- समुद्रपाल राजा नीति से राज्य का पालन करने लगा और हर साल शत्रुंजय आदि तीर्थों की अनेक यात्राएँ करते हुए बहुत लंबे काल तक सुख भोगता रहा॥१०४॥

मराठी :- समुद्रपाल राजा नीतीने राज्याचे पालन करू लागला आणि प्रतिवर्षी शत्रुंजय इत्यादी तीर्थांची परिवारासह यात्रा करीत पुष्कळ वर्षापर्यंत सुख भोगू लागला॥१०४॥

English :- Now King Samudrapal began nuturing his Kingdom and carried out several pilgrimages every year thus attaining untold bliss to come.

अभूतपूर्वम् - श्रुत्वा त-द्वैरनिर्यातिनम् नृपाः ॥

कम्पमानाः साभिमाना, अप्यस्मै नेमिरे स्वयम् ॥१०५॥

अन्वयः- साभिमानाः नृपाः अपि तद् अभूतपूर्वम् वैरनिर्यातिनम् श्रुत्वा कम्पमानाः स्वयम् अस्मै नेमिरे ॥१०५॥

विवरणम्:- अभिमानेन गर्वेण सह वर्तन्ते इति साभिमानाः सगर्वाः अपि इतरे नृपाः राजानः तद् पूर्वम् न भूतम् इति अभूतपूर्वम् वैरस्य नियतिनम् वैरनियतिनम् वैरप्रतिशोधम् श्रुत्वा आकर्ण्य तस्य पुण्यप्रभावात् कम्पमानाः वेपमानाः सन्तः स्वयम् अस्मै समुद्रनृणाय नेमिरे नेमुः ॥ १०५ ॥

सरलार्थः:- इतरे नृपाः अभिमानेन सहवर्तमानाः अपि तस्य अभूतपूर्वम् वैरनिर्वातनम् श्रुत्वा कम्पमानाः सन्तः स्वयमेव तम् समुद्रनृणम् प्रणेमुः ॥ १०५ ॥

गुणशती :- भिन्न भिन्न देशना राज्ञो अलिभानी अने पराक्रमी होवा छतां पण, पूर्वे इहापि नही अनुभवेवो वेरनो भदलो सांभणी, तेना पुण्यप्रतापशी इंधायमान थता पोतानी भेजे न भवा लाग्या. ॥ १०५ ॥

हिन्दी :- भिन्न भिन्न देश के राजा अभिमानी और पराक्रमी होने पर भी, पहले कभी अनुभव नहीं की हुई दुश्मनी के बदले की बात सुनकर, उसके पुण्यप्रताप से काँपते हुए स्वयं उसको नमन करने लगे ॥ १०५ ॥

मराठी :- वेगवेगळ्या देशांचे राजा, यापि अभिमानी व पराक्रमी होते, तरीसुद्धा आधी कधीही अनुभवात न आलेली वैराच्या बदलाची गोष्ट ऐकून, त्याच्या पुण्याने कांपत स्वतःच त्याला नमस्कार करू लागले. ॥ १०५ ॥

English :- The Kings of different states who were arrogant and valiant and who had never experienced or heard about any other king who had never carressed feelings of revenge, other than Samudrapal, began shivering with fright after personally experiencing the majestic splendour of King Samudrapal's meritable deeds and thus bowed down to him with utmost respect.

राज्ये न्यस्य सुताम् ज्येष्ठम्, लक्ष्मीम् कृत्वाथ पुण्यसात् ॥

समुद्रपालो वैराग्याद्, व्रतमादत्त सद्गुरोः ॥ १०६ ॥

अन्वयः:- अथ समुद्रपालः राज्ये ज्येष्ठम् सुताम् न्यस्य लक्ष्मीम् पुण्यसात् कृत्वा वैराग्यात् सद्गुरोः व्रतम् आदत्त ॥ १०६ ॥

विवरणम्:- अथ अनन्तरम् समुद्रपालः राज्ये ज्येष्ठम् सुताम् पुत्रम् न्यस्य निवेश्य लक्ष्मीम् सम्पदम् पुण्यसात् पुण्यकर्माधीनाम् (तदधीने

श्रीमेरुद्रसंविद्विचित् श्रीनाभाकराजचरितम्

सात्) कृत्वा विधाय विगतः रागः यस्मात् यस्य वा सः विरागः। विरागस्य भावः वैराग्यम् तस्मात् वैराग्यात् सर्वत्र विरागभावतः सन् चासौ गुरुश्च सदगुरुः, तस्मात् सदगुरोः व्रतम् दीक्षामादत्त जग्राह॥१०६॥

संसार्यः-

अनन्तरम् समुद्रपालः ज्येष्ठम् पुत्रम् राज्ये समस्थाप्य लक्ष्मीम् पुण्यकर्मसु त्ययिताम् कृत्वा वैराग्यात् सदगुरोः दीक्षाम् जग्राह॥१०६॥

अनन्तरम् समुद्रपालः ज्येष्ठम् पुत्रम् राज्ये समस्थाप्य लक्ष्मीम् पुण्यकर्मसु त्ययिताम् कृत्वा वैराग्यात् सदगुरोः दीक्षाम् जग्राह॥१०६॥

हिन्दी :-

पवित्र आत्मा समुद्रपाल राजाने नीतिपूर्वक धार्मिक एवं शान्त कर्तुं, छेपटे पोताने वैराग्य थापायी भोटा पुत्रने राज्या देकर, पुण्य के लिये अच्छे कामों में लक्ष्मी का व्यय करके सदगुरु से दीक्षा ली॥१०६॥

मराठी :-

पवित्र आत्मा अशा त्या समुद्रपालाने नीतीने खूप वर्ष राज्य केले. नंतर वैराग्य प्राप्त झाल्यामुळे मोठ्या पुत्राला राज्य देऊन, पुण्यासाठी चांगल्या कामात लक्ष्मीचा खर्च करून स्वतः सदगुरु कडून दीक्षा घेतली॥१०६॥

English :-

The uncontaminated and pure soul of Samudrapal ruled his kingdom for many years. Then he began developing feelings of asceticism. So he placed his elder son on the throne, lavishly spend money on meritocratic deeds and then in due-course renounced the worldly life and embraced asceticism, in the presence of the priest Sadguru.

अर्थकविमृशतिघस्यान्, साधिताऽनशनः शमी।
जज्ञे सर्वार्थसिद्धाख्ये, विमानेऽनुत्तरे सुरः॥१०७॥

अन्वयः-

अथ शमी एकविमृशतिघस्यान् साधिताऽनशनः शमी।
अथ अनन्तरम् शमः अस्यास्तीति शमी मनोनिग्रहवान् साधितम् अनशनम् येन सः साधितानशनः विहितोपवासः

विवरणम्:-

अथ अनन्तरम् शमः अस्यास्तीति शमी मनोनिग्रहवान् साधितम् अनशनम् येन सः साधितानशनः विहितोपवासः
सर्वार्थसिद्धनाम्नि देवल्लोके अनुत्तरे विमाने सुरः देवः जज्ञेसे अजनि॥१०७॥

सरतार्थ:-

अनन्तरम् मर्वाणिवाहवान् स समुद्रपालः एकविंशतिदिनानि अनशनम् कृत्वा सर्वार्थसिद्धदेवलोके अनुत्तरे विमाने अभवत्वेन अजनि ॥१०७॥

अनुवर्ती :- वैराग्यभां भञ्ज भवेत्वा ते समुद्रपाल भङ्गामुनि शान्तिपूर्वकं ओङ्कीय द्रिक्स अनशनः श्री सर्वार्थसिद्ध नामना देवलोकां भां अनुत्तर विमानभां देवपात्रे उत्पन्न यथा ॥१०७॥

हिन्दी :- वैराग्य में मग्न बनकर वह समुद्रपाल महामुनि शान्तिपूर्वक एकीस दिन अनशन कर के "सर्वार्थसिद्ध" नाम के देवलोक में अनुत्तर विमान में देव बना ॥१०७॥

मराठी :- वैराग्यात मग्न झालेले समुद्रपाल महामुनि शांतीने एकवीस दिवसपर्यंत उपोषण करून सर्वार्थ सिद्ध नावांच्या देवलोकांत अनुत्तर विमानात देव झाले ॥१०७॥

English :- Samudra who was now a priest, was plunged in the joy of meditation and thus experienced utmost peace. He abstained for twenty one days and then became a God in a heaven named "Sarvarthasiddh" and in a Viman named anuthtar.

Note : Viman - There are in all twelve devloks (heavens) Above these heavens there are nine Greiveyeake's. Above these there are five anuthitars. In the fifth anuthitar lies "Sarvarthesidde" which is the name of a Viman.

The people who enters this fifth Viman has to only take birth on the earth once after they have completed their age in this Viman. Then when death devours them on this earth, they attain salvation.

ततः च्युत्वा कुलम् शुद्धम्, लब्ध्वा सम्यमराज्यतः ॥
आसाद्य केवलम् ज्ञानम्, मोक्षसौख्यमवाप सः ॥१०८॥

अन्य:-

ततः च्युत्वा सम्यमराज्यतः शुद्धम् कुलम् लब्ध्वा केवलम् ज्ञानम् आसाद्य सः मोक्षसौख्यम् अवाप ॥१०८॥

तलः अमर

अथा. ॥१०८॥

वहाँ से आयुष्य पूर्ण करके पार्श्वः
...सुप राक्ष्यना भण्यी उत्तम भण्यना ॥१०८॥

प्राप्त कर मोक्ष में गए॥३०८॥

इतश्च तामलिप्याम् स, सिम्हः श्रुत्वा स्वबान्
राज्ञा विसृष्टम् सत्कृत्य गच्छाम्

नजागिःशङ्कया सपरिच्छदः सर्वगन्तः सत्यभाषणात् सुकृताः ॥३१०॥

303

विवरणम्:-

शतः तामलिप्याम् नाम नगर्याम् सः सिम्हः (समुद्रपालस्य कनीयान् भ्राता) स्वस्य बान्धवः स्वबान्धवः तम् स्वबान्धवम् स्वबन्धुम् समुद्रम् सत्यस्य भाषणम् सत्यभाषणम् तस्मात् सत्यभाषणात् सत्यवृत्तान्तकथनात् सत्कृत्य सम्मान्य राजा नृपेण यात्रार्थम् यात्रायै विसृष्टम् विमुक्तम् श्रुत्वा पोतमारुह्य सिम्हलद्वीपम् जगाम ॥१०९॥

निजस्य आगः निजागः निजागसः शङ्का निजागः शङ्का तथा निजागः शङ्कया निजापराधभीत्या परिच्छेदेन परिवारेण सह वर्ततेऽसौ सपरिच्छदः सपरिवारः सर्वम् वस्तुजातम् आदाय गृहीत्वा पोतम् नावम् आरुह्य तत्क्षण एव सिम्हलनामानम् द्वीपम् जगाम ययौ ॥११०॥

सरलार्थः-

इतः तामलिप्याम् नगर्याम् सः सिम्हः स्वभ्रातरम् समुद्रम् सत्यभाषणात् नृपः अमुधत्। सत्कारम् कृत्वा च यात्रायै व्यसृजत् इति श्रुत्वा सिम्हलद्वीपम् जगाम ॥ १०९॥

निजापराधभयेन स सिम्हः परिवारेण सह सर्वम् वस्तुजातम् आदाय नावमारुह्य तत्क्षण एव सिम्हलद्वीपम् जगाम ॥ ११०॥

शुलशती:- उवे तामलिप्री नगरीमां समुद्रपालवो नानो भाई सिंघ उतो तेगे पोताना भोटा भाईने उथमां नाभव भाटे राजने भंभेयों उतो, पाण समुद्रपाले सत्य उकीकत जउर उरवाथी छेवटे सत्यनो विजय थयो, अने तेथी समुद्रपालने उउ उरवाने भदले तेनो उवठो सत्कार उरी राजको शत्रुंजयनी यात्रा भाटे विदाय उयों उतो. ॥ ११०॥

हिन्दी :-

अब तामलिप्री नगरी में समुद्रपाल का छोटाभाई सिंह था, उसने ही बड़ेभाई को तकलीफ देने के इरादे से राजा को भड़काया था, लेकिन वास्तव में उसके सत्य बोलने से राजा ने उसका सत्कार कर उसे यात्रा जाने के लिये विदा किया यह सुनकर स्वयं गुन्हेगार बन जाने की शंका से सिंहने परिवारसहित अपना सब कुछ साथ लेकर उसी क्षण जहाज पर चढ़कर समुद्र के रास्ते से सिम्हलद्वीप को प्रयाण किया ॥११०॥

मराठी :-

आता तामलिप्री नगरामध्ये समुद्रपालांचा लहान भाऊ सिंह होता त्यानेच मोठ्या भावाना अडचणीत टाकण्यासाठी राजाला त्यांच्या विरुद्ध सांगितले होते पण घडले असे की राजाने त्यांच्या सत्य बोलण्याने त्याचा बहुमान करून त्याला तीर्थयात्रेस जाण्यासाठी निरोप दिला. हे ऐकतानाच स्वतः गुन्हेगार ठरण्याच्या भीतीने सिंहाने आपली सर्व मालमत्ता गुंडाळून

परिवारासोबत जहाजावर चढून सिंहलद्वीपाकडे जाण्यासाठी प्रयाण केले ॥११०॥

English :- Now Samudrapal's younger brother Sinh, who had evil intentions of putting his brother in distress by instigating the king against him. But when the king realized the truth, he atonce felicitated Samudrapal and bid him farewell, for the pilgrimage. Now when Sinh found himself in the lurch, he atonce collected his belongings and his family and sailed towards Sinhaldveep.

राजप्रसादम् तत्राप्य, दन्तिदन्तजिघृक्षया ॥

घोरे स्वयमरण्येऽगा-दलाभात् दन्तिदन्तजिघृक्षया स्वयम् घोरे अरण्ये अगात् ॥१११॥

अन्वय:-

स तत्र राजप्रसादम् आप्य अन्यवस्तुनः अलाभात् दन्तिदन्तजिघृक्षया स्वयम् घोरे अरण्ये अगात् ॥१११॥

विवरणम्:-

सः सिम्हः तत्र तस्मिन् सिम्हलद्वीपे राजः प्रसादः राजप्रसादम् राजकृपाम् आप्य अन्यत् च तद् वस्तु चाऽन्यवस्तु तस्य अन्यवस्तुनः लाभो न भविष्यतीति कृत्वा दन्तौ एषाम् स्तः इति दन्तिनः क्षिरदाः गजाः दन्तिनाम् हस्तिनाम् दन्ताः दन्तिदन्ताः हस्तिदन्ताः। दन्तिदन्तान् गृहीतुम् इच्छा दन्तिदन्तजिघृक्षा, तथा दन्तिदन्तजिघृक्षया हस्तिदन्तान् गृहीतुम् इच्छया स्वयमेव घोरे भयानके अरण्ये वने अगात् अयात् ॥१११॥

ससत्तार्थ:-

स सिम्हः तस्मिन् सिम्हलद्वीपे राजप्रसादम् अधिवाप्य अन्यवस्तूनाम् क्रयणात् लाभो न भविष्यतीति मत्वा हस्तिदन्तान् वहीतुमिच्छया स्वयम् घोरे वने अगात् इयात् ॥१११॥

गुणशती :-

सिंहलद्वीपभां सिंहे त्यांता राजनी भूदेशभानी मेणवी. पछी अन्य वस्तुओनी भरीदीथी वाल न थतां धाथीदंत अडगु ३२वानी धंअथाथी पोते धोर अरण्यभां गयो ॥१११॥

हिन्दी :-

सिम्हल द्वीपमें जा कर सिंह ने वहाँ के राजा की मेहरबानी प्राप्त कर ली। फिर अन्य वस्तु की खरीदी से कोई लाभ नहीं होगा ऐसा जानकर हाथीदाँत जमा करने की, इच्छा से स्वयं एक घने जंगल में गया ॥१११॥

મરાઠી :- સિંહલદીપાત જાઝબ સિંહાને તેથીલ રાજાચી કૃપા (મર્જી) સંપાદન કેલી. નંતર ઉતર વસ્તુચ્ચ, સ્વેદીમુલે કાહી લામ હોનાર નાહી અસે વાટલ્યાને તો હસ્તીદાત ગોઠા કરણવાહ્યા ડરુએ સ્વયં દકા નિબિડ અરણ્યાત ગેલા. ॥૧૧॥

English :- After having settled in Sihaldueep, he gained the goodwill of the king of that dueep. Now Sinh realized that he would't gain profit in mere trade so he decided to engage himself in an extraordinary trade, as trading in tusks. So with the intention of collecting them, he entered a thick forest.

સ તત્ર દન્તિવધકૈઃ દન્તવૃન્દાન્યથાડનયત્ ॥

પાપદ્રવ્યેણ યત્ પાપે-ષ્વેવ બુદ્ધિઃ પ્રજાયતે ॥૧૨॥

અન્યઃ- અથ સ તત્ર દન્તિવધકૈઃ દન્તવૃન્દાનિ આનયત્ ॥ યત્ પાપદ્રવ્યેણ પાપેષુ એવ બુદ્ધિઃ પ્રજાયતે ॥૧૨॥

વિવરણઃ- અથ વનગમનાત્ અનંતરમ્ સઃ સિમ્હઃ તત્ર તસ્મિન્ વિપિને દન્તિનામ્ હસ્તિનામ્ વધકાઃ ઘાતકાઃ દન્તિવધકૈઃ હસ્તિઘાતકૈઃ દન્તાનાસુ વૃન્દાનિ સમૂહઃ દન્તવૃન્દાનિ હસ્તિદન્તસમૂહાન્ આનયત્, યતઃ પાપદ્રવ્યમ્ તદ્ દ્રવ્યમ્ ચ પાપદ્રવ્યમ્ તેન પાપદ્રવ્યેણ પાપધનેન પાપેષુ પાપકર્મસુ એવ બુદ્ધિઃ મતિઃ પ્રજાયતે ઉત્પદ્યતે ॥૧૨॥

સત્વાર્થઃ- વનગમનાત્ અનંતરમ્ સઃ સિમ્હઃ તસ્મિન્ વિપિને દન્તિવધકૈઃ હસ્તિદન્તાન્ આનવત્ ॥ યતઃ પાપદ્રવ્યેણ પાપકર્મસુ એવ બુદ્ધિઃ પ્રજાયતે ॥૧૨॥

ગુણરત્નીઃ- તે ભંગલમાં હાથીનો વધ કરનાર માણસો દારા હાથીદાંત મંગાવીને ખરીદ કર્યા. ખરેખર શાસ્ત્રકારોએ સત્ય જ વચન કહ્યું છે કે પાપથી સંચય કરેલ ધનથી પાપકારી અધમ કૃત્યો કરવાની જ બુદ્ધિ ઉત્પન્ન થાય છે. આપણામાં પણ એક સાદી કહેવત છે કે, ‘અન્ન તેવો ઓડકાર’ માટે નીતિયુક્ત ધન ઉપાર્જન કરવામાં પ્રયત્નશીલ બનવું જોઈએ. ॥૧૨॥

હિન્વી :- ઉસ જંગલ મેં હાથી કા શિકાર કરનેવાલે આવમિયોં દ્વારા હાથીતેંત મંગાકર સ્વરીદે ॥ સચ્મુચ શાસ્ત્રકારોં ને સત્ય હી કહાં હે કિ, ‘પાપ સે સંચિત કિયા હુઆ ધન, પાપકારી અધમ કાર્ય કરને કી હી પ્રેરણા દેગા ॥’ અપને મેં મી એક લૌકિક સાવી

कहावत है, "जैसा अन्न वैसा ही डकार"। इसलिये समझदार लोगों को नीतियुक्त धन उपार्जन करने में ही उद्यत रहना चाहिये॥११२॥

भाषा :-

त्या जंगलात हत्तीचा वप करणाऱ्या लोकांकडून त्याने हत्तीदात मागवून खरेदी केले. खरच शास्त्रकारांनी म्हटलं आहे की "भाषाने एकत्रित केलेले वन पापकांरी अयर्म कार्य करण्याचीच प्रेरणा देते." दुसरी सापी लौकिक म्हण अशी की "जसे अन्न तसेच त्याचे टेकर" म्हणून बुद्धिमान लोकांनी नीतीने वनाची उपार्जना करण्यात उद्यत राहावे॥११२॥

English :- He purchased those tusks from those men who used to capture elephants, in that forest. It is actually mentioned in the holy books, that wealth obtained by wicked means, will command a man to commit only transgressive (sinful) deeds. A popular proverb quotes that one gets blurbs as per his food he has eaten. Therefore intelligent men should always acquire wealth through proper and an appropriate manner.

भूत्वा चत्वारि यानानि, दन्तैर्वारिधिवर्त्मना ॥

मुक्त्वा कुटुम्बम् तत्रैव, सुराष्ट्रान् प्रति सोऽचलत् ॥११३॥

अन्यय :-

सः दन्तैः चत्वारि यानानि भूत्वा कुटुम्बम् तत्र एव मुक्त्वा वारिधिवर्त्मना सुराष्ट्रान् प्रति अचलत् ॥११३॥

विवरणम् :-

सः सिम्हः दन्तैः हस्तिदन्तैः चत्वारि यानानि प्रवहणानि भूत्वा आपूर्य कुटुम्बम् परिवारम् तत्र एव सिम्हलक्षीये एव मुक्त्वा वारीणि धीयन्ते यस्मिन् सः वारिधिः समुद्रः। वारिधेः समुद्रस्य मार्गः अध्वा वारिधिमार्गः तेन वारिधिमार्गेण समुद्राध्वना सुराष्ट्रान् देशान् प्रति अचलत् अचलीत् ॥११३॥

सरत्कार्य :-

सः सिम्हः हस्तिदन्तैः चत्वारि यानानि आपूर्य कुटुम्बम् सिम्हलक्षीये एव मुक्त्वा वारिधिमार्गेण सौराष्ट्रान् अचलत् ॥

गुञ्जराती :-

७वे सिंहे त्यां ७थीदांत भरित करी थार वछाणु भयां अने पोताना कुटुंबने त्यां ७ मुडी समुद्रमार्गे सोऽर देश तरुं थावो. ॥११३॥

हिन्दी :-

अब सिंहने वहाँ हाथीदांत की खरीदी कर के चार जहाज भरे, और अपने परिवार को वहीं छोड़कर समुद्र के मार्ग से सोरठ देश की तरफ चल निकला॥ १३॥

मराठी :-

त्या सिंहाने तेथे हाथीदातांची खरेदी करून त्यांचे चार जहाज भरले आणि आपल्या कुटुंबाला तिथेच ठेवून तो समुद्रमार्गाने सोरठ देशाकडे रवाना झाला.॥११३॥

English :-

Now Sinh purchased about four ships full of tusks and departed towards the state of Sorat to trade, leaving his family behind.

तीर्त्वा समुद्रम् क्षेमेण, सुराष्ट्रतटसङ्गते ॥

भग्नानि तानि यानानि, न हि श्रेयोऽतिपापिनाम् ॥ १४ ॥

अन्वयः-

क्षेमेण समुद्रम् तीर्त्वा सुराष्ट्रतटसङ्गते तानि यानानि भग्नानि तथाहि अतिपापिनाम् श्रेयः न भवति ॥ १४ ॥

विवरणम्:-

क्षेमेण कल्याणेन समुद्रम् तीर्त्वा सुराष्ट्राणाम् तटः सुराष्ट्रतटः, सुराष्ट्रतटस्य सङ्गते समीपे सुराष्ट्रतटसङ्गते सुराष्ट्रतटसमीपे तानि यानानि प्रवहणानि भग्नानि छिन्नानि अभ्यन्ता तथाहि अतिशयेन पापमेषामस्तीति अतिपापिनः तेषामतिपापिनाम् श्रेयः कल्याणम् न भवति॥ १४ ॥

सरलार्थः-

समुद्रमार्गेण गच्छन् स सिम्हः क्षेत्रेण समुद्रमत्तत्। परम् यदा सुराष्ट्रतटसमीपमागतः, तदा तस्य वाहनानि भग्नानि। तथाहि अतिपापिनाम् श्रेयः (कल्याणम्) न भवति ॥ १४ ॥

शुभराती :-

समुद्रमार्गे जतां जतां डेड सुधी नवभार्ग दुश्कलार्थर्वक ओजं०यो, पाश सोरठ देशना डिनारा नखक आवता अथानक ओई भराला साये अथगवाथी यारे वड्याशु। भांगी गथां, भरेभर पाचकर्मथी आछविका यदावनार अति पाथी पुडुथेनुं कदापि कल्याण थनुं नथी. ॥११४॥

हिन्दी :-

समुद्रमार्ग से जाते जाते आखिर तक समुद्रमार्ग कुशलता से पार हुआ, लेकिन सोरठ देश के किनारे तक आते हुए अचानक

किसी पत्थर से टकराने से वे चारों के चारों जहाज टूट कर चूर हो गये। आखिर पापकर्म से आजीविका चलानेवाले अतिपापी पुरुषों का कदापि कल्याण नहीं होता॥११४॥

मराठी :-

समुद्रमागनि जातां जातां शेंवटपर्यंत तर जलमार्ग कुशलतेने पार पडला पण सोरठ देशाच्या किनाऱ्याजवळ येताच एका दगडाशी टक्कर झाल्याने ते चारही जहाज तुटून चूर्णचूर्ण झाले. कारण पापाने आजीविका चालवणाऱ्या पुरुषांचे कधीही कल्याण होत नाही.॥११४॥

English :- Sinh crossed the sea with utmost skill and manoevrability. But as he reached the shores of Sorath, his four ships hit against some rocks and were destroyed completely. Thus this incident proved that livelihood earned through sinful deeds will only drag away these sinful men away from the Goddess of good fortune and prosperity.

ततः सिम्हो विपद्याऽऽद्य-नरकम् तत्र वेदनाः ॥

विषह्यौद्धृत्य सञ्जातः सिम्हो हिंसापरायणः ॥११५॥

अन्वयः-

ततः सिम्हः विपद्य आघनरकम् गतः। तत्र वेदनाः विषह्य ततः उद्धृत्य हिंसापरायणः सिम्हः सञ्जातः ॥११५॥
ततः चतुर्णाम् यानानाम् भङ्गात् सिम्हः विपद्य मृत्वा आदौ भवः आद्यः। आद्यश्चासौ नरकश्च आघनरकः तम् आघनरकम् प्रथमनरकम् गतः। तत्र तस्मिन् नरके वेदनाः पीडाः विषह्य ततः तस्मात् नरकात् उद्धृत्य निष्क्रम्य हिंसायाम् परायणः हिंसापरायणः हिंसाकारी सिम्हः सञ्जातः जले ॥११५॥

ससत्तार्थः-

ततः चतुर्णां यानानाम् भङ्गात् सिम्हः मृत्वा प्रथमम् नरकम् गतः। तत्र वेदनाः विषह्य ततः निष्क्रम्य हिंसापरायणः सिम्हः अजनि ॥११५॥

गुणरत्नी :- यारे वडाशु भांगी जवाथी सिंड समुद्रमां झुबी मराशुने शरशु थयो, अने पडेली नारडीमां उत्पन्न थयो. त्यां अत्यंत

तीव्र वेदनाओ सहन करी, आयुष्य पूर्ण धतां त्यांथी नीकुणी तिर्ययना लवभां छिंसाते विषे तत्पर ओवो सिंउ थयो.

॥११५॥

हिन्दी :-

चारो जहाज टूट जाने ले सिंह भी मर गया और पहली नर्क में चला गया । वहाँ अत्यंत तीव्र यातनाएं सहन कर के, आयुष्य पुरा होते ही वहाँ से छुटकर तिर्यच (प्राणियों की) योनि में सदा हिंसा में ही लीन ऐसा पिह बना ॥११५॥

मराठी :-

चार ही जहाज नष्ट झाले. त्यांच्या सोबत सिंह सुखा मरण पावला. आपल्या कर्मांमुळे तो सिंह नरकात गेला आणि तेथील अत्यंत तीव्र यातना भोगत आद्युष्य संपटाच तेथून मोकळा झाला. पण तिर्यज्ज प्राण्यांच्या योनीमध्ये सदा हिंसेत परावण रसा सिंह बनला. ॥११५॥

English :- As all the four ships were destroyed, Sinh too was killed and had to go to the first hell. After having lived through dire agonies and torments, Sihe was then born in the animal world as a lion who is always rapt in causing hurt and slaying the other beings.

आद्यम् गत्वा पुनः श्वभ्रम्, जज्ञे दुष्टसरीसृपः ॥

द्वितीयनरकम् भुक्त्वा, दुष्टपक्षी बभूव सः ॥११६॥

अन्वयः :-

पुनः आद्यम् श्वभ्रम् गत्वा दुष्टसरीसृपः जज्ञे। द्वितीयनरकम् भुक्त्वा सः दुष्टपक्षी बभूव।

विवरणम् :-

सिंहस्य जन्मनि पुनः हिंसादिकर्माणि कृत्वा सः पुनरपि आद्यम् प्रथमम् श्वभ्रम् नरकम् गत्वा दुष्टश्चासौ सरीसृपश्च दुष्टसरीसृपः दुष्टसर्पः जज्ञे। तत्रापि हिंसादिकर्म कृत्वा स द्वितीयम् नरकम् गतः। तत्र विविधाः वेदनाः भुक्त्वा ततः निष्क्रम्य सः दुष्टश्चासौ पक्षी च दुष्टपक्षी बभूव सञ्जातः ॥११६॥

सरलार्थः :-

सिंहजन्मनः अनन्तरम् स पुनः प्रथमम् नरकम् गतः वेदनाः अनुभूय ततः निष्क्रम्य दुष्टसर्पः जज्ञे। ततः द्वितीयनरकम् भुक्त्वा सः दुष्टपक्षी बभूव ॥११६॥

गुजरती :- सिंहनां लवभां पाण्य अनेक प्रकारनां डिंसादि कृत्यो करी करी पडेवी नरडीभां गयो, त्यांथी नीकणी दुष्ट साय तरीडि उत्पन्न थयो. त्यांथी भीष्म नरडीभां गयो, त्यां पाण्य अपार दुःखो भोगवी दुष्ट पक्षी थयो.॥

हिन्दी :- सिंह की योनि में भी अनेक प्रकार के हिंसादि कृत्य कर के, फिर से पहली नरक में गया। वहाँ से निकलकर दुष्ट सांप की योनि में उत्पन्न हुआ। वहाँ से दूसरे नरक में गया। वहाँ भी अपार दुःख भोगकर फिर दुष्ट पक्षी बना॥ १६॥

मराठी :- सिंहाच्या योनीमध्ये सुद्धा अनेक प्रकारचे हिंसादि कृत्य करून पुन्हा पहिल्या नरकात गेला. तेथून सुटून त्याला दुष्ट सापांची योनि मिळाली. त्यानंतर तो दुसऱ्या नरकात गेला. तेथे सुद्धा खूप यातना भोगून नंतर तो दुष्ट पक्षी बनला.॥ १६॥

English :- Sihe in the form of a lion performed many disastrous deeds and then after his death went back into the first hell. Then after completing his life in hell, he was given a form of an infamous snake. From here he went to the second hell. Even here he had to undergo terrible tortures and was then given the form of a vicious bird.

तृतीयनरकम् प्राप्य, दुष्टसिम्होऽभवद् वने॥
चतुर्थनरकम् गत्वा, सर्पोऽजायत दृग्विषः ॥ १७॥

अन्वयः :- तृतीयनरकम् प्राप्य वने दुष्टसिम्हः अभवत्। चतुर्थनरकम् गत्वा दृग्विषः सर्पः अजायत।

विरणम् :- ततः सः तृतीयम् नरकम् गत्वा ततः निष्क्रम्य वने दुष्टश्चासौ सिम्हश्च दुष्टसिम्हः अभवत्। ततः चतुर्थम् नरकम् गत्वा ततः निष्क्रम्य दृशिः दृष्टो विषम् गरलम् यस्य सः दृग्विषः दृष्टिगरलः सर्पः अजायत उदपद्यत ॥ १७॥

सरलार्थः :- ततः सः तृतीयनरकम् अगच्छत्। ततः निष्क्रम्य विपिने दुष्टसिम्हः अभवत्। अनन्तरम् चतुर्थनरकम् गत्वा दृग्विषः सर्पः अजायत ॥ १७॥

गुजरती :- त्यार बाद त्रींश नारडीभां गयो. त्यांथी वनभां दुष्ट सिंह थयो. सिंहनुं आयुष पूर्ण करी योथी नारडीभां गयो, त्यां

३२३१३ दुःखो भोगवी दृष्टिविष सप्य थयो. ॥११७॥

हिन्दी :- बाद में यह तीसरी नर्क में गया। वहाँ से फिर वह वन में दृष्ट सिंह हुआ। सिंह का आयुष्म पुन कर के चौथे नर्क में गया, वहाँ अपार कष्टदायक नुःखों को भोगकर वह दृष्टिविष सीप हुआ।

मराठी :- नंतर तो तिसऱ्या नरकांत गेला तेथून पुन्हा तो दुष्ट सिंह झाला. सिंहाचे आयुष्य पूर्ण करून चौथ्या नरकांत गेला. तेथे अपरंपर कष्टदायक दुःख भोगून तो दृष्टिविष (धारी) साप झाला.

English :- Then he went to the third hell. From here he again attained the form of an impious lion. From here he had to go to the fourth hell. Here after undergoing acute vexation and tribulation, he was given the form of a vicious and a poisonous snake.

पञ्चमम् नरकम् लब्ध्वा, चण्डालस्त्री ततोऽजनि ॥

अक्षयम् नरकम् षष्ठ-मजनिष्ठाऽण्वि तिमिः ॥११८॥

अन्वयः- ततः पञ्चमम् नरकम् लब्ध्वा, चण्डालस्त्री अजनि षष्ठम् नरकमवाप्य अण्वि तिमिः अजनिष्ठा॥

विवरणम्:- ततः सर्पजन्मनः अनन्तरम् पञ्चमम् नरकम् लब्ध्वा ततः निष्क्रम्य चण्डालस्य मातङ्गस्य स्त्री चण्डालस्त्री मातङ्गस्य अजनि अजायता तदनन्तरम् षष्ठम् नरकमवाप्य अण्वि सागरे तिमिः मत्स्यः अजनिष्ठा ॥११८॥

सरलार्थः- सर्पजन्मानन्तरम् पञ्चमम् नरकम् लब्ध्वा तदनन्तरम् चण्डालस्त्री अजायता ततः षष्ठम् नरकम् प्राप्य समुद्रे तिमिः (मत्स्यः) अजायता ॥११८॥

गुणवती :- त्यांथी पांचवी नारकीमां गयो, त्यारभाद यंशवती स्त्री थयो. पछी छष्टी नारकीमां गयो. त्यांथी समुद्रमां मत्स्य थयो. ॥११८॥

हिन्दी :- उसके बाद वह पांचवी नर्क में गया। बाद में एक चांडाल की स्त्री के रूप में जन्म हुआ। बाद में छठे नर्क में गया। वहाँ से समुद्र

में मछली (मत्स्य) बना॥११८॥

मराठी :- नंतर तो पावल्या नरकात गेला. नंतर एका चांडाळाची स्त्री म्हणून जन्म झाला. त्यानंतर सहाव्या नरकांत गेला. ते संपल्या नंतर पुन्हा एका समुद्राप्रध्ये मासा झाला.॥११८॥

English :- Then he had to go to the fifth hell. From here he was allowed to take birth as a wicked woman. Then he went to the sixth hell. From here he was given the form of a fish in an ocean.

सप्तमम् नरकम् गत्वा, मत्स्योऽजायत तन्दुलः ॥

पुनः सप्तममेवाऽगा-न्नरकम् दुःखसागरम् ॥११९॥

अन्वयः- सप्तमम् नरकम् गत्वा तन्दुलः मत्स्यः अजायत पुनः दुःखसागरम् सप्तमम् नरकमेव अगात् ॥११९॥

विवरणम्:- ततः सप्तमम् नरकम् गत्वा तन्दुलः मत्स्यः अजायत मत्स्यस्य जन्मानन्तरम् पुनः दुःखानाम् सागरः दुःखसागरः तम् दुःखसागरम् दुःखनिधिम् सप्तमम् नरकमेव अगात् अयात् ॥११९॥

सरलार्थः- ततः सप्तमम् नरकम् गत्वा तन्दुलः मत्स्यः अजायत तदनन्तरम् पुनः दुःखसागरम् सप्तमम् नरकमगात् ॥११९॥

गुणराती :- भक्त्यनु आयुष्य पूर्ण करी सातमी नारकीमां गयो. त्यांशी नीडणी तंदुलीयो भक्त्य थयो. त्यांशी वणी पाछो दुःखना सागर सभान सातमी न नारकीमां गयो.॥११८॥

हिन्दी :- बाद में मच्छली का आयुष्य पूर्ण कर के सातवी नर्क में गया वहाँ से निकलकर तंदुल मच्छ बना वहाँ से फिर वही दुःख के सागर समान सातवी नर्क में गया॥११९॥

मराठी :- नंतर त्यां मासोळ्याचे आयुष्य पूर्ण करून सातव्या नरकांमध्ये गेला तेथून निपून तो तंदुल मासा बनला. त्यानंतर पुन्हा दुःखाच्या सागरासमान सातव्या नरकात गेला.॥११९॥

अ३३२३ दुःखो भोगवी दृष्टिविष सपथ थयो. ॥११७॥

हिन्दी :- बाद में वह तीसरी नर्क में गया। वहाँ से फिर वह वन में दृष्ट सिंह हुआ। सिंह का आयुष्म पूरा कर के चौथे नर्क में गया, वहाँ अपार कष्टदायक दुःखों को भोगकर वह दृष्टिविष साप हुआ।

मराठी :- नंतर तो तिसऱ्या नरकांत गेला तेथून पुन्हा तो दुष्ट सिंह झाला। सिंहाचे आयुष्य पूर्ण करून चौथ्या नरकात गेला. तेथे अपरंपार कष्टदायक दुःख भोगून तो दृष्टिविष (घासी) साप झाला।

English :- Then he went to the third hell. From here he again attained the form of an impious lion. From here he had to go to the fourth hell. Here after undergoing acute vexation and tribulation, he was given the form of a vicious and a poisonous snake.

पञ्चमम् नरकम् लब्ध्वा, चण्डालस्त्री ततोऽजनि ॥
अवस्य नरकम् षष्ठ-मजनिष्ठाऽण्वि तिमिः ॥११८॥

अन्वयः- ततः पञ्चमम् नरकम् लब्ध्वा चण्डालस्त्री अजनि षष्ठम् नरकमवाप्य अण्वि तिमिः अजनिष्ठ॥

विकरणम्- ततः सर्पजन्यनः अनन्तरम् पञ्चमम् नरकम् लब्ध्वा ततः निष्क्रम्य चण्डालस्य मातङ्गस्य स्त्री चण्डालस्त्री मातङ्गस्त्री अजनि अजायता तदनन्तरम् षष्ठम् नरकमवाप्य अण्वि सागरे तिमिः मत्स्यः अजनिष्ठ ॥११८॥

सरलार्थः- सर्पजन्मानन्तरम् पञ्चमम् नरकम् लब्ध्वा तदनन्तरम् चण्डालस्त्री अजायता ततः षष्ठम् नरकम् प्राप्य समुद्रे तिमिः (मत्स्यः) अजायता॥११८॥

गुणवती :- त्यांथी पांचमी नारकीभां गयो, त्यारभाद यंडालनी स्त्री थयो. पछी छष्टी नारकीभां गयो. त्यांथी समुद्रभां मत्स्य थयो.॥११८॥

हिन्दी :- उसके बाद वह पांचवी नर्क में गया। बाद में एक चांडाल की स्त्री के रूप में जन्म हुआ। बाद में छठे नर्क में गया। वहाँ से समुद्र

में मछली (मत्स्य) बना॥१९८॥

माठी :- नंतर तो पाचव्या नरकात गेला. नंतर एका चांडाळाची स्त्री म्हणून जन्म झाला. त्यानंतर सहाव्या नरकांत गेला. ते संपल्या नंतर पुन्हा एका समुद्रामध्ये मासा झाला.॥१९८॥

English :- Then he had to go to the fifth hell. From here he was allowed to take birth as a wicked woman. Then he went to the sixth hell. From here he was given the form of a fish in an ocean.

सप्तमम् नरकम् गत्वा, मत्स्योऽजायत तन्दुलः ॥

पुनः सप्तममेवाऽगा-न्नरकम् दुःखसागरम् ॥१९९॥

अन्यः:- सप्तमम् नरकम् गत्वा तन्दुलः मत्स्यः अजायत पुनः दुःखसागरम् सप्तमम् नरकमेव अगात् ॥१९९॥

विवरणम्:- ततः सप्तमम् नरकम् गत्वा तन्दुलः मत्स्यः अजायत। मत्स्य जन्मानन्तरम् पुनः दुःखानाम् सागरः दुःखसागरः तम् दुःखसागरम् दुःखनिधिम् सप्तमम् नरकमेव अगात् अयात् ॥१९९॥

सरलार्थः:- ततः सप्तमम् नरकम् गत्वा तन्दुलः मत्स्यः अजायत। तदनन्तरम् पुनः दुःखसागरम् सप्तमम् नरकमगात् ॥१९९॥

गुणरती :- भन्धनुं आयुष्य पूर्ण करी सातमी नारकीभां गयो. त्यांथी नीकणी तंदुलीथो भन्ध थयो. त्यांथी वणी पाछो दुःखना सागर सभान सातमी न नारकीभां गयो.॥१९९॥

हिन्दी :- बाद में मच्छली का आयुष्य पूर्ण कर के सातवी नर्क में गया। वहाँ से निकलकर तंदुल मच्छ बना। वहाँ से फिर वही दुःख के सागर समान सातवी नर्क में गया॥१९९॥

माठी :- नंतर त्यां मासोळ्याचे आयुष्य पूर्ण करून सातव्या नरकांमध्ये गेला तेथून निपून तो तंदुल मासा बनला. त्यानंतर पुन्हा दुःखाच्या सागरासमान सातव्या नरकात गेला.॥१९९॥

English :- Then he had to go to the seventh hell after completing his life as a fish. From there he was given the form of a small fish (the size of a grain of rice) Then he had to enter the seventh hell again to swim through the sea of turmoils and acute torments.

विपर्यासेन चण्डाल - सन्यादियोनिषु पूर्ववत् ॥
क्रमेण सेहे कष्टानि, षष्ठादिनरेकषु च ॥ १२० ॥

अन्यथः-- विपर्ययेन चण्डालस्य्यादियोनिषु पूर्वपत् क्रमेण षष्ठादिनरकेषु च कष्टानि सेहो॥१२०॥

विवरणम्:- ततः विपर्यासेन वैपरीत्येन चण्डालस्य स्त्री चण्डालस्त्री। चण्डालस्त्री आदौ यासाम् ताः चण्डालस्त्र्यादयः। चण्डालस्त्र्यादयश्च ताः योनयश्च चण्डालस्त्र्यादियोनयः। तासु चण्डालस्त्र्यादियोनिषु पूर्ववत् क्रमेण व्युत्क्रमेण कष्टानि सेह्ये॥ १२०॥

सरलाधः- दतः विपदासिन वैपरीत्येन पुनः पूर्ववत् चण्डालश्चादियोनिषु क्रमेण षष्ठादिनरकेषु च जन्म प्राप्य सः कथानि असहत् ॥१२०॥

ગુજરાતી :- વળી પાછો વિપર્યાસ વડે (ઉલટી રીતે) ચંડાલ સ્ત્રી વિગેરે યોનિમાં તથા કમસર છઠ્ઠી વિગેરે નારકીમાં પૂર્વની જેમ ઉત્પન્ન થઈ અસદ્ય કટ્ટ સહન કર્યા. ॥૧૨૦॥

हिन्दी :- बाद में वापस विपर्यास से (उलटे क्रमसे) चांडाल स्त्री इत्यादि योनि से तथा क्रम से छुठे वगैरे नकोंमें पहले के जैसे ही उत्पन्न होकर असह्य कष्ट सहन किया॥१२०॥

नंतर परत विपर्यासाने (उलट्याक्रमाने) तो चांहाल स्त्री इत्यादी योनीतून आणि सहावे नरक वगैरे मध्ये पहिल्या सारखाच उत्पन्न होत होत असंख्य कष्ट सहन करीत होता.॥ १२०॥

English :- Then he had to swim back through all the turmoils of hell and the other forms numerically. From the womb of the level of a female seavenger, to the wombs of all the seven hells. Thus experiencing utmost torments and turmoils through all the levels.

ततो निपतितो घोरे, संसारे दुःखसागरे ।

देवद्रव्यविनाशस्य, ज्ञेयम् सर्वमिदम् फलम् ॥१२१॥

ततः दुःखसागरे घोरे सम्सारे निपतितः। इदम् सर्वम् देवद्रव्यविनाशस्य फलम् ज्ञेयम् ॥१२१॥

ततः तदनन्तरम् दुःखानाम् सागरः दुःखसागरः तस्मिन् दुःखसागरे घोरे भयङ्करे सम्सारे निपतितः सः दारुणानि दुःखानि असहता इदम् सर्वम् देवस्य द्रव्यम् देवद्रव्यम्। देवद्रव्यस्य विनाशः देवद्रव्यविनाशः तस्य देवद्रव्यविनाशस्य फलम् वतति। इति ज्ञेयम् ज्ञातव्यम् ॥१२१॥

तदन्तरम् सः दुःखसागरे योरे सम्सारे विविधयोगिषु जन्म प्राप्य योराणि दुःखानि अन्वभवत्। इदम् सर्वम् देवद्रव्यविनाशस्य फलम् ज्ञेयम् ॥१२१॥

शुनयती :- न्यार पछी दुःभना सागर अवा घोर संसारमां लिन्न स्थणे उत्पन्न थर्ध अपार कथो सङ्गन कर्तो भूभ रअण्यो. आ सर्व देवद्रव्यना विनाशकारी उपयोगनुं न् इण् अणुपुं. ॥१२१॥

हिन्दी :- फिर से वह दुःखसागर समान घोर संसार में अलग अलग जगह पर उत्पन्न हो कर असंख्य कष्ट सहन करता हुआ भटकने लगा। यह सब देवद्रव्य के विनाशकारी उपयोग का ही परिणाम जानना चाहिये॥१२१॥

मराठी :- नंतर तो त्याच दुःखाचा सागर समान अशा घोर संसारात वेगवेगळ्या जागी उत्पन्न होत असल्यात कष्ट सहन करीत हिंदू लागला. हे सगळे देवद्रव्याच्या विनाशाचेच परिणाम मानले पाहिजे.॥१२१॥

English :- Then he had to take birth on earth in different forms and in different places just to undergo acute tribulation and torments. One should know that these are the consequences of utilizing God's money in an improper way.

अन्यायात् स्वल्पदेवस्व - भक्षणादपि यद्यभूत् ॥

शैवः श्रेष्ठी सप्तकृत्वः, श्वाऽतो वै त्याज्यमेव ततः ॥१२२॥

अन्यः- यदि अन्यायात् स्वल्पदेवभक्षणात् अपि शैवः श्रेष्ठी सप्तकृत्वः अभूत्। अतः तत् त्याज्यमेव ॥१२२॥

विवरणम्:- यदि न न्यायः तस्मात् अन्यायात् सुष्ठु अल्पम् स्वल्पम्। देवस्य स्वम् धनम् देवस्वम्, स्वल्पम् च तत् देवस्वम् च स्वल्पदेवस्वम्। अतीव अल्पम् देवधनम्। स्वल्पदेवस्वस्य भक्षणम्, तस्मात् स्वल्पदेवस्वभक्षणात् अतीव अल्पदेवधनभक्षणात् शैवः श्रेष्ठी सप्तकृत्वः सप्तवारम् श्वा कुक्कुरः अभूत्। अतः तत् देवद्रव्यम् सर्वथा त्यक्तम् योग्यम् त्याज्यमेव त्यक्तव्यमेव ॥

संसारार्थः- अन्यायात् अतीव अल्पदेवद्रव्यभक्षणात् अपि शैवः श्रेष्ठी सप्तवारम् श्वा कुक्कुरः अभवत्। अतः देवद्रव्यम् सर्वथा त्याज्यम् ॥१२२॥

गुणवती :- अन्यायधी नरा पाशु देवद्रव्यं भक्षयिष्ये शैव श्रेष्ठ सातवार इतराना। भवमां उत्पन्न थयो, भाटे भरेभर ते त्यज्वा योग्य छे ॥१२२॥

हिन्दी :- अन्याय से अत्यंत अल्पमात्रभी देवद्रव्य का भक्षण कर लेने से शैव श्रेष्ठ को सात बार कुत्ते की योनि में जनम लेना पडा, इसलिये अवश्य ही वह त्याग करने योग्य है ॥१२२॥

मराठी :- अन्यायाने देवद्रव्याचा एक पास सुद्धा भक्षण केल्याने शैव श्रेष्ठाला सात वेळा कुत्र्याचा जन्म घ्यावा लागला. म्हणून निश्चित ही त्यांचा सर्वथा त्याग करणे हेच योग्य आहे ॥१२२॥

English :- A richman who was very devoted to Lord Shiva and who is called as Shaiv, had to take the form of a dog seven times because he had utilized a part of God's wealth in an unjust manner. Therefore one should never ever cherish the thought of utilizing God's money.

अन्वय:-

विवरणम्:-

सरलार्थ:-

गुणरत्नी:-

हिन्दी:-

मराठी:-

English:-

अत्रान्तरे विभो! कोऽसौ, श्रेष्ठी जातश्च श्वा कथम्?

अत्रान्तरे हे विभो! असौ शैवः श्रेष्ठी कः? सः श्वा कथम् जातः? इति नाभाकभूषेन पृष्ठे गुरुः अभाषत॥१२२॥

एतस्मिन् अन्तरे नाभाकभूषेण पृष्ठे सति गुरुः अभाषत॥१२३॥

अवतार इयं श्रद्धा इवो पश्यो? आ प्रभागे नाभाक राजा ने महात्मा युगन्धराचार्य से पूछा, "हे प्रभू! यह शैव श्रेष्ठ कौन? और उसे सात बार कुत्ते का प्रारंभ क्यों लेना पडा? ऐसा नाभाक राजा के पूछने पर सद्गुरु महाराज ने उस चरित्र का भी स्वरूप इस प्रकार कहना

कुत्राचा जन्म का हवावा लागला? हाप्रमाणे नाभाक राजाने विचारल्यानंतर सद्गुरु महाराजांनी देवीत ते चरित्र सांगण्यास

सुरुवात केली."॥१२३॥

At this King Nabhak asked the reverend priest Yugandar about the trader who was called as Shaiv

and the reason for him to attain the form of a dog seven times. The priest then began to tell the

king about the trader.

अवतार इयं श्रद्धा इवो पश्यो? आ प्रभागे नाभाक राजा ने महात्मा युगन्धराचार्य से पूछा, "हे प्रभू! यह शैव श्रेष्ठ कौन? और उसे सात बार कुत्ते का प्रारंभ क्यों लेना पडा? ऐसा नाभाक राजा के पूछने पर सद्गुरु महाराज ने उस चरित्र का भी स्वरूप इस प्रकार कहना

कुत्राचा जन्म का हवावा लागला? हाप्रमाणे नाभाक राजाने विचारल्यानंतर सद्गुरु महाराजांनी देवीत ते चरित्र सांगण्यास

सुरुवात केली."॥१२३॥

At this King Nabhak asked the reverend priest Yugandar about the trader who was called as Shaiv

and the reason for him to attain the form of a dog seven times. The priest then began to tell the

king about the trader.

अवतार इयं श्रद्धा इवो पश्यो? आ प्रभागे नाभाक राजा ने महात्मा युगन्धराचार्य से पूछा, "हे प्रभू! यह शैव श्रेष्ठ कौन? और उसे सात बार कुत्ते का प्रारंभ क्यों लेना पडा? ऐसा नाभाक राजा के पूछने पर सद्गुरु महाराज ने उस चरित्र का भी स्वरूप इस प्रकार कहना

कुत्राचा जन्म का हवावा लागला? हाप्रमाणे नाभाक राजाने विचारल्यानंतर सद्गुरु महाराजांनी देवीत ते चरित्र सांगण्यास

सुरुवात केली."॥१२३॥

ઉત્સર્પિણ્યવસર્પિણ્યો-ભરતૈરાવતક્ષિતો ॥

પ્રત્યેકમ્ કિલ જાયન્તે, શલાકાઃ પુરુષા અમી ॥૧૨૪॥

ચતુર્વિમ્શતિરહન્ત-સ્તથા દ્વાદશ ચક્રિણઃ ॥

વિષ્ણુપ્રતિવિષ્ણુરામાઃ, પ્રત્યેકમ્ નવસંહૃત્યયા ॥૧૨૫॥

અન્વયઃ- ઉત્સર્પિણ્યવસર્પિણ્યોઃ ભરતૈરાવતક્ષિતૌ પ્રત્યેકમ્ અમી શલાકાઃ પુરુષાઃ જાયન્તે કિલા ॥૧૨૪॥

ચતુર્વિંશતિઃ અર્હન્તઃ તથા દ્વાદશ ચક્રિણઃ, પ્રત્યેકમ્ નવસમૂહ્યયા વિષ્ણુ - પ્રતિવિષ્ણુ - રામાઃ અમી શલાકાઃ પુરુષાઃ જાયન્તે ॥૧૨૫॥

વિવરણમ્:- ઉત્સર્પિણી ચ અવસર્પિણી ચ ઉત્સર્પિણ્યવસર્પિણ્યૌ તયોઃ ઉત્સર્પિણ્યવસર્પિણ્યોઃ કાલયોઃ ભરતમ્ ચ ઐરાવતમ્ ચ ભરતૈરાવતો ભરતૈરાવતયોઃ ક્ષિતિઃ ભરતૈરાવતક્ષિતિઃ તસ્યામ્ ભરતૈરાવતક્ષિતૌ ભરતક્ષેત્રે ઐરાવતક્ષેત્રે ચ પ્રત્યેકમ્ અમી વક્ષ્યમાણાઃ શલાકાઃ પુરુષાઃ જાયન્તે ॥૧૨૪॥

ચતુરધિકા વિમ્શતિઃ ચતુર્વિમ્શતિઃ અર્હન્તઃ તીર્થકરા, દ્વાદશ ચક્રિણઃ ચક્રવર્તિનઃ, પ્રત્યેકમ્ નવ ચાસૌ સંહૃત્યા ચ નવસંહૃત્યા, તથા નવસંહૃત્યયા વિષ્ણવશ્ચ (વાસુદેવાશ્ચ) પ્રતિવિષ્ણવશ્ચ (પ્રતિવાસુદેવાશ્ચ) રામાઃ બલદેવાશ્ચ વિષ્ણુ-પ્રતિવિષ્ણુરામાઃ નવ વાસુદેવાઃ, નવ પ્રતિવાસુદેવાઃ, નવ બલદેવાઃ ચ, સમ્મીલિતાઃ ત્રિષઠિઃ અમી શલાકાઃ પુરુષાઃ જાયન્તે ॥૧૨૫॥

સરતાર્થઃ:- ઉત્સર્પિણ્યવસર્પિણીકાલયોઃ ભરતક્ષેત્રે ઐરાવતક્ષેત્રે ચ પ્રત્યેકમ્ અમી વક્ષ્યમાણાઃ શલાકાઃ પુરુષાઃ જાયન્તે, ઉત્પવન્તો ॥૧૨૪॥ ચતુર્વિમ્શતિઃ અર્હન્તઃ! દ્વાદશ ચક્રવર્તિનઃ, નવ વાસુદેવાઃ નવ પ્રતિવાસુદેવાઃ નવ બલદેવાઃ ચ સમ્મીલિતાઃ ત્રિષઠિઃ શલાકાઃ પુરુષાઃ જાયન્તે ॥૧૨૫॥

ગુણરતી:- ભરત ક્ષેત્ર અને ઐરાવત ક્ષેત્રમાં ઉત્સર્પિણી અને અવસર્પિણી કાળમાં ત્રેસઠ શલાકા પુરુષો થાય છે, અને તે આ પ્રમાણે - ॥૧૨૪॥

हिन्दी :-

योवीस तीर्थङ्कर, भार यङ्कवर्ती, नव वासुदेव, नव प्रतिवासुदेव अने नव राम (बलदेव) - ॥१२५॥

मराठी :-

भरतक्षेत्र में और ऐरावत क्षेत्रमें उत्सर्पिणी और अवसर्पिणी काल में त्रैसठ त्रैसठ शलाका पुरुष होते हैं। वे इस प्रकार, याप्रमाणे, चौबीस तीर्थंकर, बारा चक्रवर्ती, नव वासुदेव, नव प्रतिवासुदेव एवं नव राम (बलदेव) ॥१२५॥

English :-

During the time dimensions of utsarpini and avasarpini (the ascending part of time) and the Vasudev's and nine Ram's (Baldev's).

अन्वयः-

विवरणम्:-

एतेषु पूर्वम् श्रीरामो, राज्यम् न्यायेन पालयन्॥
कृपया निःस्वलोकानाम्, न्यायघण्टामवीवदत् ॥१२६॥

एतेषु श्रेष्ठपुरुषेषु पूर्वम् श्रीरामः न्यायेन राज्यम् पालयन् निःस्वलोकानाम् कृपया न्यायघण्टाम् अवीवदत् ॥१२६॥
एतेषु त्रिषष्टौ श्रेष्ठपुरुषेषु पूर्वम् पुरा श्रीरामः न्यायेन नीत्या राज्यम् पालयन् सन् निर्गतम् स्वम् धनम् वेभ्यः ते निःस्वाः
निर्धनाः। निःस्वाश्च ते लोकाश्च निःस्वलोकाः, तेषाम् निःस्वलोकानाम् निर्धनानाम् कृपया न्यायस्य घण्टा न्यायघण्टा,
ताम् न्यायघण्टाम् अवीवदत् अवावदत् ॥१२६॥

सरलार्थः-

गुणरसनी :-

एतेषु श्रेष्ठपुरुषेषु पुरा श्रीरामः न्यायेन राज्यम् पालयित्वा निर्गतेषु कृपाम् कृत्वा च न्यायघण्टाम् अवावदत् ॥१२६॥
अथ ये सः पुरुषोभां पहेलां श्रीराम नीतिपूर्वक राक्षसं पालयन् कृत्वा च न्यायघण्टाम् अवावदत् ॥१२६॥

English : Once in his kingdom a dog that was seated on the main road was hit badly by a brahmin boy on the ear.

अन्यः- निर्यद्विधिरः न्याय-स्थानं गत्वा निविष्टवान् ॥
विवरणम्:- निर्यत् निर्गच्छत् रुधिरं यस्य सः निर्यद्विधिरः भूमेन आहूय पृष्टः अवक् -
निविष्टवान् उपविष्टवान् । तदा भुवं पतीति भूपः तेन भूमेन त्रेणेण आहूय पृष्टः स अवक् अवोचत् निगतिम् आगः यस्मात्
सः निरागाः निरपराधः अहं किमर्थं हतः ताडितः ? ॥१२८॥

संलार्थः- कर्णात् स्रवत्कधिरः सः श्वा न्यायस्थानं गत्वा उपविशत् । तदा भूपः तमाहवत् आगमनकारणं च अपृच्छत् ततः सोऽवोचत्
- निरपराधः अहं किं ताडितः ? इति ॥१२८॥
गुञ्जराती :- वृत्ता लोडीधी भरशयेव ते इतरो राजन् न्यायमद्विश्रं नृप भेदो. राजन् ये तेने भोलावीने राजसभायां आववानुं
आशु पृष्ठं, तारे तेगुं इहुं, - "तुं निरपराधी छतां भने धात्वागुना छोडराये उभ भार भायो?" ॥१२८॥

हिन्दी :- तब लहुलुहाण होकर वह कुत्ता राजा के न्यायमंदिर में जा बैठा राजाने उसे बुलाकर राजसभा में आने का कारण पूछा तब
उस कुत्ते ने जबाब दिया, "मेरा कोई अपराध न होते हुये भी उस ब्राह्मण के लडके ने मुझे क्यों मारा?" ॥१२८॥

मराठी :- तेव्हा स्तब्धबाळ झालेला तो कुत्रा राजाच्या न्यायमंदिरात जाऊन बसला. जेव्हा राजाने त्याला बोलावून राजसभेत
वेण्याचे कारण विचारले तेव्हा कुत्रा म्हणाला, "माझा कोणताही अपराध नसतांना सुद्धा त्या ब्राह्मणाच्या मुलाने मला का
मारले." ॥१२८॥

English :- The dog was now badly bruised. It went to the king's court of justice with the blood- stained
ear and narrated the incident to the king when it was summoned.

તદ્ઘાતકં વિપ્રપુત્રં તત્રાનાય્ય નૃપોઽબ્રવીત્ ॥

અસૌ ત્વદ્ઘાતકો બ્રૂહિ, કોઽસ્ય દણ્ડો વિધીયતે ॥૧૨૧॥

અન્વય:- નૃપ: તદ્ઘાતકં વિપ્રપુત્રં તત્ર આનાય્ય અબ્રવીત્ । અસૌ ત્વદ્ઘાતક: અસ્તિ । અસ્ય ક: દણ્ડ: વિધીયતે? બ્રૂહિ ॥૧૨૧॥
વિવરણમ:- નૃપ: પાતીતિ નૃપ: રાજા તસ્ય શુન: ઘાતક: તદ્ઘાતક: તં તદ્ઘાતકં કુકુરઘાતકં વિપ્રસ્ય બ્રાહ્મણસ્ય પુત્રં વિપ્રપુત્રં બ્રાહ્મણપુત્રં તત્ર ન્યાયસ્થાને આનાય્ય તં શ્વાનં અબ્રવીત્ અવોચત્ - અસૌ તવ ઘાતક: અસ્તિ । અસ્ય ક: દણ્ડ: વિધીયતે ક્રિયતે? બ્રૂહિ વદા અસ્ય ક: દણ્ડ: કર્તવ્ય: ? બ્રૂહિ ॥૧૨૧॥

સંસાર્થ:- નૃપ: કુકુરસ્ય ઘાતકં બ્રાહ્મણપુત્રં ન્યાવસર્ખાં આનાય્ય તં શ્વાનમ્ અબ્રવીત્ - અયં તવ યાતક: અસ્તિ । અસ્ય ક: દણ્ડ: પ્રદાતવ્ય: ? બ્રૂહિ ॥૧૨૧॥

ગુજરાતી :- રાજાએ તેને મારનાર બ્રાહ્મણના છોકરાની તપાસ કરાવી સભામાં બોલાવ્યો અને કુતરાને કહ્યું, “આ તને ઇળ કરનારો છે, માટે બોલ, આને શું શિક્ષા કરવી?” ॥૧૨૮॥

હિન્દી :- તબ રાજાનેં ઉસે મારનેવાલે બ્રાહ્મણ કે લહકે કી તલાશ કર કે ઉસકો સખામેં બુલાયા ઓર કુતે કો પૂછા, “હસીને તુમ્હે ઘાયલ કિયા હૈ, હસલિયે બોલ, હસે ક્યા સજા દી જાય?” ॥૧૨૯॥

મરાઠી :- તેવ્હા રાજાનેં મારણાન્યા બ્રાહ્મણાલ્યા મુલાચા તપાસ (શૌધ) કરુન, ત્યાલા રાજસમેત બોલવૂન કુત્યાલા સાંગિતલે, “હાચ તુલા યાવાઠ કરણારા આહે, તર સાંગ ત્યાંલા કોળતી શિક્ષા યાવવી?” ॥૧૨૯॥

English :- The king send out a search-party, in search of the boy. When the boy was found the king placed the boy in front of the dog and asked it the type of punishment it would like to confer upon the boy.

श्रीमैरुतुङ्गसरिविचित श्रीनाभाकराजाचरितम्

अन्वयः-

अथ आ अवोचत् - अयं रुद्रस्य मठेऽयं हि नियोज्यताम् ॥
विवरणम्:- अथ अनन्तरं आ कुङ्कुरः अवोचत् अववीत् - अयं विप्रपुत्रः रुद्रस्य शिवस्य मठे देवालये पूजकत्वेन नियोज्यताम् ॥

ससलार्थः- अणवतरं आ अवोचत् अववीत् - अयं विप्रपुत्रः रुद्रस्य शिवस्य मठे देवालये पूजकत्वेन नियोज्यताम् ॥ १३० ॥

गुञ्जरी:- कुतराये अहं, "तेने भान्ने ओटली न शिखा करो के अर्धना शिवना देवालयभां तेनी पूजरी तरीके निभाएई करो." आ प्रभाणे कुतराये अहं अयोग्य वचन सांभली राजाये विस्मित थई पूछुं के - "आ थुं ई अहं वचन ?" त्यारे कुतराये पोतानो भविस्तर वृत्तान्त नारायणे के - ॥ १३० ॥
हिन्दी :- तब कुत्तेने कहा कि, "उसको केवल इतनी ही सजा दी जाय कि उसे यहाँ के शिवमंदिर में पूजारी के पद पर उसकी नियुक्ति कर दी जाय" ऐसा कुत्ते का अयोग्य वचन सुनकर राजा ने विस्मय के साथ पूछा, "क्या यह कोई बंद है?" तब कुत्तेने अपना पूर्व वृत्तांत सविस्तर सुनाया ॥ १३० ॥
माठी :- तब कुत्तेने सांगितले की, "याला शिक्षा एवढीच करा की, त्याला वेणील शिवमंदिरावा पूजारी नियुक्त करा." असे असंबद्ध म्हणणे ऐकून आश्चर्याने राजाने विचारले, "याला काय बंद म्हणावचा" तेव्हा कुत्रा आपला पूर्ववृत्तांत सविस्तर सांगू लागला ॥ १३० ॥

English : The dog replied that according to it, the only befitting punishment for the boy, is that he should be appointed as a hindu priest (Pujari) of the Shiva temple. The king was dumb founded, when he heard such an odd punishment. Overcome with feelings of astonishment, the king asked him the reason for such an odd punishment. At this the dog gave a detailed narration of his past life.

प्रागहं सप्तजन्मभ्यः, पूजयित्वा सदा शिवम् ॥

देवस्वभीत्या प्रक्षाल्य, पाणी भोजनमाचरम् ॥१३१॥

अन्वयः-- सप्तजन्मभ्यः प्राक् अहं शिवं पूजयित्वा देवस्यभीत्या पाणी प्रक्षाल्य भोजनम् आचरम् ॥१३१॥
विवरणम्-- अस्मात् जन्मनः सप्तभ्यः जन्मभ्यः प्राक् अहं सदा सर्वदा शिवं शङ्करं पूजयित्वा अर्चित्वा देवस्य स्वं धनं देवस्य देवद्रव्यम्/देवस्वात् देवद्रव्यात् भीतिः देवस्वभीतिः तया देवस्वभीत्या देवद्रव्यभक्षणभयेन पाणी हस्तौ प्रक्षाल्य क्षालयित्वा भोजनम् आचरम् ॥१३१॥

सरलार्थः-- अस्मात् जन्मनः सप्तजन्मभ्यः प्राक् अहं सर्वदा शिवं पूजयित्वा देवद्रव्यभक्षणभयात् हस्तौ प्रक्षाल्य भोजनम् आचरम् ॥१३१॥
गुणशती :- पुं भारा आ कृतशना नभथी सात लव पडेला मनुष्य ढतो, अने छेशा शिवनी पूज करी देवद्रव्य लभारा करवाना द्वापथी ३२ पाथी भारा भन्ने छथ धोधने नभवा बेसतो ढतो. ॥१३१॥

हिन्दी :- मैं मेरे इस कुत्ते के सात जनम पहले मनुष्य था और कहीं देवद्रव्य का भक्षण न हो जाय इस भय से हमेशा शिव की पूजा करने के पश्चात् हाथ धोकर ही भोजन करने को बैठता था॥१३१॥

मराठी :- मी माझ्या ह्या कुत्र्याच्या सात जन्मापूर्वी मनुष्य होतो, आणि नेहमी शंकराची पूजा करून देवद्रव्याच्या भक्षणाच्या दोषाचे याबत्तन दोन्ही हात गुळन जैवायला बसत होतो.॥१३१॥

English :- The dog said that, before the seven births of a dog, he was a human being. He used to be a hindu priest (*Pujan*) to Lord Shiva. He used to always wash his hands before supper or lunch even after performing the puja of Shiva so that he would not in any way whatsoever indulge himself in utilizing God's wealth.

स्त्यानानाप्यमन्यदा लिङ्गपूरणे लोकढोकितम् ॥

विकरणेऽस्य काठिन्याद्, नखान्तः प्राविशत् ॥ १३२ ॥

अन्यदा लिङ्गपूरणे लोकढोकितं स्त्यानाप्यं काठिन्यात् अस्य विकरणे मम नखान्तः प्राविशत् ॥ १३२ ॥

अन्यदा एकस्मिन् दिवसे शिवस्य लिङ्गपूरणे लोकैः स्त्यानं सान्द्रम् आप्यं घृतं स्त्यानाप्यं सान्द्रघृतं ढोकितौ अस्य घृतस्य कठिनस्य भावः काठिन्यं तस्मात् काठिन्यात् - विकरणे शिथिलीकरणे तद् किञ्चित् घृतं मम नखानामन्तः नखान्तः नखसमर्थे प्राविशत् ॥ १३२ ॥

अन्यदा शिवस्य लिङ्गपूरणे लोकैः स्त्यानं (प्रवाहं) घृतं ढोकितं (अर्पितं) । तस्य काठिन्यात् शिथिलीकरणे तद् घृतं मम नखानां मध्ये प्राविशत् ॥ १३२ ॥

गुणशती :- भेड द्विवसे लोकोभे शिवलिंग पूजया भाटे धीनेलुं धी भूयुं, अठिन खोवाथी ते धी धृष्टुं पाऽता भारा नथभां भराधं गयुं ॥ १३२ ॥

हिन्वी :- एक दिन लोगों ने शिवलिंग की पूजा के लिये जमा हुआ धी लाकर रखा उस धी को अलग करते हुए वह मेरे नाखून में फँसा । ३२ ॥

मराठी :- "एके दिवशी लोकांनी शिवलिंगाच्या पूजेसाठी यह तूप तेथे आणले. तूप वेगळ करताना माझ्या नखात फसले." ॥ १३२ ॥

English :- He continued saying that, one day the people had bought some consolidated clarified butter (*ghee*), to perform the puja of the phallus (shiv-ling). Now when he was separating the *ghee*, it entered his nails.

विलीनमुष्णभक्तेनाऽजानता तन्मयाऽऽहतम् ॥

तेन दुष्कर्मणा सप्त-कृत्वो जातोऽस्मि मण्डनः ॥ १३३ ॥

उष्णभक्तेन विलीनं तद् अजानता मया आहतम् । तेन दुष्कर्मणा अहं सप्तकृत्वः मण्डनः जातः अस्मि ॥ १३३ ॥

विवरणम्:- उष्णं च तत् भक्तः उष्णभक्तं तेन उष्णभक्तेन उष्णभोजनेन तद् घृतं विलीनम् । अजानता मया तद् आहृतं भक्षितम् ॥ तेन दुष्टं च तत् कर्म च नृकर्म तेन दृक्कर्मणा दुर्गचारेण अहं समकृत्यः समवारं मण्डनः आ जातः अस्मि (अजनिवि) ॥ १३३ ॥

समसार्थः:- उष्णभोजनेन तद् घृतं गलीजं दुग्धम् । अजानता मया च तद् भक्षितम् । तेन पापेन अहं समवारं कुक्कुरः अजनिवि ॥ १३३ ॥
गुजरानी :- त्यागबाह् शिवना भद्रिभाथा नीकणी घेर आवी भोजन करवा भेडो. उभय भोजनथी ते नभमानुं धी ओगणी गयुं अने नभनां नभनां अभागां ते धी पाश भोजन साथे भवार्य गयुं. इत अटवा न देवद्रव्यनुं लक्षागु करवा रुप दुधुभर्थी तुं सातवार कूतराना नभमनां अवतयो. ॥ १३३ ॥

हिन्दी :- इसाके बाद में शनिवार में संघर आ कर भोजन करने के लिए बैठा । लेकिन गरगागरम रसोई के कारण नाथून में फसा रह द्यो पकड़न गया और अन माने में भोजन के साथ खाया गया। केवल इतने ही देवद्रव्यभक्षण के दोष से मुझे रात बार कुत्ते का अन्धा लैना पड़ा ॥ १३३ ॥

मराठी :- नंतर शिवगिरिवातून परत घरी आल्यानंतर मी लगेच जेवण करायला बसलो. गरमागरम स्वयंपाकाने नखातला तूप विरयळले आणि न कळत माझ्या कडून जेवणांत खाल्ले गेले. बस, एतद्याश्या देवद्रव्याच्या भक्षणांमुळे लागलेल्या दुष्कर्मांमुळे मला सात वेळा कुठ्याचा जन्म घ्यावा लागला. ॥ १३३ ॥

English :- Then when he arrived home, he was tempted to atonce sit and have hot and fresh food. In his haste he forgot to wash his hands properly, so the ghee that was stuck in his nails got melted due to the hot and fresh food that was served. So he had to be a dog seven times, just because he had utilized God's wealth in such a manner.

सप्तमेऽस्मिन् भवे राजन् । जाता जातिस्मृतिर्मम ।
अधुना तत्प्रभावेणोत्पन्ना वाग् मानुषी पुनः ॥ १३४ ॥

अन्यथा:- हे राजन्! सप्तमे अस्मिन् भवे मम जातिस्मृतिः जाता । अधुना तत्प्रभावेण मम पुनः मानुषी वाग् उत्पन्ना ॥ १३४ ॥

विवरणम्:-

हे राजन्! अस्मिन् सप्तमे भवे जन्मनि मम जातेः स्मृतिः जातिस्मृतिः जातिस्मरणज्ञानं जाता जातम्। अहं पूर्वभवस्मरणज्ञानवान् अभवम्। अधुना तस्याः जातिस्मृतैः प्रभावः तत्प्रभावः तेन तत्प्रभावेण जातिस्मृतिप्रभावेण मम पुनः मानुषी (मनुष्यस्य इयं) वाग् उत्पन्ना। तया मनुष्यवाण्या अहं सर्वं व्यतिकरं तुभ्यं न्यवेदयम् ॥१३३॥

सरलार्थः:-

हे राजन्! अस्मिन् सप्तमे भवे मम जातिस्मरणज्ञानं समुत्पन्नम्। अधुना तत्प्रभावेण मम मानुषी वाग् उत्पन्ना। तयाऽहं सर्वं भवतु न्यवेदयम् ॥१३४॥

गुजराती:-

हे राजन्! आ सातभा लवनां भने जतिस्मरण ज्ञान उत्पन्न थ्युं छे, अने उभागुं तेना प्रभावथी भने मानुषी वाया उत्पन्न थवाथी आ धटनां तमाशे सभक्ष यथार्थ निवेदन करी रह्यो छुं. ॥१३४॥

हिन्दी:-

“हे राजन्! अब इस सातवें जन्म में मुझे जातिस्मरण ज्ञान प्राप्त हुआ और उसी के प्रभाव से मुझे मनुष्यवाणी भी प्राप्त हुई। जिससे मैंने आप के समक्ष सब यथार्थ वृत्तान्त कहा है।” ॥१३४॥

मराठी:-

“हे महाराज! आतां या सातव्या जन्मात मला जातिस्मरण ज्ञान उत्पन्न झाले आणि त्याच्या प्रभावामुळेच मी मनुष्यवाणीत गुमच्या समोर सर्व यथार्थ अहवाल सांगितला आहे.” ॥१३४॥

English :-

So he says that he had attained Jatismaran gyan which enabled him to see his own past lives, and due to which he attained the human tongue language, and so he was actually able to narrate precisely and sincerely all the events of his past life, to the king.

अत्रान्तरे गुरुं नत्वा, जगौ नाभाकभूपतिः ॥

श्रुत्वैतिह्यभदो बाढं, कम्पते हृदयं मम ॥१३५॥

अन्वयः:-

अत्रान्तरे नाभाकभूपतिः गुरुं नत्वा जगौ। अदः ऐतिह्यं श्रुत्वा मम हृदयं बाढं कम्पते ॥१३५॥

विवरणम्:-

अत्रान्तरे एतस्मिन् अन्तरे नाभाकः भूपतिः नाभागभूपतिः गुरुं नत्वा प्रणम्य जगौ जगादा। अदः इदं ऐतिह्यं कथानकं श्रुत्वा निशम्य मम हृदयं बाढं भृशं कम्पते वेपते ॥१३५॥

सरलार्थ:- अत्रान्तरे नाभाकन्यः गुरुं नत्वा अभ्यासत । इदं ऐतिहासिक कथानकं श्रुत्वा मम हृदयं भृशं कण्ठते ॥१३५॥

गुणरत्नी :- आ प्रभाणे गुडुमहाराजना मुम्भयी पूर्वोक्त दृष्टान्त सांभंगी नालाकशब्दो गुडुमहाराजने नमस्कार करी कलुं, "प्रभो! आ कथानक सांभंगी भाउं हृदय धाशुं न कं पायमान थाय छे." ॥१३५॥

हिन्दी :- इस तरह गुरुमहाराज के मुख से उपरोक्त वृष्टान्त सुन कर नागलाराजा ने गुरुमहाराज को नमस्कार कर के कहा, "हे प्रभो! यह सुनकर मेरा हृदय बहुत ही कांप रहा है।" ॥१३५॥

मराठी :- ह्या तऱ्हेने गुरुमहाराजांच्या तोंडातून पूर्वोक्त उदाहरण ऐकून नाभाक राजाने गुरुंजा नमस्कार केला व म्हणाला, "हे महाराज! असे कथानक ऐकून माझे हृदय फार कांपत आहे." ॥१३५॥

English :- After have heard from the reverend priest about the incidents of the past life, King Nabhak bowing to the priest says that his heart shivers with fright.

गुरुजन्मेऽथ यद्येवं, तत्कथामग्रतः शृणु॥

यथा रामकृष्ण फलं वेत्ति, देवद्वयविनाशिनाम् ॥१३६॥

अन्वय:- अथ गुरुः ऊचे । यदि एवं तत् अग्रतः कथां शृणु । यथा देवद्वयविनाशिनां सम्यक् फलं वेत्ति ॥१३६॥

विवरण:- अथ नाभाकवचनात् अनन्तरं गुरुः ऊचं बर्गाये । यदि एवं तर्हि अग्रतः नागकथां शृणु आकर्णया यथा येन देवस्य द्वयं देवद्वयम् । देवद्वयं विनाशयन्ति इत्येवंशीलाः देवद्वयविनाशिनस्तेषां देवद्वयविनाशिनां सम्यक् फलं वेत्ति जानासि ॥१३६॥

सरलार्थ:- अनन्तरं गुरुः उवाच - यदि एवं तर्हि त्वं नागकथामवो शृणु । येन त्वं देवद्वयविनाशिनां सम्यक् फलं जानासि ॥१३६॥
गुणरत्नी :- तयारे गुडुमहाराजने कलुं के - "जे अम छे तो हवे आगण नागयोत्रीनी कथा सांभंग, के जेथी देवद्वयनो विनाश करारने केवुं इग प्राप्त थाय छे तेनुं तने सम्यक् प्रकारे आशपाशुं थाय अने तेनाथी तुं सदाने भाटे अवगय रहे."

॥१३६॥

हिन्दी :-

तब गुरुमहाराजने कहा, "यदि ऐसा है तो आगे की नागगोष्ठी की कथा सुनो कि जिससे देवद्रव्य का विनाश करनेवाले को कैसा फल प्राप्त होता है इस बात की तुम्हें सम्यक् प्रकार से जानकारी हो जायेगी। जिससे तुम सदा के लिये उससे अलग हो जाओगे।" ॥१३६॥

मराठी :-

तेव्हा गुरुमहाराज म्हणाले, "जर असे असेल तर तू त्या नागगोष्ठीची पुढची गोष्ट ऐक की, जेणे करून तुला, सम्यक् प्रकारे देवद्रव्य विनाश करणाऱ्यांना काय फळ मिळते त्यांची जाणीव होईल व तू नेहमी त्यांच्या पासून दूर राहशील." ॥१३६॥

English :-

At this the priest replied that King Nabhak should now be ready to hear the remaining part of the story of the Nag family, so that he can understand what fruits one can obtain on himself, if he utilizes God's wealth, and therefore be miles apart from it.

षष्टि वर्षसहस्राणि, श्रीशत्रुञ्जयपर्वते ॥

आयुर्भुक्त्वा नागजीवो, व्यन्तरश्च्युतवानथ ॥१३७॥

अन्ययः-

अथ व्यन्तरः नागजीवः श्रीशत्रुञ्जयपर्वते षष्टिवर्षसहस्राणि आयुः भुक्त्वा ततः च्युतवान् ॥१३७॥

विवरणम्:-

अथ अनन्तरं व्यन्तरः नागस्य जीवः श्रिया युक्तः शत्रुञ्जयपर्वतः श्रीशत्रुञ्जयपर्वते वर्षाणां सहस्राणि वर्षसहस्राणि । षष्टिः वर्षसहस्राणि षष्टिवर्षसहस्राणि आयुः आयुष्यं भुक्त्वा उपभुज्य ततः च्युतवान् अच्यवत् ॥१३७॥

सरलार्थः-

त्यन्तरः नागजीवः श्रीशत्रुञ्जयपर्वते षष्टिवर्षसहस्राणि आयुः भुक्त्वा ततः अच्यवत् ॥१३७॥

गुणरती :-

अथान्तरेऽप्यग्रे उत्पन्नं यथेदं नागश्रेष्ठिनो ज्ञाप्य श्रीशत्रुञ्जय पर्वत उपर साध क्षर वर्षनुं आयुष्य भोगवी त्यांथी अथो. ॥१३७॥

हिन्दी :-

व्यन्तरदेव के रूप में उत्पन्न नागश्रेष्ठी का जीव श्री शत्रुञ्जय पर्वत के उपर साठ हजार वर्ष का आयुष्य पूर्ण कर के वहाँ से पतित हुआ ॥१३७॥

मराठी :-

द्व्यंतरदेव बनलेला त्या नागश्रीची जीव श्रीशत्रुंजय पर्वतावरून पूर्ण साठ हजार वर्षापर्यंतचे आयुष्य भोगून तेथून ते पतित झाला.॥१३०॥

English :-

Now the soul of Nag who was an ordinary God (Myanlar) lived on the mount of Satrunjay for Sixty thousand years. Then after completing his life there, he was degenerated.

कान्तिपुर्या रुद्रदत्त - कौटुम्बिकसुतोऽभवत् ॥

सोमाभिधानस्तन्माता, पञ्चमेऽब्देऽहिना मृता ॥१३८॥

अन्वयः :-

कान्तिपुर्या सोमाभिधानः रुद्रदत्तकौटुम्बिकसुतः अभवत् । पञ्चमे अब्दे तन्माता अहिना मृता ॥१३८॥

विवरणम् :-

कान्तिपुर्या नाम नगर्या सोमः अभिधानं यस्य सः सोमाभिधानः सोमनामा रुद्रदत्तः कौटुम्बिकः रुद्रदत्तकौटुम्बिकः । रुद्रदत्तकौटुम्बिकस्य सुतः पुत्रः अभवत् । जन्मनः अनन्तरं पञ्चमे अब्दे वर्षे तस्य माता तन्याता तस्य जननी अहिना सर्पेण मृता अस्रियत् ॥१३८॥

सरलार्थः :-

ततः सः नागजीवः ततः द्युत्वा कान्तिपुर्या नगर्या सोमनामा रुद्रदत्तकौटुम्बिकस्य सुतः अभवत् । तस्य पञ्चमे वर्षे तस्य माता सर्पदेशेन मृता ॥१३८॥

गुजराती :-

अने अंतिपुरी नगरीमां रुद्रदत्त नामना दुंदुभीनो सोम नामनो दीक्षरो थयो. ते पुत्र न्यारे पांथ वर्षनी उम्भरनो थयो त्यारे तेनी माता सर्पदेशी मरण पायी. ॥१३८॥

हिन्दी :-

और कान्तिपुरी नाम की नगरी में रुद्रदत्त नाम के गृहस्थ के घर सोम नाम के पुत्र के रूप में जन्म लिया। लेकिन उसकी पांच वर्ष की ही उम्र में उसकी माता की सर्पदेश के कारण मृत्यु हो गई ॥१३८॥

मराठी :-

आणि कान्तिपुरी नागाच्या नगरामध्ये रुद्रदत्त नागाच्या गृहस्थाच्या घरी सोम नागाचा मुलगा झाला. पण तो पाच वर्षाचा असताना त्याची आई सर्पदेशाने मरण पावली. ॥१३८॥

English :- He was born in a city named Kantipuri, to a man named Rudradutt and was named as Soam. But due to a snake-bit, his mother was snatched away from him, when he was just five years old.

तत्रास्ति नास्तिकः प्राति-वेश्मिको देवपूजकः ॥

सोमोऽपि सह तत्पुत्रै- याति देवनिकेतने ॥ १३९ ॥

अन्यः- तत्र नास्तिकः देवपूजकः प्रातिवेश्मिकः अस्ति । सोमः अपि तत्पुत्रैः सह देवनिकेतने याति ॥ १३९ ॥

विवरणम्:- तत्र तस्यां नगर्यां नास्तिकः नाम देवस्य पूजकः देवपूजकः प्रातिवेश्मिकः अस्ति । सोमः अपि तस्य नास्तिकस्य पुत्राः तत्पुत्राः तैः तत्पुत्रैः नास्तिकपुत्रैः सह देवस्य निकेतनं देवनिकेतनं देवमन्दिरं याति गच्छति ॥ १३९ ॥

संलार्थः- तस्यां कान्तिपुर्यां नास्तिकः नाम देवपूजकः प्रातिवेश्मिकः अस्ति । सोमः अपि तस्य नास्तिकस्य पुत्रैः सह देवमन्दिरं याति ॥ १३९ ॥

गुजराती :- ते नगरीमां तेना धरनी नछुड नास्तिध नाभनो देवनो पूजरी रहेतो छतो, ते पूजरीना पुत्रो साथे सोभ यण देवमंदिशमां नवा वाग्यो. ॥ १३९ ॥

हिन्दी :- उस नगरी में उसके घरके निकट नास्तिक नाम का एक देवपूजारी पड़ोस में रहता था और उस पूजारी के पुत्रों के साथ सोम भी देवमंदिर में जाने लगा ॥ १३९ ॥

मराठी :- त्या नगरीत नास्तिक नावाचा पुजारी त्याच्या शेजारी राहत होता, आणि तो सोम त्या पुजाऱ्याच्या मुलाबरोबर देवमंदिरात जाऊ लागला. ॥ १३९ ॥

English :- Close to his house, there used to be a hindu priest (pujar) named Nastik. Soam as a child used to go to the temple along with the pujar's son.

देवद्रव्यमयैः पूजा-ऽद्यशिष्टैश्चन्दनैर्वपुः ॥

विलिप्याकण्ठमाच्छाद्य, वाससा पर्यटत्यसौ ॥१४०॥

अन्यः- असौ पूजाऽद्यशिष्टैः देवद्रव्यमयैः चन्दनैः वपुः विलिप्य वाससा आकण्ठम् आच्छाद्य पर्यटति ॥१४०॥
विवरणम्- असौ सोमः पूजायाः अवशिष्टानि पूजावशिष्टानि पूजां कृत्वाऽवशिष्टानि देवस्य द्रव्यं देवद्रव्यम् वा देवद्रव्यमयानि, तैः देवद्रव्यमयैः चन्दनैः वपुः शरीरं विलिप्य वाससा वस्त्रेण कण्ठात् आ आकण्ठं कण्ठपर्यन्तं आच्छाद्य पर्यटति भ्रमति ॥१४०॥

समन्तार्थः- असौ सोमः पूजां कृत्वा अवशिष्टैः देवद्रव्यमयैः चन्दनैः शरीरं विलिप्य वस्त्रेण आकण्ठं आच्छाद्य च नास्तिकपुत्रैः सह पर्यटति ॥१४०॥

गुणशती :- पूजां कृत्वा अवशिष्टैः देवद्रव्यमयैः चन्दनैः शरीरं विलिप्य वस्त्रेण आकण्ठं आच्छाद्य च नास्तिकपुत्रैः सह पर्यटति ॥१४०॥

हिन्दी :- पूजा करने के पश्चात् बाकी बचे हुए देवद्रव्यरूप चन्दन का अपने पूरे शरीर पर लेप कर के (किसी के दिखने में न आये इसलिये) गले तक कपड़ा ढाँक कर वह सोम हमेशा उस पूजारी के लडके के साथ भटकने लगा ॥१४०॥

मराठी :- पूजा करून उतलेले देवद्रव्यरूपी चंदनाचा आपल्या संपूर्ण शरीरावर लेप करून (कोणाच्या नजरेत येऊ नये म्हणून.) गळ्यापर्यंत वस्त्राने झाकून तो सोम पुजाऱ्याच्या मुलासोबत हिंदू लागला ॥१४०॥

English :- After performing the puja, Soam used to apply the remaining Sandalwood, which is considered as God's wealth, on his body and cover it up, up to the neck, so that no one will have a glimpse of it and so roam about along with the pujari's son.

वयःस्थः सोऽन्यदा देव-कोषं हत्वा पलायितः ॥

स्तेना मुषित्वा तं पार-सीकदेशे विचिक्रियुः ॥१४१॥

अन्यः- अन्यदा वयःस्थः सः देवकोषं हत्वा पलायितः। स्तेनाः तं मुषित्वा पारसीकदेशे विचिक्रियुः ॥१४१॥

विवरणम्:- अन्यदा एकस्मिन् दिवसे वयसि तिष्ठतीति वयःस्थः यौवनस्थः सः सोमः देवस्य कोषः देवकोषः तं देवकोषं देवद्वयनिधिं हत्वा पलायितः पलायता स्तेनाः तं मुषित्वा पारसीकदेशे विचिक्रियुः व्यक्रीणन् ॥१४१॥

ससलार्थः- एकदा यौवनस्थः सः देवकोषं हत्वा पलायितः। स्तेनाः तं मुषित्वा पारसीकदेशे व्यक्रीणन् ॥१४१॥

गुणराती :- एवं न्यारे सोम योग्य उम्भरनो यथो न्यारे ओ३ द्विपस ते शिवना भंडिरभांथी देवनो भंडार थोरीने नासी यथो, तेनु थोर थोकोओ उरगु उरी पारसीक देशभां वेथो. ॥१४१॥

हिन्दी :- बाद में जब सोम योग्य उम्र का हुआ, तब एक दिन शिव के मंदिर में से देव का भंडार चुराकर भाग गया, लेकिन चोरों ने उसका अपहरण कर के उसे पारसीक देश में बेच दिया॥१४१॥

मराठी :- नंतर सोम युवावस्थेत आला, तेव्हा एके दिवशी तो शिवमंदिरातून देवांचे भंडार चोरून पळाला पण इतर चोरांनी ते हरण करून पारसीक देशात विकले.॥१४१॥

English :- When Soam came of age, he one day stole the wealth of the Shiva temple and took to his heels, only to be caught by some bandits, who abducted him and snatched away the money and sold him in the kingdom of Prussia.

तत्र वस्त्राणि रज्यन्ते, तस्य रयतैस्ततोऽसको ॥

पलाय्याऽम्भोधिमुत्तीर्य, व्रजन्नध्वनि कुत्रचित् ॥ १४२ ॥

ग्रामप्रवेशोऽभ्यायान्तं मुनिं मासोपयासिनम् ॥

विहृत्य यद्या त्रीन् वारान् पापः पृथ्व्यामपातयत् ॥ १४३ ॥

अन्यथः-- तत्र तस्य रयतैः वस्त्राणि रज्यन्तो ततः असकौ पलाय्य अम्भोधिमुत्तीर्य अध्यनि व्रजन् कुत्रचित् -- (अग्रिमेण सम्बन्धः) ॥ १४२ ॥

ग्रामप्रवेशे अभ्यायान्तं मासोपवासिनं मुनिं यष्ट्या त्रीन् वारान् निहत्य पापः पृथ्व्यामपातयत् ॥ १४३ ॥

विवरणम्-- तत्र पारसीकदेशे तस्य रक्तैः रुधिरैः वस्त्राणि रज्यन्ते। ततः असकौ सोमः पलाय्य पलायनं कृत्वा अम्भांसि धीयन्तेऽस्मिन्निति अम्भोधिः वारिधिः तं अम्भोधिं वारिधिम् उत्तीर्य अध्वनि मार्गे व्रजन् गच्छन् कुत्रचित् कस्मिन्नपि --
- ग्रामप्रवेशे इत्यग्रिमेण सम्बन्धः ॥ १४२ ॥

कस्मिन्नपि ग्रामे प्रवेशः ग्रामप्रवेशः तस्मिन् ग्रामप्रवेशे अभ्यायान्तं सम्मुखमागच्छन्तं मासं उपवासः अस्यास्तीति मासोपवासी तं मासोपवासिनं मुनिं यष्ट्या दण्डेन त्रीन् वारान् निहत्य आहत्य पापः सः सोमः पृथ्व्यां भूमौ अपातयत् अपीपतत् ॥ १४३ ॥

सत्वार्यः-- तस्मिन् पारसीकदेशे तस्य रुधिरैः वस्त्राणि रज्यन्तो ततः सः पलाय्य सागरमुत्तीर्य मार्गे गच्छन् कस्मिन्नपि --- ॥ १४२ ॥
कस्मिन्नपि ग्रामप्रवेशे (मार्गे गच्छन् सः सोमः कस्मिन् अपि ग्रामे प्राविशत् तदा) सम्मुखमागच्छन्तं मासोपवासिनं मुनिं दण्डेन आहत्य सः पापः भूमौ अपातयत् ॥ १४३ ॥

गुजराती :- पारसीक देशमां तेना लोडी वडे वस्त्रो रंगावा लाग्या. आवी रीते आपत्तिमां आवी पंडलो ते सोम लाग्ने थं त्यांधी नाडो, समुद्र पार करीने रस्तामां जतां डोई ओक गाभ आयुं. ॥ १४२ ॥
गाभमां पेसतां ज तेनी सन्भुभ आपता ओक भासना उपवासवाणा ओक भुनिने जेईने ते पापीओे लाकडी वडे त्राण प्रहार करीने जमीन उपर पाडी दीधा. ॥ १४३ ॥

हिन्दी :-

उस पारसीक देश में उसके ही लहू से कपड़े रंगे जाते थे। इस तरह बड़ी मुसीबत में फसा हुआ वह सोम एक दिन मौका पाकर (देखकर) वहाँ से भाग निकला। समुद्र पार कर के रास्ते से जाते हुए उसको कोई गांव दिखाई दिया। गाँव में प्रवेश करते ही उसने सामने से आते हुए एक भास के उपवास किये हुए मुनि को देखा और उस पापी ने लकड़ी से तीन बार प्रहार कर के उन्हे जर्मान पर गिरा दिया॥१४३॥

भारती :-

पारसीक देशांत तर त्याच्याच रक्तांने वस्त्र रंगले जात होते अशा भयंकर अडचणीत सापडलेला तो सोम एकेदिवशी संधि पाहून तैगून पळाला. समुद्र पार करून रस्त्याने जातांना त्याला एक गांव दिसले. गावात प्रवेश करताच त्याला समोरून येणारे एक महिन्याचे उपवास करणारे एक मुनी दिसले. आणि त्या पाप्याने काठीच्या साहाय्याने तीन वेळा प्रहार करून त्या मुनीला जमिनीवर पाडले.॥१४३॥

English :-

In the kingdom of Prussia, he was so badly ill-treated, that his clothes used to be drenched with his own blood. One day Soam who was in such a disastrous agony, ran away when he had a wonderful opportunity. He crossed the ocean and reached a shore. He walked about until he came across a village, where he seen a monk who had fasted for a month coming towards him. Soam who had a cruel and a sinful heart, hit him thrice on his head and struck him dead, with a stick.

तस्मिन्नथ विपन्नेऽसौ, नश्यन्नारक्षकैर्धृतः ॥

कृपया मोचितः श्राद्धेः, पलाय्यं कृतवानथ ॥१४४॥

अन्ययः-

अथ तस्मिन् विपन्ने सति असौ नश्यन् आरक्षकैः धृतः। श्राद्धेः कृपयां मोचितः पलाय्यां कृतवान् ॥

विवरणम्:-

अथ अनन्तरं तस्मिन् मुनौ विपन्ने मृते सति नश्यन् पलायमानः असौ आ समन्तात् रक्षन्तीति आरक्षकाः, तेः आरक्षकैः रक्षकपुरुषैः धृतः। परं श्राद्धेः श्रावकैः कृपया दयया मोचितः। ततः सः पलायनं कृतवान् पलाय्य वनं गतवान् ॥१४४॥

सरलार्थ:- अनन्तरं वदा स मुनिः मृतः तदा पलाय्य गच्छन् असौ रक्षकैः पृतः। परं श्रावकैः मोचितः। ततः स पलायनं कृत्वा वनं गतवान् ॥१४४॥

गुजराती:- लाडलीना अतिथय प्रहारथी मुनिराज त्यां न मरश पाभ्या. मुनिने भारी सोम त्यांथी नासतो सतो तेवाभां रस्ताभां कोटवागेअ पडल्यो, पाग त्यांना दयाणु श्रावकोअे करुण लावी छोडायो. त्यार भाद सोम त्यांथी पलायन थर्ध नंगलभां चाल्यो अयो. ॥१४४॥

हिन्दी:- लकड़ी के प्रहार से उस मुनि की मृत्यु हो जाने से सोम वहाँ से भाग रहा था, कि नीच में सिपाही कोने उसे पकड़ लिया। लेकिन कुछ दयालु श्रावकों ने दया कर के उसे छुड़वाया। उसके बाद वहाँ से भाग कर वह जंगल में गया ॥१४४॥

मराठी:- काठीच्या प्रहाराने मुनीचे मरण होताच सोम तेथून पळाला पण मध्येच शिपायांनी त्याला धरले, तेव्हा कित्येक दयालु श्रावकांनी दया करून त्याला सोडविले. तेथून पळून तो तोंवीच एका जंगलात शिरला. ॥१४४॥

English:- When he realized that he had killed the monk, he was afraid and began running away only to be encountered by some soldiers, who caught him. But a few laymen passing by, took pity on him and appealed to the soldiers to free him. When he was set free, he ran away from there and entered a jungle.

मृत्वा दावाग्निनाऽरण्ये, सप्तमं नरकं गतः ॥

ऋषिहत्यामहापापं, तत्कालं स्यात् फलप्रदम् ॥१४५॥

अन्वय:- अरण्ये दावाग्निना मृत्वा सः सप्तमं नरकं गतः। मुनिहत्यामहापापं तत्कालं फलप्रदं स्यात् ॥१४५॥

विवरणम्:- अरण्ये विपिने दावाग्निना दग्धः मृत्वा मरणं प्राप्य सः सप्तमं नरकं गतः अगच्छत् । तथाहि मुनेः हत्या हिंसनं मुनिहत्या । महत्त्वं तत् पापं च महापापं वर्तते । तत् तत्कालमेव सपदि एव फलं प्रददाति इति फलप्रदं स्यात् ॥१४५॥

सरलार्थः- असुर्ये दावाङ्गिना दग्धः सः मृत्वा सप्तमं नरकं गतः। यतः मुनिहत्या महापापं वर्तते। तत् तत्कालमेव फलं ददाति॥१४५॥

गुणराती :-अरुणभांदावानगधी-भरुण धामीने सातमी नारडीभां गथो, अरुणो इ भुनिहत्यानुं मडापाप तन्नाल इणं आये छे.॥१४५॥

हिन्दी :- उस अरण्य में दावानल में जलकर उसकी मृत्यु हो गई। मर कर वह सातवीं नरक में गया। क्योंकि मुनि हत्या का पाप तत्काल (अनिष्ट) फल देता है॥१४५॥

मराठी :- त्या जंगलात तो दावावनीमध्ये जळून मरण पावला. मेल्यानंतर तो सातव्या नरकांत गेला. कारण मुनी हत्येचं पाप लवकरच फळ देणारे बनते.॥१४५॥

English :- He died in a fire conflagration in the forest and was thrown in the seventh hell because killing a monk gives one a very agonizing and a calamitous, fruit.

सागराणि त्रयस्त्रिंश- तत्र भुक्त्वा महाव्यथाः॥
उद्धृतो घोरसंसारं भ्रमित्वा हालिकोऽभवत्॥१४६॥

अन्वयः- तत्र त्रयस्त्रिंशत् सागराणि महाव्यथाः भुक्त्वा उद्धृतः घोरसंसारं भ्रमित्वा हालिकः अभवत् ॥
विवरणम्:- तत्र तस्मिन् सप्तके नरके त्रयस्त्रिंशत् सागराणि महत्यश्च ताः व्यथाः च महाव्यथाः ताः महाव्यथाः भुक्त्वा महान्ति कष्टानि अनुभूय ततः नरकात् उद्धृतः निष्क्रान्तः घोरश्चासौ संसारश्च घोरसंसारः, तं घोरसंसारं भ्रमित्वा हालिकः कृषकः अभवत् ॥१४६॥

सरलार्थः- तस्मिन् सप्तमे नरके त्रयस्त्रिंशत् सागराणि महाव्यथाः योरदुःखानि भुक्त्वा ततः निष्क्रम्य योरसंसारं भ्रमित्वा हालिकः अभवत् ॥१४६॥

गुणराती :- एवे ते सोभ सातमी नारडीभां तेन्नीथ सागरोपम सुधी मडाव्यथाओ लोअवी, त्यांधी नीअणी दुःपमय संसारभां लटडी लटडी पेनुन थओ.॥१४६॥

हिन्दी :-

अब यह सोम सातवीं नर्क में तेत्तीस सागरोमय (समय) तक यातनाएँ भोग कर वहाँ से निकल कर दुःखमय संसार में भटक कर किसान बना ॥

मराठी :-

आता तो सोम सातव्या नरकांत तेहतीस सागरोपम (कालखंड) पर्यंत पुष्कळ यातना भोगून तेथून निपून तो दुःखपूर्ण संसारात भटकून शेतकरी बनला ॥ १४६ ॥

English :-

Now Soam had to undergo terrible and agonizing disasters, for thirty three Sagaropams. Then he was born in this dolorous and troublous earth as a farmer after meandering and skulking a lot on this earth.

कौशिकाख्योऽम्बरग्रामे, ग्रामेशस्य गृहे च सः ॥

कर्माणि कुर्वन् सर्वेषां, हलिकानां कृतेऽन्यदा ॥ १४७ ॥

आदाय भक्तं प्राचालीत् मार्गे मासोपवासिनम् ॥

वीक्ष्य सम्मुखमायान्तं मुनिं भक्त्या न्यमन्त्रयत् ॥ १४८ ॥

अन्वयः :-

अम्बरग्रामे कौशिकाख्यः ग्रामेशस्य गृहे कर्माणि कुर्वन् सः अन्यदा सर्वेषां हलिकानां कृते ॥ १४७ ॥

भक्तं आदाय प्राचालीत् । मार्गे मासोपवासिनं मुनिं सम्मुखमायान्तं वीक्ष्य भक्त्या न्यमन्त्रयत् ॥ १४८ ॥

विवरणम् :-

हलिकत्वेन उत्पन्नः सोमः अम्बरनाम्नि ग्रामे कौशिकः आख्या नाम यस्य सः कौशिकाख्यः कौशिकनामा, ग्रामस्य ईशः ग्रामेशः तस्य ग्रामेशस्य ग्रामस्वाभिनः गृहे सत्ने कर्माणि कुर्वन् विदधत् उपजीविकां अकरोत् । अन्यदा एकस्मिन् समये सः सर्वेषां हलिकानां कृपकाणां कृते --- (अग्रिमं श्लोकानि सम्बन्धः) ॥ १४७ ॥

सर्वेषां हलिकानां कृतं भक्तं भोजनम् आदाय गृहीत्वा अचालीत् अचलत् । मार्गे अध्वनि मासम् उपवासाः अस्य सन्तीति मासोपवासी तं मासोपवासिनं मामं यावत् कृतांपवासं मुनिं सम्मुखम् आयान्तम् आगच्छन्तं वीक्ष्य अवलोक्य भक्त्या महता प्रेम्णा तं मुनिं विशार्थ न्यमन्त्रयत् ॥ १४८ ॥

सरलार्थ :- सः हालिकः अम्बरनाम्नि वामे कौशिकनामाऽभूत्। असौ कौशिकः वामरवाभिजः गृहे कर्मणि कुर्वन् उपाजीवत्। एकदा सः कौशिकः सर्वेषां हालिकानां कृते ॥१४७॥

(सर्वेषां कृषकाणां कृते) भोजनमादाय अचालीत्। मार्गे मासोपवासिनं मुनिं सम्मुखं आगच्छन्तं वीक्ष्य भवत्या तं भिक्षार्थं न्यमन्त्रयत् ॥१४८॥

अनुवर्ती :- भेदुन्ता भवमां जन्म वीथिल सोभन्तुं नाम कौशिक उचुः। ते कौशिक अम्बर नाभना गाममां ते गामना स्वाभीने घेर काम करतो अने पोतानो निर्वास यथावता ॥१४९॥

अथ द्विष कौशिक सर्व भेदुनो भाटे भात लधने भेदरे जवाने नीकल्यो त्यारे रस्नामां अथ भासना उपवासवाणा अथ मुनिराजने साभा आवतां जेई अत्यंत लज्जितपूर्वक पोतानी पास खेला भात खोरवा विनंती करी ॥१४८॥

हिन्दी :- अम्बर नाम के गांव में, गांव के मालिक के घर वह सोम, कौशिक नाम का नौकर बना। वह मालिक के सभी काम कर के गुजरान चलाता था। एक दिन वह कौशिक, सभी किसानों के लिये खाना लेकर खेतों की ओर जा रहा था कि, रास्ते में एक मास के उपवास करनेवाले मुनि को सामने से आते देखकर उसने उन्हें आन्यत भक्तिपूर्वक चावल ग्रहण करने की विनंती की ॥१४८॥

मराठी :- अम्बर नावाच्या गावात नावाच्या पण्यांच्या यरी तो सोम कौशिक नावाचा नौकर झाला. तो मालकाचे सर्व काम करून आपला गुजरान करीत होता. एके दिवशी तो कौशिक सगळ्या शेतकऱ्यांच्या साठी भात घेऊन शेतांकडे चालला असताना सल्यात एक महिन्याचे उपवास करणारे एक मुनि त्याला समोर दिसले. त्याने त्यांना मोठ्या भक्तिभावाने आपल्या जबळचे भात घ्यायला विनंती केली ॥१४८॥

English :- Soam became a servant to the headman of the village named Ambar, and was named Kaushik. He used to do all types of odd jobs for the headman and earn his living. One day Kaushik was taking rice for the farmers in the fields, where he encountered a monk, who had abstained for a month, coming towards him. Kaushik very devoutly and fervently appealed to the monk to accept the rice.

यात्राद्वयफलं पूर्वं प्रत्यब्दं यत् समुद्रतः ॥

तेन प्राप्तं ततः पुण्यात् तस्यैषा वासनाऽजनि ॥ १४९ ॥

अन्वयः-

विवरणम्:-

तेन पूर्वं समुद्रतः प्रत्यब्दं यत् यात्राद्वयफलं प्राप्तं, ततः पुण्यात् तस्य एषा वासना अजनि ॥ १४९ ॥
तेन कौशिकनाम्ना हालिकेन पूर्वं पूर्वस्मिन् भवे समुद्रतः समुद्रपालभूपात् अब्दे अब्दे प्रत्यब्दं प्रतिवर्षं यद् यात्रयोः द्वयं यात्राद्वयम् । यात्राद्वयस्य फलं यात्राद्वयफलं द्वयोः यात्रयोः फलं प्राप्तं अधिगतं आसीत् । ततः पुण्यात् तस्मात् पुण्यात् तस्य कौशिकस्य एषा मुनेः शिक्षाकृते निमन्त्रणकरणस्य वासना इच्छा अजनि अजायत ॥ १४९ ॥

सरलार्थः-

तेन कौशिकेन पूर्वस्मिन् भवे समुद्रपालनृपात् प्रतिवर्षं द्वयोः यात्रयोः फलं प्राप्तमासीत् । तस्मात् पुण्यात् तस्य कौशिकस्य मुनेः शिक्षाहेतोः निमन्त्रणकरणस्य वासना अजायत ॥ १४९ ॥

शुभराती:- तेने आ चेतुतना भवभां भुनिने अन्न वडोराववा रुप शुभ अध्यवसाय उत्पन्न थयो तेनुं क्षारशु ओळडे, तेणे पूर्वभवभां समुद्रपाल रांण पासेथी दरवर्षे भे यात्रांनुं क्षण भेणव्युं छतुं, अने ते पुण्याना प्रलावधी न तेने आवा प्रक्षारती शुभ वासना उत्पन्न थई ॥ १४९ ॥

हिन्ती :-

उसे इस किसान के भवमें मुनिः को भोजन देने की शुभ भावना उत्पन्न हुई । उसका कारण यही कि, उसने पूर्वभव में समुद्रपाल राजा के पास से प्रतिवर्ष दो यात्रा का फल प्राप्त किया और उस पुण्य के प्रभाव से ही उसे इस प्रकार की शुभ भावना उत्पन्न हुई ॥ १४९ ॥

मराठी :-

त्याला या शेतकऱ्याच्या जन्मात मुनीला जेवण वाढण्याची शुभभावना झाली त्याचे कारण हेच की, त्याने पूर्वभावात समुद्रपाल राजाकडून प्रतिवर्षी दोन यात्रेचे फळ मिळविले होते आणि त्याच्या पुण्य प्रभावानेच त्याला अशा प्रकारची शुभभावना झाली ॥ १४९ ॥

English :-

He therefore got this auspicious and benign chance and desire to serve food for the monk, in this birth, because he had attained the fruit of two simultaneous pilgrimages from king Samudrapal and also due to the meritocratic magnanimity of the king.

स्यादेतद्भक्तभोक्त्रणामन्तरायस्ततो न मे ॥

कल्पतेऽन्नमिवं साधुनेत्युक्तेच सको जगौ ॥१५०॥

अन्वयः- एतद्भक्तभोक्त्रणामन्तरायः स्यात् । ततो मे इदम् अन्नं न कल्पते । इति साधुना उक्ते सति सकः जगौ ॥१५०॥
विवरणम्- त्वमेतद् भक्तं हालिकानां कृते नयसि । अतः एतद् भक्तं मया भिक्षायां गृहीतं चेत् एतद् भक्तं भोजनं भुञ्जते इति एतद्भक्तभोक्ताः तेषां एतद्भक्तभोक्त्रणाम् एतद्भक्तभोजनाम् अन्तरायः प्रत्यवायः स्यात् । ततः तस्मात् कारणात् मे महां इदमन्नं न कल्पते । इति साधुना मुनिना उक्ते सति सः जगौ जगद् ॥१५०॥

सरलार्थः- त्वमेतद् अन्नं कृषकाणां कृते नयसि । अतः मया एतद्भक्तं भिक्षायां गृहीतं चेत् एतद्भक्तभोक्त्रणामन्तरायः स्यात् । तस्मात् एतद्भक्तं मम न कल्पते । इति मुनिना उक्ते सः कौशिकः अब्रवीत् ॥१५०॥

गुणवती :- कौशिके भान् ग्रहण करवानी विनंती करी त्पारे मुनिराजे कहुं, 'आ भोजन तुं भेतरभां काम करवानी भोटे लई अथ छे, ते अन्न जे तुं ग्रहण कहुं तो तेओने अंतराय थाय, तथा आ भान भारे वडोरवुं कल्पे नहीं.' आ प्रभापुरे मुनिराजे न्यारे भान वडोरवानी अनिच्छा दखावी त्पारे तेणुं कहुं ॥१५०॥

हिन्दी :- कौशिक ने जब मुनिराज को अन्न ग्रहण करने की विनंती की तब मुनिराजने कहा कि, "यह अन्न तू खेतमें काम करनेवालों के लिये ले जा रहा है और यदि मैं यह अन्न ग्रहण करूंगा तो उनको भोजन प्राप्त नहीं होगा इसलिये यह अन्न मेरे ग्रहण करने के योग्य नहीं है।" इस तरह से जब मुनिने चावल ग्रहण करने की अनिच्छा बताई तब कौशिक कहने लगा ॥१५०॥

मराठी :- कौशिकाने भात घेण्याची विनंती केली, तेव्हा मुनीने म्हटले की, "हा भात तू शेतामध्ये काम करणाऱ्यासाठी घेऊन जात आहे, आणि हें अन्न जर मी भिक्षेत घेतलें तर त्यांना अहवण होईल, म्हणून मला हे अन्न घेवय नाही." याप्रमाणे मुनिराजाने आपली अनिच्छा दाखविली तेव्हा तो कौशिक म्हणाला, ॥१५०॥

English :- When Kaushik offered the rice to the monk, the monk said that, as this rice is made for the hungry and exhausted bellies of the farmers, he shall not partake in it as they will have to starve. At this Kaushik spoke to the monk.

कृत्योपवासमप्यथ, दास्ये भक्तं निजं धुयम् ॥

सद्यः प्रसद्य गृह्णीतेत्याग्रहादग्रहीय मुनिः ॥३५३॥

अथ आहं उपवासं कत्याऽपि निजं भक्तं
भूवं दास्ये। सद्यः प्रसद्य गृहीत इति आग्रहात् मुनिः अग्रीहीत् ॥१५१॥

विवरणम्:- अद्य अहं उपवासं कृत्वा अपि निजं भक्तमन्त्रं धुवं दास्ये दास्यामि । सद्यः झटिति प्रसद्य प्रसन्नाः भूत्वा गृहीत स्वीकुरुतां इति आग्रहात् निर्बन्धात् मुनिः अग्रहीत् आवदात् ॥ १५३ ॥

समलार्थः-
अयं अहं उपवासं कृत्वाऽपि निजं भक्तं निश्चितं ददामि यद्यं सयः प्रसय गृह्णीता इति आवाहात् मुनिः अवाहीत् ॥१५१॥

ગુજરાતી :- હું આને ઉપવાસ કરીને પાણ મારા ભાગજું ભોજન આપને વહોરાવીશજ, માટે મારા ઉપર કૃપા કરી જલદી આ ભાત સ્વક્ષણ કરો. આ પ્રમાણે તેના અતિથય આશ્રમથી મનિરાજે તે અન્ન વહોર્યું. ૧૧૧૫૧॥

हिन्दी :- “भै आँज के दिन उपवास कर के भी मेरे हिस्से का अन्न आप को परोसुंगाही इसलिये मेरे ऊपर कृपा कर के जल्दी से अन्न ग्रहण करो।” इस प्रकार से उसके अति आग्रह से मुनिराज ने अन्न का स्वीकार किया। १५१॥

मराठी :- “आज मी उपवास करून माझ्या वाटणीचे अन्न तुम्हांला वाढीन माझ्यावर कृपा करून लवकर तुम्ही हा भात घ्या.” हा प्रकार त्याने अति आवाह केल्याने मनीने अन्नाचा स्वीकार केला.॥१५१॥

English :- Kaushik pleaded to the monk, asking him to accept atleast his share of food as he will not mind forfeiting his share , if he has to. So due to Kaushik's continous insistence, the monk reluctantly accepted the food.

ततः कृत्वोपवासं स निषेधं चाऽसुमद्ग्रहे॥

साथोः पार्श्वार्त् प्राप्तराज्यमिवात्मानमन्यत ॥१५२॥

अन्ययः- ततः सः सांघोः पार्थात् उपवासं कृत्वा असुमद्वधे निषेधं च गृहीत्वा आत्मानं प्राप्ताराज्यमिव अमन्यत ॥१५२॥

विवरणम्:- ततः तदनन्तरं सः कौशिकः साधोः मुनेः पार्थात् सकाशात् उपवासं कृत्वा (उपवासस्य प्रत्याख्यानं कृत्वा) तथा असवः प्राणाः एषां सन्ति इति असुमन्तः प्राणिनः। असुमन्तं वधः असुमद्वधः तस्मिन् असुमद्वधे प्राणिवधे निषेधं कृत्वा (प्राणिवधस्य प्रत्याख्यानं कृत्वा) आत्मानं, प्राप्तमधिगतं राज्यं येन सः प्राप्तारज्यः, तं प्राप्तारज्यमधिगतराज्यं इव अमन्यता॥१५२॥

सरलार्थः:- ततः सः साधोः सकाशात् उपवासं प्राणिवधनिषेधं च प्रत्याख्याय आत्मानं प्राप्तारज्यमिव अमन्यत ॥१५२॥

भुञ्जराती:-त्यार भाद ते भुते भुनिराज पासेथी उपवासनुं तथा प्राणिवध निषेधनुं पथ्यइभागु इरी 'भरेभर आणे में भुछात्मा भुनिराजने अन्नदान आपी राजस्य भेज्युं छे' ओ प्रभागे पोताना आत्माने मानवा दाज्यो. ॥१५२॥

हिन्दी:- उसके बाद उस किसान ने मुनि के पास से उपवास का और प्राणिवध न करने का नियम लिया। "सचमुच आज मैंने महात्मा मुनिराज को अन्नदान देकर राज्य प्राप्त किया है।" ऐसे भाव से वह अपनी आत्मा को धन्य मानने लगा॥१५२॥

भरती:- त्यानंतर त्या शेतकऱ्याने मुनीकडून उपवासाची व प्राणिवध न करण्याची शपथ घेतली. "स्वचं आज मी मुनींना अन्नदान देऊन राज्यच मिळविले आहे." असा तो आनंदाच्या भरात स्वतःला म्हणू लागला. ॥१५२॥

English:- Then Kaushik took a staunch ordinance from the monk, that he shall abstinate and that he shall stop slaughtering animals. Now he was so much at peace and tranquillity that he felt that he had achieved a kingdom of utmost bliss and happiness.

एवमर्जितसत्कर्म कौशिको भद्रकाशयः ॥

विपद्य चित्रकूटादौ, चित्रपुर्यां नृपोऽभवत् ॥१५३॥

अन्वयः:- एवं भद्रकाशयः अर्जितसत्कर्म कौशिकः विपद्य चित्रकूटादौ चित्रपुर्यां नृपः अभवत् ॥१५३॥

विवरणम्:- एकं भद्रकः आसन्नः यस्य सः भद्रकाशयः कल्याणाध्यवसायः अर्जितं सत् च तत् कर्म च सत्कर्म येन सः अर्जितसत्कर्म उपाजितपुण्यः कौशिकः विपद्य मृत्वा चित्रकूटादौ चित्रकूटपर्वते चित्रपुर्यां नाग नगयां जन्म पातीति नृपः राजा अभवत् ॥१५३॥

सरलार्थः- एवं शुभावद्यसायः उपार्जितपुण्यः कौशिकः मरणं प्राप्य चित्रकूटपर्वते चित्रपुर्वा नगर्वा नृपः अभवत् ॥ १५३॥

शुनयती :- आवी रीते लद्वः परिलुभाभी ते कोशिके पुण्य उपार्जन इरी, आयुष्य पूर्ण धनां भरलुभा पाभी, चित्रकूट पर्वत पर श्रेष्ठ विचित्रपुरी नगरीमां राज्ण थयो. ॥ १५३॥

हिन्दी :- इसप्रकार कल्याण के गरणाम से (शुभमावना) उस कौशिक ने बहुत पुण्य उपार्जित किया, आयुष्य पूर्ण कर के अगले जन्म में चित्रकूट पर्वत पर स्थित चित्रपुरी नगरी में राजा हुआ ॥ १५३॥

मराठी :- याप्रमाण शुभ अव्यवसाय करणाऱ्या कौशिकाने खूप पुण्य उपार्जन केले व आयुष्य संपल्यावर मृत्यू पावून (पुढल्या जन्मी) चित्रकूट पर्वतावर असलेल्या चित्रपुरी नगरीमध्ये तो राजा झाला. ॥ १५३॥

English :- Thus in this manner, Kaushik attained a lot of merit, due to which, after his death, he was reincarnated as a king of the city of Chitrपुरी, that lies on the laps of mount Chitrakut.

चन्द्रादित्याभिधः शुद्धदयापुण्यविभावितः ॥
निरामयो महारूपा-डनङ्गीकृतमनोभवः ॥ १५४॥

अन्ययः- चन्द्रादित्याभिधः शुद्धदयापुण्यविभावितः। निरामयः महारूपाडनङ्गीकृतमनोभवः नृपः अभवत् ॥

विवरणम्- चन्द्रादित्यः अभिधा नाम यस्य सः चन्द्रादित्याभिधः चन्द्रादित्यनामा, शुद्धा चासौ दया च शुद्धदया। शुद्धदया च पुण्यं च शुद्धदयापुण्ये शुद्धदयापुण्याभ्यां विभावितः संस्कारितः, निर्गतः आमयः रोगः यस्मात् सः निरामयः नीरोगः, महत् च तद् रूपं च महारूपम्। न विघ्नन्ते अङ्गानि यस्य सः अनङ्गः। मनसि भवतीति मनोभवः कामः न अनङ्गः अननङ्गः। अननङ्गो ऽनङ्गः कृतोऽनङ्गीकृतः। महारूपेणाऽनङ्गीकृतो मनोभवो। येन सः महारूपाऽनङ्गीकृतमनोभवः नृपः अभवत् ॥ १५४॥

सरलार्थः- स नृपः चन्द्रादित्यनामा अभवत्। तस्य हृदयं शुद्धदयापुण्याभ्यां विभावितं आसीत्। सः रोगरहितः अभत्। महारूपेण च मनोभवं काममपि तिरस्कुर्वन् अभवत् ॥ १५४॥

विवरणम्:- चन्द्रादित्यः अभिधा नाम यस्य सः चन्द्रादित्याभिधः चन्द्रादित्यनामा, शुद्धा चासौ दया च शुद्धयया शुद्धयया च पुण्यं च शुद्धयपुण्ये शुद्धयपुण्याभ्यां विभावितः संस्कारितः, निर्गतः आमयः रोगः यस्मात् सः निरामयः नीरोगः, महत् च तद् रूपं च महारूपम् न विघ्नते अङ्गानि यस्य सः अनङ्गः। मनसि भवतीति मनोभवः कामः न अनङ्गः अनङ्गः। अननङ्गो ऽनङ्गः कृतोऽनङ्गीकृतः। महारूपेणाऽनङ्गीकृतो मनोभवो। येन सः महारूपाऽनङ्गीकृतमनोभवः नृपः अभवत् ॥१५४॥

सत्तार्थः:- स नृपः चन्द्रादित्यनामा अभवत्। तस्य हृदयं शुद्धयपुण्याभ्यां विभावितम् आसीत्। सः रोगसहितः अभवत्। महारूपेण च मनोभवं काममपि तिरस्कुर्वन् अभवत् ॥१५४॥

जुगुप्सवती :- तेजुं नाम चन्द्रादित्य राभवामां आव्युं उतुं, चन्द्रादित्यनुं हृदयं शुद्धयया अने पुण्यना संस्कारवाणुं उतुं, शरीरि निरोगी उतुं, तेजुं शरीरिदि सौंदर्यं अने लावण्य ओटुं अंधु सुशोभित उतुं के आणु इपमां कामदेव पाणु तेनाथी पराभव पाभे ॥१५४॥

हिन्दी :- उसका नाम चन्द्रादित्य रखा गया। उसका हृदय शुद्ध दया और पुण्य के संस्कारों से पूर्ण और शरीर निरोगी था। वह रूप और लावण्य से मानो कामदेव को भी पराजित करता था ॥१५४॥

मराठी :- त्याचे नाव चंद्रादित्य ठेवण्यात आले. त्याचे हृदय दया आणि पुण्याच्या संस्कारानी भरलेले तसेच त्याचे शरीर निरोगी होते. त्याने आपल्या रूप व लावण्याने कामदेवाला सुद्धा पराजित केले.

English :- His name was kept as Chandraditya. His heart was always swollen up with sympathy and was embellished with meritorious actions. His body was always in the state of healthiness. He had defeated Cupid in matters of grace and beauty.

तस्याऽऽकण्ठवपुर्दुष्ट-कुष्ठेनाग्लिष्टमन्यदा ॥
तेनाऽऽकण्ठपटीच्छन्न-देह एव स तिष्ठति ॥१५५॥

अन्यदा तस्य आकण्ठवपुः दुष्टकुष्ठेन आग्लिष्टम्। तेन सः आकण्ठपटीच्छन्नदेहः एव तिष्ठति ॥१५५॥

विवरणम्:- अन्यथा एकस्मिन् दिने तस्य कण्ठात् आ आकात्मम् आकण्ठं च तद् वयुः शरीरं च आकण्ठवयुः आकण्ठं शरीरं, गुणं च तत् कुणं च गुणकुणं, तेन गुणकुणेन गुणकुणरोगेण आरित्वा आनिजितम् तेन कारणेन सः चन्द्रानित्यः नृपः आकण्ठं कण्ठपर्यन्तं पट्टया वर्याण छन्नः आच्छादितः देहः यस्य सः आकण्ठपटीछन्नदेहः एव तिष्ठति आकण्ठं शरीरं वर्येण आच्छाद्य एव तिष्ठति ॥१५५॥

समसार्थः:- अन्यथा एकस्मिन् दिने तस्य शरीरमाकण्ठं दूरेण कुठेन व्याप्तम् तत्र सः आकण्ठं शरीरं वस्त्रेण आच्छाद्य एव तिष्ठति ॥१५५॥

शुब्दशती :- पूर्ववत्तमां ऊरेवा ऊर्भना उद्भवथी ओष्ठ द्विवस तेन पयथी मांतीने गणा सुधी शर्दरि दुष्ट ओष्ठ रोग उद्भव पाम्थो, तेथी ते सद्देव गणा सुधी पयथी आरुश्रद्धित यथेने न श्रेया लाग्यो ॥१५५॥

हिन्दी :- किन्तु पूर्ववत्तमं किंय काम के उद्भव के कारण उसमे पैर से लेकर गले तक कुष्ठरोग हो गया, जिस से यह हांशा गले तक कपड़े पहने हुए ही रहना था ॥१५५॥

मराठी :- परंतु पूर्वजन्माच्या कर्माप्रमाणे त्याला एके दिवशी पायापासून गळ्यापर्यंत वाईट कोठ झाले. ज्याच्यामुळे तो नेहमी गळ्यापर्यंत कपडा झाकूनच राहत होता. ॥१५५॥

English :- But due to his past demerits, he became leprous from his neck to his feet, for which he had to cover himself up, up to his neck.

कदाचित् प्रौढपापपद्धिः पापपद्धिः हेतवे।

तत्सामग्रीयुतः प्राप, आपदानां पदं वनम् ॥१५६॥

अन्यथ:- कदाचित् प्रौढपापपद्धिः अपि सः पापपद्धिः हेतवे तत्सामग्रीयुतः आपदानां पदं वनं प्राप।

विवरणम्:- कदाचित् कस्मिंश्चित् समये प्रौढा पापानां पद्धिः समुद्धिः भवत्य सः प्रौढपापपद्धिः प्रौढपापसमृद्धिमान् अपि सः नृपः पापं क्लृप्यतेऽनया इति पापपद्धिः भृगया पापपद्धिः भृगयायाः हेतवे पापपद्धिः हेतवे भृगयायाः कृते तस्याः भृगयायाः सामग्री तत्सामग्री भृगयासामग्री तत्सामग्न्या युतः तत्सामग्रीयुतः भृगयासामग्रीसहितः आपदानां हिंश्रपशूनां पदं स्थानं वनं अरण्यमाप आजगाम ॥१५६॥

सरलार्थ:-

कस्मिंश्चित् समये पूर्वभवाजितपापकर्मणां समुद्धिमत्तरः अपि स. पापद्विकृते (मृगयाकृते) मृगवासामर्वा गृहीत्वा श्वापदानां वनमगच्छत् ॥ १५६ ॥

गुजराती:-

यन्नादित्य उर्भन्ता उदयधी पूर्वे उरला अतिथय पापनु इण भोगवी रसयो उत्तो, छतां छणुं सुधी तेनी बुद्धि ठेकाणे न आवी, अने दुष्ट, विवेकहीन भनेलो ते राज्ञ शिकार करवा माटे शिकारी पशुओधी आस भनेला वनमां शिकारनी सामर्थीधी संलक्ष धरुने गयो. ॥ १५६ ॥

हिन्दी:-

कर्म के कारण पूर्वजन्म में किये आंतशय पापों का फल चंद्रादित्य पहने ही भोग रहा था फिर भी उभकी मति ठिकाने नहीं आयी और दुर्बुद्धि से विवेकहीन बना वह राजा शिकार कर ने के लिये पशुओं से भरपूर जंगल में शिकार सामग्री से सज्ज होकर गया ॥ १५६ ॥

मराठी:-

चंद्रादित्य राजा कर्माच्या उदयाने पूर्वी केलेल्या अतिशय पापाचे फळ भोगत होता तरीही त्याची बुद्धि ठिकाणावर आली नाही. पापात आणखी भर टाकण्यासाठी, तो शिकार सामग्रीने सज्ज होऊन शिकारीसाठी जंगलात गेला. ॥ १५६ ॥

English:-

Chandraditya was undergoing exorbitant turmoils due to his past demerits and uncountable sins. Even then, he couldn't see through and brush himself up a new leaf. One day he decked himself up to go for hunting in a forest, with plenty of animals worth hunting.

तत्र रङ्गसुरङ्गेण, कुरङ्गवधरङ्गतः ॥

धावमानो मुनिं कायो-रसगस्थं वीक्ष्य पृष्टवान् ॥ १५७ ॥

अन्यय:-

तत्र कुरङ्गवधरङ्गतः रङ्गतुरङ्गेण धावमानः सः कायोत्सर्गस्थं मुनिं वीक्ष्य पृष्टवान् ॥ १५७ ॥

विवरणम्:-

तत्र तस्मिन् वने कुरङ्गाणां हरिणानां वधः कुरङ्गवधः हरिणवधः। कुरङ्गवधे रङ्गः रागः आसक्तिः कुरङ्गवधरङ्गः, तस्मात् कुरङ्गवधरङ्गात् मृगहिसानुरागात् रङ्गं चासौ कुरङ्गश्च रङ्गतुरङ्गः तेन रङ्गतुरङ्गेण वेगवत्तराशेन कुरङ्गान् अनु धावमानः सः चन्द्रादित्यः कायोत्सर्गे तिष्ठतीति कायोत्सर्गस्थः, तं कायोत्सर्गस्थं कायोत्सर्गध्यानस्थितं मुनिं वीक्ष्य विलोक्य पृष्टवान् अपृच्छत् ॥ १५७ ॥

સરતાર્થ :-

તસ્મિન્ વને મૃગવયે રાગવાજ, વેગવત્તરતુર્રેણ મૃગાન્ અનુ ધાવમાનઃ સઃ કાર્યોત્સર્ગે સ્થિતં મુનિં રક્ષા અપૃચ્છત્ ॥૧૫૭॥
ગુજરાતી :- ૧૫૭માં વેગથી દોડતા ધોડા વડે હરણીયાઓનો વધ કરવાને આસક્ત બનેલા અને તેઓની પાછળ પંડ્યા તે રાખએ કાઉસગામાં રહેલા એક મુનિને દેખી પૂછ્યું કે-- ॥૧૫૭॥

હિન્દી :-

વન મેં તેની સે દોડતે હુવે ઘોડે કે દ્વારા મૃગોં કે વધ મેં આસક્ત બના હુઆ વહ રાજા અનેકે પીછે પઢા થા કિ રાજા ને રાસ્તે મેં કાઉસગા ધ્યાન મેં લીન મુનિ કો દેલકર પૂછા કિ, ॥૧૫૭॥

મરાઠી :-

વનાત હસાંનાં વગ કરવાત આસવત અસલેલા તો રાજા વેગાને ધાવનાન્યા યોહ્યાવર વસૂન હરિણાંના પાઠલાગ કરીત અસતા સસ્ટ્યાત ત્યાલા કાર્યોત્સર્ગ ધ્યાનાત સ્થિત અસલેલે મુની દિસલે. ત્યાંના પાહૂન ત્યાને વિચારલે ॥૧૫૭॥

English :-

As he was galloping at high speed almost equivalent to an ostrich to hunt a deer, he happen to see a monk in very deep meditation . (Kausagg dyhan). He stopped by to speak to the monk.

કસ્યાં વિશિ મૃગા જમ્મુ-સ્ત્રિઃ પ્રોક્તે નાડવલ્લમ્મુનિઃ ॥

રાજા નિધાંસુર્વાણેન, તમપિ સ્તમ્ભિતોઽભિતઃ ॥૧૫૮॥

અન્વય :-

મૃગાઃ કસ્યાં વિશિ જમ્મુઃ ઇતિ ત્રિઃ પ્રોક્તેઽપિ મુનિઃ ન અવદત્ ॥ તથા તમપિ જાણેન નિધાંસુઃ રાજા અભિતઃ સ્તમ્ભિતઃ ॥

વિવરણ :-

“મૃગાઃ હરિણાઃ કસ્યાં વિશિ જમ્મુઃ ઇત્યુઃ” ઇતિ ત્રિઃ ત્રિવારં પ્રોક્તેઽપિ મુનિઃ ન અવદત્ ન અબ્રવીત્ ॥ તથા તં મુનિમપિ જાણેન શરેણ હન્તુમિચ્છુઃ નિધાંસુઃ હન્તુકામઃ રાજા ચન્દ્રાદિત્યઃ અભિતઃ સ્તમ્ભિતઃ સ્તમ્ભયઃ અતિષ્ઠત્ ॥૧૫૮॥

સરતાર્થ :-

મૃગાઃ કસ્યાં વિશિ ગતાઃ? ઇતિ ત્રિવારં પૃટેઽપિ મુનિઃ કિંધિત્ ન અવદત્ ॥ તદા તં મુનિમપિ હન્તુકામઃ નૃપઃ અભિતઃ સ્તમ્ભિતઃ અતિષ્ઠત્ ॥૧૫૮॥

ગુજરાતી :-

‘મૃગલાઓ કઈ દિશામાં ગયા છે?’ આ પ્રમાણે ત્રણ વખત ચન્દ્રાદિત્યે પૂછવા છતાં મુનિરાજ કંઈ પણ બોલ્યા નહીં, ત્યારે તે મુનિને પણ ભાગ વડે હણવા ચન્દ્રાદિત્ય તેયાર થયો. ॥૧૫૮॥

हिन्दी :-

“ये मृग कौनसी दिशा में गए हैं?” इस तरह तीन बार पूछने पर भी मुनि कुछ बोले नहीं, तब वह मुनि को भी मारने के लिये बाण चढ़ाकर तैयार हो गया॥१५८॥

मराठी :-

“ही हरिण कोणत्या दिशेने गेली आहेत?” असे त्यांना तीन वेळा विचारल्यानंतरही मुनि काहीच बोलले नाहीत. तेव्हा तो मुनिला सुद्धा ठोर करण्यास गुन्यबाण चढवून तयार झाला॥१५८॥

English :-

He stopped by to ask the monk, the direction the deer had taken. As the monk didn't give him a reply, he repeated his query thrice. Even after that, when he didn't receive a reply, he was swollen with fury and was about to strike the monk with his bow and arrow.

कायोत्सर्ग पारयित्वा मुनिस्तारस्वरं जगौ ॥

प्राच्याच्छुटसि नाडद्यापि, नव्यं च कथमर्जसे? ॥१५९॥

अन्यथ :-

कायोत्सर्ग पारयित्वा मुनिः तारस्वरं जगौ। अद्यापि प्राच्यात् न छुटसि। नव्यं कथमर्जसे? ॥१५९॥

विवरणम् :-

कायोत्सर्ग पारयित्वा मुनिः तारः गम्भीरः स्वरः यस्मिन् कर्मणि यथा स्यात् तथा तारस्वरं तारस्वरेण गम्भीरस्वरेण जगौ जगादा त्वम् अद्यापि प्राक् भवं प्राच्यं तस्यात् प्राच्यात् पूर्वभवार्जितात् पापात् न छुटसि नं मुक्तो भवसि तर्हि नवम भवं नव्यं नूतनं पापं कथं अर्जसे कथं प्रान्नोषि? ॥१५९॥

समलार्थ :-

कायोत्सर्ग पारयित्वा मुनिः गम्भीरस्वरेण उवाच - अद्यापि त्वं पूर्वभवार्जितात् पापात् मुक्तो न भवसि। नूतनं किमर्थमर्जयसि? ॥१५९॥

गुणरत्न :-

भुनिभे अडिग्ग पारीने गंभीर स्वरे अक्षुडे - “उणु सुधी पूर्वनां भांधिवा अर्भथी तो छूटतो नथी, अने नवां अर्भो अर्भे भांधे छे?” ॥१५९॥

हिन्दी :-

मुनिने काउस्सग पूर्ण कर के उसको गंभीर स्वर से कहा, “अभी तक पूर्व किये हुए कर्मों से तो छुट नहीं रहा है और नए कर्म क्यों बांधता है?” ॥१५९॥

मराठी :-

मुनी काउरसग पाहून त्याला गंभीर स्वाने म्हणू लागले की, अजूनपर्यंत तर पूर्वी नांपलेल्या कर्मांपासून सुटला काही तर आणखी नवीन कर्म कशाला बांधतोस? ॥ १५९ ॥

English :-

The monk, coming out of his meditation (Kausarg dyam) spoke to the king in a placid tone that he shouldn't be building up new constructions of solid sins, when he still hasn't broken down the old ones.

मुनेर्निनंसया सद्यो, मुत्कलाङ्गोऽथ भूपतिः॥

प्राच्य-नव्यादिवृत्तान्तं, पप्रच्छ प्रणिपत्य तं ॥ १६० ॥

अन्ययः-

अथः मुनेः निनंसया सद्यः मुत्कलाङ्गः भूपतिः तं प्रणिपत्य प्राच्यनव्यादिवृत्तान्तं पप्रच्छ ॥ १६० ॥

विवरणम्:-

अथ मुनेर्वचनात् अनन्तरं मुनेः नन्तुमिच्छा निनंसा तया निनंसया मुनिं प्रणन्तुं इच्छया सद्यः तत्कालमेव मुत्कलानि मृगयासामग्रीरहितानि अङ्गानि अवयवाः यस्य सः मुत्कलाङ्गः मृगयाऽऽयुधरहिताययवः भूयः पतिः भूपतिः नृपः तं मुनिं प्रणिपत्य वन्दित्वा प्राच्यं च नव्यं च प्राच्यनव्ये प्राच्यनव्ये आदौ येषां तानि प्राच्यनव्यादीनि (कर्माणि) प्राच्यनव्यादीनां वृत्तान्तः, तम् प्राच्यनव्यादिकर्मवृत्तान्तं पप्रच्छ अप्राक्षीत् ॥ १६० ॥

ससत्तार्थः-

अनन्तरं मुनिं वन्दितुमिच्छया भूपतिः सद्यः मृगयायुधरहिताङ्गः भूत्वा तं मुनिं प्रणिपत्य प्राच्यनव्यादिकर्मवृत्तान्तं पप्रच्छ ॥ १६० ॥

गुञ्जराती :-

भुनिराजनी आवा प्रकाशनी गूढवाणी सांख्यी तेभने वंदन इशानी धृच्छाणी यशने नृपाना धरीर उपरशी उशियार विगरे उतारी नाभी, मुनिराजने वंदन इरी, प्राथ्य इर्म अने नवीन इर्म विगरे सर्व भीना पूछी. ॥ १६० ॥

हिन्दी :-

मुनि की ऐसी गूढार्थ वाणी सुनकर वह राजा वंदन करने की इच्छा से अपने शरीर से सभी हथियार उतार कर मुनिराज को वंदना कर के, "प्राच्य कर्म और नवीन कर्म" के विषय में सब बातें पूछने लगा ॥ १६० ॥

मराठी :-

मुनींची अशी गूढ अर्थाची वाणी ऐकून त्यांना नमस्कार करण्याच्या इच्छेने राजाने आपल्या अंगावरचे सर्व आयुधे काढून त्यांना नमस्कार केला आणि "प्राच्य कर्म आणि नवीन कर्मांबद्दलची सर्व माहिती विचारली. ॥ १६० ॥

English :-

Hearing such an obscure statement from the monk, Chandraditya was dumbfounded. He then, in order to pay obeisance to the monk, he took off all his ornaments, and bowing to the monk asked him to throw light on his past and new actions.

પ્રોચે મુનિરથોડયોધ્યા - પ્રાપ્તકેવલિનો મુરલાત્ ॥
 દેવદ્રવ્યવિનાશસ્યા-ડધિકારે પ્રોઢપર્ષદિ ॥૧૬૧॥
 ત્વત્પૂર્વભવસમ્બન્ધં, ત્વદ્વોધં ચાડથ ભાવિનમ્ ॥

જ્ઞાત્વાડગત્ય વનેડન્નાહં, કાર્યોત્સર્ગેણ તત્ત્થિવાન્ ॥૧૬૨॥

અન્યઃ- અથો મુનિઃ પ્રોચે - અયોધ્યાપ્રાપ્તકેવલિનઃ મુરલાત્ પ્રોઢપર્ષદિ દેવદ્રવ્યવિનાશસ્ય અધિકારે ॥૧૬૧॥

ત્વત્પૂર્વભવસમ્બન્ધં, અથ ભાવિનં ત્વદ્વોધં ચ જ્ઞાત્વા અહમ્ અત્ર વને આગત્ય કાર્યોત્સર્ગેણ તત્ત્થિવાન્ ॥૧૬૨॥

વિવરણમ્:-

અથો અનન્તરં મુનિઃ પ્રોચે બપાષે । અયોધ્યાં પ્રાપ્તઃ અયોધ્યાપ્રાપ્તઃ । કેવલમસ્યાતીતિ કેવલી કેવલજ્ઞાનો ભગવાન્ ।
 અયોધ્યાપ્રાપ્તશ્ચાસૌ કેવલી ચ અયોધ્યાપ્રાપ્તકેવલી, તસ્ય અયોધ્યાપ્રાપ્તકેવલિનઃ મુરલાત્ આનનાત્ પ્રોઢા ચાસૌ પર્ષદ્ ચ
 પ્રોઢપર્ષદ્, તસ્યાં પ્રોઢપર્ષદિ મહાસભાયાં દેવસ્ય દ્રવ્યં દેવદ્રવ્યમ્ । દેવદ્રવ્યસ્ય વિનાશઃ, તસ્ય દેવદ્રવ્યવિનાશસ્ય અધિકારે
 - - (ઉત્તરેણ્લોકેન સમ્બન્ધઃ) ॥૧૬૧॥

પૂર્વશ્ચાસૌ ભવશ્ચ પૂર્વભવઃ । તવ પૂર્વભવઃ । ત્વત્પૂર્વભવઃ સમ્બન્ધં ત્વત્પૂર્વભવસમ્બન્ધં તવ પૂર્વભવવૃત્તાન્તમ્ અથ
 મત્સકાશાત્ ભાવિનં ભવિષ્યન્તં તવ વોધં ત્વદ્વોધં ચ જ્ઞાત્વા અહમન્ન અસ્મિન્ વને આગત્ય કાર્યોત્સર્ગેણ તત્ત્થિવાન્ અસ્યા
 ॥૧૬૨॥

સરનાયઃ:-

અનન્તરં મુનિઃ જગાદ - અયોધ્યામ્ પ્રાપ્તસ્ય કેવલિનઃ ભગવતઃ મુરલાત્ પ્રોઢમભાવાં દેવદ્રવ્યવિનાશસ્ય અધિકારે - ॥૧૬૧॥

તવ પૂર્વભવસ્ય વૃત્તાન્તં તથા ત્વં મત્સકાશાત્ એવ વોધં પ્રાપ્તયસિ ઇતિ જ્ઞાત્વા અહમસ્મિન્ વને આગત્ય કાર્યોત્સર્ગેણ અતિહમ્ ।
 ગુજરાતી :- ત્યારે મુનિરાજ બોલ્યા, “અયોધ્યા નગરીમાં પ્રાપ્ત થયેલ કેવલી ભગવાનના મુખથી, પ્રોઢ પર્ષદમાં “દેવદ્રવ્યનો
 વિનાશ કરવાથી પ્રાણીને કેવી વિડંબનાઓ ભોગવવી પડે છે,” તેનો અધિકાર ચાલતો હતો, તેમાં તે તારા પૂર્વભવનું
 સંપૂર્ણ વૃત્તાન્ત સાંભળ્યું, અને તૂં મારાથી જ પ્રતિબોધ પામીશ એ પ્રભાગે બાણીને પું આ વનમાં ડાઉસગ ધ્યાને
 રહ્યા હતા. ॥૧૬૧॥ ॥૧૬૨॥

हिन्दी :-

तब मुनि बोले, "अयोध्या नगरी में केवली भगवान की पर्ववा में उन के मुख से देवद्वय का विनाश करने से प्राणा को केसे कष्ट भोगने पड़ते है, यह विषय चल रहा था, तब उन्होंने तेरे पूर्वजन्मों का संपूर्ण वृत्तान्त सुनाया और तू मेरे ही द्वारा प्रतिबोध पाया यह जानकर ही मैं इस वनमें काउसग ध्यान के लिये आया ॥१६१॥ ॥१६२॥

मराठी :-

तेव्हा मुनी महाराज म्हणाले, "सध्या अयोध्या नगरी मध्ये आलेल्या केवली भगवंताच्या मृगगात्र महाराजोत्त 'नेवद्रव्याचा विनाश करण्याने प्रण्यांना कशी कशी दुःखे अनुभवावी लागतात." हा अधिकार चालू अशा नुष्ट्या पूर्वजन्माचा संपूर्ण वृत्तान्त ऐकला व तू फक्त माझ्याकडून च प्रतिबोधित होशील, हे जाणून मी या वनात आलो व कायोल्लस ध्यानीत स्थित राहिलो ॥१६२॥

English :-

At this the monk said that during the auspicious sermon by the revelend Monk (Kevall) at Ayodhya who said that when a group of intelligent men were reated, that one experiences untold problems and difficulties when he uses the Dev-Dravya, by stressin on his own (king Nabhak's) life's pasable. Now the mnk added that he had know that he was the one who would have to inculcate him so that he (kind Nabhak) would rise to this extreme extent. So he had arrived there in this garden and was in deep meditation (kayotsarg).

को मे प्राग्भवसम्बन्ध, इति पृष्टे नृपेण सः ॥

प्राचीकथन्मुनिर्नाग-गोष्टिकाख्यानमारितः ॥१६३॥

अन्ययः-

मम प्राग्भवसम्बन्धः कः? इति नृपेण पृष्टे सः मुनिः आवितः नागगोष्टिकाख्यानं प्राचीकथत् ॥१६३॥

विवरणम्:-

मम प्राग्भवसम्बन्धः पूर्वभवस्य सम्बन्धः वृत्तान्तः कः? इति ब्रू पातीति नृपः, तेन नृपेण राजा पृष्टे सति सः मुनिः आवितः आरभ्य नागश्रासौ गोष्टिकश्च नागगोष्टिकः। नागगोष्टिकस्य आख्यानं नागगोष्टिकाख्यानं प्राचीकथत् अकथयत् ॥१६३॥

सरतार्थः-

मम पूर्वभवस्य वृत्तान्तः कः? इति नृपेण पृष्टः मुनिः आवितः आरभ्य नागगोष्टिकस्य आख्यानम् अचीकथत् ॥१६३॥

अुनवार्ता:-

नृपतिभ्ये पुष्टुं के - 'स्वामिन्! मारा पूर्वभवनो शो वृत्तान्त छे ते इपा करी जग्यावो.' त्यारे शान्त मुद्राधारी तेमज परोपकारभांज निरंतर परमपुत्र मुनिराजे नागगोष्टिकना भवथी आरंभी शान्त सुधी सर्व वृत्तान्त जग्याव्यो. ॥१६३॥

हिन्दी :- तब राजाने पूछा, “हे महाराज! कृपा कर के अब आप मुझे मेरे पूर्वभव का वृत्तान्त बताओ।” तब शांतमुद्रावाले और परोपकारी मुनिराजने “नागोष्ठिक के जन्म से लेकर, अन्त तक का पूरा वृत्तान्त उग्रे कह सुनाया।”॥१६३॥

मराठी :- तेव्हा राजाने विचारले, “हे मुनी! कृपा करून माझ्या पूर्वजन्माचा वृत्तान्त सांगा.” तेव्हा शांतमुद्रेने युक्त आणि परोपकारांमध्ये उगत मुनिराजाने नागोष्ठिकाचा जन्मापासून शेवट पर्यन्तचा सर्व वृत्तान्त त्याला सांगितला.॥१६३॥

English :- At this the king appealed to the monk to tell him about his past lives. The monk who was benevolent sat in a particular peaceful posture (Mudra-Yogic posture) narrated to the king the whole narration from the Nag family to the end.

प्राज्यं राज्यं शुद्धदानात् दयातो रूपमुत्तमम् ॥

दुष्टं कुष्ठं भवदेहेऽभवद्वेवविलेपनात् ॥१६४॥

अन्वयः- शुद्धदानात् प्राज्यं राज्यं, दयातः उत्तमं रूपं, देवविलेपनात् च भवदेहे दुष्टं कुष्ठं अभवत् ॥१६४॥

विवरणम्:- हालिकभवे मुनये शुभभावेन भिक्षारूपशुद्धदानात् तव प्राज्यं समृद्धं राज्यं प्राप्तम्। दयायाः उत्तमं रूपं प्राप्तमस्ति। सोमदत्तभवे च देवद्रव्यरूपचन्दनस्य सर्वाङ्गे विलेपनं कृतं, तस्मात् भवतः वेहः भवदेहः तस्मिन् भवदेहे तव शरीरे दुष्टं कुष्ठं अभवत् ॥१६४॥

सरलापः- हालिकभवे शुभभावेन मुनये भिक्षादानात् त्वं समृद्धं राज्यं प्राप्तवान्। अस्मि। दयायाः प्रभावात् उत्तमं रूपं प्राप्नोः। सोमदत्तभवे च देवद्रव्यचन्दनस्य सर्वाङ्गे विलेपनात् तव देहे दुष्टं कुष्ठमभवत् ॥१६४॥

गुणशતી :- પરોપકારશક્તિ તે મુનિરાજને વિશેષમાં જાણાવું કે - “તે પૂર્વ ખેડુતના ભવમાં મુનિને શુદ્ધ દાનથી પ્રતિલાભ્યા હતા, તેના પ્રભાવથી આ ભવમાં તને ત્રેમ રાજ્ય પ્રાપ્ત થયું છે, અને દયાગુણથી ઉત્તમ રૂપ મળ્યું છે. પણ પૂર્વે તે ક્રાંતિપુરી નગરીમાં દુર્દાસનો સોમ નામનો પુત્ર થયો હતો, તે ભવમાં તે દેવદ્રવ્યરૂપ ચંદનનું શરીર વિલેપન કર્યું હતું, તેથી આ ભવમાં તારા શરીર દુષ્ટ કોઠ રોગ થયો છે.” ॥૧૬૪॥

हिन्दी :-

मुनिने आगे कहा, "किमान के जनम में तुने मुनि को शुद्धभाव से जान लिया था (नामान्ति किश्या) उसके प्रभाव में तुझे श्रेष्ठ राज्य मिला, और क्या के गुण से उत्तम रूप मिला लेकिन तू जब पिछले जन्म में कौलापथ नगरीमें स्वर्गनामा गोग नाम का पुत्र था, तब तू देवद्वयसूरी चंदन का पूरे शरीरपर लेप करता था, जिसके कारण उस नगर में तेरे अंगों पर कुछ कोढ़ रोग उत्पन्न हुआ है॥१६४॥

मराठी :-

मुनीने पुढे सांगितले की, "शेतकऱ्याच्या जन्मात तू मुनींना शुद्ध भावाने दान दिले त्यामुळे तुला श्रेष्ठ राज्य मिळाले आणि दैव्या उत्तम गुणाने तुला चांगले रूप मिळाले. पण जेव्हा तू कान्तिपुरी नगरीत रुद्रदाचा सोम नावाचा मुलगा होता, तेव्हा सर्व शरीरावर चंदनाचा लेप करीत होता. त्याचे फळस्वरूप तुझ्या शरीरात कुठरींग उत्पन्न झाला.

English :-

The monk then said that during his incarnation as a farmer, he had served food to monk with a pure and an immaculate heart, So he had attained this kingdom and his beauty because of his feelings of sympathy towards the monk. But during his incarnation as Soam the son of Rudradatt, in the city of Kantipuri, he has applied the sandalwood from the Shiva temple, which is considered as God's wealth, So he had attained this leprous figure.

श्रुत्येति भूपतिर्भीतः प्रणिपत्य यतः पत्नी ॥

बभ्राषेऽस्मान्महापापात्, मुने। मोचय मोचय ॥१६५॥

अन्वयः-

इति श्रुत्वा भीतः भूपतिः यतः पत्नी प्रणिपत्य बभ्राषे-मुने। अस्मात् महापापात् मोचय मोचय ॥१६५॥

विवरणम्:-

इति एवं प्रकारकं पूर्वभववृत्तान्तं श्रुत्वा भीतः भयं प्राप्तः भुवः पतिः भूपतिः नृपतिः यतः मुनेः पत्नी चरणौ प्रणिपत्य वन्दित्वा बभ्राषे बभ्राण - हे मुने! अस्मात् महत् च तत्पापं च महापापं तस्मात् महापापात् मां मोचय मोचय ॥१६५॥

सत्तत्पार्थ:-

इत्थं पूर्वभववृत्तान्तं श्रुत्वा भीतः नृपः मुनेः चरणौ वन्दित्वाऽवदत् हे मुने। अस्मात् महापापात् त्वं मां मोचय मोचय॥१६५॥

गुणशती :-

आ प्रभागे भुनिना भुपथी पोताना पूर्वभवनो संबं ध सांभणीने राज पापथी लय पाभ्यो अने भुनिना यशसुऽभयभो

परी भद्रगद स्वरे भोलो के 'हे इषासिंधो! भने आ मधान् थापोथी छोडावो. ॥१६॥

हिन्दी :- इस तरह मुनि के मुख से अपना पूर्वभव सुनकर राजा पाप से डरा और मुनि के चरणों में गिरकर गद्गद कंठ में बोलने लगा, "हे कृपासिन्धो! मुझे इस भयंकर पापों से बचाओ." ॥१६॥

मराठी :- ह्या प्रमाणे मुनीच्या मुखातून आपला पूर्ववृत्तान्त ऐकून राजा याबरला आणि मुनीच्या पायावर पडून गद्गद कंठावे विनंती करू लागला. "हे दयालु! मला ह्या भीषण पापातून वाचवा वाचवा." ॥१६॥

English :- When Chandraditya heard from the monk, the narrations of his past lives, he was filled with feelings of fright and falling at the feet of the sympathetic monk, pleaded to him to free him from the bondage of his sins.

परमेष्ठिमहामन्त्रं । नृपायोपाविशन्मुनिः ॥

तस्याऽर्थं च प्रभावं च, विधिं च स्मरणेऽखिलम् ॥१६६॥

अन्वयः- मुनिः नृपाय परमेष्ठिमहामन्त्रं उपादिशत्। स्मरणे च तस्य, प्रभावं विधिं च अखिलं उपादिशत् ॥१६६॥

विवरणम्:- मुनिः नृपाय चन्द्रादित्याय परमेष्ठिनां महामन्त्रं परमेष्ठिमहामन्त्रं नमस्कारमहामन्त्रम् उपादिशत्। स्मरणे ध्याने च तस्य प्रभावं विधिं च अखिलं सर्वमुपादिशत् ॥१६६॥

सतार्थः- मुनिः नृपाय परमेष्ठिमहामन्त्रम् उपादिशत्। ध्याने तस्य प्रभावं विधिं च सर्वम् उपादिशत् ॥१६६॥

गुणरत्नी :- मुनिभे राजने पंथपरमेष्ठीइय भशभंननो उपदेश इयो, तथा पंथपरमेष्ठीनुं श्रान इरतां तेनो प्रभाप अने विधि सारी रीते सभअथा ॥१६६॥

हिन्दी :- मुनिने राजा को पंचपरमेष्ठी रूपी महामंत्र का उपदेश दिया और पंचपरमेष्ठी का ध्यान करने से उसका क्या प्रणाम पडता है और उसका विधि अचक्री तरह से समझाया ॥१६६॥

मराठी :-

मुनीने राजाला पंचपरमेश्वरस्य महामन्त्राचा उपदेश दिला आणि पंचपरमेश्वरीचे ध्यान करते वेळी त्यांचा , प्रभाव व शिषि सर्व चांगल्या रीतीने समजावले ॥ १६॥

English :-

The monk then gave the king the almightest of all prayers "The Navkar Mantra" and explained to him the and the magnanimity of the prayer.

देवस्यपातकार देव-प्रासादस्य विधापनात् ॥

मुच्यते जन्तुरित्याख्यत्, प्रायश्चित्तं च शास्त्रयित् ॥ १६७॥

अन्यथा:-

शास्त्रविद् सः "जन्तुः देवप्रासादस्य विधापनात् देवस्यपातकात् मुच्यते" इति प्रायश्चित्तम् आख्यत् ॥ १६७॥

विवरणम्:-

शास्त्रं वेत्तीति शास्त्रयित् सः मुनिः "जन्तुः जीवः देवस्य प्रासादः मन्त्रिरेवप्रासादः, तस्य देवप्रासादस्य देवमन्त्रिस्य विधापनात् निर्माणात् देवस्य स्वं ब्रह्मं देवस्य देवब्रह्मं देवस्यात् पातकं देवस्यपातकं तस्मात् देवस्यपातकात् मुच्यते इति प्रायश्चित्तं आख्यत् अचीकथत् ॥ १६७॥

सत्तातः:-

शास्त्रयित् स मुनिः "देवमन्त्रिस्य निर्माणात् जन्तुः देवब्रह्मपातकात् मुच्यते" इति प्रायश्चित्तं अचीकथत् ॥ १६७॥

शुश्रूषाती:-

तथा शास्त्रना आशुक्षरं ते मुनिराख्ये देवब्रह्म विनाशं प्रायश्चित्तं प्रायश्चित्तं प्रायश्चित्तं विनाशं इत्यनेन प्रायश्चित्तं आख्यत् अशीकथत् ॥ १६७॥

हिन्दी :-

और शास्त्रों के जानकार मुनिने देवब्रह्म विनाश का प्रायश्चित्त भी बताया कि, देवब्रह्म का विनाश करनेवाणा प्राणी यदि कोई नये देवमन्त्रि का निर्माण करता है तो वह पाप से छुट जाना है ॥ १६७॥

मराठी :-

आणि शास्त्रांचे जाणकार मुनींनी देवब्रह्मांच्या विनाशाचे प्रायश्चित्त असे सांगितले की, देवब्रह्माचा विनाश करणाऱ्या प्राण्याने जर नवीन देवमन्त्रि बांधले तर तो पापातून मुक्त होतो ॥ १६७॥

English :-

The monk who was well-versed with the holy books, gave the king the solution of expiating himself from his past sins. He said that if a man uses God's wealth in an improper way, but then

builds a temple of God will be free from the bondage of his past sins.

अथ राजा पुरे स्वीये, स्थापयित्वाऽऽग्राह्यं यतिम् ॥

यथोपदेशमारेभे, महामन्त्रस्मृतिं ततः ॥१६८॥

अथ राजा यतिम् आग्राह्यं स्वीये पुरे स्थापयित्वा ततः यथोपदेशं महामन्त्रस्मृतिम् आरेभे ॥१६८॥

अथ अनन्तरं राजा चन्द्रदित्यः यतिं मुनिम् आग्राह्यं निर्वन्धात् स्वीये निजे पुरे नगरं स्थापयित्वा ततः तदनन्तरम् उपदेशमनतिक्रम्य यथोपदेशम् उपदेशमनुसृत्य महान् चासौ मन्त्रश्च महामन्त्रः महामन्त्रस्य स्मृतिः महामन्त्रस्मृतिः तां महामन्त्रस्मृतिं परमेश्वरमहामन्त्रध्यानमारेभे आरभत ॥१६८॥

अनन्तरं राजा मुनिम् आवाह्यं स्वीये नगरे स्थापयित्वा पञ्चपरमेष्ठिमहामन्त्रस्य ध्यानमारभत ॥१६८॥

गुणशती :- त्थार भाद रावणो भुनिराजने अत्यंत आशु ३३री पोताना नगरभां राध्या अने तेओत्रीओ नेवी विधिओ उपदेश आथो ते प्रभाणे पंचभरभेभी भडाभंननु निरंतर ध्यान करवानो आरंभ कर्यो ॥१६८॥

हिन्दी :- बाद में राजा ने मुनि को बहुत आग्रह कर के अपने नगर में रोका, और उन्होंने जिस तरह उपदेश दिया उसी प्रकार से पंचपरमेष्ठी महामंत्र का निरन्तर ध्यान करने का प्रारम्भ किया ॥१६८॥

मराठी :- नंतर राजाने मुनींना मोठ्या आवाहाने आपल्या नगरात मुक्काम करण्यास सांगितले आणि त्यांच्या उपदेशाप्रमाणे पंचपरमेष्ठी महामंत्राचे निरन्तर ध्यान करण्यास सुरुवात केली ॥१६८॥

English :- Then the king pressed the monk to settle in his city. Then the king with utmost devotion, began to meditate on the Navkar Mantra.

षड्भिमर्सेनृपस्याऽभूत्, कायः काश्चनकान्तरुक् ॥

राज्यं गजाश्वकोशादि-वृद्ध्या भजे विशालताम् ॥१६९॥

जन्यः-

विवरणम्:-

पद्भिः मासैः नृपस्य कायः कायनकान्तरुक् अभूत्। राज्यं गजाश्वकोशाधिकवृष्ट्या विधातां गंगे ॥
पञ्चपरमेष्ठिमहामन्त्रध्यानात् पद्भिः मासैः नृपस्य राज्ञः कायः वेहः कायनवत् कान्ता रुक् यस्य सः कायनकान्तरुक्
सुवर्णसुन्दररुचिः अभूत् अभयत। राज्यं गजाश्वभाश्व कोशाश्व गजाश्वकोशाः। गजाश्वकोशाः आपो यस्य अः
गजाश्वकोशादिः। गजाश्वकोशादेः दृष्टिः गजाश्वकोशाधिकवृष्टिः, तया गजाश्वकोशाधिकवृष्ट्या विशालस्य भावः विजानता,
तां विशालतां भजे ॥१६९॥

सरलार्थः-

पञ्चपरमेष्ठिमहामन्त्रध्यानात् पद्भिः मासैः नृपस्य शरीरं सुवर्णवत् सुन्दररुचि अभवत्। राज्यमपि विजानामन्वानां कोशादेः य
वृद्ध्या विशालम् अभवत् ॥१६९॥

गुणवती :-

पञ्चपरमेष्ठिनुं ध्यानं कृतां छ भासमां यन्प्रादित्यनुं शरीरं सुवर्णं सद्यः मनोहरं अतिवर्णं यद्यं यत्, अने धायी गोदा
तथा लंकारं विजेत्रेनी वृद्धिं यवाथी राज्यं पापं विधात यद्यं यत् ॥१६८॥

हिन्दी :-

ह्वाणकार पंचपरमेष्ठिका ध्यान करते हुए छ मारा में ही चंद्रादित्यका शरीर स्वर्णमय (सोने की) कानि नैसा सुंदर हो गया।
और राज्य भी हथी, घोड़े और खाने की वृद्धि के कारण विशाल हो गया ॥१६९॥

मराठी :-

अशा तऱ्हेने पंचपरमेष्ठीचे ध्यान करीत सहा महिन्यांत त्या चंद्रादित्याच्या शरीराची कानि सोन्या साखी सुंदर झाली
आणि राज्य सुद्धा, हत्ती, घोडे आणि खजान्याची वृद्धि झाल्याने विशाल झाले ॥१६९॥

English :-

In this way the king was free from his leprous figure after continuous meditation of the Navkar
Mantra, for six months. Now the lustre of his body, shone like gold. Even his kingdom, elephants,
horses and wealth grew immensely.

शीर्षेऽथ चित्रकूटस्य प्रासादं परमेशितुः ॥

सुपर्वपर्वतोत्तुङ्गशृङ्गं प्रारभयन्नृपः ॥१७०॥

अन्वयः- अथ नृपः चित्रकूटस्य शीर्षे परमेशितुः सुपर्वपर्वतोत्तुङ्गशृङ्गं प्राप्तादं प्रारभयत् ॥१७०॥

विवरणम्:- अथ अनन्तरं द्रुन् पातीति नृपः चन्द्रादित्यः चित्राणि कूटानि शिखराणि यस्य सः चित्रकूटः तस्य चित्रकूटस्य गिरेः शीर्षे शिखरे परमथासौ ईशिता च परमेशिता, तस्य परमेशितुः परमात्मनः जिनेन्द्रस्य - सुपर्वणाममराणां पर्वतः सुपर्वपर्वतः अमरगिरिः मेरुः। सुपर्वपर्वतस्य इव उत्तुङ्गमूत्रतं शृङ्गशिखरं यस्य सः सुपर्वपर्वतोत्तुङ्गशृङ्गः मेरुगिरिवत् उन्नतशिखरः तं सुपर्वपर्वतोत्तुङ्गशृङ्गं प्राप्तादं मन्दिरं प्रारभयत् ॥१७०॥

समाप्यः- अनन्तरं नृपः चित्रकूटगिरेः शिखरे परमात्मनः जिनेन्द्रस्य सुवर्णगिरि - मेरुतुङ्गशिखरं प्राप्तादं मन्दिरं प्रारभयत् ॥१७०॥

भुज्ज्यातीः- न्यासभाट्य चन्द्रादित्य राज्ञो धिन्द्रष्टपर्वतना शिखर उपर परमान्धा जिनेन्द्र प्रभुनु मेरुपर्वत समान उवा शिखरानु द्वेराक्षर बांधावानी शुरआत करी ॥१७०॥

हिन्दी :- बाद में चन्द्रादित्य राजाने चित्रकूट पर्वत के शिखर पर जिनेन्द्र प्रभु का मेरुपर्वत के समान ऊँचे शिखरवाला मंदिर बनवाने की शुरुवात की ॥१७०॥

मराठी :- नंतर चन्द्रादित्य राजाने चित्रकूट पर्वताच्या शिखरावर जिनेन्द्र प्रभूचे मेरुपर्वतासारखे उंच मंदिर बांधण्यास सुरुवात केली ॥१७०॥
English :- Then the king Chandraditya began to built a Jain temple in honour of Lord Jinendra on the cupola of the mount of Chitrakut which was as high as the cupola of the mount of Meru.

मुनिपार्श्व निविष्टस्य, क्षमापतेः पुरतोऽन्यथा ॥

प्रदर्शयन् खरं काथित, कुम्भकारो जगाविति ॥१७१॥

अन्वयः- अन्यथा मुनिपार्श्व निविष्टस्य क्षमापतेः पुरतः खरं प्रदर्शयन् काथित कुम्भकारः इति जगौ ॥१७१॥

विवरणम्:- एकस्मिन् समये मुनेः पार्श्वः मुनिपार्श्वः, तस्मिन् मुनिपार्श्वे मुनिसन्निधौ निविष्टस्य उपविष्टस्य, क्षमायाः भूमेः पतिः क्षमापतिः।

तस्य क्षमापतेः भूमिपतेः पुरतः अग्रे खरं गर्वभं प्रवर्शयन् कश्चित् कुम्भान् करोतीति कुम्भकारः इति तत्परमाणं गगो जगात् ॥१७९॥

सरलार्थः- एकदा नृपः मुनिपात्र्यै उपविष्टः आसीत्। तदा कश्चित् कुम्भकारः तस्य पुरतः गर्दभं प्रदर्शयन् इति उवाच ॥१७९॥

गुणरात्री :- अथ दिवस मुनिराज्यपासे राज्ञे भेदोऽस्तौ तेवाभ्यां तेनी आगण्य अथ गंध्याने अतावता मेधं भूमिरे आनीने अद्युते ॥१७९॥

हिन्दी :- एक दिन राजा मुनि के पास बैठा था तब किसी कुम्भार ने आकर एक गधे को निरवारण ले आया ॥१७९॥

मराठी :- एके दिवशी राजा मुनीच्या जवळ बसला होता तेव्हा आपला वाढव बोढाने दाखवीत एक कुम्भार तेथे दोळ्यां मरणात्ता ॥१७९॥

English :- One day when the king was sitting along with the monk, a potter arrived there and pointing at a donkey spoke to them.

राजन्नित्यं वहन् वारि, स्वयं शैले चटत्यसौ ॥

को हेतुरिति भूपोऽपि, श्रुत्वा पप्रच्छ तं मुनिं ॥१७९॥

अन्वयः- राजन्! असौ नित्यं वारि वहन् स्वयं शैले चटति। अत्र कः हेतुः? इति श्रुत्वा भूपोऽपि तं मुनिं पप्रच्छ ॥१७९॥

विवरणम्:- राजन्! असौ गर्दभः नित्यं सदा वारि जलं वहन् स्वयं शैले पर्वतं चटति आरोहति। अत्र कः हेतुः? किं कारणम्? इति श्रुत्वा निशम्य भुवं पातीति भूपः नृपः अपि तं मुनिं पप्रच्छ ॥१७९॥

सरलार्थः- राजन्! असौ गर्दभः नित्यं जलं वहन् स्वयं पर्वतागरोहति तत्र कः हेतुः? इति श्रुत्वा नृपः अपि तं मुनिं पप्रच्छ ॥१७९॥

गुणरात्री :- “हे राजन्! आ गंधो अमेशां पाणीने वसन इतो आ पर्वत उपर पोतानी भेगे अथ छे तेनुं शुं करण्य अथे?” राजन्ने पण आ वृत्तान्त सांख्यी आश्वर्ययस्मिन् अथ मुनिराज्यने पूछुं ॥१७९॥

हिन्दी :- “हे राजा! यह गधा हमेशा पानी ढोता हुआ अपने आप इस पर्वत पर चढ़ जाता है इसका क्या कारण होगा?” यह वृत्तान्त सुन कर राजाने भी आश्चर्यचकित होकर, मुनिराज से पूछा ॥१७९॥

मराठी :-

“हे महाराजा! हा गाढव नेहमी पाणी पेटून स्वतः पर्वतावर चढतो याचे काय कारण असेल?” हा वृत्तान्त ऐकून राजाने आश्चर्यचकित होऊन मुनिराजांना विचारले.॥१७२॥

English :-

The potter pointing at the donkey said that the donkey on his own lifts up pails of water and climbs up the mount. He asked the king if he could throw light on this unusual incident. The king too was astonished and asked the monk regarding the matter.

स एव केवली तावत्, तत्रागात् मुनि - भूपती ॥

तेन कुम्भकृता युक्तौ, नन्तुम् तमथ जग्मतुः ॥१७३॥

अन्वयः-

तावत् स एव केवली तत्र आगात्। तदा तौ मुनिभूपती तेन कुम्भकृता युक्तौ तं नन्तुं जग्मतुः ॥१७३॥

विवरणम्:-

तावत् स एव अयोध्यां प्राप्तः केवली भगवान् तत्र चित्रपुर्यां नगर्यां आगात् आयात्। तदा तौ मुनिश्च भूपतिश्च मुनिभूपती तेन कुम्भान् करोतीति कुम्भकृत् तेन कुम्भकृता कुम्भकारेण युक्तौ तं केवलिनं नन्तुं जग्मतुः ॥१७३॥

सरलार्थः-

तावत् स केवली भगवान् चित्रपुर्यामागतः। तदा स मुनिः भूपतिः च कुम्भकारेण सह तं केवलिनं नन्तुं जग्मतुः ॥१७३॥

भुजशक्ती :-

तेन दृश्यमानेन तेन केवली भगवान् के अथवा नगरीमां पर्वतामां उडेलो यंत्रादित्यना पूर्वभवानो वृत्तान्तं मुनिराजे सांभल्यो डतो, तेथो चित्रपुरी नगरीमां पर्वथां, केवली भगवान्नुं आगमन सांभली रात्र अने मुनिराज ते कुंभार संहित केवली भगवान्ने वंदन करवा भाटे गया. ॥१७३॥

हिन्दी :-

उसी समय, वही केवली भगवान्, जिन्होंने पर्वता में चन्द्रादित्य का पूर्वभव का वृत्तान्त मुनिराज ने सुना था ये, चित्रपुरी नगरी में पधारे उनका आगमन सुनकर राजा और मुनिराज उस कुमार के साथ उनको वंदन (प्रणाम) करके चले गये ॥१७३॥

मराठी :-

त्याच वेळी ते केवली भगवंत ज्यांनी पर्वत सांगितलेला चंद्रादित्य राजाचा पूर्ववृत्तान्त मुनिराजाने ऐकला होता. ते चित्रपुरी नगरी मध्ये आले. त्यांचे आगमन ऐकून राजा आणि मुनिराज त्या कुंभारासह त्यांना नमस्कार करण्यासाठी निघाले. ॥१७३॥

English :-

Just then the news of the arrival of the reverend monk (Who is entitled to attain salvation) Kovali arrived. The monk was the same one who had mentioned in his sermon the parable of Chandraditya at Ayodhya. The monk , the king and the potter alone went ahead to pay obeisance to the Lord, in the city of Chitrepuri.

खरस्वरूपं भूपेन, पृष्टः केवल्यथाऽखिलम् ॥
समुद्रसिंहवृत्तान्तं-मुक्त्वा मूलात् पुनर्जगौ ॥१७४॥

अन्ययः-

अथ भूपेन खरस्वरूपं पृष्टः केवली मूलात् अखिलं समुद्रसिंह वृत्तान्तं उक्त्वा पुनः जगौ ॥१७४॥

विवरणम्:-

अथ अनन्तरं भूपेन चन्द्रादित्यनृपेण खरस्य स्वरूपं खरस्वरूपम् पृष्टः केवली मूलात् आरभ्य अखिलं सर्वं समुद्रसिंह समुद्रसिंहयोः वृत्तान्तः, तं समुद्रसिंहवृत्तान्तं उक्त्वा कथयित्वा पुनः जगौ ॥१७४॥

सरलार्थः-

अनन्तरं चन्द्रादित्यनृपेण केवली गर्दभस्वरूपं पृष्टः। तदा केवली मूलात् आरभ्य समुद्रसिंहयोः अखिलं वृत्तान्तं कथयित्वा पुनः जगौ जगाद ॥१७४॥

भुजरात्री :-

-ते केवली भगवानने वंदन करी राजभये अधिपानुं स्वरुप पूछुं त्याहे केवली भगवाने समुद्रपाल अने सिंधुनुं समस्त वृत्तान्त आदिथी अंत सुधीं कहुं अने भगवानुं के ॥१७४॥

हिन्दी :-

उस केवली भगवान को प्रणाम कर के राजा ने उस गधे का स्वरूप पूछा, तब केवली भगवान ने समुद्रपाल और सिंह का सम्पूर्ण वृत्तान्त शुरू से अंत तक कह सुनाया, और फिर बताया कि॥१७४॥

मराठी :-

तेव्हा केवली भगवंतांना नमस्कार करून राजाने त्या गाढवाचा अहवाल विचारला, तेव्हा केवली मुनीने समुद्रपाल आणि सिंहाच्या संबंधी कथा सुरवातीपासून तर शेवटपर्यंत सांगितली आणि नंतर म्हणाले ॥१७४॥

English :-

After they had paid obeisance to the Lord, the king asked the monk, the identity of the donkey, The monk then told them about the tale of the two brothers Samudrapal and Sihe, from the very beginning to the end.

सिंहजीवः सको भुक्त्वा, संसारे घोरवेदनाः ॥

पुरेऽत्रैवाल्यकर्मत्वात्, षट्कृत्वोऽथ खरोऽजनि ॥१७५॥

सकः सिंहजीवः संसारे घोरवेदनाः भुक्त्वा अथ अल्पकर्मत्वात् अत्र एव पुरे षट्कृत्वः खरः अजनि ॥१७५॥

सकः सः सिंहस्य जीवः संसारे घोराश्च ताः वेदनाश्च घोरवेदनाः भुक्त्वा अनन्तरम् अल्पानि कर्माणि यस्य सः अल्पकर्मा, अल्पकर्मणः भावः अल्पकर्मत्वं तस्मात् अल्पकर्मत्वात् अत्र अस्मिन् एव पुरे नगरे षट्कृत्वः षड्वारं खरः गर्दभः अजनि अजायत ॥१७५॥

सः सिंहस्य जीवः संसारे घोराः वेदनाः उपभुज्य अनन्तरम् अल्पकर्मत्वात् अस्मिन् एव पुरे षड्वारं गर्दभः अजायत ॥१७५॥

गुणशती :- ते सिंहेना ७७१ संसारभां तीव्र वेदनेने भोगवी, आन नगरभां अल्पधर्मपाशाथी छचार गधगे धरो. ॥१७५॥

हिन्वी :- "उस सिंह का जीव, संसार में तीव्र यातनाएँ भोगता हुआ, इसी नगर में अल्प कर्मों से छः बार गध्रा हुआ" ॥१७५॥

मराठी :- "त्याच सिंहाचा जीव संसारात असह्य यातना भोगून हाच शहरात आपल्या अल्पकर्मामुळे, सहा वेळा वाटव बनला." ॥१७५॥

English :- He then said that the soul of Sihe who had borne uncountable agonizing turmoils has ultimately been incarnated in this city, due to few improper actions, as a donkey, six times.

भवे सप्तमके भूत्वा, त्रीन्द्रियोऽसौ ततः पुनः ॥

खरोऽवशिष्टकर्मत्वात्, षट्कृत्वोऽत्र पुरेऽभवत् ॥१७६॥

ततः असौ सप्तमके भवे त्रीन्द्रियो भूत्वा ततः पुनः अवशिष्टकर्मत्वात् अत्र पुरे षट्कृत्वः खरः अभवत् ॥१७६॥

अन्यः-

विवरणम् :- ततः तदनन्तरम् असौ सप्तमे भवे व्रीणि इन्द्रियाणि यस्य सः त्रीन्द्रियः जीवः भूत्वा ततः पुनः अवशिष्टानि कर्माणि यस्य सः अवशिष्टकर्मा, अवशिष्टकर्मणः भावः अवशिष्टकर्मत्वं तस्मात् अवशिष्टकर्मत्वात् अत्र अस्मिन् पुरे नगरे षट्कृत्यः षड्वारं खरः गर्दभः अभवत् ॥१७६॥

सरलार्थः :- ततः असौ सप्तमे भवे त्रीन्द्रियो जीवो भूत्वा पुनः अवशिष्टकर्मत्वात् अस्मिन् एव पुरे षड्वारं गर्दभः अभवत् ॥१७६॥

गुणशती :- त्पार भाद सातभा भवभां ते त्रेन्द्रिय धर्ष, अवशेष रहेला कर्मधी पाछो छ पार आज नगरमां गथेउ थरो. ॥१७६॥

हिन्दी :- बाद में, सातवे जनम में तीन इन्द्रिय वाला जीव बन कर, शेष बचे हुए कर्मों से वापस छः बार इसी नगर में गया हुआ ॥१७६॥

मराठी :- "जंतर सातव्या जन्मात तीन इन्द्रिय जीव बनून उरलेल्या कर्मामुळे पुन्हा याच नगरात सहा वेळा वाढव झाला. " ॥१७६॥

English :- Then during his seventh incarnation, he was born as a soul with just three senses of perception and then was born six times as donkey to irratiate his remaining sins.

सहस्रा द्वादशाऽनेन, देवद्रव्यं विनाशितम् ॥

तत्कर्मशेषस्तावत्, कृत्वाऽसावीदृशोऽजनि ॥१७७॥

अन्वयः :- अनेन द्वादश सहस्रा देवद्रव्यं विनाशितम् तत्कर्मशेषतः तावत् कृत्वा असौ ईदृशः अजनि ॥१७७॥

विवरणम् :- अनेन सिंहस्य जीवेन द्वादश सहस्रा देवद्रव्यं (सुवर्णमुद्राः) विनाशितम् तस्य कर्मणः शेषः तत्कर्मशेषः, तस्मात् तत्कर्मशेषतः तावत् कृत्वा तावद्दारं असौ ईदृशः नीचभवोत्पन्नः अजनि जातः ॥१७७॥

अनेन सिंहस्य जीवेन द्वादशसहस्रसुवर्णमुद्रात्मकं देवद्रव्यं विनाशितम् तत्कर्मविशेषात् असौ तावद्दारं नीचगवेषु अजनि ॥१७७॥

गुणशती :- आ सिंहना जेवे बारसबार सोनेया देवद्रथनो विनाश थरो, ते कर्मना शेषथी ते तेदवीपार नीय भवभां उत्पन्न थरो छे. ॥१७७॥

हिन्दी :-

इस सिंह के जीव ने बारह हजार सोनामोहरों का देवद्रव्य का विनाश किया था, उस कर्म के शेष से उतनी बार नीच भव में उत्पन्न हुआ है॥१७७॥

मराठी :-

या सिंहाच्या जीवाने बारा हजार सोना मोहरारूपी देवद्रव्याचा विनाश केला होता. त्या कर्माच्या शेषाने तो तितक्याच वेळी नीच योनीमध्ये उत्पन्न झाला आहे.॥१७७॥

English :-

The soul of sihe had utilized twelve thousand gold coins of God's wealth, for which he had born that many times in the animal world, as a low being.

प्रतिजन्माऽद्विशृङ्गेऽस्मिन् कर्मकार्यकृते सदा॥

चटनाभ्यासतोऽत्राद्री स्वयमेव चटत्यसौ ॥१७८॥

अन्वयः-

प्रतिजन्म अस्मिन् अद्विशृङ्गे कर्मकार्यकृते सदा चटनाभ्यासात् अत्र अद्री असौ स्वयमेव चटति ॥१७८॥

विवरणम्:-

जन्मनि जन्मनि प्रतिजन्म अस्मिन् अद्रेः शृङ्गम् अद्विशृङ्गं तस्मिन् अद्विशृङ्गे पर्वतशिखरे कर्मणः व्यवहारस्य कार्यं कर्मकार्यमा कर्मकार्यस्य कृते कर्मकार्यकृते व्यवहारस्य कार्यकरणाय सदा निरन्तरं चटनाभ्याभ्यासः चटनाभ्यासः तस्मात् चटनाभ्यासतः आरोहणाभ्यासात् अत्र अस्मिन् अद्री असौ स्वयमेव चटति आरोहति ॥१७८॥

सरलायः-

प्रतिजन्म अस्मिन् अद्विशृङ्गे व्यवसायकृते सदा आरोहणाभ्यासात् असौ अस्मिन् पर्वतशिखरे स्वयमेव आरोहति ॥१७८॥

शुब्धश्रुती :-

इद्रेऽ नभ्यभां आ पर्वतना शिखर उपर वेतुं इत्था भाटे उभेशां यऽपाना अभ्यासथी आ भवमां पागु आ अघेऽो पर्वत उपर पोतानी भेणे यदी न्य छे. ॥१७८॥

हिन्दी :-

प्रत्येक जन्म में इस पर्वत के शिखर ऊपर हमेशा बोजा लेकर चढ़ने के अभ्यास से इस भवमें भी यह गथा इस पर्वत पर अपने आप चढ़ जाता है॥१७८॥

मराठी :-

प्रति जन्मांत त्या पर्वताच्या शिखरावर वजन घेऊन चढण्याच्या अभ्यासामुळे वा जन्मात सुद्धा हा गाढव पर्वतावर स्वयं चढून जातो.॥१७८॥

English :- During every birth, this donkey used to lift up pails of water and climb the mount. Therefore he is able to lift up pails and walk up the mount during this birth too with the same ease.

श्रुत्येति भूपतिस्तस्य, सारार्थं कृपया यवी ॥

शिक्षां कुम्भकृते सोऽपि, यत्नात् पर्यपालयत् ॥१७९॥

अन्ययः- इति श्रुत्वा भूपतिः कृपया तस्य सारार्थं कुम्भकृते शिक्षां यदौ। सः अपि तं यत्नात् पर्यपालयत् ॥१७९॥

विवरणम्:- इति गर्दभवृत्तान्तं श्रुत्वा भुवः पतिः भूपतिः चन्द्रादित्यनृपः कृपया कयया तस्य गर्दभस्य सारार्थं सुश्रुतया पालनाय कुम्भान् करोतीति कुम्भकृत् तस्मै कुम्भकृते कुम्भाराय शिक्षां बोधं यदौ। सः कुम्भकारः अपि तं गर्वभं यत्नात् प्रयत्नात् पर्यपालयत् ॥१७९॥

सरत्तार्थः- इति गर्दभवृत्तान्तं श्रुत्वा चन्द्रादित्यनृपः तस्य गर्दभस्य परिपालनार्थं कुम्भकाराय शिक्षां ददौ। सः अपि तं प्रयत्नात् पर्यपालयत् ॥१७९॥

गुजराती :- आ प्रभाणे राजये गधेऽनु वृत्तान्तं श्रुत्वा अरी ६या आववाथी तेनी संभाण भाटे कुंभारने शिभाभाशु आपी, त्यारथी कुंभार पशु तेनु सारी रीते पालन करवा लाग्यो. ॥१७९॥

हिन्दी :- इस तरह राजाने गधे का वृत्तान्त सुनकर दया-माने से उसके देगरेख के लिये कुम्भार को नर्मीहत्त की. तब से कुम्भार भी उसका अच्छी तरह से पालन करने लगा॥१७९॥

मराठी :- ह्या तऱ्हेने राजाने वाढवाचा वृत्तान्त ऐकून दया आल्यामुळे त्याची देगरेख करणाची कुंभाराला सूचना दिली. तेव्हा पासून तो कुंभार सुद्धा त्याचे चांगल्या तऱ्हेने पालन करू लागला.॥१७९॥

English :- The king's heart now swelled with feelings of compassion for the donkey. So he handed over the donkey to the potter and admonished him to take utmost care of it. So from that day the donkey was placed under kind hands.

अथासौ भद्रकस्यान्तो, मृत्वा ग्रामे मुरस्थले ॥

ग्रामणीभानुनामाऽभूद्, राज्ञा निर्वासितोऽन्यदा ॥१८०॥

अन्वयः- अथ भद्रकस्यान्तः असौ मृत्वा मुरस्थले ग्रामे भानुनामा ग्रामणीः अभूत् अन्यदा राज्ञा निर्वासितः ॥१८०॥
विवरणम्:- अथ अनन्तरं भद्रकं स्वान्तं मनः यस्य सः भद्रकस्यान्तः भद्रमनाः असौ गर्दभः मृत्वा मरणमधिगम्य मुरस्थले नाम ग्रामे भानुः नाम यस्य सः भानुनामा ग्रामं नयतीति ग्रामणीः ग्रामनेता अभूत् अन्यदा एकस्मिन् समये सः राज्ञा नृपेणापराधवशात् निर्वासितः निष्कासितः ॥१८०॥

सतार्थः- अनन्तरं प्रशस्तमनाः स गर्दभः मृत्वा मुद्रस्थले वामे वामणीः वाममुख्यः अभूत् नृपेण सः निर्वासितः ॥१८०॥
गुणवती :- पक्षी लद्विक्क भनवाणो गधेजे मरागु पाभीने मुरस्थल गाभमां भानु नाभनो गाभनो भुषी थयो, त्यां ओध क्षरगुसर राजनो अपराधी भनवादी ओक द्विचस राज्जये गाभमांथी डाढी भूओ. ॥१८०॥

हिन्दी :- उसके बाद मद्विक्क मनवालों गधा भृत्यु पा कर मुरस्थल गांव में 'भानु' नाम का गांव का मुखीया बना । वहाँ किसी कारण से राजा का अपराधी होने के कारण एक दिन राजा ने उसको गांव में से निकाल दिया ॥१८०॥

मराठी :- त्यानंतर तो भद्रक मनाचा गाढवाचा मृत्यु झाल्यानंतर मुरस्थल गावांत भानू गावाचा गावाचा अवणी बनला. परंतु राजाचा अपराध केल्यामुळे एके दिवशी राजाने त्याला गावाबाहेर हाकलून दिले. ॥१८०॥

English :- Then in due-course, the gentle donkey faced death and was reincarnated as the headman, (named Bhanu) of a village named Murastal. Then one day due to some unknown reason, he was found guilty by the king and was banished from the village.

गङ्गावर्ते स्थितः सोऽथ दृष्टिलोपमसासहिः ॥

क्रूरकर्मजित्तिरेव द्रव्यैः स्वं नीरयीयहत् ॥ १८१ ॥

अन्ययः-

अथ सः गङ्गावर्ते स्थितः दृष्टिलोपं असासहिः क्रूरकर्मजित्तिः एव द्रव्यैः स्वं नीरयीयहत् ॥ १८१ ॥

विवरणम्:-

अथ नृपेण निर्वासनात् अनन्तरं सः गङ्गायाः आवर्तः गङ्गावर्ते तस्मिन् गङ्गावर्ते गङ्गातटे स्थितः। दृष्टेः आनीयिकायाः लोपः दृष्टिलोपः तं दृष्टिलोपं आजीविकालोपं न सहतेऽसौ असासहिः असहमानः क्रूरणि च तानि कर्मणि च क्रूरकर्मणि क्रूरकर्मभिः अर्जितानि क्रूरकर्मजित्तानि तैः क्रूरकर्मजित्तिः द्रव्यैः धनैः स्वं नीरयीयहत् निरवाहयत्। स्वकीयं निर्वाहं अकरोत् ॥ १८१ ॥

सरलार्थः- अनन्तरं गङ्गातटे निवसन् सः आदयनः आजीविकायाः लोपमसहमानः क्रूरणि कर्मणि कृत्वा एवमार्जयत्। तैः पापकर्मजित्तिः

एनैः स्वस्योपजीविकाम् अकरोत् ॥ १८१ ॥

गुणश्रुती :- राज्ञे आभभांथी अदी भूडेलो भानु अंगाने अडि रडेवा लाग्यो, अने पोतानी थाधु आछविकानो नाश नही सडन यवाथी पापथी भरपूर इर कायथी येसा उपान् न अदी ते वड पोतानो निर्वाड यदाववा लाग्यो ॥ १८१ ॥

हिन्दी :- राजा के द्वारा गांव से निकाला हुआ भानु गंगा किनारे रहने लगा, लेकिन चालू आजीविका का नाश सहन न होने से पापवाने क्रूर कार्यों के द्वारा धन कमाकर अपना निर्वाह करने लगा ॥ १८१ ॥

मराठी :- नंतर तो गंगेच्या किनारी राह लागला, पण आपल्या चालू आजीविकेचा नाश सहन न झाल्याने पापाने युक्त क्रूर कर्मने संपत्ती कमवून उदर निर्वाह चालवू लागला ॥ १८१ ॥

English :- Bhanu, who was banished by the king, now had got settled on the banks of the river Ganga. Now Bhanu who had lost an easy way of earning a living was overcome with fury and embraced cruel and vile ways of earning a living.

गङ्गावर्ते स्थितः सोऽथ वृत्तिलोपमसासहिः ॥

कूरकर्मजित्तेरेव द्रव्यैः स्वं नीरवीवहत् ॥१८१॥

अन्वयः-

अथ सः गङ्गावर्ते स्थितः वृत्तिलोपम् असासहिः 'कूरकर्मजित्तेः एव द्रव्यैः स्वं नीरवीवहत् ॥१८१॥

विवरणम्:-

अथ नृपेण निवासनात् अनन्तरं सः गङ्गायाः आवर्तः गङ्गावर्ते गङ्गातटे स्थितः। वृत्तेः आजीविकायाः लोपः वृत्तिलोपः तं वृत्तिलोपम् आजीविकालोपं न सहतेऽसौ असासहिः असाहमानः कुराणि च तानि कर्माणि च कूरकर्मणि कूरकर्मभिः अर्जितानि कूरकर्मजित्तानि तैः कूरकर्मजित्तेः द्रव्यैः धनैः स्वं नीरवीवहत् निरवाहयत्। स्वकीयं निर्वाहं अकरोत् ॥१८१॥

सरलार्थः-

अनन्तरं गङ्गातटे निवसन् सः आत्मनः आजीविकायाः लोपमसहमानः कुराणि कर्माणि कृत्वा एवमार्जयत्। तैः पापकर्मजित्तेः धनैः स्वस्योपजीविकाम् अकरोत् ॥१८१॥

युञ्जन्तः:-

राज्ये गाम्भांशी डाढी भूडो भानु गंगाने अडि रडेवा लाग्यो, अने पोतानी बाधु आञ्जविकानो नाथ नडी साधन थपाथी पापथी भरपूर इरे डागोथी पैसा उपार्जन करी ते वडे पोतानो निर्वाह यथावया लाग्यो. ॥१८१॥

हिन्दी :-

राजा के द्वारा गांव से निकाला हुआ भानु गंगा किनारे रहने लगा, लेकिन चालू आजीविका का नाश सहन न होने से पापवाले कूर कार्यों के द्वारा धन कमाकर अपना निर्वाह करने लगा ॥१८१॥

मराठी :-

नंतर तो गंगेच्या किनारी राह लागला, पण आपल्या चालू आजीविकेचा नाश सहन न झाल्याने पापाने युक्त कूर कर्मणि संपत्ती कमवून उदर निर्वाह चालवू लागला. ॥१८१॥

English :-

Bhanu, who was banished by the king, now had got settled on the banks of the river Ganga. Now Bhanu who had lost an easy way of earning a living was overcome with fury and embraced cruel and vile ways of earning a living.

श्रीशत्रुघ्नअययात्रातो, निवृत्तः कोऽपि वाडवः ॥

पत्नी - पुत्रयुतस्तत्र, रात्रौ ग्रामे समेतवान् ॥१८२॥

अन्ययः- एकदा कोऽपि पत्नीपुत्रयुतः श्रीशत्रुघ्नअययात्रातः निवृत्तः वाडवः रात्रौ तत्र ग्रामे समेतवान् ॥१८२॥

विवरणम्:- एकदा कः अपि पत्नी च पुत्राश्च पत्नीपुत्राः युतः पत्नीपुत्रैः युतः पत्नीपुत्रयुतः भार्यापुत्रसहितः श्रीशत्रुघ्नअयस्य यात्रा श्रीशत्रुघ्नअययात्रा तस्याः श्रीशत्रुघ्नअययात्रायाः निवृत्तः परावृत्तः वाडवः ब्राह्मणः रात्रौ निशायां तत्र तस्मिन् ग्रामे समेतवान् समायातः ॥१८२॥

समलार्थः- एकदा कोऽपि पत्नीपुत्रसहितः श्रीशत्रुघ्नअययात्रायाः निवृत्तः ब्राह्मणः रात्रौ तस्मिन् ग्रामे समायातः ॥१८२॥

गुञ्जराती :- अथ द्विसे श्री शत्रुघ्नपतीर्थनी यात्रा इति पाठो द्वेवो कोर्ध ब्राह्मण योतानी स्त्री अने पुत्रसहित ते भुरस्थल गामभां रात्रे आय्यो ॥१८२॥

हिन्दी :- एक दिन शत्रुघ्नय तीर्थ की यात्रा कर के वापस लौटते हुए कोई ब्राह्मण अपनी स्त्री और पुत्र सहित उस भुरस्थल गाँवमें रात को आया ॥१८२॥

मराठी :- एकेदिवशी श्रीशत्रुघ्नय तीर्थाची यात्रा करून परत येणारा एक ब्राह्मण आपली पत्नी आणि पुत्रासोबत त्या भुरस्थल गांवी रात्री आला ॥१८२॥

English :- One day a *Brahmin* along with his wife, and son, arrived from the pilgrimage of Satrunjay and settled for a night in the village of Murastal.

भक्तवत्तां गृहीत्वा गां, सोऽन्त्ययामे चलंस्ततः ॥

गो - पत्नी - पुत्रयुक् तेन, दुष्टेनाऽघाति भानुना ॥१८३॥

अन्ययः- भक्तवत्तां गां गृहीत्वा अन्त्ययामे ततः चलन् गोपत्नीपुत्रयुक् सः तेन दुष्टेन भानुना अघाति ॥१८३॥

विवरणम्:- भक्तेन दत्ता भक्तदत्ता गां धेनुं गृहीत्वा आदाय अन्तेभवः अन्त्यः। अन्त्यश्चासौ यामश्च अन्त्ययामः तस्मिन् अन्त्ययामे अन्तिमप्रहरे ततः तस्मात् स्थानात् चलन् गच्छन् गौश्च पत्नी च पुत्राश्च गोपत्नीपुत्राः। गोपत्नीपुत्रैः युज्यतेऽसौ गोपत्नीपुत्रयुक् धेनुपुत्रपत्नीसहितः सः ब्राह्मणः तेन दृष्टेन क्रूरेण भानुना अघाति अहन्यत ॥१८३॥

ससलार्थः:- तत्र भक्तेन दत्तां धेनुमादाय सः रात्रेः अन्तिमे यामे पत्नीपुत्रैः सह स्वं वामं वन्तुं निर्गतः। तदा धेनुपत्नीपुत्रसहितं तं ब्राह्मणं सः दृष्टः भानुः हतवान् ॥१८३॥

गुञ्जशती :- पोताना कोर्धे भक्त पासेथी भणेली गाय अने पोताना परिवारने लईने रात्रिना छेला प्रहरभां ते पोताना गाम तरक्ष नया नीकण्ठो त्यारे पेला दृष्ट भानुअे अने गाय अने परिवारसहित भारी नाभ्यो.

हिन्दी :- वहां अपने किसी भक्त के द्वारा दी हुई गाय लेकर (और अपने परिवारसहित) वह ब्राम्हण रात के आखरी प्रहर में अपने गांव की ओर जाने लगा उतने में ही उस दुष्ट भानु ने आकर गाय पत्नी और पुत्र के साथ उस ब्राम्हण को मार डाला ॥१८३॥

मराठी :- तेथे आपल्या कोणी भक्ताने दिलेली गाय घेऊन (आणि आपल्या परिवारा सोबत) तो ब्राह्मण रात्रीच्या शेवटच्या प्रहरात आपल्या गावी जाण्यास निघाला. तितक्यात त्या दुष्ट भानू ने घेऊन गाय, पत्नी आणि पुत्रासह त्या ब्राह्मणाला ठार मारले ॥१८३॥

English :- From there the *brāhmin* was returning back to his village along with his family (wife and son) and a cow that was presented to him by a devotee, when the vicious Bhanu attacked them and killed them.

ततः पापी पलाय्याऽगाद्, गङ्गावर्ते यदा तदा ॥

शीतर्तौ सायमब्राक्षीत्, कायोत्सर्गस्थितं मुनिम् ॥१८४॥

अन्वयः:- पापी सः यदा ततः पलाय्य गङ्गावर्ते अगात् तदा सायं शीतर्तौ कायोत्सर्गस्थितं मुनिम् अब्राक्षीत् ॥१८४॥

विवरणम्:-

पापमस्यास्तीति पापी पापकर्म सः भानुः यदा ततः तस्मात् स्थानात् पलाय्य गङ्गायते गङ्गाते स्वस्थाने अगात् अगमत् तदा शीतश्चासौघातुश्च शीततुः, तस्मिन् शीततौ सायं सायंकाले कायस्य उत्सर्गः कायोत्सर्गः। कायोत्सर्गे स्थितः कायोत्सर्गस्थितः तं कायोत्सर्गस्थितं मुनिम् अब्राह्मीत् अपश्यत् ॥१८३॥

सरलार्थः:-

पापी सः भानुः यदा तस्मात् स्थानात् पलाय्य गङ्गाते स्वस्थानं गतः तदा शीततौ सायङ्काले कायोत्सर्गस्थितं मुनिमपश्यत् ॥१८४॥

गुजराती:-

त्यांधी भडपापी नासीने गंगाने अडि योताने स्थाने थाल्यो गयो गंगाने अडि सायंकाले, शिवाणानी डंडी ऋतुभां ओड भुनिरानने अडिसग ध्याने डीला रहेवा नेपा. ॥१८४॥

हिन्दी :-

वहाँ से वह पापी भानु भागकर गंगा के किनारे अपनी जगह पर चला गया गंगा के किनारे शरद ऋतु में शाम के समय एक मुनि को कायोत्सर्ग ध्यान में स्थित देखा ॥१८४॥

मराठी :-

तेपून तो पापी भानु पळून गंगेच्या काठी आपल्या जागी निघाला. तेव्हा हिवाळ्याच्या ऋतूत संध्याकाळच्या वेळी एक मुनि कायोत्सर्ग ध्यानामध्ये उभे राहिलेले त्याला दिसले. ॥१८४॥

English :-

After having killed them,, Bhanu ran back to his dwelling on the banks of river Ganga. One evening, on the banks during the autumn season, the happened to see a monk in deep meditation. (Kayotsarg)

अहो! कियच्चिरं कष्टमसावत्र सहिष्यते ॥

इति विस्मयवांस्तस्थौ तत्र यामचतुष्टयं ॥१८५॥

अन्यः:-

अहो! असौ अत्र कियच्चिरं कष्टं सहिष्यते? इति विस्मयवान् सः तत्र यामचतुष्टयं तस्थौ ॥१८५॥

विवरणम्:-

अहो! असौ मुनिः अत्र कियच्चिरं कष्टं दुःखं सहिष्यते? इति विस्मयः अस्यास्तीति विस्मयवान् आश्चर्यवान् सः भानुः तत्र यामानां प्रहराणां चतुष्टयं यामचतुष्टयं तस्थौ स्थितवान् ॥१८५॥

सत्तार्थः-

अहो! अयं मुनिः अप्र कियत्कालं कष्टं सहिष्यते? इति विस्मयान्वितः सः भानुः तत्र चतुरः यामान् तस्यौ ॥१८५॥

शुभरात्री :- शिवाणानी ऊडऊडी इंडीमां सायंडोले अडिसग्य ध्याने उभा रहेवा भडान्माने ओई लानु विचार करवा वाओओ डे -
“अडो! आ मुनिराज डेटो वप्रत आपा प्रडारनुं कष्ट सहन करे?” ओवा आश्वर्य साये त्यांज भत्रिना बार पडोर
रहो. ॥१८५॥

हिन्दी :-

इस तरह शरद ऋतु की सख्त ठंडी में शाम को कायोत्सर्ग ध्यान में लीन हुए उस महात्मा को देखकर यह गानु सोचने
लगा, “यह मुनि कितने समय तक ऐसा कष्ट सहन करेगा?” ऐसे आश्चर्य से वह रात के चारों प्रहर वहीं रहा ॥१८५॥

मराठी :-

हिवाळ्याच्या कडकडीतं ठंडीमध्ये संध्याकाळ पासून ध्यान करणाऱ्या मुनींना पाहून तो भानु विचार करू लागला, “हे
मुनिराज, किती वेळ पर्यंत असे असह्य कष्ट सहन करतील?” आणि आश्चर्याने तो रात्रभर (म्हणजे चार ही प्रहारापर्यंत)
तेथेच थांबला. ॥१८५॥

English :-

Seeing the monk, who was in deep meditation, Bhanu was overcome with feeling of anxiousness.
He wondered as to how can a monk meditate in such a chilly season. So Bhanu awaited the
whole night, to have an audience with him.

प्रातः स पारितोत्सर्गः, प्रणम्याऽप्रच्छि भानुना ॥
किं कार्यं प्राज्यराज्येन, यदेवं तपसे तपः ॥१८६॥

अन्वयः-

प्रातः पारितोत्सर्गः सः प्रणम्य भानुना अप्रच्छि किं ते प्राज्यराज्येन कार्यं। यद् एवम् तपः तपसे ॥१८६॥

विवरणम्:-

प्रातः प्रभाते पारितः कायोत्सर्गः येन सः पारितोत्सर्गः कार्योत्सर्गं पारितवान् सः मुनिः प्रणम्य वन्दित्वा तेन भानुना
अप्रच्छिअपृच्छयत किं तव प्राज्यं च तद् राज्यं च प्राज्यराज्यं तेन प्राज्यराज्येन कार्यमस्ति? किं त्वं प्राज्यं समृद्धं राज्यं
वाञ्छसि? यद् एवं इत्थं तपः तपसे? ॥१८६॥

સરલાર્થ:- પ્રાતઃ કાવોત્સર્ગ પારિતવાન્ સઃ મુનિઃ તેન ખાનુના વન્દિત્વા પુટઃ। મોઃ મુને। કિં ત્વં સમૃદ્ધં રાઝવમખિલપસિ? વેન રૂટયં કષ્ટતરં તપઃ તપસિ ॥૧૮૬॥

ગુજરાતી :- પ્રાતઃસમયે મુનિએ કાઉસગ્ય પાપો, ત્યારે ભાનુએ નમસ્કાર કરીને પૂછ્યું 'મહારાજા શું તમારે કોઈ મોટું રાજ્ય મેળવવું છે કે નથી આવી ધોર અને અસહ્ય તપશ્ચર્યા કરો છો?' ॥૧૮૬॥

હિન્દી :- પ્રાતઃકાલ મુનિને કાર્યોત્સર્ગ ધ્યાન પૂરા ક્રિયા, તબ ખાનુ ને પ્રણામ કર કે ઉનસે પૂછા, 'હે મુનિરાજા! કયા તુમ્હે કોઈ મહા રાજ્ય પ્રાપ્ત કરના હે નિસકે લિખા એસી ધોર ઓર અસહ્ય તપશ્ચર્યા કરતે હો?' ॥૧૮૬॥

મરાઠી :- પહાટે જેઠા મુનીને કાવોત્સર્ગ ધ્યાન સંપતિલં, તેઠા ખાનુ ત્યાંના નમસ્કાર કરુન વિવાસ્ત લાગલા, 'મહારાજા! કાવ આપલ્યાલા કોળતે તરી મોઠેં રાજ્ય મિઠવાવયે આહે કા, જોળે કરુન રૂટકા યોર તપસ્યા કરીત આહાત?' ॥૧૮૬॥

English :- At dawn, the monk came out of his meditation. At this point, Bhanu bowed to the monk and asked him if he intends to achieve a kingdom by performing such dire penances.

અન્ય:- મુનિઃ પ્રોચે ન રાજ્યેન, કાર્યં નરકહેતુના ॥
: કિન્તુ મોક્ષકૃતે સર્વ-સાધુભિસ્તપ્યતે તપઃ ॥૧૮૭॥

અન્વય:- મુનિઃ પ્રોચે - નરકહેતુના રાજ્યેન કાર્યં ના કિન્તુ સર્વસાધુભિઃ મોક્ષકૃતે તપઃ તપ્યતે ॥૧૮૭॥

વિચરણમ:- મુનિઃ પ્રોચે વચ્ચાયે, નરકસ્ય હેતુઃ નરકહેતુઃ તેન નરકહેતુના રાજ્યેન મમ કાર્યં નાસ્તિ। કિન્તુ સર્વેં ચ તે સાધવશ્ચ સર્વસાધવઃ, તૈઃ સર્વસાધુભિઃ મોક્ષસ્ય કૃતે મોક્ષકૃતે તપઃ તપ્યતો સાધવઃ મોક્ષાર્થમેવ તપઃ તપન્તિ ન રાજ્યાધિભ્યધ્યે ॥૧૮૭॥

સરલાર્થ:- મુનિઃ અખાષત - રાજ્યં ક્ષત્રકનિવર્ણનં વર્તતે। તસ્માત્ મમ રાજ્યેન કાર્યં વાસ્તિ। સર્વસાધવઃ મોક્ષાર્થં તપઃ તપન્તિ ॥૧૮૭॥

ગુજરાતી :- ત્યારે મુનિએ જવાબ આપ્યો, 'નરકગતિ પ્રાપ્ત થવાના કારણભૂત રાજ્યનું મારે કાંઈ પાછા કામ નથી, પરંતુ સર્વ સાધુઓ મોક્ષ મેળવવા માટે તપશ્ચર્યા કરે છે. ॥૧૮૭॥

हिन्दी :-

तब मुनिने जवाब दिया "नरक गति को प्राप्त करनेवाले ऐसे राज्य से मुझे कोई मतलब नहीं है, परंतु सभी साधु मोक्ष प्राप्त करने के लिये ही तपश्चर्या करते हैं" ॥१८७॥

मराठी :-

तेव्हा मुनीने उत्तर दिले की, "नरकवातीला कारणीभूत असलेल्या अशा राज्यापासून मला काहीच स्वार्थ नाही, मगळे मुनि मोक्षप्राप्ती करिताच तपश्चर्या करतात ॥१८७॥

English :-

At this the monk replied that he does not wish a kingdom that directs one to hell. But he adds that all monks perform dire penances only to achieve one goal in life, i.e. to attain Salvation.

को मोक्ष इति तेनाऽपि, पृष्ठः साधुरभाषत ॥

संसार - मोक्षयोर्व्यक्तं, स्वरूपं बहुयुक्तिभिः ॥१८८॥

अन्वयः-

कः मोक्षः? इति तेनाऽपि पृष्ठः साधुः संसारमोक्षयोः व्यक्तं स्वरूपं बहुयुक्तिभिः अभाषत ॥१८८॥

विवरणम्:-

कः मोक्षः? इति तेन भानुना पृष्ठः साधुः संसारश्च मोक्षश्च संसारमोक्षयोः व्यक्तं स्वरूपं बह्व्यक्ताः युक्त्यश्च बहुयुक्त्यः ताभिः बहुयुक्तिभिः अभाषत अब्रवीत् ॥१८८॥

सरलार्थः-

को नाम मोक्षः? इति भानुः साधुं पृष्टवान्। तदा साधुः संसारस्य मोक्षस्य च सुस्पष्टं स्वरूपं बहुयुक्तिभिः उक्तवान् ॥१८८॥
गुणवती :- भानुभे पृष्ठुं के 'मोक्ष' अटले भुं? 'त्यारे भुनिराजे तेने संसार' अने मोक्षनु स्पष्ट स्पष्टपु युक्तिपूर्वकं अभवन् ॥१८८॥

हिन्दी :-

भानुने पूछा, "मोक्ष क्या है?" तब मुनिराज ने उसको संसार और मोक्ष का स्वरूप युक्तिपूर्वक समझाया।

मराठी :-

भावने विचारलं, "मोक्ष म्हणजे काय?" तेव्हा मुनीने संसार आणि मोक्षाचे स्वरूप अनेक युक्तिवादाने स्पष्ट केले ॥१८८॥

English :-

Bhanu then asked him to define Salvation. At this the monk gave him the definition of this earth and Salvation with great tact and skill.

असौ जन्मजरामृत्यु-मुख्यक्लेशसहस्रभूः ॥

चतुर्गतिकसंसारः कस्य स्यान्न विरक्तये ॥१८९॥

अन्यः- असौ जन्मजरामृत्युमुख्यक्लेशसहस्रभूः चतुर्गतिकसंसारः कस्य विरक्तये न स्यात् ॥१८९॥

विपरण्मः-

असौ जन्म च जरा वृद्धत्वं च मृत्युः मरणं च जन्मजरामृत्यवः मुख्यः प्रधानः अर्थाः जन्मजरामृत्युमुख्याः जन्मजरामृत्युमुख्याश्च ते क्लेशाश्च जन्मजरामृत्युमुख्यक्लेशाः जन्मजरामृत्युमुख्यक्लेशानां सहस्राणि जन्मजरामृत्युमुख्यक्लेशसहस्राणि, भवन्ति अस्मात् इति जन्मजरामृत्युमुख्यक्लेशसहस्रभूः चतस्रः मनुष्यतिथिज्ञानरक्षेवरूपाः गतयः यस्मिन् सः चतुर्गतिकः चतुर्गतिकश्चासौ संसारश्च चतुर्गतिकसंसारः कस्य विरक्तये विरागाय न स्यात्? सर्वस्य ज्ञानिनः विरक्तये स्यात् ॥१८९॥

सरलार्थः-

असौ संसारः मनुष्यतिथिं रक्षेदेवरूपाभिः चतसृभिः गतिभिः युक्तः तथा जन्मजरामृत्युमुख्यानां वलेशसहस्राणामुत्पत्तिस्थानमस्ति। अतः सः कस्य वैराग्याय न भवति? सर्वस्य ज्ञानिनः वैराग्याय भवति ॥१८९॥

गुजरानी :- वणी नृणां, “जन्म, जरा अने मृत्यु विगेरे छजरो दुःखी गहन भनेदा थार गतिरूप आ संसारथी ओने वेराग्य न धार?” ॥१८९॥

हिन्दी :-

और आगे कहा, “जन्म, जरा, मृत्यु इत्यादि हजारों दुःखों से गहन बने चार गतिरूप इस संसार से भला किस को वैराग्य न होगा?” ॥१८९॥

मराठी :-

आणि पुढे सांगितले, “जन्म, वार्यव्य, मृत्यु इत्यादि सहस्रावधि दुःखांनी युक्त असलेल्या चार प्रकारच्या गतिरूपी आ संसारापासून कोणाला बरे वैराग्य होणार नाही?” ॥१८९॥

English :-

He added that one would only wish to renounce this worldly life rather than attain a life, old age, death or any of the four levels that are interwoven with thousands of torments and turmoils.

શાશ્વતાઽનન્તસૌખ્યશ્રી - નિવાસં વાસવા અપિ।

સ્વર્ગસૌખ્યમનાદૃત્ય, યાચન્તે મોક્ષમુત્તમમ્ ॥૧૬૦॥

અન્વય:- વાસવા: અપિ સ્વર્ગસૌખ્યમનાદૃત્ય શાશ્વતાનન્તસૌખ્યશ્રીનિવાસં ઉત્તમં મોક્ષં યાચન્તે ॥૧૬૦॥

વિવરણમ:- વાસવા: ઇન્દ્રા: અપિ સ્વર્ગસ્ય સુખમેવ સૌખ્યં સ્વર્ગસૌખ્યં સ્વર્ગસુખં અનાદૃત્ય તિરસ્કૃત્ય શાશ્વતં ચ તદ્ અનન્તં ચ તત્ સૌખ્યં ય શાશ્વતાનન્તસૌખ્યં એવ શ્રી: લક્ષ્મી: તસ્યા: નિવાસ: યસ્મિન્ સ: તં શાશ્વતાનન્તસૌખ્યશ્રીનિવાસમ્ ઉત્તમં મોક્ષં યાચન્તે ॥૧૬૦॥

સરતાર્થ:- ઇન્દ્રા: અપિ સ્વર્ગસુખં તિરસ્કૃત્ય શાશ્વતાનન્તસુખશ્રિવા: નિવાસમ્ ભૂતમ્ ઉત્તમં મોક્ષમ્ પ્રિલખન્તિ ॥૧૬૦॥

ગુજરાતી :- શાશ્વતા અને અનંતા સુખનું સ્થાન મોક્ષ છે, આ મોક્ષસુખ પાસે સ્વર્ગસુખ પણ તુચ્છ છે, અને તેથી જ ઇન્દ્રો પણ સ્વર્ગસુખનો અનાદર કરી આવા અનુપમ મોક્ષને માટે યાચના કરી રહ્યા છે. ॥૧૬૦॥

હિન્દી :- શાશ્વત ઝીર અનંત સુખ કા નિવાસસ્થાન મોક્ષ હૈ। ઉસ મોક્ષ સુખ કે સામને સ્વર્ગ કા સુખ મી તુચ્છ લગતા હૈ ઝીર ઇસીલિયે ઇન્દ્ર મી અપને સ્વર્ગ સુખોં કો છોડકર ઇસ અનુપમ મોક્ષ કી યાચના કરતે હૈ ॥૧૬૦॥

મરાઠી :- શાશ્વત આણિ અનંત સુખાચે નિવાસસ્થાન મોક્ષ આહે. ત્યા મોક્ષાચ્યા સુખાપુહે સ્વર્ગાચે સુખ સુબ્રા તુચ્છ વાડતે. મ્હણનચ ઇન્દ્ર સુબ્રા આપને સ્વર્ગ સુખ સોદ્દન યા મોક્ષાચી મળણી કરતાત. ॥૧૬૦॥

English :- The residence of the Goddess of eternal happiness and steadiness is Salvation. The bliss of heaven is just putrid and trashy compared to the bliss of Salvation. Therefore even Indra wished to abandon his heavenly bliss and craves to attain this non-pareil and peerless happiness of Salvation.

પરં સ પ્રાપ્યતે પ્રાયઃ, કૃતૈઃ સુકૃતકર્મભિઃ ॥

मुख्यं तेष्वपि सर्वज्ञैः, सर्वसत्त्वकृपोच्यते ॥१९३॥

પરં સઃ પ્રાયઃ કૃતૈઃ સુકૃતકર્મભિઃ પ્રાપ્યતે। તેપુ અપિ સર્વજ્ઞૈઃ સર્વસત્વકૃપા મુખ્યમ્ ઉચ્યતે ॥૧૯૩॥

અન્યથા:-
વિવરણમ:-
પરં સઃ શાશ્વતાનન્તસુલ્લરૂપઃ મોક્ષઃ પ્રાયઃ बहुधा कृतैः विहितैः सुकृतानि च तानि कर्माणि च सुकृतकर्मभिः प्राप्यते लभ्यते। તેપુ સુકૃતેષુ અપિ સર્વ જાનન્તીતિ સર્વજ્ઞઃ તે સર્વજ્ઞૈઃ અર્હન્ધિઃ સર્વે ચ તે સત્વાથ સર્વસત્ત્વાઃ સર્વજીયાઃ તેપુ સર્વસત્ત્વેષુ સર્વજીવેષુ કૃપા કરુણા મુખ્યં પ્રધાનં સુકૃતં ઉચ્યતે ॥૧૯૩॥

સરતાર્થ:-
પરં શાશ્વતાનન્તજ્ઞાનાનન્દરૂપઃ સ મોક્ષઃ સુકૃતકર્મભિઃ એવ પ્રાપ્યતે। તેપુ સુકૃતેષુ અપિ સર્વજીવેષુ કરુણા પ્રમુલં સુકૃતં વર્તતે ઇતિ સર્વજ્ઞઃ ભાષન્તે ॥૧૯૧॥

ગુળરતી :- એવા ઉત્તમોત્તમ મોક્ષ પ્રાયઃ સુકૃતકર્મો વડે જીવો પ્રાપ્ત કરે છે. તે સુકૃતકર્મોમાં પણ સર્વ જીવો ઉપર કરુણાના વ રાખવો એ મુખ્ય સુકૃતકર્મ સર્વજ્ઞોએ કહ્યું છે. ॥૧૯૧॥

હિન્દી :-
ઉત્તમ એસા મોક્ષ પ્રાયઃ સુકૃત કર્મો દ્વારા હી જીવ પ્રાપ્ત કરતા હે, ડન સુકૃતોં મેં મી સમી જીવો પર કરુણા ભાવ રલ્લના યહ મુલ્ય સુકૃત સર્વજ્ઞોં ને કહાં હે ॥૧૯૧॥

મરાઠી :-
આણિ અસે હે મોક્ષ સુલ્લ સુકૃતાંચે આચરણ કરુનચ જીવાંના મિકતે, આણિ સુકૃતાંમધ્વે સુલ્લા સગલ્લા જીવાંવર કરુણાભાવ ટેવળે હેંચ મુલ્ય સુકૃત જ્ઞાન્યાંની સાંગિતલે આહે. ॥૧૯૧॥

English :- And to attain Salvation, one has to perform virtuous and meritoric deeds And the supreme knowledgeists have even said that performing meritoric deeds goes hand in hand with, maintaining a very compassionate heart on the beings of this earth.

કૃપાધિકારે જીવાનાં, હિંસાહિંસાફલં તથા ॥

ઉપદિષ્ટં યથા ભાનુ-શ્ર્વકમ્પે નિજપાપકૈઃ ॥૧૯૨॥

અન્યઃ-

વિવરણઃ-

કૃપાધિકારે જીવાનાં હિંસાહિંસાફલં તથા ભાનુઃ નિજપાપકૈઃ ચકમ્પે ॥૧૯૨॥
કૃપાયાઃ અધિકારે કૃપાધિકારે દયાધિકારે જીવાનાં હિંસા ચ અહિંસા ચ હિંસાહિંસેા હિંસાહિંસાફલં ફલં હિંસાહિંસાફલં
જીવાનાં હિંસાયાં કૃતાયાં કથં દારુણં દુઃખં ફલં પ્રાપ્યતે? અહિંસાયાં દયાયાં ચ કૃતાયાં ક્રીદુશમનુપમં સુખં લભ્યતે?
હતીયં મુનિના તથા તેન પ્રકારેણ ઉપદિષ્ટં યથા તચ્છુત્વા ભાનુઃ નિજાનિ ચ તાનિ પાપકાનિ ચ નિજપાપકાનિ તૈઃ નિજપાપકૈઃ
નિજબુદ્ધકૈઃ ચકમ્પે અકમ્પિષ્ઠ ॥૧૯૨॥

મત્સાર્યઃ-

કૃપાધિકારે મુનિના જીવાનાં હિંસવા કથં દારુણં દુઃખં મુઝ્યતે અહિંસવા ચ કીદ્વશમનુપમં સુખં પ્રાપ્યતે? હત્યેતદ તથા
ઉપદિષ્ટં યથા તચ્છુત્વા ભાનુઃ નિજપાપકૈઃ અકમ્પિષ્ઠ ॥૧૯૨॥

ગુબ્ધાતી:-

આ પ્રમાણે છવદયાના અધિકારમાં પ્રાણીઓની હિંસા કરવાથી કેવાં શાકાં ફળ ભોગવવાં પડે છે, અને દયા રાખવાથી
કેવાં અનુપમ સુખ મળે છે તે સર્વનું એક સ્પષ્ટ સ્વરૂપ તે મુનિરાજે સમજાવ્યું કે જેથી ભાનુ પોતાના કરેલા પાપથી
કંપવા લાગ્યો. ॥૧૯૨॥

હિન્દી :-

હસ તરહ જીવદયાં કે વિષય મેં પ્રાણીયોં કી હિંસા કરને સે કૈસે બુરે પરિણામ મુગતને પડતે હૈ, ઓર દયા રખને સે કૈસે
અનુપમ સુખ પ્રાપ્ત હોતે હૈ ઉસકા ઈસા સ્પષ્ટ વિવરણ કિયા કિ જિસસે માનૂ અપને કિયે હુપ પાપોં સે કોપને લગા ॥૧૯૨॥

મરાઠી :-

હા પ્રમાણે જીવદયેચ્છા સંદર્ભાત પ્રાણ્યાંના હિંસા કેલ્યાને કસે વાઈટ પરિણામ મોગાવે લાગતાત તસેચ દયા લાઠળવાને
કસે અનુપમ સુખ સાધ્ય હોતાત. યાચે વિવરણ અશાપ્રકારે કેલે કી ઝ્યામુઠે તો માનુ સ્વતઃ કેલેલ્યા પાપાંને કાંપૂ
લાગલા. ॥૧૯૨॥

English :-

Then the monk explained to him clearly the dire consequences one has to face if he slaughters
or ill-treats animals and the bliss he obtains if he cuddles them with utmost love. When Bhanu
understood all this, his heart sank with fright.

यावज्जीवमथादाय, हिंसानियममुत्तमं ॥

साधुं स्यादवसथे नीत्वा, शुद्धाग्नेः प्रत्यलाभयत् ॥१९३॥

अन्यः- अथ यावज्जीवम् उत्तमं हिंसानियमं आदाय साधुं स्यावसथे नीत्वा शुद्धाग्नेः प्रत्यलाभयत् ॥१९३॥

विवरणम्:- अथ अनन्तरं यावत् जीवति तावत् यावज्जीवम् उत्तमं हिंसायाः नियमः हिंसानियमं अहिंसाव्रतम् आदाय गृहीत्वा साधुं स्वस्य आवसथः स्यावसथः तस्मिन् स्यावसथे स्यानिवासे नीत्वा शुद्धानि निर्दोषाणि च तानि अन्नानि च शुद्धान्नानि तैः शुद्धाग्नेः निर्दोषैः कल्प्यैः अग्नेः प्रत्यलाभयत् भिक्षां अग्राहयत् ॥१९३॥

सत्पार्थ:- अनन्तरं यावज्जीवं उत्तमम् अहिंसाव्रतं आदाय सः भानुः तं साधुं स्वग्रहं नीत्वा शुद्धाग्नेः प्रत्यलाभयत् ॥१९३॥

गुणशती :- एवं ते मुनिराज पासे निंदणीयं अहिंसान् उत्तमं नियमं ग्रहणं कृत्वा, साधुं भगवन्ने पोतान् धेरं धेरं धेरं शुद्धं अन्नं प्रतिग्राह्यम् ॥१९३॥

हिन्दी :- अब वह मुनिराज के पास से आज्जीवन अहिंसा का उत्तम नियम ग्रहण कर के साधु महाराज को (आग्रह करके) अपने घर ले जाकर शुद्ध अन्न का प्रतिग्राह्य (दान दिया) दिया ॥१९३॥

मराठी :- आतां त्या मुनिराजांकडून जीवन असेपर्यंत अहिंसेचा नियम ग्रहण करून त्या मुनिमहाराजांना आवाह करून आपल्या घरी घेऊन जाऊन त्यांना शुद्ध जेवण घालून प्रतिग्राह्य दिला ॥१९३॥

English :- Then in the presence of the monk he took the vow of non-violence and benevolence. He then appellationally took the monk to his house and served him pure and fresh food.

English :-

Therefore , in this way Bhanu who had taken the vow of non-violence and attained utmost bliss by serving the monk whole heretofore, had thus achieved benign and propitious merits He then became popular among the people as a tender-hearted and a bounteous man He then earned his livelihood from hence fourth, in virtuous and prudent ways

प्रान्ते मृत्या दानपुण्याद् राजन् राजा भवानभूत् ॥
शुद्धजीवदयापुण्याद्, रूपनिर्जितगन्मथः ॥१९५॥

अन्ययः-

प्रान्ते मृत्या दानपुण्यात् हे राजन् भवान् राजा अभूत्। शुद्धजीवदयापुण्यात् च रूपनिर्जितगन्मथः अभूत्॥१९५॥

विवरणम्:-

प्रान्ते मृत्या अवसाने मृत्या मरणं प्राप्य सः भानुः दानेन पुण्यं दानपुण्यं तस्मात् दानपुण्यात् हे राजन् भवान् नामाक्राज्या अभूत्। शुद्धया जीवदयाया यत्पुण्यं तस्मात् पुण्यात् भवान् रूपेण सौन्दर्येण निर्जितः गन्मथः यवनः येन सः रूपनिर्जितगन्मथः सौन्दर्यविधीरितमदनः अभूत् ॥१९५॥

सरलार्थः-

आयुषि समाप्ते मृत्या स भानुः हे राजन्। दानपुण्यात् भवद्वयेण (नाभाकरूपेण) राजा अभूत्। शुद्धजीवदयापुण्यात् च मदनार्तिशायिस्त्वान् अभूत् ॥१९५॥

गुणशती :-

हे राजन्! आयुष्यं पूर्य यतां भानु मरणं पाप्मी, मुनिराजने दान आचरणानां पुण्यवी नामनां तुं राज यथो छे, अने शुद्ध जीवदया पाणी उपार्जन करवा पुण्यथी अभिष्ट करतं पाण तने अधिक रूप प्राप्त यथु छे ॥१९५॥

हिन्दी :-

"हे राजन्! आयुष्य पूर्ण कर के भानु को मृत्यु प्राप्त हुआ। मुनिराज को दान देकर जो पुण्य उपार्जित किया था उसके कारण इस जन्म में तू नाभाक नाम का राजा हुआ है। शुद्ध दया पालन कर के उपार्जित किये पुण्य से अधिक रूप तुझे प्राप्त हुआ है" ॥१९५॥

मराठी :-

"हे महाराज! आयुष्य संपल्यानंतर तो भानु मृत्यु पावला. मुनिराजांना दान देण्याच्या पुण्याने या जन्मात तू नाभाक नावाचा राजा बनलास. शुद्ध दयेचे पालन करण्याने कामदेवावर सुद्धा मात करण्याने रूप प्राप्त झाले. ॥१९५॥

English :-

So then the monk continues saying that Bhanu embraced death after completing his life-span. And just because he has served a monk, food humbly and wholeheartedly, he was reincarnated as king Nabhak. And king Nabhak in turn has increased his merits double-fold, by performing virtuous and propitious actions and thus attained untold beauty in the process, that excelled cupid in all aspects.

चन्द्रादित्योऽपि सम्पूर्ण - निर्मापितजिनालयः ॥

प्रायश्चित्तेन शुद्धात्मा, सौधर्मे त्रिदशोऽभवत् ॥ १९६ ॥

अन्वयः-

सम्पूर्णनिर्मापितजिनालयः प्रायश्चित्तेन शुद्धात्मा चन्द्रादित्यः अपि सौधर्मे त्रिदशः अभवत् ॥ १९६ ॥

विवरणम्:-

सम्पूर्णः निर्मापितः जिनस्यालयः येन सः सम्पूर्णनिर्मापितजिनालयः प्रायश्चित्तेन शुद्धः आत्मा यस्य सः शुद्धात्मा चन्द्रादित्यः नृपः अपि सौधर्मे देवलोके तिष्ठः दशाः यस्य सः त्रिदशः देवः अभवत् पूर्वमेव देवद्वयविनाशेन कुष्ठरोगी जातः चित्रपुरीनृपः चन्द्रादित्यः अपि चित्रकूटशिखरे प्रारब्धं जिनालयं पूर्णतां नीत्वा प्रायश्चित्तेन शुद्धात्मा सन् सौधर्मे देवलोके अमरः अजनि ॥ १९६ ॥

सरलार्थः-

चन्द्रादित्यनृपः अपि चित्रकूटशिखरे प्रारब्धं जिनालयं निर्माप्य प्रायश्चित्तेन शुद्धात्मा सन् सौधर्मे अमरः अभवत् ॥

गुणरत्नी :-

पूर्वभवभां देवद्वयनो विनाश करवाथी ओढियो थयेलो चित्रपुरी नगरीनो राज यन्नाहित्ये के जे मुनिराजना उपदेशी परमेष्ठी महाभंजनं ध्यान करी छ मासभां अंथन जेवी कांतिवाणो थयो छतो, तेरो चित्रकूट पर्वतना शिखर उपर आरंभेल जिनालय संपूर्ण करायुं. आवी रीते प्रायश्चित करी शुद्धात्मा थयेलो ते भरगु पायी सौधर्म देवलोकां देव थयो ॥ १९६ ॥

हिन्दी :-

पूर्वभव में देवद्वय का विनाश करने से काढी बना हुआ चित्रपुरी नगरी का राजा चन्द्रादित्य, जो मुनिराज के उपदेश से परमेष्ठी महामंत्र का ध्यान धर के छ मास में ही स्वर्णमय कांतिवाला हो गया था उसने चित्रकूट पर्वत के शिखर पर आरंभ

क्रिया जिनान्त्य का निर्माण कार्य पूर्ण किया इस तरह प्रायश्चित्त कर के शुद्धात्मा बना हुआ वह मृत्यु पा कर सोऽर्ध देवलोका भे देव बना ॥ १५६ ॥

मराठी :- पूर्वजन्मी देवद्वयाचा विनाश करण्याने कुष्ठरोग झालेला चित्रपुरी नगरीचा राजा चन्द्रादित्य, जो मुनिराजांच्या म्हणण्याप्रमाणे पद्मेशी महामंत्राचे ध्यान करून सहा महिन्यातच पूर्णनिरोगी होऊन कांचन समान कांतियुक्त झाला. त्याने चित्रकूटच्या शिखरावर शुरु केलेले जिनालय पूर्ण केले. अशा तऱ्हेने प्रायश्चित्त करून शुद्धात्मा झालेला तो चन्द्रादित्य मृत्यु पावला, व सोऽर्ध देवलोकात देव झाला. ॥ १५६ ॥

English :- Now the king Chandraditya, who in his past life had wrongly utilized God's wealth and thus had achieved a leprous figure, has got his lustrous self in just six months after meditating on the *Naukar Mantra*, on the advice of the monk. He then had completed building a Jain temple on the acme of the mount of Chitrakut in the city of Chhrepuri. He then, who had changed a new leaf, became a God in *Saudharma dev-lok*, after his death.

त्वं तत्रैव भवे मूर्त - पुण्यवज्जिनमन्दिरम् ॥
पातयित्वा - पुरस्याऽस्य, परितो दुर्गमातनोः ॥ १५७ ॥

अन्वयः- त्वं तत्र एव भवे मूर्तपुण्यवत् जिनमन्दिरं पातयित्वा अस्य पुरस्य परितः दुर्ग आतनोः ॥

विवरणम्:- हे नाभाक राजन्! त्वं तत्रैव तस्मिन् एव भानोः भवे मूर्तं च तत् पुण्यं च मूर्तपुण्यं, मूर्तपुण्येन तुल्यं मूर्तपुण्ययत् जिनस्य मन्दिरं जिनमन्दिरं पातयित्वा अस्य पुरस्य परितः दुर्ग आतनोः अकरोः ॥ १५७ ॥

समर्थः- हे नाभाक! त्वं तस्मिन् भानोः भवे मूर्तपुण्यमिव जिनालयं पातयित्वा अस्य पुरस्य परितः दुर्गं प्राकासम् अकरोः ॥ १५७ ॥
गुणराती :- हे नाभाकराजन्! तूं भानुना भवभां भुरस्थल गामभां मुभी इतो तेज भवभां तं साक्षात् पुण्यस्वयं जिनभद्रिरे पाडी नाभी गामनी यारे भानु डिहो भनाय्वा इतो. ॥ १५७ ॥

हिन्दी :-

“हे राजन्! भानु के जन्म में तू जब गांव का मुखिया था, तब तूने साक्षात् पुण्यस्वरूप जिनमंदिर गिरा कर गांव के चारों ओर किल्ला बनाया था” ॥१९७॥

मराठी :-

“हे राजन्! भानूच्या जन्मी जेव्हा तू गावाचा अवणी होतास, तेव्हा पुण्यस्थान असे जिनमंदिर पाडून गावांच्या चहुकडे किल्ला बांधला.” ॥१९७॥

English :-

He added saying that the king, in his past life as Bhanu, had demolished a temple and built a fort instead of it.

भूषेयवं तत्र विप्रस्त्री - भ्रूणगोतीर्थघातिनः ॥

पञ्च हत्या इमाः सर्वाः, पुण्यविघ्ननिबन्धनम् ॥१९८॥

अन्वयः-

हे भूपा एवं तत्र विप्रस्त्रीगोभ्रूणतीर्थघातिनः तव इमाः सर्वाः पञ्च हत्याः पुण्यविघ्ननिबन्धनम् ॥१९८॥

विवरणम्:-

हे भूपा! एवं इत्थं तत्र भानुभवे विप्रश्च स्त्री च भ्रूणश्च गौश्च तीर्थं च विप्रस्त्रीभ्रूणगोतीर्थानि। विप्रस्त्रीभ्रूणगोतीर्थानि हन्ति इत्येवंशीलः तस्य विप्रस्त्रीभ्रूणगोतीर्थघातिनः तव इमाः पञ्च हत्याः अस्मिन् भवे पुण्यस्य विघ्नः पुण्यविघ्नस्य निबन्धनं कारणं पुण्यविघ्ननिबन्धनं अभवत् ॥१९८॥

सतार्थः-

हे राजन्! तस्मिन् भानुभवे त्वया कृताः विप्र - स्त्री - भ्रूणगोतीर्थहत्याः एव अस्मिन् भवे पुण्यस्य विघ्ननिबन्धनम् अभवत् ॥१९८॥

गुण्यवती :-

हे राजन्! आ प्रमाणे भानुना भवमां तं विप्रघात, स्त्रीघात, गौघात अने तीर्थघात आवी शीते सर्व धन्याओ तने आ भवमां पुण्यमां विघ्न भवानुं करारुभूत थयेवी छे. ॥१९८॥

हिन्दी :-

“हे राजन्! इस प्रकार भानु के जन्म में तूने विप्रघात (ब्राह्मण) स्त्रीहत्या, बालकहत्या, गौहत्या और तीर्थघात यह पांच बड़ी हत्याएँ की थी इसलिये ये सब हत्यायें तेरे इस भवमें पुण्यमें विघ्न डालने में कारण बनी हैं” ॥१९८॥

मराठी :-

“हे महाराज! याप्रमाणे भानूच्या जन्मीत विप्रपात (नाशणपात) स्त्रीपात, बालपात, नौपात आणि तीर्थपात अशी पाच मोठी हत्या केली तीचं सगळी हत्या तुला या जन्मी पुणवामध्ये विघ्न येण्याचे कारणीभूत ठरलेली आहे.” ॥१९८॥

English :-

Therefore during his birth as Bhanu, he had performed five disastrous deeds, i.e. Slaughtering a brahmin, a woman, a child, a cow and demolishing a temple, which is now bringing clouds and obstacles in his life and his meritorious deeds which are to be performed.

तत्राऽपि यात्राविघ्नस्य, तीर्थहृत्यैव कारणम् ॥

अतस्तत्पवनोवाय, प्रायश्चित्तमिदं शृणु ॥१९९॥

अन्वय:-

तत्रापि तीर्थहत्या एव यात्राविघ्नस्य कारण,मस्ति अतः तदपनोवाय इवं प्रायश्चित्तं शृणु ॥१९९॥

विवरणम्:-

तत्रापि तीर्थस्य हत्या तीर्थहत्या एव शत्रुअययात्रायां विघ्नः यात्राविघ्नः तस्य यात्राविघ्नस्य शत्रुअययात्राविघ्नस्य कारणमस्ति अतः तस्य विघ्नस्य अपनोवः तस्मै तदपनोवाय तथिराकरणाय इवं प्रायश्चित्तं शृणु आकर्ण्य ॥१९९॥

ससत्तार्थ:-

तत्रापि तासु हत्यासु अपि तीर्थहत्या एव तव शत्रुअययात्राविघ्नस्य कारणमस्ति अतः तस्य विघ्नस्य निराकरणाव इदं प्रायश्चित्तं शृणु ॥१९९॥

शुद्धशक्ती :-

तेओभां पणु तने शत्रुंयानी यात्राभां आवी पंडेला विघ्ननुं अशणु तो तीर्थहत्या न छे, तेथी तेने इइ अशवा भाटे आ प्रकरे प्रायश्चित्त सांभण ॥१९९॥

हिन्दी :-

“उसमें भी तुझे शत्रुजय की यात्रा में आये विघ्न का मुख्य कारण तो तीर्थहत्या ही है। इसलिये उसे दूर करने के लिये यह प्रायश्चित्त सुन।” ॥१९९॥

मराठी :-

“त्यामध्ये सुद्धा तुला शत्रुजय यात्रेमध्ये आलेल्या विघ्नांचे कारण म्हणजे “तीर्थहत्या” च आहे. म्हणून त्वाला दूर करण्यासाठी हे प्रायश्चित्त ऐकून घे.” ॥१९९॥

English :- So the monk says that the disastrous deed of demolishing a temple has bought clogs during his pilgrimage to Satrunjay. Then he asks the king to give a ear to the penences to be done, to wipe away these unwanted clogs.

तपोऽभूद् वार्षिकं मूल-मादिदेवस्य वारके ॥

अष्टमाग्न्यधुना भावि- वारे षण्मासिकं ततः ॥२००॥

अन्वयः- आदिदेवस्य वारके मूलं वार्षिकं तपः अभूत्। अधुना अष्टमासी वर्तते। ततः भाविनारे षण्मासिकं भविष्यति ॥२००॥

विवरणम्:- आविश्वासौ देवश्च आदिदेवः तस्य आदिदेवस्य आविनाथस्य वारके मूलं तपः वर्षेभवं वार्षिकं अभूत्। अधुना अष्टमां मासानां समाहारः अष्टमासी। अथवा अष्टसु मासेषु भवं अष्टमासिकं वर्तते। भाविनि वारे तत् षट्सु मासेषु भवं षण्मासिकं भविष्यति ॥२००॥

सरलार्थः- आदिदेवस्य वारके मूलं तपः वार्षिकभूत्। अधुना अष्टमासिकं वर्तते। भाविनि वारे षण्मासिकं भविष्यति ॥२००॥

गुणरती :- तीर्थं श्री आदीश्वर प्रभुना वाराभां भूज भारभासी तप एते, अन्यरे आठमासी तप ए, अने भाविनाभां ए भासी तप एते ॥२००॥

हिन्दी :- “तीर्थकर श्री आदीश्वर प्रभु के समय में बारह मास का तप था, जो अभी आठ मास का तप है और भविष्य काल में ६ मास का तप हो जायेगा” ॥२००॥

मराठी :- “तीर्थकर श्री आदीश्वर प्रभूच्या वेळी मुळांत बारा महिन्याचे तप होते. सद्या आठ महिन्याचे तप आहे, आणि भविष्यात सहा महिन्याचे तप होईल.” ॥२००॥

English :- He says that during the reign of Lord Aadishwar the time period of carrying out the penences were twelve months, now it is reduced to eight months and in future it shall be six months.

સર્વોત્કૃષ્ટં તપઃ પ્રાયશ્ચિત્તમેતલુવીરિતં ॥

વિશેષસ્તુ તીર્થહત્યાકૃતાં તીર્થવિધાપનમ્ ॥૨૦૧॥

અન્વયઃ:-

સર્વોત્કૃષ્ટ પ્રાયશ્ચિત્તં એતત્ તપઃ ઉદીરિતમ્। કિન્તુ તીર્થહત્યાકૃતાં તીર્થવિધાપનં વિશેષઃ ॥૨૦૧॥

વિવરણમ્:-

સર્વેષુ ઉત્કૃષ્ટં સર્વોત્કૃષ્ટં પ્રાયશ્ચિત્તમ્ એતત્ તપઃ ઉદીરિતં કથિતમ્। કિન્તુ તીર્થસ્ય હત્યા તીર્થહત્યા। તીર્થહત્યામ્ કુર્યન્તીતિ તીર્થહત્યાકૃતઃ, તેષાં તીર્થહત્યાકૃતાં તીર્થહત્યાકારિણાં કૃતે તીર્થસ્ય વિધાપનં તીર્થવિધાપનં તીર્થનિર્માપણં વિશેષઃ અસ્મિ॥૨૦૧॥

સરતાર્થ:-

સર્વોત્કૃષ્ટં પ્રાયશ્ચિત્તં એતત્ તપઃ ઉદીરિતમ્। કિન્તુ તીર્થહત્યાકારિણાં કૃતે તીર્થનિર્માપણં વિશેષઃ અસ્તિ ॥૨૦૧॥

ગુઢવર્તી :-

સર્વથા ઉત્કૃષ્ટ પ્રાયશ્ચિત્ત ઉપર જણાવેલ તપ કહ્યું છે, વિશેષ એટલું કે તીર્થહત્યા કરનારાઓએ તીર્થની સ્થાપના કરવી એઈએ ॥૨૦૧॥

હિન્દી :-

સબ સે ઉત્તમ પ્રાયશ્ચિત (ઝપર યહ બતાયા હુઆ) તપ કહા ગયા હૈ, વિશેષ ઇતના હો હૈ કિ, તીર્થહત્યા કરનેવાલે કો તીર્થ કી સ્થાપના કરની ચાહિયો॥૨૦૧॥

મરાઠી :-

સગહ્યાંત ઉત્તમ પ્રાયશ્ચિત મ્હજેચ (વર દાસવિલેલે) તપ સાંગિલે ગેલે આહે. ફરક ઇતકાચ કી, તીર્થહત્યા કરનાર્યાને તીર્થાંતી સ્થાપના કેલી પાહિજે. ॥૨૦૧॥

English :-

It has been said that the most eminent way to atone for one's sins is to do severe religious austerities and penance. But the only specific peculiarity one has to observe, is that he should establish a pilgrim spot, if he demolishes one.

વિશિષ્ટાભિગ્રહાઃ પ્રોક્તં, પ્રાયશ્ચિત્તં ચરન્તિ ચે ॥

શત્રુઅયાદિતીર્થેષુ, તે મુચ્યન્તેઽસ્તિલેનસા ॥૨૦૨॥

અન્યઃ:-

યે વિશિષ્ટાભિગ્રહાઃ શત્રુઅયાદિતીર્થેષુ ઉક્તં પ્રાયશ્ચિત્તં ચરન્તિ તે અસ્તિલેનસા મુચ્યન્તે॥૨૦૨॥

વિવરણમ્:-

યે વિશિષ્ટઃ અભિગ્રહઃ યેવાંહ તે વિશિષ્ટાભિગ્રહાઃ, શત્રુઅયઃ આદૌ યેવાં તાનિ શત્રુઅયાદીનિચ તાનિ તીર્થાનિ ચ શત્રુઅયાદિતીર્થાનિ, તેષુ શત્રુઅયાદિતીર્થેષુ પ્રોક્તં પ્રાયશ્ચિત્તં ચરન્તિ આચરન્તિ તે અસ્તિલેન ચ તદ્દ દનઃ ચ અસ્તિલેનઃ, તેન અસ્તિલેનસા સર્વપાપેન મુચ્યન્તે॥૨૦૨॥

સરલાર્થ:-

યે વિશિષ્ટાન્ અભિવાહાન્ ગૃહીત્વા શ્રીશત્રુઅયાદિતીર્થેષુ પ્રોક્તં પ્રાયશ્ચિત્તમનુષ્ઠિન્તિ તે સર્વપાપેન મુચ્યન્તે॥૨૦૨॥

ગુજરાતી :-

જેઓ ઉપર કહેલું પ્રાયશ્ચિત્ત વિશિષ્ટ પ્રકારના અભિગ્રહો લઈ શત્રુઅયાદિ તીર્થોમાં જઈ આચરે છે, તેઓ સમગ્ર પાપથી મુક્ત થાય છે. ॥૨૦૨॥

હિન્દી :-

જો વિશિષ્ટ પ્રકાર કે અભિગ્રહ લેકર શત્રુજય આદિ તીર્થો મેં જાકર પ્રાયશ્ચિત્ત કરતે હું વે સમી પાપોં સે મુક્ત હો જાતે હૈં॥૨૦૨॥

માળી :-

જે વિશિષ્ટ તહેવે અભિવાહ યેઠુન શત્રુજય આદિ તીર્થામલ્લે જાઠુન પ્રાયશ્ચિત્ત કરતાત, તે સગલ્યા પાપાત્ન મુક્ત હોતાત. ॥૨૦૨॥

English :-

The man who takes along with him sublime and exquisite types of religious things and sets off for any pilgrim spot, such as Satrunjay, etc, to perform severe penances, then he is bound to be free from the bondage of sins.

इति श्रुत्वा नृपो दुर्ग-प्रवेशनियमं ललौ ॥

आकार्य सर्वलोकं तत्र तत्रैवाऽतिष्ठित् पुरम् ॥२०३॥

इति श्रुत्वा नृपः दुर्गप्रवेशनियमं ललौ। सर्वलोकम् आकार्य तत्र एव पुरम् अतिष्ठित् ॥२०३॥

अन्यः- इति श्रीयुगन्धरसूरैः उपदेशं श्रुत्वा ब्रह्म पातीति नृपः नाभाकराजः दुर्गे प्रवेशः दुर्गप्रवेशः। दुर्गप्रवेशस्य नियमः, तं दुर्गप्रवेशनियमं ललौ जग्राह। सर्वथासौ लोकश्च सर्वलोकः तं सर्वलोकं आकार्य तत्र एव पुरं नगरं अतिष्ठित् अस्थापयत् ॥२०३॥

सरलार्थः- इति श्री युगन्धरसूरैः उपदेशं श्रुत्वा नाभाकनृपः दुर्गप्रवेशनियमं जग्राह। सर्वलोकम् आहूय तत्रैव नगरं अतिष्ठित् अस्थापयत् ॥२०३॥

गुजराती :- आ प्रभाणे श्रीयुगंधरसूरिनो उपदेश सांभणी ते न वभते नाभाकराजभे डिक्षाभां प्रवेश करवानो नियम ग्रहण कर्यो, अने सर्व प्रभवर्गने बोधावी त्यां न नगर वसाय्युं ॥२०३॥

हिन्दी :- इस तरह से श्री युगन्धर सूरिजी महाराज का उपदेश पुनकर उसी समय नाभाक राजा ने किल्ले में प्रवेश करने का नियम ग्रहण किया और सभी प्रजावर्ग को वहीं बुलाकर नगर बसाया ॥२०३॥

मराठी :- अशा प्रकारचा श्री युगवधरसूरी महाराजांचा उपदेश ऐकून त्याच वेळी श्री नाभाकराजाने किल्ल्यात प्रवेश करण्याचा नियम घेतला. आणि आपल्या सर्व प्रजेला तेथेच बोलावून नगर वसविले ॥२०३॥

English :- After having heard the incubation of the reverend priest Yugandhar, King Nabhak atonce took a religious observance of entering the fort in the presence of the priest. Then he called his subjects and established a kingdom there.

स्थापयित्वा गुरुस्तत्र जग्राह्याभिग्रहानिति ॥
यावद् यात्रां विधायाऽन्नायामि तावत् क्षितौ शये ॥२०४॥

अब्रह्म दधिदुग्धे च वर्जयामि क्रमादिवम् ॥
तीर्थ - ब्रह्माऽपत्यहत्याशुद्ध्ये मेऽभिग्रहत्रिकम् ॥२०५॥

परस्त्री मांस-मधे च, यावज्जीवमतः परम् ॥
व्यक्तानि नियमा एते, स्त्री - गोहत्याविमुक्तये ॥२०६॥

तत्र गुरुन् स्थापयित्वा तीर्थ-ब्रह्मापत्यहत्याशुद्ध्ये क्रमात् इति अभिग्रहान् जग्राह - ॥२०४॥

यावद् यात्रां विधाय अहमत्र आयामि तावत् क्षितौ शये, अब्रह्म वर्जयामि दधिदुग्धे वर्जयामि क्रमात् मे अभिग्रहत्रिकम्
अस्ति ॥२०५॥

स्त्रीगोहत्याविमुक्तये अतः परं यावज्जीवं परस्त्रीमांसमधे च व्यक्तानि एते मम नियमाः सन्ति ॥२०६॥

तत्र तस्मिन् नगरे गुरुन् श्रीयुगन्धरसूरीन् स्थापयित्वा सः तीर्थहत्या च ब्रह्महत्या च अपत्यहत्या च तीर्थब्रह्मापत्यहत्याः।
तीर्थब्रह्मापत्यहत्यानां शुद्ध्ये क्रमात् इति वह्न्यमाणान् अभिग्रहान् जग्राह ॥२०४॥

तीर्थहत्याशुद्धिकृते - यावत् अहं यात्रां विधाय अत्र आयामि आगच्छामि तावत् क्षितौ श्यौ शये स्वपिमि न ब्रह्म अब्रह्म
मैथुनं वर्जयामि ब्रह्महत्याशुद्धिकृते दधि वर्जयामि त्यजामि अपत्यहत्याशुद्धिहेतोः - दुग्धं-वर्जयामि त्यजामि क्रमात् मे
मम इदं अभिग्रहाणाम् त्रिकम् अभिग्रहत्रिकमासीत् ॥२०५॥

स्त्री च गौश्च स्त्रीगावौ स्त्रीगवोः हत्या स्त्रीगोहत्या। स्त्रीगोहत्यायाः विमुक्तिः स्त्री गोहत्याविमुक्तिः तस्यै स्त्रीगोहत्याविमुक्तये
अतः परम् क्रमेण यावत् जीवामि तावत् यावज्जीवं परस्य स्त्री परस्त्री तां परस्त्रियं त्यजामि (स्त्रीहत्याविमुक्तये इत्यर्थः)।
गोहत्याविमुक्तये च यावज्जीवं मांसं च मधं च मांसमधे त्यजामि एते मम नियमाः सन्ति ॥२०६॥

सरलार्थ :-

स नाभाकः नगरे गुरुत्न स्थापित्वा तीर्थहत्याब्रह्महत्या-बालहत्या निराकरणार्थं क्त्वात् इमान् अभिवाहान् जवाह-॥२०४॥
तीर्थहत्यानिराकरणार्थम् (१) यावत् अहम् यात्राम् कृत्वा अत्र आनच्छामि तावत् भूमौ स्वपिमि मैथुनम् च वर्जयामि।
ब्रह्महत्यानिराकरणार्थम् (२) दधि वर्जयामि। बालहत्यानिराकरणार्थम् (३) दुग्धम् वर्जयामि। इति मे अभिवाहत्रिकम् वर्तते ॥२०५॥
अहम् स्त्रीहत्याविमुक्त्यर्थम् अतः परम् यावत् जीवामि तावत् परस्त्रियम् वर्जयामि। गोहत्याविमुक्त्यर्थम् च मांसभयो त्यजामि।
एते मम निवामाः सन्ति ॥२०६॥

भुजयती :- गुरुभक्षारणने त्यां न राभी तेओत्री पासे नाभाउ राअओ आ प्रभाणे अभिशखो (नियमो) अडायु क्यो : न्यां
सुधीमां हुं श्रीशत्रुंनय तीर्थनी यात्रा करीने पाछो अर्धो न आवुं त्यां सुधी पृथ्वी पर न शयन करीश. अने तीर्थयात्रानी
शुद्धि भाटे यात्रा करीने पाछो आवुं त्यां सुधीमां मैथुननो त्याग कउं छुं, बाल्या-हत्यानी शुद्धि भाटे हर्दीनो त्याग,
औसत्या अने गोधत्यानी मुजिन भाटे यावज्जिवं, परस्त्री, मांस अने भद्रनी त्याग कउं छुं. ॥२०४॥ ॥२०५॥ ॥२०६॥
गुरुभक्षारणन को वहाँ रोक कर उनके पास से नाभाक रा नाने इस तरह के नियम ग्रहण किये, "जब तक मैं श्रीशत्रुंनय तीर्थ
की यात्रा कर के वापस लौटकर नहीं आता तब तक जगह पर ही सोऊंगा, तीर्थहत्या की शुद्धि के लिये यात्रा कर के वापस
आने तक मैथुन का त्याग करता हूँ। ब्राह्मणहत्या की शुद्धि के लिये वही का त्याग, बालहत्या की शुद्धि के लिये दूध का त्याग,
स्त्रीहत्या और गोहत्या की शुद्धि के लिये आजीवन परस्त्री, मांस और मदिरा का त्याग करता हूँ ॥२०४॥ ॥२०५॥ ॥२०६॥

हिन्दी :

मराठी :-

गुरुभक्षारजांना तेथेच राहण्याचे सांगून, त्यांच्या कडून नाभाकराजाने या प्रमाणे अभिवाह (नियम) घेतले. जोपर्यंत श्री
शत्रुंजयतीर्थयात्रा करून परत येत नाही तोपर्यंत जमिनीवर झोपेन, आणि तीर्थयात्रेच्या शुद्धिबदल जोपर्यंत यात्रा करून परत येत
नाही तो पर्यंत मैथुनाचा त्याग करीन, आणि ब्राह्मण हत्येच्या शुद्धीसाठी दहाचा त्याग, बालहत्येच्या शुद्धीसाठी दुधाचा त्याग,
तसेच स्त्रीहत्या व गोहत्येच्या शुद्धीसाठी आजीवन परस्त्री मांस आणि मदिराचा त्याग करीन. ॥२०४॥ ॥२०५॥ ॥२०६॥

English :- Having requested the monk to halt there, King Nabhak inhaled the following commandments. He would
only sleep on the ground, till he returns, from the pilgrimage. He would maintain celibacy with his women,
till he returns, in order wash away his sin, of demolishing a temple. He would forfiet his intake of curds till
he returns, to wash himself away from his sin, of murdering a brahmin. He would forfiet milk, to wash away
his sin of murdering a child and he would forfiet the intake of meat, alcohol, and also the lust for another
man's wife, to clean himself, from the sin of murdering a woman and a cow.

नियोज्य स्वजनान्नव्य-प्रासादार्थे गुरोर्विरा ॥
एकान्तरोपवासैः सोऽष्टमासीतप आददे ॥२०७॥

अन्वयः- गुरोः गिरा सः स्वजनान् नव्यप्रासादार्थे नियोज्य एकान्तरोपवासैः अष्टमासीतपः आददे ॥२०७॥
विवरणम्:- गुरोः श्रीयुगन्धरसूरैः गिरा वाचा वचनेन सः नाभाकः स्वस्य जनाः स्वजनाः तान् स्वजनान् नव्यप्रासादं नव्यप्रासादः नव्यप्रासादस्य अर्थे नव्यप्रासादार्थे नव्यप्रासादं निर्मापयितुं नियोज्य एकमन्तरा उपवासाः एकान्तरोपवासाः तैः एकान्तरोपवासैः अष्टमासीतपः आददे जग्राह ॥२०७॥

सरलार्थः- अनन्तर सः नाभाकः गुरोः वचनेन स्वजनान् नव्यप्रासादं निर्मापयितुं नियोज्य एकान्तरोपवासैः अष्टमासीतपः जग्राह ॥२०७॥

गुणशती :- त्पार पछी गुणभट्टाराजना उपदेशी नवीन देससर बंधाववा भाटे पोताना भागुसोने आक्षा करी अडांतरे उपवास करवा पूर्वक तेणे अष्टमासी तप शु शु ३५ ॥२०७॥

हिन्दी :- बाद में गुरुमहाराज के उपदेश के अनुसार नया मंदिर निर्माण करने के लिये अपने आदमियों को आज्ञा दी और एकान्तर उपवास के द्वारा अष्टमासी तप शुरू किया।

मराठी :- नंतर गुरुंच्या आज्ञेप्रमाणे मंदिर (देऊळ) बांधण्यासाठी आपल्या माणसांना आज्ञा दिली आणि स्वतः एकान्तर उपवास करून अष्टमासी तपांची शुरुवात केली.

English :- Then according to the monition of the monk, King Nabhak ordered his men to lay the foundation of the new temple and began an alternate day fast for eight months.

सिद्धिं गतेऽथ प्रासादे - ऽष्टभिर्मासेः स काश्चनाम् ॥

श्री आदिदेवप्रतिमां, स्थापयामास सोत्सवम् ॥२०८॥

अन्यः- अथ अष्टभिः मासैः प्रासादे सिद्धिं गते सः काश्चनां श्री आदिदेवप्रतिमां सोत्सवं स्थापयामास ॥२०८॥

विवरणम्:- अथ अनन्तरं अष्टभिः मासैः प्रासादे मन्दिरे सिद्धिं गते सः काश्चनां सुवर्णमयीम् आदिश्चासौ देवश्च आदिदेवः। श्रिया युतः आदिदेवः श्री आदिदेवः। श्रीआदिदेवस्य प्रतिमां श्रीआदिदेवप्रतिमां श्रीआदिदेवमूर्तिं उत्सवेन सह यथा स्यात् तथा सोत्सवं तत्र प्रासादे स्थापयामास अस्थापयत् ॥२०८॥

सरलार्थः- अनन्तरम् अष्टभिः मासैः सिद्धिं गते प्रासादे सः नाभाकः सुवर्णमयीं श्री आदिदेवमूर्तिम् उत्सवेन सह स्थापयामास ॥२०८॥

गुजराती :- આઠ મહિને દેસસર પૂર્ણ થયું ત્યારે નાભાકરાજએ તે દેસસરમાં મોટા ઉત્સવપૂર્વક શ્રીઋષભદેવ પ્રભુની સુવર્ણમય પ્રતિમા પ્રતિષ્ઠિત કરાવી. ॥२०८॥

हिन्दी :- आठ महिने में मंदिर का निर्माण कार्य पूर्ण हुआ तब राजाने बड़े उत्सव के साथ श्री ऋषभदेव की सोने की प्रतिमाकी स्थापना करवाई॥२०८॥

मराठी :- आठ महिन्यांत देऊळ बांधण्याचे काम पूर्ण झाले तेव्हा नाभाकराजाने त्या देवळात श्री ऋषभदेव प्रभूच्या सोन्याच्या प्रतिमेची मोठ्या धाटाने प्रतिष्ठापना केली. ॥२०८॥

English :- After the completion of these eight months, the new temple was constructed. Then the King, with great pomp and style installed a golden statue of Lord Rishabdev.

तत्र त्रिकालं सर्वज्ञ - मर्चयन् विधिवच्चपः॥

मासाष्टकेन सम्पूर्णी - चक्रे शेषतपोऽखिलम् ॥२०९॥

अन्ययः-

तत्र सर्वज्ञं त्रिकालं विधिवत् अर्चयन् नृपः अखिलं शेषतपः मासाष्टकेन सम्पूर्णीचक्रे ॥२०९॥

विवरणम्:-

तत्र स्वयं निर्मापिते प्रासादे सर्वं जानातीति सर्वज्ञः तं सर्वज्ञं त्रयाणां कालानां समाहारः त्रिकालं विधिना तुल्यं विधिवत् अर्चयन् पूजयन् नृपः अखिलं सर्वं शेषं च तत् तपश्च शेषतपः मासानामष्टकं मासाष्टकं तेन मासाष्टकेन न सम्पूर्ण असम्पूर्णम् असम्पूर्णं सम्पूर्णं चक्रे सम्पूर्णीचक्रे ॥२०९॥

सरलार्थः-

तस्मिन् स्वयं निर्मिते मंदिरे त्रिकालं सर्वज्ञं भगवन्तआदिनाथं विधिवत् पूजयन् नृपः शेषं तपः अष्टभिः मासेः सम्पूर्णीचक्रे ॥२०९॥

गुणशती :-

पोते भंभावेला नवीन देरासरभां प्रतिष्ठित उरावेवी श्रीऋषभदेव सर्वज्ञनी प्रतिभानी उभेशां त्रगु दाय विधियुक्त पूज करती नाभाकराजये आऽ मडिने भाडीनो तप पूरो कर्यो॥२०८॥

हिन्दी :-

स्वनिर्मित मंदिर में प्रतिष्ठित की हुई श्री ऋषभदेव सर्वज्ञ प्रभुकी प्रतिमा की हमेशा तीनों काल विधियुक्त पूजा करते हुये नामाक राजाने आठमहिने में तप पूर्ण किया॥२०९॥

मराठी :-

स्वतः नवीन बांपलेल्या त्या देवळांत प्रतिष्ठा केलेल्या श्री ऋषभदेव सर्वज्ञ प्रभूच्या प्रतिमेची नेहमी तिन्ही वेळा विधिपूर्वक पूजा करीत त्या नाभाक राजाने आठ महिन्यांत राहिलेली तपस्या पूर्ण केली.

English :-

King Nabhak, who had build the temple in honour of the omniscient Lord Rishabdev, completed his penence of the alternate day fast and the religious puja of the Lord, three times a day, after a lapse of eight months.

तीर्थहत्याविनिर्मुक्तः शुभेऽह्नि भरतेशवत्॥

श्री शत्रुअययात्रार्थ, चचाल गुरुभिः सह ॥२१०॥

अन्वयः- तीर्थहत्याविनिर्मुक्तः सः शुभे अह्नि भरतेशवत् गुरुभिः सह श्रीशत्रुअययात्रार्थे चचाल ॥२१०॥

विवरणम्:- एवं नवप्रासादनिर्माणेन अष्टमासीतपसा च तीर्थस्य हत्या तीर्थहत्या तीर्थहत्याविनिर्मुक्तः नृपः नाभाकः शुभे प्रशस्ते अह्नि दिने भरतस्य ईशः भरतेशः भरतेशेन तुल्यं भरतेशवत् भरतचक्रवर्ती इव गुरुभिः सह श्रीशत्रुअयस्य यात्रा श्री शत्रुअययात्रा श्री शत्रुअययात्रायै इवं श्री शत्रुअययात्रार्थं चचाल अचालीत् ॥२१०॥

सप्तार्थः- ततः तीर्थहत्याविनिर्मुक्तः नाभाकः नृपः शुभे दिवसे भरतचक्रवर्ती इव गुरुभिः सह श्रीशत्रुअययात्रार्थं चचाल अचालीत् ॥२१०॥

अुनराती :- आ प्रभाणे अष्टमासी तप करवाथी अने नवीन हेरासर बांधाववाथी तीर्थहत्याना पापथी भुक्त थेल ते नाभाकराजो शुभ दिवसे चक्रवर्ती भरतेश्वर भडाराजानी येठे श्रीशत्रुअय तीर्थनी यात्रा निमित्ते गुरुभडाराज साथे त्यांधी प्रयाण कर्यु. ॥२१०॥

हिन्दी :- अष्टमासी तप करके और मंदिर निर्माण कराने से तीर्थ घात के पाप से वह मुक्त हुआ उस नामाकराजाने एक शुभ दिन चक्रवर्ती भरत महाराजाकी तरह श्री शत्रुजय तीर्थ की यात्रा के लिये गुरुमहाराज के साथ प्रयाण किया॥२१०॥

मराठी :- अष्टमासी तप व देऊळ बांधल्याने तीर्थघाताच्या पापापासून मुक्त झालेल्या त्या नाभाक राजाने एका शुभ दिवशी चक्रवर्ती भरत महाराजा सासवे गुरुमहाराजासह श्री शत्रुजय तीर्थयात्रेसाठी प्रयाण केले.॥२१०॥

English :- After King Nabhak had completed his penance and constructing a temple in eight months, he was emancipated from the sin of demolishing a temple. Then King Nabhak on one auspicious day, like the great universal monarch King Bharat, departed for the pilgrimage of mount Satrunjay, along with the reverend priest.

चतुर्थाऽद्यप्रयाणेऽपि, मार्जारीषु पदोपरि।

समुत्तीर्णासु तद्धेतुं, पृष्ठाः श्री गुरवोऽवदन् ॥२११॥

अन्वयः- आद्यप्रयाणेऽपि मार्जारीषु चतुर्धा पदोपरि समुत्तीर्णासु तद्धेतुं पृष्ठाः गुरवः अवदन् ॥२११॥

विवरणम्:- आदौ भवानि आद्यानि आद्यानि च तानि प्रयाणानि च आद्यप्रयाणानि तेषु आद्यप्रयाणेषु मार्जारीषु चतुर्धा पदयोः उपरि पदोपरि समुत्तीर्णासु सतीषु तस्य हेतुः तद्धेतुः तं तद्धेतुं तत्कारणं पृष्ठाः श्रिया युक्ताः गुरवः श्रीगुरवः अवदन् अभावन्त ॥२११॥

संस्कारार्थः- आद्यप्रयाणेषु एव मार्जारीः चतुर्धा नृपस्य चरणयोः उपरि समुदतरन्। तदा सः गुरं तत्कारणमपृच्छत्। अतः गुरवः तमवदन् ॥२११॥

गुणवती :- श्री शत्रुंजयनी यात्रा भटे नालाक्षराज प्रयाग इतो उत्तरे तेनाभां शुद्धाभां चार भिलाडी तेना पञ्च आगण धर्मे यात्री गर्ह. राजभे गुरुमहाराजने तेनुं क्षराग पृष्ठं, त्यारे गुरुमहाराजने इहुं ३, ॥२११॥

हिन्दी :- यात्रा के लिये प्रस्थान करते समय ही चार बिल्लीयाँ उस के पैरों के पास से आड़ी चली गयी। तब राजाने गुरुमहाराज को उस का कारण पूछा और गुरुमहाराज ने बताया कि, ॥२११॥

मराठी :- श्री शत्रुंजय तीर्थयात्रेसाठी नाभाक राजाने जसे प्रयाण केले तोच चार मांजरी त्यांच्या पावाजवळून आडव्या गेल्या. राजाने गुरुंना कारण विचारले तेव्हा गुरुमहाराज म्हणाले की, ॥२११॥

English :- As they were departing for their pilgrimage, four cats crossed the King's path. Feeling perplexed, King Nabhak, asked the reverend priest the of this untoward incident.

बालादिहत्याः स्वं भावं, पुण्यप्रत्यूहहेतये ॥

दर्शयन्ति परं सिद्धि - ध्रुवं स्यादेकचेतसः ॥२१२॥

अन्यः- बालादिहत्याः पुण्यप्रत्यूहहेतवे स्वं भावं दर्शयन्ति परं एकचेतसः ध्रुवं सिद्धिः स्यात् ॥२१२॥

विवरणम्:- बालः आवौ येषां ते बालादयः। बालादीनां हत्या बालादिहत्याः पुण्ये प्रत्यूहः विघ्नः पुण्यप्रत्यूहस्य हेतवे पुण्यप्रत्यूहहेतवे सुकृतकर्मणि विघ्नान् उत्पादयितुं स्वं भावं दर्शयन्ति परम् एकं दृढं चेतः यस्य सः दृढचेताः, तस्य एकचेतसः पुण्ये कर्मणि दृढमनसः नरस्य ध्रुवं निश्चितं सिद्धिः स्यात्। अतः दृढमनसा वर्तितव्यं ॥२१२॥

समसार्थः- बालादिहत्याः पुण्यकर्मणि विघ्नान् उत्पादयितुं स्वं भावं दर्शयन्ति। परं पुण्यकर्मणि दृढमनाः नरः अवश्यं सिद्धिं प्राप्नोति ॥२१२॥

अुनयाती :- “हे राजन्! तं नरे पूर्वं लानुना लवभां बाधयत्यादि इत्याद्यो इरी इती ते पापो पुण्यकार्यभां विघ्न इत्याभाटे पोतानो भाग लववे छे, पाप पुण्यकार्यभां प्रवृत्त थयेव दृढ चिन्तवाणो भरेभर पोताना कार्यभां इत्तेछ भेजवे छे” ॥२१२॥

हिन्दी :- “हे राजन्! पूर्वजनम में तूने की हुई हत्याओं के पाप इस पुण्यकार्य में बाधा डालने के लिये अपना काम कर रही है, फिर भी पुण्य कार्य में दृढ निश्चयी मानव सचमुच अपने कार्य में विजय प्राप्त करता है।”

मराठी :- “हे राजन्! पूर्वजन्मी तू केलेल्या हत्येचे पाप या पुण्यकार्यात अडचणी टाकण्याचे आपले काम करीत आहे, तरी पुण्यकार्यात प्रवृत्त झालेल्या दृढ मनाच्या माणसालाच आपल्या कार्यात सिद्धि मिळते.

English :- At this the rev. priest replied that his sins of his past life, that has accured by murdering, are bringing clogs in his actions. But if one has tenacious and emphatic decisions of doing meritorious deeds, is bound to appease the Goddess of success.

मत्तैवमेकचित्तः स-न्नादिवेवस्मृतौ नृपः ॥

उपशत्रुअयं प्रापा-डनवच्छिन्नप्रयाणकैः ॥२१३॥

अन्वयः-

एवं मत्वा नृपः आदिवेवस्मृतौ एकचित्तः सन् अनवच्छिन्नप्रयाणकैः उपशत्रुअयं प्रापः ॥२१३॥

विवरणम्:-

एवं गुरोर्वचनं मत्वा नृपः नाभाकः आदिश्रासौ देवश्च आदिवेवः आदिवेवस्य स्मृतिः आदिवेवस्मृतिः, तस्याम् आदिवेवस्मृतौ भगवतः श्रीऋषभदेवस्य ध्याने एकं चित्तं यस्य सः एकचित्तः एकाग्रमनाः सन् न अवच्छिन्नानि अनवच्छिन्नानि अखण्डानि अनवच्छिन्नानि च तानि प्रयाणकानि च अनवच्छिन्नप्रयाणकानि, तैः अनवच्छिन्नप्रयाणकैः अखण्डितप्रयाणैः शत्रुअयस्य समीपे उपशत्रुअयं प्राप आजगाम ॥२१३॥

ससत्तार्थः-

एवं गुरोर्वचनं मत्वा नृपः श्रीऋषभदेवस्य ध्याने एकचित्तः सन् अखण्डप्रयाणैः शत्रुअवसमीपं प्राप आजगाम ॥२१३॥

गुणवती :-

आ प्रभाणे गुरु भक्षाराजनुं वयन हृदयभां धरीने श्रीश्वान् आदीश्वर प्रभुना ध्यानभां अक्षय भनवाणो नाभाउ राण अस्मदित प्रयाणैथी श्री शत्रुअय पर्वत पासे पडोथो. ॥२१३॥

हिन्दी :-

इस तरह गुरु महाराज का वचन हृदय में धारण कर श्रीमान आदीश्वर प्रभु के ध्यान में एकाग्र मन से लीन होकर वह नाभाकराजा निरन्तर प्रयाण कर के शत्रुजय पर्वत के पास आ पहुंचा ॥२१३॥

मराठी :-

ह्याप्रमाणे गुरुमहाराजांचे वचन हृदयात ठेवून, श्रीमान आदीश्वर प्रभूंच्या ध्यानामध्ये तल्लीन होऊन तो नाभाकराजा अस्तबलित प्रयाणाने शत्रुजय पर्वताजवळ येऊन पोहोचला ॥२१३॥

English :-

Having retained the religious aphorisms of the rev priest in his heart, King Nabhak began his earnest feelings of meditation on Lord Aadishwar and then set off for the mount without wasting any more time. He reached the mount in due-course.

दृग्विषयं तीर्थे प्राप्ते, निजसैन्यं निवेश्य सः ॥
शुचिर्भूत्वाऽभितीर्थं च, पदानि कतिचिद्वदौ ॥२१४॥
सिंहहासनेऽथ न्यस्याहंद्बिम्बं सकलसङ्घययुक् ॥
स्नपयित्वा ततः सर्वपूजाभेदैरपूजयत् ॥२१५॥

तीर्थे दृग्विषयं प्राप्ते सति सः निजसैन्यं निवेश्य शुचिः भूत्वा अभितीर्थं कतिचित् पदानि ददौ ॥२१४॥

अथ सकलसङ्घययुक् सः सिंहहासने अहंद्बिम्बं न्यस्य ततः स्नपयित्वा सर्वपूजाभेदैः अपूजयत् ॥२१५॥

विवरणम्:- तीर्थे शत्रुअयतीर्थे दृशोः विषयः दृग्विषयः तं दृग्विषयं प्राप्ते सति दृष्टिगोचरे सति सः नाभाकनूपः निजं च तत् सैन्यं च निजसैन्यं तत्रैव निवेश्य संस्थाप्य शुचिः पवित्रः भूत्वा तीर्थमभि अभितीर्थं तीर्थसम्मुखं कतिचित् कानिचित् पदानि ददौ ॥ तीर्थसम्मुखं कानिचित् पदानि अचालीत् ॥२१४॥

अथ अनन्तरं सकलश्चासौ सङ्घश्च सकलसङ्घः! सकलसङ्घेन युज्यतेऽसौ सकलसङ्घयुक् साधु-साध्वी-श्रावक-श्राविकाचतुर्विधसङ्घेन सह सिंहहासने अर्हतः बिम्बं अहंद्बिम्बं न्यस्य स्थापयित्वा ततः स्नपयित्वा स्नात्रं विधाय पूजायाः भेदाः पूजाभेदाः। सर्वे च ते पूजाभेदाश्च सर्वपूजाभेदाः तैः सर्वपूजाभेदैः सर्वपूजाप्रकारैः अपूजयत् ॥२१५॥

सरलार्थः:- शत्रुक्षयतीर्थे दृष्टिगोचरमागतं सति सः नृपः तत्रैव स्वसैन्यं संस्थाप्य शुचिः भूत्वा तीर्थसम्मुखं कतिचित् पदानि अचालीत् ॥२१४॥ अनन्तरं सकलसङ्घेन सह सिंहहासने अहंद्बिम्बं संस्थाप्य स्नात्रं विधाय नृपः सर्वपूजाप्रकारैः अपूजयत् ॥२१५॥

गुणवती :- श्री शत्रुं न्यतीर्थं दृष्टिभे पशुं के तुर्त पोताना सैन्येने त्यांन स्थापन करी, शरीरि पवित्र थर्ष, तीर्थ सम्मुख डेटडाभेड उगला आगण नर्ष, ॥२१४॥ सर्व संघ सहित सिंहासन पर अरिहन्त प्रभुनी प्रतिभा पधरावीने ते प्रतिमानी परवाण पूज करी अने पछी सर्व साभग्री वेउ विधिपूर्वकनी पूज करी ॥२१५॥

पराठी :-

श्री शत्रुंजय तीर्थ दृष्टीस पडल्यावर लगेच आपल्या सैन्याला तेथेंच थांबवून, शरीराने शुध्द होऊन, तीर्थाच्या समोर काही पाऊल पुढे जाऊन, सगळ्या संघासोबत अरिहंत प्रभूची प्रतिमा बसवून, तिचे प्रक्षालन करून नंतर पूजेच्या समग्र सामग्रींनी विधिपूर्वक पूजा केली.॥२१५॥

When the mount of Satrunjay was discernible, he atonce left his army behind, cleansed himself bodily and walking a little ahead towards the mount, installed a statue of Lord Aarihant in the presence of the association (Sangh). He then performed the religious rites (puja) in honour of Lord Aarihant in a ceremonial ordinance..

आलिख्याऽष्टोत्तरशतवृत्तैः सानन्दमस्तवीत्॥२१६॥

अथो अनन्तरं रत्नानां स्थालः रत्नस्थालः तस्मिन् रत्नस्थाले स्वर्णस्य रूप्यस्य च यवाः स्वर्णरूप्ययवाः, तैः स्वर्णरूप्ययवैः मङ्गलानामष्टकं मङ्गलाष्टकम् आलिख्य विरचय्य अष्टौ उत्तराणि यस्य तद् अष्टोत्तरया अष्टोत्तरम् च तत् शतं च अष्टोत्तरशतमा अष्टोत्तरशतं वृत्तानि छन्दसि अष्टोत्तरशतवृत्तानि, तैः अष्टोत्तरशतवृत्तैः अष्टोत्तरशतछन्दोभिः (श्लोकैः) आनन्देन सह यथा स्यात् तथा सातन्दम् अस्तवीत् अस्तौत् ॥२१६॥

अनन्तरं रत्नस्थाले सुवर्णस्य सौप्त्यस्य च यवैः अष्टौ मङ्गलानि विरचय्य अष्टोत्तशतश्लोकैः अस्तौषीत् ॥२१६॥

संरक्षणार्थ:-

ગુજરાતી :- ત્યાર બાદ રત્નના યાજ્ઞમાં સુવર્ણ અને રૂપાના જવોથી આઠ મંગલ આલેખીને, હૃદયના ઉદ્ઘાસથી એકસો આઠ જ્વાળો વડે ભાવપૂર્વક પ્રભુની સંતિ કરી. ॥૨૧૬॥

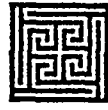
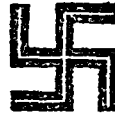
हिन्दी :- बाद में रत्नों की थाली में, सोने और चांदी के जवों से आठ मंगल की रचना की और प्रसन्न हृदय से, उमंग के साथ एकसोआठ (१०८) श्लोकों से यावत्पूर्वक प्रभुकी स्तुति की॥२१६॥

मराठी :- नंतर रत्नांच्या ताटात सोने व चांदीच्या जवांनी आठ मंगल रचून हृदयाच्या हर्षने एकशेआठ (१०८) श्लोकांनी भावपूर्वक प्रभूची स्तुती केली.॥२१६॥

English :- Then a plate studded with diamonds that was filled with gold and silver coins were presented to the lord. The King then textured the eight auspicious objects (*Mangals*) and sang the hundred and eight psalms of praise of the sanskrit couplet.

Note - The eight Mangals (Auspicious objects)

- 1) Fylfot (Swastika)
- 2) The seat on which a king is consecrated. (Badrasan)
- 3) A pair of fishes. (Matseiyugal)
- 4) Gahunli' (Symbol)
- 5) A Mirror (Darpaan)
- 6) An earthen pot (Kumbhe)
- 7) Shri Vardhaman (symbol)
- 8) Shri Vatsa (symbol)

शक्रस्तेन वन्दित्वा, सिद्धाद्रिं चाऽथ सद्गुरुन् ॥

नत्वा स्वर्णमणिरत्न - मुक्ताभिस्तानवीवृधत् ॥२१७॥

अन्वयः- शक्रस्तेन सिद्धाद्रिं वन्दित्वा अथ सद्गुरुन् नत्वा स्वर्णमणिरत्नमुक्ताभिः तान् अवीवृधत् ॥२१७॥

विवरणम्:- अथ अनन्तरं नमोत्पुणं शक्रस्य स्तवः शक्रस्तेन, तेन शक्रस्तेन सिद्धाद्रिं श्रीशत्रुअयगिरिं वन्दित्वा, सद्गुरुन् नत्वा स्वर्णं च मणयश्च रत्नानि च मुक्ताश्च स्वर्णमणिरत्नमुक्ताः ताभिः स्वर्णमणिरत्नमुक्ताभिः तान् अवीवृधत् अवर्धापयत् ॥२१७॥

संसारार्थः- अनन्तरं नमोत्पुणं शक्रस्तेन श्री शत्रुअयगिरिं वन्दित्वा, सद्गुरुन्, नत्वा च सः तान् स्वर्णमणिरत्नमुक्ताभिः अवीवृधत् ॥२१७॥

गुजराती :- त्यार बाद नभु-युगं वरे सिद्धायलने वांढी, शुभभडाराजने नभनं डरी तेथोने सुवर्ण, मणि, रत्न अने मोती वरे वधाया ॥२१७॥

हिन्दी :- बादमें शक्रस्तेन द्वारा सिद्धाचल की वंदना की और गुस्महाराज को नमन करके उन को सोना, मणि, रत्न और मोतीयो से बधाया ॥२१७॥

मराठी :- नंतर शक्रस्तेनांने सिद्धाचलाला नमस्कार करून व गुरुंना नमस्कार करून त्यांना सोने, मणि, रत्न आणि मोत्यांनी ओवाळणी केली ॥२१७॥

English :- Then along with monk, he bowed down in veneration towards the mount of Satrunjay (Siddhachal) and repeated the prayer, "Nāmothunam".

Then bowing in deep devotion towards the monk, the king then circulated a plate filled with gold silver and precious stones, before the monk, to show his deep awed respect and solemn regard and welcomed the monk gladly.

यत्त्वा यथेच्छमर्थिभ्यो, दानं मिष्टान्नभोजनैः ॥

अतूषत् सर्वलोकान्, धार्मिकांश्च विशेषतः ॥२१८॥

अर्थिभ्यः मिष्टान्नभोजनैः यथेच्छं दानं दत्त्वा सर्वलोकान् विशेषतः धार्मिकान् अतूषत् ॥२१८॥

अर्थिभ्यः शाचकेभ्यः मिष्टानि च तानि अन्नानि च मिष्टान्नानि मिष्टान्नानां भोजनानि मिष्टान्नभोजनानि, तैः मिष्टान्नभोजनैः सह इच्छाम् अनातेक्रम्य यथेच्छं दानं दत्त्वा सर्वे च ते लोकाश्च सर्वलोकाः, तान् सर्वलोकान् विशेषतः धर्म चरन्तीति धार्मिकाः तान् धार्मिकान् जनान् अतूषत् अतोषयत् ॥२१८॥

अनन्तरं याचकेभ्यः मिष्टान्नभोजनैः सह यथेच्छं दानं दत्त्वा सर्वलोकान् विशेषतः धार्मिकान् जनान् अतोषयत् ॥२१८॥

गुणशती :- याचकान् नानाभिः मिष्टान्न भोजनैः सर्व लोकोने संतुष्टं कर्त्तुं, तेषां पाशु धार्मिक पुत्रयोनी तो विशेष प्रकृति आदर सन्धारपूर्वक भक्ति करी तेभ्यो संतोष उपपन्नो ॥२१८॥

हिन्दी :- याचकों को इच्छित दान देकर, सभी लोगों को मिष्टान्न भोजन कराकर और धार्मिक पुरुषोंको विशेष आदर सत्कारपूर्वक भक्ति करके संतुष्ट किया ॥२१८॥

मराठी :- त्याने याचकांना इच्छित दान देऊन, सगळ्या लोकांना मिष्टान्न भोजन वाढून, आणि धार्मिक पुरुषांना विशेष आदर सत्कार व भवतीने संतुष्ट केले ॥२१८॥

English :- Then he gave the desired alms to the mendicants, fed all around with delicious food and sweetmeats, felicitated the religious men with utmost importance and respect. He thus as a sufficer, sufficed one and all.

ततोत्तिक्रान्तशेषाध्वा, पुरस्कृत्य गुरुं नृपः ॥

रजे चटन् गिरिं मुक्त्यै, प्रस्थानं साधयन्निव ॥२१९॥

अन्यः - ततः अतिक्रान्तशेषाध्वा नृपः गुरुं पुरस्कृत्य मुक्त्यै प्रस्थानं साधयन् इव गिरिं चटन् रजे ॥२१९॥

विवरणम्:- ततः तदनन्तरं शेषश्राप्तौ अध्वा च शेषाध्वा अतिक्रान्तः शेषाध्वा येन सः अतिक्रान्तशेषाध्वा । शेषमार्गमतिक्रान्तः नृपः गुरुं पुरस्कृत्य पुरतः कृत्वा मुक्त्यै मोक्षाय प्रस्थानं साधयन् इव गिरिं श्रीशत्रुञ्जयगिरिं चटन् आरोहन्रेण शुशुभे ॥२१९॥

सरलार्थ:- तदनन्तरम् अवशिष्टं मार्गमतिक्रान्तः नृपः नाभाकः गुरुं पुरस्कृत्य मुक्त्यै प्रस्थानं साधयन् इव शत्रुञ्जयगिरिम् आरोहन् शुशुभे ॥२१९॥

गुणवती :- त्याग्य पथी आडीनो मार्ग पार करी, गुरुभक्षारान्ने आगण करी भाग्ये मुक्तिने भाटे प्रस्थान करुं डोय तेवी शीते शत्रुञ्जय उपर चढतो राज्ञ शोभवा लाग्यो. ॥२१९॥

हिन्दी :- फिर शेष मार्ग चलकर. महाराज को आगे कर, शत्रुञ्जय पर्वत पर चढता हुआ वह राजा ऐसे शोभायमान हो रहा था जैसे मुक्ति के लिये प्रस्थान कर रहा हो ॥२१९॥

मराठी :- नंतर उरलेला रस्ता पार करून, गुरुमहाराजांना पुढे करून, शत्रुञ्जय पर्वतावर चढतांना तो राजा असा शोभू लागला की जसे मुक्तीसाठी प्रस्थान करीत आहे.

English :- Then when they had reached close to their destination, the King requesting the monk to walk ahead of all, now began climbing the mount. He now shone with such radiance and magnificence, as he walked up, which seemed as though he is about to walk into the final Salvation.

प्रासाददर्शने पूर्व-मपूर्वोत्सवपूर्वकम् ॥

याचकेभ्यो ददद्दानं, कल्पवृक्षायते स्म सः ॥२२०॥

अन्य:- पूर्व प्रासाददर्शने अपूर्वोत्सवपूर्वकं याचकेभ्यः दानं ददत् सः कल्पवृक्षायते स्म ॥२२०॥

विवरणम्:- श्री शत्रुघ्नयगिरि आरोहन् सः पूर्व प्रथमं प्रासादस्य जिनमन्दिरस्य दर्शने प्रासाददर्शने प्रथममेव प्रागादे दृष्टे अपूर्वशासो उत्सवश्च अपूर्वोत्सवः अपूर्वोत्सवः पूर्वः यस्मिन् कर्मणि यथा स्यात् तथा अपूर्वोत्सवपूर्वकम् अपूर्वोत्साहेन इत्यर्थः याचकैभ्यः अर्थिभ्यः दानं दत्तं यच्छन् सः कल्पवृक्षः इव आचरति कल्पवृक्षायते स्म ॥२२०॥

समर्थार्थः:- श्रीशत्रुघ्नयगिरि आरोहन् सः यदा प्रथममेव प्रासादम् अपश्यत् तदा अपूर्वोत्सवपूर्वकं याचकैभ्यः दानमददात्। तदानीं सः कल्पवृक्षः इव आचरति कल्पवृक्षायते स्म ॥२२०॥

गुणशती :- भूषा पवित्र तीर्थ श्रीशत्रुघ्नयगिरि पर यदा प्रथमं श्री आदीश्वर प्रभुना देशस्वरुं दर्शनं यदा न अपूर्व उत्सवपूर्वकं याचकोने दान आपतो ते नाभाक राज्ञ साक्षात् कल्पवृक्ष समान देवावा वाग्यो ॥२२०॥

हिन्दी :- पवित्र शत्रुघ्नय तीर्थपर चढते हुए प्रभु के मंदिर का प्रथम दर्शन होते ही अपूर्व उत्सवपूर्वक याचकों को दान देते हुए वह नामाकराजा साक्षात् कल्पवृक्ष के समान दिखने लगा ॥२२०॥

मराठी :- पवित्र शत्रुघ्नय तीर्थावर चढत असता, प्रभूच्या देवळाचे प्रथम दर्शन होताच त्यानें अपूर्व उत्साहाने लोकांना दान दिले तेव्हां तो राजा कल्पवृक्षासारखा शोभायमान दिसत होता ॥२२०॥

English :- As he climbed the mount, he first happened to see a temple, built in honour of the Lord Addishwar. He then had a grand fete and rejoicing which revealed an unique stupendousness. He then showered a rain of alms upon the meditants, which made him seem and shine like the "Kalpavrush".

Note - *Kalpavrush* is a tree from Indra's paradise which yields anything desired.

स्नात्रपूजाध्वजारोपाऽ मारिस्नाना-शनादिकम्॥

सर्वं सङ्घपतेर्धर्मकर्मोऽष्टाहमपि व्यधात् ॥२२१॥

अन्वयः-स नृपः अष्टाहमपि स्नात्रपूजाध्वजारोपाऽमारिस्नानाशनादिकं सर्वं सङ्घपतेः धर्मकर्म व्यधात् ॥२२१॥

विवरणम्:- सः नृपः अध्यानामह्नां समाहारः अष्टाहम् अपि अष्टौ दिनानि स्नात्रपूजा च ध्वजस्यारोपः ध्वजारोपश्चाऽमारिपटहश्च स्नानं

च अशनं (स्वामिवात्सल्यं) च आदौ यस्य तत् स्नात्रपूजाध्वजारोपाऽमारिस्नानाऽशनादिकं सर्वं सङ्घस्य पतिः सङ्घपतिः

तस्य सङ्घपतेः सङ्घाधिपस्य धर्मस्य कर्म धर्म कर्म व्यधात् अकरोत्। अष्टाह्निकामहोत्सवं कृत्वा अष्टौ दिनानि यावत्

सः स्नात्रपूजादिकं सर्वं सङ्घपतेः धर्मकर्म व्यधात् ॥२२१॥

सरलार्थः- सः नृपः अष्टाह्निकामहोत्सवं कृत्वा अष्टौ दिनानि स्नात्रपूजा - ध्वजारोपः अमारिपटहः स्नानं स्वामिवात्सल्यं च इत्येवमादिकं

सर्वं संप्रपतेः धर्मकर्म, व्यधात् ॥२२१॥

शुद्धश्री:- ते नाभाऽ राज्ञ्ये अक्षरं भोक्तृत्वं श्री, ओष्ठ द्विवसे स्नात्रपूजा, ध्वजारोपः, अमारिपटह, स्नान, स्वामिवात्सल्य

विजये संधपतिनां धर्मं कार्यो कर्तुं ॥२२१॥

हिन्दी :- उस नामाक राजाने अष्टाई महोत्सव कर के, आठों ही दिन स्नात्रपूजा, ध्वजारोपण, अमारिपटह, स्नान, स्वामीवात्सल्य

इत्यादि संधर्पतेके सभी धार्मिक कार्य किये ॥२२१॥

मराठी :- त्या नाभाक राजाने अष्टाई महोत्सवाची योजना करून आठ ही दिवस स्नात्रपूजा, ध्वजारोपण, अमारिपटह, स्नान,

स्वामीवात्सल्य इत्यादि संप्रपतीचे योग्य धार्मिक कार्य केलें ॥२२१॥

English :- King Nabhak had a grand eight day ceremony, in which he performed the *Snatra puja*, hoisted the

sacred flag, strongly practiced non-violence, bathed and cleansed himself, fed the multitude and

performed all the duties as required by a chief of an association (*sangh*)

तीर्थसेवा चिकीर्षुमानापृच्छयाऽथ विधिं गुरुम् ॥
 धर्मध्यानैकलीनात्मा त्रिकालं पूजयन् जिनम् ॥२२२॥
 अहोरात्रं पवित्राङ्गो महामन्त्रमसौ स्मरन् ॥
 साधून् साधर्मिकाश्चापि प्रतिपारणकं स्वयम् ॥२२३॥
 सत्कारयन् यथायोग्यं भक्तपानैर्यथोचितैः ॥
 मासेन दश पष्ठानि निरम्भांसि वितेनिवान् ॥२२४॥

अन्वयः- अथ तीर्थसेवाचिकीः भूमान् गुरुन् विधिम् आपृच्छय धर्मध्यानैकलीनात्मा त्रिकालं जिनं पूजयन् ॥२२२॥
 पवित्राङ्गः असौ अहोरात्रं महामन्त्रं स्मरन् प्रतिपारणकं स्वयं साधून् साधर्मिकान् च अपि ॥२२३॥
 यथायोग्यं यथोचितैः भक्तपानैः सत्कारयन् मासेन दश पष्ठानि निरम्भांसि वितेनिवान् ॥२२४॥

विवरणम्:- अथ अनन्तरं तीर्थस्य सेवा तीर्थसेवा। तीर्थसेवां चिकीर्षति इति तीर्थसेवाचिकीः तीर्थसेवां कर्तुमिच्छुः, भूः अस्यास्तीति भूमान् नृपः गुरुन् विधिम् आपृच्छय धर्मस्य ध्यानम् धर्मध्यानम्। धर्मध्याने एव लीनः आत्मा मनः यस्य सः धर्मध्यानैकलीनात्मा धर्मध्याने एव लीनमनः त्रयाणां कालानां समाहारः त्रिकालं त्रिसन्ध्यं जिनं जिनेश्वरं पूजयन् ॥२२२॥
 पवित्राणि शुद्धानि अङ्गानि यस्य सः पवित्राङ्गः शुद्धाङ्गः असौ नाभाकः अहं रात्रिश्च एतयोः समाहारः अहोरात्रं रात्रिन्विषं महान् चासौ मन्त्रश्च महामन्त्रः तं महामन्त्रं परमेश्वरमन्त्रं स्मरन् सन् पारणे पारणे प्रतिपारणकं स्वयं साधून् समानः धर्मः येषां ते साधर्मिकाः तान् साधर्मिकान् अपि ॥२२३॥ ॥२२४॥

योग्यमनतिक्रम्य यथायोग्यं यथोचितैः भक्तानि च पानानि च भक्तपानानि तैः भक्तपानैः विविधान्नपेयैः सत्कारयन् सम्मानयन् मासेन दश पष्ठानि निरन्तरम्भः जलं येभ्यस्तानि निरम्भांसि निर्जलानि वितेनिवान् चक्रे ॥२२३॥ ॥२२४॥

गुणवती :- तीर्थसेवा ३२५नी ६२४। राधनार नाभाः नृपे गुरु भक्षारब्धने विधि पूष्टी, धर्मधानभां लीन आत्मावाणो यथ,

त्रयेऽपि अखिलं प्रभुनी पूजा करतां, रातदिवस परमेश्वि भक्षमंत्रं स्मरणा करतां, दरेक पाराशराना द्विवसे साधुओंने
अने संध्याभिक्ष बंधुओंनो यथायोग्य भोजनपानथी सत्कार करतां ओक भासमां दस छठनी तपश्चर्या पाणी विना
करी॥२२२॥ ॥२२३॥ ॥२२४॥

हिन्दी :-

तीर्थसेवा करने की इच्छा से नामाक राजा ने, गुरुमहाराज को विधि पूछी और धर्मध्यानमें लीन होकर, तीनो काल अखिल
प्रभु की पूजा कर के, पवित्र बनकर दिनरात परमेश्वी महामंत्र का स्मरण करते, हर एक पारणे के दिन साधुओं को और स
साधर्मिक बंधुओं को यथायोग्य उचित भोजनपान से सत्कार करते हुये, एक महिने में दस छठ की निर्जल तपश्चर्या की
॥२२२॥ ॥२२३॥ ॥२२४॥

मराठी :-

तीर्थसेवा करण्यास तत्पर त्या नाभाक राजाने गुरुमहाराजांना विधि विचारून, धर्मध्यानमध्ये तल्लीन बवून, तिन्ही
वेळा अखिल प्रभूची पूजा केली व पवित्र बवून रात्रदिवस परमेश्वी महामंत्राचे स्मरण केले. प्रत्येक पारण्याच्या दिवशी साधूंना
आणि साधर्मिक बंधूंना यथायोग्य उचित जेवण देऊन त्यांचा सत्कार केला व एका महिन्यात दहा छठची तपश्चर्या
पाण्याशिवाय केली.॥२२४॥

English :-

Now in order to serve the pilgrim spot, the King questioned the rev monk about the religious
procedures. Then the king went into a deep and a rapt meditation of the Navakar mantra. He also
performed the puja in honour of Lord Aarohant three times a day. He would feed all the monks
and other religious lay-men around on the days, he breaks his fast and thus performed such penances
of fasting two days at a stretch, without food and water, ten times a month with a gap, for breaking
his fast, on the third day.

दिने त्रिंशत्तमे ब्राह्म - मुहूर्ते तेन वीक्षिताः॥

चतस्रः पादिकामात्रा, मार्जार्यः कर्बुराः पुरा ॥२२५॥

अन्यः- तेन त्रिंशत्तमे दिने ब्राह्ममुहूर्ते पादिकामात्राः चतस्रः कर्बुराः मार्जार्यः वीक्षिताः ॥२२५॥

विवरणम्:- तेन नाभाकेन त्रिंशत्तमे दिने ब्रह्मणः एवं ब्राह्मम् ब्राह्मं च तत् मुहूर्तं च ब्राह्ममुहूर्तं तस्मिन् ब्राह्ममुहूर्ते पुरा पादिका प्रमाणं यासां ताः पादिकामात्राः पादप्रमाणाः चतस्रः चतुःसंख्याकाः कर्बुराः कर्बुरखणाः मार्जार्यः वीक्षिताः अवलोकिताः ॥२२५॥

सरतार्यः- तेन नाभाकेन राजा त्रिंशत्तमे दिने ब्राह्ममुहूर्ते पुरा पादमात्राः कर्बुरवर्णाः मार्जार्यः दृष्टाः ॥२२५॥

शुद्धशती :- ते रात्रये त्रीसरे दिवसे ब्रह्म मुहूर्तं भोतान्ती आगण पश्यां भान्न प्रभाणवाणी यार अभरावर्गनी बिधाडी ब्रेड ॥२२५॥

हिन्दी :- उस राजने तीसवें दिन ब्रह्ममुहूर्त में अपने सामने एक पाद मात्र आकार की भूरे रंग की (काबरे रंग की) चार बिल्लियाँ अपने सामने देखी ॥२२५॥

मराठी :- त्या राजाने तिसाव्या दिवशी पहाटे आपल्या समोर एक एक पाऊल आकाराच्या कट्टीयां रंगाच्या चार मांजरी पाहिल्याः ॥२२५॥

English :- On the thirtieth day, at daybreak, the King happened to see four cats, the size of a foot with variegated colours.

ब्रह्मादिहत्याः एतास्ताः क्षीयन्ते तपसो बलात् ॥

अनुमीयेति स प्राग्वद् विदधेऽथाष्टमाष्टकम् ॥२२६॥

अन्यः- एताः ब्रह्मादिहत्याः तपसः बलात् क्षीयन्ते। इति अनुमीय अथ स प्राग्वत् अष्टमाष्टकं विदधे ॥२२६॥

विवरणम्:- एताः ताः भानुभवे कृताः ब्रह्मावयवश्च ताः हत्याश्च ब्रह्माविहत्याः ब्राह्मणबालस्त्रीगोहत्याः तपसः बलात् सामर्थ्यात् क्षीयन्ते। इति अनुमीय अथ अनन्तरं सः नृपः प्राग्वत् अष्टमानां समूहः अष्टकम् अष्टमं च तदष्टकं च अष्टमाष्टकं विदधे चक्रे ॥२२६॥
सरलार्थः- एताः ताः भानुभवे विहिताः ब्राह्मणादिहत्याः तपसः बलात् क्षीयन्ते। इति अनुमीय सः नृपः ततः अष्टमाष्टकं विदधे ॥२२६॥
गुणशती :- “भूँ पूर्वे भानुना भवमां क्रेदी ब्रह्माणु विगैरेनी इत्याथो तपस्थाना प्रभावधी क्षीण यती भय छे” अे प्रभाणो पूर्वनी न्म अनुमान करी आठ अष्टम कथा। ॥२२६॥

हिन्दी :- “मैंने पहले भानु के जन्म में की हुई हत्याएं तपस्या के प्रभाव से अब क्षीण होती जाती हैं,” ऐसा पहले के जैसा ही अनुमान करके अब उसने आठ अष्टम किये ॥२२६॥

भाठी :- “मी आपी भानुच्या जन्मी उंवा हत्या केल्या, त्या आतां या तपश्चर्येमुळे क्षीण होत आहेत.” असे अनुमान करून त्याने आठ अष्टम केले ॥२२६॥

English :- He now found that it was analogic to presume that his sins of murdering in his past life as Bhanu, is being gradually washed away due to the resplendency of his penences. He now began with renewed zeal, an eight day fast, eight times, with a gap on the ninth day, to break his fast.

तदन्ते कालमात्रास्ता, वीक्षिता धूसराः पुनः ॥

मत्वा तथैव ताः प्राग्वच्चकार दशमानि षट् ॥२२७॥

अन्वयः- तदन्ते कालमात्राः धूसराः ताः पुनः वीक्षिताः। तथा एव ताः मत्वा सः प्राग्वत् षट् दशमानि चकार ॥२२७॥

विवरणम्:- तदन्ते तस्य अष्टमाष्टकस्य अन्ते तदन्ते ब्रह्मे मुहूर्ते कालः कोकिलः प्रमाणं यासां ताः कालमात्राः कोकिलप्रमाणाः धूसराः धूम्रवर्णाः ताः मार्जार्यः पुनः वीक्षिताः दृष्टाः। तथा एव पूर्ववत् ताः ब्रह्माविहत्याः क्षीयन्ते इति मत्वा सः प्राग्वत् षट् दशमानि चतुरूपवासाः चकार ॥२२७॥

સરતાર્થ:- અટમાદકસ્ય અન્તે બ્રહ્મે મુહર્તે કોકિલપ્રમાણાઃ ઘસરાઃ તાઃ માર્જાર્યઃ પુનઃ વીક્ષિતાઃ। તાઃ તપસઃ પ્રભાવાત્ ક્ષીવન્તો ઇતિ મત્વા સઃ પ્રાગ્વત્ ષટ્ દશમાર્ગિનિ (ચતુરુપવાસાઃ) ચકાર ॥૨૨૭॥

ગુણશતી :- આઠ અશ્વમેને છેડે થતા મુહર્તમાં કોયલના પદિમાણવાળી ધૂસર વર્ણની ચાર બિલાડી બેઈ, ત્યારે પાણી પૂર્વની જેમ 'ધ્રુમ્બહન્યાદિ ઉત્પાત્તો ક્ષીણ યતી'જય છે, એ પ્રમાણે માની નાભાક રાજાએ છ ચાર ઉપવાસ કર્યા. ॥૨૨૭॥

હિન્દી :- આઠ અશ્વમ પૂર્ણ દાન દો બ્રાહ્મ મૂહર્ત મેં કેવલ કોયલ કે આકાર કી રાજોડી રંગ કી ચાર બિલ્લિયોં દેખી, તબ પૂર્વાનુસાર, "બ્રાહ્મ હત્યાદો હત્યાયં અબ ક્ષીણ હોતી જા રહી હૈ" પેસા અનુમાન કરકે ઉસ નામાક રાજાને અબ છઃ "ચાર ઉપવાસ" શુરુ કિયે ॥૨૨૭॥

મરાઠી :- આઠ અશ્વમ સંપત્તાનંતર પહાટે ત્યાજે નુસત્યા કોકિકેચ્યા આકારાંચ્યા, રાજાહી રંગાચ્યા ચાર માંજરી આપત્યા સમોર પાહિલ્યા. તેહા સુદ્યા પૂર્વીપ્રમાણે, "આતા બ્રાહ્મણ હત્યાદિ હત્યા આણસી ક્ષીણ હોત આહે." અસે માનજ નામાક રાજાને સહા "ચાર ઉપવાસ" શુરુ કેલે. ॥૨૨૭॥

English :- After having concluded his eight day fast, eight times, King Nabhak one day happened to see four eats, the size of a cuckoo, at a time which is about three hours prior to sunrise. He therefore found it analogous to conclude that his sins are gradually attaining diminutiveness. He now began a six day fast, four times with a gap on the seventh day to break his fast.

તત્પ્રાન્તે મૂષિકામાત્રા, દૃષ્ટાસ્તા ધવલાઃ પુનઃ ॥

તતો વિશેષતો હ્રષ્ટથક્રે દ્વાદશપચ્ચકમ્ ॥૨૨૮॥

અન્ય:- પદ ચતુરુપયાસવ્રતસ્ય પ્રાન્તે મૂષિકામાત્રાઃ તાઃ પુનઃ ધવલાઃ દૃષ્ટાઃ। તતઃ વિશેષતઃ હ્રષ્ટઃ સઃ દ્વાદશપચ્ચકં ચક્રે ॥૨૨૮॥
વિવરણ:- તસ્ય પદ ચતુરુપયાસવ્રતસ્ય પ્રાન્તે અન્તે તત્પ્રાન્તે મૂષિકા પ્રમાણં યાસાં તાઃ મૂષિકામાત્રાઃ મૂષિકાપ્રમાણાઃ તાઃ ચતસ્રઃ માર્જાર્યઃ પુનઃ ધવલાઃ ધવલવર્ણાઃ દૃષ્ટાઃ। તતઃ તસ્માત્ કારણાત્ વિશેષતઃ વિશેષરૂપેણ હ્રષ્ટ સઃ પચ્ચ ઉપવાસપચ્ચકં ચક્રે વિદ્યે ॥૨૨૮॥

सरलार्थः-- तस्य षट्चतुरुपवासव्रतस्य अन्ते मृषिकामात्राः ताः चतस्रः मार्जार्थः एतलवर्णाः दृष्टाः। तेन हृष्टः सः पञ्च उपवासपञ्चकं चक्रे ॥२२८॥

गुणराती :- छ थार उपवासनी तपश्चर्या छे उदरना प्रभाणु नेटवी थार थोणी बिडाडी भेठ तेथी विशेष उषित थयेडा। नाभाउ राअने पांथ पांथ उपवास कर्या ॥२२८॥

हिन्वी :- उसने छः चार उपवास की तपस्या के अंत में केवल चूहे के प्रमाण की सफेद रंगकी चार बिल्लियाँ देखी। इससे ज्यादा हर्षित होकर उसने पांच पांच उपवास किये ॥२२८॥

भराती :- ती सहा चार उपवासांची तपश्चर्या झाल्यानंतर त्याने शेवटी उंदिराच्या आकाराच्या चार पांढऱ्या मांजरी पाहिल्या. त्यामुळे विशेष आनंदाच्या भरात त्याने पांच उपवास पाच वेळा केले ॥२२८॥

English :- On the completion of his eight day fast, eight times, he happened to see four white coloured cats, the size of a rat. This made him all the more happy and contented. He thus began a five day fast, five times, with enthusiastic renewedness.

इषत्रिद्वान्तरेकोनत्रिंशत्तमे दिने ततः ॥

नमस्कारान् स्मरन्नेव स्वप्नमेकम लोकोक्त ॥२२९॥

अन्वयः-- ततः एकोनत्रिंशत्तमे दिने नमस्कारान् स्मरन् एव इषत् निद्रान्तः एकं स्वप्नम् अलोकोक्त ॥२२९॥

विवरणम्ः-- ततः तदनन्तरम् एकोनत्रिंशत्तमे दिने नमस्कारान् नमस्कारमहामन्त्रान् स्मरन् ध्यायन् एव इषत् किञ्चित् निद्रायः अन्तः निद्रान्तः एकं स्वप्नं अलोकोक्त अपश्यत्। एकोनत्रिंशत्तमे दिने नमस्कारान् स्मरतः एव तस्य इषत् निद्रा समायाता। तस्यां निद्रायां स एकं स्वप्नम् अपश्यत् ॥२२९॥

सरलार्थः-- तदनन्तरम् एकोनत्रिंशत्तमे दिने सः यदा नमस्कारान् अस्मरत् तदा तस्य इषत् निद्रा समायाता। तस्यां सः एकं स्वप्नम् अपश्यत् ॥२२९॥

शुणशती :- त्पारभाऽओभागन्त्रिथमा दिवसे नभस्त्रयानुं स्मरन् कृतां कृतां न थोडी निद्रा क्षीणी. निद्राभां ओं स्वप्न भयुं ३,
॥२२८॥

हिन्दी :- उसके बाद उनतीसवें दिन रातको नमस्कार का स्मरण करते करते उसे मामुली सी झपकी लग गयी उतने में उसने ऐसा
स्वप्न देखा कि ॥२२९॥

पराठी :- नंतर एकोणतिसाव्या दिवशी तो राजा रात्री नमस्कार मंत्राचे स्मरण करीत असता अर्ध झोपेंतच त्याने एक स्वप्न
पाहिले ॥२२९॥

English :- Then on the nineteenth day, of his fast, as he was meditating on the Navkar Mantra, he fell off into
a light doze, in which he had a dream.

छाडपि स्फटिकशैलेऽहं, सोपाने प्रथमे स्थितः ॥
केनाप्यतीव वृद्धेन, कुशेन लोटितः परम् ॥२३०॥

प्राप्तो द्वितीयं सोपानं तृतीयं च गतस्ततः ॥
शैलशृङ्गमथारुह्य, मुक्तराशौ निविष्टवान् ॥२३१॥

अन्यः :- छाडपि स्फटिकशैले प्रथमे सोपाने स्थितः अहं केनापि कुशेन अतिवृद्धेन लोटितः परम् ॥२३०॥
द्वितीयसोपानं प्राप्तः। ततः तृतीयं गतः। अथ शैलशृङ्गमथारुह्य मुक्तराशौ निविष्टवान् ॥२३१॥

विवरणम् :- छाडपि कस्मिन्नपि स्फटिकानां शैलः पर्वतः स्फटिकशैलः तस्मिन् स्फटिकशैले स्फटिकपर्वते प्रथमे सोपाने स्थितः अहं
केनापि कुशेन कृशशरीरेण अतिशयेन वृद्धः अतिवृद्धः तेन अतिवृद्धेन पुरुषेण लोटितः। परं परन्तु ॥२३०॥
अधोगमनं विना द्वितीयं सोपानं प्राप्तः। ततः तृतीयं सोपानं गतः। एवं व्युत्क्रमेण शैलस्य शृङ्गं शैलशृङ्गं पर्वतशिखरमारुह्य
अहं मुक्तानां मोक्ष गतानां राशिः मुक्तराशिः तस्मिन् मुक्तराशौ मोक्षं गतानां पङ्क्तौ निविष्टवान् उपविष्टवान् ॥२३१॥

सरतार्थ :-

कस्मिन् अपि स्फटिकपर्वते प्रथमे सोपाने स्थितः अहं केनापि कृशेन अतिवृद्धेन पुरुषेण लोठितः ॥२३०॥

परन्तु अहम् अयः अवात्वा स्युत्क्रमेण द्वितीयं सोपानं ततः तृतीयं सोपानमेवं उपरि उपरि गत्वा पर्वतस्य शिखरम् आरुह्य मुक्तानां राशौ उपविष्टवान् ॥२३१॥

गुञ्जराती :- “हुं कोई स्फटिक पर्वत उपर पड़ेले पगथिये थयो હતો તેવામાં કોઈ એક કૃશ અને અત્યંત વૃદ્ધ પુરુષે ધક્કો મારી ગબડાવ્યો.” ॥२३०॥

પરંતુ નીચે જવાને બદલે ઉલ્ટો બીજે પગથિયે પહોંચ્યો, ત્યાર પછી ત્રીજે પગથિયે ચઢ્યો, અને કમસર પર્વતના શિખર ઉપર ચડી છેવટે મોતીઓના ઢગલા પર જઈને બેઠો. ॥२३૧॥

हिन्दी :- “जैसे की मैं किसी स्फटिक पर्वत की पहली सीढ़ी पर चढ़ा ही था कि उतनेमें कोई एक दुबले और बूढ़े आदमीने मुझे धक्का मारकर गिरा दिया लेकिन मैं नीचे की ओर गिरने के बजाय उपर की दूसरी सीढ़ी पर जा पहुँचा। वहाँ से फिर तीसरी सीढ़ी पर चढ़ा और ऐसे क्रम से पर्वत की चोटी तक चढ़कर अंत में मोतीयों के ढेर में जा बैठा ॥२३१॥”

મરાઠી :- “मी दरवाजा स्फटिकांच्या पर्वताची पहिली पायरी चढलो होतो तितक्यात कोणी अशक्त म्हाताऱ्याने धक्का दिला. पण मी खाती पडण्याऐवजी दुसऱ्या पायरीवर पोहोचलो, नंतर तिसरी पायरी चढलो आणि क्रमाने पर्वतांच्या शिखरापर्यंत चढून तेथे मोत्यांच्या राशीत बसलो.” ॥२३१॥

English :- In his dream, he found himself on a crystalline mount. Now as he was on the first step of the mount a feeble and a frail looking man gave him a push. To his surprise, he found himself falling on the second step, with that push. He now began climbing the mount and ultimately reached a big heap of precious stones, on the pinnacle of the mount. He then sat on it.

प्रभो! फलं किमस्येति, पृष्टाः श्रीगुरवो जगुः ॥

स्फटिकाद्रिजिनधर्मः, सोपानं मानुषो भवः ॥२३२॥

अन्यः:- प्रभो! अस्य स्वप्नस्य किं फलम् इति पृष्टाः श्रीगुरवः जगुः! स्फटिकाद्रिः जिनधर्मः, सोपानं मानुषो भवः अस्ति ॥२३२॥

विवरणम्:- प्रभो! मया दृष्टस्य अस्य स्वप्नस्य किं फलम् अस्ति इति पृष्टाः श्रीगुरवः जगुः जगदुः! स्फटिकाद्रिः जिनस्य धर्मः जिनधर्मः अस्ति। सोपानं मानुषः भवः अस्ति ॥२३२॥

सरलार्थः:- प्रभो! अस्य स्वप्नस्य किं फलमस्ति? इति पृष्टे श्रीगुरवः अवदन् - हे राजन्! जिनधर्मः स्फटिकाद्रिसदृशः अस्ति। मानुषः भवः च सोपानं सदृशो भवति ॥२३२॥

गुजराती :- आ प्रभाणे आश्चर्याकारी स्वप्न ओई जगूत यथेला नालाड राअये प्रातःकाले मुनिराजने पूछ्युं કે 'પ્રભો! આ સ્વપ્નનું ફળ શું?' ત્યારે ગુરુમહારાજે કહ્યું કે "જે તું સ્ફટિક પર્વત ઉપર જાઓ તે જિનધર્મ જાણવો, તે પર્વતના પહેલા પગથી મનુષ્ય જન્મ સમજવો." ॥२३२॥

हिन्दी :- इस तरह का आश्चर्यकारक स्वप्न देखकर सुबह गुरू से पूछा "इस आश्चर्यकारक स्वप्न का फल क्या है", तब उन्होंने कहा "तू जिस स्फटिक पर्वत पर चढ़ा था, उसे जैनधर्म जानना और उसकी पहली सीढ़ी मनुष्य जन्म समझना ॥२३२॥"

मराठी :- ह्या प्रकारचे आश्चर्यकारक स्वप्न पाहून सकाळी जाग आल्यानंतर राजाने मुनिराजांना त्याचे फळ विचारले. तेव्हा मुनिराज म्हणाले, "उद्या पर्वतावर तू चढला होतास त्याला जैनधर्म समज, आणि त्याची पहिली पायरी मनुष्य जन्म समज." ॥२३२॥

English :- At dawn the king asked the rev. monk the of this astounding and a strange dream. At this the monk replied that the crystalline mount signified the Jain religion and its first step meant the human birth.

अतो धर्माच्च यत्नेनाऽन्तरायस्वल्पकर्मणा॥

पात्यमानोऽपि सत्त्वेनाऽच्युतस्त्वं स्वर्गमिष्यसि ॥२३॥

अन्वयः- अतो धर्मात् अन्तरायस्वल्पकर्मणा यत्नेन पात्यमानः अपि सत्त्वेन अच्युतः त्वं स्वर्गं एष्यसि ॥२३॥

विवरणम्:- अतः अस्मात् धर्मात् जिनधर्मरूपात् स्फटिकादिप्रथमोपानात् अन्तरायरूपं यत् स्वल्पं कर्म तेन अन्तरायस्वल्पकर्मणा केनापि कृशेन वृक्षपुरुषेण यत्नेन प्रयत्नेन पात्यमानः निपात्यमानः अपि सत्त्वेन न च्युतः अच्युतः त्वं स्वर्गं एष्यसि गमिष्यसि ॥२३॥

सरलार्थः- अस्मात् जिनधर्मात् अन्तरायस्वल्पकर्मणा यत्नेन पात्यमानः अपि सत्त्वेन अच्युतः त्वं स्वर्गं गमिष्यसि ॥२३॥

गुणराती :- आ जिनधर्मरूपां स्फटिक पर्वतना पहेला पगथियाथी स्वल्प कर्म वेरे गमनायाथो छतां सत्य वेरे दठ रहेबो तुं पतित नई थयो, तेथी देवलोकरूपां बीने पगथिये नईथ ॥२३॥

हिन्दी :- इस जिनधर्मरूपा स्फटिक पर्वत की पहली सीढ़ी पर से अन्तरायरूपा स्वल्प कर्म द्वारा गिराये जाने पर भी अपने सत्त्व से दृढ़ हो कर गिरा नहीं, अतः तू स्वर्ग में जायेगा ॥२३॥

मराठी :- या जिनधर्मरूपा स्फटिक पर्वतांच्या पहिल्या पावरीपासून विज्जलरूपा स्वल्प कर्माने टकलला गेला असतांना सुद्धा, तू स्वतःच्या सत्त्वामुळे दठ राहून खाली पडला नाहीस. म्हणून तू स्वर्गात जाशील ॥२३॥

English :- On the crystalline mount, which signifies the *jain* religion, he was pushed by his few immeritable deeds, in the form of a frail man. But because of his presence of mind and his uncountable meritable deeds he was able to withstand the push which signifies that he shall be a claimant of heavenly bliss.

ज्ञानं तृतीयं सोपानं नृभयेऽवाप्य केवलम्॥

सर्वकर्मविनिर्मुक्तो मुक्तराशौ निवेक्ष्यसि ॥२३४॥

नृभवे सर्वकर्मविनिर्मुक्तः तृतीयसोपानं केवलं ज्ञानम् अवाप्य मुक्तराशौ निवेक्ष्यसि ॥२३४॥

अन्वयः-
विवरणम्:-
देवल्लोकात् (स्वर्गात्) च्युत्वा नृभवमागतस्तस्य नृः नरस्य भवः नृभवः तस्मिन् नृभवे मनुष्यभवे सर्वाणि च तानि कर्माणि च सर्वकर्माणि घात्यघातिरूपेभ्यः सर्वकर्मभ्यः विनिर्मुक्तः सर्वकर्मविनिर्मुक्तः त्वं तृतीयं च तत् सोपानं च तृतीयसोपानं केवलं ज्ञानम् अवाप्य लब्ध्वा मुक्तानां राशिः मुक्तराशिः तस्मिन् मुक्तराशौ निवेक्ष्यसि उपवेक्ष्यसि मोक्षं गमिष्यसि ॥२३४॥

सरलार्थः-
स्वर्गात् च्युत्वा नृभवमागतः त्वं नृभवे सर्वकर्मभ्यः विनिर्मुक्तः सन् तृतीयसोपानं केवलं ज्ञानमपिवाप्य मुक्तराशौ उपवेक्ष्यसि मोक्षं प्राप्स्यसि ॥२३४॥

शुभरात्री :- देवल्लोकभांशी यन्वी मनुष्यभवभां आवे तु सर्व भोग्यो रक्षितं तथा पृथु-नीन् पृथुवीयापृथु-उपलक्षणं पाभी भोक्षराशिभां प्रवेश करीथ ॥२३४॥

हिन्दी :-
देवल्लोक में से आधुष्य पूरा कर के मनुष्य भव में आ कर, तू समस्त कर्मों से रहित हो कर तीसरी सीढीरूप केवलज्ञान को प्राप्त करके मोक्ष राशिमें प्रवेश करेगा॥२३४॥

मराठी :-
देवल्लोकामधून च्युत होऊन मनुष्य जन्मात येऊन तू सगळ्या कर्मातून भुवतं होशील व तिसरी पायरी स्वरूपी केवलज्ञान प्राप्त करून मोक्ष राशीत प्रवेश करशील ॥२३४॥

English :-
After completing his life as a God in heaven, he shall again attain a human form on this earth. Then after irradiating all his sins, he shall attain supreme Knowledge (*Keval gyain*), which signifies the third step. And in due course, he shall catch a flight to the final Salvation.

परं तत् प्राक्तनं कर्मच्छद्यस्यत्वान्न बुध्यते ॥

अतः पृच्छ विदेहेषु, श्रीमत्सीमन्धरं जिनम् ॥२३५॥

परं छद्यस्यत्वात् मया तत् प्राक्तनं कर्म न बुध्यते। अतः विदेहेषु श्रीमत्सीमन्धरं जिनं पृच्छा ॥२३५॥

परं परन्तु छद्ये तिष्ठतीति छद्यस्यः, छद्यस्यस्य भावः छद्यस्यत्वात्, तस्मात् छद्यस्यत्वात् मया तत् त्वया कृतं प्राक् भवं प्राक्तनं कर्म न बुध्यते न ज्ञायते। अतः त्वं विदेहेषु क्षेत्रेषु श्रीः अस्यास्तीति श्रीमान् चासौ सीमन्धरश्च श्रीमत्सीमन्धरः श्रीमत्सीमन्धरं जिनं पृच्छ विचार्य ॥२३५॥

परन्तु अहं छद्यस्यत्वात् त्वया कृतं प्राक्तनं कर्म ज्ञातुं न शक्नोमि अतः त्वं विदेहेषु क्षेत्रेषु श्रीमत्सीमन्धरं जिनं पृच्छ ॥२३५॥

गुणश्री :- परंतु छुं छद्यस्य होवाधी तें पूर्व क्षेत्रं ते अन्तराय धर्म आशी यक्ष तो नहीं, भाटे भंडाविदेह क्षेत्र भां विराजमान श्री सीमन्धर प्रभुने पूछ. ॥२३५॥

हिन्दी :- "लेकिन मैं छद्यस्य होने से तूने पूर्व भव में किये हुए उस अन्तराय कर्म को नहीं जान सकता हूँ। इसलिये महाविदेह क्षेत्र में विराजमान श्री सीमन्धर स्वामी को पूछा ॥२३५॥"

मराठी :- "परंतु मी छद्यस्य असल्यामुळे तू कैलेल ते अन्तराय कर्म जाणू शकत नाही, म्हणून महाविदेह क्षेत्रामध्ये विराजमान श्री सीमन्धर प्रभूंना विचार ॥२३५॥"

English :- But the priest continues that because of his limited knowledge, he is not able to see the sins of his past life that has brought about obstacles in this present life. So he asks the king to ask the Lord, Simandar who shines with utmost radiance and effluence in the Mahavedheha Shetra.

प्राप्नोमीवृक्षयं राजे - त्र्युक्ते श्रीगुरुखोऽयवन् ॥
भवत्पुण्यप्रभावेन, भवितेत्यचिरावपि ॥२३६॥

अन्वयः- ईवृक् अहं कथं प्राप्नोमि? इति राजा उक्ते सति श्रीगुरुः अवदन्। भवत्पुण्यप्रभावेण अचिरावपि भविता ॥२३६॥

विवरणम्:- ईवृक् अहं श्रीसीमन्धरप्रभुं कथं प्राप्नोमि? इति राजानुपेण उक्ते सति श्रीगुरुः अवदन् - अभाषन्ता भवतः पुण्यं भवत्पुण्यमा भवत्पुण्यस्य प्रभावः भवत्पुण्यप्रभावः तेन भवत्पुण्यप्रभावेण अचिरावपि अल्पेन कालेनापि तव तत्र गमनं भविता भविष्यति ॥२३६॥

सरलार्थः- ईवृक् अहं श्री सीमन्धरप्रभुं कथं प्राप्नोमि? इति नृपः गुरुन् अपृच्छत्। तदा गुरुवः अभाषन्त तव पुण्यप्रभावेण अचिरादपि तव तत्र गमनं भविष्यति ॥२३६॥

गुजराती :- नाभाऽ राज्ञो पूछ्युं ते “श्री सीमन्धर स्वामी पासो डेवी रीते जवाय?” त्यारे गुडभडाराज बोल्या, “तभारा पुण्यना प्रभावधी थोऽज वખતमां तभारे त्यां जवानुं थजे.” ॥२३६॥

हिन्दी :- तब नामाक राजाने पूछा, “श्री सीमन्धर स्वामी के पास किस प्रकार जाऊंगा?” तब श्री गुरुमहाराज ने कहा, “तेरे पुण्य के प्रभाव से थोड़े ही समय में तेरा वहाँ जाना होगा ॥२३६॥”

मराठी :- तेव्हा नाभाकराजाने विचारले, “श्री सीमन्धर स्वामीकडे मला कसे जाता येईल?” तेव्हा श्री गुरुमहाराज म्हणाले, “तुझ्या पुण्याच्या प्रभावामुळे थोड्याच वेळात तुझे तेथे जाणे होईल.” ॥२३६॥

English :- At this the King asked the rev. monk the path to go to Lord Simandar. The monk than replied that he shall be able to go there due to the efficacy of his own meritocratic deeds, in a short span of time.

एतद्विशेषलाभाया-दिदिशे गुरुणा तदा ॥

अन्यथा केवलप्रश्नात् पूर्वविद् बुध्यतेऽखिलम् ॥२३७॥

अन्वयः-

तदा गुरुणा एतद्विशेषलाभाय आदिदिशे। अन्यथा पूर्वविद् केवलप्रश्नात् अखिलं बुध्यते॥२३७॥

विवरणम्:-

तदा तस्मिन् समये गुरुणा श्रीयुगन्धरसूरिणा विशेषश्चासौ लाभश्च विशेषलाभः। एतस्य नाभाकस्य विशेषलाभः एतद्विशेषलाभः तस्मै एतद्विशेषलाभाय नाभाकस्य विशेषलाभाय आदिदिशे। अन्यथा पूर्वाणि वेत्तीति पूर्वविद् चतुर्दशपूर्वज्ञानवान् केवलिनः प्रश्नः केवलप्रश्नः तस्मात् केवलप्रश्नात् केवलिनं पृष्ट्वा अखिलं सर्वं बुध्यते जानाति ॥२३७॥

सरलार्थः-

तदा श्रीयुगन्धरगुरुणा नृपस्य विशेषलाभाय तथा आदिदिशे। अन्यथा पूर्वविद् केवलज्ञानिनं पृष्ट्वा सर्वं जानीते॥२३७॥

गुणवती:-

ते वभते नाभाक राजान। विशेष लाभ भोटे युगंधरसूरिओ उपर प्रभागे डहुं, नडीतर थोडपूर्वना आगुडार तो डेवडी भगवानने पूछवाथी सर्व वात आगुी थडे छे. ॥२३७॥

हिन्दी:-

उस समय नाभाक राजा के विशेष लाभ के लिये ही श्री युगन्धरस्वामी ने उस को इस प्रकार कहा, अन्यथा चौदह पूर्व के ज्ञानी तो केवली भगवान को पूछने से ही सब बात जान लेते हैं॥२३७॥

मराठी:-

त्या वेळी नाभाक राजाला विशेष लाभ व्हावा, म्हणूनच श्री युगन्धर स्वामीने त्याला वर लिहिलेले सांगितले. नाहीतर चौदापूर्वचे ज्ञान असलेला केवली भगवंताला विचारल्या शिवायही सर्व जाणतो.॥२३७॥

English:-

In order that King Nabhak gets the maximum fruit out of his visit, the rev monk Yugandhar said that he should question a man who is well conversant with the fourteen Purve religious books, who in turn can question the Lord who is entitled to obtain Salvation.

અથાન્તરાયચિચ્છિત્યે પારણાહેઉપ્યુપોષિતઃ ॥

ઈવશ્રિન્દ્રાં ગતો યાવજ્ઞાગર્તિ સ નિશાત્યયે ॥૨૩૮॥

તાવદ્રીક્ષ્ય મહારણ્યે, પતિતં સ્વં વ્યચિન્તયત્ ॥

હા હા! કથં સ પ્યાહ્ય-મન્તરાયઃ સમાપતત્ ॥૨૩૯॥

અથ અન્તરાયચિચ્છિત્યે પારણાહે અપિ ઉપોષિતઃ ઈવશ્રિન્દ્રાં ગતઃ સઃ નિશાત્યયે યાવત્ જાગર્તિ ॥૨૩૮॥

તાવત્ સ્વં મહારણ્યે પતિતં વીક્ષ્ય વ્યચિન્તયત્ - હા હા! કથં સ પ્વં અયમ્ અન્તરાયઃ સમાપતત્ ॥૨૩૯॥

અથ અનન્તરમ્ અન્તરાયસ્ય વિચ્છિત્તિઃ અન્તરાયવિચ્છિત્તિઃ, તસ્યે અન્તરાયવિચ્છિત્ત્યે-અન્તરાયનાશાય પારણસ્ય આઃ પારણાહં, તસ્મિન્ પારણાહે પારણાદિને અપિ ઉપોષિતઃ ઉપવાસં કૃતવાન્ રાત્રૌ ધર્મજ્ઞાનપૂર્વકં સુષઃ ઈપત્ કિંચિત્ નિદ્રાં ગતઃ સઃ નિશાયાઃ અત્યયઃ નિશાત્યયઃ તસ્મિન્ નિશાત્યયે રજન્યવસાને યાવત્ જાગર્તિ પ્રબુધ્યતો ॥૨૩૮॥

તાવત્ સ્વમાત્માનં મહત્ત્વં તદ્ અરણ્યં ચ મહારણ્યં તસ્મિન્ મહારણ્યે પતિતં વીક્ષ્ય દૃષ્ટ્વા વ્યચિન્તયત્ - વ્યચારયત્ ; હા! અરેરે! સ પ્વ ગુરુણા કથિતઃ પ્વ અયમ્ અન્તરાયઃ સમાપતત્ આજગમ ॥૨૩૯॥

અનન્તરમન્તરાયકર્મજઃ વિચિત્ત્યે પારણદિનેડપિ ઉપવાસં કૃત્વા ધર્મધ્યાનલીનઃ રાત્રૌ સુષઃ કિંચિત્ નિદ્રાં પ્રાપ્ય નિશાયાઃ અવસાનૈ સ યાવત્ જાગર્તિ પ્રબુધ્યતે --- ॥૨૩૮॥

તાવત્ આત્માનં મહારણ્યે પતિતમ્ અવલોક્ય સઃ ત્વચિન્તયત્ - અરેરે! સઃ પ્વ ગુરુણા કથિતઃ પ્વ અયમ્ અન્તરાયઃ સમાપતત્ ॥૨૩૯॥

ગુજરાતી :- ત્યારબાદ અંતરાય કર્મનો વિચ્છેદ કરવા માટે રાત્રીએ પારણાને દિવસે પણ ઉપવાસ કર્યો, અને ધર્મધ્યાનપૂર્વક સાંજે સુઈ ગયો. થોડી નિદ્રા કરી રાત્રિના છેલ્લે પહોરે જેવામાં જાગે છે, ॥૨૩૮॥ તેવામાં પોતાને એક મોટી વિકટ પરિસ્થિતિમાં અટવાઈ પડેલો જોઈ વિચારવા લાગ્યો કે, “અરેરે! શું મને ગુરુમહારાજને જે અન્તરાય કર્મ કહ્યું હતું તેજ કર્મ ઉદ્ધરમાં આવી પહોંચે?” ॥૨૩૮॥

हिन्दी :-

बाद में अन्तराय कर्म का विच्छेद करने के लिये उसने पारणे के दिन भी उपवास किया और धर्मध्यान कर के रात को सो गया, थोड़ी-नींद लेकर रात्री के अंतिम प्रहर में जब जागा तो स्वयं को एक कठिन विपदा में फसा हुआ देख कर सोचने लगा, “अरे हाय! मुझे श्री गुरुमहाराजने जो अन्तराय कर्म के संबंध में कहा था, वही अब उदय में आ गया है क्या?” ॥२३९॥

मराठी :-

नंतर अन्तराय कर्माचा विच्छेद करण्यासाठी त्याने पारण्याच्या दिवशी मुका उपवास केला आणि धर्मध्यान करीत करीत रात्री झोपला. थोडीसी झोप येतली आणि रात्रीच्या शेवटच्या प्रहरी जागा झाला. तितक्यात स्वतःला एका दाट जंगलात पडलेला पाहून विचार करू लागला, “अरे! मला श्री गुरुमहाराजांनी जे अन्तराय कर्म सांगितले होते, तेच आता उदयास आले आहे काय? ॥२३९॥”

English :- Now the King in order to irradicate the obstacles of his past immeritable deeds, the king abstained even on the day he had to break his fast. At night he devoutly meditated on the *Navkar mantra* and fell off to sleep. After a short nap, he woke up during the last three hours of the night only to find himself in a dangerous labyrinth. He now said to himself that this could be the vexatious deed, which has emerged now.

अथवाडलं विषादेन, श्री शत्रुञ्जयनायकम् ॥

नत्वा श्री ऋषभदेव - मादास्ये भक्तपानकम् ॥२४०॥

अन्वय:-

अथवा विषादेन अलम् श्री शत्रुञ्जयनाकं श्री ऋषभदेव नत्वा भक्तपानकं आदास्ये ॥२४०॥

विवरणम्:-

अथवा विषादेन अलम्। विषादेन किमपि न साध्यम्। श्री शत्रुञ्जयस्य नायकः श्रीशत्रुञ्जयनायकः तं श्रीशत्रुञ्जयनायकं, श्रिया युतः ऋषभदेवः श्री ऋषभदेवः तं श्रीऋषभदेवं नत्वा वन्दित्वा भक्तं च पानकं च एतयोः समाहारः भक्तपानकम् अथवा भक्तं वा पानकं वा भक्तपानकं भोजनं जलादिकं च आदास्ये ग्रहीष्यामि ॥२४०॥

समर्थः- अथा विपादेन अलम्। अहं श्रीशत्रुञ्जयस्य नायकं श्री त्र्यम्बकं नत्वा भोजनं पानकम् आदास्ये वाहोयामि ॥२४०॥
गुणशाली :- अथवा विशेष भेद इवामीं छे? श्री शत्रुञ्जय तीर्थना अधिराज भगवान् श्री आदीश्वर प्रभुने वंदन इथा
भादुं भोजन अने नव वापरीश ॥२४०॥

हिन्दी :- अथवा ज्येष्ठा दुःखी होने से क्या होनेवाला है? मैं श्री शत्रुञ्जय तीर्थ के अधिराज भगवान् श्री आदीश्वर प्रभु को वंदन करने
के बाद ही भोजन और जल ग्रहण करूंगा ॥२४०॥

मराठी :- अथा उवादा दुःख करून काय होणार? श्री शत्रुञ्जय तीर्थाचे अधिराज भगवान् श्री आदीश्वर प्रभूंना नमस्कार करून मी
अन्न पाणी पेटून ॥२४०॥

English :- He now pacified himself saying that it is fruitless to feel sad and low during such a circumstance.
So he vowed that he shall now only accept food and water, after he has paid his homage to the
potentatus divine power of the mount of Shree Satrunjay, Lord Aadishwar.

निश्चित्येत्यनुपानत्कः क्षरद्रक्ताकुलक्रमः ॥

तपःक्रान्तस्तृषाक्लान्तः परिश्रान्तः क्षुधादितः ॥२४१॥

मध्यालान्तपसन्तप्तवालुकाभिः पथि ज्वलन् ॥

अनिर्विण्णमना देवध्यानोदेव चचाल सः ॥२४२॥ युग्मम् ॥

इति निश्चित्य अनुपानत्कः क्षरद्रक्ताकुलक्रमः तपःक्रान्तः तृषाक्लान्तः परिश्रान्तः क्षुधादितः ॥२४१॥

मध्यालान्तपसन्तप्तवालुकाभिः पथि ज्वलन् अनिर्विण्ण-मनाः स देवध्यानोदेव चचाल ॥२४२॥

विवरणम् :- इति श्रीत्र्यम्बकं नतवैय भक्तपानकमादास्ये इति निश्चित्य नियमं गृहीत्वा न विद्येते उपानहो यस्य सः अनुपानत्कः
पादत्राणरहितः, क्षरत् च तद् रक्तं च क्षरद्रक्तम्। क्षरद्रक्तेन आकुलौ क्रमौ पादौ यस्य सः क्षरद्रक्ताकुलक्रमः
सर्वद्विधिरव्याकुलपादः, तपसा आतपेन क्रान्तः तपःक्रान्तः आतपपीडितः, तृषया पिपासया आक्लान्तः तृषाक्लान्तः

पिपासाग्लानः, परिश्रान्तः परितः श्रान्तः, क्षुधया अर्दितः पीडितः क्षुधापीडितः, ॥२४१॥

मध्यम् अलः मध्यालः। मध्यालस्य आतपः मध्यालातपः। मध्यालातपेन सन्तप्ताः मध्यालातपसन्तप्ताः।
प्रखरतरसूर्यद्युभिः तप्ताभिः सिकताभिः पथि मार्गे ज्वलन् अपि न निर्विण्णम् अनिर्विण्णम् अनिर्विण्णम् अनिर्विण्णम् मनः यस्य सः
अनिर्विण्णमनाः देवस्य ध्यानं देवध्यानं तस्मात् देवध्यानात् एव चंचाला ॥२४१॥

इति निश्चित्य पादत्राणपरहितः क्षरता रुपिरेण त्याकुलचरणः, आतपेन तलान्तः, तृषया परिश्रान्तः, क्षुधया बुभुक्षया
अचालीत् ॥२४२॥

भुञ्जती :- आ प्रभाणे पोते दृढतापूर्वक निरुध अङ्गुण उरी, पञ्चरथां रक्षित उवाधी अटवीभां यावतां लोडीधी परायेव
पञ्चवाणो, तङ्काधी व्याकुल बनेलो, तृषाधी शरिरे ग्लानि पायेलो, यावतां यावतां धाडी गयेलो, भूभधी भीडयेलो-
- ॥२४१॥

अने भरा भयोस्ता तङ्काधी तपी गयेली रेतीधी पणे भणतां डतां, छतां पण यिन्नां ञरा पण भेद नहीं लावतो,
धैर्यवान नाभाङ राञ्ज आटीश्चर प्रभुनुं ध्यान धरतो आगण यावतां लाओ. ॥२४२॥
इस प्रकार वृद्ध निश्चय कर के बिना पादत्राण के (चप्पल आदि के) जंगल में चलने से भरे हुए पैरवाला, धूप से
व्याकुल होकर, प्यास से ग्लानियुक्त शरीरवाला, चलते चलते थका हुआ, भूख से पीडित और दोपहर में गर्म हुई रेत पर
हुआ आगे ही आगे बढ़ता गया ॥२४१॥ ॥२४२॥

हिन्दी :-

भराठी :-

श्रीऋषभदेवांना नामस्कार करूनच अग्रपाणी ग्रहण करीन असा निश्चय करून पावात जोडा न पातला चालू लागला त्यामुळे पावातून स्वतः वाट लागली. प्रखर उन्हाचे त्याकुळ झाता, तहानेने म्हात झाला, भुकेने पीडला होता, अतिशय थकला. मध्याह्न कालास प्रखर उन्हाचे तापलेल्या वाऱ्याने सत्यांत पाव जळत असताना सुखा किंचितही स्थिर न होता तो जागाक राजा श्री आदिश्वर प्रभूचे ध्यान करीत करीत येर्याने पुढे चालू लागला. ॥२४१॥ ॥२४२॥

English :- In this way, King Nabhak who had maintained his iron-bounded and rigid decisions, walked along with his bare feet being tortured by thorns on the path, which made his feet cry out tears of blood, his stomach demanded immediate food, his body out of sheer exhaustion cried out tears of perspiration, his throat that was parched demanded water, to water its walls, His feet demanded a cool path as it was being taken through hot sands at noon time, when the sun is out to inflict its torturous heat. But even after all these difficulties, the king did not feel discouraged, but walked along, calling to mind the almighty, Lord Aadishwar to assist him.

अपराहे, पुरः कापि कयाचिन्नवीनस्त्रिया ॥

होकिंतं न फलमायत् सत्त्यान्नापि पयः पयो ॥२४३॥

अन्वयः-

अपराहे; कापि कयाचित् नवीनस्त्रिया पुरः होकिंतं फलं न आदत् सत्त्यात् पयः अपि न पयो ॥२४३॥

विवरणम्:-

पुरः अग्रे अपरमल्लः अपराहः तस्मिन् अपराहे, अपराहसमये क्व अपि कस्मिन्नपि स्थाने कयाचित् नवीना चासौ सी च नवीनस्त्री तया नवीनस्त्रिया नूतनया एव (अपरिचितया एव) स्त्रिया पुरः पुरस्तात् होकितम् उपायनीकृतं फलं न आदत् न अखादत् सत्त्यात् पयः जलमपि न पयो ॥२४३॥

सरलार्थः-

अपराहसमये एकस्मिन् स्थाने कदाचित् नवीनया स्त्रिया पुरः पुरतः फलं होकितम् परं सत्त्यात् सः तत्फलं नाऽखादत् जलमपि न पयो ॥२४३॥

गुणराती :- राज आगण थाल्यो ज्य छे तेवामां अपोर पछीना समयमां कोछक अन्धारी स्त्रीमे आवी तेनी सन्मुख सुंदर इण तथा शीतल जण भूझ्यां, पाण तेने श्री आदिश्वर प्रभुनुं दर्शन कर्या सिवाय कोछ न लेवानो नियम होवायी सत्वशाली ते महापुरुषे इण भाधा नही तेम जण पाण पीधुं नही ॥२४३॥

हिन्दी :- राजा आगे चलता रहा है तभी दोपहर के बाद कोई अनजान स्त्री ने आ कर उन के सन्मुख सुंदर फल और शीतल जल रखा परंतु श्री आदिश्वर प्रभु के दर्शन किये बिना कुछ भी खाने पीने का नहीं ऐसा दृढ़ नियम होने से अपने सत्व से राजा ने कुछ भी खाय़ा नहीं और कुछ पिया भी नहीं ॥२४३॥

ग़राठी :- राजा पुढे चावू लागला इतकांत दुपारी कोणी एक अपरिचित स्त्रीने येऊन त्यांच्या समोर सुंदर फळ आणि घंड पाणी ठेवले. परंतु त्यांचा श्री आदिश्वर प्रभूच्या दर्शनाशिवाय काहीच खावचे प्यावचे नाही असा रट नियम असल्याने स्वतः सत्वशील राजाने काहीच खावले प्यावले नाही ॥२४३॥

English :- As he walked along he happened to see an unknown woman in the evening. She kept some beautiful fruits and chilled water, in front of him. But as he had vowed that he shall not accept any food nor water, until and unless he pays his homage to the Lord Aadishwar, on the mount, he refused to accept it.

तथा सह महःस्तोम - व्योमव्यापिनि मन्दिरे ॥

आश्चर्यपरिपूर्णान्तः स्वच्छेन मनसा ययौ ॥२४४॥

अन्यः- आश्चर्यपरिपूर्णान्तः सः तथा सह महःस्तोमव्योमव्यापिनि मन्दिरे स्वच्छेन मनसा ययौ ॥२४४॥

विवरणम्:- आश्चर्यपूर्णमाश्चर्यपरिपूर्णम् अन्तःकरणं यस्य सः अन्तःकरणपरिपूर्णान्तः विस्मयापूर्णमानसः सः नाभाकः तथा स्थिया सह महसां तेजसां स्तोमः समूहः यस्मिन् तत् महःस्तोमं तेजःसमूहयुक्तम् व्योम आकाशं व्याप्नोतीत्येवंशीलं व्योमव्यापि, महःस्तोमचतद्व्योमव्यापि च तस्मिन् महःस्तोमव्योमव्यापिनि तेजःसमूहयुते

गगनचुम्बिनि मन्दिरे स्वच्छेन निर्मलेन मनसा ययौ जगाम ॥२४४॥

सर्तार्यः- आश्चर्यपरिपूर्णमनाः सः तदा सह तेजसां समूहेन दुर्गे गगनचुम्बिनि मन्दिरे स्वच्छेन मनसा जगाम ॥२४४॥

भुज्जसती :- त्वारभाह आश्चर्ययी पूर्ण भवेत्वा हृदयवाणो नाभाः आकाशमां व्यापी रसेवा तेन ना अजस्रता वाणा ओः भवेत्वा
ते श्री साये स्वच्छ चित्ते गोपी ॥२४४॥

हिन्दी :- नाव में आश्चर्यचकित सा वह राजा (आसमान) आकाशतक पहुँचे हुए और तेज से प्रकाशमान होनेवाले एक सुंदर महल में
उस स्त्री के साथ स्वच्छ चित्त से गया ॥२४४॥

मराठी :- मंतर आश्चर्याने युक्त मन असलेला तो राजा प्रकाशाने चमकणाऱ्या गगनचुंबी मंदिरात त्या स्त्री बरोबर स्वरु मनाने
गेता ॥२४४॥

English :- Then the king was overcome with astonishment, when he happened to see a palace, whose
pinnacle touched the sky and it was shining with utmost radiance. He then entered the palace,
along with the woman with a clear and a pure mind.

स तत्र चित्रकूटद्रुपाः, सारथृञ्जारहारिणीः ॥

हरिणाक्षीनिरेक्षिष्ट, विलसन्तीः सहस्रशः ॥२४५॥

सः तत्र चित्रकूटद्रुपाः सारथृञ्जारहारिणीः विलसन्तीः सहस्रशः हरिणाक्षीः निरेक्षिष्टा ॥२४५॥

अन्यः- सः नाभाकः तत्र तस्मिन् मन्दिरे चित्रमाश्रयं करोतीति चित्रकूट आश्चर्यकारि चित्रकूट रूपं यासां ताः चित्रकूटद्रुपाः
विवरणम्- आश्चर्यकारिरूपशालिन्यः, ताः चित्रकूटद्रुपाः आश्चर्यकारिरूपशालिनीः, सारथासौथृञ्जारश्च सारथृञ्जारः। सारथृञ्जारेण
हरन्ति इत्येवंशीलाः सारथृञ्जारहारिण्यः, ताः सारथृञ्जारहारिणीः सर्वोत्कृष्टशृङ्गरेः मनोहारिणीः विलसन्तीः विलासं कुर्वन्तीः
सहस्रशः हरिणस्य अक्षिणीव अक्षिणी यासां ताः हरिणाक्ष्यः ताः हरिणाक्षीः सुन्दरीः निरेक्षिष्ट अन्नक्षीव ॥२४५॥

समर्थ:-

सः नाभाकः तस्मिन् मन्दिरे आश्चर्यकृष्णशालिनीः सर्वोत्कृष्टशृङ्गरेण मनोहारिणीः विलासन्तीः सहस्रशः हरिणांभिः सुन्दरीः अपश्यत्॥२४५॥

शुण्वती :- पोताने अपरिचित ते तुतन प्रासादभां नालाड राजभो आश्रयडा२३ स्वधपाणी, उ३८ शृंगारथी शित्तने आ३३३३
३२नारी, मनोहर विवास ३२ती ३३रो सुंदरीओने ओ३३ ॥२४५॥

हिन्दी :-

राजा ने अपने को अनजान उस नये महल में आश्चर्यकारक रूपवाली उत्तम शृंगार से चित्त को हरनेवाली, -हिरनी जैसे नेत्रवाली, और मनोहर विलास करती हुई ऐसी हजारों सुंदर स्त्रियों को देखा॥२४५॥

मराठी :-

नाभाक राजाने, त्या मंदिरात आश्चर्यकारक रूप असलेल्या उत्तम शृंगाराने मनाला हरण करून घेणाऱ्या, मृगासारखे नवज असलेल्या, आणि मनोहर विलास करणाऱ्या हजारो स्त्रिया पाहिल्या.॥२४५॥

English :-

The king found himself lost in this palace. He then happened to see thousands of philandroses with astoned beauty, whose embellishments would drown a man in an ocean of passions and whose eyes could seduce a man.

तासां मध्यादथोत्थाय स्वामिनी हंसगामिनी ॥

योजिताञ्जलिर्भ्येत्य सानुरागमवोऽवदत् ॥२४६॥

अन्वय:-

अथ तासां मध्यात् हंसगामिनी स्वामिनी उत्थाय योजिताञ्जलिः अभ्येत्य सानुरागं अदः अवदत् ॥२४६॥

विवरणम्:-

तासां हरिणाक्षीणां मध्यात् तासां स्वामिनी उत्थाय हंस इव गच्छतीत्येवंशीला हंसगामिनी तासां योजितः अञ्जलिः यथा सा योजिताञ्जलिः अभ्येत्य नाभिकराजं च अनुरागेण सह यथा स्यात् तथा सानुरागं अदः वस्थमाणं वचनं अवदत् - अब्रवीत् ॥२४६॥

समर्थ:-

अथ अनन्तरं तासां सुन्दरीणां मध्यात् तासां स्वामिनी हंसगत्या बंधाञ्जलिः नृपसमीपमागत्य इदं वक्ष्यमाणं वचनमब्रवीत् ॥२४६॥

गगनचुम्बिनि मन्विरे स्वच्छेन निर्मलेन मनसा यथो जगाम ॥२४४॥

सरलार्थः :- आश्चर्यपरिपूर्णमनाः सः तदा सह तेजसां समूहेन युक्ते गगनचुम्बिनि मन्दिरे स्वच्छेन मनसा जगाम ॥२४४॥

भुजराती :- त्वाभ्याः आश्चर्यधीं पुरां भवेवा लक्षणां व्यापी रवेधा तेजना अण्डना वाणा ओष्ठ भवेवमां ते स्त्री साधे स्वच्छ चित्ते गयो. ॥२४४॥

हिन्वी :- नाव में आश्चर्यचकित सा वह राजा (आसमान) आकाशतक पहुँचे हुए और तेज से प्रकाशमान होनेवाले एक सुंदर महल में उस स्त्री के साथ स्वच्छ चित्त से गया ॥२४४॥

मराठी :- नंतर आश्चर्याने युवत मन असलेला तो राजा प्रकाशाने चमकणाऱ्या गगनचुंबी मंदिरात त्या स्त्री बरोबर स्वच्छ मनाने गेला ॥२४४॥

English :- Then the king was overcome with astonishment, when he happened to see a palace, whose pinnacle touched the sky and it was shining with utmost radiance. He then entered the palace, along with the woman with a clear and a pure mind.

स तत्र चित्रकृद्रूपाः, सारशृङ्गारहारिणीः ॥

हरिणाक्षीनिरैक्षिष्ट, विलसन्तीः सहस्रशः ॥२४५॥

अन्यः :- सः तत्र चित्रकृद्रूपाः सारशृङ्गारहारिणीः विलसन्तीः सहस्रशः हरिणाक्षीः निरैक्षिष्ट ॥२४५॥

विवरणम् :- सः नाभाकः तत्र तस्मिन् मन्विरे चित्रमाश्चर्य करोतीति चित्रकृत् आश्चर्यकारि चित्रकृत् रूपं यासां ताः चित्रकृद्रूपाः आश्चर्यकारिरूपशालिन्यः, ताः चित्रकृद्रूपाः आश्चर्यकारिरूपशालिनीः, सारश्वांसौशृङ्गारश्च सारशृङ्गारः सारशृङ्गारेण हरन्ति इत्येवंशीलाः सारशृङ्गारहारिण्यः, ताः सारशृङ्गारहारिणीः सर्वोत्कृष्टशृङ्गारैः मनोहारिणीः विलसन्तीः विलासं कुर्वाणाः सहस्रशः हरिणस्य अक्षिणीव अक्षिणी यासां ताः हरिणाक्ष्यः ताः हरिणाक्षीः सुन्दरीः निरैक्षिष्ट अब्रावीत् ॥२४५॥

सरलार्थ:-

सः नाभाकः तस्मिन् मन्दिरे आश्चर्यकृष्णशालिनीः सर्वोत्कृष्टशृङ्गारेण मनोहारिणीः विलसन्तीः सहस्रशः हरिणाभिः सुन्दरीः अपश्यत् ॥२४५॥

अनुव्रतनी :-

पोताने अपरिचित ते गुप्ततन प्रासादभां गालाध रात्रये आश्चर्यकर इति सुंदरीओने भेद ॥२४५॥
उभारी, मनोहर विलास इती उभये सुंदरीओने भेद ॥२४५॥
राजा ने अपने को अनजान उस नये महल में आश्चर्यकारक रूपवाली उत्तम शृंगार से चित्त को हरनेवाली, हिरनी जैसे नेत्रवाली, और मनोहर विलास करती हुई ऐसी हजारों सुंदर स्त्रियों को देखा ॥२४५॥

हिन्दी :-

मराठी :-

English :-

The king found himself lost in this palace. He then happened to see thousands of philandroses with astoned beauty, whose embellishments would drown a man in an ocean of passions and whose eyes could seduce a man.

अन्वय:-

विवरणम्:-

अथ तासां मध्यात् मध्यादयोऽप्यथा स्वामिनी हंसगामिनी ॥
तासां हरिणाभीणां मध्यात् तासां स्वामिनी उत्थाय योजिताब्जलिः अभ्येत्य सानुरागमयोऽवदत् ॥२४६॥
यथा सा योजिताब्जलिः अभ्येत्य नाभिकरणं च अनुरागेण सह यथा स्यात् तथा सानुरागं अथः वक्ष्यमाणं वचनं अवदत् ॥२४६॥

सरलार्थ:-

अप अनन्तरं तासां सुन्दरीणां मध्यात् तासां स्वामिनी हंसगता बद्धाब्जलिः नृपसमीपमागत्य इदं वक्ष्यमाणं वचनमब्रवीत् ॥२४६॥

गुणराती :- ते सुंदरीओभांथी तेओनी स्वाभिनी ओवी ओइ अओसर श्री विडीने छंसनी जेवी भंड भंड गति इरती नानाउ रान्य
पासे आवी अने ने हाथ ओडी प्रेमपूर्वक ओवी डे - ॥२४६॥

हिन्दी :- उन मनोहर सुंदरियों में उन की स्वामिनी जैसी एक अग्रेसर ऊठ कर हंस के समान मंद गति से नाभाक राजा के पास
आयी और दो हाथ जोड़कर बड़े प्रेम से नोत्तने लगी ॥२४६॥

मराठी :- त्या मनोहर सुंदर स्त्रियांमण हंसासारखी मंद मंद गतीने त्यांची स्वामिनी उठून नाभाक राजाजवळ आली व दोन्ही हात
जोडून मोठ्या प्रेमाने म्हणाली ॥२४६॥

English :- The queen of the philandroses, then came up to the king with graceful slow movements, like a
swan and joining her hands spoke to the king with utmost quintessence of love.

अस्मदीयेन भाग्येन समेतोऽसि गुणोदधे ॥

स्त्रीणां राज्यमिवं विद्धि योऽनैति पतिरेव नः ॥२४७॥

अन्वयः :- हे गुणोदधे! अस्मदीयेन भाग्येन त्वं समेतः असि। इवं स्त्रीणां राज्यं विद्धि। यः अत्र ऐति सः नः पतिः एव ॥२४७॥
विवरणम् :- गुणानामुदधिः गुणोदधिः, तत्सम्बुद्धौ हे गुणोदधे! हे गुणसागर! अस्माकमिदम् अस्मदीयं तेन अस्मदीयेन भाग्येन त्वम्
अत्र समेतः प्राप्तः असि। इवं स्त्रीणां राज्यं वर्तते, इति त्वं विद्धि जानीहि यः अत्र ऐति आगच्छति सः नः अस्माकं पतिः
एव भवति ॥२४७॥

सरलार्थः :- हे गुणसागर! त्वम् अस्माकं भाग्येन अत्र आगतः असि। इदं स्त्रीणां राज्यमस्ति। अत्र यः आगच्छति। सः अस्माकं पतिः एव
भवति ॥२४७॥

गुणराती :- “हे गुणसमुद्र! तमे अमारा भाग्यथीन अहीं पदार्थ छो, आ स्त्रीओनुं रान्य छो, अने जे अहीं आवे छे तेने अमे
पति तरीछे न भानीओ छीओ” ॥२४७॥

हिन्दी :-

“हे गुणसमुद्र! आप हमारे भाग्य से ही यहाँ पधारे है, यह स्त्रियों का राज्य है और यहाँ जो भी आता है उन को हम पति की तरह मानते है॥२४७॥”

मराठी :-

हे गुणजिये! आमच्या भाव्यानेच तुम्ही येथे आलात. हे स्त्रियांचे राज्य आहे आणि जो येथे येतो त्याला आम्ही पति म्हणूनच मानतो.॥२४७॥

English :-

Addressing king Nabhak as an ocean of potentialities, the queen said to him that they were fortunate to have him in their midst. She added that this was a kingdom of women and the man who enters here is treated as a husband by one and all.

अन्वय :-

श्रुत्वेति नृपतिर्वध्यौ संकटान्तरमागतम् ॥
मौनमेवाऽत्र मे श्रेयो मौनं सर्वार्थसाधनम् ॥२४८॥

विवरणम् :-

इति श्रुत्वा नृपतिः दध्यौ - संकटान्तरम् आगतम्। अत्र मे मौनमेव श्रेयः। मौनं सर्वार्थसाधनम् ॥२४८॥
अस्ति अत्र विषये मे मम मौनमेव मौनधारणमेव श्रेयः। मौनं सर्वार्थसाधनम् अस्ति ॥२४८॥

समसार्थ :-

इति तासां सुन्दरीणां स्वामिन्याः वचनं श्रुत्वा नृपः दध्यौ चिन्तयामासा इदम् अन्यत् सङ्कटं संकटान्तरम् आगतम् मौनं सर्वार्थसाधनमस्ति ॥२४८॥
इति तासां सुन्दरीणां स्वामिन्याः वचनं श्रुत्वा नृपः दध्यौ चिन्तयामासा इदम् अन्यत् सङ्कटं संकटान्तरम् आगतम् मौनं सर्वार्थसाधनमस्ति ॥२४८॥

गुणवती :-

आ प्रभागे स्नेहसहित प्रेमाणा वयनविलास सांभली राजा विचारवा लाग्यो, “आ वणी भारे भाये भीजुं संकट अरुं अे न सर्वथा श्रेयकर छे, अरुणु के भीन अे सर्व धिंछिन वस्तुनुं साधन छे.” ॥२४८॥
आ प्रभागे स्नेहसहित प्रेमाणा वयनविलास सांभली राजा विचारवा लाग्यो, “आ वणी भारे भाये भीजुं संकट अरुं अे न सर्वथा श्रेयकर छे, अरुणु के भीन अे सर्व धिंछिन वस्तुनुं साधन छे.” ॥२४८॥

हिन्दी :-

इस तरह स्नेहयुक्त प्रिय वचन सुनकर राजा सोचने लगा, 'अब मुझ पर यह संकट आ गया है, 'इतो व्याघ्र इतस्तथी इस न्याय के समान मैं भी फस गया हूँ, अब इस प्रसंग में मुझे मौन धारण करना ही अच्छा होगा क्योंकि मौन यही सब इच्छित वस्तु का साधन है' ॥२४८॥

मराठी :-

त्या सुन्दरीच्या स्वाभिनीचे ते वचन ऐकून राजा विचारात पडला, "हे पुन्हा माझ्या होक्वावर दुसरे संकट येऊन कोसळले, 'इतो व्याघ्रः इतस्तथी' या न्यायाप्रमाणे मी सुद्धा येथे कात्रीत सापडलो आहे. आता अशा प्रसंगांमध्ये मला मौन धारण करणे हेच सर्वथा योग्य आहे, कारण मौन हेच सर्व इच्छित वस्तूचे साधन आहे." ॥२४८॥

English :-

Having heard the quintessentializing words of the queen, the king thought that he was now in a hazardous crisis, where he sights death on both the boundaries. So he decides that the best way to be free from such a lurch, is to keep mum.

इति तूष्णीं स्थिते भूपे, मुख्याविष्टाः स्त्रियोऽपि ताः ॥

स्नानभोजनसामग्रीं, सज्जीकृत्योपतस्थिरे ॥२४९॥

अन्वयः-

इति भूपे तूष्णीं स्थिते मुख्याविष्टाः ताः स्त्रियः अपि स्नानभोजनसामग्रीं सज्जीकृत्य उपतस्थिरे ॥२४९॥

विवरणम्:-

इति मत्वा भुवं पातीति भूपः तस्मिन् भूपे नृपे तूष्णीं स्थिते सति मुख्यया स्यामित्या आविष्टाः मुख्याविष्टाः स्वाभिन्याविष्टाः ताः स्त्रियः सुन्दर्यः अपि स्नानं च भोजनं च स्नानभोजने। स्नानभोजनयोः सामग्रीं स्नानभोजनसामग्रीं तां स्नानभोजनसामग्रीं न सज्जा असज्जा, असज्जां सज्जां कृत्वा सज्जीकृत्य उपतस्थिरे उपस्थिताः बभूवुः ॥२४९॥

संलक्ष्यः-

इति मौनमेव वरमिति मत्वा भूपः यदा तूष्णीं स्थितः तदा स्वाभिन्या आविष्टाः ताः सर्वाः सुन्दर्यः स्नानस्य भोजनस्य च सामग्रीं सज्जीकृत्य उपस्थिताः अभवन् ॥२४९॥

शुद्धांती :-

आ ग्रभाणे ज्यारे राज्ञे भोन धारण करी कांछ पाण उत्तर आथो नही थारे ते भुष्य स्वाभीनिना पुत्रम धी भीष्म सुंदरीओ स्नान अने भोजननी सामग्री तेथार करी राजनी सभस उपस्थित थई. अने कहुं. ॥२४९॥

हिन्दी :- इस तरह जब राजाने मौन धारण कर कोह भी जवाब नहीं दिया तब मुख्य स्वामिनी के आदेश के अनुसार दूसरी सुंदरियोने स्नान और भोजन की सामग्री तैयार की और वे राजा के सामने उपस्थित हुई और कहा, ॥२४९॥

मराठी :- वाप्रमाणे जेव्हा राजाने मौन धारण करून काहीच उत्तर दिले नाही तेव्हा मुख्य स्वामिनीच्या आज्ञेप्रमाणे दुसऱ्या सुंदरींनी स्नान आणि भोजनाची सामग्री तयार केली आणि त्या राजा समोर उपस्थित झाल्या. आणि म्हणाल्या, ॥२४९॥

English :- when the queen found that king wishes to keep mum, she ordered her mates to arrange for the bath and food for the king.

प्रसद्य सद्यः प्राणेशा स्नात्वा भुक्त्वा यथारुचि ॥

यावज्जीवं सहाऽस्माभिर्-भोगान् भुङ्क्वाऽकुतोभयः ॥२५०॥

अन्वयः- हे प्राणेश! सद्यः प्रसद्य यथारुचि स्नात्वा भुक्त्वा च अस्माभिः सह यावज्जीवं अकुतोभयः भोगान् भुङ्क्वा ॥२५०॥
विवरणम्:- प्राणानामीशः प्राणेशः तत्सम्बुद्धौ हे प्राणेश! प्राणस्वामिन्! सद्यः शीघ्रं प्रसद्य प्रसन्नो भूत्वा रुचिमनतिक्रम्य यथारुचि स्नात्वा स्नानं कृत्वा भुक्त्वा भोजनं कृत्वा च अस्माभिः सह यावत् जीवसि तावत् यावज्जीवं न विद्यते कुतः भयं यस्य सः अकुतोभयः निर्भयः सन् भोगान् भुङ्क्व उपभुङ्क्व ॥२५०॥

सरत्पार्थः- हे प्राणेश! शीघ्रं प्रसन्नो भूत्वा यथारुचि स्नात्वा भोजनं कृत्वा च अस्माभिः सह यावज्जीवं निर्भयः सन् भोगान् भुङ्क्व ॥२५०॥

गुञ्जराती :- “हे प्राणेश! अभार उपर नव्ही इषादृष्टि इरी, स्नान अने यथाशुचि लोभन इरी अमारी साथे जिंदगीपर्यंत भोग भोगवो, अर्ही तमारे ओईपाश तरक्षी आंई पाश लय राखवो नई.” ॥२५०॥

हिन्दी :- “हे प्राणेश! हमारे उपर जल्दी कृपा दुष्टि करके स्नान और यथारुचि भोजन कर के हमारे साथ जीवनपर्यंत भोग भोगो। यहां आप हम किसीसे किसी प्रकार का भय न रखो ॥२५०॥”

मराठी :- "हे प्राणेश! आमच्या वर त्वरित कृपाव्ही करून स्नान आणि स्वीनुसार भोजन करून आमच्या सोबत आद्युष्यभर भोग भोगा, येथे आमच्यापैकी कोणाकडूनही कोणत्याही प्रकारची भिती बाळगू नका. ॥२५०॥"

English :- When this was arranged, they, addressing King Nabhak as their husband, asked him to have a bath and food according to his likes and dislikes and thereafter continue staying with them for his whole life, experiencing the pleasures of seductive passions and joy.

एवं वदन्त्यः शीताम्भः सिता - द्राक्षाम्भसी अपि ॥
सिताधृतपुरः स्निग्ध - पायसादि च तत्पुरः ॥२५१॥
प्रदश्यं चादुभिर्याक्यै - रूपसर्गनिनेकशः ॥

पूर्व - कृत्वाऽनुकूलांस्ताः, प्रतिकूलानपि व्यधुः ॥२५२॥

अन्यः - एवं वदन्त्यः शीताम्भः सिता - द्राक्षाम्भसी अपि सिताधृतपुरः स्निग्धपायसादि च तत्पुरः (अग्रिमेण श्लोकेन सम्बन्धः) ॥२५१॥

प्रदश्यं पूर्व चादुभिः वाक्यैः अनेकशः अनुकूलान् उपसर्गान् कृत्वा ताः प्रतिकूलानपि उपसर्गान् व्यधुः ॥२५२॥

एवं वदन्त्याः ब्रुवत्यः ताः सुन्दर्यः तस्य नाभाकस्य पुरः पुरतः शीतं च तद् अम्भः च शीताम्भः, सुरभिशीतलजलं, सिता शर्करा च द्राक्षाम्भश्च सिताद्राक्षाम्भसी शर्कराद्राक्षोदके सिताच धृतं च सिताधृतो सिताधृताभ्यां युक्तं स्निग्धं स्वादिष्टं पायसादि दूधपाकादिमिष्टान्नम् ॥२५१॥

प्रदश्यं दर्शयित्वा पूर्व प्रथमं चादुभिः मधुरैः वाक्यैः वचनैः अनेकशः अनेकान् अनुकूलान् उपसर्गान् कृत्वाऽनन्तरं ताः प्रतिकूलानपि उपसर्गान् व्यधुः चक्रुः ॥२५२॥

एवं वदत्यः ताः सुन्दर्यः नाभाकस्य पुरः सुरभिशीतलं जलं सितां द्राक्षाम्भः शर्करापृतयुतं स्निग्धं दूधपाकादिभिष्टान्नम् (अग्रिमेण श्लोकेन संबन्धः) ॥२५१॥

ताः प्रदश्यं प्रथमं मधुरैः वचनैः अनुकूलान् अनेकशः उपसर्गान् चक्रुः। ततः प्रतिकूलानपि उपसर्गान् व्यधुः ॥२५२॥

सरलार्थः -

ગુણરાત્રી :- આ પ્રમાણે બોલાતી તે મનહરણી સુંદરીઓએ નાભાક રાજ આગળ શીતલ અને સુવાસિત જલ, સાકર અને દ્રાક્ષનું પાણી, ઘી અને સાકર નાખી સ્વાદિષ્ટ બનાવેલા દૂધપાક વિગેરે મિષ્ટાન્ન દેખાડી મીઠાં મીઠાં વચનો વડે. ॥૨૫૧॥

પહેલાં તો અનુકૂલ ઉપસર્ગો કર્યા, અને ત્યાર પછી અનેક પ્રતિકૂલ ઉપસર્ગો કરવા માંડ્યા ॥૨૫૨॥

હિન્દી :- इसप्रकार बोलती हुई उन मनोहर सुंदरियों ने नाभाक राजा के सामने शीतल और सुगंधित जल (पाणी), साकर और अंगूर का पाणी घी और साकर मिलाकर स्वादिष्ट तैयार किया हुआ दुधपाक आदि मिष्ठान्न दिखा कर मधुर एवं प्रिय वचनों के द्वारा पहले तो अनेक अनुकूल उपसर्ग किये और उसके बाद अनेक प्रतिकूल उपसर्ग करने लगीं ॥२५१॥ ॥२५२॥

માઠી :- અમે બોલત અસલેલ્યા ત્યા મનોહર સુંદરીની નાભાક રાજા સમોર શીતલ આણિ સુવાસિક જલ (પાણી), સાકર આણિ દ્રાક્ષાવાં રસ, તૂપ આણિ સાકર ચાલુન સ્વાદિષ્ટ બનવિલેલા દૂધપાક વગેરે મિષ્ટાન્ન ઠેવૂન પ્રથમ ગોઠ મોઠ મધુર વચનોની અનેક અનુકૂલ ઉપસર્ગ કેલે, આણિ ત્યાનંતર ત્યા અનેક પ્રતિકૂલ ઉપસર્ગ કરૂ લાગલ્યા. ॥૨૫૧॥ ॥૨૫૨॥

English :- Having spoken in a quintessentializing tone, the philandroses, offered King Nabhak chilled and scented water diluted with sugar, grape juice, a sweet dish made out of milk, pure ghee and sugar, and delicious sweetmeats. At first they began pressing him to have those snacks with utmost importunateness. When they noticed that the King had still not touched those snacks, they began to utilize refract and perverse means.

તથાપ્યશુબ્ધચેતાઃ સઃ, ધર્મે ચાવદવસ્થિતઃ ॥

શ્રી શત્રુઞ્જયશ્રુઞ્જસ્થં, તાવદાત્માનમેક્ષત ॥૨૫૩॥

અન્વય:- તથાપિ અશુબ્ધચેતાઃ સઃ ચાવત્ ધર્મે અવસ્થિતઃ તાવત્ આત્માનં શ્રી શત્રુઞ્જયશ્રુઞ્જસ્થં એક્ષત ॥૨૫૩॥

विवरणम्:- तथापि ताभिः सुन्दरीभिः अनेकेषु अनुकूलेषु प्रतिकूलेषुच उपसर्गेषु कृतेष्वपि न क्षुब्धम् अक्षुब्धम् असुब्धं चेत्: यस्य अक्षुब्धचेताः क्षोभरहितमनाः स नाभाकः यावत् धर्मे अवस्थितः तावत् आत्मानं श्रिया युतः शत्रुञ्जयः श्रीशत्रुञ्जयः। श्रीशत्रुञ्जयस्य शृङ्गं श्रीशत्रुञ्जयशृङ्गम्। श्रीशत्रुञ्जयशृङ्गे तिष्ठतीति श्रीशत्रुञ्जयशृङ्गस्यः तं श्रीशत्रुञ्जयशृङ्गस्थं श्रीशत्रुञ्जयशिखरस्थितम् ऐक्यं अव्रासीत् ॥२५३॥

संलार्थः:- ताभिः सुन्दरीभिः अनुकूलप्रतिकूलोपसर्गान् कृत्वा क्षोभितः अपि सः नाभाकः अक्षुब्धचेताः धर्मे एव अवस्थितः। तदा स आत्मानं श्रीशत्रुञ्जय शिखरस्थितम् अपश्यत् ॥२५३॥

गुणशती:- ते स्त्रीयोऽनेके अनुकूले अने प्रतिकूले उपसर्गोऽस्तीति एतां पाशु ल्यारे अक्षुब्धचित्तं चित्तवाणो नाभाकः ७२। ७३। ७४। ७५। ७६। ७७। ७८। ७९। ८०। ८१। ८२। ८३। ८४। ८५। ८६। ८७। ८८। ८९। ९०। ९१। ९२। ९३। ९४। ९५। ९६। ९७। ९८। ९९। १००।

हिन्दी:- उन स्त्रियों ने अनेक अनुकूल और प्रतिकूल उपसर्ग करने पर भी जब अस्खलित चित्तवाला नाभाकराजा जरा भी विचलित न होकर निरंतर अपने धर्मध्यान में लीन रहा उतने में राजाने स्वयं को श्री शत्रुञ्जय पर्वत के शिखर पर पाया।

मराठी:- त्या स्त्रियांनी अनेक अनुकूल आणि प्रतिकूल उपसर्ग केल्यानंतर देखील मनात चट्किंचितही क्षोभ उत्पन्न होऊ न देता तो नाभाक राजा जराही न हलमगता धर्मध्यानात स्थिर राहिला. तेवढ्यात स्वतःला राजाने श्री शत्रुञ्जय पर्वताच्या शिखरावर पाहिले. ॥२५३॥

English :- Even after using importunate means at first and then refract mean to make the king wilt from his vow, the king remained tongue-tied and did not divulge from his vow and remained firm on his part, and only allowed his mind to wander towards the Lord. He the suddenly found himself on the peak of mount Satrunjay.

अहो! किमेतदित्येवं, साश्चर्ये नृपपुञ्जवे।

सौरभ्याकृष्टभृङ्गालिः, पुष्पवृष्टिर्विवोऽपतत् ॥२५४॥

अन्यः- अहो! एतत् किं? इत्येवं साश्चर्ये नृपपुञ्जवे दिवः सौरभ्याकृष्टभृङ्गालिः पुष्टवृष्टिः अपतत् ॥२५४॥

विवरणम्:- अहो! एतं किम्? इति एवं आश्चर्येण सह वततिऽसौ साश्चर्यः तस्मिन् साश्चर्ये निस्सिते नृपपुञ्जवे नृपश्रेष्ठे सति विवः आकाशात् सुरभेः भावः सौरभ्यम्। सौरभ्येन आकृष्टा भृङ्गानां भ्रमराणामालिः पङ्क्तिः यया सा सौरभ्याकृष्टभृङ्गालिः सुरभिगन्धाकृष्टभ्रमरपङ्क्तिः पुष्पाणां वृष्टिः पुष्पवृष्टिः अपतत् निपतत् ॥२५४॥

समर्थः- अहो! एतत् किं? इति नृपश्रेष्ठे नाभाके विस्मिते सति आकाशात् सुगन्धिपुष्पवृष्टिः अपतत्। या सुगन्धेन भ्रमरपङ्क्तिमाकर्षत् ॥२५४॥

भुवरात्री :- 'अहो! आ ते शुं स्वप्न छे के साथो भनाव छे?' ओ प्रभागे आश्चर्यभां गरडाव भनेलो नृपवर विथार करे छे तेवामां आडाथभांधी पुष्पोनी वृष्टि थर ॥२५४॥

हिन्दी :- 'अरे! यह क्या स्वप्न है या सत्य घटना है?' इस प्रकार आश्चर्य में डूबा वह राजा विचार करता है उतने में आसमान से सुगंध खींचकर लायी हुई भ्रमरों की पंक्तिसे व्याप्त फूलों की वर्षा हुई ॥२५४॥

मराठी :- 'अरे! हे काय?' असे म्हणून आश्चर्यचकित झालेल्या राजावर आकाशातून सुगंधामुळे मुंग्याच्या पंक्तींना आकर्षून घेणाऱ्या गुंगधी फुलांची वृष्टि झाली. ॥२५४॥

English :- At this astonishing incident, the King wondered if he was in a trance or was it a dream. Just then, there was a shower of flowers, whose fresh odoriferousness attracted many black wasps.

पुरः सुरः स्फुरत्कान्तिः कश्चित् काञ्चनकुण्डलः ॥

प्रादुर्भूयेत्यभाषिष्ट, कुर्वन् जयजयारवम् ॥२५५॥

शन्ययः- तवा काञ्चनकुण्डलः स्फुरत्कान्तिः जयजयारावं कुर्वन् कश्चित् सुरः पुरः प्रादुर्भूय इति अभाषिष्ट ॥२५५॥

विवरणम्:- तदा तस्मिन् समये काञ्चने कुण्डले यस्य सः काञ्चनकुण्डलः सुवर्णकुण्डलः स्फुरन्ती कान्तिः यस्य सः स्फुरत्कान्तिः कान्तिमान् जय जय इति आरावः जयजयारावः तं जयजयारावं जयजयकारं कुर्वन् विदधत् कश्चित् सुरः पुरः पुरतः प्रादुर्भूय प्रकटीभूय इति बह्व्यमाणम् अभाषिष्ट बभाषे ॥२५५॥

सरलार्थः- तदा सुवर्णकुण्डलः कान्तिमान् कश्चित् सुरः जयजयारावं कुर्वन् पुरतः प्रादुर्भूय इति अभाषिष्ट ॥२५५॥

गुञ्जशती :- तथा तेनी सन्भुभ सुवर्णकुण्डल धारण ३२ना२, देहीभभान ३०तिवाणा अने 'न्य ०४' शब्दोनो गुञ्जश ३२ना ३०छ ३
देवे प्रगट थर्धने छुं, ॥२५५॥

हिन्दी :- और सुवर्णकुण्डल धारणकर देदीप्यमान कांतियुक्त किसी देवने 'जय जय' शब्द का उद्घोष करते हुए उनके सामने प्रगट होकर कहा, ॥२५५॥

मराठी :- आणि तेव्हा त्याच्या सन्मुख सुवर्णकुण्डल धारण करणारा, देदीप्यमान, कांतियुक्त असा कोणी एक देव 'जय जय' शब्दांचा उद्घोष करीत प्रगट होऊन म्हणाला, ॥२५५॥

English :- All of a sudden, he happened to see a God who had worn a large ring in his ear and whose resplendence and splendor was beyond compare. He began singing out slogans of cheers in honour of King Nabhak when he revealed himself.

श्रीमच्छुद्धश्रुतिविरचित श्रीनाम्नाकाराजाचरितम्

तव प्रशंसां सद्धर्मन्! सौधर्मस्वामिनिर्मिताम् ॥
असासहिरहं सर्व - मकार्षमिदमीदृशम् ॥२५६॥

अन्वयः-

हे सद्धर्मन्! सौधर्मस्वामिनिर्मितां तव प्रशंसां असासहिः अहम् इदम् ईदृशं सर्वम् अकार्षम् ॥२५६॥

विवरणम्:-

सन् धर्मः यस्य सः सद्धर्मा तत्सम्बुद्धौ हे सद्धर्मन्! सौधर्मस्य स्वामी सौधर्मस्वामिना निर्मिता
अहम् इदम् ईदृशं सर्वम् अकार्षम् अकरवम् ॥२५६॥

सरलार्थः- हे सद्धर्मन्! सौधर्मस्वामिना कृतां तव प्रशंसाम् असहमानः अहम् इदम् ईदृशं सर्वम् अकार्षम् ॥२५६॥

गुञ्जरीति :- “उ धार्मिष्ठ शिरोमणि! देवलोकां सौधर्मन्त्रे अरेखी तभारी प्रशंसा सहन न थायी परीक्षा भाटे में आ सर्व अर्थ अर्थ
छे.” ॥२५६॥

हिन्दी :-

“हे धर्म शिरोमणि! देवलोक में सौधर्मन्त्र द्वारा की गई प्रशंसा सहन न होने के कारण मैंने तुम्हारी परीक्षा करने के लिये यह
सब कार्य किया ॥२५६॥”

मराठी :-

“हे धर्मशिरोमणे! देवलोकामध्ये सौधर्मन्त्राने केलेली तुझी प्रशंसा सहन न झाल्यामुळे तुझी परीक्षा घेण्यासाठी मी असे हे
सर्व कार्य केले आहे.” ॥२५६॥

English :-

The God addressing him as a religious and a prominent personality, said to him that he could not bear his praises being blurted out in Indra's court. So in order to test his controllability, as a
celibatarian he had created such a scene.

तत् क्षमस्य महाभागा! यदेवं क्लेशितो भवान्।।

तुष्टोऽस्मि तव सत्त्वेन, वरं वृणु वरं वृणु ॥२५७॥

अन्वयः:- हे महाभागा! यद् एवं भवान् क्लेशितः। तत्क्षमस्या अहं तव सत्त्वेन तुष्टः अस्मि वरं वृणु। वरं वृणु ॥२५७॥

विवरणम्:- महान् भागः यस्य सः महाभागः, तत्सम्बन्धो हे महाभागा! भाग्यशालिन्। मया यद् यस्मात् कारणात् भवान् एवं क्लेशितः क्लेशं दुःखं प्रापितः। तत् क्षमस्या अहं तव सत्त्वेन तुष्टः अस्मि अतः इष्टं वरं वृणु। वरं वृणु।

सरलार्थः:- हे महाभागा! मया भवान् क्लेशं प्रापितः, तत्क्षमस्व। अहं तव सत्त्वेन तुष्टः अस्मि त्वं वरं वृणु। वरं वृणुम् ॥२५७॥

गुणवती:- “हे महाभाग्यशाली! ते भे तभने दुःख आभुं ते भद्व क्षमा करो. हुं तभारा सत्त्वथी संतुष्ट थो धुं, भाटे ते तभारे नेधये ते पसदान भागी ल्यो” ॥२५७॥

हिन्दी:- “हे महाभाग्यशाली! मैंने आपको जो दुःख दिया उस के लिए क्षमा करो। मैं तुम्हारे सत्व से संतुष्ट हो गया हूँ, इसलिये तुम्हें जो वरदान चाहिये वह माँग लो” ॥२५७॥

मराठी:- “हे महाभाग्यशाली! मी तुम्हाला दुःख दिले त्या बदल मला क्षमा करा. मी तुमच्या सत्त्वाने संतुष्ट झालो आहे, म्हणून तुम्हाला जो पाहिजे तो वर मागून घ्या. ॥२५७॥

English:- The God then addressing him as a man of providence, asked for apolozies, as he had put him into an incommodious situation. He added that he was pleased with him and therefore requested him to ask for a boon.

अन्यः-

विवरणम्:-

राजा अवोचत् - आसधर्मधनः - आसधर्मधनः परम् ॥
राजा नाभाकः अवोचत् - आस धर्मः परम् पूरय ॥२५८॥

एव स्वामी सीमन्धरस्वामी - आस धर्मः परम् पूरय ॥२५८॥
अतः त्वं मम नमनेच्छां पूरय ॥२५८॥

समलार्थः-
राजा नाभाकः अवोचत् - मया धर्मधनं प्राप्तमस्ति। अहं परं न याचे। किन्तु केवलं सीमन्धरस्वामिन् नन्तुमिच्छामि। मम तां

गुणदात्री :- राधादे उवाच, "मे धर्मधनं अस्ति। अहं परं न याचे। किन्तु केवलं सीमन्धरस्वामिन् नन्तुमिच्छामि। मम तां

स्वामीने वंदनं करवानी इच्छा। छ ते पूर्ण करो" ॥२५८॥

हिन्दी :-

माठी :-

English :-

At this the King replied that he has attained a never ending wealth of the knowledge of religion. So adds that he wishes to make his obeisance to Lord Simander. So he requests the God to make the necessary arrangements.

there is nothing left worth asking as there is nothing more worlful as religious knowledge. But he

necessary arrangements.

adds that he wishes to make his obeisance to Lord Simander. So he requests the God to make the

necessary arrangements.

adds that he wishes to make his obeisance to Lord Simander. So he requests the God to make the

necessary arrangements.

adds that he wishes to make his obeisance to Lord Simander. So he requests the God to make the

necessary arrangements.

adds that he wishes to make his obeisance to Lord Simander. So he requests the God to make the

necessary arrangements.

अथो देवगुरुन्नत्वा, सत्त्वाधिकशिरोमणिः ॥

नाकिक्लृप्तविमानेन, विदेहेषु ययौ नृपः ॥२५९॥

अन्वयः- अथो सत्त्वाधिकशिरोमणिः नृपः देवगुरुन् नत्वा नाकिक्लृप्तविमानेन विदेहेषु ययौ ॥२५९॥

विवरणम्:- अथो अनन्तरं सत्त्वेन अधिकाः सत्त्वाधिकाः (सत्त्वमधिकं येषां ते सत्त्वाधिकाः इति वा) सत्त्वाधिकानां शिरोमणिः सत्त्वाधिकशिरोमणिः सत्त्वशाल्यग्रेसरः जन् पातीति नृपः नाभाकः देवाश्च गुरुश्च देवगुरुवः तान् देवगुरुन् नत्वा सुरेण क्लृप्तं रचितं नाकिक्लृप्तम् नाकिक्लृप्तं च तद् विमानं च नाकिक्लृप्तं, तेन नाकिक्लृप्तविमानेन सुररचितविमानेन विदेहेषु क्षेत्रेषु ययौ जगाम ॥२५९॥

सरसार्थः- अनन्तरं सत्त्वशालिशिरोमणिः नृपः नाभाकः देवगुरुन् नत्वा सुररचितविमानेन विदेहेषु ययौ ॥२५९॥

गुणशती :- त्वा भाद देवे विमान भनान्युं, तेनी अंदर सत्त्वशाणी, पुत्रोभां शिरोमणि नाभाक राजा देव लगवान अने शुत्रने नभस्सर क्री भेडी, अने देवनी सहायथी ते विमान वेड भडाविदेह क्षेत्रभां ग्यां श्रीसीमंधर स्वामी भिराजेला डता त्यां गयो. ॥२५९॥

हिन्दी :- तब बाद में देवने विमान तैयार किया, उस में सत्वशील पुरुष के शिरोमणि नाभाक राजा देव (भगवान) और गुरु को प्रणाम कर के बैठ गया और उस देव की सहायता से वह विमान जहाँ महाविदेह क्षेत्र में श्री सीमन्धर स्वामी विराजमान थे वहाँ गया।

मराठी :- त्यानंतर अत्यन्त सत्वशील, लोकात श्रेष्ठ असलेला नाभाक राजा देव (भगवान) आणि वुत्रंजा नमस्कार करून देवांनी तयार केलेल्या विमानाने विदेह क्षेत्रात गेला. ॥२५९॥

English :- Then the God prepared a plane, which would take them to the Mahavedeha Schetra where the Lord, Simandhar's glory and power reigns. Then saluting the almighty God and his spiritual instructor, King Nabhak boarded the plane and in due-course reached his destination.

तत्राष्टप्रातिहार्यश्री-सेव्यं सीमन्धरं जिनम् ॥
नत्वाऽपृच्छच्चिरत्नो मेऽन्तरायः कोऽयमित्यसौ ॥२६०॥

अन्वयः-

असौ तत्र अष्टप्रातिहार्यश्रीसेव्यं सीमन्धरं जिनं नत्वा अपृच्छत् - मम कोऽयं चिरत्नः अन्तरायः अस्ति? ॥२६०॥
नित्यरणम्:- असौ नाभाकः तत्र विदेहेषु अष्टौ प्रातिहार्याणि एव श्रीः अष्टप्रातिहार्यश्रीः! अष्टप्रातिहार्य-श्रिया सेव्यं श्रीसेव्यं सीमन्धरं जिनं नत्वा वन्दित्वा अपृच्छत् - मम अयं कः चिरत्न चिरन्तनः अन्तरायः विघ्नः अस्ति? इति ॥२६०॥

सरलार्थः-

असौ नाभाकः तत्र विदेहेषु अष्टौ प्रातिहार्याणि एव श्रीः अष्टप्रातिहार्यश्रीः! अष्टप्रातिहार्य-श्रिया सेव्यं श्रीसेव्यं सीमन्धरं जिनं नत्वा वन्दित्वा अपृच्छत् - मम अयं कः चिरत्न चिरन्तनः अन्तरायः विघ्नः अस्ति? इति ॥२६०॥

गुजराती :- त्यां आठ महाप्रातिहार्यश्री लक्ष्मी वडे सेवता श्रीसीमन्धर जिनेन्द्रने वंदन करी पृथुं, 'हे प्रभो! भने धरा धांभा

अणधी शुं अंतराय कर्म लाग्युं छे.' ॥२६०॥
उस आठ महाप्रातिहार्यरूप लक्ष्मी द्वारा सेवित श्रीसीमन्धर जिनेन्द्र को प्रणाम कर के पूछा, 'हे प्रभो! भने धरा धांभा

हिन्दी :-

से, क्या अंतराय कर्म लगा है?' ॥२६०॥
तया नाभागाने महाविदेक्षेत्रात आठ महाप्रातिहार्यरूपी लक्ष्मी ज्यांची सेवा करीत आहे. अशा श्रीसीमन्धर स्वामींना नमस्कार करून विचारले, 'हे प्रभो! मला कित्येक दिवसापासून कोणते अंतराय कर्म त्रास देत आहे.'

मराठी :-

तया नाभागाने महाविदेक्षेत्रात आठ महाप्रातिहार्यरूपी लक्ष्मी ज्यांची सेवा करीत आहे. अशा श्रीसीमन्धर स्वामींना नमस्कार करून विचारले, 'हे प्रभो! मला कित्येक दिवसापासून कोणते अंतराय कर्म त्रास देत आहे.'

English :-

When he reached there he happened to see the eight Laxmi's in the form of the eight Mahapratiharyies deeply engrossed in vndering their humble services to the almighty Simandar. Paying his homage to the Lord, the king asked him for how long would the disturbances of his past sins would keep causing a fracas in his life.

Note -

Mahapratiharyea's.

- 1) The Ashoka tree,
- 2) The ordinary Gods showering flowers, (*Pushp Vrushti*)
- 3) Playing the divine musical instruments, (*Divye Dhvani*)
- 4) *Chamar* (A fan prepared out of the tail of a specific cow-chamr)
- 5) The Throne. (*Sihasan*)
- 6) Halo (*Bhamandal*)
- 7) Kettle drums (*Dundubhi*)
- 8) The royal Uंबरalla (*Chhatra*)

समुद्रसिंहयोर्नागगोष्ठिकस्य च सा कथा ॥

यथा युगन्धराचार्यैः प्रोक्ता स्वामी तथाऽऽदिशत् ॥२६३॥

- अन्ययः- समुद्रसिंहयोः नागगोष्ठिकस्य च सा कथा युगन्धराचार्यैः यथा प्रोक्ता तथा स्वामी आदिशत् ॥२६३॥
- विवरणम्:- समुद्रश्च सिंहश्च समुद्रसिंहौ, तयोः समुद्रसिंहयोः, नागश्चासौ गोष्ठिकश्च नागगोष्ठिकस्य च कथा युगन्धराचार्यैः यथा प्रोक्ता कथिता तथा सीमन्धरस्वामी आदिशत् अकथयत् ॥२६३॥
- ससत्यार्थः- समुद्रसिंहयोः नागगोष्ठिकस्य च कथा युगन्धराचार्यैः यथा कथिता तथैव सीमन्धरस्वामी तां कथाम् अकथयत् ॥२६३॥
- शुब्धश्रुतिः:- आ प्रभागे नाभ्यङ्ग राजनो-प्रश्नं सांभषणी प्रभु श्री सीमन्धर स्वामीभ्यो जेवी-रीते युगन्धराचार्ये समुद्रपाल सिंहे अने नागगोष्ठिकनी कथा कही इती तेवी रीते संपूर्ण कथा कही ॥२६३॥
- हिन्दी :- इस तरह का नामांकरणा का सवाल सुनकर प्रभु श्री सीमन्धरस्वामीने श्री युगन्धराचार्य ने समुद्रपाल, सिंह और नागगोष्ठिक की कथा जैसे कही थी, उसी प्रकार पूर्णतया कही ॥२६३॥

मराठी :- असा नाभाकराजाचा प्रश्न ऐकून प्रभु श्री युगवपराचार्यांनी समुद्रपाल सिंह आणि नागनौष्टिक यांची कथा जशी सांगितली होती. तशीच सीमं पर स्वामींनी सांगितली. ॥२६१॥

English :- Having heard the query of King Nabhak, the Lord narrated to him the two biographies of Samudrapal-Sihe and Nag, just as the rev priest Yughandar had narrated.

पुनः प्राह प्रभुर्भूषं न पूर्वकृतकर्मतः ॥

विमुच्येत क्वचित् कोऽपि त्यमेवास्य निदर्शनम् ॥२६२॥

अन्यः- प्रभुः पुनः भूषं प्राह - कोऽपि क्वचिदपि पूर्वकृतकर्मतः न विमुच्येता अस्य त्वमेव निदर्शनमसि ॥२६२॥

विवरणम्:- प्रभुः सीमन्धरस्वामी पुनः भूषं पातीति भूषः तं भूषं नृपं प्राह ब्रवीति स्मा कः अपि क्वचिदपि पूर्व कृतं पूर्वकृतम् प्रा पूर्वकृतं च तत्कर्म पूर्वकृतकर्म तस्मात् पूर्वकृतकर्मतः न विमुच्येता अस्य त्वम् एव निदर्शनम् उदाहरणमसि ॥२६२॥

सरलार्थः- प्रभुः सीमन्धरस्वामी पुनः भूषं अब्रवीत् कोऽपि जीवः कदाचिदपि पूर्वकृतकर्मणः मुक्तो न भवति। अस्य त्वमेवोदाहरणमसि ॥२६२॥

गुणशती :- वणी प्रभुये राजने इहं, 'पूर्वभवना इर्भर्भनभांथी ओर्धपाशु इहापि धृटी शङ्कुं नथी, ते सभंथभां तु न पोते दृष्टान्दप छे.' ॥२६२॥

हिन्दी :- फिर प्रभु ने राजा से कहा, 'पूर्व जन्म मे उपाजित किये हुए कर्म भोगे बिना कोई भी प्राणी कभी छूट नहीं सकता, इस सम्बन्ध में तू स्वयं ही दृष्टान्तरूप है ॥२६२॥'

मराठी :- सीमं पर स्वामी पुन्हा राजाला म्हणाले, "पूर्वजन्मी उपाजित केलेले कर्म भोगत्याशिवाय कोणी ही प्राणी केव्हा ही सुटू शकत नाही, या संदर्भात तू स्वतःच दृष्टान्त आहेस. ॥२६२॥"

English :- Then the Lord said that every man is bound to pay for his sinful deeds of his past lives. So the Lord says that the King has become a historicist of his own life.

त्वया सिंहभये यात्राऽन्तरायोऽकारि बान्धवम् ॥

धारयित्वा स विलेयो वृद्धः सोपानलोढकः ॥२६३॥

अन्वयः- त्वया सिंहभये बान्धवं यात्रान्तरायः अकारि सः अन्तरायः सोपानलोढकः वृद्धः विलेयः ॥२६३॥

विवरणम्:- त्वया सिंहभयः तस्मिन् सिंहभवे बान्धवं धारयित्वा यात्रायाम् अन्तरायः प्रत्यूहः यात्रान्तरायः यात्राप्रत्यूहः अकारि सः अन्तरायः एव सोपानात् लोढकः सोपानलोढकः वृद्धः पुरुषः विलेयः विज्ञातव्यः ॥२६३॥

संज्ञार्थः- त्वया सिंहस्य भवे समुद्रपालस्य भ्रातुः यात्रायाम् अन्तरायः अकारि सः अन्तरायः एव सोपानलोढकः वृद्धः विज्ञेयः ॥२६३॥

गुणशती :- "तं सिंहना लवभां तारा भाई समुद्रपालने यात्रा करतं अटकावी अंतराय कर्यो હતો, અને તેથી તે અંતરાય કર્મ ઉપાર્જન કર્યુ હતું, તે અંતરાય કર્મ જ તને પહેલે પગથીયેથી ગભડાવનાર વृद्ध પુરુષ બાણવો. ॥२६३॥

हिन्दी :- तुमने सिंह के जन्म में अपने भाई समुद्रपाल को यात्रा करने से रोक कर अन्तराय उत्पन्न किया और इससे तुमने अन्तराय कर्म उपार्जन किया, वह अन्तराय कर्म ही तुझे पहली सीढ़ी से गिरानेवाला वृद्ध पुरुष समझ" ॥२६३॥

मराठी :- तू सिंहाच्या जन्मी तुझ्या भावाला यात्रेस जातांना रोखून विघ्न उपस्थित करून अंतरायरूपी कर्म (पाप) उपार्जित केले, ते अन्तराय कर्मच तुला पहिल्या पावरीपासून लोटून देणारा म्हातारा पुरुष होता असं समज. ॥२६३॥

English :- The Lord then says that the fracas that has been caused regarding his past sinful deeds is because he, during his birth as Sihe, had stopped his brother Samudrapal from carrying out the pilgrimage and so this sinful deed had caused the fall from the first step, in the form of an aged man.

અન્યઃ:-

અસૌ નાગસ્ય જીવઃ અપિ પુરા ચન્દ્રાદિત્યભવે પુરા ॥

વિવરણમ્:- અસૌ નાગસ્ય જીવઃ અપિ પુરા ચન્દ્રાદિત્યભવે ક્ષાલિતાખિલાસત્કર્મા સૌધર્મેઽજનિ નિર્જરઃ ॥૨૬૪॥

ચ અખિલાસત્કર્માણિ ક્ષાલિતાનિ અખિલાસત્કર્માણિ યેન સઃ ક્ષાલિતાખિલાસત્કર્મા સૌધર્મે દેવલોકે નિર્ગતા જરા દેવઃ અજનિ ॥૨૬૪॥

સરતાર્થ:-

અસૌ ત્વયા સહ આગતઃ દેવઃ નાગસ્ય જીવઃ અસ્તિ ॥૨૬૪॥

શુબ્ધશી:-

વળી જે આ તારી સાથે દેવ આવેલો છે તે નાગશ્રેષ્ઠીનો જીવ છે, તેણે પહેલાં ચન્દ્રાદિત્યના ભવમાં પુણ્યકર્મ વડે સમગ્ર

પાપ પ્રમાલન કર્યું, અત્યારે તે સૌધર્મ દેવલોકમાં દેવતા થયો છે. ॥૨૬૪॥

હિન્દી:-

જોર તેરે સાથે જો દેવ આયા હુઆ હૈ વહ નાગશ્રેષ્ઠી કા જીવ હૈ, વહ પહેલે ચન્દ્રાદિત્ય કે જન્મ મેં પુણ્યોં કે દ્વારા સમી પાપો

મરાઠી:-

આણી તુઝ્યા સોબત અસલેલા હા દેવ નાગશ્રેષ્ઠીવા જીવ આહે. ત્યાને ચન્દ્રાદિત્યાચ્યા જન્મી પુણ્યકર્મામુલે સગલે પાપ

English:-

He continued saying that the God that has arrived there along with the king, is none other than the soul of Nag, who had cleaved himself from his past sins, by performing meritorious deed during his birth as Chandraditya and therefore was born as a God in the heaven named Saudharma.

इति सीमन्धरस्वामी-मुखात्तो चरितं निजम् ॥

श्रुत्वा प्रीतौ जिनं नत्वा, शत्रुअयमगच्छताम् ॥२६५॥

अन्यः- इति सीमन्धरस्वामिमुखात् निजं चरितं श्रुत्वा प्रीतौ तौ जिनं नत्वा शत्रुअयम् अगच्छताम् ॥२६५॥

विवरणम्:- इति इत्थं सीमन्धरस्वामिनः मुखं सीमन्धरस्वामिमुखं, तस्मात् सीमन्धरस्वामिमुखात् निजं चरितं श्रुत्वा आकर्ण्य प्रीतो सन्तुष्टौ तौ देवनाभाकौ जिनं सीमन्धरस्वामिनं नत्वा प्रणम्य शत्रुअयम् अगच्छताम् ॥२६५॥

ससत्यार्थः- इत्थं सीमन्धरस्वामिनः मुखात् निजं चरित्रं श्रुत्वा तौ देवः नाभाकनृपः च प्रीतौ भूत्वा सीमन्धरस्वामिनं नत्वा शत्रुअयम् अगच्छताम् ॥२६५॥

गुणवती :- आ प्रभागे सीमन्धर स्वामीना श्रीभुवधी ते देव अने नाभाक राजा पोतपोतानुं गरित्र सांभली पाया उचित था, अने ते प्रभुने वंदन करी श्री शत्रुअय पर्वत उपर गया ॥२६५॥

हिन्दी :- इस तरह श्री सीमन्धर स्वामी के मुखसे वह देव और नाभाक राजा अपने अपने चरित्र सुनकर बड़े ही हर्षित हुए, और प्रभु को प्रणाम कर के श्री शत्रुअय पर्वत पर गये ॥२६५॥

मराठी :- तो देव व नाभाक राजा द्वाप्रमाणे श्री सीमन्धर स्वामीच्या मुखांतून आपआपले चरित्र ऐकून फारच आनंदित झाले. श्री जिन प्रभूला नमस्कार करून श्री शत्रुअय पर्वतावर गेले ॥२६५॥

English :- In this manner, both the God and King Nabhak were overcome with contentment when they had heard their respective biographies being narrated by the Lord Simandar. And then after paying their obeisance to the Lord, they arrived back to the mount of Satrunjay.

अन्य:-

विवरणम्:-

तत्र श्रीआदिवेवस्य स्नात्रपूजामहोत्सवम्॥
कृत्वाऽष्टाहत्रयं भक्त्या तौ स्वं धन्यममन्येताम् ॥२६६॥

तत्र शत्रुजयपर्वति भक्त्या अष्टानामलां समाहारः अष्टाहमो अष्टाहनां त्रयं अष्टाहत्रयम् । त्रीणि अष्टाहानि यावत् श्री
आदिवेवस्य स्नात्रपूजायाः नहोत्सवः स्नात्रपूजामहोत्सवः तं स्नात्रपूजामहोत्सवम् कृत्वा तौ देवनाभाकौ स्वमात्मानंधन्यम्
अमन्येताम् ॥२६६॥

सरलार्थ:-

तस्मिन् शत्रुजयपर्वते त्रीणि अष्टाहानि यावत् भक्त्या श्रीस्नात्रपूजामहोत्सवं कृत्वा तौ देवनाभाकौ स्वमात्मानंधन्यम्
॥२६६॥

बुधशती :-

ते पृथी शत्रुजय पर्वत पर ते भक्ते नमः॥ त्रैलोक्ये त्रैलोक्ये अष्टावशिवा सुधी भक्तिपूर्वः श्री आदीश्वर प्रभुनी स्नात्रपूजानो
भक्तिसव उरी पोताना आत्माने व्याप्यशणी भानवा वाऽथा ॥२६६॥

हिन्दी :-

उसके बाद श्री शत्रुजय पर्वत पर उन दोनों ने तीन सप्ताह तक भक्तिपूर्वक श्री आदीश्वर प्रभु की स्नात्रपूजा का महोत्सव
किया और अपने आप को धन्य मानने लगे ॥२६६॥

मराठी :-

नंतर श्री शत्रुजय पर्वतावर त्या दोघांनी तीन आठवड्यांपर्यंत मोठ्या भक्तीने श्री आदीश्वर प्रभूचा स्नात्रपूजा महोत्सव
केला व ते दोघे स्वतःला धन्य मानू लागले ॥२६६॥

English :-

When they had arrived back both the God and the king performed a grand honorific religious
celebration of the Snatrapuja with a great devotional sentiment and began carressing feelings of
fortunateness for being successful in their attempts.

Note - Snatra puja

When a Lord is born at night fifty six Goddesses (*Digekumari's*) descend the earth to perform duties of purifications, towards the child. Then the Indra and his Gods, lifting up the child tenderly, take him to the mount of Meru that is in the middle of the *Jambudweep*. Here they bathe the child in turns and then return him back in his swing. This is known as a *Snatra puja*.

अथ शाश्वतपूजार्थ-सर्वाज्ञाभरणानि तौ ॥

कारयित्वा महापूजा-क्षणेऽरोपयतां क्रमात् ॥२६७॥

अथ शाश्वतपूजार्थ सर्वाज्ञाभरणानि कारयित्वा महापूजाक्षणे क्रमात् आरोपयताम् ॥२६७॥

अथ स्नात्रपूजानन्तरं शाश्वतपूजार्थं शाश्वतपूजायाः कृते सर्वाणि च तानि अज्ञानिच सर्वाज्ञानि सर्वाज्ञानाम् आभरणानि सर्वाज्ञाभरणानि कारयित्वा महती चासौ पूजा च महापूजा महापूजायाः क्षणः महापूजाक्षणेः, तस्मिन् महापूजाक्षणे क्रमात् तत्तदङ्गेषु आरोपयताम् ॥२६७॥

अनन्तरं शाश्वतपूजार्थं सर्वाज्ञाभरणानि कारयित्वा महापूजायाः क्षणे तौ क्रमात् तत्तदङ्गेषु तत्तदङ्गालङ्कारान् आरोपयताम् ॥२६७॥

भुजरात्री :- त्यार पछी शाश्वत पूज भाटे सर्व अंगना आभूषणोनी करावी ते भडापूज वधने आभूषणोने कभसर प्रभुना अंग उपर येडाव्या ॥२६७॥

हिन्दी :- बाद में शाश्वत पूजा के लिये (प्रभु के) सभी अंगों के आभूषण बनवा कर वे आभूषण महापूजा के समय क्रमसर श्री प्रभु के अंगों पर चढाये ॥२६७॥

मराठी :- नंतर शाश्वत पूजेसाठी प्रभूच्या सगळ्या अंगाचे दागिने वजवून घेऊन महापूजेच्या वेळी क्रमाक्रमाने ते प्रभूच्या त्या त्या अंगावर चढविले ॥२६७॥

English :- Then in order to perform an immortal *pūja*, they prepared ornaments for every part of the Lord's body and embellished the Lord in a methodic manner, during the *mahapūja*.

माणिक्यरत्नखचितां दत्त्वा हेमीं महाध्वजाम् ॥
अभङ्गरङ्गसङ्गीतभक्तिं दर्शयतश्च तौ ॥२६८॥

अन्यथ:- तौ माणिक्यरत्नखचितां हेमीं महाध्वजां दत्त्वा अभङ्गरङ्गसङ्गीतभक्तिं दर्शयतः ॥२६८॥

विवरणम्:- तौ देवनाभाकौ माणिक्यानि च रत्नानि च माणिक्यरत्नानि माणिक्यरत्नैः खचिता माणिक्यरत्नखचिता, तां माणिक्यरत्नखचितां, हेमः इयं हेमी तां हेमीं सुवर्णमयीं, महती चासौ ध्वजा च महाध्वजा, तां महाध्वजां दत्त्वा न विद्यते भङ्गः यस्य तद् अभङ्गं च तत् रङ्गसंगीतं च अभङ्गरङ्गसंगीतम् अभङ्गरङ्गसंगीतेन भक्तिः, ताम् अखण्डरङ्गसङ्गीतभक्तिं दर्शयतः स्म ॥२६८॥

सरलार्थ:- तौ देवनाभाकौ माणिक्यरत्नखचितां सुवर्णमयीं महाध्वजां दत्त्वा अभङ्गरङ्गेण सङ्गीतं कृत्वा स्वां भक्तिं अदर्शयताम् ॥२६८॥

भुजवती:- त्वा२ पृथी भागे३ अने रत्नो०थी नरे०धी सुवर्णनी महाध्वजा या०वी अने अभङ्गित भावो०क्षास पूर्व०क संगीत गान० करी प्रभुनी प्रत्ये पोतानी अवर्णनीय भक्ति हे०आ०।।२६८॥

हिन्दी:- उसके बाद माणिक और रत्नों से जड़ी हुई स्वर्णमय महापताका चड़ाई और अखंडित भावोल्लास के साथ संगीत गान कर के प्रभु के प्रति अपनी अवर्णनीय भक्ति दिखाई ॥२६८॥

मराठी:- त्यानंतर त्या दोघांनी माणिक आणि रत्नांनी जडित सोन्यांची महाध्वजा चढविली आणि अखंडित भावनेच्या भरात संगीत गाऊ करून प्रभुबलची आपली अवर्णनीय भक्ति दाखविली ॥२६८॥

English :- Then they hoisted a golden flag, studded with carbuncles and gems and then sang psalms of praise in honour to the Lord with unrefuted devotion, which revealed their ineffable faith and votary in the Lord.

एवं निर्माय निर्मायो, प्राप्यप्रौढप्रभावनाः॥

सर्वज्ञशासनोन्नत्यं, तौ व्यास्तारयतां चिरम् ॥२६९॥

अन्यः- एवं प्राप्यप्रौढप्रभावनाः निर्माय निर्मायो तौ सर्वज्ञशासनोन्नत्यं चिरं व्यास्तारयताम् ॥२६९॥

विवरणम्:- एवं प्राप्याश्च ताः प्रौढाश्च प्राप्यप्रौढाः प्राप्यप्रौढाश्च ताः प्रभावनाः च प्राप्यप्रौढप्रभावनाः निर्माय विधाय निर्गता माया याभ्यां तौ निर्मायो सर्वज्ञस्य शासनं सर्वज्ञशासनं सर्वज्ञशासनस्य औन्नत्यं सर्वज्ञशासनोन्नत्यं चिरं चिरकालं व्यास्तारयतां व्यतनुताम् ॥२६९॥

सरतार्थः- एवं प्राप्याः प्रौढाः च प्रभावनाः कृत्वा निर्मायो तौ देवनाभाकौ सर्वज्ञशासनस्य औन्नत्यं व्यतनुताम् ॥२६९॥

गुणशती :- आ प्रभागे ओं पञ्च प्रकाशनी भाषा रक्षित, पवित्र हृदये ते राक्ष अने देवे अत्यंत मोठी प्रभावना करी लांभा वषांत सुधी सर्वज्ञ प्रभुना शासननी उन्नति विस्तारी. ॥२६९॥

हिन्दी :- इसप्रकार किसी भी प्रकार की माया से रहित होकर, पवित्र हृदय से, उस राजा और देव ने बहुत बड़ी प्रभावना कर के लम्बे समय तक सर्वज्ञ प्रभु के शासन की उन्नति विस्तृत की ॥२६९॥

मराठी :- अशारीतीने कुठल्याही प्रकारचा मोह नसलेल्या अशा त्या दोघांनी शुद्ध मनाने मोठी प्रभावना करून सर्वज्ञप्रभूच्या शासनावे श्रेष्ठत्व चिरकाल पसरविले. ॥२६९॥

English :- In this way, both the God and the King freed themselves from any worldly phantasms and with a heart of sanctity, they began propagating the resplendency and authority of the omniscient Lord, for a long time to come.

अथाऽनन्तगुणोत्साहबहुरोमाश्रयकभुक्ः॥

नाभाश्रयभूपतिधर्मशालास्थानमयिगमियत् ॥२७०॥

अथ अनन्तगुणोत्साहबहुरोमाश्रयकभुक्ः नाभाश्रयभूपतिः धर्मशालास्थानम् अशिषियत् ॥२७०॥

विद्वन्मन्यः- अथ अनन्तेन गुण्येतेऽसौ अनन्तगुणः। अनन्तगुणभासो उत्साहश्च अनन्तगुणोत्साहः। अनन्तगुणोत्साहेन बहुरोमाश्रयः रोमाश्रयः गुणकभुक्। येन सः अनन्तगुणोत्साहबहुरोमाश्रयकभुक्ः नाभाश्रयः भूपतिः धर्मशालायाः स्थानम् अशिषियत् आभितनान् ॥२७०॥

मसलायः- अथ अजन्तवगुणेन उत्साहेन येन रोमाश्रयः एत कभुक्ः नवः अस्ति (अजन्तवगुणोत्साहेन रोमाश्रिताः) सः नाभाश्रयः धर्मशालायाः स्थानम् अशिषियत् आभितनान् ॥२७०॥

गुणरसनी :- नाश्रयभाह अनन्तगुण उत्साहशी, प्रदुश्रित, रोमाश्रयवाग। नाभाश्रय धर्मशालायाः स्थानम् आश्रय शीरो ॥२७०॥

हिन्दी :- नाव म अनन्तगुणे उत्साह से रोमाचित होकर उस नाभाक राजाने धर्मशाला के स्थान का आश्रय लिया॥२७०॥

मराठी :- जेव्हा अजन्तवट उत्साहाले रोमाचित होऊन त्या नाभाक राजाने धर्मशालेचा आश्रय घेतला॥२७०॥

English :- Then the meritorious King Nabhak who was being horrified with enthusiasm, look refuge in a hospice.

तत्र न्याकृतकल्पद्रुहिण्डिमोक्षयोषपूर्वकम् ॥

स्वमर्थमर्थिसात्तन्वयत्रवारिश्रं जगत् व्यथान् ॥२७१॥

अजन्मन्यः- तत्र हिण्डिमोक्षयोषपूर्वकं न्याकृतकल्पद्रुः स्वं अर्थिसात् तन्वन् सः जगत् अवारिश्रं व्यथात् ॥२७१॥

विवरणम्:- तत्र धर्मशालायां स्थित्या हिण्डिमेन उपायोषः (दानोपायोषः) हिण्डिमोक्षयोषः पूर्व गच्छिन् कर्मणि यथा स्थापना हिण्डिमोक्षयोषपूर्वकं न्याकृतः तिरस्कृतः अपरीकृतः वा कल्पद्रुः कल्पद्रुमः येन सः न्याकृतकल्पद्रुः दानेनापरीकृतकल्पद्रुमः सः नाभाश्रयः स्वम् अर्थ धनम् अर्थिसात् अर्थधीनं याचकाधीनं तन्वन् कुर्वन् जगत् न विषयं पारिश्रं यस्मिन् तत् अवारिश्रं पारिश्रंरहितं व्यथात् अकरोत्॥२७१॥

सरलार्थ :- तत्र धर्मशालायां स्थित्वा स नाभाकः क्षिण्णिमोदयोषपूर्वकं तथा दानम् अददात्। यथा सर्व एनम् अर्विप्सात् कृत्वा कल्पवृक्षमपि अपरीकृतवान् जगत् च दारियंरहितं त्यगात् ॥२७१॥

गुणरती :- त्यां रली दान आपवा भाटे पटछोद्दोधोषया करवी, अने लेना दानगुण साभे कल्पवृक्षो पाण्डु डलडा पडी अय ओवा ते राअओ पोतानुं धन थाअडनोने आपी अथानुं दारिद्र्य दूर करी दीधुं ॥२७१॥

हिन्दी :- वहाँ रहकर दान देने के लिये पटह घोषणा कराई और जिस के दानगुण के सामने कल्पवृक्ष भी फिक्के पड़ गये ऐसे उस राजाने अपना धन उन याचकों के बीच बाँटकर पुरे जगत् को दारिद्र्यसे रहित किया ॥२७१॥

मराठी :- त्या धर्मशाळेत राहून नाभाक राजाने नगरा राजवून घोषणापूर्वक इतके दान दिले की त्या एनाने कल्पवृक्षावाही लाजविले आणि सान्या जगातील दारिद्र्य नाहीसे करून टाकले ॥२७१॥

English :- Then King Nabhak, staying in a hospice send a herald to proclaim that he shall be distributing alms among the medacants. Then the king gave such a shower of his wealth that even the great tree, *Kalpavrusk* seemed to be experiencing mawkishness. Thus King Nabhak had made the entire world free from the bondage of poverty.

अथ पुण्यपवित्रात्मा क्षालिताऽखिलकश्मलः ॥
गुरुभिः सह भूपालः प्रतस्थे स्वपुरं प्रति ॥२७२॥

अन्वयः :- अथ पुण्यपवित्रात्मा क्षालिताऽखिलकश्मलः भूपालः गुरुभिः सह स्वपुरं प्रति प्रतस्थे ॥२७२॥
विवरणम् :- अथ अनन्तरं पुण्येन पवित्रः आत्मा यस्य संः पुण्यपवित्रात्मा अखिलानि च तानि कश्मलानि च अखिलकश्मलानि सकलपापानि क्षालितानि अखिलकश्मलानि येन सः क्षालिताखिलकश्मलः क्षालितसकलपापः भुवं पालयतीति भूपालः नृपः नाभाकः गुरुभिः युगन्धरसूरिभिः सह स्वपुरं स्वनगरं प्रतस्थे निर्जगाम ॥२७२॥

सरलार्थ:- अनन्तरं पुण्यकर्मभिः पूतात्मा क्षालितसकलायः सः नाभाकः नृपः गुरुभिः सह स्वपुत्रं प्रतस्थे ॥२७२॥

गुणराती :- उवे पुण्य वरे पवित्र आत्मावाणो ते नाभाउ राज्ञ पोताना सभय पापनी शुद्धि करी गुरु भडाराज साथे पोताना नगर तरङ्ग आल्हो ॥२७२॥

हिन्दी :- अब पुण्य के द्वारा पवित्र बना हुआ नाभाक राजा अपने समग्र पापों की शुद्धि करके गुरुमहाराजके साथ अपने नगर की ओर रवाना हुआ ॥२७२॥

मराठी :- नंतर पुण्याने पवित्र झालेला तो नाभाक राजा आपल्या सगळ्या पापांची शुद्धि करून गुरुमहाराजाबरोबर आपल्या नगराकडे जाण्यास निघाला ॥२७२॥

English :- Then King Nabhak, who had cleansed himself from all his past sins and attaining purification left for his kingdom along with his spiritual instructor.

अनुपानद् गुरोर्वामभागेन पथि सञ्चरन् ॥

दर्शयन् उच्चनीचां च श्रुवं भक्ताग्रणीरभूत् ॥२७३॥

अन्यय:- पथि गुरोः वामभागेन अनुपानद् सञ्चरन् उच्चनीचां श्रुवं दर्शयन् भक्ताग्रणीरभूत् ॥२७३॥

विवरणम्:- पथि मार्गे गुरोः युगन्धरसूरैः वामश्चासौ भागश्च वामभागः तेन वामभागेन न विद्येते उपानहो यस्य सः अनुपानद् पादत्राणरहितः सञ्चरन् विहरन् उच्चा चासौ नीचा च उच्चनीचा तामुच्चनीचां श्रुवं भूमिं नतोन्नतां भूमिमित्यर्थः दर्शयन् सः नाभाकः भक्तानामग्रणीः भक्ताग्रणीः भक्ताग्रेसरः भक्तशिरोमणिः अभूत् अभवत् ॥२७३॥

सरलार्थ:- मार्गे गुरोः श्रीगुणव्यसूरैः वामभागेन उपानदभ्यां विना सञ्चलन् नतोन्नतां भूमिं गुरवे दर्शयन् सः नाभाकः गुरोः भवतशिरोमणिः अभवत् ॥२७३॥

गुणराती :- रस्ताभां गुरुभडाराजने उभे पडये, उधारे पगे यावतो अने उंचाग - नीचागवाणी पृथ्वीने भतावतो ते नाभाउ राज गुरुभडान शिरोभणिय थयो ॥२७३॥

किन्ती :- रास्ते में गुरुमहाशय के साथी नीर, बिना जूतों के चलता हुआ नीर उबड़-काबड़ जमीन को बताता हुआ यह राजा गुरुभक्तों में शिरोमणि हुआ ॥२७३॥

मराठी :- सरसातं गुरुमहाशया हाका बाजूले पादत्राणा शिवाय घालत व उंच सवत जमीन दाखवीत तो जाभाऊ राजा गुरुभक्तामध्ये शिरोमणि झाला ॥२७३॥

English :- The King walking on the left side of the rev monk, barefooted, was warning the monk continuously about the up's and downs of the road. Thus taking immense care of the monk. He therefore became the most ardent devotee among devotees.

चन्द्रादित्यसूरः सेना - मानं छत्रं वितानयन् ॥
चामरं चालयन् पार्श्व - द्वये सवगुरुभूपयोः ॥२७४॥

जानवर :- चन्द्रादित्यसूरः सेनामानं छत्रं वितानयन् सवगुरुभूपयोः पार्श्वद्वये चामरं चालयन् ॥२७४॥
निबण्णमो :- चन्द्रादित्यसूरः चन्द्रादित्यदेवः सेनायाः मानं प्रमाणयित्वा मानं प्रमाणं यस्य तत् सेनामानं सेनाप्रमाणं द्वये जातमानं वितानयन् विस्तारयन् सर्वस्वामेव सेनायां छत्रं धारयन्, सन् चासी गुरुश्च सवगुरुः, भुवं पालीति भूपः, सवगुरुश्च भूगर्भ सवगुरुभूपो, तयोः सवगुरुभूपयोः श्री युगन्धराभाक्तयोः पार्श्वयोः द्वये पार्श्वद्वये तस्मिन् पार्श्वद्वये उभयोः पार्श्वयोः चामरं चालयन् कीदृशं भक्तिं महीपतेः च साक्षिभ्यं विद्यते, इति पद्यमेव सम्बन्धः ॥२७४॥

ससलाई :- चन्द्रादित्यसूरः सेनाप्रमाणं छत्रं विस्तारयन् सवगुरुः भूपस्य च उभयोः पार्श्वयोः चामरं चालयन् "गुरुणां भक्तिं महीपतेः च साक्षिभ्यं विद्यते" इति पद्यमेव सम्बन्धः ॥२७४॥

भुवनाली :- चन्द्रादित्य देव पाश सेनाया परिभाषा नेटपुं छत्र विस्तारतो, सवगुरुभक्ताराधनं अने राजाना भजे पश्ये चामरो नीलतो ॥२७४॥

किन्ती :- चन्द्रादित्य देव भी सेना के परिमाण जितना छत्र तानता हुआ गुरुमहाराज नीर राजा के दोनों तरफ (जोर) चामर दालता हुआ ॥२७४॥

मराठी :-

चन्द्रादित्य देव सुधा सेवेच्या मापा इतके छत्र पसरवीत गुरुमहाराज व राजाच्या दोन्ही बाजूंना चामर विझवीता ॥२७४॥

English :- The God Chandraditya prepared a parasol, that stretched over the whole army and also fanned the king and the religious instructor on both sides.

संवर्तकानिलेनाग्रे कण्टकाद्यपसारयन् ॥

गन्धोदकस्य वर्षेण मार्गस्थं शमयन् रजः ॥२७५॥

अन्वय:-

संवर्तकानिलेन अग्रे कण्टकादि अपसारयन् गन्धोदकस्य वर्षेण मार्गस्थं रजः शमयन् -॥२७५॥

विवरणम्:-

संवर्तकश्चासौ अनिलश्च संवर्तकानिलः संवर्तकवायुना अग्रे अग्रभागे कण्टकाः आदौ यस्य तत् कण्टकाद कण्टककर्करावस्करादिकम् अपसारयन् निःसारयन् दूरीकुर्वन्, गन्धेन युक्तम् उदकं गन्धोदकं तस्य गन्धोदकस्य गन्धजलस्य वर्षेण मार्गे तिष्ठतीति मार्गस्थं पथि वर्तमानं रजः धूलिं शमयन् - (अग्रे पञ्चमेन सम्बन्धः।) ॥२७५॥

ससार्थ:-

संवर्तकवायुना अबौ पुरतः वर्तमानं कण्टककर्करावस्करादिकं अपसारयन्, गन्धोदकस्य वर्षेण मार्गस्थां धूलिं शमयन् ॥२७५॥

गुणशती :- संवर्तक वायुना १३ रस्तामां आगण अंश ३२तो, सुगंध-पाणी १२सावी भार्गनी धूली शान् ३२तो, ॥२७५॥

हिन्दी :-

संवर्तक पवन द्वारा रास्ते में आगे के कांटो को दूर करता हुआ, सुगंधित पाणी बरसा कर रास्ते की धूल शांत करता हुआ, ॥२७५॥

मराठी :-

संवर्तक वाय्यामुळे पुढे रस्त्यात असलेले काटे, कैरकचरा दूर सारीत व सुवासिक पाणी शिंपहून रस्त्यांतील पूल खाली बसवत, ॥२७५॥

English :-

He even created clouds to shower its showers to blow away the thorns on the road, with the help of the westerlies, as they proceeded ahead. He even created occasional sweet-scented showers to calm off the flying dust.

सुगन्धिभिः पञ्चवर्णैर्दिव्यपुष्पैर्भुवं स्तृणन् ॥

संचारयन् पुरस्त्र्यं च योजनोच्चमहाध्वजम् ॥२७६॥

अन्ययः- सुगन्धिभिः पञ्चवर्णैः दिव्यपुष्पैः भुवं स्तृणन् पुरस्त्र्यं योजनोच्चं महाध्वजं स चारयन् ॥

विवरणम्:- शोभनः गन्धः येषां तानि सुगन्धीनि, तैः सुगन्धिभिः पञ्चवर्णाः येषां तानि पञ्चवर्णानि तैः पञ्चवर्णैः विविधवानि दिव्यानि दिव्यानि च तानि पुष्पाणि च दिव्यपुष्पाणि तैः दिव्यपुष्पैः दिव्यपुष्पैः भुवं भूमिं स्तृणन् आच्छादयन्, पुरैः तिष्ठतीति पुरस्त्र्यः तं पुरस्त्र्यं योजनमुच्चः योजनोच्चः महान् चासौ ध्वजश्च महाध्वजः। योजनोच्चः चासौ महाध्वजश्च, तं योजनोच्चमहाध्वजं संचारयन् -- ॥२७६॥

सस्यार्थः- सुगन्धिभिः पञ्चवर्णैः दिव्यपुष्पैः भूमिम् आच्छादयन् पुरः च योजनोच्चं महाध्वजं संचारयन्-॥२७६॥

गुणवती :- सुगन्धी भलेडी रलेवा पांय वार्नुना दिव्य पुष्पोथी पृथ्वीने आश्यादित करतो, आगल अेड योजन उंथी भोटी ध्वज इकरावतो, ॥२७६॥

हिन्दी :- सुगन्ध से महकते हुए पांच रंगों के दिव्य फूलों को पृथ्वी पर बिखराता हुआ, सबसे आगे सामने एक योजन उंची बड़ी ध्वजा लहराता हुआ, ॥२७६॥

मराठी :- सुगंधी पंचरंगी दिव्य फुलांनी पृथ्वीला आच्छादित करीत, व सर्व लोकांच्या पुढे एक योजन उंचीचा मोठा ध्वज फडकावीत, ॥२७६॥

English :- He even scattered a shower of aromatic, divine flowers of five different colours, on the earth and even created a fluttering flag as tall as eight miles (one yojan) in the front of the whole army.

एतयोरवमन्तारो, यास्यन्ति प्रलयं स्वयम्॥
एतत्पादाब्जनन्तारो, वर्द्धिष्यन्ते महाश्रिया ॥२७७॥

- अन्वयः- एतयोः अवमन्तारः स्वयं प्रलयं यास्यन्ति। एतत्पादाब्जनन्तारः महाश्रिया वर्द्धिष्यन्ते॥२७७॥
- विवरणम्:- एतयोः एतस्य गुरोः नृपस्य च अवमन्तारः अपमानस्य कर्तारः स्वयमेव प्रलयं विनाशं यास्यन्ति। पादौ अब्ज इव पादाब्जो एतयोः पादाब्जे एतत्पादाब्जो। एतत्पादाब्जयोः नन्तारः एतत्पादाब्जनन्तारः एतयोः चरणकमलयोः नम्राः भवितारः महती चासौ श्रीः च महाश्रीः तया महाश्रिया महत्या लक्ष्म्या वर्द्धिष्यन्ते ॥२७७॥
- सरलार्थः- एतौ गुरुनृपौ अवमन्यमानाः स्वयं विलयं यास्यन्ति न हृष्यन्ति। एतत्पादाब्जे प्रणमन्तः महत्या लक्ष्म्या वर्द्धिष्यन्ते ॥२७७॥
- गुणरसि :- आ गुडमडाराण अने राजनुं अपमान करेनास। स्वयं नाथ पाभशे, अने ओभना यरगुडमलने नमस्कार करेनास।
लोकोनी देलव वृद्धि पाभशे.” ॥२७७॥
- हिन्दी :- गुरुमहाराज और राजा इन दोनों का अपमान करनेवालों का स्वयं नाश होगा और इनके चरणों पर नमस्कार करनेवाले बड़े वैभव से वृद्धि पायेगे॥२७७॥
- मराठी :- गुरुमहाराज व राजा या दोघांचा अपमान करणारे स्वतःच नाश पावतील व यांच्या चरण कमलावर नम्र होणारे मोठ्या वैभवाने वृद्धि पावतील॥२७७॥

English :- The one who scorns and slurs the religious instructor or the king, Nabhak shall experience damnation but the one who reveres towards them shall inherit untold wealth and grandeur double fold.

इत्यम्बरगिरा साकं पुन्वुभिं दियि ताडयन् ॥

गुरूणां विषये भक्तिं, साम्प्रिध्यं च महीपतेः ॥२७८॥

वाक्यः- इति अम्बरगिरा साकं निवि (पद्माभिः कुलकां) पुन्वुभिं ताडयन् गुरूणां भक्तिं महीपतेः च साम्प्रिध्यं विषये ॥२७८॥

विवरणम्:- इति अम्बरगिरा आकाशवाण्या साकं विवि अन्तरिक्षे दुन्वुभिं पटहं ताडयन् चन्द्रादित्यसुरः गुरूणां भक्तिं मत्वाः पतिः महीपतिः तस्य महीपतेः भूपतेः च साम्प्रिध्यं सन्निधिः एव साम्प्रिध्यं विषये चक्रे ॥२७८॥

सरलार्थः- इति आकाशवाण्या सह दिवि दुन्दुभिं निवालयन् चन्द्रादित्यसुरः गुरूणां भक्तिं नृपस्य च साम्प्रिध्यं चक्रे ॥२७८॥

गुण्यती :- अेवी आकाशवाणी साथे गशनभां दुंदुभिनी नाह अरतो गुडभधाराजनी भक्ति अरतो धतो, तेम अ रागनुं सान्निध अरतो धतो. ॥२७८॥

हिन्दी :- ऐसी आकाशवाणी के साथ गगन में दुन्दुभि का नाद करता हुआ चन्द्रादित्य देव गुरुमहाराज की भक्ति करता था और राजा का संपर्क करता था ॥२७८॥

मराठी :- अश्या आकाशवाणी बरोबरच गगनामध्ये दुंदुभीचा नाद करीत चंद्रादित्य देव गुरुमहाराजांची भक्ति करीत असे व राजाचे साम्प्रिध्य प्राप्त करीत होता ॥२७८॥

English :- The God Chandraditya used to beat the kettle-drums and proclaim such an oracle. He thus used to serve the monk zealously and also procure the king's proximity.

इत्थं प्रतिपदं नैकभूयैः प्राशृतपाणिभिः ॥

प्रवर्धमानभव्यश्रीर्नृपः प्रापन्नितं पुरं ॥२७९॥

અન્વય:- इत्थं प्रतिपदं प्राशृतपाणिभिः नैकभूयैः प्रवर्धमानभव्यश्रीः नृपः निजं पुरं प्रापत् ॥२७९॥

विवरणम् :- इत्थं पदे पदे प्रतिपदं प्राशृतानि उपायनानि पाणौ येषां ते प्राशृतपाणिभिः उपायनहस्तैः न एकः नैको नैके च ते भूपाश्च नैकभूयाः तैः नैकभूयैः अनेकराजभिः प्रवर्धमाना चासौ भव्या चासौ श्रीः यस्य सः प्रवर्धमानभव्यश्रीः तन् प्राप्तीति नृपः नाभाकः निजं स्वकं पुरं नगरं प्रापत् आगमत् ॥२७९॥

सरलार्थ:- इत्थं पदे पदे पाणिषु प्राशृतकानि गृहीत्वा आगच्छद्भिः अनेकैः राजभिः दत्तय भव्यश्रीः प्रवर्धयते सः नृपः नाभाकः स्वं पुरमाजगाम ॥२७९॥

गुणशाली :- आवी रीते मार्गमां यावता, पगले पगले अनेक राजभ्यो હાથમાં ભેટણાં લઈ નાભાક રાજનું સન્માન કરવા લાગ્યા, અને તેનાથી વૃદ્ધિ પામતો મનોહર લક્ષ્મીવાળો રાજ યોતાના નગરમાં આવી પહોંચ્યો. ॥૨૭૯॥

हिन्दी :- इस तरह रास्ते में चलते चलते अनेक राजाओं द्वारा अर्पण किये हुए उपहारों द्वारा वैभव संपन्न बना हुआ नाभाक राजा अपने नगर में आ पहुँचा ॥२७९॥

પ્રસાદી :- વાપ્રમાણે સસ્થાત પાવલોપાવલી અનેક રાજાંની સન્માન કરતુ દિલેલ્યા મેટીમુલે વૃદ્ધિગત કાલેલ્યા સુંદર લક્ષ્મીને વુલ્ક હોઝન તો રાજા આપલ્યા નગરાત વેઝન પોહોચલા. ॥૨૭૯॥

English :- In this manner King Nabhak who had attained great fame and grandeur, was bestowed with countless gifts from the different kings. Then in due-course he reached his city.

गुरवोऽपि ततो दत्त्वा, श्रीमन्नाभाकभूपतेः॥

सम्यक्त्वमूलश्राव्याणु - दत्तानि व्यहरन् भुवि ॥२८०॥

अन्ययः- ततः गुरवः अपि श्रीमन्नाभाकभूपतेः सम्यक्त्वमूलश्राव्याणुदत्तानि दत्त्वा भुवि व्यहरन् ॥२८०॥

विवरणम्:- ततः तदनन्तरं गुरवः अपि श्रीः अत्यास्तीति श्रीमान् श्रीमान् चासौ नाभाकभूपतिः च श्रीमन्नाभाकभूपतिः तस्य श्रीमन्नाभाकभूपतेः सम्यक्त्वं मूलं येषां तानि सम्यक्त्वमूलानि श्राव्याणां अणुदत्तानि श्राव्याणुदत्तानि सम्यक्त्वमूलानि च तानि श्राव्याणुदत्तानि च सम्यक्त्वमूलश्राव्याणुदत्तानि दत्त्वा भुवि व्यहरन् ॥२८०॥

सरलार्थः- ततः गुरवः अपि श्रीमन्नाभाकभूपतेः सम्यक्त्वमूलानि श्राव्याणां अणुदत्तानि दत्त्वा भूमौ व्यहरन् ॥२८०॥

गुणशती:- त्पार भाद्र गुडभक्षारणे नाभाक्षारणे सभक्षभूषण श्राव्याणां अणु दत्त एवशरीर शुद्ध श्राव्या ३र्थो, पछी गुडभक्षारणे भीने स्थणे विक्षार ३र्थो. ॥२८०॥

हिन्वी :- उसके बाद गुरुमहाराजने नाभाक राजा को सम्यक्त्वमूल श्रावक के अणुदत्त का प्रत्याख्यान करा के (उच्चार करके) शुद्ध श्रावक बनाया, और दूसरी जगह विहार किया॥२८०॥

मराठी :- नंतर गुरुमहाराजसुद्धा गाभाक राजाला सम्यक्त्वाचे मूळ असलेल्या श्रावकांच्या अणुदत्तांचे प्रत्याख्यान करवून पृथ्वीवर विहार करू लागले.॥२८०॥

English :- The rev monk then spelled out for the king the commandments of a lay-men, thus transforming the king into a chaste and a modest layman. Then the monk wandered off to another place.

अथ देवस्य सान्निध्यात् वासुदेव इव स्वयम् ॥

भूपालो भरतार्धस्य त्रीणि खण्डान्यसाधयत् ॥२८१॥

अन्वयः- अथ अनन्तरं देवस्य चन्द्रादित्यदेवस्य सान्निध्यात् सामीप्यात् वासुदेवः इव भूपालः स्वयं भरतार्धस्य त्रीणि खण्डानि असाधयत् ॥२८१॥

विवरणम्:- अथ गुरोः प्रस्थानानन्तरं देवस्य चन्द्रादित्यसुरस्य सान्निध्यात् सामीप्यात् वासुदेवः इव भुवं पालयतीति भूपालः नाभाकनृपः स्वयं भरतस्यार्धं भरतार्धं, तस्य भरतार्धस्य त्रीणि खण्डानि असाधयत् ॥२८१॥

सरलार्थः- अप गुरोः प्रस्थानात् अनन्तरं चन्द्रादित्यसुरस्य सान्निध्येन वासुदेवः इव भूपः नाभाकः भरतार्धस्य त्रीणि खण्डानि असाधयत् ॥२८१॥

गुजराती :- ત્યાર પછી ચન્દ્રદિત્યદેવની સહાયથી નાભાકરાજએ વાસુદેવની પેઠે ભરતના ત્રણે ખંડ સાધ્યા. ॥२८१॥
हिन्दी :- फिर चन्द्रादित्य देव की सहायता से नाभाक राजाने वासुदेव के समान अर्ध भरत के तीनों खंड प्राप्त किये (सिद्ध किये) ॥२८१॥

मराठी :- त्यानंतर चन्द्रादित्य देवाच्या सहाय्याने नाभाक राजांने वासुदेवाप्रमाणे अर्धभरताचे तीन खंड मिळविले. ॥२८१॥
English :- Then King Nabhak conquered the half of Bharat and its three sections, like Vasudev, with the help of the God, Chandraditya.

भूमिपतिसहस्राणां, षोडशानां च मूर्धनि ॥

आज्ञां संस्थाप्य राज्यं स्वं धर्मं च समपालयत् ॥२८२॥

अन्ययः- षोडशानां भूमिपतिसहस्राणां मूर्धनि आज्ञां संस्थाप्य राज्यं स्वधर्मं च समपालयत् ॥२८२॥

विवरणम्:- षोडशानां षोडशसङ्ख्याकानां भूम्याः पतयः भूमिपतयः राजानः भूमिपतीनां सहस्राणि भूमिपतिसहस्राणि तेषां भूमिपतिसहस्राणां मूर्धनि शिरसि, षोडससहस्रभूपतीनां शिरसि स्वामाज्ञां संस्थाप्य स्वं राज्यं स्वधर्मं च समपालयत् सम्यक्त्वा पालयामास ॥२८२॥

सरलार्थः- षोडशसहस्रनृपाणां मूर्धनि स्वां आज्ञां संस्थाप्य स्वं राज्यं धर्मं च सम्यक्त्वा पालयामास ॥२८२॥

भुवराती :- नाभाकराब्जोऽसौ षोडशराज्योऽप्युपराजोऽस्मिन् प्रवर्तमानः राजा राजानां राजानां मूर्धनि धर्मं च सम्यक्त्वा पालयामास ॥२८२॥

हिन्दी :- नाभाकराब्जोऽसौ षोडशराज्योऽप्युपराजोऽस्मिन् प्रवर्तमानः राजा राजानां राजानां मूर्धनि धर्मं च सम्यक्त्वा पालयामास ॥२८२॥

मराठी :- नाभाकराब्जोऽसौ षोडशराज्योऽप्युपराजोऽस्मिन् प्रवर्तमानः राजा राजानां राजानां मूर्धनि धर्मं च सम्यक्त्वा पालयामास ॥२८२॥

English :- King Nabhak exercised his authority over sixteen thousand kings and as a nutrient nurtured his kingdom and his religion whole-heartedly.

त्रिकालम् देवमभ्यर्चन्, द्विसन्ध्यम् सप्तगुरुभ्रमन् ॥

षडावश्यककृत्यम् च, तन्वन् राज्यफलम् ययौ ॥२८३॥

अन्यः-

त्रिकालम् देवमभ्यर्चन्, द्विसन्ध्यम् सप्तगुरुन्, नमन्, षडावश्यककृत्यम् च तन्वन् राज्यफलम् ययौ ॥२८३॥

विवरणम्:-

त्रयाणाम् कालानाम् समाहारः त्रिकालम् प्रातः मध्याह्ने सायह्ने च देवम् अभ्यर्चन् पूजयन्, द्वयोः सन्धयोः समाहारः द्विसन्ध्यम् सन्तश्च ते गुरुश्च सप्तगुरुः, तान् सप्तगुरुन् नमन् वन्दमानः, आवश्यकानि च तानि कृत्यानि च आवश्यककृत्यानि षण्णामावश्यककृत्यानाम् समाहारः षडावश्यककृत्यम् षड् आवश्यककर्माणि तन्वन् कुर्वन् राज्यस्य फलम् ययौ प्राप ॥२८३॥

समाप्तः-

त्रिकालम् देवम् पूजयन् द्विसन्ध्यम् च सप्तगुरुन् नमन् षड् आवश्यककृत्यानि कुर्वन् नाभाकण्ठः राज्यस्य फलम् प्राप ॥२८३॥

गुणशती :- राज्ञे त्राणं क्षणं प्रभुनी पूज्य, अने सांख्यं सप्तगुरुं भंडारिणने वंदनं तथा छ आवाश्यकं कृत्यं करतं राजभक्तुं शुभं ह्यं भेण्युः ॥२८३॥

हिन्दी :-

उस राजा ने तीनो समयों जिनप्रभु की पूजा और सुबह शाम गुरु महाराज को प्रणाम और छः आवश्यक कृत्य करते हुए राज्य का शुभ फल प्राप्त किया ॥२८३॥

मराठी :-

नंतर त्या राजाने तीन वेळां प्रभूची पूजा, सकाळ आणि संध्याकाळ श्री गुरुमहाराजांना नमस्कार आणि सहा आवश्यक कृत्यें करून राज्याचे शुभफळ प्राप्त केले ॥२८३॥

English :-

The king performed to puja in honour of Lord Jinendra, three times a day and venerated towards his spiritual guide every morning and evening. He thus performed the six essential duties which are indispensable necessities and attained the fruit of a vast kingdom.

Note - The six essentialities.

- 1) Samahika,
- 2) Chauvisatthao- Praising the twenty-four Tirthankars,
- 3) Vandana- To pay one's homage to the spiritual guide,
- 4) Pratikaman, - (A prayer to self-retrospect)
- 5) Kayotsarga, - (A type of a meditation)
- 6) Pratyakhyan - (A solemn vow to be detached from sins)

પ્રતિગ્રામપુરમ્ જૈન - પ્રાસાદાસ્તુજ્ઞતોરણાઃ ॥
વ્યધાપ્યન્ત નરેન્દ્રેણ, ધર્મશાલાઃ સહસ્ત્રશઃ ॥૨૮૪॥

અન્યથા:- નરેન્દ્રેણ પ્રતિગ્રામપુરમ્ તુજ્ઞતોરણાઃ જૈનપ્રાસાદાઃ સહસ્ત્રશઃ ધર્મશાલાઃ વ્યધાપ્યન્ત ॥૨૮૪॥
વિવરણમ્:- નરાણામિન્દ્રઃ નરેન્દ્રઃ તેન નરેન્દ્રેણ નાભાકનૃપેણ ગ્રામે ગ્રામે પુરે પુરે ચ પ્રતિગ્રામમ્ પ્રતિ પુરમ્ તુજ્ઞાનિ તોરણાનિ યેવામ્ તે તુજ્ઞતોરણાઃ જિનસ્ય હમે જૈનાઃ। જૈનાશ્ચ તે પ્રાસાદાશ્ચ જૈનપ્રાસાદાઃ જિનમન્દિરાણિ સહસ્ત્રશઃ ધર્મશાલાઃ ચ વ્યધાપ્યન્ત અકાર્યન્ત ॥૨૮૪॥

સરતાર્થ:- શ્રીનાભાકનરેન્દ્રેણ વામે વામે પુરે પુરે ચ તુજ્ઞતોરણાનિ જિનમન્દિરાણિ સહસ્ત્રશઃ ધર્મશાલાઃ ચ અકાર્યન્ત ॥૨૮૪॥
ગુણચત્રી :- તે રાજાએ દરેક ગામ અને શહેરોમાં ઉંચા તોરણવાળા જિનમંદિરો બંધાવ્યા, તેમજ હજારો ધર્મશાળા બંધાવી. ॥૨૮૪॥
હિન્દી :- उस राजाने हर एक गांव में और शहरों में ऊँचे ऊँचे तोरणोवाले जिनमंदिरों का निर्माण करावाया और हजारों धर्मशालायेँ बनवाई॥२८४॥

મરાઠી :- नंतर त्या राजाने प्रत्येक गावात आणि शहरात उंच उंच तोरण असलेली जिनमंदिरे आणि सहस्रावधि धर्मशाला बांधविल्या.॥२८४॥

श्रीमत्पुस्तकसंविहित भिनाभाकराजाचरितम्

English :- This king then build jain temples in every village and city and emblished them with high arched festoons. He even constructed thousands of hospices.

सहिलीकपरद्रोह - पैशून्यकलित्सराः ॥

अन्वयः-- तेन नरेन्द्रेण साहिलीक - परद्रोह - पैशून्य - कलि - मत्सराः निमूलम् वारिताः । विशेषतः सप्तव्यसनानि वारितानि ॥२८५॥

विवरणम्-- तेन नरेन्द्रेण नाभाकनूपेण साहिलीकम् - परमित्रान्वाकरणम्, परस्य द्रोहः परद्रोहः परद्वेषः, पिशून्यस्य भावः पैशून्यम्, कैलिः कलहः मत्सराः परोत्कर्षसहनम् निर्गतम् मूलम् यस्मिन् कर्मणि यथा स्यात् तथा निर्मूलम् वारिताः निवारिताः निवृत्ताः विशेषतः सप्त च तानि व्यसनानि च सप्तव्यसनानि द्यूतादीनि समूलम् वारितानि निःसारितानि ॥२८५॥

समलार्थः-- तेन नाभाकनूपेण निन्दा - परद्रोह - पैशून्यं कलह - मत्सराः निःशेषिताः । सप्त व्यसनानि च विशेषरूपेण निःसारितानि ॥२८५॥

शुद्धवार्ता :- ते राज्ञे पोताना राज्ञां यादी, उच्छ्रयो, ईर्ष्या विशेषरूपेण निःसारितानि ॥२८५॥

हिन्वी :- फिर उस राजाने अपने राज्यमें निन्दा, परद्रोह, चुंगली, टटे, ईर्ष्या इत्यादि का जड सहित निवारण किया और सात व्यसनो का तो विशेष प्रकार से निषेध किया ॥२८५॥

मराठी :- नंतर त्या राजाने आपल्या राज्यांत परनिंदा द्रोह, चुंगली, भांडण ईर्ष्या, इत्यादिकांचे मुळासफट निवारण केले आणि सात व्यसनांचा तर विशेष प्रकाराने नाश केला ॥२८५॥

English :- The king in his kingdom, deterred from the very roots, slanderous hostility, calumny, wrangling, malice etc. He even banned the seven vices.

Note - The seven vices.

- 1) Intake of alcohol,
- 2) Intake of meat,
- 3) Gambling,
- 4) Debauchery,
- 5) Prostitution,
- 6) Hunting
- 7) Theft

मिथ्यात्वम् पापमन्यायम्, विधत्ते मनसाऽपि यः ॥

तस्य देवः स्वयम् शिक्षाम्, दत्ते तत्क्षणमेव सः ॥२८६॥

अन्वयः-

यः मनसाऽपि मिथ्यात्वम् पापम् अन्यायम् विधत्ते। सः देवः तस्य तत्क्षणमेव स्वयम् शिक्षाम् दत्ते ॥२८६॥

विवरणम्:-

यः नरः मनसा अपि मिथ्यात्वम् पापम् अन्यायम् च विधत्ते करोति। सः चन्द्रादित्यः देवः तस्य तत्क्षणमेव स्वयम् शिक्षाम् दण्डम् दत्ते तम् स्वयमेव दण्डयति ॥२८६॥

संलार्थः-

यः नरः मिथ्यात्वम् पापम् अव्यायम् च करोति। तम् पुरुषम् सः चन्द्रादित्यः देवः स्वयमेव तत्क्षणमेव दण्डयति ॥२८६॥

शुद्धशती :-

तेना राज्याभां कोर्ध पाश भागस मिथ्यात्व पाप अने अनीति मनयी पाशु क्रतो तो तेने यन्त्रादित्य देव ते न भागेशिखा क्रतो. ॥२८६॥

हिन्दी :-

उस राज्य में यदि कोई भी मनुष्य मिथ्यात्व, पाप और अनीति मन से भी करता था तो चन्द्रादित्य देव उसी क्षण उसे सजा देता था॥२८६॥

त्या राज्यात जो कोणी मनुष्य मनावेसुद्धा मिथ्यात्व पाप आणि अनीति करीत असे. त्याला चन्द्रादित्यदेव त्याच वेळी शिक्षा करीत असत.॥२८६॥

If anyone in the kingdom would indulge themselves in falsehood, sin and unrighteousness, they would have to undergo the punishment of the moon and sun gods.

English :- If ...

अन्वयः- तदेषावास्तव्यजना - स्ततः पुण्यैकबुद्धयः॥
राजवर्त्म्यऽनुवर्तन्ते, यथा राजा नृपः॥
ततः पुण्यैकबुद्धयः॥

अन्वयः- राजवर्त्मस्तव्यजना - स्ततः पुण्यैकबुद्धयः॥
ततः पुण्यैकबुद्धयः तद्देशवास्तव्यजनाः राजवर्त्म अनुवर्तन्ते, यथा राजा तथा प्रजाः ॥२८७॥
विवरणम्:- ततः तस्मान्

समसार्धः- तस्मात् कारणात् पुण्यैकबुद्धयः नाभाकस्य राजदेशवासिनो जनाः राज्ञः नाभाकस्य धर्मन्यायानाम्
तथाहि यथा राजा तथा प्रजाः भवन्ति॥२८७॥

ગુજરાતી :- પુરુષમાં લીન થયેલ બુદ્ધિવાણા તે દેશના લોકો રાજને માર્ગેધર્મ અને નીતિને અનુચરતા મનાવે છે. તેથી તેઓ રાજાના પ્રજાના સ્વભાવને જાણી તેથી પ્રજા : ભવન્તિ ॥૨૮૭॥

હિન્દી :-

हिन्दी :-
पुण्य में ही तल्लीन बुद्धिवाले उस देश के लोग भी राजा के ही मार्ग से धर्म और नीति का अनुसरण करते हैं। २८७॥

संस्कृत :-
कषष्ठ सत्कर्म कृत्वा राजा नीति धर्म मार्गं अनुसरति ॥ २८७ ॥

मराठी :-
 केवळ सत्कर्म करण्यातच लीन असलेले त्या देशातील लोक राजाच्याच (धर्म-नीति आदि) प्रामाण्य
 कारण जसा राजा तशी प्रजा असते.॥२८७॥

English :- The people of the kingdom began to follow the path of righteousness and religion, just as their King Nabhak who was fully engrossed in performing his meritorious deeds. There is no doubt that a kingdom always walks on the footsteps of their king.

एवम् यथा यथा पृथ्व्याम् पुण्यवृद्धिस्तथा तथा ॥

काले वृष्टिर्धान्यपुष्टिर्बहु पुष्पफला द्रुमाः ॥२८८॥

अन्यः- एवम् पृथ्व्याम् यथा यथा पुण्यवृद्धिः भवति तथा तथा काले वृष्टिः धान्यपुष्टिः बहुपुष्पफलाः द्रुमाः भवन्ति॥२८८॥

विवरणम्:- एवम् पृथ्व्याम् जगतीतले यथा यथा पुण्यस्य वृद्धिः भवति पुण्यानि कार्याणि प्रवर्धन्ते तथा तथा काले समये वृष्टिः भवति समये पर्जन्यो भवति धान्यानाम् पुष्टिः भवति पुष्पाणि च फलानि च पुष्पफलानि बहूनि पुष्पफलानि येषाम् ते बहुपुष्पफलाः द्रुमाः वृक्षाः भवन्ति पुण्यप्रभावात् एव समये पर्जन्यवृष्टिः, धान्यानाम् पुष्टिः च जायते वृक्षाः बहुभिः पुष्पैः फलैः च सम्पन्नाः भवन्ति॥२८८॥

संसार्यः- एवम् पृथ्व्याम् यथा यथा पुण्यस्य वृद्धिः भवति तथा तथा समये वृष्टिः भवति। धान्यानाम् पुष्टिः जायते। वृक्षाः बहुभिः पुष्पैः फलैः च सम्पन्नाः भवन्ति ॥२८८॥

शुभशती :- आवी शीते पृथ्वी उपर नेभ नेभ पुण्यनी वृद्धि थवा लागी, तेथ तेथ सारी शीते शशशर वृष्टि थवा लागी, धागु धान्य नीपणवा लागुं, वृक्षो धागु। पुण्यो अने इण आपता थवा ॥२८८॥

हिन्दी :- इस तरह पृथ्वी पर जैसे जैसे पुण्य की वृद्धि होने लगी, वैसे वैसे बरसात समय पर होने लगी, बहुत ही अनाज पैदा होने लगा, पेड़ भी बहुत फूल और फल देने लगे । ॥२८८॥

मराठी :- ह्याप्रमाणे पृथ्वीवर उजजशी पुण्याची वृद्धि होते तस तशी वृष्टि वेळेवर होते. धान्य विपुल प्रमाणात वाढते. झाडे फुलांनी व फळांनी बहरतात. ॥२८८॥

English :- The augmentation of meritorious deeds bore its fruit on this earth. It began to rain at its regular intervals, lots of corn began to be produced, trees gave ample of fruits and flowers.

बहुक्षीरप्रदा गावः बहुरत्नाश्च खानयः ॥

व्यवसाया महालाभा दूरदेशाः सुसञ्चराः ॥२८९॥

अन्वयः:- बहुक्षीरप्रदा गावः बहुरत्नाः च खानयः, व्यवसायाः महालाभाः, दूरदेशाः सुसञ्चराः भवन्ति॥२८९॥
विवरणम्:- बहु च तत् क्षीरम् च बहुक्षीरम् प्रददति इति बहुक्षीरप्रदाः गावः धनेवः भवन्ति पुण्यप्रभावात् गावः प्रभूतम् दुग्धम् यच्छन्ति बहूनि रत्नानि यासु ताः बहुरत्नाः खानयः भवन्ति खनिषु बहूनि रत्नानि जायन्ते । व्यवसायाः व्यापाराः महान् लाभः येषु ते महालाभाः जायन्ते । व्यापारेषु विपुलतरो लाभो भवति । दूरे देशाः दूरे वर्तमानाः देशाः सुखेन सञ्चरः सञ्चरणम् येषु ते सुसञ्चराः सन्ति । पुण्यप्रभावादेव खानिषु बहुरत्नानि, व्यवसायेषु महालाभाः, दूरदेशेषु च सुखेन संचारः भवन्ति ॥२८९॥

सरलार्थः:- पुण्यप्रभावादेव पेनवः प्रभूतम् दुग्धम् कच्छन्ति खानिषु बहूनि रत्नानि जायन्ते । व्यवसायेषु महालाभाः भवन्ति । दूरदेशेषु सुखेन सञ्चरः क्विदते ॥२८९॥

शुन्दती :- पुण्य प्रभावाधी गावो अधिक दूध आपवा लागी, भाणो धाणु रत्नोवाणी यथ, व्यापरां अतिशय लाभ थावाणो, धाणु दूरना देशो पाण सुभुप भुआदरी यथ थडे तेवा था ॥२८९॥

हिन्दी :- पुण्य के प्रभाव से गायें ज्यादा दुध देनेवाली हो गई, खानें बहुत ही रत्नोवाली हो गई, व्यापार में भी अधिक फायदा (मुनाफा) हाने लगा. और दूर दूर के देशो तक भी सुखशांति से मुसाफरी होने लगी॥२८९॥

मराठी :- पुण्य प्रभावाने गाई खूप दुध देतात, खाणीत पुष्कळ रत्ने उत्पन्न होतात, व्यापारात खूप लाभ होतो व दूरच्या देशाचा प्रवास सुआ सुकर होता.॥२८९॥

English :- As the magnanimity of meritorious deeds increased, milches began giving more milk, mines began overflowing with precious stones, trade and commerce prospered and travelling from one place to another began with bliss and tranquillity.

निरामया निरातङ्गा महासौख्याश्चिरायुषः॥

पुत्रपौत्रादिसन्तानवृद्धिभाजोऽभयन् जनाः ॥२९०॥

अन्यथ:- जनाः निरामयाः निरातङ्गाः, महासौख्याः चिरायुषः, पुत्रपौत्रादि सन्तानवृद्धिभाजः अभयन्॥२९०॥

विवरणम्:- जनाः लोकाः निर्गतः आमयः रोगः येषाम् ते निरामयाः नीरोगाः निर्गतः आतङ्गः भयम् येषाम् ते निरातङ्गाः निर्भयाः महत् सुखमेव सौख्यम् येषाम् ते महासौख्याः महासुखाः, चिरम् आयुः येषाम् ते चिरायुषः, पुत्राश्च पुत्रस्यापत्यानि पुमांसः पौत्राश्च पुत्रपौत्राः। पुत्रपौत्राः आदौ यस्य तत् पुत्रपौत्रादि पुत्रपौत्रादि च तत् सन्तानम् च पुत्रपौत्रादिसन्तानम्। पुत्रपौत्रादिसन्तानस्य वृद्धिम् भजन्ते इति पुत्रपौत्रादिसन्तानवृद्धिभाजः अभयन् आसन्॥२९०॥

सरसार्थ:- पुण्यप्रभावात् जनाः रोगरहिताः, निर्भयाः, महासुखभाजः, चिरायुषः, पुत्रपौत्रादिसन्तानवृद्धिभाजः च अभवन् ॥२९०॥

गुणशती :- तेभ्यः लोको निरोगी, निर्भय, अन्त्यंत सुखी, लंबा आयुष्यभाषा। अने पुत्रपौत्रादि संततिनी वृद्धिपणा थया॥२८०॥

हिन्दी :- पुण्य के प्रभावसे लोग निरोगी, निर्भय, अत्यंत सुखी लंबे आयुष्यवाले और पुत्र पौत्रादि संतती की वृद्धिवाले हुए॥२९०॥

मराठी :- पुण्याच्या प्रभावामुळे लोक रोगरहित, निर्भय, अत्यंत सुखी, दीर्घायुषी व पुत्र, पौत्रादि संतानाच्या वृद्धीने युक्त झाले॥२९०॥

English :- As the effect of meritorious deeds increased, people began to be more healthier than before, they were now dauntless and extremely happy folks. They had children and grandchildren.

एवम् तद्राज्यलोकानाम्, धर्मशर्मनिरिक्षणात् ॥

हियेव स्वर्गिणोऽभूवन्नदृश्या धर्मवर्जिताः ॥२९१॥

अन्यः- एवम् तद्राज्यलोकानाम् धर्मशर्मनिरिक्षणात् धर्मवर्जिताः स्वर्गिणः हिया इव अदृश्याः अभवन् ॥२९१॥

विवरणम्:- एवमित्यम् तस्य नाभाकस्य राज्यम् तद्राज्यस्य लोकाः तद्राज्यलोकाः, तेषाम् तद्राज्यलोकानाम् धर्मात् शर्म सुखम् धर्मशर्मी धर्मशर्मणः निरीक्षणम् धर्मशर्मनिरिक्षणम् तस्मात् धर्मशर्मनिरिक्षणात् धर्मजन्यसुखानि अवलोक्य धर्मेण वर्जिताः धर्मवर्जिताः धर्मरहिताः स्वर्गिण देवाः हिया इव लज्जया इव न दृश्या अदृश्याः अभूवन् नाभाकराज्यवर्तिनाम् लोकानाम् धर्मजन्यसुखानि अवलोक्य धर्मवर्जिताः देवाः इदानीमत्र स्थातुमनुचितमिति मत्वा हिया इव अदृश्या भूत्वा स्वर्गमगच्छन् ॥२९१॥

सरलार्थः- एवम् नाभाकराजराज्यवर्तिनाम् लोकानाम् धर्मजानि सुखानि अवलोक्य धर्मरहिताः देवाः लज्जया इव अदृश्याः अभवन् ॥२९१॥

गुजराती :- आवी रीते ते राज्याना लोको धर्मना प्रभावथी ओटवा शुभी एता के ने शुभने ओष्ठ धर्मवर्जित हेवो पाण पोताने शुभरहित मानवा लाग्या, अने तेथी अणे वल्लभ आववाथी पोते अदृश थई गथा छोथ ॥२९१॥

हिन्दी :- इस तरह धर्म के प्रभाव से राज्य के लोग इतने सुखी थे कि उस सुख को देखकर धर्मवर्जित देव भी मानो शरमा कर अदृश्य हो गये ॥२९१॥

मराठी :- अशा रीतीने त्या राज्यातील लोक धर्माच्या प्रभावाने इतके सुखी होते की ते सुख पाहून धर्मवर्जित देव आता आपल्याला येथे राहणे योग्य नाही असे समजून च जणू काय लाजेने अदृश्य झाले. (स्वर्गात निपुन गेले) ॥२९१॥

English :- In this way, the influence of meritorious deeds bought immense joy and contentment among the people. Seeing this the God felt that his presence was no longer essential, and it seemed that he had vanished from there, feeling ashamed.

श्रीनाभाकाकधराधीशः प्रपालयेति चिरम् स्थिरम्॥

राज्यम् प्राज्यम् प्रान्तकाले संसाध्याउनशनम् सुधीः ॥२९२॥

अगाद् द्वायशकल्पेऽथ, नृगन्माऽयाप्य सेत्स्यति॥

देवाऽपि प्राप्य मानुष्यम्, शाश्वतम् सौगन्ध्यामाप्स्यति ॥२९३॥

अन्वयः श्रीनाभाकाधराधीशः इति स्थितम् प्राज्यम् राज्यम् चिरम् प्रपाल्य सः सुधीः प्रान्तकाले अनशनम् संसाध्य-

(अंगेण सम्बन्धः) ॥२९३॥

द्वादशकल्पे अगात् अथ नृजन्म अवाप्य सेत्स्यति देवः अपि मानुष्यम् प्राप्य शाश्वतम् सौगन्ध्यामाप्स्यति ॥२९३॥

विवरणम्:- धरायाः अधीशः धराधीशः नृपः। श्रिया युतः नाभाकः श्रीनाभाकः। श्रीनाभाकः एव धराधीशः श्रीनाभाकाधराधीशः

श्रीनाभाकनृपः स्थिरम् दृढम् प्राज्यम् समृद्धम् राज्यम् चिरम् चिरकालम् प्रपाल्य पालयित्वा प्रान्तकाले अन्तकाले सः

शोभना धीः यस्य सः सुधीः धीमान् नृपः न अशनम् यस्मिन् तद् अनशनम् संसाध्य अनशनम् विधाय - द्वायशकासौ

कल्पश्च द्वादशकल्पः, तस्मिन् द्वादशकल्पे द्वादशे अच्युतदेवलोके अगात् अगच्छत देवोऽभवत्॥ अथ अनन्तरम्

तत्तच्छ्रुत्वा नृः नरस्य जन्म नृजन्म नरजन्म अवाप्य प्राप्य सेत्स्यति सिद्धिम् गमिष्यति देवः चन्द्रादित्यः अपि मनुष्यस्येयम्

मानुष्यम् मनुष्यजन्म प्राप्य अधिगम्य शाश्वतम् सौगन्ध्यामाप्स्यति सुखम् मोक्षम् आप्स्यति लप्स्यते ॥२९३॥

इति सः सुधीः श्रीनाभाकनृपः स्थिरम् समृद्धम् राज्यम् चिरम् पालयित्वा अन्तकाले अनशनम् संसाध्य ॥२९२॥

द्वादशे देवलोके देवः अभवत्। अनन्तरं ततः द्युत्वा नरभवं प्राप्य सिद्धिं गमिष्यति। देवः चन्द्रादित्यः अपि मनुष्यजन्म प्राप्य

मोक्षं वाप्स्यति ॥२९३॥

शुन्यती :- आ प्रमाणे पुरुषशाली नाभाकशब्दे पोताना विस्तृत शब्दानुं विश्वालय सुधी स्थिररीते पालन कर्तुं, अंतकाले ते

बुद्धिमान् राज्ञ आनुसांगे यशसु करी॥ २८२॥ भारमा अश्रुत देवलोकभां देव यथो त्यागी अवी मनुष्य-जन्म प्राप्त

करी सिद्धयशे यन्नादित्य देव पांगे देवलोक भांगी यवीने मनुष्यपांगु प्राप्त करी मोक्षभां शाश्वत सुख प्राप्तये॥ २८३॥

इस तरह पुण्यशाली नाभाक राजा ने अपने विस्तृत राज्य का लंबे समय तक स्थिर रीति से पालन किया। अंत में वह

बुद्धिमान राजा अनशन ग्रहण काल के बारहवें अच्युत देवलोक में देव हुआ। वहाँ से आयुष्य पूर्ण कर के मनुष्य जन्म प्राप्त कर

हिन्दी :-

के सिद्ध बनेगा और चन्द्रादित्य देव भी देवलोकमें से च्युत होकर मनुष्य जन्म प्राप्त कर के मोक्ष में शाश्वत सुख पायेगा ॥२९२॥ ॥२०३॥

मराठी :-

अशा रीतीने त्या सद्बुद्धि असलेल्या पुण्यशाली नाभाक राजाने आपल्या स्थिर व समृद्ध राज्याचे चिरकालपर्यंत पालन केले. शेवटी तो बुद्धिमान राजा अवनशन (उपोषण) वाहण करून बाराव्या अच्युत देवलोकामध्ये देव झाला, तेथून च्युत होऊन मनुष्य जन्म प्राप्त करून सिद्ध होईल आणि चन्द्रादित्य देव सुद्धा देवलोकामधून च्युत होऊन मनुष्य होऊन मोक्षाचे शाश्वत सुख प्राप्त करील. ॥२९३॥

English :- in this way the virtuous king ruled his patulous kingdom in a steady manner for a long time to come. Then this intelligent king took up to a fast unto death and was reincarnated as a God in the twelveth heaven named Achuth, after death. After he had completed his life as a God he will be reincarnated as a human and he shall attain Salvation after his death. And the God Chandraditya shall deviate from his heaven and will be reincarnated as a human and he too shall attain Salvation after his death.

श्री नाभाकनरेन्द्रस्य निशम्येवम् कथानकम्॥

देवद्रव्याच्च दूरेण नित्यम् स्थेयम् मनीषिभिः ॥२९४॥

अन्वयः- इदम् श्रीनाभाकनरेन्द्रस्य कथानकम् निशम्य मनीषिभिः नित्यम् देवद्रव्यात् दूरेण स्थेयम् ॥२९४॥

विवरणम्:- इदम् श्रीनाभाकनरेन्द्रस्य श्रीनाभाकनृपस्य कथानकमाख्यानकम् निशम्य श्रुत्वा मनीषिभिः विद्वद्भिः नित्यम् सततम् देवस्य द्रव्यम् देवद्रव्यम् तस्मात् देवद्रव्यात् दूरेण स्थेयम् स्थातव्यम् ॥२९४॥

ससार्थः- श्री नाभाकनृपस्य इदम् कथानकम् श्रुत्वा धीमद्भिः नित्यम् देवद्रव्यात् दूरेण स्थातव्यम् स्पर्शोऽपि न कर्तव्यः ॥२९४॥

गुणराती :- आ प्रभागे श्री नाभाकराजानी कथा सांभलीने बुद्धिमान् पुरुषोऽथ देवद्रव्ये तद्वत् पुरुषोऽपि उच्यते ॥२९४॥

हिन्दी :- इस तरह श्री नाभाक राजा की कथा सुनकर बुद्धिमान पुरुषों के लिये देवद्रव्य से मिलकुल दूर रहना ही उचित है ॥२९४॥

मराठी :- अशा तऱ्हेने श्रीनाभाक राजाची कथा ऐकून बुद्धिमान पुरुषांनी देवद्रव्यापासून नेहमी दूर राहावे हेच योग्य आहे ॥२९४॥

English :- In this way intelligent men should keep themselves far away from God's wealth, after he has heard the tale of King Nabhak.

श्रीमदग्रलगच्छेश - श्रीमेरुतुङ्गसूरिभिः॥

अन्ययः - श्रीमदग्रलगच्छेशश्रीमेरुतुङ्गसूरिभिः युगर्तुयुगभूषणसंख्ये वर्षे निर्मिता कथा ॥२९५॥

विवरणम् - श्रीः अस्यास्तीति श्रीमान् श्रीमान् चासौ अचलगच्छः श्रीमेरुतुङ्गसूरयः तैः श्रीमदचलगच्छैः श्रीमेरुतुङ्गसूरिभिः युग (४) यातु (६) युग कथा निर्मिता ॥२९५॥

श्रीमेरुतुङ्गसूरयः श्रीमदचलगच्छेशः श्रीमेरुतुङ्गसूरयः तैः श्रीमदचलगच्छैः श्रीमेरुतुङ्गसूरिभिः युग (४) यातु (६) युग कथा निर्मिता ॥२९५॥

सरलायः - श्रीमदचलगच्छेश - श्रीमेरुतुङ्गसूरिभिः चतुःषट्चतुरेकमिते (१४६४) वर्षे इवम् कथा निर्मिता ॥२९५॥

गुणवती :- श्रीमान् अचलगच्छाधिपति श्री मेरुतुङ्गसूरिभ्यो योऽसौ योऽसौ साधभां आ ३था रथी ॥२९५॥

हिन्दी :- श्रीमान् अचलगच्छाधिपति श्री मेरुतुङ्गसूरि मुनिने इ. स. चौदसौचौसठ की १४६४ सालमे यह कथा रची।

मराठी :- श्रीमान् अचलगच्छाधिपति श्री मेरुतुङ्गसूरि मुनीने चौदाशौसठ १४६४ या वर्षात ही कथा रचली.

English :- The dignity of the Achalgach congregation Rev. monk Merutungsuri has taken this initiative to write this tale in the year fourteen sixty four, during the Vikram era.

॥इति श्री नाभाकराजचरितम्॥

